

5303.

ஸ்ரீமத்
ராமாயண வினாவிடை

ஸப்த காண்டங்களும்
அஷ்ட அனுபந்தங்களும் அடங்கியது
(இரண்டு பாகங்கள்)

ஆறாம் பதிப்பு.
துரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

மயிலாப்பூர், பி. எஸ். ஹைஸ்கூல்
முதல் உதவி போதகரான
ஆ. ல். கஸ்தூரிநங்க ஐயர் பி. எ., எல். டி.
அவர்கள் செப்தது.

சென்னை

ஜனரல் ஸப்ளீஸ் கம்பெனி

மயிலாப்பூர் சென்னை 1916

(காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது)

ROJA. MUTHIAH
ARTIST
KOTTAIYUR P. O.
RAMNAD DIST.

ஸ்ரீராம் பட்டாபிஷேகம்.

Rs. 10. 00.

Ta

294 592

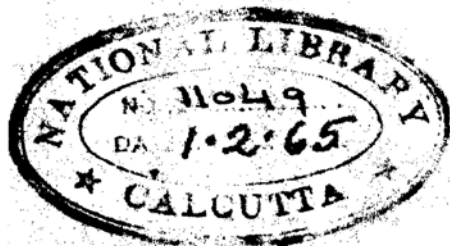
K726

SHELF-LISTED

MADRAS:

PRINTED BY HADDON & CO.,

AT BREMNER PRESS.

மூன்றாம் பதிப்பு முகவுரை.

இது மூன்றாம் பதிப்பு இதில் சிற்சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு காண்டத்திற்குரிய காப்புச்செய்யுள் கம்பராமாயணத்திலிருந்து எடுத்து இதில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஸூத்ரா காண்ட ஸ்லோகாந்ரச் செய்யுள் மாத்திரம் ஸ்ரீமத் ராமலிங்கசுவாமிகள் செய்த திரு கருடாவலில் ஸ்ரீராமநாமதிருப்பதிகத்தி் விருந்து எடுக்கப்பட்டது. (பக்கம் 768, செய்யுள் 2), மேலும் ஒவ்வொரு காண்டத்திற்கேற்ற படத்தையும் இந்நப் பதிப்பில் சேர்த்திருக்கிறோம். இதில் 2, 7, 8, 9-ம் படங்கள் இவ்வூரில் ஒரு சித்திரம் எழுதுபவர் செய்தவேலை இவ்வளவு அடக்காக அவைகளை அவர் தயார் செய்து கொடுக்கக்கூடாக. “ரீடுழி வாழ்த்து இவ்வாறு சித்திரங்கள் மேன்மேலும் எழுதி இவா பரம்பொருளின் கிருபைக்குப் ஞாத்திரமாகிச் சிறப்படையவேண்டும் என்று அவரை யார் ஞான் வாழ்த்துமாட்டார்கள்” இப்பதிப்பில் திருமயிலை ஸ்ரீ. எஸ். கலாசாஸையில்கேட்ட 7-கேள்விக் காகிதங்கள் விஷயத்தை இரண்டாவது அநுபந்தமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வினாவிடையை நன்றாக வாசித்து விட்டு ஒவ்வொருவரும் இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடை கொடுக்க முயன்று தமக்கு எவ்வளவு ஞாபகம் இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். இதுவும் அல்லாமல், இங்கு காணப்படும் பொதுக் கேள்விகளுக்குத் தக்க விடைகளை இப்புஸ்தகத்தின் பாகங்களிலிருந்து எடுக்கமுடியும் பழகலாம். இதன் புனைதலில் இன்ன பாகத்தில் இன்ன விஷயம் இருக்கின்றது, அவைகளை இவ்வாறு தொடுப்பது என்பது செரியச் மேலும் இப்புஸ்தகக் தொடக்கத்தில் பெரியோர் செய்த பிள்ளைகளும் எல்லோகி ராமாயணத்தைப் பொருளை விளக்க, பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் பி. இ. வை. அனந்தராம ஐயர் ஆயிரத்தில் செய்த பட்டையும் பதிப்பித்திருக்கிறோம்.

நான்சாம் பதிப்பு முகவுரை.

இப்பதிப்பில் சிற்சில மாறுபாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. உருவம் மாறியிருப்பதோடுங்கூட ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் அங்கங்குள்ள முக்கிய விஷயம் தலைப்பில் குறிக்கப்பட்டிருந்தது ராமாயணத்திலிருந்து வெளியாகும் நீதிகளை முதல் அனுபந்தமாகவும், ஏகசீலாகி ராமாயணத்தை ராமாயணஸாரம் என்ற 7-ம் அனுபந்தமாகவும் வைத்திருக்கிறது. இந்த 7-ம் அனுபந்த விஷயத்தில் ஸ்ரீமான் கோடீசுவரய்யர் அவர்கள் அனுமதியின் பேரில் அவர் பாட்டனார் கவிஞ்சர பாரதிகள் ஆரைத்திருவாரிய ராமாயணச் சூக்தக்கீர்த்தனை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிய அனுபந்தங்கள் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன : கம்பராமாயணத்திற் காணப்படும் மாறுபாடுகள், ஸம்பாஷணைகள், ராமாயணஸாரம், ஸ்ரீராமநாமச் சிறப்பு, ஆகிய இவைகளே, புதிதாகச் சிற்சில படங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

யில்; “ஆணும்பெண்ணுமாய்க் கொஞ்சி விளையாடிக் கொண்டிருந்த க்ரோஞ்சுப் பறவைகளுள் ஆண் பறவையை, ஒரு வேடன் அப்பொழுது கொல்லக்கண்டார். உயிரோடிருந்த பெண்பறவை அப்பொழுது கத்தத் தொடங்கியது. உடனே வால்மீகாது மனங்கரைய, வேடனை ஒரு அணுஷ்டிப் ச்லோகத்தால் சபித்தார்.

வினா 5.—இந்த ச்லோகம் எவ்வாறு வால்மீகருக்கு அதுகூலமாய் முடிந்தது? ராமாயண காவ்யமெழுதும் விஷயத்தில் வேறு என்ன நடந்தது?

விடை.—இந்தக் கோபம் நமக்கென் வரவேண்டுமென்ற பச்சாத்தாபத்துடனிருந்த வால்மீக மஹரிஷியைப் பார்க்கப் ப்ரஹ்மதேவர் வந்தார். அப்பொழுது அவருக்குத் தகுந்த மரியாதை செய்து ஒரு திவ்ய ஆஸனத்தில் உட்காரவைத்துவிட்டு, அவர் முன்பு “நாம் கோபம்தால் சபித்துப் பாபத்திற் காளானோமென்ன செய்வோம்!” என்ற துக்கத்துடன் யோசனையில் ஆழ்ந்து தன்னை மறந்து வால்மீகர் உட்கார்த்திருந்தார். அப்பொழுது ப்ரஹ்மதேவர் வால்மீகாது துக்கத்தையறிந்து, அந்த ச்லோகத்தில் அடங்கியிருக்கும் அந்தத்ததை வெளிப்படுத்தி ரிஷியை அந்த மாதிரியான அநேக ச்லோகங்களால் ராமாயணம் எழுதுமாடி ஏகினார். “ராமர் விஷயத்தில், நடந்த ஸங்கதிகள் யாவும் நடந்தபடி உமது மனதில் கோன்றட்டும்” என்று அது க்ரஹித்துவிட்டுப் ப்ரஹ்மதேவர் மறைந்தருளினார். இத்தன் பின்பு, வால்மீகரிஷி நிஷ்டையில் உட்கார், ப்ரஹ்மதேவர் அதுக்ரஹப்படி ராமாது சரித்தரம் முழுதும் உடந்ததநடந்தபடி வால்மீகாது ஞானக் கண்ணாடிக்

புலப்பட்டது. இதை வைத்துக்கொண்டு மஹரிஷி ராமாயண காவ்யத்தை உண்டாக்கலாயினர்.

வினா 6.—இவ்வாறு மஹான்களது அனுகூலத் தால் வால்மீக ரிஷியால் செய்யப்பட்ட ராமாயணம் எத்தனை பாகங்களையுடையது?

விடை.—ராமாயணம் ஏழுபாகங்களை உடையது. ஒவ்வொருபாகத்திற்கும் காண்டம் என்று பெயர்.

வினா 7.—அக்காண்டங்களுக்கு முறையே என்னென்ன பெயர்?

விடை.—அவைகளின் பெயர் முறையே பாலகாண்டம், அயோத்யாகாண்டம், ஆரண்யகாண்டம், கிஷ்கிந்தா காண்டம், ஸுந்தரகாண்டம், யுத்தகாண்டம் உத்தர காண்டம் ஆகிய இவைகளே.

வினா 8.—இவற்றுள் பாலகாண்டத்தில் அடங்கிய கதை என்ன?

விடை.—அயோத்யா நகரதரசராகிய தசரதர் புத்தகாமேஷ்டியாகர் செய்ய, அதன் பலனாக மஹா விஷ்ணு தம் அமசங்கனால் அவருக்கு ராம, லக்ஷ்மண, பரத, சத்ருக்ரகவாகிய நான்கு பிள்ளைகளாக அவகரித்தது, ராமர் பால்ய பர்வத்தில் விச்வமித்ராருடன் சென்று வில்லித்தை பாரின்று, தாடகையை ஸம்ஹரித்துப் பின்பு விச்வமித்ரரது யாகத்தை ரகழித்ததும், அங்கிருந்து விச்வமித்ரரோடு மிதிலாநகரம் சென்று சிவகதையை ஒழுத்து நீதிதேவியைப் பாணிக்ரஹணம் செய்து கொண்டதும், திரும்பி அயோத்யைக்கு வருவதால், ராமர், தம்மை எதிர்த்துவந்த பாசுராமரது க்

யுத்தை அடக்கி, பின்பு அயோத்யை சென்று ஸாபக மாயிருந்ததுமே இக்காண்டத்திலடங்கிய கதைபாம்.

வினா 9.—அயோத்யா காண்டக் கதை என்ன?

விடை.—பரதசத்ருக்நர்கள் தமது அம்மான் ராஜ்யம் போயிருக்கையில், தசரதர் ராமருக்குப் பட்டா பிஷேகம் செய்ய எண்ணியதும், அதைக் கூனியின் துர்ப்போதனையால் கைகேயி தடுத்தது, ராமர் 14-வருஷம் காட்டிற்குப்போக, பரதனே, ராஜ்யம் ஆளவேண்டுமென்று ஏற்பாடுசெய்ததும், அதன்படியே ராமர், ஸீதை, லக்ஷ்மணர் இவர்களோடு காட்டிற்குச் சென்றதும், ராமரது பிரிவைபாற்றாது தசரதர் இறந்ததும், ராமர் போகும்போது குஹனை ஸந்தித்துக் கங்கையைத் தடந்து, பரதவாஜரை ஸந்திக்கு, அவரது வாசத்தின்படி சித்ரகூடமலையில்சென்று வாஸம் செய்ததும், பரதன், தன் அம்மான் வீட்டிலிருந்துவந்து தசரதருக்குச் செய்யவேண்டிய சமக்கடனைச் செய்ததும், கைகேயியைக் கடிந்துகொண்டு, அயோத்யா நகரவாஸிகள் எல்லாரோடும் பரதன், ராமரைச் சித்ரகூடத்தில் ஸந்தித்து, தகப்பனார் இறந்ததைச் சொல்லி, ராமரை ராஜ்யமூரண அழைத்ததும், ராமர் தம்மால் வரமுடியா தென்று தமது பாதுகைகளைக் கொடுத்ததும், பரதன் ரிஷி வேஷம் பூண்டு பாதுகைகளுக்கு ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்து, நந்திகராமத்திலிருந்து ராஜ்யமாண்டதும், அதன் பின்பு ராமர் அந்நிரிஷி ஆகியதில் சிறிது தங்கிவிட்டு, தண்டகாரணப் பாவேசம் செய்து, ததுமே இக்காண்டத்தின் கதை.

வினா 10.—ஆரண்ய காண்டத்திலடங்கிய கதை என்ன?

விடை.—விராதன் என்ற அஸுரனை ராமர் கொன்றதும், சரபங்கர், ராமருக்குத் தமது கர்மங்களையும் பலன்களையும் அர்ப்பணம் செய்துவிட்டுப் பிறப்பு நீங்கியதும், பின்பு, ராமர் அகஸ்த்யரது உத்தரவின்படி பஞ்சவடியில் வாஸம் செய்யப்போகையில், தசரதாது நேசனாகிய ஜடாயுவென்ற கழுகைக் கண்டதும், பஞ்சவடியில் ராவணனது தங்கையாகிய சூர்ப்பணகையை அவமானம் செய்ய, அவளுக்கு ஸஹாயமாக வந்த காதுஷ்ணதிகளை ராமர் கொன்றதும், இதைக் கேள்வியுற்ற ராவணன், முதலில் மாரீசனைப் பொன்மானாகச் செய்து ஸீதையை விட்டு ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பிரியும்படி செய்ததும், பின்பு தான் ஸக்யாஸி வேஷத்துடன் வந்து, ஸீதையை லங்கைக்குத் தூக்கிச் சென்றதும், ஸீதையைக் காணாது தபித்துக்கொண்டு வந்த ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு, ராவணனால் அடிபட்டுக் கீழ் விழுந்திருந்த ஜடாயு, ஸீதை போன விடத்தைச் சொல்லி இறந்ததும், பின்பு இவர்கள் கபந்தனைக் கொன்றதும், அவனிடமிருந்து, அருகிலிருந்த மலையிலிருக்கும் ஸுக்ரீவன், ஸீதையை மீட்டுவர ஸஹாயம் செய்வான் என்றறிந்து, ராமர் ஆம்மலையருகில்வருங்கால் சபரியைக் கண்டு அவளுக்கு மோகஷம் கொடுத்ததும், பின்பு பம்பாணாஸின் கரைசென்றதும் இக்காண்டத்தின் கதை.

வினா 11.—சிஷ்கிந்தா காண்டக் கதை என்ன?

விடை.—ராமர் ரிச்யமுகமலையைடைந்து ஸுக்ரீவனோடு அக்ஷிணாகியாக ஸ்நேகஞ்செய்துகொண்டு

ஸீதையைத் தனக்கு மீட்டுத்தாவேண்டு மென்பதாகவும், அதற்குப் பதிலாகத் தாம் முன்னதாகவே ஸூக்ரீ வனது தமையனான வாலியைக் கொன்று அவனுக்கு ராஜ்ய முதலியவைகளை மீட்டுக் கொடுப்பதாகவும், இருவரும் ஒரு ஏற்பாடு செயதுகொண்டதும், அதன்படி ராமர் வாலியை மறைத்து கொன்றதும், அப்பொழுது கார்காலம் வந்தமையால் ஸூக்ரீவனை ஸுகமாய்க் கார்காலம் முடியும்வரையில் இருக்கும்படி செய்து, ராமர் மலைச்சாரலில் வாஸம் செய்து கஷ்டப்பட்டதும், கார்காலம் முடிந்தவுடன் ஸூக்ரீவன் வானரர்களை நான்கு திக்கிலும் ஸீதையைக் கண்டுவர அனுப்பியதில், ஹனுமார், அங்கதன், ஜாம்பவான் முதலிய மஹாத்மாக்களைத் தெற்குத் திக்கை நோக்கி அனுப்பினதும், மற்றைய திக்கை நோக்கிச் சென்றவர்கள் ஸீதையைக் காணாது, குறித்த நாளுக்குள் ஸூக்ரீ வாக்கொருபபடித் திரும்பிவந்ததும், தெற்கே சென்றவர்கள் போகும்வழியில், ஒரு பிலத்துள் அகப்பட்டுச் சிலநாள் கிடந்து, பின்பு தெற்கு ஸமுத்ரம் வர, ஸூக்ரீவன் குறிப்பிட்டநாள் கழிந்தது கண்டு, உயிரிழக்க அங்கு தயார்செய்ததும், அப்பொழுது அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்த ராமகதையையும், ஜடாயு மரணத்தையும் கேட்டிருந்த ஜடாயு தமையனான ஸம்பரிதி என்ற கழுஞ், ஸீதை லங்கையில் அசோகவனத்தில் இருப்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க, ஸம்பரிதிக்குச் சிறகுகள் முளைத்து அவன் ஸுகமடைந்ததும், அப்பொழுது ஜாம்பவான் முதலிய வானரங்கள் ஹனுமாரைத் துதிக்க அவருக்குப் பஸ்வருத்தி யுண்டாகி, ஸமுத்

ரத்தைத் தாண்டத்தயாராகி அவர் மஹேந்த்ரமலையின் மேல் ஏறியதுமே, இக்காண்டத்திலடங்கிய கதையாம்.

வினா 12.—ஸுந்தரகாண்டக்கதை, என்ன?

விடை.—ஹனுமார் அதிவேகமாய் லங்கையை நோக்கித் தாவிப்போகையில், வழியில் வந்த ஆபத்துக் களிலிருந்து தப்பியதும், லங்கையுள் இரவில் சென்று ராவணனது அரண்மனை முழுவதும் ஸீதையைத் தேடி விட்டு, கடைசியில், அசோகவனத்தில் ஸீதையிருந்த மரத்திற்கு வந்து ஒரிலையில் மறைந்திருக்கையில், ராவணன், ஸீதையைப் படுத்திய பாட்டையும், அதற்கு அவள் நடந்துகொண்ட மாதிரியையும் கண்டு வியந்ததும், பின்பு ஸீதைக்குத் தம்மிடத்து நம்பிக்கை பிறக்க ஹனுமார் மரத்திலிருந்தபடியே அப்பொழுது ராமர் கதையைச் சொல்லி ஸீதை எதிரில் வந்து, ராமர் கொடுத்த கணையாழி மோதிரத்தைக் கொடுத்து, தேவியிடமிருந்து சூடாமணி பெற்றுக்கொண்டதும், பின்பு அசோகவனத்தை அழித்ததும், அப்பொழுது தம் மோடு சண்டைக்கு வந்த ராக்ஷஸரீராகளைக் கொன்றதும், கடைசியில் அவர் இந்த்ராஜிதின் (ராவணன் பிள்ளை)ப் பஹுமாஸ்க்ரத்திற்குக் கட்டுப்பட, அவர் வாலு ராக்ஷஸர் கொளுத்தப்பட்டதும், அப்பொழுது ஹனுமார் லங்கை முழுவதையும் தம் வாலால் கொளுத்தி அழித்ததும், பின்பு தம் வாலு ஸமுத்தரத்தில் நீணததுக் கொண்டு ராமரிடம் வந்து சூடாமணியை ஹனுமார் கொடுத்ததும், ஸீதை தம்மிடம் சொல்லியனுப்பியவைகளை ஆதியோடந்தமாய் ஹனுமார் ராமரிடம் சொன்னதுமே இக்காண்டத்தின் கதை.

வினா 13.—யுத்தகாண்டத்தின் கதை என்ன?

விடை.—ராமர் வானரஸேனைகளோடு தெற்கு ஸமுத்ரக்கரை வந்ததும், அங்கு ராவணனது தம்பியாகிய விபீஷணர், ராமரிடம் வந்து சரணமடைந்ததும், பின்பு ராமர் ஸமுத்ர ராஜனை நயந்து தனது ஸேனைக்கு வழி விடும்படி கேட்க, பயன்படாதது கண்டு, தமது பாணங்களால் ஸமுத்ரத்தை வற்றும்படி செய்யுத் தொடங்கியதும், பின்பு ஸமுத்ரராஜன் வந்து காலில் விழ, அவனையும் வானரர்களையும் வைத்துக்கொண்டு, நான் என்ப வானரன் மூலமாய், ஸமுத்ரத்திற்குக் குறுக்கே லங்கை வரை அணையிட்டு, லங்கை சென்று, விபீஷணரது உதவியினால் சும்பகர்ணன் இந்தரஜிதன மூலபலங்கள் ராவணன் முதலியவர்களை வெகு கஷ்டத்தின்பேரில் அழித்து, விபீஷணனுக்கு முடிசூட்டி க்கடைசியில் ஸீதையை அக்ரிப்ரவேசம் செய்யும்படி செய்து, அவளுடைய உண்மை நிலையை ஸகலரும் அறியும்படி செய்து, அவளை அழைத்துக்கொண்டு அயோத்யைக்கு வந்து பாதன் முதலியவர்களைத் தீர்ப்பதி செய்துவைத்து, வானரர்கள், ராக்ஷஸர்கள், மஹரிஷிகள் முதலியவர்கள் ஸந்திதானத்தில், ராமர் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டதுமே இக்காண்டத்தின் கதை.

வினா 14.—உத்தர காண்டத்தின் கதை என்ன?

விடை.—பட்டாபிஷேகமானதும், அக்ஷயியர் முதலிய ரிஷிச்வரர்கள் வந்து ராவணனது, பிறப்பு முதலியவைகளை விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லியதும், ஊரில் ஸீதை விஷயமாய் உண்டான அபவாத நிமித்தம்,

அவள் கர்ப்பமாய் இருக்கையில் அவளை ராமர் தள்ளி விட, அவள் குசலவர் என்ற இரண்டு பிள்ளைகளை வால்மீகர் ஆச்ரமத்தில் பெற்றதும், சத்ருக்நர் ஸ்வணு ஸூரனை வதம் செய்ததும், ராமர் செய்த அச்வமேத யாகசாலையில், குசலவர் வால்மீகர் செய்த ராமாயண காவ்யத்தைக் காரம் செய்ததும், பின்பு ராமரது வேண்டுமோளரின்படி ஸீதை யாக ஸபையில் வந்து, தன் உண்மை நிலையை யாவரும் அறியக் காட்டுவதாக ஒப்புக்கொண்டு அங்கு வந்து பூமியில் மறைந்ததும், ராமர் அப்பொழுது அடைந்த துக்கத்தைப் ப்ரஹ்மா மாற்றியதும், பின்பு ராமர் தமது பிள்ளை முதலியவர்களை அரசாளும்படி வைத்ததும், அப்பொழுது ப்ரஹ்மாத்மி தேவதைகளால் எவப்பட்டு, காலன் ப்ரஹ்மண உருவாய் வந்து, ராமரை வைகுண்டத்திற்கு கைழ்த்தப் போவதற்காக லக்ஷ்மணனாரையும் ராமரையும் பிரித்துவிட, லக்ஷ்மணர் முதலில் வைகுண்ட மடைந்ததும், பின்பு விரிஷணர், ஹனுமார், ஜாம்பவான், மைந்தத்திவர் முதலியவர்களை உலகிலிருக்கும்படி நிறுத்திவிட்டு மற்றவர்களைத் தம்முடன் ராமர் அழைத்துக்கொண்டு, ஸரயுவை அடைந்து, எல்லோருக்கும் ஸ்வர்க்கமளித்து, வைகுண்டம் சென்று உலகத்தைப் பாதுகாக்கும்படியாக யோக நிரையில் இருப்பதுமே இக்காண்டத்தின் கதை.

1. பால காண்டம்

அலங்கலிற் றேன் றும் பொய்ம்மை யாவெனப் பூத மைந்தும்
விலங்கிய விகாரப் பாட்டின் வேறுபா டெற்ற வீக்கம்
கலங்குவ தெவரைக் கண்டா லவரென்பர் கைவிலேங்கி
இலங்கையிற் பொருதா ரன்றே மறைகளுக் கிதுதி யாவார்.

வினா 1.—தசரதர் யார்?

விடை.—தசரதா என்பவர், இக்ஷ்வாகு என்ற
அரசன் வம்சமாகிய ஸௌர்யவம்சத்தில் பிறந்து, ஸரபூ
நதி தீரத்திலிருக்கும் அரீபா த்நையைய பரதான பட்ட
ணமாகவுடைய கோஸலதேசத்தை மதுரெறி வழி
வாது அரசாண்டுவந்த ஒரு சிறந்த அரசர்.

வினா 2.—இவருக்கு என்ன குறை இருந்தது?
இவர் இதைத் தீர்க்க என்ன உபாயம் செய்தார்?

விடை.—இவருக்கு ஸகல பீச்வர்பங்களும் வாய்ந்
திரந்தும், புத்ரபாக்யம் மாத்ரம் இல்லாமலிருக்க. இவ
ருக்குத் துக்கம் உண்டாயிற்று. இதைத் தீர்ப்பதற்காக
இவர் ஸகல பராஹ்மணர்களை அநுமதியின் பேரில்,
ஸரயுவின் வடகரையில் ஒரு அச்வமேத யாகத்திற்கு
வேண்டிய ஏறபாடு செய்யும்படி, தம மந்த்ரிகளுக்குக்
கட்டளையிட்டார். இந்த யாகம் பூர்த்தியானால் தமக்குப்
பிள்ளை பிறக்கும் என்ற பூர்ண நம்பிக்கை இவருக்கு
இருந்தது.

வினா 3.—இந்த ஸமயத்தில் யார் எவ்வாறு தச
ரதருக்கு யாக விஷயமாய்ப் புத்திமதி கூறியது?

விடை.—தசரதரது ஸாரதியாகிய ஸுமந்தர் என்பவர் அரசனிடம் வந்து, “விபாண்டக ரிஷியின் பிள்ளையாயும் உமது பெண்ணாகிய சாந்தையின் கணவராயும் உள்ள ரிச்யச்ருங்கரை அழைத்து விசாரித்தால், இந்த கிஷ்யத்தில் உமக்கு வேண்டிய ஸஹாயம் அவர் செய்வார்” என்று சொன்னார்.

வினா 4.—சாந்தை தசரதர் பெண்ணை இருக்க, இவருக்கு இவளைப்பற்றிய ஞாபகம் ஏன் இல்லாமல் போய்விட்டது?

விடை.—தசரதர் இந்த சாந்தையைச் சிறு பெண்ணைப் இருக்கும்பொழுதே, அங்குதேச அதிபதியாகிய ரோம்பாத ராஜாநிற்குத் தத்தாகக் கொடுத்துவிட்டார். அதனால் சாந்தையைப்பற்றியாவது அவளது கணவனைப்பற்றியாவது இவருக்கு உடனே ஞாபகம் வரவில்லை.

வினா 5.—இந்த ரிச்யச்ருங்கர் யார்? இவருக்குச் சாந்தையைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டிய ஸந்தர்ப்பம் வருவானேன்?

விடை.—காசப்பரிஷியினது பேரன் ரிசயச்ருங்கர். இவருக்குத் தமிழில் கலைக்கோட்டு மாமுனி என்று பெயர். இவர் சிறுவராய் இருக்குங்கால், இவருக்கு ஸ்திரீகள் இவ்வாறு இருப்பார்கள் என்பதே தெரியாது. இப்படி இருக்கையில், அங்குதேசாதிபதி சில காஸிகளை இவரிடம் அனுப்பி, இவரைத் தமது தேசத்திற்கு அழைத்துவரும்படி செய்தார். தாஸிகளைக் கண்டதும் அவர்களை இவர் ஒருவித ரிஷிகள் என்று பாவித்திருந்தார். ஆகவே அவர்கள் கூப்பிட

டனும் அவர்களோடு இவர் அங்கதேசம் வர, இவருக்கு ரோமபாதராஜன் தம் தத்துப்பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொடுத்தார்.

வினா 6 — இவ்வாறு காட்டில் ஒன்றையும் கவனிப்பது தபஸு செய்துவந்த சுத்தரான ரிஷியை, இவ்வரசன் வளிய உலக இன்பங்களில் இழுப்பானேன்?

விடை.— இவ்வரசன் தேரமாதிய அங்கதேசத்தில், ஒருநாள் மறைவில்லாமலேபோக, குடிகள் மிக வருந்தினர். அரசன் பராஹ்மணர்களை அழைத்துக் கேட்ட அவர்கள், 'விபாண்டகர் பிள்ளையை இங்கு எப்படியாவது அழைப்பித்தால், உடனே உடனே தேசத்தில் மறைவா ஏராளமாய்ப் பெய்யும்' என்று சொல்ல, ஸ்திரீகளை இப்பயப்பட்டவர்கள் என்று அறியாத அவனா ஜனங்களது பொது நன்மைக்காகத் தமது தாழ்மையுடைய அரசன் சனது தேசத்திற்கு அழைத்து வந்தான். ரிச்யச்ருங்கர் ஊருக்குள் வந்தவர், மறைவானா காரையாய்ப் பொழிந்தது வந்த மஹானுக்கு அரசன் தன் பெண்ணைத் தாருச்செய்து தனது பாபங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டான்.

வினா 7 — இந்த ரிச்யச்ருங்கர் வரது தசாதருக்கு யாகவிஷயத்தில் என்ன உபாயம் சொன்னார்?

விடை.— அவ்வேத யாகம் விதிப்படி நடந்தேறியதும், தசாதராஜனுக்கு ரிச்யச்ருங்கர் 'புக்ரகாரிமஷ்டி' என்ற யாகத்தைச் செய்தால், அது பூர்த்தியானதும் யஜமானனுக்குப் பிள்ளை பிறப்பது வழக்கம்' என்று சொன்னார்.

வினா 8.— இந்த யாகம் நடந்துகொண்டிருக்கை

யில். அங்கு யாரெல்லாம் வந்திருந்தார்கள்? அவர்களுள் என்ன தீர்மானம் செய்யப்பட்டது?

விடை.—தேவதைகள் முதலியவர்கள் யாகத்தில் ஹவிர்ப்பாகம் வாங்க அங்கு வந்து கூடினார்கள். ப்ரஹ்மாவும் விஷ்ணுவும் அங்குவந்திருந்தனர். அப்பொழுது தேவதைகள் ப்ரஹ்மதேவரை நோக்கி, ‘உம்மால் கொடுக்கப்பட்ட வரபலத்தால், ராவணன் உலகங்களை வருத்துகிறான். (இதன் விபரத்தை உத்தரகாண்டத்தில் காண்க.) இந்தக் கிராத்மாவை ஒழிக்க இத்தருணத்தில் ஏதாவது உபாயம் செய்ய வேண்டும்’ என்று கேட்டார்கள் ப்ரஹ்மா, ‘இந்த ராவணனுக்கு ஒருவராலும் சாவு வரமாட்டாது, ஆனால் மனிதரையும் குரங்குகளையும் தனக்கு ஆஹாரமாக எண்ணி, அவைகளால் தனக்குச் சாவு வரக்கூடாது என்று அவன் வரம் கேட்க வில்லை. ஆகையால் அவனை இந்த நுபங்கன் எடுத்துத்தான் கொல்லவேண்டும்’ என்று சொன்னார். பின்பு, ப்ரஹ்மாவும் தேவதைகளும் விஷ்ணுவிடம் சென்று, இதைச் சொல்லி முறையிட, விஷ்ணு அவர்கள் வேண்டுகோளின்பேரில் தாமே தசரதாஜனுக்குப் புத்ரர்களாக அவதரிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு, மற்றைய தேவதைகளையும் குரங்குகளாகப் பிறந்து தமக்கு ஸஹாயமாக இருக்கும்படி கட்டளைரிட்டு மறைந்தார்.

வினா 9.—இப்படித் தேவதைகளுள் ஒரு தீர்மானம் உண்டானதும், யாகத்தில் என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—உடனே தசரதாது ஹோமரக்தியினை

ருந்து ஒரு தின்புருஷன். ஒரு பொற்பாத்திரத்தில் திவ்ய பாயஸத்தை எடுத்துக்கொண்டு வெளி வந்து, அதை அரசனது மனைவிகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்களுக்குக் கூடிய சீக்கிரத்தில் பிள்ளைகளுண்டாகும் என்று சொல்ல, அரசன் அந்தப் பாயஸத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். உடனே அந்தத் திவ்ய புருஷன் அகரியில் மறைந்துவிட்டான்.

வினா 10 —தசரதர் எவ்வாறு இவாது பட்டஸ்தரீகளுக்கு இடதப் பாயஸத்தைப் பாகம் செய்து கொடுத்தார்?

விடை —முதல் ஸ்தரீயாகிய கௌஸல்யைக்கு ஒரு பாகமும், அதன் பின்பு இரண்டாவது ஸ்தரீயாகிய ஸுமித்ரைக்கு ஒரு கால்பாகமும், அதன் பின்பு மூன்றாவது ஸ்தரீயாகிய கைகேயிக்கு மீதியிருந்ததில் ஒரு பாகத்தையும் கொடுக்க, மிஞ்சியதை அரசன் ஸுமித்ரைக்குக் கொடுத்துவிட்டார்.

வினா 11.—மஹாவிஷ்ணு சட்டளையை எவ்வாறு தேவதைகள் நடத்தினார்கள்?

விடை —இந்தான் தனது அம்சத்தால் வாலியாகவும், ஸூரீயன் ஸுகரீவனாகவும், பரஹஸ்பதி தூதனாகவும், குபேரன் கந்தமாதினனாகவும், விசுவகர்மா நளனாகவும், அக்தி நீலனாகவும், அச்வரீ தேவதைகள் மைந்தத்விதர்களாகவும், வாயு ஹனுமாராகவும் இதுபோல் ஒவ்வொரு தேவதைகளும் ரிஷிகளும் ஒவ்வொரு பெரிய குரங்காகக் கட்டினது ஸஹாயார்த்தம் உலகில் வந்து பிறந்தனர். முன்னமே ப்ரஹ்மாவால் உற்பத்தி பண்ணப்பட்ட ஜாம்பவான் என்ற கரடி ராஜனும்,

இவர்களுடன் சேர்ந்து காடுகளில் வணிகத் தொடங்கினான்.

வினா 12.—தசரதரஜனுக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்த இன் விவரம் என்ன? தசரதர் நிலை எவ்வாறு மாறியது?

விடை.—கௌஸல்யை இடம் நவமினம் புனர்வணுகில், மஹாவிஷ்ணுவின் பாதிசக்தியுடன் பூநீராமர் அவதரித்தார். இதன்பின்பு கைகேயியிடம் கடவுளது அரைக்கால் சக்தியுடன் பரதர் அவதரித்தார். ஸுமித்ரையிடம் கடவுளது கால் சக்தியுடன் லக்ஷ்மணர், அரைக்கால் சக்தியுடன் சத்ருக்நி என்ற இரண்டு பிள்ளைகள் உண்டானார்கள். இவ்வாறு துஷ்ட நிகரஹ சிஷ்டபரிபாலகார்த்தம் கடவுள் அவதரித்ததும், ப்ரபஞ்ச முழுவதும் ஆரக்கத்தை அடைந்து, தமைத்து ஒங்கிவது. எங்கு பார்த்தாலும், கோலாஹலமாகவே இருந்தது. பிள்ளைகள் பிறந்தது முதல், அவர்களிடம் தசரதருக்கு அன்பு அதிகரிக்க அவர்களுக்கு நடக்கவேண்டிய சடங்கு விசேஷங்களை வெகு குதூகலமாப் நடத்தினார். முக்யமாப் இவருக்கு ராமரிடம் ப்ரிபம் அதிகரிக்க, வானா இவர் ராமனைவிடும் பிரியாமலே இருந்துவந்தார். இவ்வாறு ராமர் முதலிய பிள்ளைகளோடு கூட இவர் ஆரந்தத்தை அநுபவித்துவந்தார்.

வினா 13.—இவ்வாறு இருந்த தசரதரது ஆரந்தத்திற்கு எவ்வாறு தடை ஏற்பட்டது?

விடை.—ஒருநாள் தசரதர் அபையினுட்கார்த்து, ராமரது கல்பாண விஷாயமாய் யோசித்துக்கொண்

காண்டம்] விச்வாமிதர் ராமனை வாழ்த்து 14

டிருக்கையில், தமது தபோபலத்தாலேயே 'மேனா' பரதமண நிலையை அடைந்த விச்வாமிதர் மஹரிஷி, அந்த னைபக்கு வந்தார். ரிஷியைக் கண்டதும், அரசன் முதலியோர் எழுந்து அக்யபாத்யாதி உபசாரம் செய்து அவரை ஒரு திவ்ய ஆஸனத்தில் உட்கார்த்தி விட்டு அவர் உத்தரவிற்பேரில் தாமும் உட்கார்த்தனர். பின்பு விச்வாமிதர் ரிஷி, அரசனிடம் இருந்து தாம் கேட்கும் விஷயத்தை மறுக்காது கொடுப்பதாக உறுதி வாக்கைப் பெற்றுக்கொண்டு, தமது பாகத்தை ராக்ஷஸ பாதையிலிருந்து ரக்ஷிப்பதற்காக ராமனை மாத்ரம் தம் மோடு பத்துநாள் விட்டுவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்.

வினா 14 — இதைக் கேட்டதும் தசரதர் நிலை என்னமாயிற்று? அவர் கடைசியில் என்ன செய்தார்? ஏன்?

விடை.—இதைக் கேட்டதும் அவருக்கு அடங்கா துக்கம் வந்துவிட்டது. ராமன் இந்த ரிஷியோடு காட்டிற்குச் சென்று ராக்ஷஸர்களுடன் எவ்வாறு சண்டையிடப் போகிறான் என்ற ஏக்கம் தசரதரது மனதில் உண்டாயிற்று. ராமனை அனுப்பாவிடில் ரிஷி சபித்து விடுவாரே. என்ற பயமும் தட்டியது. இப்படி தத்தனிக்கும் அரசனை, விச்வாமிதர் ராமனது மேன்மைகளை எடுத்துச் சொல்லி, எவ்வளவோ தேற்றிப் பார்த்தும் அவசால் ஒன்றும் முடியவில்லை. உடனே னைபயி விருந்த வஸிஷ்டர் எழுந்து 'ராமனை இந்த ரிஷியுடன் அனுப்பிவித்தால் அவனுக்கு மேன்மையும் சிறப்பும் உண்டாகும்.' என்று வெகுநாகச் சொல்ல, கடைசியில்

அரசன் ராமனை நிஷியோடு அனுப்ப ஒருவாறு இசைந்தார். உடனே ராமனை அழைத்து நிஷியிடம் ஒப்புவிக்க, லக்ஷ்மணனும் ராமனோடு போய்வருவதாகப் புறப்பட்டான்.

வினா 15.—விச்வாமித்ரர் இவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு போகையில் முதலில் எங்கு என்ன செய்தார்?

விடை.—ராமலக்ஷ்மணர்கள் விச்வாமித்ரரைப் பின்பு தொடர்ந்து ஸரயூநதிக்கரையை அடைந்தார்கள். அங்கு நிஷி இவர்களுக்கு ராக்ஷஸர்களது பலத்தையிட அதிக பலம் வருவதற்காகவும், சண்டை முதலியவைகளில் சரமம் வராதிருப்பதற்காகவும், பலை, அதிபலை என்னும் இரண்டு மந்த்ரங்களை உபதேசித்தார். 'இந்த மந்த்ரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு வந்தால் வழி நடந்து போகும்படி பசி முதலியபாதைகள் வாரா' என்று மந்த்ர மஹிமையையும் அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தார். இவைகளை ராமலக்ஷ்மணர்கள் பெற்றுக்கொண்டு, அன்றிரவை அந்நதிக்கரையிலே வெகு ஸந்தோஷமாய்க் கழித்தார்கள்.

வினா 16.—இதன் பின்பு இவர்கள் எங்கே தங்கினார்கள்? அந்த இடத்தின் விசேஷம் என்ன?

விடை.—மதுநாட்காலையில் எழுந்து, நித்யக் கடன்களை ஸரியாக முடித்துக்கொண்டு, வழிநடக்கத் தொடங்கி, கங்காஸரயூஸங்கமம் வந்து, அங்கு ஓர் ஆசிரமத்தைக்கண்டார்கள். விச்வாமித்ரர், அங்கேதான் பரமசிவன், தம்மனைதக் கலைக்கவந்த மனம்தனை எரித்தாரென்றும், மனமதன் அங்கு அங்கத்தை விட்டபடியால் அதற்கு அங்கதேசம் என்று பெயர் வந்ததென்றும்,

அந்த ஆசிரமம் சிவனைச் சேர்ந்ததென்றும், அங்குள்ள ஸர்வானிகளும் ரிஷிகளும் தலைமுறை தலைமுறையாய் சிவனது சிஷ்யர்கள் என்றும், ஆகையால் அவ்விடம் பரிசுத்தமாயும் வாஸதேயாக்ஷமாயும் உள்ள இடம் என்றும், ராமலக்ஷ்மணர்க்கு எடுத்துச் சொல்லி, அன்றிரவு அங்கு இருப்பதாகத் தீர்மானித்தார். இதற்குள் அங்கிருந்த மஹான்கள் ஞானத்ருஷ்டியால் இவர்கள் இன்னார் என்று அறிந்து, எதிர்கொண்டு வந்து, இவர்களை அழைத்தும் போயினர். அங்கு இவர்கள் மஹான்களோடு அன்றிரவு தங்கினார்கள்.

வினா 17.—மஹான்கள் காலையில் இவர்கள் ப்ரயாணத்தைத் தொடங்குகையில், மஹரிஷிகள் அந்தக் காட்டின் விசேஷத்தைப்பற்றி என்ன சொன்னார்கள்?

விடை.—அந்தக் காட்டில் ஸௌந்தன் என்ற ராசுஷனனது பெண்சாதிபான தாடகையும், அவள் பிள்ளையான மாரீசனும் இருக்கிறார்கள் என்றும், தாடகைக்கு ஆயிரம் யானை பலம் உண்டென்றும், அவள் அக்காட்டிலுள்ள ஸகல ஜந்துக்களையும் வருத்துவது வழக்கம் என்றும், ராமலக்ஷ்மணர் போகும் வழியில் அவள் வழியை மறித்துக் கொண்டிருப்பாள் என்றும், அவளை ராமலக்ஷ்மணர் கொன்று அங்குள்ள ரிஷிகளுக்கு ஸௌகந்தை உண்டாக்கவேண்டும் என்றும், கங்கா ஸரயூ ஸங்கமத்தில் வசித்திருந்த மஹரிஷிகள், விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார்கள்.

வினா 18.—தாடகைபோன்ற ஒரு ஸ்திரீக்கு இவ்வளவு பலம்வரக் காரணம் என்ன? ஸ்திரீயைக் கொல்லும்படி ராமரை இவர்கள் ஏவியது நியாயமா?

விடை.—முன்காலத்தில் ஸுகேது என்றொரு யக்ஷன் இருந்தான். அவன் மஹிசு சுத்தன். அவனுக்குப் பிள்ளை இல்லாதிருந்ததால், ப்ரஹ்மதேவர் அவனுக்குத் தாடகை என்ற பெண்மணியைக் கொடுத்தார். அவனுக்குப் பிள்ளை உண்டாகக் காரணமில்லாமலிருந்ததால் இப்பெண்ணுக்கு ஆயிரம் யானை பலத்தைக் கொடுத்தார். இவள் ஸுந்தனைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு, மாரீசன் என்ற பிள்ளையை அடைந்தாள். கொஞ்சநாள்களில் ஸுந்தன் இறக்க, தாடகையும் மாரீசனும் அகஸ்த்யரை உபதரவப்படுத்தி, அவரை விழுங்கச் சென்றார்கள். இவர்களை ராக்ஷஸர்களாகப் போகக்கடவர் என்று அவர் சபித்தார். இதனால் இவர்கள் கோபங்கொண்டு, அந்தக் காட்டில் உள்ளவைகளை அழிக்கத் தொடங்கினார்கள். இப்படிப்பட்ட துர்மார்க்கமான ஸ்திரீயை ராஜ்யத்தின் பொது நன்மைக்காக அரசாசனம் கொல்லுவது நியாயந்தான். இதனால் அரசர்களுக்கு ஸ்திரீ ஹத்தி கோஷம் வராது.

வினா 19.—ராமர் போகும் வழியில் தாடகை வதம் எவ்வாறு நடந்தது?

விடை.—ராமர் தாடகை இருக்கும் இடத்தருகே வந்ததும், தமது வில்லை நானேற்றி, நானேனைச் செய்ய அங்குள்ள ஜந்துக்கள் யாவும் பயந்து ஒடின. தாடகைக்கு இந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டதும், அதிகக் கோபம் உண்டாக, பெரிய அட்ட ஹாஸம் செய்துகொண்டு ராமலக்ஷ்மணரை எதிர்த்து வந்தாள். அப்பொழுது விச்வாமித்ரர், 'இவர்களுக்கு ஜயம் வாட்டும்' என்று உரத்தக் கூவியார். தாடகை தனது மாயாசக்தி

யின் மூலமாய்க் கற்பாறைகளை வர்ஷிக்கத் தொடங்கினான். இவைகளை ராமர் தமது பாணவர்ஷங்களால் தவித்துவிட்டுத் தாடகையினது கைகளை அறுத்தார். மேலும் தாடகை கற்பாறைகளை வர்ஷிக்கத் தொடங்க, விச்வாமிதரர் ராமலக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, 'ஸூர்யாஸ்தமனம் ஆய்விட்டால், ராஜ்ஞனர்களை ஜயிப்பது அஸாத்யம், ஆகையால் சீக்ரம் இவனைக் கொன்றுவிடுங்கள்' என்று உரக்கக் கூத்தினார். இதைக் கேட்டதும் இவர்கள் தமது பாண வர்ஷத்தால் தாடகையை மறைத்து விட்டார்கள். இந்தச் சரக்கட்டை அவள் தனது மாயையால் பேதித்துக்கொண்டு வெளியே வந்து, ராமலக்ஷ்மணனை விழுங்கவா, அவர்கள் இந்த ஸம்பம் பார்த்திருந்து இடிபோன்ற பலமான பாணங்களால் அவனை அடித்துக் கீழே தள்ளிவிட்டார்கள். உடனே அந்த லோககண்டகி இறந்தாள்.

வினா 20.—இதன்பின்பு ராமலக்ஷ்மணர் என்ன செய்தார்கள்? விச்வாமிதரர் என்ன செய்தார்?

விடை.—இவர்கள் அன்றிரவு தாடகாவந்திலே தங்கி, மறுநாட்காலையில் எழுந்து தமது காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டார்கள். உடனே விச்வாழிதரர், ராமலக்ஷ்மணர்களது பராக்ரமத்தை மெச்சிக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தமக்குத்தெரிந்த ஸகல அஸ்த்ரங்களை யும் உபயோகித்து, அவைகளை அடக்கும் வழியையும் சொல்ல, அவைகளில் அவர்கள் அதிசீக்ரத்தில் தேய்ச்சி யடைந்தார்கள். அதன்பின்பு அவர்கள் அவ்வரம் கிட்டு புறப்பட்டார்கள்.

வினா 21.—இவ்வாறு ராமலக்ஷ்மணர்கள் அணிந்த

வித்தைகளை விச்வாமித்ரரிடம் தெரிந்துகொண்டதும், எங்கே போய்ச் சேர்ந்தார்கள்? அங்கு இருந்த மேன்மை என்ன?

விடை.—இவர்கள் வித்தாச்சரமம் வந்து சேர்ந்தார்கள். இதுதான் விச்வாமித்ரர் யாகம் செய்யப்போகிற இடம். இங்கு ராமலக்ஷ்மணர் யாக ஸம்ரக்ஷணம் செய்யவேண்டியது. இவ்விடத்தில் முன்காலத்தில் பகவான் வாமநஸ்ரீர்த்தியாய்த் தபஸ்செய்து விளங்கினார். இங்குதான் தேவதைகள் அக்ரிபகவானை முன்னிட்டுக் கொண்டு பலிச்சக்ரவர்த்தியாகத்தில் சென்று, இந்த்ரனுக்குத் திரிலோகத்தையும் ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று வாம்நரைக் கேட்டது. அத்தருணத்திலேயே காச்யபர்வந்து பகவானைத் தமக்குப் பிள்ளையாய்ப் பிறந்து இந்த்ரனுக்குத் தம்பியாகவேண்டும் என்று கேட்க, பகவான் உடனே காச்யபரது பிள்ளையாகப் பிறந்து வாமந உருவத்தோடு பலிச்சக்ரவர்த்தியை அடைந்து மூன்றடி மண் யாசித்து, இந்த்ரனுக்குத் திரிலோகாதிபத்யம் கொடுத்தார். இப்படிப்பட்ட மஹிமையை உடையது இந்த வித்தாச்சரமம்.

வினா 22 — வித்தாச்சரமத்தில் ராமலக்ஷ்மணர் எவ்வாறு யாகத்தை ரக்ஷித்தார்கள்?

விடை.—வித்தாச்சரமம் வந்ததும் விச்வாமித்ரர் யாகத்தைத் தொடங்கினார். ராமலக்ஷ்மணர் தமது வில்லை நாண்பூட்டி வைத்துக்கொண்டு, ராக்ஷஸர்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கொஞ்ச நாளிடைக்கெல்லாம் நீர்கொண்ட மேகம்போன்ற வர்ணமுடைய அநேக ராக்ஷஸர்கள் அட்டஜாஸத்தோடு

காண்டம்]

யாக ஸம்ரக்ஷணம்

DBA000011049TAM

மாரீச ஸுபாஹுக்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு பா
கத்தைக் கலைக்க ஆகாயத்தில் வந்துகூடினார்கள். உட
னே ராமர் மாநவாஸ்தர் ப்ரயோகம் செய்து மாரீச
னைத் தூக்கி ஸமுத்ரமத்தியில் எறிந்துவிட்டார். மாரீ
சன் மூச்சுத்தினறி உயிர்பிழைத்தால் போதும் என்று
ஒடிப்போய்விட்டான். இதன் பின்பு ஆக்னேயாஸ்தர்
ப்ரயோகம் செய்து ஸுபாகுவைக் கொண்டு கீழே
தள்ளிவிட்டு, வாயுவாஸ்தர்த்தால் மற்றைய ராக்ஷஸ்
களைச் சிதற அடித்து ஸம்ஹரித்தார். இதனால் விச்
வாமித்ரரது யாகம் ஒரு தடையும் இன்றி முடிந்தது.
இதைக்கண்டு ஸகல ரிஷிகளும் ராமலக்ஷ்மணர்களைப்
புகழ்ந்து பேசினர்.

வினா 23.—இதன் பின்பு விச்வாமித்ரரும் ராம
லக்ஷ்மணரும் எங்கே புறப்பட்டார்கள்? ஏன்? எங்கு
வந்து சேர்ந்தார்கள்?

விடை.—இவர்கள் அங்குள்ள ரிஷிகளோடு மிதி
லாநகரம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். இந்த ரிஷிகள்
விச்வாமித்ரரது யாகம் முடிந்ததும், மிதிலா நகரத்தில்
ஐகநர் ஒரு யாகம் செய்யப்போகிறார் என்றும், அங்கு
ஐகநரால் பூஜிக்கப்பட்டு ஒருவராலும் நாணேற்ற
முடியாத சிவதனுஸ் ஒன்றிருக்கிறதென்றும், விச்
வாமித்ரருக்குச் சொல்ல, அவர் ராமலக்ஷ்மணரோடு
ஸகல ரிஷிகளாலும் சூழப்பட்டு மிதிலைநோக்கிப் புறப்
பட்டார். போகும் வழியில் சோனா நதிக்கரைக்கு
வந்தார்கள்.

வினா 24.—அந்த நதிக்கரையிலுள்ள ப்ரதேசம்
யாணர்ச் சேர்ந்தது? அவரது சகித்தம் என்ன?

விடை.—அந்த நதிக்கரையினுள்ள ப்ரதேசம் ப்ரஹ்மாவின்து புத்ரான குசு ராஜாவைச் சேர்ந்தது. இவருக்கு வைதர்ப்பி என்பவனிடம் குசநாபர் முதலிய நான்கு பிள்ளைகள் உண்டாகி, ஒவ்வொருவரும் அந்த நதிக்கருகில் ஒவ்வொரு திவ்ய பட்டணத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அரசாண்டு வந்தார்கள். இப்படி இருக்கையில் குசநாபருக்கு க்ருதாசி என்ற அப்ஸர ஸ்த்ரீயினிடம் நூறு பெண்கள் பிறக்க, அவர்கள் தகுந்த பர்வத்தை அடைந்தனர். இத்தருணத்தில் இவர்களுக்கு வாயுபகவான் கோபத்தால் கைகால்கள் கோணலாய் விட்டன. இவர்களைக் கல்பாணம் செய்து கொடுப்பது குசநாபருக்குப் பெருங்கவலையாய்ப் போய் விட்டது.

வினா 25.—இக்கவலை எவ்வாறு நீங்கியது? அரசனுக்கு ஸந்தோஷ முண்டாகும்படி என்ன நடந்தது?

விடை.—இக்காலத்தில் சூளி என்ற ஒரு ப்ரஹ்மரிஷி தபஸுசெய்து வந்தார். அவருக்கு ஸௌமாதா என்ற ஒரு கந்தர்வ ஸ்த்ரீ பணியிடை செய்து வந்தாள். ஒருநாள் அவனிடம் ரிஷிக்கு க்ருபை உண்டாக, அவள் ரிஷியைத் தனக்கு ஒரு பிள்ளை வேண்டும் என்று கேட்டாள். உடனே ரிஷி இவளுக்குப் ப்ரஹ்மதந்தன் என்ற ஒரு தேஜோவானான குழந்தை பிறக்கும்படி அதுகூறித்தார். இந்த ப்ரஹ்மதந்தர் ரூபகம் குசநாபருக்கு வர, இவருக்கே தமது குருபிரான நூறு பெண்களையும் கொடுப்பதாக எண்ணிவிட்டார். ப்ரஹ்மதந்தரும் இந்த விஷயத்தை ஒப்புக்கொண்டு வந்து இவர்கள் எல்லாரையும் வரிசையாய்ப் பாணிக்ஷணம்

செய்து கொண்டார். உடனே ஒவ்வொருத்திக்கும் இருந்த கோணல் நிமிர்ந்துபோக ஒவ்வொருத்தியும் பிசுந்த அழகுள்ள ஸ்திரீயாகப் பரகாசித்தாள். இந்த நூறு ஸ்திரீகளையும் அழைத்துச் சென்று தன் தாயிடமிருண்டு போய் விட்டுத் தன் தாய் முதலிய எல்லோரையும் காப்பாற்றிக்கொண்டு தான் ஏற்படுத்திய காமபிஷய நகரத்தில் இவர் அரசு புரிந்துவந்தார். இவ்வாறு தம் பெண்கள், இழந்த அழகை மறுபடி அடைந்ததே குசநாபருக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை விளைவித்தது.

வினா 26.—இதன்மேல் குசநாபருக்கு என்ன கவலை உண்டாயிற்று? அது எவ்வாறு தீர்ந்தது?

விடை.—இவ்வாறு தம் பெண்களைக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்ததன் பின்னர், தமக்கு ஒரு பிள்ளையும் இல்லையே என்ற கவலை குசநாபருக்கு உண்டானது. உடனே இவர் புதரகாமேஷ்டியாகம் செய்யத் தொடங்க, இவரது பிதா கண்முன் தோன்றி, இவருக்கு ஒரு பிள்ளை உண்டாகப் போகிறதாகச் சொன்னார். இவர் சொன்னபடி குசநாபருக்குக் காதி என்று ஒரு நல்ல பிள்ளை பிறந்தான்.

வினா 27.—இந்தக் காதிலுக்கும் விச்வாமித்ராருக்கும் என்ன ஸம்பந்தம்? விச்வாமித்ராருடன் கூடப் பிறந்தவர்கள் யார்? அவர்கள் அப்பொழுது என்ன விதம் இருந்தார்கள்?

விடை.—இந்தக் காதிலான் விச்வாமித்ராது தகப்பனார். இவ்விச்வாமித்ராருக்கு ஸ்த்யவதி என்றொரு தமக்கை உண்டு. இவள் ரிசீகனா மணந்த கண்டகியில் ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் பரோபகாரமாகத் தொழித்த

நதியாக இப்பொழுதும் ஹிமவத் பர்வதத்திலிருந்து ப்ரவஹிக்கிறாள்.

வினா 28.—இக்கதை முடிந்ததும் ராமலக்ஷ்மணர்கள் என்ன செய்தார்கள் ? மேல் என்ன நடந்தது ?

விடை.—இதற்குள் ஸௌர்யன் அஸ்தமித்ததும், ராமலக்ஷ்மணர் மாலைக்கடனை முடித்துவிட்டு, ரிஷிகளோடு அன்றிரவை அங்கேயே கழித்துவிட்டு மறு நாட்காலையில் எழுந்து ரிஷிகளோடு கங்கைக்கரைக்கு வர, அங்கு ராமர் விச்வாமித்ரரை நோக்கிக் கங்கை ஸ்வாக்க மத்யபாதாளம் ஆகிய இவ்விடங்களில் பெருகி வருவதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டார். இதற்கு விச்வாமித்ரர் கங்கையின் உற்பத்தி, அவள் மூன்று உலகங்களிலும் பெருகியது ஆகிய இந்தத் திவ்ய கதைகளைச் சொன்னார்.

வினா 29.—கங்கை மூன்று லோகங்களிலும் ப்ரவஹிக்கக் காரணம் என்ன ? இவள் எவ்வாறு தேவலோகம் சென்றாள் ?

விடை.—கங்கை ஹிமவான் என்ற பர்வத ராஜனுக்குப் பெண்ணாகப் பிறந்தாள். ஒரு காலத்தில் தேவதைகள் எல்லாரும் சேர்ந்து ஹிமவானிடம் வந்து, 'இந்தக் கங்கைக்கு மூன்று உலகங்களிலும் ப்ரவஹித்துப் புனிதமாக்கும் சக்தியைத் தந்தருளி எங்களிடம் அவளை ஒப்புவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டார்கள். அதன்படியே ஹிமவான், அவளுக்கு அந்தச் சக்தியையும் கொடுத்து, அவளைத் தேவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டான். இதனால் அவள் முதலில் தேவலோகம் போனாள்.

வினா 30.—இவனை யார் பூலோகத்திற்கு எவ்வாறு கொண்டுவந்தார்? ஏன்?

விடை.—இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த பகீரதன் என்பவன் தனது மூதாதைகளாகிய 60,000 ஸாகரர்கள் கபிலவாஸுதேவரது கோபாக்ஷியால் இறந்த பாபத்தைத் தீர்த்து, அவர்களை ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்புவதற்காக வெகு கஷ்டமான ப்ரயத்நம் செய்து, கங்கையைப் பூமிக்கு கொண்டுவந்தான்.

வினா 31.—பகீரதன் செய்த ப்ரயத்நத்தின் விவரம் என்ன?

விடை.—பகீரதன் முதலில் ப்ரஹ்மதேவரைக் குறித்து வெகுகாலம் தபஸு செய்ய அவர் ப்ரத்யக்ஷமாகி 'உனக்கு என்ன வேண்டும்?' என்று கேட்டக அவன் 'கங்கை பூமியில் வந்து எனது மூதாதைகள் சாம்பலாய்க் கிடக்கும் இடத்தில் பாய்ந்து, அவர்களைக் க்ருதார்த்தப் படுத்தவேண்டும்' என்று கேட்டான். 'கங்கை ஆகாயத்திலிருந்து விழும்போது பூமியால் தாங்கமுடியாது. ஆகையால் அவளைத் தாங்க பரமசிவனது அருள் வேண்டும்' என்று சொல்லி ப்ரஹ்மதேவர் மறைந்தார். உடனே மறுபடியும் பகீரதன் அநேக காலம் பரமசிவனைக் குறித்து தபஸு செய்ய அவர் ப்ரத்யக்ஷமாகி ஆகாய கங்கையைத் தமது ஜடையில் தாங்கிப் பூமியில் விடுவதாக ஒப்புக்கொண்டார். உடனே கங்கை மஹா சர்வத்தோடு பரமசிவனைக் கஷ்டப் படுத்திவிடலாம் என்று அவர் தலையில் வேகமாய் விழுந்தான்.

வினா 32.—இவள் கர்வம் எவ்வாறு அடங்கியது?

ROJA. MUTHIAH
ARTIST
KOTTAIYUR P. O.

பின்பு இவன் என்ன செய்தான்? பின்பு பகீரதன் என்ன செய்தான்?

விடை.—இவ்வளவு கர்வத்தோடு விழுந்த கங்கை, பாமசிவனது ஜடையில் இருந்தவிடம் தெரியாமல் அடங்கிப்போய், வெளிவர முடியாது உள்ளேயே கொஞ்சகாலம் சுற்றி அலைந்து கொண்டிருந்தான். பின்பு பகீரதனது வேண்டுகோளால், கருணாநிதியான பாம்பொருள் கங்கையை மெதுவாகக் கீழே விட்டார். உடனே பகீரதன் பாமசிவனைத் துதித்துவிட்டுக் கங்கைக்குப் பாதாள லோகத்திற்கு வழிகாட்டிக்கொண்டு முன்னே செல்ல, பின்னேவந்த கங்கைக்குக் கர்வம் அதிகரித்தது. இந்தக் கர்வத்தோடு கங்கை ஜாந்து என்ற ரிஷியினது யாகசாலையைச் சூழ்ந்துகொள்ள, அவர் இந்தக் கங்கை முழுவதையும் குடித்து, இவளது கர்வத்தை அடக்கி, பின்பு பகீரதனது வேண்டுகோளின்படி காதுின் வழியாக வெளியே விட்டார். ஆகையால் கங்கைக்கு ஜாந்நுவி என்ற பெயர்வந்தது. கங்கை பகீரதன் பின்னே சென்று, ஸாகர சாம்பலாய்க் கிடக்கும் கபிலாச்சரம் வந்து ப்ரவலித்து ஸாகரர்களை ஸ்வர்க்கமடையும்படி செய்தான். பகீரதனால் பூமியில் கொண்டுவாப்பட்டு அவனது மூதாதைகளைப் புதிதாக்கியதால், கங்கைக்குப் பாகீரதி என்ற வேறு ஒரு பெயரும் உண்டாயிற்று.

வினா 33.—பகீரதனது மூதாதைகள் கபிலவாஸு தேவரது கோபாக்கியால் இறக்கக் காணம் என்ன?

விடை.—ஸாகரது தகப்பனாகிய ஸகா சக்ரனார் தி ஒரு அச்வமேத யாகத்தைச் செய்ய எண்ணி,

ஒரு குதிரையைப் பூர்தகழிணம் செய்தவரும்படி விட்டான். இக்குதிரையை இந்தான் திருடி பாதாள லோகத்தில் லோகஜிதார்த்தம் தபணுசெய்துகொண்டிருந்த கபிலவாஸுதேவர் ஆச்ரமத்தருகில் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டுப் போய்கிட்டான். குதிரையின் ஸமாசாரம் தெரியாததுகண்டு, ஸகரர் தமது அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகளை விட்டு தேடிப்பார்க்கச் சென்றார். இவர்கள் பூமியை, எங்கு பார்த்தாலும் வெட்டிக்குளம் போன்ற நிலங்களில் குதிரையைக் கபிலவாஸுதேவர் அருகில்காண, அவர்தான் குதிரையைத் திருடி வந்தவர் என்றெண்ணி அவரது தபணைக் கலைக்க, அவர் ஒருதரம் கோபத்தோடு ஹனுங்காரம் செய்தார். உடனே ஸாகரர்கள் அறுபதினாயிரம் பெயர்களும் சரம் பலாய் அங்கேயே விழுந்துவிட்டனர்.

வினா 34.—ஸகர சக்ரவர்த்தி குதிரையை எவ்வாறு அடைந்து தமது யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்தார்? அவருக்கு என்ன கவலை வந்தது?

விடை.—தமது அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகளைப் பற்றிய ஸமாசாரம் ஒன்றும் தெரியாதது கண்டு, ஸகர சக்ரவர்த்தி தமது மூத்த குமாரனாகிய அஸமஞ்சன் பிள்ளையாகிய அம்சமாண அனுப்பினார். அவன் பாதாள லோகம் சென்று குதிரையைக் கண்டான். உடனே தனது சிறப்பப்பன்மார்கள் அடைந்திருக்கும் அலங்கோலத்தைக் கண்டு பரிதபித்து அவர்களுக்கு அபரக்ரிஸைகளைச் செய்ய போசிக்கையில், 'இவர்கள் ரிஷி கோபத்தால் இறந்தவர்கள், ஆகையால் இவர்களை ஸாதாணமான அபரக்ரிஸைகள் பரிசுத்தப் படுத்தமாட்ட'

டா. ஆகாய கங்கையே கொண்டுவிட்டு இவர்கள் சாம் பல்மேல் பாயவிட்டால்தான், இவர்களுக்கு நல்லகதி உண்டு' என்று கருடன் சொல்லாக ஒருவாக்குப் பிறந்தது. உடனே அம்சமாண் குதிரையைப் பிடித்துக் கொண்டு தனது பாட்டனாரிடம் வந்து, நடந்த விபரீதம் முதலியவைகளையும் பாதாளத்தில் பிறந்த வாகின் ஸாரத்தையும் சொன்னான். ஸுகரர் யாகத்தை முடித்துவிட்டுத் தன் பிள்ளைகள் நற்கதியடைய உலகத்திற்குக் கங்கையை எவ்வாறு கொண்டுவருவது என்ற பெருங்கவலைக்கு ஆளானார்.

வினா 35.—ஸாகரர்களது தமயன் யார்? அவன் பிள்ளை அம்சமானிருக்க அவன் கதி என்னவாயிற்று?

விடை.—ஸகர சக்ரவர்த்தி மூத்த பிள்ளையும், அம்சமானது தகப்பனுமாகிய அஸுமஞ்ஜன் என்பவன், தன் வயதுகாலத்தில் ஊரிலிருக்கும் குழந்தைகளைத் தண்ணீரில் தூக்கி எறிந்துவிட்டு அவைகள் ததனரிப் பதைக்கண்டு ஆகந்திப்பதும், கூத்தாடுவதும் வழக்கம். இவன் அரசன்பிள்ளை என்று ஜனங்கள் வெகு காலம் பொறுத்துப் பார்த்தார்கள். வரவர இவனால் கஷ்டம் அதிகரிக்க, ஜனங்கள் அரசனிடம் சென்று முறையிட்டார்கள். உடனே அரசன் தனது பிள்ளை என்றுகூடக் கவனியாது, ஜனங்களது பொது நன்மைக்காக அவனைத் தன் ஊரிலிருந்து நீக்கிவிட்டான். அஸுமஞ்ஜன் உண்மையில் கொடியவன் அல்லன், ஸாஸார பாதையிலிருந்து தப்பிவித்துக் கடவுளை த்யானம் செய்து மேகக்ஷமடையவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இவ்வாறு செய்தாடுன ஒழிய அவன் குழா

தைநகரக் கொன்று ஆகந்திக்கத் தகுந்த கொடியவன் இல்லை. ஆகையால் இவனை ஸகரர் காட்டிற்குத் தூத்தியதும் இவன் வெகு ஸந்தோஷத்தோடு வரம்சென்று தவம் செய்யத் தொடங்கினான் என்ற ஒரு கதையும் வழங்குவருகிறது.

வினா 36.—கங்கையைக் கொண்டுவர ஸகர வம்சத்தில் யார் யார் என்ன ப்ரயத்னம் செய்தார்கள்? அவைகள் என்னமாய் முடிந்தன?

விடை.—ஸகரர், அம்சுமான், திலீபர், ஆகிய இவர்கள் தம்மால் இயன்றவரையில் கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டுவர எவ்வளவோ ப்ரயத்னம் செய்து பார்த்தனர். ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. திலீபர் வெகு ஆவலோடு இந்த விஷயத்தைப்பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அவருக்குப் பகீரதர் என்ற பிள்ளை உண்டாக இவர் வெகு சாமத்தின்பேரில் இந்தக் கஷ்டமான கார்யத்தை முடித்து வைத்தார். (இதை நாம் முன்னமே விஸ்தாரமாய்ச் கூறியாய்விட்டது)

வினா 37.—இதன் பின்பு விச்வாமித்ரர் முதலியோர்கள் எங்குச் சென்றார்கள்?

விடை.—அன்றிரவைக் கங்கைக் கரையில் கழித்துவிட்டு மறுநாள் காலை யில் எல்லோரும் கங்கையைக் கடந்து அக்கரை சென்றனர். அங்கு விசாலா என்ற நகரத்தருகில் அந்நகரத்தின் பூர்வ சரிதத்தை விச்வாமித்ரர் விஸ்தாரமாய்ச் சொன்னார்.

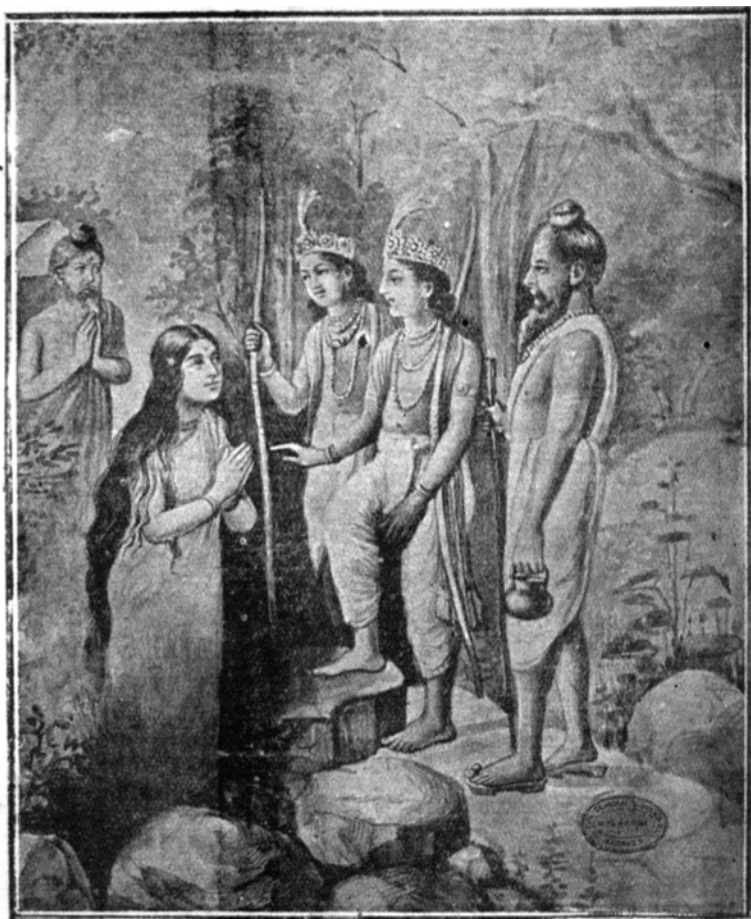
வினா 38.—விசாலா நகரத்தில் என்ன விசேஷம் முன்பு நடந்தது?

விடை.—முன்காலத்தில் தேவாஸூர் ஸமுத்ர

மதநம் செய்கையில், வாஸுகியைக் கயிறாகவும் மந்த்ரமலையை மத்தாகவும் கொண்டு, பாற்கடலைக் கடைந்தனர். அதில் முதலில் உண்டான ஆலாஹுல விஷத்தைச் சிவன் பாரம்செய்து, தேவர்களுக்கு நன்மை உண்டாக்கினார். அதில் அநேகம் அரிய வஸ்துக்கள் பின்பு உண்டாய்க் கடைசியில் அம்ருதம் பிறந்தது. (இதன் விஸ்தாரத்தைப் பாகவத வினாவிடையில் காண்க) இதற்காகத் தேவாஸுரர்களுக்கு யுத்த முண்டாக, விஷ்ணு ஸஹாயத்தால் தேவர்கள் அஸுரர்களை அடியோடு வேரறுத்துவிட்டனர். அப்பொழுது அஸுரர்களது தாயாகிய திதி என்பவள் தனது கணவராகிய காச்யபரிடம் சென்று இந்த்ரனைக் கொல்லத்தக்க ஒரு பிள்ளை தரவேண்டும் என யாசிக்க, அவர் அப்படியே அதுகூறித்துச் சென்றனர். திதி தேவி இந்த விசாலா நகரத்தருகில்தான் தவம் செய்து வந்த இடம்.

வினா 39.—இவளுக்கு இங்கு தபஸு செய்யுங்கால், என்ன இடையூறு நேரிட்டது? ஏன்? இதனால் என்ன மாறுதல் உண்டாயிற்று?

விடை.—திதிதேவி ஒருநாள் தான் படுத்து வந்த இடத்தில், தலைவலக்கவேண்டிய இடத்தில் காலையும், கால்வலக்க வேண்டிய இடத்தில் தலையையும் வைத்துப் படுத்துறங்கிவிட்டாள். இவ்வாறு இவள் அசுத்தமான ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த இந்த்ரன் இவளது கருப்பையுட் புகுந்து இவள் கர்ப்பத்தை ஏழுபாகமாக வெட்டிவிட்டான். இதை அறிந்த திதிதேவி இவைகள் யாவும் தன்குற்றம் என்றறிந்து, பிறக்கும்

அஹல்யை சாபம் நீங்கியது.

ராமர் சிவதனுரை ஒடித்தல்.

ஏழுபிள்ளைகளும் தேவதைகளுக்கு அறுகலர்களாக இருக்கட்டும் என்ற வரத்தை இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்தான். உடனே இவளிடம் ஏழு மருத்துக்கள் உண்டானார்கள்.

வினா 40.—இக்கதையை ராமலக்ஷ்மணர் கேட்ட பின்பு அன்றிரவு எங்கு தங்கினார்கள் ?

விடை.—அன்றிரவு அவர்கள் விசாலா நகரத்தில் அப்பொழுது அரசாண்டுவந்த ஸோமதத்த மஹாராஜன், அவன் பெண்சாதியாகிய ஸுமதி, இவர்களால் எதிர்கொண்டழைத்து மரியாதை செய்யப்பட்டு, அங்கேயே தங்கி மறுநாட்காலையில் எல்லோரும் மிதிலை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

வினா 41.—இதன்பின்பு ராமரால் என்ன விசித்ர கார்யம் செய்யப்பட்டது? பின்பு இவர்கள் எல்லோரும் எங்குச் சென்றார்கள் ?

விடை.—மிதிலாநகரத்தருகில் போகையில், இவர்கள் ஒரு ஆச்ரமத்தைக் கண்டார்கள். அந்த ஆச்ரமம் ஏன் நிர்ஜனமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்ட ராமரைநோக்கி, விச்வாமித்ரர் அது கௌதமர் ஆச்ரமம் என்றும், அங்கு அப்பொழுது இந்த்ரனால் கற்பழிக்கப்பட்ட அஹல்யை, தன் கணவராகிய கௌதமர் சாபத்தால் கல்லாகிக் கிடக்கிறாள் என்றும், அவளுக்கு ராமரது பாததூளி பட்ட மாத்ரத்தில் சாப கிமோசன மாகவேண்டும் என்று கௌதமர் ஏற்படுத்தி இருப்பதாகவும், அதற்காக அவள் ராமரது வரவை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருக்கிறாள் என்றும், வேகு விஸ்தாரமாய் அந்த நிர்ஜனமான ஆச்ரம விஷ

யத்தை எடுத்துரைத்தார். உடனே எல்லோரும் ராமரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்த ஆச்ரமத்துள் செல்ல, ராமரது பாததுளி பட்ட மாத்திரத்தில் கல்லா யிருந்த அஹல்யை பெண்ணுருவோடு எழுந்து ராம ரைப் பூஜித்துத் தான் செய்த பாபங்களிலிருந்து விடு பட்டு நின்றாள். உடனே கௌதம ரிஷியும் விச்வாமித் தரின் அஹமதியின்படி அவளைத் தன் பத்நியாக அங்கீகரித்து ஆநந்தித்தார். இதன் பின்பு எல்லோ ரும் மிதிலா நகரத்துள் ப்ரவேசித்தனர்.

வினா 42.—மிதிலா நகரத்துட் புகுந்து ராஜஸபை யில் ப்ரவேசித்ததும் அங்கு என்ன நடந்தது ?

விடை.—இவர்கள் ராஜஸபையை அடைந்ததும், ஜநகமஹாராஜன் இவர்களுக்கு அர்க்யபாத்யாகி உபசா ரங்கள் செய்து, தகுந்த ஆஸனங்களில் உட்காரவைத் தான். உடனே விச்வாமித்ரர் ராமலக்ஷ்மணர் வரும் வழியில் செய்த விசித்ர விஷயங்களை ஆதிரேயாடந்த மாக, ஜநகமஹாராஜன் முன்பாக எடுத்துச் சொன் னார். அப்பொழுது அருகிலிருந்த ஜநகரது புரோஹி தரும் கௌதம ரிஷியின் பிள்ளையுமாகிய சகாநந்தர், தன் தாயாருக்கு ராமரால் சாபம் நீங்கியதைக் குறித்து ஆநந்தித்துவிட்டு, விச்வாமித்ரரது சரித்ரத்தையும் அவர் மேன்மையையும் விஸ்தாரமாக ராமலக்ஷ்மணர் களுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

வினா 43.—விச்வாமித்ரர் யார் ? இவருக்கும் வனி ஷ்டருக்கும் முதலில் எப்படி விரோதம் உண்டாயிற்று ?

விடை.—(முன்னமேயே விச்வாமித்ரரது வம்ச வரலாறுச் சொல்லியாய்விட்டது). இவர் காதிராஜா

வின் புத்ரர். ஒரு நாள் இவர் காட்டில் வேட்டையாடப் போய் வெகுதூரம் சுற்றிவிட்டு வளிஷ்டாச்சரம் வந்து வளிஷ்டரைத் தர்சித்தார். வளிஷ்டர் விச்வமித்ரரது பரிவாரங்கள் உள்பட எல்லோருக்கும் உணவளிப்பதாகச் சொல்ல, விச்வமித்ரர் எவ்வளவோ தடுத்துப்பார்த்தார். கடைசியில் வளிஷ்டரது வார்த்தைப் படி நடப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார். உடனே வளிஷ்டர் காமதேதுவை அழைத்து இவருக்கும் இவர் பரிவாரங்களுக்கும் பெரிய கிருந்து செய்யும்படி ஏவ, விச்வமித்ரருக்கு வெகு ஆச்சர்யத்தை உண்டாக்கும்படியாகக் காமதேது இவர்களுக்கு கிருந்து செய்தது. இதைக்கண்ட விச்வமித்ரருக்கு இப்பசுவை எப்படியாவது தாம் வாங்கிப்போகவேண்டும் என்ற எண்ணம் வர, வளிஷ்டரை இப்பசு விஷயமாய் எவ்வளவோ கேட்டுப்பார்த்தார். வளிஷ்டர் இதைக் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. உடனே விச்வமித்ரர் காமதேதுவைப் பலாத்காரமாய் அபஹரித்துப் போனார். இதனால் வளிஷ்டருக்கும் விச்வமித்ரருக்கும் முதலில் விரோதம் உண்டாயிற்று.

வினா 44.—இவ்வாறு பலாத்காரமாய்ப் பிடித்துப் போன காமதேதுவின் கதி என்னவாயிற்று?

விடை.—இப்படி இழுத்துப்போகப்பட்ட காமதேது வளிஷ்டரிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, தன் தேனுக்கிவிருந்து அநேக ஜாதி யுத்தவீரரை உண்டாக்கிவிட, விச்வமித்ரரது பரிவாரங்களுக்கும் இந்த யுத்தவீரர்களுக்கும் கொடிய போர் தொடங்கியது. இதில் விச்வமித்ரரது பரிவாரங்கள் யாவும் மடிய, விச்

வாமித்ராரும் தோல்வியடைந்தார். உடனே காமதேது வஸிஷ்டரிடம் வந்து சேர்ந்துவிட்டது.

வினா 45.—இவ்வாறு விச்வாமித்ரர் தோல்வி அடைந்ததும் என்ன செய்தார்?

விடை.—வெகு வெட்கத்தோடும் கோபத்தோடும் தமது ஊர் அடைந்து, தன் பிள்ளைகளுள் ஒருவனுக்கு ராஜ்யாபிசாரம் கொடுத்துவிட்டு, பரமசிவனைக் குறித்துத் தபஸ்செய்ய வநம் சென்றார். அங்கு வெகு நாள் தவம் செய்தபின்னர், பரமசிவன் ப்ரத்யக்ஷமாக, அவரிடமிருந்து ஸகல அஸ்தர் விசேஷங்களையும் அடைந்தார். இவைகளை வைத்துக்கொண்டு, வஸிஷ்டரை அவர் எதிர்த்துச் சண்டைக்கு வந்தார்.

வினா 46.—வஸிஷ்டருக்கும் விச்வாமித்ரருக்கும் அப்பொழுது உண்டான சண்டை எவ்வாறு முடிவு பெற்றது? விச்வாமித்ரருக்கு இதனால் என்ன எண்ண முண்டாகி என்ன செய்யத் தொடங்கினார்?

விடை.— விச்வாமித்ரர் யுத்த வெறிகொண்டு தம்மை அடிக்க வருவதைக்கண்ட வஸிஷ்டர், தமது ப்ரஹ்ம தண்டத்தைத் தமக்கெதிரில் மந்திரித்து நட்டு விட்டார். இது விச்வாமித்ரர் விடும் அஸ்தரங்கள் எல்லாவற்றையும் விழுங்கிவிட்டது. கடைசியாகத் தம் மிடம் இருந்த ப்ரஹ்மாஸ்தரத்தையும் விச்வாமித்ரர் விட்டுப்பார்த்தார். அதையும் ப்ரஹ்மதண்டம் விழுங்கி விட்டது. உடனே வெட்கத்தோடு தாம் தோல்வி அடைந்ததாக விச்வாமித்ரர் ஒப்புக்கொண்டார். அப்பொழுது ‘க்ஷத்ரிய பலம் என்ன பலம்! அதைச் சுட வேண்டும், ப்ரஹ்ம தேஜஸின் பலமே பலம்’ என்று

அவர் மனதில் பட, விச்வாமித்ரர் ப்ராஹ்மண்யம் ஸம் பாதிக்க உடனே தபஸுக்குப் புறப்பட்டார்.

வினா 47.—இவர் எங்கு சென்று தபஸ் செய் தார்? அங்கு என்ன லாபம் கிடைத்தது? என்ன விக் ரம் உண்டாயிற்று?

விடை.—ராஜ்யத்திற்குப் போகாது தெற்கு திக் கை நோக்கிச் சென்று அங்கோரிடத்தில் ப்ராஹ்மண் யம் ஸம்பாதிக்கத் தபஸுக்குத் தொடங்கினார். வெகு காலம் கொடிய தவம் செய்த பிறகு, ப்ராஹ்மா ப்ரத் யக்ஷமாகி, இவருக்கு ராஜரிஷி பதவியைக் கொடுக்க, இது போதாதென்று இவர் மேலும் தபஸ் செய் யத் தொடங்கினார். இப்படித் தபஸ் செய்யுங்கால், சண்டாள ஞபத்தோடு வந்த த்ரிசங்கு ராஜனை ஸ்வர்க் கம் ஏற்றும் விஷயத்தில் இவர் தமது தபோபலம் எல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தவேண்டி வந்த தால், இவர் தபஸுக்கு விக்கம் வந்தது.

வினா 48.—இந்த த்ரிசங்கு யார்? இவனுக்குச் சண்டாள த்வம் வருவானேன்?

விடை.—இவன் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த ஓர் அரசன். இவன் ஒருநாள் தனது குலகுருவாகிய வஸிஷ்டரிடம் சென்று, தன்னைத் தேஹத்தோடு ஸ்வர்க்கம் அடையும்படி செய்யும் ஒரு யாகத்தைச் செய்து வைத்து, தன்னை ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டான். அது அஸாத்யமான கார்யமென்று வஸிஷ்டர் சொல்லி விட, த்ரிசங்கு வஸிஷ்டரது பிள்ளைகளிடம் இதைச் சொன்னான். அவர்களும் தம்மால் முடியாதென்ற

னர். அப்பொழுது த்ரிசங்கு வேறு குருவை அடுத்து யாகத்தை நடத்திக்கொள்வதாகச் சொல்ல, வஸிஷ்டர் பிள்ளைகள் இவன்மேல் கோபங்கொண்டு 'சண்டாளனாகக் கடவாய்' என்று சபிக்க த்ரிசங்குகிற் குச் சண்டாளத்வம் வந்தது.

வினா 49.—அப்பொழுது த்ரிசங்கு யாரைக் குருவாக அடுத்தான்? அவர் என்ன செய்தார்? அதில் என்ன ப்ரமாதம் கிளைந்தது?

விடை.—த்ரிசங்கு தபஸ் செய்துகொண்டிருந்த விச்வாமித்ரரிடம் சொல்ல, அவர் அவனை, வஸிஷ்டரிடமிருந்த விரோதத்தால், யாகம் செய்துவைத்துத் தேஹத்தீதாடு ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்புவதாக ஒப்புக்கொண்டார். உடனே தமது சிஷ்யர்களிடம் ஸகல ப்ராஹ்மணர்களையும் இந்த யாகத்திற்கு அழைத்துவரும்படி சொல்லி அனுப்பினார். அநேக ப்ராஹ்மணர்கள் வந்து கூடினார்கள். அப்பொழுது வஸிஷ்டர் பிள்ளைகள் மாத்திரம் வாராமல், 'எஜமானன் சண்டாளன்! யாகம் செய்துவைப்பவன் கூத்தரியன்! இது என்ன யாகம்?' என்று பரிஹாஸமாய்ப் பேசினார்கள். இதனால் விச்வாமித்ரருக்கு அதிகக் கோபம் வர, வஸிஷ்டர் பிள்ளைகள் உடனே இறக்க வேண்டும் என்றும், அவர்கள் பின்பு அநேக ஜன்மம் வரையில் நாய்மாம்ஸம் பசுநிக்கும் முஷ்டிகர் என்ற ஜாதியராய் அலைந்து திரியவேண்டும் என்ற கொடிய சாபத்தைக் கொடுத்தார்.

வினா 50.—விச்வாமித்ரர் த்ரிசங்குவுக்காகச் செய்த யாகம் எவ்வாறு நடந்து முடிவு பெற்றது?

விடை.—விச்வாமித்ரர் வந்தவர்களை வைத்துக் கொண்டு யாகத்தைத் தொடங்கி, ஹவிர்ப்பாகம் வாங்கத் தேவதைகளை அழைத்தார். ஒரு தேவதையும் வரவில்லை, உடனே ரெய் எடுக்கும் அகப்பையில் த்ரிசங்குவை ஏற்றித் தமது தபோபலத்தால் அவனை ஸ்வர்க்கம் நோக்கி அனுப்பினார். த்ரிசங்கு ஸ்வர்க்கம் அடைந்ததும், இந்தரன் 'நீ இங்கு வர யோக்யன் அல்லன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அவனைத் தலைகீழாகத் தள்ளிவிட்டான்.

வினா 51.—தலைகீழாக வந்த த்ரிசங்குவின் கதி என்னவாயிற்று? விச்வாமித்ரர் பின்பு என்ன செய்தார்?

விடை.—தலைகீழாக வந்த த்ரிசங்குவை ஆகாயத்திலேயே நிறுத்தி அங்கு விச்வாமித்ரர் தமது தபோமஹிமையால் ஒரு புதிய ஸ்வர்க்கம் ச்ருஷ்டித்து அவனை அங்கு ஸுகமாய் இருக்கும்படி செய்தார். இது முடிந்ததும், தமது தபஸ் முழுவதும் வீணாய்ச் செலவானது கண்டு, தெற்குத் திக்கைவிட்டு மேற்குத்திக்கை அடைந்து, புஷ்கர தீர்த்தத்தின் கரையில் மறுபடி ப்ராஹ்மண்யத்தை யடைய தபஸ் செய்ததொடங்கினார்.

வினா 52.—இங்கு இவர் தபஸால் என்ன உபகாரம் செய்தார்?

விடை.—ரிசிகளுக்கும், தமது தமக்கையாகிய ஸத்யவதிக்கும் பிறந்த இரண்டாம் பிள்ளையாகிய சுருச்சேபன் என்பவனை, அயோத்யா நகரத்தரசனாகிய அம் பரீஷி சுக்ரவர்த்தி நரபசு யாகத்தில் வெட்டி தோமஞ் செய்ய, ரிசிகளிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்டு வரும்

வழியில் புஷ்கர தீர்த்தத்தில் வந்து இறங்கினான். அங்குத் தனது மாமனாகிய விச்வாமித்ரரைக் கண்டதும் சுநச்சேபனுக்கு அடங்காத் துக்கம்வர, தான் நரபசுவாகி உயிரிழக்கப்போகிற கஷ்டத்தை அவரிடம் சொல்லிக்கொண்டான். தமது பிள்ளைகளுள் ஒருவனை விச்வாமித்ரர் சுநச்சேபனுக்குப் பதிலாக நரபசுவாகப் போகச் சொன்னார். அவர்கள் இசையாதது கண்டு, வனிஷ்டர் பிள்ளைகளைச் சபித்ததுபாலக் தன் பிள்ளையை யும் சபித்துவிட்டு, உடனே அவர் தமது தபோபலத் தால் இந்தர ஸ்தோத்ரம் ஒன்றை சுநச்சேபனுக்கு உபதேசித்தார். இதை சுநச்சேபன் மாமன் உத்தரவின் படி தன்னை வெட்டும் ஸமயத்தில் உச்சரிக்க, இந்தரன் அக்கி முதலிய தேவதைகள் 'யாகத்தால் த்ருப்தி அடைந்தோம்' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். உடனே ராஜன் சுநச்சேபனை வெட்டாது விட்டுவிட்டான். இவ்வாறு விச்வாமித்ரர் தமது தபோ மஹிமையால் ஒருவன் உயிரைக் காப்பாற்றினார்.

வினா 53.—சுநச்சேபனை மாத்ரம் ரிசீகர் அம்ப ரீஷருக்குக் கொடுப்பானேன்?

விடை.—ரிசீகருக்கு மூன்று பிள்ளைகள். அம்ப ரீஷர் வந்து நரபசு வேண்டும் என்று கேட்ட காலத்தில், ரிசீகர் தம் மூத்த பிள்ளையாகிய ஜமதக்நியைக் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னார். தாயாகிய ஸத்யவதீ தேவி, தான் கடைசிப்பிள்ளையாகிய சுநகனைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்றாள். தனக்கு ஆதரவு யாருமில்லை என்றறிந்து, இரண்டாம் பிள்ளையாகிய சுநச்

சேபன் அம்பரீஷரோடு நரபசுவாக வருவதாய்த் தானே ஒப்புக்கொண்டான்.

வினா 54.—இங்கு விச்வாமித்ரருக்கு என்ன விக்ரம் நேர்ந்தது? பின்பு விச்வாமித்ரர் என்ன செய்தார்?

விடை.—இங்கு விச்வாமித்ரர் தபஸ் செய்து கொண்டிருக்கையில் இந்த்ரனால் இவரது தபஸைக் கலைக்க அனுப்பப்பட்ட மேருகை என்ற அப்ஸரஸ்தரீ அந்தப் புஷ்கர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்துகொண்டிருந்தாள். இதை விச்வாமித்ரர் கண்டவுடன், அவருக்கு ஆசை உண்டாய் விட்டது. மேருகையோடு அந்தக் காட்டிலேயே நாள்போவது தெரியாமலே, பத்து வருஷம் தபஸைக் கவனியா கிறந்துவிட்டார். அப்பொழுது மேருகையிடம் இவருக்குச் சகுந்தலை என்ற பெண் உண்டானாள். பெண் பிறந்ததும் இவருக்குத் தபஸ் கெட்டுப்போனது ஞாபகம் வந்துவிட்டது. உடனே மேருகையை உதறித்தள்ளிவிட்டு வடக்கிலுள்ள மலைகளில் விச்வாமித்ரர் தபஸ் செய்யச் சென்றார். அங்கு ப்ராஹ்மா ப்ரத்யக்ஷமாகி, ‘ப்ராஹ்மணயம் வேண்டுமானால், இந்த்ரிய ஜயம், காமக்ரோதாதி களின் ஜயம் அதிகமாய் வேண்டும். கொடிய தவம் செய்’ என்று கட்டளையிட்டு மறைந்தார். விச்வாமித்ரர் கொடிய தவம் புரியத்தொடங்கினார்.

வினா 55.—இவர் தவத்திற்கு என்னதடை ஏற்பட்டது? பின்பு இவர் என்ன செய்தார்?

விடை.—இந்த்ரனால் ஏவப்பட்டு ரம்பை என்ற அப்ஸரஸ்தரீ, மன்மதனால் பின் தொடரப்பட்டு, விச்வாமித்ரரது தபஸைக் கெடுக்கவந்தாள். அப்பொ

முது அகாலத்தில் வஸந்தகாலம் உண்டாயிற்று. புஷ்பங்கள் புஷ்பித்தன. கோகிலாகி பக்ஷிகள் சப்தித்தன. இப்படி இருந்தும், இவைகளால் விச்வாமித்ரரது தபணைக் கலைக்க முடியவில்லை. ஆனால் ரம்பையைக் கண்டதும் விச்வாமித்ரருக்குக் கோபம் வர, அவனைக் கல்லாய்ப் போகக்கடவாய் என்று சபித்தார். இந்தக் கோபத்தால் அவருக்குத் தபஸும் குறைந்தது. மனமதன் முதலியோர் பயந்து ஒடிப்போயினர்.

வினா 56.—கோபத்தால் தபஸ் குறைய விச்வாமித்ரர் என்ன செய்தார்? அது எவ்வாறு முடிந்தது?

விடை.—விச்வாமித்ரர் கோபத்தையும் அடக்குவதாகத் தீர்மானித்துக்கொண்டு, கிழக்குத் திக்கை நோக்கிச் சென்று தவம் செய்தார். தவத்தின் முடிவில் ப்ராஹ்மதேவர் ப்ரத்யக்ஷமாகி, இவரை 'வாராய் ப்ராஹ்மரிஷியே' என்றழைத்தார். அப்பொழுது இவர் இதை வஸிஷ்டரும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென, ப்ராஹ்மாவின் உத்தரவின்படி வஸிஷ்டரும் அங்கு வந்து, விச்வாமித்ரரை ப்ராஹ்மரிஷி என்று ஒத்துக்கொண்டார். அன்று முதல் விச்வாமித்ரருக்கு ப்ராஹ்மண்யம் வந்தது.

வினா 57.—இந்த விச்வாமித்ர சரித்தரத்தைச் சதாரந்தர் சொல்லிமுடித்ததும், ராமலக்ஷ்மணர் என்ன செய்தார்கள்? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—இந்தச் சரித்ரம் முடிந்ததும், ஸரீர் யாஷ்தமந ஸமயம் வந்தபடியால், ராமலக்ஷ்மணர் மாலைக் கடனை விதிப்படி முடித்துக்கொண்டு, தமக்காக விடப்பட்ட விடுதி சென்று, ஸுகமாய் இரவைக்

கழித்தனர். மறுநாட் காலையில் விச்வாமித்ரருடன் இவர்கள் ஜநகஸபைக்கு வந்தார்கள். விச்வாமித்ரர் ஜநகரிடம் ராமர் சிவதனுஸைப் பார்க்க இச்சிப்பதாகச் சொன்னார். உடனே சிவதனுஸை ஸபைக்குக் கொண்டுவர ஆள்களை அனுப்பிவிட்டு சிவதனுஸின் விசேஷத்தை ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு ஜநகர் சொன்னார்.

வினா 5.—சிவதனுஸைப்பற்றிய விசேஷம் என்ன? இதை ஜநகர் யாது காரணம்பற்றித் தம்மிடம் வைத்திருந்தார்?

விடை.—முன் காலத்தில் தக்ஷப்ராஜபதி அருகர் யாகம் செய்யுங்கால் அதையழிக்க எண்ணிச் சிவபிரான் தமது சிவதனுஸை எடுத்து நாண்பூட்டி அட்டஹாஸம் செய்தார். அப்பொழுது அங்கு வந்திருந்த தேவதைகள் யாவரும் பயந்து, சிவபிரானைச் சாணமடைந்தனர். சிவபிரான் மகிழ்ந்து, இவர்களிடம் தமது தனுஸைக் கொடுத்து வைத்திருந்தார். தேவதைகள், ஜநகரது மூதாதைகளுள் ஒருவராகிய தேவராத்திரிடம் அந்தத் தனுஸைக் காப்பாற்றி வைத்திருக்கும்படி கொடுத்தார்கள். அதுமுதல் இந்தத் தனுஸ் ஜநகவம்சத்திலேயே இருந்துவிட்டது. இதை ஜநகர் தமது பெண்ணாகிய ஸீதைக்கு ஒரு கன்யாசல்கம்போல வைத்து, இந்தச் சிவதனுஸை வளைத்து நாண்பூட்டும் வீரனுக்கே தமது ஸீதையைக் கொடுப்பதாகத் தீர்மானம் செய்திருந்தார். இதற்காக ஜநகர் இந்தச் சிவதனுஸை வெகு ஜாக்கையாய்ப் பாதுகாத்து வந்தார்.

வினா 59.—ஸீதை யார்? இவளைத்தவிர ஜநகருக்கு வேறு பெண்கள் உண்டா?

விடை.—ஒரு யாகத்திற்காகச் சுத்தமான ஒரு பூமியை ஜநகர் தங்கக் கலப்பையால் உழும்பொழுது அங்குப் படைச்சாலில் கண்டு எடுக்கப்பட்டவன் ஸீதை. இவளை அன்று முதல் ஜநகர் தமது பெண் போல வளர்த்து வந்தார். இவள் மஹாலக்ஷ்மியின் அவதாரம். மஹாவிஷ்ணு ராமராக அவதரிக்க, அவருக்கு ஸஹாயமாக மஹாலக்ஷ்மி ஸீதையாகப் படைச்சாலில் தோன்றினாள். ஆகவே ஸீதை மனுஷ்யர் வயிற்றில் பிறந்த ஸாதாரணப் பெண் அல்லள். ஜநகருக்கு ஊர்மிளை என்ற வேறு ஒரு பெண்ணும் இருந்தாள்.

வினா 60.—ஸீதையை அடைவதற்குச் சிவதனுஷை வளைத்தல் என்பதை ஒரு பரீகைஷ்யாக வைத்ததால், ஜநகருக்கு என்ன கஷ்டங்கள் உண்டாயின?

விடை.—அநேக அரசர் ஸீதையின் அழகைக் கேள்விப்பட்டுவர, அவர்களிடம் சிவதனுஷின் விஷயத்தை ஜநகர் சொன்னார். அவர்களால் சிவதனுஷை அசைக்கக்கூட முடியவில்லை. இவ்வாறு தோல்வியடைந்த எல்லா அரசர்களும் சேர்ந்து, மிதிலா நகரத்தை வளைத்துக்கொண்டு போர்புரியத் தொடங்கினர். பின்பு தேவதைகளின் ஸஹாயத்தால் ஜநகர் இவர்களை வென்று ஸுகமடைந்தார்.

வினா 61.—சிவதனுஸ் எவ்வாறு ஸபைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது? உடனே ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—அநேக சக்ரங்களையுடைய வண்டியில் வைக்கப்பட்டு, அநேக ஆபிரம் பேர்களால் வெகு கஷ்டத்தோடு இழுக்கப்பட்டு, சிவதனுஸ் ஜநகஸபைக்குக்

கொண்டு வரப்பட்டது. உடனே ராமர் துறவின் பெட்டியைத் திறந்து அந்தத் துறவனை அலக்ஷ்யமாய் நடுப்பாகத்தை பிடித்துக் தூக்கினார். அதன் கனத்தாலேயே அது வளைந்து கொடுக்க, வெகு லேசாய் அனை வளைத்து நாண்பூட்டத் தொடங்கினார். கொஞ்ச நாழிகையில் துறஸ் நடுவில் ஒடிந்தது. அப்பொழுது ஒரு பெரிய சப்தம் உண்டாயிற்று. அதனால் ஸகல லோகங்களும் நடுங்கிவிட்டன.

வினா 62.—இதைக்கண்ட ஜநகர், மேல் என்ன செய்தார்? பிறகு என்ன நடந்தது?

விடை.—ராமருக்கு ஸீதையைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, ராமர் தகப்பனாரான தசரதருக்குத் தூதர் மூலமாய் மிதிலையில் நடந்த விசேஷங்களை ஜநகர் சொல்லி அனுப்பினார். இதைக் கேட்டதும் தசரதர் தமது பந்துக்கள் பரிவாரங்களோடு மிதிலை வந்து சேர்ந்தார் அதற்குள் ஜநகர் தமது தம்பியாயும், ஸாங்காச்ய தேசத்தரசனாயும் உள்ள குசத்வஜ ராஜனை, மிதிலைக்கு வாவழைத்துவிட்டார்.

வினா 63.—இவர்கள் வந்து கூடியதும், மிதிலையில் என்ன நடந்தது?

விடை.—இவர்கள் வந்ததும் கல்யாணத்திற்குப் பூர்வாங்கமான ஹோமாதிகள் நடந்தன. அதில் வனிஷ்டர் தசரதரது வம்சாவளியையும், சதாநந்தர் ஜநகரது வம்சாவளியையும், விஸ்தாசரமாய் எடுத்துரைத்தனர். (இதன் விவரத்தை இப்புத்தகத்தின் முடிவிலிருக்கும் வம்சாவளியில் காண்க). இதன் பின்பு ஜநகர் தம் பெண் ஸீதையை ராமருக்கும், ஊர்

மினையை லக்ஷ்மணருக்கும் கொடுப்பதாக ஸைபயில் வாக்களித்தார். உடனே வஸிஷ்டர் பாதசத்ருநகர் களுக்குக் குசத்வஜனது பெண்கள் இருவரையும் கொடுத்துவிடும்படி ஜநகரைக் கேட்டார். அவ்வாறே செய்வதாக ஜநகர் வெகு ஸந்தோஷமாக ஒப்புக்கொண்டார்.

வினா 64.—இங்கே இவ்வாறிருக்கையில் கல்யாணத்திற்குப் புதிதாய் யார் வந்தார்? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—கேகய தேசாதிபதியின் பிள்ளையும், பரதனுக்கு நேர் மாமனுமான யுதாஜித் என்பவன், அயோத்யையில் தசரதர் முதலியோரைக் காணவந்த விடத்தில் கல்யாண ஸங்கதி அறிந்துகொண்டு, மிதிலா நகரம் வந்து சேர்ந்தான் இவனைக் கண்டதும் தசரதர் தகுந்த மரியாதை செய்தார். இதன் பின்பு விதிப்படி அக்நி ஸாக்ஷியாய் ராமருக்கு வீரையை யும், லக்ஷ்மணருக்கு ஊர்மினையையும், பரதருக்கு மாண்டலியையும், சத்ருக்நருக்கு ச்ருதகீர்த்தியையும், ஜநகர் கன்னிகாதானம் செய்ய, விவாஹ மஹோத்ஸவம் வெகு கோலாஹலமாய் நடந்தது. மறுநாள் காலை யில் விசுவாமித்ரர் ஹிமாலயத்தை நோக்கிச் சென்றனர். தசரதர் முதலியோரும் புதிதாய் வந்த பெண்களோடு அயோத்யை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

வினா 65.—வழியில் என்னவிபரீதம் ஸப்பவித்தது?

விடை.—அயோத்யை நோக்கி இவர்கள் போய்க் கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஷத்ரிய குலத்தை இந்

பத்தோர்தாம் வேரறுத்துத் தமது தகப்பனுக்குத் தர்ப்பணம் செய்தவரும், விஷ்ணுவினது அம்சாவதாரமுமாகிய பரசுராமர், விஷ்ணுததுணைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு ராமர் எதிரே வந்து நின்றார். இவர் வந்ததும், தசரதர் முதலிய ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, ராமருக்குப் பெரிய அபாயம் வந்து விட்டது என்று தோன்ற, அவர்கள் யாவரும் மூர்ச்சையாய்க் கீழே விழுந்தனர். அப்பொழுது ராமரும் வலிஷ்டரும் மாத்ரம் தைர்யமாய் நின்றனர்.

வினா 66.—வந்த பரசுராமர் ராமரை என்ன கேட்டார்? ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—ராமர் சிவததுணை ஒடித்த ஸங்கதியைக் கேள்வியுற்றுத் தாம் வந்ததாகவும், தம்மிடம் மேலான விஷ்ணு ததுஸ் இருக்கின்றது என்றும், அதை நாண்பூட்டி அம்பை வைத்தால், பின்பு தான் யுத்தத்திற்கு வருவதாகவும், பரசுராமர் சொன்னார். உடனே ராமர் பரசுராமரது வலிமையை அடக்கி விஷ்ணு ததுணை வளைத்து நாண்பூட்டி அம்பைத் தொடுத்துக்கொண்டு பரசுராமரை உற்று நோக்கினார்.

வினா 67.—அப்பொழுது என்ன விசித்ரம் நடந்தது? பரசுராமர் என்னசெய்தார்?

விடை.—அப்பொழுது பரசுராமரிடமிருந்த விஷ்ணுகலை, ராமரிடம்வந்து சேர. பரசுராமருக்கு வலிமை குறைந்து போயிற்று. உடனே பரசுராமர் வெட்கமடைந்து, தமது யோகமஹிமை யாவையும் ராம பாணத்திற்கு இரையாகக் கொடுத்துவிட்டு மழைநீர் மலைக்குத் தபணுக்குச் சென்றனர்.

வினா 68.—பரசுராமர் போனதும் என்ன நடந்தது?

விடை.—அரசன் முதலியோருக்கு மூர்ச்சை தெளிந்தது. எல்லோரும் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தோடு அயோத்யா நகரம் வந்து சேர்ந்தனர். அங்கு ராமர் முதலியோரது கல்யாண மஹோத்ஸவத்தை அயோத்யா நகரவாஸிகள் வெகுவாகக் கொண்டாடினார்கள்.

வினா 69.—இவ்வாறு அயோத்யா நகரம் சென்று யாவரும் அமர்ந்ததும், தசரதர் யுதாஜித்தை எவ்வாறு ஊருக்கு அனுப்பினார்?

விடை.—தசரதர் யுதாஜித்திற்குத் தகுந்த மரியாதைகள்செய்து ஊருக்கு அனுப்ப யத்தனிக்கையில், யுதாஜித்து தன்னுடன் பரதனை அனுப்பினால் நலமாயிருக்கும் என்று சொன்னான். அதன்படியே தசரதர் பரதனையும் அவனுக்கு ஸஹாயமாகச் சத்ருக்நனையும், யுதாஜித்துடன் கேகயதேசம் போய்வரும்படி அனுப்பினார்.

சுந்தர கல்யாணம்.

National Library

குறன் ராமர் முதலியோருக்கு ஓடம் விடுதல்.

2. அயோத்யா காண்டம்

வானின் நிழிந்து வரம்பிகந்த மாபூ தத்தின் வைப்பெங்கும்
ஊனு முயிரு முணர்வும்போ லுள்ளும் புறத்து முளனென்ப
கூனஞ்சிறிய கோத்தாயுந் கொடுமை யிழைப்பக் கோற்றுந்நது
காணங்கடலுந் கடந்திமையோ ரிடுக்கண் காத்த கழல்வேந்தை.

வினா 1.—பரத சத்ருக்கர்களைக் கேகயதேசம்
அனுப்புவித்த பின்பு, தசரதருக்கு என்ன எண்ணம்
தோன்றிற்று? இந்த விஷயத்தில் ஸபையில் என்ன
தீர்மானம் ஏற்பட்டது?

விடை — ஸ்ரீராமர் ஸகலகுண ஸம்பூர்ணராய்
வளர்ந்துவருங்கால், தசரதருக்கு ராஜ்யத்தை ராமர்வசம்
ஒப்புவித்துவிட்டு, அவர் ராஜ்யம் ஆளும்சிறப்பைத் தாம்
கண்ணாக்கண்டு, ஆநந்திக்கவேண்டும் என்ற எண்ண
முண்டாயிற்று. இதைத் தசரதர், ஸபையிலிருப்பவர்
அறியும்படி வெளியிட்டார். எல்லோரும் இதை அங்கீ
கரித்தனர். உடனே கூடிய சீக்ரத்தில் மஹராளே,
ஸ்ரீராமருக்குத் தான் ராஜ்யப்பட்டாபிஷேக மடேஹாத்ஸ
வத்தை நடத்துவதாகத் தீர்மானித்தார்.

வினா 2.—இவ்வாறு தீர்மானம் செய்ததும், இத்
ற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் என்ன தசரதர் செய்தார்?
ஐநங்கள் என்ன ஏற்பாடுகள் செய்தார்கள்?

விடை.—தசரதர் முதலில் வலிஷ்டரைப் பட்டா
பிஷேகத்திற்கு வேண்டியவைகளை ஸித்தம் செய்யும்
படி மஹா விரயத்துடன் ஏவினார். இதன் பின்பு ஸு

மந்தர் என்ற தமது ஸாரதி மூலமாய் ராமரைத் தம் மிடம் அழைப்பித்து, அவரிடம் வெகு அன்போடு தமது எண்ணத்தைத் தசரதர் வெளியிட்டு, மறுநாட் காலையில் அவருக்குப் பட்டாபிலேகம் செய்யப்போகிறதாகச் சொன்னார். ராமர் இதைக்கேட்டு வெகு ஸந்தோஷத்தோடு தமது இருப்பிடம் சென்றார். உடனே தசரதர் வலிஷ்டரை ராமரிடம் அனுப்பி மறுநாள் நடக்கவேண்டிய காரியங்களுக்கு ராமரும் ஸீதையும் அன்றிரவு உபவாஸாதிகளைச் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார். இதற்குள் ஜநங்கள் அன்றிரவே வெகு சீக்ரத்தில் பட்டணத்தை அலங்கரிக்கத் தொடங்கினர். அயோத்திமாநகரில் அன்றிரவில் ஜநங்கள் உறங்காது கூட்டங்கூட்டமாய் மறுநாள் நடக்கப்போகிற பட்டாபிலேக ஸங்கதியைப்பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

வினா 3.—இவ்வாறு எல்லாம் வெகு சிறப்பாய்ப் பட்டாபிலேகத்திற்காகத் தயாராகுங்கால், தசரதர் மனம் எவ்வாறிருந்தது? ஏன்?

விடை.—தசரதர் மனதில் அப்பொழுது ஏதோ ஒரு ஸங்கடம் ஏற்பட்டது. அவர் ஏதோ சில அபசகுனங்களைக் கண்டார். அதனால் அந்தப் பட்டாபிலேகத்திற்கு ஏதாவது விக்ரம் வருமோ என்று ஏங்கினார். இவ்வாறு தசரதர் மிகுந்த கஷ்டத்தை அடைந்திருந்தார்.

வினா 4.—இதற்குத் தக்கபடி ராமபட்டாபிலேகத்திற்கு என்ன தடை ஏற்பட்டது? எவ்வாறு?

விடை.—இவ்வளவு மனவருத்தத்தோடு இருந்

தும் அதைப்பாராட்டாது தசரதர், தமது இளையமனைவி யாகிய கைகேயியிடம் சென்று ராம பட்டாபிஷேகத் தைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டும் என்று வெகு ஆவ லோடு போனார். அவளுக்கு இந்த விஷயம் தெரியாது என்று தசரதர் எண்ணியிருந்தார். அங்கு சென்ற உடன் கைகேயி வெகு கோபத்தோடு தரையில் படுத்திருப்பதைக் கண்டார். அவளை ஸமாதாநப்படுத்த யத்தனிக்கையில், அவள் தனது இஷ்டப்படி தன் கார் யத்தை முடித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசு னிடம் கேட்க, அவர் தன் அருமைப்பிள்ளை ராமன் பேரில் ஸத்யம் வைத்து, அவ்வாறே முடித்துத் தருவ தாக உறுதிமொழி கூறினார். இதைக் கேட்டவுடன் கைகேயி கொஞ்சமேனும் கூசாது, தன் பிள்ளை பரத னுக்குச் சீக்ரத்தில் அயோத்யையில் பட்டாபிஷேகம் செய்துவிடவேண்டுமென்றும், அவனுக்கு ஒரு குறையும் வராதிருப்பதற்காக ராமன் 14 வருஷம் வநவாஸம் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டாள்.

வினா 5.—தசரதரை வேறு எந்த விதத்தால் கை கேயி தான் கோரியவாறு அவச்யம்செய்யும்படி கட் டாயப்படுத்தினாள்?

விடை.—தசரதருக்கு இந்த ஸமாசாரம் மிகுந்த துக்கத்தை விளைவிக்குங்கால், கொடியவளான கை கேயி, முன் அவர் செய்திருந்த வேறு ஒரு வாக்குத்தத் தத்தை தசரதருக்கு ஞாபகப்படுத்திவிட்டாள். முன் காலத்தில் சம்பராஸூரன் என்ற ஒருவன் இந்தாளை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். அப்பொழுது தசரதர், இந்தாளுக்கு ஸஹாயமாய் அவனோடு வெகு கோ

யுத்தம் செய்தார். அதில் தசரதர் யுத்தங்களத்தில் மூர்ச்சையாய்விழ, அப்பொழுது கூடவந்திருந்த கைகேயி, ரதத்தை யுத்தங்களத்திலிருந்து ஒதுக்கிக் கொண்டுபோய் அரசனை ஆச்வாஸப்படுத்தினாள். இம் மாதிரி நல்ல தருணத்தில் தன் மனைவியிடம் அரசனுக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷம் வர, அவளை ஏதாவது இரண்டு வரங்களைக்கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளும்படி ஏவினார். கைகேயி தனக்கு அப்பொழுது வரங்கள் ஒன்றும் வேண்டாம் என்பதாகவும், அவைகளைத் தனக்கு வேண்டினால் அவரைக்கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளுவதாகவும், அரசனிடம் சொல்லியிருந்தாள். இந்த ஸமாசாரத்தையும் அரசனுக்கு இந்த ஸமயத்தில் கைகேயி ஞாபகப்படுத்தி. அரசனைத் தன் இஷ்டப்படி தன் இரண்டு வரங்களையும் தந்தீதே தீரவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினாள்.

வினா 6.—இதுவரையில் ராமனிடம் வெகு அன்பாய் இருந்த கைகேயிக்கு இந்தத் தூர் எண்ணம் இந்தச் சபஸமயத்தில் எப்படி வந்தது?

விடை.—கைகேயிக்குக் கூனி என்ற ஒருகாதி இருந்தாள். அவள் அன்று ஸாபங்காலம் அயோத்யை கோலாஹலைய இருப்பது கண்டு, ஸமாசாரத்தை அங்கு கொஸலையின் தாயிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டாள். உடனே எப்படியாவது ராமபட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்தவேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணம் இவளுக்குண்டாயிற்று. இந்தத் தூர் எண்ணத்துடன் கைகேயியிடம் வந்து, அவளது மனதை மாற்றி அவளை மிகக்கொடியவளாகச் செய்துவிட்டாள்.

வினா 7.—கூனி எவ்வாறு கைகேயியின நல்ல எண்ணத்தை மாற்றினான்?

விடை.—கைகேயி ஸாகமாய்ப் படுத்திருந்த அந்தஸ்புரத்திற்குக் கூனி சென்று, முதலில் தனது துர் எண்ணத்தை வெளியிடுவதற்காகத் தன் முகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டு, ஏதோ மிகுந்த கஷ்டப்படுவது போல, கைகேயி முன்வந்து நின்றான். அவன், 'உனக்கு என்ன கஷ்டம்' என்று கேட்க கூனி, 'உனக்கு மிகுந்த அபாயம் வந்துவிட்டது. ராமனுக்கு ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் நாளை ஆகப்போகிறதாம், உன் பாதனுக்கு ஒன்றுமில்லையே' என்றான். இதைக் கேட்டதும் வெகு ஸந்தோஷப்பட்டுக் கைகேயி 'ராமனுக்கும் என் பாதனுக்கும் வித்யாஸமே இல்லை என்று நான் எண்ணி இருக்கிறேன். நீ நல்ல ஸமாசாரம் என்னிடம் சொன்னாய்' என்று தனது ஸந்தோஷத்தை வெளியிட்டான். பின்பு கூனி, தசரதர் ராமனுக்குப் பட்டங்கட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பாத சத்ருக் நர்களை வெளியே அனுப்பிவிட்டார் என்றும், ராமன் பாதனைக் கவனிக்கமாட்டான் என்றும், பலவாறுக எடுத்துச்சொன்னான். அப்பொழுதும் கைகேயி, ராமனே ராஜ்யபாளத்தக்க குணமுடையவன் என்றும், ராமன் ஒருகாலும் பாதனைக் கஷ்டப்படுத்தமாட்டான் என்றும் சொல்லி, ராமனது குணத்தை கிரம்ப ச்லாகித்துப் பேசினான். மெதுவாகக் கூனி, 'முன்பு கைகேயிக்கும் கௌஸல்யைக்கும் இருந்த சக்களத்திச் சண்டையை ஞாபகப்படுத்தி 'ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகமாய்விட்டால், கௌஸல்யை, உன்னை மிகக் கஷ்டப்படுத்துவான்'

என்று சொன்னான். இதைக் கேட்டதும், கைகேயி மனம் கொஞ்சம் சலித்தது. இதுதான் தருணம் என்று கூனி, கௌஸல்யை ராமன் தசரதர் முதலியோரைத் துஷிக்க, கைகேயி 'பரதனுக்கு இத்தருணத்தில் எவ்வாறு ராஜ்யத்தை வாங்கிக்கொடுப்பது' என, கூனி, 'அரசன் இன்றிரவு உன்னிடம் வரும்பொழுது வெகு கோபமாய் இருந்து அவரிடமிருந்து, அடிக்கேயி! நீ காரியத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளலாம். மேலும் சம்பராஸூர யுத்தத்தில் உனக்குக் கொடுத்திருந்த வரத்தின் பலத்தாலும் உன் காரியத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளலாம்' என்று உபாயம் சொல்லிக் கொடுத்தான். அதன்படியே கல்நெஞ்சமுள்ள கைகேயியும் பின் வருவகை யோசிக்காது, அரசன் வந்தவுடன் தன் வரங்களைக் கேட்டாள்.

வினா 8.—இவ்வாறு கைகேயி கேட்டதும் அரசன் என்ன செய்தான்? எல்லாம் எவ்வாறு கடைசியில் முடிந்தது?

விடை.—இந்த அப்ரிய வார்த்தையைக் கேட்டதும், தசரதர் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்துவிட்டார். பின்பு துக்கம் மேலிட்டு எவ்வளவோ கைகேயியை அவர் நயந்தும், வைதும் பார்த்தார். அப்பொழுதும் கைகேயி, தான் கேட்ட வரங்களைக் கொடுத்தே தீரவேண்டும் என்று பிடிவாதமாய் இருந்தாள். பின்பு அரசன் ராமனைப்பிரிந்து தன்னால் இருக்கமுடியாதென்றும், பரதனை, ராமர் அடையவேண்டிய ராஜ்யத்தைத் தான் வாங்கிக்கொள்ளத் துணியான் என்றும், எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தார். கைகேயி மனம்

கரையவில்லை. அரசன் அதன் பின்பு ராமன் காட்டிற்குப் போனால், தான் உயிர் இழக்கும்படி வரும் என்றும், அவ்வாறு உயிரிழக்குவதற்கால், கைகேயி எண்ணப் படி பரகன் இருப்பானாயின், அவன் தனக்குக் கர்மம் செய்யக்கூடாது என்றும், கைகேயியைத் தான் த்யாகம் செய்துவிட்டதாகவும், அநேகவிதமான கொடிய வார்த்தைகளைக் கோபத்தோடும் மனவருத்தத்தோடும் சொல்லிப்பார்த்தார். அப்பொழுதும் கைகேயி அரசனைப் பொய்ப்பன் என்றும், முன் தாராளமாய்க் கொடுத்த வரத்தை மையம் வருங்கால் கொடுக்க யோசிக்கும் துராத்மா என்றும் பழித்தானே ஒழிய, அரசன் மனவருத்தத்தைக் கொஞ்சமேனும் கவனிக்கவில்லை. இவ்வாறு இரவு முழுவதும், தர்க்கத்திலும் துக்கத்திலும் கழிப, தசாதருக்கு ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பவேண்டியது அவசியந்தான் என்று தோன்றிற்று. இங்க எண்ணம் கோன்றத் தோன்ற, தனக்குச் சீக்ரம் மரணம் வந்து விடுமென்றும் அரசனுக்குத் தோன்றியது. ராமனிடம் இந்த விஷயத்தை எவ்வாறு வாய்விட்டுச் சொல்வது, பட்டாபிஷேகத்திற்கு வந்திருக்கும் ஜகங்களுக்கும் அரசருக்கும் என்ன பதில் சொல்வது என்ற ஏக்கமுண்டாக, பொழுதுவிடிந்ததுகூடத் தெரியாமல், அரசன், கைகேயி அர்தஹோதயிலேயே தலைகவிழ்த்து ஒரு படுக்கையில் மிதந்த துக்கத்தோடு படுத்திருந்தார்.

வினா 9.—பொழுது விடிந்ததும் முதலில் அயோத்யையில் என்ன நடந்தது?

விடை.—பொழுது விடிந்ததும், இரவெல்லாம் ராமபட்டாபிஷேகத்தைப்பற்றிப்பேசி மிகுந்த ஆவனுடன் ஸூர்யோதயத்தை எதிர்பார்த்திருந்த ஜனங்கள் யாவரும், தசரதர் ஸபை வாசலில் வந்துகூடினார்கள். அப்பொழுது வஸிஷ்டரும் பட்டாபிஷேக தீர்வியங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு அங்கு வந்து நின்றார். ராமருக்குச் சற்று நாழிகைக்குள் பட்டாபிஷேகம் நடக்கப்போகிறதென்று, ஜனங்கள் யாவரும் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் இருந்தனர். வஸிஷ்டர் ஸூர்யன் உதயமாய்க் கொஞ்ச நாழிகையாயும், தசரதர் ஸபைக்கு வராதது கண்டு, ஸுமந்த்ரர் என்ற ஸாரதியை அக்கஃபுரம் அனுப்ப, அவர் அரசனது ஹீரஸ்திதியைக் கண்டார். அப்போது கைகேயி ராமனைச் சீகரம் அழைத்து வரும்படி ஸுமந்த்ரரை ஏவினாள். அப்பொழுது அரசனும் ஏக்கம்பிடித்துத் தனது முகத்தை உபர்த்தி, 'ராமனைக் கூட்டிக்கொண்டுவா' என்று பெருமூச்செறிந்து சொன்னார். இவைகளை எல்லாம் கண்ட ஸுமந்த்ரர், அரசனுக்கு ஏதோ துக்கம் வந்திருக்கின்றது என்றும், அது ஒருவேளை ராமனைக் கண்டால் தீர்ந்துவிடும் என்றும் எண்ணி ராமனை அழைக்கச் சென்றார்.

வினா 10.—ஸுமந்த்ரர் அழைக்கப்போன காலத்தில் ராமர் எவ்வாறு இருந்தார்? அவர் எவ்வாறு புறப்பட்டு வந்தார்?

விடை.—முதல் நாள் உபவாஸம் யாவும் தீர்ந்து காலையில் எழுந்து ஸ்நானாதிகள் செய்து, ஸகலவித

அலங்காரங்களையும் செய்துகொண்டு, ராமர் அந்தஃ புரத்தில் ஸீதையுடன் பட்டாபிஷேக விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு, வெகு கோலாஹஸமாய் இருந்தார். அத்தருணத்தில் தசரதர் அழைப்பதாக ஸுமந்தர் வந்து சொல்ல, ராமர் ஸீதையிடம் விடை பெற்று, ரதத்தில் லக்ஷ்மணரோடு ஏறிக்கொண்டு, கைகேயி அந்தஃபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டார். இவர்கள் வழியிலே போகையில், எல்லோரும் ராமரைக் கண்டு ஸந்தோஷிக்க, பெரிய ஆரவாரம் ஒன்று கிளம்பியது. இந்தக் கோலாஹஸமத்தியில், ரதம் தசரதர் இருக்குமிடம் வர, ராம லக்ஷ்மணர் கிழே இறங்கி, உள்ளே சென்றார்கள்.

வினா 11.—உள்ளே சென்றதும் ராமர் என்னசெய்தார்? பின் என்ன நடந்தது?

விடை.—உள்ளே சென்றதும், ராமர் தமது தகப்பனார் வெகு துக்கத்தோடு இருப்பதைக்கண்டு, 'நாம் ஏதாவது தகப்பனாருக்கு அபராதம் செய்துவிட்டோமோ' என்று வெகுவாகத் துக்கித்தார். அப்பொழுது கைகேயி வாய்கூசாது, 'உன் தகப்பனார் மனதில் ஒரு விருப்பம் இருக்கிறது. அதை உன்னிடம் சொல்ல முடியாமல் அவர் கஷ்டப்படுகிறார்' என்றான். அப்பொழுது ராமர், 'என் தகப்பன் என்னை நெருப்பில் விழு, விஷம் உண், என்ற எந்தக் கொடிய கட்டளை பிட்டாலும் ஸரி. நான் அதைத் தவறாது செய்யத் தயாராய்க் காத்திருக்கிறேன்' என்று உறுதிமொழி கூறினார். இதைக்கேட்டதும் கைகேயி 'நீ பதினான்கு வருஷம் லக்ஷ்மணம் செய்யவேண்டும், உனக்

குப் பதிலாக அயோத்யைக்குப் பரதன் அரசனாக ஆள வேண்டும்' என்ற இந்த இரண்டு வரங்களை நான் தசரதரிடம் யாசித்தேன். அவர் முன் சம்பராஸூர யுத்தத்தில், எனக்கு இரண்டு வரங் கொடுத்திருந்தார். அதை நான் இதுவரையில் கேட்கவில்லை. இப்பொழுதுதான் கேட்டேன். ஆகையால் அவர் உன்னைக் காட்டிற்குப் போகச் சொல்ல வேண்டியது தான். அப்படிச் சொல்ல மனம் வராது, அவர் துக்கிக்கிறார். ஆகையால் நான் அதை உன்னிடம் சொல்லியாய்விட்டது. நீ இனிமேல் என்ன செய்வாயோ செய்' என்று சொல்லி வாயை மூடிக்கொண்டாள். ராமர் அப்படியே செய்வதாக ஒப்புக்கொள்ள, கைகேயி, 'நீ இன்றையதினமே காட்டிற்குப் புறப்பட வேண்டியதுதான். நீ போன பின்புதான் தசரதருக்குத் தேஹத்தில் ப்ராஞ்ஜை வரும்' என்றாள். உடனே ராமர், கௌஸல்யை, ஸீதை முதலியவரிடம் விடை பெற்று, 'இப்பொழுதே காட்டிற்குப் புறப்படுகிறேன். சீக்ரம் பரதனுக்கு ஆள்விடுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு லக்ஷ்மணரை அழைத்துக்கொண்டு, தன் தாய் இருக்கும் அந்தலிபுரத்துக்கு வெகு அவஸரமாய் வந்தார்.

வினா 12.—கௌஸல்யைக்கும் ராமருக்கும் அங்கு என்ன ஸமபாஷணை நடந்தது? அங்கு வேறு என்ன நடந்தது? எல்லாம் எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—ஸ்ரீராமர் தம் தாயாரிடம் வந்ததிற்குப் புறப்பட்டுப் போவதாகச் சொன்னார். அப்பொழுது அவளுக்கு மிகுந்த துக்கம் வந்துவிட்டது. கைகேயி தன்னை இவ்வாறு பின் கஷ்டப்படுத்துவாள் என்ற

எண்ணம் அவனை மிகவும் பாதித்தது. ராமனை எவ்வளவோ சொல்லிக் காட்டிற்குப் போகவேண்டிய நிலை என்று தடுக்கப்பார்த்தாள்; அப்பொழுது பிதர்வாகிய பரிபாலந்தால் மேன்மை அடைந்த பரகராமர், ஸகரபுத்ரர் முதலியவரது செய்கைகளை எடுத்துச் சொல்லி ராமர் தமது எண்ணத்தை வெளியிட்டார். அப்பொழுது லக்ஷ்மணர் தமது கோபத்தை வெளியிட்டுத் தசரதர் கைகேயி முதலியவர்களைத் தூஷித்துப் பேசி, அப்பொழுதே அவர்களைக் கொன்றுவிடுவதாகப் பரபரப்புடன் கிளம்பினார். ராமர், லக்ஷ்மணரை ஸமாதானப்படுத்தினார். கௌஸல்யை உடனே ராமரைப்பார்த்து, 'நீ மாதாவின் வரக்யத்தைப் பரிபாலனம் செய்தால் என்ன? நான் உன்னைக் காட்டிற்குப் போகவேண்டாம் என்கிறேன்' என்றாள். ராமர் தம் தாயை ஒருவாறு தேற்றிவிட்டு, லக்ஷ்மணரை நோக்கிப் பட்டாபிஷேக ஏற்பாட்டை நிறுத்திவிட்டுத் தான் வரும் போவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யும்படி ஏவினார் பின்பு விதியின் மஹிமையை எடுத்து விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லி, லக்ஷ்மணருக்குக் கைகேயியிடம் இருந்த கோபத்தை ராமர் ஒருவாறு மாற்றினார். லக்ஷ்மணருக்குக் கைகேயியிடம் இருந்த கோபம் ஸமாதானமாகாது கண்டு, ராமர் உறுதியாய் 'நான் தகப்பனார் உத்தரவின்படி தான் அவச்யம் செய்யப்போகிறேன். நீ வீணாகக் கோபித்துக்கொள்ளுவதில் என்ன ப்ரயோஜனம்' என்று தமது அபிப்ராயத்தை வெளியிட்டார். அப்பொழுது கௌஸல்யை தானும் ராமரோடு காட்டிற்குப்போவதாகச் சொன்னாள். அதற்கு ராமர், 'நீர்,

கைகேயியினிடம் அகப்பட்டித் தத்தளிக்கும் என்தகப் னுரை ஜாக்ரதையாய் இங்கிருந்து காப்பாற்றவேண்டியது' என்று சொல்ல, கொஸல்பை ஒருவாறுதேர்ந்து ராமனுக்கு வநம் போய்வர உத்தரவு கொடுத்தாள்?

வினா 13.—இதன்பின்பு ராமர் எங்கு சென்றார் அங்கு என்ன ஏற்பாடுகள் நடந்தன?

விடை.—இதன்பின்பு ராமர் தமது அரண்மனை சென்று ஸீதையிடம் தான் வநம்போகும் ஸங்கதிடைச் சொல்லப்போனார். ஸீதை ராமரைக் கண்டதும், அவர் முகவாட்டத்தின் காரணத்தை விசாரிக்க, அவர் தாம் வநம் போகப்போகிற ஸமாசாரத்தைச் சொல்லி, தாமில்லாத ஸமயத்தில், தசரதர் கொஸல்பை, கைகேயி முதலியவர்களிடம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய மாஜிரி இன்னதென்றும், பரதன் அயோத்தியையில் அரசனாக வரும்பொழுது “அவன் மனம் கோணும்படி தம்மை ஒருகாலும் அகிகமாகத் துதிக்கக் கூடாது” என்றும் ஸீதைக்கு புத்திமிகுகளை மிதூத்த அன்போடு கூறிமுடித்தார். அப்பொழுது ஸீதை மிதூத்த கோபங்கொண்டு, தான் தன் நாதனை விட்டுப்பிரிந்து அயோத்தியையில் இருக்கப்போகிறதில்லை என்று மறுமொழிகூற, ராமர் வசவாஸம் மிகக் கொடியது என்றும், அதை அவளால் தாங்கமுடியாது என்றும் வெகுவாகச்சொல்லிப் பார்த்தார். ஸீதை அவைகளைக் கேட்காது பிடிவாதமாய் இருக்கக்கண்டு ராமர், அவளைத் தம்மோடு அழைத்துப் போவதாகத் தீர்மானித்தார். அந்தத் தருணம் பார்த்திருந்த லக்ஷ்மணர் தாழும் ராமநுடன் வநம் வருவதாகச் சொல்ல, அவருக்கு கொஸல்பை,

தசரதர் முதலியோரைப் பாதுகாத்து வருதல் நலம் என்று, ராமர் எவ்வளவோ சொல்லிப்பார்த்தார். அதற்கு அவர், பரதன் நற்குணம் வாய்ந்தவனாகையால் அவன் அவர்களை நன்றாகக் காத்துவருவான் என்றும் அவ்வாறு அவன் செய்யாதிருப்பின் தாமே வந்து அவனை அடக்கிவிடலாமென்றும் ஸீதையோடுபோகும் ராமருக்குத் தாம் தகுந்த ஸஹாயம் காட்டில் புரியலாமென்றும் எடுத்துச்சொல்லி லக்ஷ்மணர் தாமும் ராமரோடு அவச்யம் வரும் போவதாகச்சொன்னார். இவரையும் கூடவே அழைத்துப் போவதாக ராமர் தீர்மானித்தார்.

வினா 14.—இவ்வாறு ராமர் தீர்மானித்ததும், வரும் போவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் என்ன அவர் செய்தார்? ஜநங்கள் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—ராமர் லக்ஷ்மணரை அனுப்பி வஸிஷ்ட புத்ரராகிய ஸுயஞ்ஞர் என்பவரை அழைத்து வரச் சொல்லி அவருடைய அநுமதியின்பேரில் ராமர், லக்ஷ்மணர், ஸீதை ஆகிய இவர்கள் தரும் ஆடை ஆபரண துக்களைத் தகுந்த ப்ராஹ்மணருக்கு விகிப்படி தாரம் செய்து அவர்களைத் திருப்திசெய்துவிட்டு, வரும்போது தற்குவேண்டிய வேஷந்தாங்கி ஸங்கல்பாதிகள் செய்து கொண்டு தசரதரிடம் அநுமதிபெற்று வந்ததிற்குப் போக, தசரதர் இருக்கும் அந்தஸ்பரம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். ராமருக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடக்கும் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்த ஜநங்கள் யாவரும், அதற்குள் ஸமாசாரத்தை அறிந்து துக்கிக்கலாயினர். இப்படி இருக்க ராமர் முதலியோர் ஆபரணமின்

றிப் புறப்பட்ட உடன், அவர்களைக் கண்டு துக்கம் பொறுக்கமாட்டாமல் அயோத்யா நகரவாஸிகள் யாவரும் 'ராமர் இருக்கிற இடமே அயோத்தி. இதைவிட்டு ராமர் போனால் நாம் எல்லோரும் அவரோடு கூடவே போய் விடுவோம். நமது வீடுகளில் எருக்கு முளைத்து, எலிகள் குடி இருக்கட்டும், இவைகளையே ப்ரஜைகளாகக்கொண்டு கைகேயியும் பரதனும் அரசாளட்டும்' என்று வாய்விட்டு அலறத்தொடங்கினர்.

வினா 15.—ராமர் முதலியோர் தசரதரிடம் எவ்வாறு விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்? அப்பொழுது தசரதர் இருந்தவிடத்தில் என்னென்ன நடந்தது?

விடை.—தசரதர் இருந்த அந்தஸ்ப்பரம் வந்தது, ராமர் தாம் விடைபெற்று வரும்போது வந்திருப்பதாக ஸுமந்த்ரரிடம் சொல்லியனுப்பினார். இதைத் தசரதரிடம் தெரிவிக்க, அவர் ஸுமந்த்ரர் மூலமாய்த் தமது பெண்சாதிமார் எல்லோரையும் அங்கு வரவழைத்து, அதன் பின்பு ராமர் முதலியோரை அங்கு வரச்சொன்னார். இவர்களைக் கண்டதும் தசரதருக்குத் துக்கம் அதிகரிக்க, அவர் மூர்ச்சையாய் விழுந்தார். அப்பொழுது அவர் பெண்சாதிகள் யாவரும் ராமர் வரும்போவதை நினைத்துப் ப்ரலாபிக்கத் தொடங்கினர். இதன் மத்தியில் கைகேயி, அவஸரமாய் மூன்று மர உரிகளைக்கொடுத்து, ராமாதினை அணிந்துகொண்டு சீகரம் வரும் போகும்படி ஏவினாள். ராமரும் லக்ஷ்மணரும் எளிதில் இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டார்கள். வீதை மாந்தர் இதை எவ்வாறு போட்டுக்கொள்வது என்பதை அறியாது தத்தளிப்பதைக்

கண்டு ராமர், அதை ஸீதைக்கு நன்றாக உடுத்தினார். இதைக்கண்டதும் ஜநங்களுக்குத் துக்கம் அதிகரித்தது. அப்பொழுது வஸிஷ்டருக்குக் கோபாவேசம் வர, கைகேயியை வாயில் வந்தபடி திட்டி, ராமரை நோக்கி ஸீதையையாவது அயோத்யையில் விட்டுப் போனால் அவளை ராஜஸ்தானத்தில் வைத்துத் தாங்கள் த்ருப்தி அடைந்திருப்பதாகச் சொன்னார். தசரதரும் மூர்ச்சைதெளிந்து எழுந்து கைகேயியை நிந்தித்துவிட்டு, ராமருடன் ஸேனைகள் பாக்கிஷங்கள் ரதாதிகள் முதலிய வைபவங்கள் காட்டிற்குப்போய் அவரை ஸுகப்படுத்தட்டும் என்று ஏவ, அது கூடாது என்று கைகேயி தடுத்ததுவிட்டாள். ராமரும் அவைகள் தமக்கு அநாவச்யம் என்று சொல்ல, தசரதர் அரைமனதோடு ராமரை வநம் போய்வரும்படி சொல்லிவிட்டு, மூர்ச்சையடைந்து விழுந்தார். உடனே ஸுமந்த்ரரால் தயார் செய்யப்பட்டு, ஆயுதம் முதலியவைகளால் நிரப்பப்பட்ட ரதம் வர, ஸீதை லேகரகூஷணர்த்தம் வநம் போவதுபோல் அதில் வெகு ஸந்தோஷத்தோடு முதலில் ஏற, நிற்பு ராம லக்ஷ்மணர்கள் ஏறினார்கள். உடனே ரதம் வநம் நோக்கிப் புறப்பட்டது.

வினா 16.—ராமர் அயோத்யை விட்டுப் போகையில் என்னென்ன விசேஷம் நடந்தது ?

விடை—கௌஸல்யை அழுதுகொண்டு ரதத்தின் பின் ஒடிவந்தாள். இதைக்கண்டு ஸஹியானது, ராமர் ரதத்தை வேகமாய் ஒட்டும்படி ஸுமந்த்ரரிடம் சொன்னார். ரதம் வேகமாய் ஓடவே, கௌஸல்யை

திரும்பிப்போய்த் தசரதரை ஆச்வாஸப்படுத்த, அவர் கௌஸல்யை ஸுமித்ரை எவ்லோரும் சேர்ந்து ராமரது பிரிவாற்றாமையால் மிகவருந்தினார்கள். ராமரது ரதத்தின் தூளி தெரியும் வரையில் அவர்போன திக்கையே எவ்லோரும் கண்கொட்டாது வெகு ஆவலோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அயோத்யா நகர வாஸிகள் யாவரும் ராமரோடு வரத்திற்குக் கூட்டங் கூட்டமாகப் புறப்பட்டுக் தேரை வளைத்துக்கொண்டனர். ராமர் தேரை வேகமாய் நடத்துப்படியும், ஜநங்கள் அதே ஸமயத்தில் தேரை மெதுவாய் நடத்துப்படியும் சொல்ல, ஸுமந்தார் தேரை நடத்தமுடியாமல் தத்தளித்தார். இவ்வாறு ஸகல ஜநங்களும் சூழப் பெற்று ரதம் ஊருக்கு வெளிபில் வெகுதூரம் போய் விட்டது.

வினா 17.—தம்மோடு கூடவே புறப்பட்டு வந்த ஜநங்களை எவ்வாறு ராமர் அயோத்யைக்குப் போகும் படி செய்தார்?

விடை.—அன்றிரவு யாவரும் தமஸா நதி தீரம் அடைந்து அங்கு தங்கினார்கள். மறுநாட் காலை யில் எவ்லோரும் எழுந்திருப்பதற்கு முன், ராமாதிகள் எழுந்து ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு, தமஸா நதியைக் கடந்து ரதத்தை எல்லாப் பக்கத்திலும் விட்டதுபோல அடையாளத்தைக் காட்டிவிட்டு, கடைசியில் ஏதோ ஒரு சிறு காட்டுவழியாய்க் கங்காநதியை நோக்கிச் சென்றார்கள். அயோத்யா நகர வாஸிகள் ராமாதி களைக் காணாது துக்கித்து, அவர் போனவழி எளிதில் அறிய முடியாததால் அயோத்யைக்குத்திரும்பினார்கள்.

அங்கே சேன்றதும் வீட்டுப் பெண்டுகள் யாவரும், தமது கணவர்கள் ராமரை விட்டுவந்ததைப்பற்றி வெகுவாரத் துக்கித்தார்கள்.

வினா 18.—கங்கைக்கரை அடைந்ததும் ராமர் என்ன செய்தார்? கங்கையைக் கடப்பதற்கு அங்கு யாருடைய ஸஹாயம் கிடைக்கது?

விடை.—ஸாயங்காலம் ராமர் கங்கைக்கரையை அடைய, அங்கேயே அன்றிரவு தங்கினார். அங்கு அருகில் ச்ருங்கிபேரம் என்ற பட்டணம் ஒன்று இருந்தது. அதற்குக் குறன் என்ற வேடராஜன் அகிபதியாய் இருந்தான். அவன் சிறந்த ராமபக்தன். ராமர் கங்கைக்கரை வந்தார் என்ற செய்தி கேட்டதும், ஆறா ராஜிகளைத் தபார் செய்துகொண்டு குறன் ஓடிவந்து, ராமரைக்கண்டு, அவரை வெகு அன்போடு ஆலிங்கனம் செய்தவராய்த் தான் கொண்டுவந்த வஸ்துக்களை அவரது பாதாரவிந்தங்களில் ஸமர்ப்பித்தான். ராமர் தாம் ரிஷிகளின் வரதமபூண்டு வரவாஸம் செய்வதாக வந்திருக்கிறபடியால் தமக்கு அவை வேண்டாம் என்றும், குகிரைகளை நன்றாய்ப் பாதுகாத்தால்போதும் என்று சொல்ல, குறன் குகிரைகளுக்குத் தீனி போடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு, லக்ஷ்மணரோடு காட்டிலிருந்த பழம் கிழங்கு முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டுவந்து ராமர் முன் வைத்தான். ராமரும் லீதையும் இதையுண்டு, தரையில் படுத்ததுக்கொள்ள குறன் லக்ஷ்மணர் ஸுமந்தர் ஆகிய இவர்கள் அயோத்யையில் நடந்த விசேஷங்களைப்பற்றி பேசிக்கொண்டே ராமருக்குக் காவலாக அன்றிரவு

வைக் கழிக்க, மதுரூட் காலையில் எழுந்த கங்கையைக் கடப்பதற்கு வேண்டிய ஓடம் முதலியவைகளைக் குறன் ஏற்பாடு செய்தான்.

வினா 19.—கங்கையைக் கடப்பதற்குமுன், ராமர் ஸுமந்த்ரரிடம் தசரதருக்கு என்ன சொல்லி அனுப்பினார்?

விடை.—கங்கையைக்கடக்க, ராமர் முதலியோர் ஓடம் ஏறும் தருணத்தில், ஸுமந்த்ரர் அயோத்திக்குத் திரும்பிப் போவதற்கு மனம் வராமல், தாமும் வநம் வருவதாகச் சொன்னார். அப்பொழுது ராமர், கைகேயி ஸந்தேஹமின்றித் தெளிந்து ஸுஐப்பதற்காக 'நீ அவச்யம் அயோத்திக்குப் போய். நாங்கள் வநம் போய்விட்டோம் என்ற. ஸங்கதியை அவரிடம் சொல்லவேண்டியது. கௌஸல்யாதி தாயார்கள் எல்லோருக்கும் எங்கள் நமஸ்காரத்தைச் சொல்லவும். எங்களைக் காட்டிற்குப் போகும்படி ஏவினதால் எங்களுக்கு யாதொரு மனக்குறையுமில்லை என்றும், 14-வருஷங்களை வெகு சீக்ரத்தில் கழித்துவிட்டு வருவோம் என்றுங், இதற்காக அவர் துக்கிக்கவேண்டாம் என்றும், தசரதரிடம் அவச்யம் சொல்லவேண்டும். சீக்ரம் பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகத்தைச் செய்துவிடும்படி நான் வற்புறுத்தியதாகத் தசரதரிடம் சொல்லவும்,' என்ற ஸமாசாரங்களைச் சொல்லி ஸுமந்த்ரரைத் தம்மோடு வராதபடி ராமர் தடுத்து விட்டார். ஸுமந்த்ரரும் அவ்வாறே செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டார்.

வினா 20.—பின்பு, 'எவ்வாறு' இவர்கள் 'கங்கைப் பகுதி' கட்டத்தார்கள்? அப்பொழுது என்னென்ன நடந்தது?

விடை.—இவ்வாறு ஸுமந்தாரிடம் சொல்லி விட்டு, ராமர் குறையை ஆலம்பால் கொண்டுவரும்படி செய்து, காழம் லக்ஷ்மணரும் தமது தலைமயில் ஜடையாக்கிக்கொண்டு, ரிஷி உருவம் தரித்தார்கள். உடனே பக்கத்தில் தபாராய் இருந்த ஓடத்தில் எல்லோரும் ஏறிக்கொண்டு, குறைய ஸுமந்தார் முதலியோரை நிறுத்திப் போட்டு, ராமர் ஓடத்தை விடும்படி சொன்னார். குறையது வேலைக்காரர்கள் ஓடத்தைத் தள்ளாதொடங்கினார்கள். ராமலக்ஷ்மணர்கள் முதலில் கங்கையைத் துடித்தார்கள். பின்பு ஓடம் கங்கை மத்தியில் போகையில், ஸீதை தன் கணவன் தசாதரது வாக்கப் பரிபாலனத்தைச் செய்து அயோத்திக்குத் திரும்பி வந்த உடன், கங்கைக்குத் தகுந்த பூஜை முதலியவைகள் செய்வதாக பார்த்தித்துக் கொண்டாள். ஓடம் மெதுவாகக் கங்கையின் தென்கரையை அடைந்தது.

வினா 21.—கங்கையைக் கடந்ததும் அன்றிரவு ராம லக்ஷ்மணர்கள் ஒருவர் ஸஹாயமும் இன்றி எவ்வாறு கழித்தனர்?

விடை.—அயோத்தியைவிட்டுத் தாம் புறப்பட்டு வந்த பின்பு, பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பாட்டையும், காமத்தால் தசரதருக்கு வந்த கேடுகளையும், கைகேயி தூக்குணத்தையும், அவளால் ஸுமித்ரை கொள்ளையை படப்போகிற பாட்டையும்பற்றி, முத

லில் எண்ணி ராமர் துக்கித்தார். இதன்பின்பு லக்ஷ்மணரை இந்த அவஸாதில் அயோத்திக்குப் போகும்படி சொன்னார். அயோத்தியை ஜபித்த அடக்கியானத் தாம் ஒருவரே போதும், ஆனால் தகப்பனார் உத்தரவிற்கு விரோதமாய் நடந்து கொள்ளுதல் பாபவேறுது என்ற எண்ணத்தால் தாம் அவ்வாறு செய்யாதிருந்ததாய். ராமர் சொல்லிக்கொண்டார். இவ்வாறு துக்கப்படும் ராமரை லக்ஷ்மணர் ஒருவாறு தேற்ற, ஓர் ஆலமரத்தடியில் ஸீதையோடு ராமர், லக்ஷ்மணரால் கொண்டுவரப்பட்ட காய் கிழங்கு வர்க்க கங்களைப் புஜித்துவிட்டுப் படுத்துக்கொண்டார். லக்ஷ்மணர் விழித்துக்கொண்டே இருந்து ராமரையும் ஸீதையையும் பாதுகாத்து வந்தார். அன்றிரவு இவ்வாறு கழிந்தது.

வினா 22.—இதன் பின்பு ராமர் எங்குசென்றார்? அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.—பொழுது விடிந்ததும், ராமர் முதலியோர் கங்கா யமுனா ஸங்கமத்தை நோக்கிப் போய், ஸாயங்கால ஸையத்தில் அங்கிருந்த பரத்வாஜாச்ரமத்தின் அருகில் வந்து சேர்ந்தார்கள். உடனே ரிஷியாச்ரமத்துள் புருத்து இவர்கள் தமது ஸங்கதியை ரிஷிக்குத் தெரிவிக்க, இவர்களுக்குத் தகுந்த மர்பாதை செய்து அங்கேயே 14-வருஷங்களையும் கழிக்கும்படி பரத்வாஜர் ராமரை வேண்டிக்கொண்டார். அதற்கு ராமர், அங்கிருந்தால், அயோத்யா நகரவாஸிகள் தம்மேலிருக்கும் ப்ரியத்தால் தம்மை அடக்கடிவந்து தொந்திரவு பண்ணுவார்கள் என்று சொ

ல்லி, ஸீதை ஸுகமாய் வளிக்கத்தக்க இடம் ஏதாவது இருக்குமா என்று பரத்வாஜரைக் கேட்டார்.

வினா 23.—பரத்வாஜர் என்ன பதில் சொன்னார்? பின்பு ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—‘ஸீதை வளிக்கத்தக்க ஸுகமான இடம் ஒன்று அருகே இருக்கும் சித்ரகூட மலையில் இருக்கிறது. அங்கேபோய் நீங்கள் வளிக்கலாம்’ என்று பரத்வாஜர் சொல்ல, ராமர் ரிஷியிடம் விடை பெற்று சித்ரகூடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டு, அவர்கள் கூடியசீக்ரத்தில் அங்குபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். அங்கு ஒரு ஏகாந்தமாயும் ஸுகமாயும் உள்ள இடத்தில் காட்டுமாம் இலைகள் முதலியவைகளால் லக்ஷ்மணர், ஒரு பர்ணசாலிகட்ட, அதில் சாஸ்தரப்படி ராமர் முதலியோர் குடியேறி வெகு ஸுகமாய் வரவாஸம் செய்பத்தோடாங்கினர்.

வினா 24.—ராமர் வரம்நோக்கிச் சென்றதும் ஸுமந்தர் என்ன செய்தார்?

விடை.—ஸுமந்தரும், குஹனும் ராமர் ஓடம் தெரியும்வசையில் கங்கையைக் கண்கொட்டாது, மிகுந்த துக்கத்தோடு பார்த்துவிட்டு, பின்பு ச்ருங்கிபோயும் சென்றனர். அங்கு ஸுமந்தர் அயோத்தியில் நடந்த அந்நாயக்களைக் குஹனிடம் விஸ்தாரமாகச் சொல்லி, துக்கித்துக்கொண்டு சில நாள் இருந்தார். இதற்குள் குஹனது துதர்கள் வந்து ராமருக்குப் பரத்வாஜர் மரியாதை செய்ததையும், அங்கிருந்து ராமர் சித்ரகூடமலை சென்று வரவாஸம் செய்வதாக ஏற்பாடு செய்ததையும் குஹனிடம்

சொல்ல, ஸுமந்தர் இந்த ஸங்கதியை அறிந்து கொண்டே அயோத்தி நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

வினா 25.—ஸுமந்தர் அயோத்திக்குப் போக அங்கு என்னவாக இருந்தது?

விடை.—அயோத்யா நகரவாஸிகள் எல்லோரும் மிகுந்த துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதையும், நகரமே ஒளி இழந்து கிடப்பதையும் பார்த்துக்கொண்டு, ஸுமந்தர் தசரதா கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அந்தஃபுரம் வந்து சேர்ந்தார். அங்குள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஸுமந்தரைக் கண்டதும் கூக்குரலிட்டு அழத்தொடங்கினர். தசரதரும் கொல்லையையும் முச்ச்சையாய் விழுந்தனர். ஸுமந்தர் இவர்களைத் தேற்ற, தசரதர், கடைசியாய் ராமர் என்ன சொல்லிப்போனார் என்று அவரைக் கேட்டார். ஸுமந்தர் ராமர் சொல்லிப் போனவைகள் எல்லாவற்றையும் விஸ்தாரமாகச் சொல்ல, தசரதருக்குத் துக்கமேலிட்டு மிகவும் கஷ்டப்பட்டார். ஸுமந்தர் இவர்களைத் தேற்றிக்கொண்டு தமது காலத்தை மிகுந்த கஷ்டத்துடன் அயோத்யில் கழித்துவந்தார்.

வினா 26.—தசரதர் கதி கடைசியாய் என்னவாயிற்று? ஏன்?

விடை.—தசரதருக்கு, 'அந்நாயகமாய், ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டோமே' என்ற துக்கம் நிரம்ப பாதித்துக்கொண்டிருந்தது. இது போதாதென்று கௌஸல்யை தன் கஷ்டம் பொறுக்காது அலறுவதோடு கூட, அடிக்கடித் தசரதரைப் பழித்தும் வந்தாள். இதனால் தசரதர் கஷ்டம் அதிகரிக்க, அவரது மனமு

டைந்தது. ராமர் காட்டிற்குப்போன ஆறாம் நாள் ராத்திரி, தசாதருக்கு ஏதோ ஒரு பழைய ஸங்கதி ஞாபகத்திற்கு வர, தாம் சீகரத்தில் இறந்து விடுவோம் என்று எண்ணமுண்டாயிற்று. இது உண்டானதும், ராமரைப்பற்றி வாய்நொது அன்றிரவேல்லாம் புலம்பிக் கொண்டு பரிதாபத்துவிட்டு ஏழாம் நாள் தசாதர் இறந்தார்.

வினா 27.—தசாதருக்குத் தன் மரணத்தைப்பற்றிய பழைய சங்கதி என்ன அன்று ஞாபகம் வந்தது?

விடை.—தமக்குக் கல்யாணமாவதற்கு முன், தசாதர் ஒரு நாள் காட்டிற்கு வேட்டைக்குப்போனார். ஸூர்யாஸ்தமனம் வரையில் வேட்டையாடிவிட்டு வீட்டிற்குத் திரும்ப எண்ணுதையில், சப்தவேதி (முரசு வரும் வழியே எத்தால் வேலை செய்யும் பாணம்) என்ற பாணத்தைப் பரிசுதித்துப் பார்த்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவருக்குக் கோன்ற, அப்பொழுது அருகாமையில் ஸரயுனில், ஏதோ ஒரு காட்டிம்ருகம் தண்ணீர் குடிப்பதுபோன்ற சப்தம் அவர்காணில் விழுந்தது. அந்தச் சப்தம் வந்த இக்கை நோக்கி, அவர் பாணம்போட்டார். பாணம்போய்ப் பட்டதும், நீயோ என்ற மனிதர் குரல்போன்ற சப்தம் கேட்க, அவர் ஓடிப்போய் அங்கே பார்த்தார். அங்கு கையும் குடமுமாயிருந்த ரிஷிபுத்ரன்மேல், தன் பாணம் தைத்திருப்பதையும், அவன் புலம்பிக்கொண்டு வருந்துவதையும் கண்டு அரசன் மிகத்துக்கித்து, ரிஷி குமாரன் முன்னே சென்று, தானே அறியாது அம்பெய்துவிட்டதாகத் தனது குற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். ரிஷி குமாரன்

மிருந்த கஷ்டத்தோடு தனது கிழவரும், குருடருமான தாய் தந்தையர், தான் தண்ணீர் கொண்டுவருவதை எதிர்பார்த்திருப்பார்கள் என்றும், அவர்களிடம் போய்த் தனக்குவந்த ஆபத்தை அரசனே தெரிவித்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லி தனது ஆச்ரமத்திற்குப் போகும் வழியைக் காட்டி வி. 6 இறந்தான் அரசன் அந்த ரிஷிகுமாரன் ஆச்ரமம் சென்று, தான் அறியா மையால் செய்த பெரும்பாபத்தை ஒளிக்காகு சொல்லி விட, பெரிய ரிஷி 'உனக்கும் பிள்ளை இல்லாதிருக்கையில் புத்ர சோகததால் மாணம் வாட்டும். நீ அறியா மையால் இவ்வாறு செய்ததால், ப்ராஹ்மஹத்தி முதலிய பெரிய ரீதாஷங்கன் ஒன்றும் உன்னை அணுக வேண்டாம்' என்று ஒரு சாபத்தைக் கொடுத்துவிட்டார் இந்தமா சிரி பால்யத்தில் ஒரு ரிஷியால் தமக்கு வேரிடமிருந்த சாபம் தசரதருக்கு ஆறும் நாள் இரவு ஞாபகம்வர, இது ஒருபக்கம் அவர் மனதை உடையும் படி செய்தது.

வினா 28.—தசரதர் இறந்ததும் அயோத்யியில் என்னென்ன நடந்தன?

விடை.—கௌஸல்யை தன் புத்ரனையும் பர்த் தாவையுர் இவ்வாறு ஏககாலத்தில் இழந்து மிகுந்த துக்கமாடைந்து அடிக்கடி மூர்ச்சையாய்விழுந்தாள். கைகேயியைக் காணும்போதெல்லாம் தன்மனக்கொதிப்பை வாய்விட்டுச் சொல்லிக் கதறினாள். மற்றுமுள்ள பெண் சாதிமார்கள் எல்லோரும் கைகேயியை நொந்துகொண்டு வெருவாகத் துக்கித்தனர். இந்த ஸங்கதி வளிஷ்ட வாஸதேவரதி மஹரிஷிகளுக்குத் தெரிய வந்ததும்

அவர்களால் ஏவப்பட்ட செல் அரசனது தேஜஸ்தைத் திவ்வாணனைத் தைலங்களில்போட்டுவைத்து கொஞ்ச நாள் அழுகாதிருக்கும்படி செய்தார்கள். இதன்பின்பு ரிஷிகள் அபிப்ராயப்படி, வஸிஷ்டர் கேகய தேசத்தி லிருக்கும் பாதனுக்குச் சில தூதர்களை அனுப்பி, 'ஒரு அவச்யமான கார்யம். தாமதிக்காமல் வாவும்' என்று, உள்ள ஸங்கதி வெளியிடாது சொல்லிப் பாத சத்ருக்கர னைச் சீகரம் அழைத்துவரும்படி ஏவினார்.

வினா 29.—தூதர் கேகய தேசத்துள் போவதற்கு முன் அங்கு என்ன நடந்திருந்தது? பாதன் தூதரைக் கண்டபின்பு என்ன செய்தான்?

விடை —தூதர் கேகயராஜ்யம் போவதற்குமுன், பாதன் தசரதர் விஷயமாய் ஒரு பெரிய ஸ்வப்னத்தை கண்டுகிட்டுத் தசரதர் என்னவாயிருக்கிறாரோ என்ற ஏக்கம் பிடித்துப்போய் ஒருவரோடும் பேசாது இருந் தான். இவ்வாறு இருக்கையில், வஸிஷ்டரால் அனுப்பப் பட்ட தூதர்கள் வந்து, பாதனிடம் வஸிஷ்டர்சொல்லி அனுப்பிவித்தவாறே சொல்ல, பாதன், தசரதர் முதலியவர்களது சேஷமங்களை விசாரிக்க தூதர் நடந்த விஷயங்களைச் சொல்லாது எல்லோரும் ஸௌக் யந்தான் என்று பொதுவாய்ச் சொல்லிவிட்டா ர்கள் உடனே பாதன் தனது கேகயரதிபதி முத லிய உறவினரிடம் விடைபெற்று, சத்ருக்கரோடு கேகயராஜ்யம்விட்டு, அயோத்தியை நோக்கிப் புறப் பட்டான்.

வினா 30.—அயோத்திக்குப் போகையிலும், அங்கு

போனபின்பும் பரதன் ஸ்திதி என்னவாய் இருந்தது ?'

விடை.—போகும் வழியில், பரதனுக்கு மனம் நேராசுவே இல்லை. பன்தத்துக்கொண்டே இருந்தது. இதற்குக் காரணம் என்ன இருக்கலாம் என்று அவனுக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. அயோத்யா நகரத்திற்கு அருகில்வந்து அந்தவூர்க் கோட்டை கொத்தளங்களை நோக்க, யாது காரணத்தாலோ எல்லாம் ஒளி இழந்தன என்று பரதனுக்குத் தோன்றியது. அயோத்யா நகர வீதிகளில் போகும்பொழுது, அவன் எங்கு பார்த்தாலும் துக்கக் குறிகளைக் கண்டானே ஒழிய, வேறென்றையும் காணவில்லை. இவ்வளவு கெட்டகுறிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே பரதன் அரசன் அரசாண்மையுட்புகுத்து அரசனிருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று பார்க்க, அங்கு அரசனைக் காணவில்லை. உடனே திரித்திட்டு, மிக வருத்தத்துடன், தன் காய் கைகேயியின் இருப்பிடம் செல்ல, அங்கு அவன் ஒருவாறு ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை அவன் கண்டான்.

வினா 3! —பரதனுக்கு, அயோத்யையில் தான் இல்லாதகாலத்தில் நடந்தவிஷயங்கள் எல்லாம் எவ் தெரியவந்தது ?

விடை.—கைகேயி இவ்வாறு இருப்பதைக் கண்டு, தன் தகப்பனார் எங்கே என்று பரதன் அவனைக் கேட்டான். கைகேயி முன்பின் யோஜிக்காது 'உன் தகப்பன் கொஞ்சநாளேக்கு முந்தான் இறந்துபோய் விட்டார்' என்ற உண்மையைத் திடீரென்று சொல்லி விட்டாள். இது வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்க

கும் பாதன் துக்கத்தை திடீரென்று தூண்ட, அவன் மூர்ச்சைதெளிந்து எழுந்து, பாதன் வெருவாகப் பரலாபித்துவிட்டு, 'ராமருக்கு ராஜ்யப்பட்டாபிஷேகம் செய்து, ஆநந்தித்துவிட்டுப்போவார் தசாதர் என்றல்லவோ நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். அவர் இறக்குங்கால் அருகிலிருந்த ராமர் முதலியோரே க்ருதார்த்தர்கள்' என்று வாய்விட்டலறிவிட்டு, தசாதர் கடைசிபாக என்ன சொன்னார், என்று பாதன் கைகேயியைக் கேட்டான். அப்பொழுது கைகேயி, தசாதர் 'ஹாராமா! லக்ஷ்மணி! ஸீதே! நீங்கள் திரும்புவதைக் காண்பவரே மஹா புண்பவான்கள் என்று கதறிக் கொண்டு, இறந்ததாகச் சொன்னார். இதைக் கேட்டதும், 'ராமலக்ஷ்மணர்கள் எங்கே போயிருக்கிறார்கள்' என்றுகேட்ட பாதனுக்கு, கைகேயி, தான்பாதனுக்காக, ராமர் முதலியோரைக் கூசாது 14-வருஷம் வரம் அனுப்பிவிட்டதாகவும், ராமரது பட்டாபிஷேக ஸாமான்களை வைத்துக்கொண்டு பாதனுக்குப் பட்டாபிஷேகத்தைச் செய்ய யத்தனிக்கையில், ராமரது பிரிவு ஆற்றாமையால் தசாதர் இறந்ததாகவும் சொல்லி, தன்னைப் பாதன் மெச்சிக்கொள்வான் என்று கைகேயி மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தான்.

வினா 32.—இந்தக்கொடிய சங்கதியைக் கேட்டதும் பாதன் என்ன செய்தான்?

விடை.—இந்தக் கொடிய சங்கதியைக் கேட்டதும், பாதனுக்குத் துக்கம் ஒருபக்கம், கோபம் ஒருபக்கம் வந்து பாதிக்கத் தொடங்கின. அப்படியாய் ராமர் காட்டிற்குச்சென்று தனக்காக வருந்துகி

றதும், தசரதரும் தன் காரணமாய் உயிரிழந்ததும், பா தனுக்கு அடங்காத துக்கத்தை உண்டாக்கியது. தான் ஊரிலில்லாத வேளையில் தன்னைக் கேட்காது, தன் தாய், வீனாகத் தன் பேரை வைத்துக்கொண்டு அந்நயா யமாய் இக்கொடிய செயல்களைச் செய்துவிட்டாளே என்ற கோபமே பரதன் மனதில் அத்தருணத்தில் அதிகமாய் இருந்தது. இக்கோபத்தால் கைகேயியை வாயில் வந்தபடி, தாய் என்று கூடக் கவனியாது வைத்துவிட்டுப், பரதர் கடைசியாகத் தாயை நோக்கி, 'எல்லோருக்கும் ஹிதராயும், ஒரு குற்றமும் அறியா தவராயும், எங்களுக்கெல்லாம் நடுநாயகம்போல் விளங் கிக் கொண்டிருந்த ராமபிரானே, ஏ நாசகாலி! நீ ஏன் இவ்வாறு வருத்தி அதனால் என் பிதாவையும் கொல் லுவித்தாய். அடி பாவி! நீ எண்ணியபடி ஒன்றும் நடக்கப்போவதில்லை. தசரதரது கர்மாதிகள் முடிந்த தும் நானே என் தமயனிடம் சென்று, நடந்தவிஷயங் களைச்சொல்லி அவரைத் திரும்பி அழைத்துவந்து அவரையே இவ்வூர் அரசனாக்குவேன். இளைப்பவனா கிய எனக்கு, ராமரைத் துரத்திவிட்டு ராஜ்யமான வேண்டுமென்ற தூக்காஹம் ஒருநாளும் வாராது. நான் ஒருநாளும் இந்த ராஜ்யத்தை ஆளப்போகிற தில்லை என்று இப்படிக் கடிந்து பேசியிட்டுப் பரதர் கௌஸல்யையைத் தேற்றிவருவதற்காக அவள் இருப் பிடம் சென்றார்.

வினா 33.—பரதர் எவ்வாறு கௌஸல்யா தேவி கைத் தேற்றினார்?

விடை.—கௌஸல்யை பரதரைக்கண்டதும் மூர்ச்

சையாய் விழுந்து, தெளிந்து எழுந்து துக்க மிகுதியால், பாதாது நல்ல குணத்தை அறிபாதவனாய், வாயில் வந்தபடி எல்லாம் கைகேயியைப் பழிப்பதோடுங்கூட, பாதரை நாக்கில் நரம்பில்லாது பழித்துவிட்டான். பாதர் மனதை, இவ்வார்த்தைகள் மிகவும் புண்படுத்த, வெகுவாகப் பாதர் ப்ராபித்துவிட்டுக் கடைசியில் வெகு விஸ்தாரமாகச் சபதாதிகள் செய்து, தன் நல்ல எண்ணத்தைக் கௌஸல்யை நன்றாய் அறியும்படி வெளியிட்டார் அவர், 'நான் ராமபிரானது வநவாஸத்தை மனதார ஒப்புக் கொண்டவனே யானால், உலகில் கொடிய பாபங்கள் செய்தவர்கள் எந்தக் கொடிய நரகத்தில் பலகாலம் வருந்துவார்களோ, அதில் நான் ஸூர்ய சந்திரான் உள்ள அளவும் கிடந்து கஷ்டப்படுவேன்' என்று இதுபோன்ற உறுதி மொழிகளை வெகு பரபரப்போடு சொல்ல, கௌஸல்யைக்குத் தான் பாதரை வைததுமாதாம், கொடிய அபராதம் என்று பட்டது. கௌஸல்யை பாதரைப் பின்பு மனதார வாழ்த்தினாள். இவ்வாறு துக்கித்துக் கொண்டே கௌஸல்யையோடு பாதர் அன்றிரவு முழுவதையும் போக்கினார்

வினா 34.—மறுநாட்காலை முதல் என்னென்ன அபோத்யையில் நடந்தன?

விடை.—மறுநாட் காலை யில் வந்திஷ்டர் வந்து பாதரைத்தேற்றித் தசாதருக்கு மேல்கடக்கவேண்டிய கர்மங்களை ஆரம்பித்து, முதலில் தசாதாது தேவதைத் தைலத்திலிருந்து எடுத்து, கர்வார்த்தினுக்கு நடக்கவேண்டிய முறைப்படி, கைல கர்மங்களையும்

நடத்தி, தசரதர் தேஹத்தைப் பரதர் மூலமாய்த் தஹம் செய்துவைத்தார். பின்பு 12-நாள் நடக்கவேண்டிய க்ரியைகளும் க்ராமப்படி நடந்தேறின.

வினா 35.—இவ்வாறு க்ரியைகள் நடந்தேறியதும் என்ன வேடிக்கை நடந்தது?

விடை.—பரத சத்ருக்நர்கள் ராமரைப்பற்றி எண்ணித் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கையில், அவர்களுக்கு எதிரில் ஆடையாபரணலக்ஷிதையாய் கூனி வந்து நின்றாள். இவளைக் கண்டதும் பரதருக்குக் கோபம் வர, சத்ருக்நா! இவள்தான் நமது குலத்தை இவ்வளவு அலங்கோலப்படுத்திய பாபி. நீ இவளை உன்னிக்ஷடம்போல் கஷ்டப்படுத்தலாம், என்று அனுமதி கொடுத்தார் இதைக் கேட்டதும், சத்ருக்நர், கூனிமேல் அதிக கோபத்தோடு ஒரே பாய்ச்சலாய்ப் பாய்ந்து, அவளைத் தளளி காலால் உதைத்து, கையைப்பிடித்து, அந்த உள்முழுவதும் கரகர என்று இழுத்து, அவளை மிகவும் கஷ்டப்படுத்தத் தொடங்கினார். கூனியுடன் வந்த தாதிமார் கௌஸல்யை இடம் சென்று, கூனி சத்ருக்நரால் படும்பாட்டைச் சொல்லி முறையிட்டார்கள். இதற்குள் பரதரே சத்ருக்நரை அடக்க, கூனி பிழைத்தாள்.

வினா 36.—தர்மங்கள் யாவும் முடிந்த பின்னர் 14-ம் நாள் காலை யில் என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—வஸிக்ஷ்டர் முதலிய மஹாரிஷிகளும், அயோத்யா நகரவாஸிகளும், பட்டாபிஷேக தர்வபங்கு ராஜ்யபையில் தபார் செய்துவைத்துக்கொண்டு பரதரை அழைத்து, கோல ராஜ்யத்தை ஒப்புக்

கொண்டு பட்டாபிஷேகம் செய்துகொள்ளும்படி, கௌடரர்கள், பரதர் மிகுந்த பரபரப்புடன் அந்த தால்யங்களை வலம்வந்து நமஸ்கரித்துவிட்டு, இந்த ராஜ்யம் ராமர் ஆளத்தகுந்தது; நான் அதை அங்கீகரிக்க யோக்யனல்லன். நான் கூடியசீரத்தில் ராமர் இருக்குமிடம்சென்று, அவரிடம் நடந்த விஷயங்களையும் எனது அபிப்ராயத்தையும் சொல்லி அவரைத் திரும்பவும் அயோத்திக்கு அழைத்துவந்து ராஜ்யம் ஆளும்படி செய்வேன். இதற்குவேண்டிய உபகாரத்தை நீங்கள் எல்லோரும் எனக்குச் செய்யத் தயாராய் இருக்கவேண்டும். வரும் புறப்பட எல்லோரும் தயாராகலாம்' என்று மஹா விநயத்துடன் ஸபையோரை நோக்கி விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார். இதைக் கேட்டதும் ஜநங்களுக்குப் பரதரிடம் இருந்த ப்ரீதி அதிகரித்துவிட்டது. அவர்களுக்கு ராமரைக் காணப்போகிறோம் என்ற உத்ஸாஹம் உண்டாக, எல்லோரும் ப்ரயாணத்திற்குத் தயாரானார்கள்.

வினா 37.—பரதர் முதலியோர் புறப்பட்டு எங்கு சென்று தங்கினார்கள் ?

விடை.—பரதர் முதலியோரும், வலிஷ்டர் முதலிய ரிஷி ச்ரேஷ்டர்களும், கௌஸல்யை முதலிய ராஜஸ்த்ரீகளும், மற்றுமுள்ள அயோத்யா நகர வாஸிகளும் ராமரைப் பார்க்கப்போகிறோம் என்ற ஸந்தோஷத்தோடு, வெகு கோலாஹலமாய்ப் புறப்பட்டுப் போகுங்கால், ஒருநாள் ஸாயங்காலம் குறையன் பட்டணமாகிய ச்ருங்கிபோரத்தருகில் உள்ள கங்கா தீரம் வந்து சேர்ந்து தங்கினார்கள். குறையனுக்கு இவர்

களது நோக்கம் தெரியாததால், தனது பரிவாரங்களுக்கு ஒரு சண்டை உண்டானாலும், அதற்கும் தயாராய் இருக்கும்படி உத்தரவு செய்துவிட்டு, குஹன் பாதரிடம் வந்து மரியாதைகள் செய்துவிட்டு, அவரது நோக்கத்தை அறிவதற்காக அவரைச் சில கேள்விகள் கேட்டான். அவர் கொடுத்த பதிலிலிருந்து, பாதர் ராமரைத் திரும்பி அழைத்துவரவேண்டும் என்ற கல்லை எண்ணத்துடன் புறப்பட்டிருந்ததாக அறிந்து, அவரோடு தானும் ராமரைப் பார்க்க வருவதாகச் சொல்லிவிட்டு, மறுநாட் காலை யில், வந்திருக்கும் கூட்டம் எல்லாம் கங்கையைக் கடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைக் குஹன் வெகு ஆவலோடுமே பரபரப்போடும் செய்யத் தொடங்கினான்.

வினா 38.—அன்றிரவு கங்கைக்கரையில் வேறு என்ன நடந்தது?

விடை.—ராமர் இங்கு வந்திறங்கி, என்னென்ன செய்தார் என்று பாதன் குஹனைக் கேட்க, அவன், ராமர் ஓர் இரவு அருகாமையிலுள்ள மாத்தடியில் ஸீதையோடு உறங்கிவிட்டு, மறுநாட் காலை யில் எழுந்து தலைமயிரை ஐடை ஆக்கிக்கொண்டு, ரிஷிவேஷம் தரித்துப் பின்பு கங்கையைத் தனது ஸகாயத்தால் தாண்டிய கதையை விஸ்தரமாய்ச் சொன்னான். இதைக் கேட்டதும், பாதருக்கு அடங்காத்துக்கம் வர, மூர்ச்சையடைந்து கீழே விழுந்துவிட்டார். இதை அறிந்ததும், பாதர்மேல் ப்ரீதியோடிருந்த கௌஸல்பை முதலியோர் பாதருக்கு என்ன ஆபத்து வந்துவிட்டதோ வென்று, அவர் மீபம் வந்து துக்கித்துக்கொண்டிருந்த

கையில், பரதர் முர்ச்சைதெளிந்து எழுந்து, ராமர் படுத் திருந்த மாதத்தடிக்கு எல்லோரையும் கூட்டிக்கொண்டு போனார். அங்கு எல்லோரும் ஒருவாறு துக்கிக்க, பரதர் ராமரோடு கிடாது தொடர்ந்து, காட்டிலும் அவருக்கு ஸகாயமாயிருக்கும் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களை மிகவும் கொண்டாடிவிட்டு, எப்படியாவது ராமரைத் திரும்ப அயோத்திக்கு அழைத்துவரும்படியான சக் தியைத் தமக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அந்த கிடத்திலிருந்துகொண்டே ஸகல தேவதைகளையும் அவர் பார்த்துத்திரார்.

வினா 39.—மறுநாட்காலையில் இவர்கள் எவ்வாறு கங்கையைக் கடந்தார்கள்? பின்பு என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—மறுநாட் காலையில், பரதர் குஹனிடம் சத்ருக்கரை அனுப்ப, அவன் தனது பரிவாரங்க ளோடு வந்து ஓடங்களைக் கரையோரமாய் இழுத்து நிறுத்தினான். உடனே பரதர் முதலியோர் ஓடங்க ளில் ஏறி, கங்கையைக் கடந்தார்கள். அக்கரை சேர்ந் ததும், பரதர் குஹன் முதலியவர்கள் தமது பரிவா ரங்களோடு கங்கா யமுநா ஸங்கமத்திலிருக்கும் பரத்வா ஜாச்சரம் நோக்கிப் புறப்பட்டுக் கூடிய சீகரத்தில் அதன் அருகில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

வினா 40.—பரத்வாஜரைப் பரதர் எவ்வாறு கண் டார்? அங்கு பின் என்ன நடந்தது?

விடை.—பரத்வாஜாச்சரமத்தருகில் வந்ததும், பர தர் கால் நடையாய் வலிஷ்டரை முன்னிட்டிக்கொ ண்டு பரத்வாஜர் அருகிச்செல்ல, அவர் பரதரை ரா மர் விஷயமாய் நடந்தவைகளைப்பற்றி நினைத்தார். பர

தர் தாம் வரும் வந்திருக்கும் நோக்கத்தை வெளியிட, வனிஷ்டர் அது உண்மைதான் என்று எடுத்துரைத்தார். ராமருக்கு அதுகூலமாய்ப் பரதர் வந்திருப்பதைக் கேட்டதும், பரத்வாஜருக்கு மிகுந்த ணத்தோஷம் உண்டாக, பரதரையும் வனிஷ்டரையும் தமது ஆச்ரமத்திலேயே போஜனாதிசனை வைத்துக்கொள்ளும்படி அவர் கேட்டுக்கொண்டார். அப்பொழுது தாம் அயோத்யா நகரவாஸிகளோடு வந்திருப்பதாகச் சொல்ல, எல்லோருக்கும் பரத்வாஜர் விரும்பத்தக்கதாகச் சொல்லித் தமது தபோ மஹிமையால் அந்தக் காட்டில் பரதரோடு கூடவந்தவர்கள் : எல்லோருக்கும் தகுந்தபடி தேவதைகள் மூலமாய்ப் போஜனாதிசனைக் கொடுத்து, த்ருப்தி வரும்படி செய்தார். ஒரு ராத்ரி பரதர் அங்கு தங்கிவிட்டு ராமர் சித்ரகூட பர்வதத்திலிருப்பதாகப் பரத்வாஜரிடமிருந்து அறிந்துகொண்டு, தமது பரிவாரங்களோடு சித்ரகூடமையை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

வினா 41.—சித்ரகூடத்தருகில் வந்ததும் பரதர் என்ன செய்தார்?

விடை.—பரத்வாஜர் சொல்லிவிட்டபடி வழியைக் கவனமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு பரதர் சித்ரகூட பர்வதம் வந்தார். உடனே தமது ஸேனைகளை ஒரிடத்தில் சிற்றும்படி ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, சிற்சில மனுஷ்யர்களை ராமர் இருக்கும் இடத்தைத் தேடிப்பார்த்து வரும்படி அனுப்பினார். போனவர்களில் சிலர், மலைச் சாரலில் புகை மேலேஎழும்புவதைக்கண்டு, பரதரிடம் வந்து தாம் கண்டதைச் சொன்னார்கள். உட

னே பாதர் தோலிட்டுக் கீழே குதித்து, ஸேனைகளைத் தாம் வரும்வரையில் அங்கேயே இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்துவிட்டுப் புதை வருமிடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

வினா 42.—பாதர் இவ்வாறு ராமரைத் தேடிவருங்கால், ராமர் அங்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கார்?

விடை —ராமர் வெகு உத்ஸாஹத்தோடு வரங்களில் ஸீதைபுடன் உலாவிக்கொண்டு, ஸீதைக்கு மலையின் காட்சி, கங்கையின் வீழ்ச்சி, முதலிய அற்புதக் காட்சிகளைக் காட்டிக்கொண்டுவந்து, ராஜ்யஸூகங்களை ஒரு பொருட்டாய் எண்ணாதவராய் கடைசிபாய்த் தமது பாணசாலை அருகிலிருந்த ஒரு கல்லின்மேல் வந்து ஸீதையோடு உட்கார்ந்தார். இந்த ஸமயத்தில் ஸமுத்ரம் இரைவதுபோலப் பாதரது ஸேனையின் கோஷம் ராமர் காதுப்பட்டது. மேலும் ஸேனைகளைக்கண்டு பயந்தோடும் ம்ருகங்களின் சப்தமும் ராமர் காதுில் விழுந்தது.

வினா 43.—இந்தச் சபதம் ராமர் காதுில் விழுந்ததும் ராமர் என்ன செய்தார்? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—இந்தச் சப்தத்தைக்கேட்டதும் லக்ஷ்மணரை இதன் காரணத்தைக் கண்டறியும்படி ராமர் ஏவினார். அப்பொழுது லக்ஷ்மணர் ஒரு மரத்தின்பேரில் ஏறி, சுற்றுமுற்றும் பார்க்கையில் அவர் கண்ணில் பாதனது ஸேனை தோற்றியது. உடனே அவர் ராமரை நோக்கி, ‘பாதன் ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றியது போதாதென்று, ஸேனையோடு நம்மைக் கொல்லவர்

திருக்கிறான் போலிருக்கிறது. ஆகையால் நீர் உமது வில்லை நரண்பூட்டி அம்பு எய்யத் தயாராய் இரும்,' என்று எச்சரிக்கைசெய்தார். அப்பொழுது ராமர், 'பரதன் நம்மைப்பார்த்து அயோத்திக்கு அழைத்துப்போகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு வந்திருந்தாலும் இருக்கலாம், நீ அவரைப்படாதே' என்று லக்ஷ்மணரை ஸமாதானப்படுத்த அவர் ராமரிடம் வந்தார்.

வினா 44.—புகை கிளம்பும் இடத்தை நோக்கி வந்த பரதர் என்ன செய்தார்?

விடை.—புகை கிளம்புவதைக் கண்ட பரதர், வலிஷ்டர் முதலியோரைக் கௌஸல்யை முதலியவர்களைத் தாம் போகும் வழியே அழைத்துவரும்படி குறுண் ணுமந்தர் முதலியோருக்கு உத்தரவுசெய்து விட்டுத் தாம் அந்தப் புகைவரும் இடத்தை நோக்கி வேகமாய்ச் சென்றார். அதன் அருகில் சென்றதும், ராமர் ஒரு மஹா ரிஷியைப்போல ஜடாமகுடம் தாங்கி, மான்தோல்மேல் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பரதர் கண்டார். உடனே அவருக்கு அடங்காத துக்கம் வர, ஆவேசத்தோடு ராமரது பாதத்தில் வந்து விழுந்து, மூர்ச்சையடைந்தார்.

வினா 45.—இவ்வாறு பரதர் வந்து தமது பாதத்தில் விழுந்ததும், ராமர் என்ன செய்தார்? மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—தமது பாதத்தில் வந்துவிழுந்த பரதரை, ராமர் அவரைமாய்த் தூக்கி ஆச்வாஸப்படுத்தினார். கொஞ்ச நாள்கைக்கெல்லாம் பரதர் மூர்ச்சை தெளி

ந்து எழுந்திருக்க, அவரைநோக்கி மிகுந்த அன்போடு ராமர், தமது தகப்பனார், தாயார், தம்பிமார், வளிஷ்டர் முதலிய குரு ச்ரேஷ்டர்கள், அயோத்யா நகரவாஸிகள் ஆகிய இவர்களது க்ஷேமத்தைப்பற்றி விஸ்தாரமாகக் கேட்டார். பரதர் கொஞ்சமேனும் தயங்காது, தசரதர் ராமரது பிரிவாற்றாமையால் பாம்பதம் அடைந்தாரென்றும், அவர் போனபின்பு தம்மால் ராஜ்யபாரத்தை வலிசை முடியாதிருப்பதால் ராமரை அயோத்திக்கு அழைத்துப்போய் ராஜ்யத்தை ஒப்புவிக்கத் தாம் வந்தது என்றும், மற்றப்படி அயோத்தியில் யாவரும் ஸௌக்யம் என்றும் சொல்லிமுடித்தார். தசரதர் பாம்பதம் அடைந்தார் என்ற ஸங்கதியைக் கேள்விப்பட்டதும் ராமர், லக்ஷ்மணர், ஸீதை ஆகிய இவர்கள் வெருவாகத் துக்கித்துப் பிறகு, அருகிலிருந்த கங்கைக்கரைக்கு வந்து, தமது தகப்பனார் உத்தேசம் ஸ்நான தர்ப்பண அதிகள் செய்து, பிண்டம் முதலியவைகளைப்போட்டு விட்டு, தமது ஆச்ரமம் வந்து உட்கார்ந்தார்கள்.

வினா 46.—இதற்குள் குதறன் ஸுமந்தர் முதலியோர் என்ன செய்தார்கள்? அவர்கள் ராமரைத் தேடிவரும் வழியில் என்னென்ன நடந்தது?

விடை.—இவர்கள் வளிஷ்டரிடம் கௌஸல்யை முதலியோரை அழைத்துவரும்படி பரதர் சொல்லிப் போன செய்தியைச் சொல்ல, வளிஷ்டர் ராஜஸ்த்ரிகள் எல்லோரையும் அழைத்துக்கொண்டு, குதறன் ஸுமந்தர் ஆகிய இவர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு ராமரது பர்ணசாலையை நோக்கிவந்தார். வரும் வழியில்

ராமர் கங்கைக்கரையில் தசரதருக்குப் பிண்டம் போட்டிருப்பதைக் கண்ணுற்ற கௌஸல்யை மிகவும் துக்கிக் கத் தொடங்கினாள். இவ்வாறு இவர்கள் வருகையில் ராமர் இவர்களைக்கண்டு ஓடிவந்து, வளிக்ஷ்டர் பாதங்களில் முதலில் நமஸ்கரித்தார். இதற்குள் அயோத்யா நகரவாஸிகளும் ரிஷி ச்ரேஷ்டர்களும் அங்கு வந்து கூடினார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் மனதில் பரதர் ராமரைநோக்கி என்னசொல்லப்போகிறார் பார்ப்போம் என்ற ஆவல் உண்டாக யாவரும் நிச்சயத்தாய்க் காத்திருந்தனர்.

வினா 47.—அப்பொழுது ராமருக்கும் பரதருக்கும் அங்கு 'என்ன ஸம்வாதம் நடந்தது? அது எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—முதலில் பரதர் ராமரைநோக்கி, 'என்தாயார் அயோத்யா நகரத்தை என் தகப்பனாரிடமிருந்து வாங்கி, என்னிடம் ஒப்புவித்துவிட்டாள். இப்பொழுது அது என்னுடையது. நான் உமக்கு அதைக் கொடுக்கிறேன். நீர் அதைப்பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி வந்து அயோத்யையில் ஸுகமாய் அரசாளும். நீரே எங்களுள்ளாரையும்விடப் பெரியவர். நீர்தான் அயோத்யை வந்து அரசாளவேண்டும்' என்று வெகு துக்கத்தோடு சொன்னார். உடனே ராமர் 'உலக வஸ்துக்களெல்லாம் அநித்யமாய் இருத்தலால், துக்கப்படுவதில் பரமேஜனமில்லை. ஆகையால் நாம் துக்கப்படாது, நமது தகப்பனார் மகக்கு இட்டுப்போன கட்டளையை நடத்திவருவோம். என்னை அவர் காட்டில் 14-வருஷம் இருக்கச்சொன்னார். நான் அவர் சொல்லிற்கு விரை

தமின்றி 14-வருஷம் காட்டில் வளித்துவிட்டுத்தான் வரப்போகிறேன். நான் வரும்வரை அயோத்தியை ஆளும்படி அவர் உனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அவ்வாறே நீ லீண் துக்கப்படாமல் செய்' என்று மறு மொழி கூறினார். அதற்குப் பாதர், 'நீரோ சிறந்த நற்குணங்கள் வாய்ந்தவர். நீர் இந்தப்படி காட்டில் வருந்தலாகாது. நான் இல்லாத ஸமயத்தில் பாபியான என் தாய் செய்த வேலையை நான் கொஞ்சமேனும் ஒப்பனிலலை. தசரதர்கூட மனதார உம்மைக் காட்டிற்கு அனுப்புவித்தார் என்று எண்ணுகிறீர்? 'கேடு வரும், 'இன்னே மதி கெட்டுவரும் முன்னே' என்றபடி அல்லவோ அவர் மதிமயங்கிச் சொல்லியிருக்கிறார். நீர், தகப்பனார் அறியாது சொன்ன விஷயங்களைப் பாராட்டாது, அவரது உண்மைக் கருத்தின்படி நடந்து அவரை மேன்மைப்படுத்தும். நாங்கள் யாவரும் நீர்வந்து அரசாண்டால்தான் பிழைப்போம். மேலும் க்ருஹஸ் தாச்சரமத்திலிருந்து உலகத்தவருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் வயதில், நீர் ஏன் இவ்வாறு ரிஷி வேடம் தரித்து, வநவாஸம் செய்யவேண்டும்? இது கூத்தரீயருக்கு அடுக்குமா? வயதுசென்ற பின்பல்லவோ நீர் இவ்வாறு செய்யவேண்டும். ஆகையால் நான் இங்கேயே வளிஷ்டரைக்கொண்டு உமக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்கிக்கிறேன். நீர் சீக்ரம் அயோத்திக்குத் திரும்பும்' என்று வெகு ஆவலோடு ராமரை நோக்கிக் கூறினார். அதற்கு ராமர், 'நீ தசரதருக்குக் கைகேயியினிடம் பிள்ளையாய்ப் பிறந்திருப்பதாலேயே உனக்கு இந்த ராஜ்யத்திற்குப் பாத்யதை உண்டு. கைகேயிக்கு

முன்னமேயே ராஜ்யம் தருவதாக நமது தகப்பனார் சொல்லியிருக்கிறாராம். மேலும் சம்பராணூர யுத்தத்தில், அவளுக்கு அவர் இரண்டு வரங்கொடுத்திருக்கிறாராம். அவ்விரண்டு வரங்களை இப்பொழுது கைகேயி கேட்டாள். ஆகையால் தகப்பனார் வார்த்தையை நான் பொய்யாக்கக் கூடாது. நீ சீக்ரம் போய் அயோத்யையில் அரசாளவேண்டும், நான் ஸீதை முதலியவரோடு தண்டகாரணயம் போவேன்' என்று மறுமொழி கூறினார்.

வினா 48.—இவ்வளவு உறுதியாயிருந்த ராமரை, யார் எவ்வாறு திருப்பப் பார்த்தது? அது என்ன வாய் முடிந்தது?

விடை.—இவ்வளவு உறுதியாய் இருக்கும் ராமரை, வழிக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்துடன் ஜாபாலி என்ற மஹரிஷி அப்பொழுது ராமரானோக்கி, 'உலகில் தகப்பனாவது, தாயாவது, என்னவோ ஜனங்கள் கொஞ்சகாலம் உயிரோடிருந்து இறக்கிறார்கள்; அவ்வளவுதான் நமக்குத் தெரியும். பின் என்ன வருமோ நமக்குத் தெரியாது. ச்ராத்ந்தாதி தர்ப்பணங்கள் எல்லாம் வீணே. இறந்தவன் வந்து சாப்பிடுகிறானா? ஜனங்கள் தயை முதலிய நற்குணங்களோடு இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் புத்தி மான்கள், இந்த விஷயங்களை ஏற்படுத்தினார்களேயொழியவேறில்லை. ஆகையால் மஹரிஷிகள் புத்திமான்கள் ஆகிய இவர்களது அபிப்பிராயப்படி, இறந்தபின் நாம் தகப்பன் சொல்லுக்கு கிரோதமாய் நடந்தால் என்ன சேடுவருமோ என்ற பயத்தைவிட்டு, பாதாது வேண்டு

கோளிற்கு இசைந்து அயோத்திக்குத் திரும்பி வாரும்' என்று நாஸ்திகவாதம் செய்துபார்த்தார். இந்த விதமான வேதவிரோத வாக்கியங்களைக் கேட்டதும், ராமருக்கு அடங்காக் கோபம் வர 'ஐயா ரிஷியே! நீர் வேஷத்தில் மாத்ரந்தான் ரிஷிபோல் இருக்கின்றீர். நீர் சொல்லிய வார்த்தைகள் ஒன்றும் வேத ஸம்மத மாய்க் காணப்படவில்லையே! உலகத்தில் எல்லாம் ஸத்யத்திற்குக் கட்டுப்பட்டே நடக்கிறது என்ற உண்மையை அறியாது, என்னை நாஸ்திகம் சொல்லித் தகப்பனார் வார்த்தைக்கு விரோதமாய் நடக்கும்படி செய்ய எண்ணிய உம்மையா, என் தகப்பனார் குருவாக அங்கேகரித்தார்? இம்மாதிரியான நாஸ்திகனோடு பேசுவதே மஹா பாபம்" என்று ஜாபாலியைப் பலவாறாகப் பழிச்ச அவர் வாயை மூடிக்கொண்டார். உடனே வனிஷ்டர்முன் வந்து, ஜாபாலி உண்மையில் நாஸ்திகர் அல்ல என்றும், அவர் ராமரை எப்படியாவது மாற்றி அயோத்திக்குத் திருப்பவேண்டும் என்ற ஆவலோடு நாஸ்திகம் சொன்னாரென்றும் ஜாபாலியின் உட்கருத்தை வெளியிட்டு, கடைசியாய்த் தாம் ராமருக்குப் ப்ரஹ்மாமுதல் ராமர் வரையுள்ள வம்சபரம்பரையைச் சொல்லி, 'இத்தவாகுவம்சத்தில் முதல் பிள்ளைகள்தான் ராஜ்யமாளுவது. ஆகையால் நீர் அயோத்திக்குப் பாதன் சொல்லியபடி திரும்பிவந்து ராஜ்யத்தை ஒப்புக் கொள்ளும். மேலும் ஒருவன் தனது தாய் தகப்பன் குரு ஆகிய இவர்கள் சொல்லுகிறபடி, அவச்யம் கேட்க வேண்டும். உனது தாயாருக்கும் எனக்கும் அயோத்திக்குத் திரும்பிவிடவேண்டும் என்றுதான் எண்ணம்.

உன் தகப்பனாரோ இங்கில்லை. ஆகையால் எங்கள் வார்த்தைப்படி நடந்தால், உனக்கு ஒரு பாபமும் வராது' என்று எடுத்துரைத்தார். தகப்பனார் இங்கு இல்லாதபடியால்தான் நான் இப்பொழுது அவர் சொல்வதற்கு விரோதமாய் நடக்கமாட்டேன்' என்று ராமர் உறுதியாய் மறுமொழி கூறிவிட்டார்.

வினா 49.—இவ்வாறு ராமர் மாறாததுகண்டு பரதர் என்ன செய்தார்? பின் என்ன நடந்தது?

விடை.—இவ்வுறுதியைக்கண்டதும் பரதர்தாமே தர்ப்பத்தைக் கீழேபரப்பிக்கொண்டு ராமர் அயோத்திக்குத் திரும்பி வரும்வரை, கீழே அங்கேயே பட்டினியாகக் கிடப்பதாகப் பிடிவாதமாய்த் தர்ப்பத்தினிமீது படுத்துவிட்டார். அப்பொழுது ராமரைநோக்கி அயோத்யா நகர வாஸிகள் எல்லோரும், பரதர் சொல்வதும் ந்யாயமாயிருக்கிறது. ராமர்சொல்வதும் ந்யாயமாயிருக்கிறது என்று தமது ஸந்தேகத்தை வெளிப்படுத்தினார். உடனே பரதர் எழுந்து, 'நான் இந்த ராஜ்யத்தை ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன். இந்த ராஜ்யத்தை எனக்கு வாங்கிக்கொடு என்று நான் என் தாயாரைக் கேட்கவும் இல்லை. ஆகையால் நானும் ராமரோடு 14-வருஷம் காட்டில் வனிப்பேன்' என்று கூறினார். அதற்கு ராமர் 'நான் தகப்பனார் சொற்படிதான் நடப்பேன். நீயும் அவ்வாறேதான் நடக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார். இதற்குள் இந்த வேடிக்கைகளைப் பார்க்க ஆகாயத்தில் கூடியிருந்த லித்தர்களும், ரிஷிகளும், தேவர்களும், 'ராமர் சொல்வதே ந்யாயம்' என்று சொல்லிவிட்டுத் தமது இருப்பிடம் சென்றனர். இதைக்

கேட்டதும் பரதர், 'நீர் இந்த ராஜ்யத்தை ஒப்புக் கொண்டு இதைப் பின்பு யாரிடமாவது ஒப்புமியும் என, ராமர், 'நான் ஒன்றும் என் தகப்பனார் கட்டளைக்கு விரோதமாய்ச் செய்யமாட்டேன்,' என்றார். உடனே பரதர் 'உமது காலிலிருக்கும் பாதுகைகளை யாவது கொடும், அவைகளை வைத்துக்கொண்டு நான் அயோத்யாநகரத்தை ஆளவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்கிறேன்' என ராமர் அவ்வாறே செய்தார்.

வினா 5().—இவ்வாறு ராமரிடம் பரதர் பாதுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு என்ன செய்தார்?

விடை.—ராமரது பாதுகைகளைத் தமது சிரவின் மேல் தாங்கிக்கொண்டு, ராமரை நோக்கி, 'நான் இவ்வாறேஜடைகரித்துக்கொண்டு அயோத்திக்கு வெளியிலேயே இருந்து, இந்தப் பாதுகைகள் மூலமாய் ராஜ்ய கார்யங்களை நடத்திவருவேன். நீர் ஸரியாகப் பதினான்காம் வருஷம் முடிந்ததும், நான் இருக்குமிடம் வந்துசேரவேண்டும், இல்லாவிடில் நான் அக்ஷிப்ரவேசம் செய்து தப்பேன்.' என்று தமது மனனின் எண்ணத்தை ராமருக்கு வெளியிட்டு, அவரிடம் விடைபெற்று, அயோத்யைநோக்கிப் புறப்பட்டார். மற்றைப் பரிவாரங்களும் ராஜஸ்த்ரீகளும் ராமரிடம் விடைபெற்றுத் திரும்பி விட்டார்கள். வரும் வழியில் பரதர் நடந்த விஷயங்களை ஆதியோடந்தமாகப் பரத்வாஜரிடம் சொல்லிவிட்டு, ச்ருங்கிபொழுத்தில் ஒரு நாள் தங்கிப், பின்பு அயோத்யாநகரம் வந்துசேர்ந்தார்.

வினா 51.—அயோத்திக்கு வந்ததும், பரதர் என்னென்ன செய்தார்?

விடை.—பரதர் அயோத்திக்கு வந்து, நௌஸல்யை முதலிய ராஜஸ்த்ரீகள் ஸுகமாய் அங்கிருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு, தாம் வஸிஷ்டரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அயோத்திக்கு வெளிப்புறமுள்ள நந்திக்ராமம் சென்று ராமரது பாதுகைகளுக்கு வெகு கோலாஹலமாய்ப் பட்டாபிஷேகம் செய்து, அவைகளையே ராமராகப் பாவித்து, அவைகள் முன்னர், ஸகல விஷயங்களைச் சொல்லித் தாம் ஒரு மந்த்ரி ஸ்தானத்திலிருந்து ராமரது வரவை வெகு ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டு ராஜ்ய கார்யங்களை நடத்தத்தொடங்கினார்.

வினா 52.—பரதர் இவ்வாறு அயோத்தி சென்றதும், ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—சித்ரகூடத்தில் வஸித்த சிலரிஷிகளிடமிருந்து, அருகிலுள்ள ஜநஸ்தாநம் என்ற இடத்திலிருக்கும் கரன் என்ற அஸுரனது பரிவாரங்களால் அவர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் உண்டாவதாகத் தெரிந்துகொண்டு, தண்டகாரண்யத்தில் புருந்து ஜநஸ்தானத்திற்குப் போகவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ராமர் புறப்பட்டார். மேலும் சித்ரகூடத்தில் பரதன் வந்தது போல், வேறு நகரவாஸிகள் அவ்விடத்தில் வருவார்கள்; அடிக்கடித் தமக்குப் பரதன் முதலியோர் ஞாபகம் வந்துகொண்டிருக்கும் என்ற எண்ணங்களும் சாமரை உடனே தண்டகாரண்யம் போகும்படிச் செய்தன.

வினா 53.—ராமர் புறப்பட்டுப் போகையில் முதலில் எங்கே தங்கினார்? அங்கு என்ன நடந்தது?

காண்டம்]ராமலக்ஷ்மணன் தண்டகாரண்யம் செல்லல் 93:

விடை.—ராமர் வநம் நேரக்டிப் போகையில்
அத்ரி மஹரிஷியின் ஆச்ரமம் வந்துசேர்ந்தார். ரிஷி
இவருக்குத் தகுந்த மர்பாதைசெய்து; தமது பெண்
சாதுயாகிய அநஸூயையிடம் ஸீதையைப் போகும்
படி செய்தார். அநஸூயையின் வேண்டுகோளின்
படி, ஸீதை, தன்னை ராமர் கல்யாணம் பண்ணிக்கொ
ண்ட வைபவத்தை விஸ்தாரமாய்ச் சொன்னாள். அந
ஸூயை ஸீதையைச் சந்தனம் முதலிய நல்லவஸ்துக்
களால் அலங்காரம் செய்து, கண்குளிரப் பார்த்தாள்.
ராமர், ஸீதை, லக்ஷ்மணர் ஆகிய இவர்கள் ஓர் இரவை
அத்ரி மஹரிஷியின் ஆச்ரமத்தில் கழித்துவிட்டு,
மஹநாட் காஸியில் எழுந்து தண்டகாரண்யம் போகும்
வழியையும், ராக்ஷஸர்கள் உபத்ரவத்தையும், அங்
குள்ள ரிஷிகளிடமிருந்து தெரிந்துகொண்டு வந்ததிற்
குள் புக்குந்தனர்.

3. ஆரண்ய காண்டம்

பேதி யாத்நியிர் பேத வருவம் பிறழ்வினா
ஒதி யோதி யுணருத்தொறு முணர்ச்சி யுதவும்
வேத வேதியர் விரிஞ்சன் முதலோர் தெரிவினா
ஆதி தேவ சுவரொம் மறிவினுக் கறிவரோ.

வினா 1.—ராமர் முதலியோர் தண்டகாரண்யம்
புகுந்ததும் அவர்களுக்கு என்ன ஆபத்து வந்தது?

விடை —இவர் தண்டகாரண்யம் புகுந்ததும்,
விராதன் என்ற ஒரு ராஜ்யஸன் ஓடிவந்து, ஸீதையின்
அழகைக்கண்டு அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடத்
தலைப்பட்டான். இதைக்கண்ட ராமலக்ஷ்மணர்கள் மிகுந்
ததுக்கம் அடைந்து, பின்பு கோபாலேசங்கொண்டு
விராதனைத் தமது பாணலேகத்தால் தடுத்ததுக் காயப்
படுத்தினார்கள். விராதன் ஸீதையைக் கீழே விட்டு
விட்டு, அதிக கோபத்துடன் ராமலக்ஷ்மணர்களை நோ
க்கி ஓடி வந்து அவர்களைத் தூக்கித் தன் தோளில்
வைத்துக்கொண்டு, அவர்களைக் கொன்றுவிட்டு ஸீதை
யைப் பின்பு தூக்கிப்போகலாம் என்ற எண்ணத்து
டன் காட்டிற்குள் ஓடத்தலைப்பட்டான். இதைக் கண்
டதும், ராமருக்கு இக்கதி வந்ததே என்ற எண்ணத்
தால் ஸீதைக்கு முன்னிருந்த துக்கம் அதிகரித்தது.

வினா 2.—ராம லக்ஷ்மணர்களைத் தூக்கிச்சென்ற
விராதன் கதி என்னவாயிற்று?

விடை.—இவ்வாறு விராதன் ஓடுகையில், ராம லக்ஷ்மணர்கள் விராதனது கைகளை வெட்டி எறிந்தார்கள். உடனே விராதன் கீழே விழுந்துவிட்டான். அப்பொழுது விராதனுக்குத் தனது பூர்வ ஞானம் வர, ராமலக்ஷ்மணர்களைத் துதிசெய்து அவர்களை நோக்கி “நான் குபேர சரபத்தால் இக்கதியை அடைந்த ஒரு கந்தர்வன். உங்களால் நான் மடிந்த உடன், எனக்குச் சரபந்திரும்” என்று குபேரன் சொன்னான். நான் ஒரு ஆயுதத்தாலும் இறக்கக்கூடாது என்று ப்ரஹ்மதேவரிடம் வரம்பெற்றிருக்கிறேன். எனக்கு உங்கள் கையால் இறக்கவேண்டும் என்று மிகுந்த ஆவல். ஆகையால் ஒரு பெரிய குழியைத் தோண்டி என்னை அதனுள் இட்டு மண்ணால் மூடிவிடுங்கள். நான் சீக்கரத்தில் உங்களது மேன்மையால் நல்ல கதி அடைவேன்” என்று சொல்லி, அருகில் சரபங்கர் என்ற ஒரு மஹாத்மா இருப்பதாகவும், ராமர் காட்டில் வளிக்கும் விஷயத்தில் அவருக்கு உபகாரம்செய்வார் என்பதாகவும், ராமருக்குத் தெரிவித்தான். இதைக் கேட்டதும், ராமர் முதலியோர் விராதனைக் குழியிலிட்டு மூடிவிட்டு, ஸீதையை அழைத்துக்கொண்டு சரபங்காச்ரமம் நோக்கிப் போயினர்.

வினா 3.—சரபங்காச்ரமத்தில் என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—சரபங்கரது ஆச்ரமத்தருகே வருகையில், ராமர், ஆகாசத்தில் இந்தர விமானங்கள் நிற்பதைக் கண்டு ஸீதைக்கு அவைகளைக் காட்டிவிட்டு,

லக்ஷ்மணரையும், ஸீதைதையும் வெளியே நிறுத்தியிட்டுத் தான் மாதாம் ஆச்ரமத்துள்ளே ப்ரவேசித்தார். இதை அறிந்த இந்த்ரன், ராவண ஸம்ஹாரத்திற்கு முன்னதாக ராமரைப் பார்ப்பது தகுதியல்லவென்று எண்ணி, சரபங்கரிடம் விடைபெற்றுத் தன்லோகம் நோக்கிச் சென்றான். பின்பு ஸீதையும், லக்ஷ்மணரும், ராமரிடம் வந்துசேர எல்லோரும் சரபங்கரைத் தரிசித்தார்கள். இவர்களைக் கண்ட மாத்ரத்தில் சரபங்கர் பரவசமாகி, 'இப்பொழுது இந்த்ரன் வந்து, ப்ரஹ்மலோகம் முதலிய லோகங்களை நான் தபோமகிமையால் ஜயித்துவிட்டதாகவும். அதற்கு ப்ரஹ்மா என்னை அழைத்துவரச் சொன்னதாகவும் சொன்னான். நான் அவைகளை மறுத்துவிட்டுப் பாம்பதத்தையே அடைய வேண்டுமென்ற 'ஆவல் கொண்டிருக்கிற என்னைக் காத்தருள, ராமா! நீர் வந்து விட்டீர். இப்பொழுது, உமக்கு எனது தபஸ் புண்யம் முதலியவைகளை அர்ப்பணம் செய்துவிடுகிறேன். இதனால் நான் க்ருதார்த்தனாகிப் பின்பு அக்ரி ப்ரவேசம்செய்து பாம்பதம் அடைவேன்' என்று உறுதியாய்ச் சொல்லி அக்ரியைத் தயார்செய்து ராமர் முதலியோரது முன்னிலையில் சரபங்கர் தீயில்மூழ்கிப் பாம்பதம் அடைந்தார்.

வினா 4.—இவ்வாறு சரபங்கருக்கு நற்கதி அளித்துவிட்டு ராமர் எங்குச் சென்றார்? அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.—சரபங்கர் தீயில் மூழ்கும் முன், இவர் களுக்குச் சொல்லியிருந்தபடி ஸாநிக்ஷணரது ஆச்ர

மத்தை இவர்கள் அணுகினார்கள். ஸுதீக்ஷண ரிஷி இவர்களை எதிர்கொண்டழைத்துத் தமது ஆச்ரமத்திலேயே வரவாஸம் முடிசிறுவரையில் இருக்கும்படி சொல்ல, அதற்கு ராமலக்ஷ்மணர்கள் இசையாமல், ஓர் இரவு அங்கு தங்கிவிட்டு, அங்கு தம்மைப் பூர்க்க வந்த ரிஷிகளுக்கெல்லாம், அவர்களை உபந்ரவப் படுத்தும் ராக்ஷஸர்களைத் தாமி ஸம்ஹரிப்பதாகச் சபதம் செய்துகொடுத்தார். இதன்பின்பு ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு, காட்டைநோக்கிப் புறப்படுகையில், வீதை ராமரை நோக்கி, ரிஷிவேஷத்தோடு வரவாஸம் செய்யவந்த காலங்களிலும் ஸதா ஆயுதபாணியாக இருந்தால், மனதில் கோபம் முதலியவைகள் உண்டாகி, சும்மாவிருக்கும் ராக்ஷஸர்களையும் வருத்தும்படியான எண்ணம் வரலாம், அது வராமல் காத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு வந்தால், மிகுந்த கேடுகள் விளைந்தாலும் விளையும்' என்று எச்சரிக்கைசெய்தாள். இதன் நோக்கத்தை ராமர் தெரிந்துகொண்டு, அகஸ்த்யராச்ரமத்தை நோக்கிச் சென்றனர்.

வினா 5.—இவர்கள் அகஸ்த்யராச்ரமம் சென்றதும் அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.—ராமரைத் தர்சித்தால் கலமாயிருக்கும் என்று கொஞ்சகாலமாய் எண்ணிட்டுக்கொண்டிருந்த அகஸ்த்யரை நோக்கி ராமர் வந்தது, 'கும்பிடப் போன தெப்வம் குறுக்கே வந்ததுபோல்' மிகுந்த ஸந்தோஷமுண்டாக, அவர் ராமருக்கு வேண்டிய மர்பாஷைகளைச் செய்து தமது ஆச்ரமத்தில் ஓர்

இரவு அவரை வைத்துக்கொண்டிருந்தார். மறு நாட் காலையில், ராமருக்குத் தம்மிடமிருந்த திவ்ய ததுஸ், அம்பரத்தூணி, பாணங்கள் முதலியவைகளைக் கொடுத்து, கொஞ்ச தூரத்திற்கெல்லாம் கோதாவரி தீரத்தில் பஞ்சவடி என்றொரு திவ்ய ஸ்தல மிருக்கிறதென்றும், அதுவே அவர்களுக்குத் தகுந்த வாஸஸ்தானமென்றும் அகஸ்தியர் சொன்னார். அவர்களுக்கு மேலும் பஞ்சவடி அருகிலிருக்கும் ஜநஸ்தானத்தில் கரதாஷ்டனிகள் ஆளுகைக்கீழ் 14,000 ராக்ஷஸர்கள் இருக்கிறார்களென்றும், அவர்கள் ரிஷிகளை வருத்தும் கொடியவர்களென்றும், அகஸ்தியர் தெரிவித்தார். இவைகளைத் தெரிந்துகொண்டு ராமர் முதலியோர் பஞ்சவடியை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

வினா 6.—பஞ்சவடியை நோக்கிப் போகையில் வழியில் அவர்கள் யாரைக்கண்டார்கள்? அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.—போகும்வழியில் அவர்கள் ஜடாயு என்ற கழுக்கரசனைக் கண்டார்கள். அதை நோக்கி ராமர் 'நீ யார்?' என்றுகேட்க, ஜடாயு, ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டி, ப்ரஜாபதியின் உற்பத்தி, முதலியவைகளை எடுத்துச் சொல்லி, தான் ஸூர்ய ஸாரதியாகிய அருண்ணது பிள்ளை என்றும், தனக்கு ஸம்பாதி என்ற அண்ணன் ஒருவன் உண்டென்றும், தான் தசரதாது ப்ராணஸ்நேகிதன் என்றும் சொன்னது. உடனே ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஜடாயுவுக்குத் தகுந்த மர்பாதை செய்து, ஸீதைையை ஜடாயுவிடம் ஒப்புகித்து, ஜடாயுவோடு அவர்

கள் பஞ்சவடியை நோக்கிச்சென்றார்கள். ஐடாயுஷம் பஞ்சவடியில் ஸீதையைக் காத்துவருவதாகச் சொல்லிப்போய், பஞ்சவடியருகில் ஓர் இடத்தில் வளிக்கத் தொடங்கியது.

வினா 7.—பஞ்சவடி சென்றதும் ராமர் என்ன செய்தார்? அங்கு எவ்வாறு இவர்கள் வாஸஞ்செய்து வந்தனர்?

விடை.—பஞ்சவடி வந்ததும், ராமர் ஒரு திவ்யமான இடத்தில் கோதாவரியருகில் லக்ஷ்மணரைப் பர்ணசாலை ஒன்று கட்டும்படிசொல்ல, அவரும் அப்படியே கூடிய சீகரத்தில் செய்துமுடித்தார். அதில் அவர்கள் ஸுகமாய் வளித்துவந்தனர். ராம லக்ஷ்மணர்கள் ஸீதையுடனே தினம் காலையில் எழுந்து, கோதாவரி சென்று, ஸ்நானம் முதலிய காலிக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு பர்ணசாலை வர, ஸீதை வீட்டுக் கார்யங்களைப் பார்ப்பதும் அப்பொழுது லக்ஷ்மணரும் ராமரும், அரிய விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பதும், லக்ஷ்மணர் திரந்தோறும் வேண்டிய கார்ய கிழங்குகளைக் கொண்டுவந்துசேர்ப்பதும், ஆக இவ்வாறு ரிஷிகள்போல் இவர்கள் காலக்கழித்துவந்தனர். இவ்விதம் இவர்கள் ஸுகமாய் வாழ்ந்துவரும் நாளில், மழைகாலம் வந்துவிட்டது. அப்பொழுது இவர்கள், தமக்காகப் பாதன் அயோத்யையில் என்ன பாடுபடுவானோ என்றெண்ணிச் சில நாள் துக்கித்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு, மறுபடி பழைய மாதிரியாகத் தமது காலத்தைக் கழிக்கத்தொடங்கினர்.

வினா 8.—இவர்கள் இவ்வாற்றிருக்கையில், யார் இவர்களிடம் வந்தது? வந்து என்னசெய்தார்கள்?

விடை.—ஒரு நாட் காலையில் ராமரும் லக்ஷ்மணரும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ஸீதைக்கும் ஒழிவாயிருந்தாள். ராமர் அருகே அவள் வந்திருந்தாள். அந்த ஸமயத்தில், தற்செயலாய் அங்கு, ஜநஸ்தானத்தில் வளிக்கும்படியான ராவணனது தங்கை குர்ப்பநகைவந்தாள். அவள் ராமரைப் பார்த்ததும், அவரைத் தனக்குக் கணவனுக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்னும் எண்ணம் அவளுக்கு உதிக்க, அவள் ராமரிடம் வந்து மிகுந்த அன்புடன் அவரது யோகக்ஷேமங்களை விசாரிக்கத் தொடங்கினாள். ராமர் அவளது உள்நோக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாது, தமது பூர்வ சரித்தரத்தைச் சுருக்கிச்சொல்லிவிட்டு, 'நீ யார்?' என்று அவளைக் கேட்டார். உடனே அவள், தன் அதிகாரத்தில் 14,000 ராக்ஷஸர்கள் கரதுஷ்ணதி ராக்ஷஸ வீரர்களால் ஆளப்பட்டு இருக்கின்றனர் என்று சொல்லி, தனது கருத்தை ராமரிடம் வெளியிட்டாள்.

வினா 9.—ராமர் உடனே என்ன செய்தார்? பின் என்னென்ன நடந்தன?

விடை.—ராமர், முன்னமேயே ஸீதை என்ற ஒரு பெண்சாதி தமக்கு இருக்கிறாளென்றும், அவளையும் கல்யாணஞ்செய்துகொண்டால், அவளுக்குச் சக களத்ர சண்டையால் ஒரு ஸுகமும் உண்டாகாதென்றும், பெண்சாதி இல்லாது வெகு ஏக்கங்கொண்டு தம் அருகிலிருக்கும் தமது தம்பி லக்ஷ்மணனை அவள்

புருஷனாகக் கொள்ளலாம் என்றும் எடுத்துச்சொல்லிச் சும்மா இருந்துவிட்டார். சூர்ப்பநகை இதை உண்மை தான் என்று நம்பினவளாய், லக்ஷ்மணரிடம் சென்று, அவர்மேல் தனக்கிருக்கும் காதலை வெளியிட, அவர் தாம் ராமரது அடிமை என்றும், தமக்கு அடிமையாகி வருந்துவதைவிட, ராமருக்குப் பெண்சாதி யாகி சககலத்ரசண்டையில் அவதிப்பட்டாவது ஸுகிப் பதுமேல் என்றும், ராமருக்குக் கொஞ்சகாலத்தில் ஸீதையிடமிருந்த காதல்போக சூர்ப்பநகையின் அழகிற்கு அவர் ஈடுபடுவார் என்றும் பரிஹாஸமாகச் சொல்லிவிட்டார். இதுவும் ந்யாயந்தான் என்று எண்ணிக்கொண்டு ராமரிடம் வர, அவர் ஏதோ சாக்குப் போக்குச் சொல்லி, அவளை மறுபடியும் லக்ஷ்மணரிடம் அனுப்பினார்.

வினா 10.—இது எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—இவ்வாறு ‘எனக்கு வேண்டாம் பூசணிக்காய், எனக்கு வேண்டாம் பூசணிக்காய்,’ என்றுமொத்தனும் தள்ளப்பட்டு வருந்தும் சூர்ப்பநகைக்குக் கடைசியில் இவர்கள் இருவரும் தன்னோடு விரோபாடுவதாகத் தெரியவந்தது. உடனே இவளுக்கு அதிகர்க்கோபம் வர, ‘இந்த ஸீதையால் அல்லவோ எனக்கு இந்த அவமானம் வந்தது. இவள் இல்லாவிடில், இவர்களில் யாராவது என்னை மணம்புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். பார்! இந்த ஸீதையை ஒரே வாயில் கிழுக்கிவிடுகிறேன்’ என்று கர்ச்சித்துக்கொண்டு ஸீதையைப் பிடிக்க அவள் ஓடிவந்தாள். இதைக்கண்ட ராமர், தாயம் மிஞ்சிப்போகும் என்று எண்ணி, அவளை அவ

மானம்பண்ணி ஒட்டும்படி லக்ஷ்மணருக்கு உத்தரவு கொடுத்தார். உடனே லக்ஷ்மணர் தமது உடைவாளி உருவி சூர்ப்பநகையின் முக்கையும் காதையும் அரிந்து விட, அவள் வலிபொறுக்கமாட்டாது அலறிக்கொண்டு வந்தாள் ஓடிப்போனாள்.

வினா 11.—ஓடிப்போன சூர்ப்பநகை ராமருக்கு விரோதமாக என்னசெய்தாள்? அதெப்படி முடிந்தது?

விடை.—சூர்ப்பநகையோ தனது தமையனாகிய கரணிடம் வந்து விழுந்து புரண்டு அழ, அவன் அவளைத் தேற்றினான். உடனே அவள் நடந்த ஸமாசாரத்தை ஆதியோடந்தமாகச் சொல்ல, கான் தன்னிடமிருந்த மஹா பலசாலிகளாகிய 14-ராக்ஷஸர்களை அழைத்துச் சூர்ப்பநகையோடு சென்று ராமரைக் கொன்றுவரும்படி அனுப்பினான். இவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சூர்ப்பநகை ராமரைக்காட்ட, இவர்களுக்கும் ராமருக்கும் பெரும்போருண்டாயிற்று. கடைசியில் ராமர் தமது பாணங்களால் 14 பேரையும் வெகு லாகவமாய்க் கொன்றுவிட்டார்.

வினா 12.—இவ்வாறு ஸகாயமிழந்த சூர்ப்பநகை என்ன செய்தாள்? இதனால் என்ன விபரீதம் விளைந்தது.

விடை.—இவ்வாறு தனக்கு ஸஹாயமாக வந்த 14 பேரும் இறந்ததும், சூர்ப்பநகை கரணிடம் வந்து நடந்தவைகளைச் சொல்ல, அவன் கோபாவேசம் கொண்டு தன் கீழிருந்த ராக்ஷஸர்களை யெல்லாம் யுத்தத் திற்குத் தயாராகும்படி சொன்னான். இதற்குள் சூர்ப்பநகை 'ராமன் கேவலம் மனிதன், அவனைக் கொல்ல

மல்போனால் உன் பெளர்ஷம் இருந்தாலென்ன? போனாலென்ன?" என்று அவனது கோபத்தை மூட்டினிட்டான். உடனே ராமரோடு கான் சண்டைக்குப் புறப்பட்டான். ராக்ஷஸர்களுக்கு வழியில் அநேக அபசகுநங்கள் உண்டாயின. இவைகளைக் கவனியாது, அவர்கள் பஞ்சவடி வந்துசேர்ந்தனர். சூர்ப்பனகையால், ராமருக்கும் 14,000 ராக்ஷஸர்களுக்கும் அப்பொழுது பெரிய யுத்தம் நடந்தது.

வினா 13.—அப்பொழுது யுத்த விஷயமாய் ராமர் என்ன ஏற்பாடு செய்தார்? வேறு என்ன ஏற்பாடு நடந்தது?

விடை.—ராமர் வீதையை லக்ஷ்மணரிடம் ஒப்புவித்து, அவரை ஆயுதபாணியாக இந்த யுத்தம் முடியும் வரை அவனை ஒருபுறமாய் இருந்த மலைக்குகையில் வைத்து வெகு ஜாக்கரதையாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி ஏற்பாடுசெய்துவிட்டுத் தாம் வில் அம்பறாத்துணி முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்குத் தயாரானார். ராமர் ஒருவராய் 14,000 ராக்ஷஸர்களை வெல்லும் வைபவத்தைக் கண்டு ஆநந்திக்க, ஆகாயத்தில் தேவதைகள், வித்தர்கள், மஹரிஷிகள் முதலிய எல்லோரும் வந்து கூடினர்.

வினா 14.—அப்பொழுது ராமருக்கும் கான் முதலியவர்களுக்கும் எவ்வாறு யுத்தம் நடந்து முடிவுபெற்றது?

விடை.—ராமரை, கானது ஸேனை நான்கு பக்கங்களிலும் வந்துதாக்க, கொஞ்சகாலம் அவர்களோடு அவர் யுத்தம் செய்துவிட்டு, கடைசியில் அவர்களை

வரிசையாகக் கொன்றுதள்ளினார். இவ்வாறு ஸேனைகள் மடியும் கொடுமையைக்கண்ட ஸேநாபதியாகிய ஆக்ஷணன் ராமரோடு யுத்தத்திற்கு வந்தான். அவனையும், ராமர் சிக்ரத்தில் வெட்டிச்சாய்த்தார். இதன் பின்பு கரணே யுத்தத்திற்கு வர எண்ணுகையில், த்ரிசிரஸ் என்ற ராக்ஷஸன், தான் முன்பு ராமரோடு யுத்தஞ்செய்வதாகவும், தான் இறந்தால் பின்பு கரன் ராமரை எதிர்க்கலாமென்றும் சொல்லிவிட்டு, யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போய், அவனும் சிக்ரத்தில் ராமபாணத்திற்கு இரையானான். இதைக்கண்டு மனத்தில் கரனுக்குப் பயம் தோன்றியபோதிலும், வீரனாகையால் ராமரை எதிர்ப்பதில் முன்னேக்கிச் சென்று அவரோடு போர்செய்யத் தொடங்கினான். இதில் கரன், ராமர் வில்லை, அவர் பிடித்திருந்த இடத்தில் வெகு லாகவமாய் வெட்டிவிட்டான். உடனே ராமர் அக்ஸ்த்யர் கொடுத்திருந்த வில்லை எடுத்து, கரனை வருத்தத் தொடங்கி, அவனைத் தரையில் நிற்கும்படி செய்து, அவனது வில்லையும் ஒடித்துவிட்டார். அப்பொழுது கரன் கோடாலி, பனைமரம் முதலியவைகளை ராமர்மேல் எறிய, அவர் அவைகளை வெகு லகுவாய் சின்னாபின்னப்படுத்தினார். உடனே கரன், ராமரைப் பிடித்துக் கட்டிவிடலாம் என்று எண்ணி, வெருவேகமாய் ஒடிவர, ராமர் மூன்று அடி பின்னே நடந்து கரனைத் தமது ஒரே பாணத்தால் கொன்று கீழே தள்ளிவிட்டார். இவ்வாறு ராமர் ஒரு முகூர்த்தகாலத்துக்குள் கரனது 14,000-ராக்ஷஸர்களை இருந்தவிடம் தெரியாமல் ஸம்ஹரித்துவிட்டு, வீதை லக்ஷ்மணர்

ஆகிய இவர்களோடு தமது பர்ணசாலையுட் புருந்தார். தேவதந்துபிகள் ஆர்த்தன. ஆகாயத்தில் வந்திருந்த வர்கள் யாவரும் ராமரைப் புகழ்ந்துபாடித் தமதிரூப் பிடம் சென்றனர்.

வினா 15.—யுத்த பூமியிலிருந்து யார் வெளி யேறி யாருக்கு இந்த ஸமாசாரத்தைத் தெரிவித்தது? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—அகம்பனன் என்ற ஒரு அஸுரன் இவைகளைக்கண்டு, நடுங்கி ஒடிப்போய், ராவணனிடம், ஜநஸ்தானத்தில் கரனது ஸேனைகளுக்கு ராம ரால் வந்த ஆபத்தைத் தெரிவித்தான். இதைக் கேட்டதும் ராவணன் ராமரைக் கொல்லவேண்டியதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய யத்தனிக்கையில், அகம்பனன், ராமரை ஒருவராலும் வெல்லமுடியாதென்றும், அவரைக் கொல்வதற்கு அவரது அழகிய பெண்சாதி யாகிய ஸீதையைத் தூக்கிவந்துவிடுவதே நல்ல உபாயம் என்றும் புத்திமதி கூறினான். இது துராத்மாவாகிய ராவணனுக்கு நல்லவழி என்ற பத, உடனே தன் ஸ்நேகிதனும் தாடகையின் பிள்ளையுமாகிய மாரீசனிடம் வந்து, ஸீதையைத் தூக்கி லங்கைக்குக் கொண்டு வருவதில் தனக்கு ஸஹாயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். முன்னமேயே விச்வாமிதரர் யாகத்தில் ராமபாண மஹிமையை அறிந்து, அது முதல் ஸதா ராமஸ்மரண பண்ணிவரும் மாரீசன், ராமரது வைபவத்தை ராவணனுக்கு எடுத்துச்சொல்லி ஸீதையைத் தூக்கிப்போதல் ராவணனது குலநாசத்திற்குக் காரணமாகுமென்றும், அதை அவன் மறந்து

விடவேண்டுமென்றும், புத்திமதி கூறினான். மாரீசன் வார்த்தை ந்யாயம் என்று தோன்ற, ராவணன் லங்கை வந்துசேர்ந்தான்.

வினா 16.—ராவணனுக்கு வந்திருந்த நல்ல புத்தியை யார் எவ்வாறு மாற்றியது ?

விடை.—ராவணன் லங்கை வந்து சேர்ந்ததும், சூர்ப்பநகை அலங்கோலப்பட்டு வெகு துக்கத்தோடு ராவணன் காலில் வந்துவிழுந்து, ராவணனது அரசாட்சியை பழிக்கத்தொடங்கினான். ஜகஸ்தானத்தில் ராக்ஷஸர்கள், ராமன் என்ற ஒரு மனிதனால் மடிந்த ஸங்கதியைத் தெரிந்துகொள்ளத்திறனில்லா மேன்மை வாய்ந்த அரசன் என்று ராவணனை வெகு பரிஹாஸமாகவும் கோபமாகவும் பழிக்க, அவனுக்குக் கோபமுண்டாகிராமர் முதலியோரது பராக்ரமங்களைப்பற்றிச் சூர்ப்பநகையை வினவினான். சூர்ப்பநகை ராமலக்ஷ்மணர்களது அழகு, பராக்ரமம், முதலியவைகளை வெகு விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லிவிட்டு, முடிவில் ஸீதையின் அழகைப்பற்றியே வெகுவாக வர்ணித்தாள். முடிவில், ஸீதை ராவணனுக்கு ஏற்ற பெண்ஜாதி என்றும், அவள் லங்கைக்கு வந்தால் ராவணனுக்கு ஸகல ஐச்வர்யங்களும் கைகூடும் என்றும் சூர்ப்பநகைசொல்ல, மாரீசனது புத்திமதியால் வந்த நல்ல புத்திகள் யாவும் சின்னாபின்னமாய் விட்டன. ஸீதையை எப்படியாவது தூக்கிவந்து லங்கையில் கொண்டு சேர்க்கவேண்டும் என்னும் தூர் எண்ணம் அவனுக்குப் பலமாய் உண்டாய்விட்டது.

வினா 17.—அப்பொழுது ராவணன் முடிவில் என்ன செய்தான்?

விடை.—முன்போலத் தனது விமானத்தில் ஏறிச் கொண்டு ராவணன், ஸமுத்ரத்தைத்தாண்டி மாரீசனது ஆக்ரமம் வந்து, அவனை, ஸீதையை எடுத்து வருவதில் தனக்கு ஸஹாயம் செய்யவேண்டுமென்றும் அதற்காக அவன் ஸ்வர்ணமயமாகிய மாயமானிகி, ராமரது பர்ணசாலையின் அருகில் விளைபாடி, ஸீதைக்கு ஆசையை உண்டாக்கி, ராமரைக் காட்டில் வெகுதூரம் கொண்டுபோய், அங்கு ராமர் குரல்போல. ‘ஹா லக்ஷ்மணா! ஹா ஸீதே’ என்று கத்தி, லக்ஷ்மணரை ஸீதையையிட்டுப் போகும்படி செய்தாஸ்தான், தனி மையாயிருக்கும் ஸீதையைத் தூக்கிவந்து லங்கையில் எளிதில் சேர்க்கமுடியும் என்றும், ராவணன் ஸீதையைத் தூக்கிப்போகும் விஷயத்தில் தனக்குத் தோன்றியிருக்கும் தந்தரத்தை மாரீசனுக்கு வெளியிட்டான்.

வினா 18 —இதற்கு மாரீசன் என்ன மறுமொழி கூறினான்?

விடை.—மாரீசன் தான் ராமபாணத்தால் விச்வாமித்ரர் யாகத்தில் பட்டபாட்டை நன்றாய் ராவணனுக்கு விவரித்துச் சொன்னான். அதன்மேல் ராமர் தண்டகாரணயம் புகுந்த உடன், தானும் சில ராக்ஷஸர்களும் மான் உருக்கொண்டு ரிஷிகளைக் கொன்று தின்று வருங்கால் அவர்களையும் ஸாதாரண ரிஷிகள் என்று எண்ணி அருகேசெல்ல, அவரது பாணவேகத்தைப் பார்த்த மாதரத்தில் தான் ஒடிப்போய் விட்டதையும் மற்றையவர்கள் அதற்கு இரைபானதையும் எடுத்து

துணர்த்தான். ராமர் காதுஷ்ணுதிகளைக் கொன்றதால் அவர்மீது தவறென்று சொல்லி முடிவில் ஸீதையைத் தூக்கிச் சென்றால் அதோடு ராகுஷணகுலமே ராமரால் அழிந்துவிடும் என்று ராவணனுக்குத் தன்னால் கூடிய வரையில் நயபயமாய்ப் புத்திமதிகள் கூறினான்.

வினா 19.—ராவணன் பின்பு ஏன்ன செய்தான்? மாரீசன் முடிவில் என்ன ஒப்புக்கொண்டான்? ஏன்?

விடை.—தனது மனம் இனிமேல் மாறுதென்பதாகவும், எவ்விதத்திலாவது ஸீதையை எடுத்துவருவதே நிச்சயம் என்பதாகவும், அதற்கு அவன் உதவி செய்யாவிடில், உடனே அங்கேயே அவனைக் கொன்று விடுவதாகவும் சொல்லி, மாரீசனுக்குத் தனது மன உறுதியை ராவணன் வெளியிட்டான். உடனே மாரீசன் ராவணன் சொல்லியபடி அவனுக்கு ஸகாயஞ்செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டான். மாரீசனுக்கு அப்பொழுது, 'இங்கிருந்தால் நம்மை ராவணன் நிச்சயம் கொன்றுவிடுவான், மாளுகச் சென்றால் ராமர் நம்மை ஒரேபாணத்தால் கொன்றுவிடுவார். ஆகவே நமக்கு எங்கிருந்தாலும் சாவுதான். இந்தப் பாபி கையால் சாவதைவிட, மஹானாகிய ராமர் கையால் இறப்பதே ஈவம்' என்ற எண்ணம் தோன்றவே அவன் ராவணனுக்கு ஸகாயஞ்செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டான்.

வினா 20.—மாரீசன் ராவணனுக்கு எவ்வாறு ஸகாயஞ்செய்ய யதனறித்தான்? அப்பொழுது ஸீதை என்ன செய்தாள்?

விடை.—மாரீசன் ராமரது ஆச்ரமத்தருகில்

காண்டம்] மாரீசன் பொன்மானாகத் தோன்றல் 109

ஸீதை முன்பாக ஓரழகிய பொன்மானாகவந்து, தூரத்தில் சற்று மறைவதும், சற்று வெளிப்படுவதமாக உலாவத் தொடங்கினாள். ஸீதைக்கு இந்த மான் தென்பட்டதும், அது கணக்கு வேண்டுமென்ற ஆவலுண்டாக, அவள் ஆச்ரமத்துள்ளிருந்த ராம லக்ஷ்மணர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு அந்த மாணைக் காட்டித் தன் ஆசையை அவர்களுக்குத் தெரிவித்தாள்.

வினா 21.—அப்பொழுது ராமலக்ஷ்மணர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—லக்ஷ்மணர் அந்த மாணைக் கண்டதும், அது மாயமான் என்றும், மாரீசன் அவ்வுருவாய் வந்திருக்கிறான் என்றும், ஆகையால் மான் ஆசையை ஸீதை விட்டுவிடவேண்டும் என்றும் தம்மாலியன்றாட்டும் சொல்லிப் பார்த்தார் ஸீதைக்கு அந்த மான்பிரிவிருந்த ஆசை மாறவே இல்லை. ராமருக்கும் அதை எப்படியாகிலும் உயிரோடாவது, கொன்றாவது, ஸீதைக்குத் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஆவலுண்டாக, ஸீதையை வெகு ஜாக்கரையாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி அவர் லக்ஷ்மணருக்கு கட்டளையிட்டுவிட்டு, கிள்ளையும் அம்பறுத்துணியையும் எடுத்துக்கொண்டு மான் பிடிக்கப்போனார்.

வினா 22.—ராமரால் துரத்தப்பட்ட மான் என்ன செய்தது? பின்பு ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—மான் தோன்றி மறைந்துகொண்டே ராமரை வெகு தந்தாமாய், காட்டிற்குள் வெகுதூரம் இழுத்துச்சென்றது. வெகுதூரம் சென்றபின் ராமர்

மாண உயிரோடு பிடிப்பது கஷ்டமென்றுதெரிந்துகொண்டு, அதை ஒரேபாணத்தால் கொன்று தள்ளினார். சாகும் காலத்தில் மானுக்கு மாரீசரூபம் வர, அது முன் ஏற்பாட்டின்படி 'ஹா ஸீதே! ஹா லக்ஷ்மண!' என்று ஸீதை காதில்விழும்படி ராமர் குரல் போல் கதறிவிட்டு இறந்தது. லக்ஷ்மணர் சொல்லியது ணரியாய்விட்டதே என்று எண்ணிக்கொண்டு, மாரீசன் கதறியதால், ஸீதை கதி என்னவாகிறதோ என்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டு ராமர் வெகு விரைவாய்த் தமது பர்ணசாலையை நோக்கி நடந்தார்.

வினா 23 --இதற்குள், மாரீசனது அலறலைக் கேட்டதும், ஸீதை ஆச்சரியத்தில் என்ன ப்ரமாதம் செய்துவிட்டாள்? இதனால் லக்ஷ்மணர் என்ன செய்தார்?

விடை.--மாரீசனது கூக்குரலை, ராமரது குரல் என்று எண்ணி மோசம்போய் ஸீதை தனது நாயகனுக்கு ஏதோ ஆபத்து வந்துவிட்டதென்று, மிகுந்த பரபரப்புடன் லக்ஷ்மணரை ராமர் இருக்குமிடம் போய்ப் பார்த்துவரும்படி ஏயினான். காதுஷ்ணதிகளை ஒரு முகூர்த்தகாலத்தில் ஒருவராகவே கொன்ற ராமருக்கு ஒரு ஆபத்தும் வந்திராது; அவர் கூடிய சீக்கரத்தில் வந்து சேருவார் என்று லக்ஷ்மணர் ஸீதையை ஸமாதாபப்படுத்தினார். உடனே ஸீதை படபடப்பாய், 'என் நாதன் இறந்தபின்பு, என்னைப் பெண்டாள எண்ணியா உன் தமையன் விஷயத்தில் இக்காலத்தில் இவ்வளவு அச்சத்தையாய் இருக்கிறாய்? நீ இங்கே இருந்து போகாவிடில், நான் இப்பொழுது ப்ரணனை

கிட்டிலிடுவேன்' என்று கதறி அழுது சொன்னான். இதை வெறும் பிதற்றல் என்று எண்ணியே, லக்ஷ்மணர் மறுபடியும் தம்மால் இயன்றவரையில் ஸீதையைத் தேற்றப்பார்த்தார். கேட்காது, பிடிவாதமாய் ஸீதை 'என்றாதன் இறந்தபின்பு என்னைப் பெண்டாள வேண்டுமென்ற துர்எண்ணங் கொண்டிருக்கிறாயா பாபி? என்று அடிக்கடி சொல்ல, லக்ஷ்மணருக்கு அடங்காத்துக்கம் வந்தது. பெண்பாலர் தன்மையைப் பொதுவாக நினைத்துவிட்டு, "உன் விஜிப்படி எல்லாம் முடியும். இதோ நான் உன்னைத் தனிமையாய் விட்டு 'நாவினால் சுட்ட வடு' ஆறுமூன் பரிதவித்துக்கொண்டு உன் ராமரது உத்தரவுக்கும் விரோதமாய் அவரைத் தேடிப்போகிறேன்! உன்னை இந்த வரதேவதைகள் ரக்ஷிக்கட்டும்" என்று தன் கண்ணால் ஸீரைத் தாரை தாரையாய்ப் பெருக்கிக்கொண்டு ஸீதையைவிட்டு, காட்டில் மறைகிறவரையில் தாம் அவனையே திரும்பித் திரும்பி வெகு மனக்கவலையோடு பார்த்துக்கொண்டு, முன்னடி எடுத்துவைக்கமாட்டாது, லக்ஷ்மணர் ராமரை நோக்கிச் சென்றார்.

வினா 24.—இவ்வாறு லக்ஷ்மணர் அரை மனதோடு சென்றதும், ஸீதையிடம் யார் வந்தது? என்ன நடந்தது?

விடை.—இம்மாதிரி ஸீதை தனிமையாயிருக்கும் தருணத்தை மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்த சாவணன், உடனே தன் ரதத்திலிருந்து இறங்கி, ஒரு தபோமுனி வடிவுடன், ஸீதை முன்பு வந்துகின்றான். ஸீதை யாரோ ஒரு ஸர்யானி வந்திருப்பதாக

எண்ணி அவருக்கு வந்தனை வழிபாடுகளைச் செய்து ஒரு இவ்ய ஆஸனத்தில் உட்காரும்படிச் சொல்ல, கபட ஸர்பாஸிக்கு மனதில் ஆசைபொங்கத் தொடங்கியது. அவன் வாயைத் திறக்கவில்லை அதி திக்கு த்ருப்திகரமாய், தாம் பேசாதிருந்தால் எங்கே அவருக்குக் கோபம் வருமோ என்று பயந்தவளாய், ஸீதை வெகு வெட்கத்தோடு தனது பூர்வ வ்ருத்தநாதங்களை ஆதிரையாடந்தமாகச் சொல்ல, ராவணனும் தனது உண்மைநிலையை ஒளிக்கமுடியாது, தான் லங்கேசன் என்றும், தான் குபேரனது தம்பி என்றும், தனக்குப் பெண்சாதியாக ஸீதை வந்துவிட்டால் அவளுக்கு ஸகல ஸுகங்களும் உண்டாகுமென்றும், ஸீதை இவ்வாறு காட்டில் வருந்தத்தக்கவள் அல்ல என்றும், வெகுவாகத் தனக்கு ஸீதைமேலிருந்த காதலை வெளியிட்டான். ஸீதைக்கு இதுவரையில் அந்த ஸர்பாஸியிடமிருந்த பயபக்தி எல்லாம் கோபமாக மாற, தன்னைப்பொருவன் தொட்டால் அவன் ராமபாணத்திற்குக் கூடிய சீக்கரத்தில் இரையாவான் என்றும், தன்னை லங்கைக்குக் கொண்டுபோக எண்ணுகல், நெருப்பை மடியில் கட்டிக்கொண்டுபோக எண்ணுதற்கு ஸமானம் என்றும், வெகுவாக ராவணனைக் கவனியாமல், ராமரது பல பராக்ரமத்தைப் புகழத் தொடங்கினான். இவைகளைக் கேட்ட உடன், வெகு கோபங்கொண்டு ராவணன் ஸீதையண்டை வந்து அவளைத் தனது கைபால் தூக்கி, தன் ரதத்தில் உட்காரவைத்துக்கொண்டு லங்கை நோக்கிப் பேரவதாக ஆகாயத்தில் கிளம்பிவிட்டான்.

அப்பொழுது ஸீதை சுற்றுமுற்றுமுள்ள மரம் மட்டைகளை நோக்கிக் கதறி அழுதாள்.

வினா 25.—இந்தத் தருணத்தில் ஸீதைக்கு யார் ஸஹாயஞ்செய்தது? ஸஹாயஞ்செய்தவர் கதி என்ன வாயிற்று?

விடை.—ஸீதையின் அழகுநோக்கேட்ட ஜடாயு என்ற கிழக்கழகு, ஸீதைக்கு ஸஹாயமாக அப்பொழுது ராவணனை எதிர்த்தது, வெகு விசித்ரமாகச் சண்டையிட்டு ராவணனது ஆயுதங்களை யெல்லாம் முறித்தெறித்துவிட்டு, அவனது சகத்தையும் உடைத்து, அவனையும் கீழே தள்ளிவிட்டது. தோல்வியடைந்த ராவணன், ஜடாயுவைக் கவனிப்பது ஸீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு, லங்கையை நோக்கிப் போகவும் ஆகாயமார்க்கமாய்க் கிளம்பினான். ஜடாயு மறுபடியும் அவனை எதிர்த்தது. உடனே அதிகக் கோபத்துடன் ராவணன் ஸீதையைக் கீழேவைத்து விட்டுத் தனது உடைவாளை உருவி, ஜடாயுவின் இறகுகளையும் கால்களையும் வெட்டிவிட்டு, ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு லங்கையை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

வினா 26.—ஸீதை, போகும் வழியில், தான் போனவழியை ராமருக்குத் தெரிவிப்பதற்கு என்ன உபாயம் செய்தாள்?

விடை.—ஸீதை, போகும் வழியில், ஒரு மலைச் சிகரத்தில் ஐந்து வானங்கள் கூடியிருப்பதைக்கண்டு, அவர்கள் மத்தியில், தனது ஆபரணங்களிற் சில வற்றை, தன் பட்டுத்துணியிலிருந்த ஒரு கிழியில்

சுருக்கிட்டுப் போட்டாள். தனது நாயகன் தேடிவருகையில், அவர்கள், அவருக்கு இந்த ஸங்கதியைச் சொல்லட்டும் என்ற எண்ணத்துடனேயே ஸீதை இவ்வாறு செய்தாள்?

வினா 27.—லங்கை போனதும் ராவணன் ஸீதையை என்ன செய்தான்?

விடை.—தனது அரண்மனைக்கு ஸீதையைக்கொண்டுபோய்ச்சேர்த்து, அவளுக்குத் தனது ஐசுவரியவைபவங்களைக் காட்டி, எப்படியாவது அவளைத் தன் வசப்படுத்தலாமென்று பார்த்தான். ஸீதை ராவணனை ஒரு த்ருணமாக எண்ணிப் பேசினாலேயொழிய, அவனை மதிக்கவேயில்லை. இதைக் கண்டதும் ராவணனுக்கு அடங்காக் கோபம் வர, கோரூபிகளான ராக்ஷஸிகளிடம் ஸீதையை ஒப்புவித்து, அவளைத் தன் உத்யாநவரமாகிய அசோக வரத்திலிருக்கும்படிச் செய்து, நயவழிகளாலாவது பயங்கர வழிகளாலாவது ஸீதையைத் தன் வசப்படும்படிச் செய்யவேண்டும் என்று ராக்ஷஸிகளுக்கு ராவணன் கட்டளையிட்டான். மேலும் ஸீதையை நோக்கி, ‘நீ கூடிய சீகரத்தில் என் வசப்படாம விருந்தால் உன்னை நான் கொன்று தின்று விடுவேன்’ என்று பயமுருத்தி, அவளை ராக்ஷஸைந்தரிகளோடு தனிமையாய் விட்டுவிட்டு ராவணன் தனது அரண்மனை சென்றான்.

வினா 28.—ஸீதை அசோகவரத்தில் எவ்வாறு வனித்துவந்தாள்? அப்பொழுது அவளை யார் எவ்வாறு தேற்றியது?

விடை.—ராவணன் போனதும், ஸீதைக்குக் கஷ்டத்தால் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. ராக்ஷஸிகள் நான்கு புறத்திலும் ஸீதையை, தமது கோரூபம், கொடிய வார்த்தை முதலியவைகளால் வருத்தி வந்தார்கள். ஸீதையோ இவைகளைக் கவனியாது, ஸ்திரீ ராமன்மரணையிலேயே இருந்தாள். ஸீதை ஒன்றும் உட்கொள்ளாதும் தூக்கமில்லாதுமிருந்து ராவணனது கஷ்டம் பொறுக்கமாட்டாது இறப்பாளாயின், ராமகார்யத்திற்குக் குறைவுவருமே என்ற பயம் இந்த்ரனுக்கு உண்டாயிற்று. உடனே ப்ரஹ்மாவினது அறமுகியின் பேரில், இர்க்ரன் தெய்வீகமான பாயஸத்தை எடுத்துக்கொண்டு, தூக்கத்தின் கேவலையைத் தன்னோடு அழைத்துக்கொண்டு லங்கைவந்து அங்கு எல்லோரையும் பெருந்தூக்கத்திற்கு ஆளாகும்படிச் செய்துவிட்டு தான் ஸீதையண்டை சென்று மறைந்துகொண்டு 'ராமர் ஸௌக்யமாய் இருக்கிறார். நீ துக்கியாதே, தைர்பமாய் இரு. கூடிய சீக்கரத்தில் தகுந்த ஸஹாயத் தோடு ராமர் லங்கைக்கு வந்து ராவணனைக்கொன்று உன்னை அழைத்துக்கொள்வார். நான் இந்தான். என் வார்த்தையில் நம்பிக்கை வை. இந்தப் பாயஸத்தைக் குடி. உனக்கு ராமர் வரும்வரையில், பசி, தாகம், களைப்பு முதலியவைகள் தோன்றமாட்டா' என்று அவளைத் தேற்றினான். பின்பு ஸீதையின் வேண்டுகோளின்படி, இந்தான் தனது ரூபத்தைக் காட்டி, ஸீதை பாயஸத்தைக் குடித்து மனந்தெளிந்தாள். இந்தான் அவளை ஸமாதாபப்படுத்திவிட்டு, தன் லோகம் சென்றான். ஸீதை அன்றுமுதல் தைர்ப

ராய் ராமாதுவரவை வெகு ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

வினா 29.—இது நிற்க, ஸீதையினது கொடுஞ் சொல்லைப் பொறுக்க முடியாது ராமரைத் தேடிச் சென்ற லக்ஷ்மணர் கதி என்னவாயிற்று?

விடை.—லக்ஷ்மணர் ஸீதையைத் திரும்பித்திரும்பித் தன் கண்ணுக்குத் தெரிகிறவரையில் பார்த்துக் கொண்டுபோக, காட்டிற்குள் வெகுதூரம் போய் விட்டார். அப்பொழுது, ராமர் வாடிய முகத்தோடு 'மாரீசனது ஹீநத்வநி, ஸீதைக்குக் கேடு உண்டாக்கியிருக்குமோ, லக்ஷ்மணன் ஸீதையைத் தனிமையாய் விட்டு நம்மைத்தேடப் புறப்பட்டிருப்பானோ,' என்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், லக்ஷ்மணர் எதிரே வருவதைக்கண்டார். இருவரும் ஸந்தித்தனர். ராமர், தனிமையாய் ராக்ஷஸர் நிறைந்த காட்டில் ஸீதையை விட்டுவந்ததற்காக, லக்ஷ்மணரை மிக்கக் கடிந்துகொண்டார். லக்ஷ்மணர், ஸீதைக்கும் தனக்கும் இந்த விஷயமாக நடந்த ஸம்பாஷணைகளை ஆதிரையோடந்தமாகச் சொல்லி, தாம் ஸீதையின் வாய்பாணத்தால் அடிக்கடி அடிபட்டுப் பிபாறுக்க முடியாது அவளைத் தனிமையாக விட்டுவந்ததாகச் சொன்னார். உடனே ஸீதைக்கு ஏதோ ஒருகேடுவந்து தான் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் ராமருக்குத் தோன்ற, அவர் வெகு வேகமாய் தமது ஆச்ரமம் நோக்கிச் சென்றார்.

வினா 30.—ஆச்ரமம் வந்து ஸீதையைக் காணாத

தும் ராமர்க்கி என்னவாயிற்று? அவரை யார் எவ்வாறு தேற்றினது?

விடை.—ஸீதையைக் காணுமற்போனதும், ராமருக்கு அடங்காத் துக்கம்வர, அவர் வாய்விட்டு அலறத் தொடங்கினார். காட்டிலிருக்கும் கல், மரம், மட்டை முதலியவைகளைப் பார்த்து, பைத்தியம் பிடித்தவன் போல், 'ஸீதையை நீங்கள் கண்டதுண்டா?' என்று கேட்கத் தொடங்கினார். காடெங்கும் ஒடித்துடித்து ஸீதையைத் தேடத்தொடங்கினார். இவ்வாறு என்ன செய்தும், ஸீதை போனவிடம் தெரியாதது கண்டு, கோபாவேசத்தில் வாயில் வந்தபிடி எல்லாம் பிதற்றத் தொடங்கினார். லக்ஷ்மணர் ராமரைப் பலவாசாகத்தேற்றி, இப்படி அழுவதால் ப்ரயோஜனமில்லை என்றும், ஸீதை போனவிடத்தைத் தேடி அறிய முயலவேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார்.

வினா 31.—இவ்வாறு லக்ஷ்மணர் தேற்றிய உடன் ராமர் ஸீதையைத் தேடுவதில் என்ன ப்ரயத்னம் செய்தார்? அப்பொழுதுவந்த ப்ரமாதத்தை யார் எவ்வாறு மாற்றியது?

விடை.—அப்பொழுது ஒரு மான் கூட்டம் இவர்களுள் கண்ணில் தட்டுப்பட, மான்களை ராமர் துக்க மிகுதுபால் ஸீதைபோன விடத்தைத் தெரிவிக்கும் படித் கேட்க, அவை தம் கழுத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு தெற்கே ஓடின. அவைகளின் பின்னே இவர்கள் செல்ல, வழியில் ஸீதையின் புஷ்பங்கள் சிதறுண்டிருப்பதைக் கண்டு ஸீதையை யாராவது ராக்கூஸர் கள் எடுத்து ஒடிப்போயாவது அல்லது கொன்று

தின்குவதிருக்கவேண்டும் என்று ராமர் கருதினார். அவர் அப்பொழுது, அதிகமாக நடக்கமுடியாமல், அங்கே உட்கார்ந்து ப்ரலாபிக்கத் தொடங்கினார். அங்கு அருகிலேயே, ராவணனது ரதம் ஸாரதி, கொடி, ஆயுதம் முதலியவை சின்னாபின்னமாய்க் கிடப்பதைக் கண்டு, ஸீதை விஷயத்தில் யாரோ இரண்டு ராக்ஷஸர்கள் சண்டையாடிக் கொண்டதாக ராமருக்குப் பட, அவர் முன் எண்ணம் திடப்பட்டது. அப்பொழுது ராமருக்குக் கோபம் அதிகரிக்க, 'ஸகலத்திற்கும் ஸாக்ஷியான தேவதைகள், என்னிடம் ஸீதை இருக்கும்' இடத்தைச் சொல்லவாவது அல்லது அவளை என்னிடம் கூடிய சீக்கரத்தில் கொண்டு சேர்க்கவாவது செய்யாமற்போனால், இதோ நான் ப்ரஹ்ம ஸ்ருஷ்டி முழுவதையும் அழித்துவிடுவேன்' என்று சொல்லிக் கொண்டு தமது வில்லில் பாணத்தை வைத்துவிட்டார். அப்பொழுது லக்ஷ்மணர், 'ஒருவன் குற்றத்திற்காக உலகை அழிப்பது ந்யாயமன்று' என்ற விஷயத்தை ராமருக்கு நன்றாய்த் தெரிவித்து அவரது கோபத்தைத் தணிக்க, இருவரும் ஸீதையைத்தேடிக் கொஞ்சதூரம் சென்றனர்.

வினா 32.—அங்கு அவர்கள் எதைக் கண்டார்கள்? அங்கு என்ன நடந்தது? ஏன்?

விடை.—இவ்வாறு ராமர் கோபமாய்ப் போகும் பொழுது, ஸீதைக்கு ஸஹாயஞ்செய்யப்ப்டோய் ராவணனால் சிறகறுபட்டுக் குத்துயிராய்க் கிடக்கும் ஐடாயுவை எதிரே அவர்கள் கண்டார்கள். ராமர் அதைக் கண்டதும் ஆதர்ப்பட்டு 'ஸீதையை விழுந்

கிய ராக்ஷஸன் கழுகு ரூபமாய் இங்கு படுத்து உறங்குகிறான்' என்றெண்ணி, அவனைக் கொல்லத் தமது வில்லில் பாணத்தை வைத்துவிட்டார். அப்பொழுது, ஜடாயு ஹிரஸ்வரத்தோடு, தனக்கும் ஸீதையை எடுத்துச்சென்ற ராவணனுக்கும், நடந்த சண்டையை ஆசிரியோடந்தமாகச் சொல்லி, உயிரிவிட்டது. அப்பொழுது தமது தகப்பனர் நேகனான ஜடாயு, தமக்காக இறந்து துக்கம் ஸீதையை இழந்த துக்கத்தைவிட அதிகமாக, ராமர் ஜடாயுவைத் தசரதர் என்ற நேர்பாவித்து அதற்கு வேண்டிய ஈமக்கடன்களைச் சாஸ்தரவிதிப்படி நடத்திவிட்டு, * ஜடாயுவின் சொற்படி தெற்கு நோக்கி ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டார்.

வினா 33.—இவர்கள் போதும் வழியில் முதலில் இவர்களுக்கு என்ன ஆபத்து நேர்ந்தது? எப்படி இவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டார்கள்?

விடை.—ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு இவர்கள் வருகையில், ஓர் இருண்ட குகைக்கு வந்தார்கள். அங்கு அயோமுகி என்ற ராக்ஷஸி இவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு தன்னோடு அங்கேயே ஸூகித்துக்கொண்டு ஷீகுலாமிருக்கும்படி அவர்களைப் பலவந்தஞ் செய்தாள். உடனே லக்ஷ்மணர் தமது கத்தியால் சூர்ப்பகையை அபமானஞ்செய்ததுபோல் அயோமுகியையும் அலங்கோலஞ்செய்து, அவள் கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு இவர்களை விட்டுக் காட்டுக்குள் ஒடிப்போயினள்.

வினா 34.—இதன்பின் இவர்களுக்கு என்ன

ஆபத்துண்டாயிற்று? இதுமிருந்து இவர்கள் எவ்வாறு வெளியேறினர்?

விடை.—இவர்கள் தெற்கே போகையில், கோரமான அபசகுங்களைக்கண்டு, தமக்கு வதோ ஒரு ஆபத்து வரப்போகிறதென்று அறிந்தனர். கொஞ்ச நாழிகைக்கெல்லாம் கபர்தன் என்னும் ஒரு ராக்ஷஸன் கையுள் இவர்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு, அவன் இழுத்தபடி சென்று முடிவில் அவன் அருகில் வந்தார்கள். அப்பொழுது அவனுக்குத் தலையே இல்லாமலிருப்பதையும், வயிற்றில் வாப் இருப்பதையும் கண்டார்கள். இந்தக் கோர ரூபமுடைய ராக்ஷஸன் வாயின் அருகில் வந்ததும், ராமலக்ஷ்மணர்கள் இருவரும் தமது வாளால் இந்த ராக்ஷஸனது கைகளை வெட்டிவிட்டனர். உடனே இந்த ராக்ஷஸன் பல மிழந்துவிட, ராமரது பூர்வ சரிதங்களை விசாரித்தறிந்துகொண்டு மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்தான்.

வினா 35.—இந்த ராக்ஷஸன் யார்? இவனுக்கு இக்கோரரூபம் வருவானேன்? இவன் ராமரது கதையைக் கேட்டதும் ஸந்தோஷ மடைவானேன்?

விடை.—இவன் முன் ஜம்மத்தில் ஒரு அழகிய கந்தர்வபுருஷனாயிருந்தான். ஒருநாள் அவன் ஸ்தூல சிரஸ் என்ற ரிஷியைப் பழிக்க, அவர் அவனுக்கு ராக்ஷஸரூபம் ஸ்திரமாயிருக்கட்டும் என்று சபித்தார். அவன் அவருக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகும்படிச் செய்ய, அவர், தசாதர் பிள்ளைகளாகிய ராமலக்ஷ்மணரால் அவன் வெட்டுண்டு தகரம் செய்யப்பட்டதும், அவனுக்குப் பழைய ரூபம் வரக்கடவது என்று

அறுக்ரஹித்தார். அதன் பின்பு அவன் இந்த்ரனை உபதர்வப்படுத்த இந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தால் அவன் தலையில் அடித்தான். அப்பொழுது அவன் தலை, வயிற்றில் அழுந்திப்போக அவனுக்குக் கபந்தன் என்ற பெயர் வந்தது. பின்பு இந்த்ரனது அறுக்ரஹத்தால் அவனுக்கு நீண்ட கைகளுண்டாக, அதன் மூலமாய் இவன் ப்ராணிகளைச் சேர்த்து விழுகிப் பிழைத்துவந்தான். ராமர் இவன் கையை வெட்டி, தான் ராமர் என்று சொல்லிக் கொண்டதும், ஸ்தூலசிரஸின் வாக்யம் இவனுக்கு ஞாபகம் வர, இவனுக்கு ஸந்தோஷமுண்டாயிற்று.

வினா 36.—கபந்தனுக்கும் ராமருக்கும் என்ன ஸம்பாஷணை நடந்தது? கபந்தன் எவ்வாறு சாபம் நீங்கினான்?

விடை.—பின்பு கபந்தன் ராமரைத் தனது தேகத்தைத் தகநம் செய்துவிடும்படி கேட்க, அவர் ஸீதை போனவழியைச் சொல்லும்படிக் கேட்டார். தனது நிஜரூபம் வந்தால்தான் தனக்குச் சொல்லத்தக்க சக்தி வரும் என்று சொல்ல, ராமர் அவனது தேகத்தைத் தகநம் செய்துவிட்டார். உடனே கபந்தன் சாபம்நீங்கி, கிராதனைப்போல திவ்ய ரூபத்தை அடைந்தான்.

வினா 37.—கபந்தன் ராமருக்கு என்ன விஷயங்களைத் தெரிவித்தான்?

விடை.—அப்பொழுது, ஸீதையைக் தேடவல்ல சில வாகரங்கள், அருகிலிருக்கும் ரிச்யமுக பர்வதத்தில் ஸுக்ரீவனது ஆஞ்ஞைக்குப்பட்டி இருக்கிறார்கள்

என்றும். அவ்வினாடி ஸ்நேகம் செய்துகொண்டு அவனுக்குள்ள குறையை ராமர் தீர்த்துவைத்தால், அவன் எப்படியாவது ஸீதையை ராமரிடம் கொண்டு சேர்ப்பான் என்றும், போகும் வழியில் மதங்க வரம் இருக்கிற தென்றும், அதில் பகவதாராதனை செய்துகொண்டு மதங்கரது சிஷ்யர்களிருந்தார்கள் என்றும், பின்பு அவர்கள் பரமபதம் அடைந்துவிட்டார்கள் என்றும், அவர்களுக்குப் பணியிடை செய்துவரக்கவளும், ராமரது வரவை எதிர்பார்த்திருந்தவளுமாகிய சபரி என்ற ஸர்யாஸினி ஒருத்தி பம்பாஸரஸ் என்ற ஏரி அருகில் இருக்கிறாள் என்றும், ராமருக்கு ஹிதமாயிருக்கும் ஸங்கதிகளைச் சொல்லிவிட்டு, கபந்தன் துவ்ய புருஷனாகத் தனது இருப்பிடம் சென்றான்.

வினா 38.—ராமர் சபரியின் ஆச்சரம் செல்ல, அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.—சபரி ராமரைக் கண்டதும் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து, அவர் சித்ரகூடம் வந்தார் என்ற செய்தி கேட்டதுமேதல், அவருக்காகத் தான் நல்லவை என்று சேர்த்துவைத்திருந்த பழங்களைக் கொண்டு வந்து மிகுந்த அன்புடன் அவருக்கு ஸமர்ப்பித்தாள். இதை ராமர் அங்கீகரிக்க, சபரி தனது குருக்களாகிய மதங்க சிஷ்யர்கள் போயிருக்கும் இடத்திற்குத் தானும் போக ராமரிடம் அனுமதிபெற்று, தீயில் முழுது, ராம ஸ்நிதானத்திலேயே சரபங்கர்போல் பரமபதத்தை அடைந்தாள். பின்பு ராமலக்ஷ்மணர்கள் பம்பாஸரணைகோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

4. கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மூன்றரு வெனக் தண மும்மை யாமுதற்
 ரோன்றரு ஷெய்யுமீம் முதலீச சொல்லுதற்
 கேன்றரு வமைத்தவு மிடையி னின்றவர்
 சான்றரு வுணர்வுனுக் குவந்த தாயினான்.

வினா 1.—சபரியின் ஆச்ரமம்விட்டு ராமர் எங்கு சென்றார்? அங்கு என்ன விசிஷ்டம் நடந்தது?

விடை.—ராமலக்ஷ்மணர்கள் ஸுக்ரீவனிருக்கும் ரிச்யமுக பர்வதத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டுப்போகையில் வழியில் பம்பாஸரனின் கரை வந்துசேர்ந்தனர். அங்கு ஸுகமாய் வீசும் காற்றையுட, அழகிய தாமரை முதலிய நீர்ப்பூக்கள் நிறைந்த ஏரியின் தெளிவான தண்ணீரையும், ஏரிக்கரையில் உல்லாஸமாய் விளையாடும் பட்சிகள் ம்ருகங்கள் முதலியவைகளையும், சுற்று முற்றுமுள்ள ரமணீயமான காட்சிகளையும் கண்டவுடன், ராமருக்கு ஸீதையின் ஞாபகம் வந்துவிட்டது. அவள் தன்னருகிலிருந்து சுற்றிலுமுள்ள அழகை நோக்கி ஆரந்திக்காது, ராவணனது விட்டில் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றி ராமர் வெகுவாகப் பாலாபித்தார். அப்பொழுது லக்ஷ்மணர், 'வெகு தைர்யமாய் ஸீதையைத் தேடுவதில் நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டுமே ஒழிய, இவ்வாறு துக்கிப்பதில் பயன் ஒன்றுமில்லை; ரிச்யமுக பர்வதம் போடுவோம்' என்று

சொல்லி ராமரைத் தேற்றி அழைத்துக்கொண்டு ரிச்யமுக மலையை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

வினா 2.—மலை அடிவாரத்தில் வரும் ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கண்டதும், மலைமேலிருந்த ஸுக்ரீவன் கதி என்னவாயிற்று? அவன் அப்பொழுது என்ன செய்தான்?

விடை.—மலை அடிவாரத்தில் தேவதைகளைப் போன்ற உருவதோடு வில் அம்பு முதலியவைகளை உடையவராய் வெகு கம்பிரமாய் வரும் ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கண்டதும், அவர்கள் தன் தமையனாகிய வாலியால் அனுப்பிக்கப்பட்ட தூதர்கள் என்று பயந்து, ஸுக்ரீவன் ரிச்யமுகமலையவிட்டு மலையார்வதம் என்ற அடுத்த மலைக்கு ஒடிப்போய் ஒரு குகையில் ஒளித்துக்கொண்டான். அங்கு ஸுக்ரீவனோடு வாஸஞ்செய்துவந்த ஹனுமார் முதலிய மந்த்ரிகளும் வந்துசேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது ஹனுமார் ஸுக்ரீவனுக்கு அவ்வளவு பயம் இருக்கக்கூடாதென்றும், அவர்கள் இன்னார் என்று அறிந்தபின்பு தாம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யலாமென்றும் சொல்ல, ஸுக்ரீவன் அவர்கள் இன்னாரென்பதையும் அவர்கள் நோக்கம் இன்னதென்பதையும் அறிந்துவரும்படி ஹனுமானரையே அனுப்பினான்.

வினா 3.—வாலியினிடத்தில் ஸுக்ரீவனுக்கு இவ்வளவு பயம் ஏன் இருந்தது?

விடை.—ஸுக்ரீவன் ஒரு ஸமயத்தில் சிற்சில குறிப்புகளால் வாலி இறந்துபோனதாக எண்ணி, வெகு துக்கத்தை அடைந்து தன் தமையனுக்குச்

காண்டம்] வாலி ஸுக்ரீவனைத் தூத்தியடித்தது 125

செய்யவேண்டிய கடன்களைச் சாஸ்தரப்படி மிகுந்த பத்தியோடு முடித்துவிட்டு, கிஷ்கிந்தை வர, அங் குள்ளவர்கள் எவ்வாறோ ஸங்கதியை அறிந்துகொ ண்டி ஸுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்தனர். ஸுக்ரீவன் கொஞ்சகாலம் அரசாண்டு வருகையில், வாலி தான்செய்த சண்டையை முடித்துவிட்டு, கிஷ் கிந்தை வந்தி, தன் தம்பி அரசாளுவதைக்கண்டு வெகு கோபத்தை அடைந்தான். ஸுக்ரீவன் தனது ராஜ்யத்தைத் தன் தமையன் பாதங்களில் ஸமர்ப்பித்து விட்டுத் தான் அரியாதுசெய்த பெரும் பிழைக்காக மன்னிக்கவேண்டும் என்று மஹா விநயத்துடன் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டான். வாலிக்குக் கோபம் அடங்காததால் ஒரு ஸபை கூட்டி, அதில் ஸுக்ரீ வனை அவமதித்து, அவனது அரைத்துணி தவிர பெண் சாதி முதலிய மற்றையவைகளை யெல்லாம் பிடுங்கிக் கொண்டு, அவனைத் தூரத்தியடித்தான். இந்த அந் யாயம் பொறுக்கமாட்டாது ஹனுமார் முதலிய சில முக்யக் குரங்குகள் ஸுக்ரீவனோடு ஓடத்தலைப்பட்டு எங்கு சுற்றியும் அங்கு வாலியின் பயந்திராதுகண்டு, கடைசியில் அவர்கள் ரிச்யமுகமலை வந்து அங்கு ஒளித்துக்கொண்டனர். இதனால்தான் வாலி விஷ யத்தில் ஸுக்ரீவனுக்கு இவ்வளவு பயம்.

வினா 4.—எந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் வாலி இறந்த தாக ஸுக்ரீவன் எண்ணும்படி நேரிட்டது? அப்பொழுது ஸுக்ரீவன் என்ன செய்தான்?

விடை.—வாலி ஒருநாள் இரவில் அந்தஸ்புரத் தில் உறங்குகையில், தூந்துடி என்ற அஸூரனது

பிள்ளையாகிய மாயாவி என்ற அஸுரன் வாலியையும் போருக்கு அழைத்தான். வாலி விரைவில் எழுந்தது, ஸ்திரீகள் சொல்லையும் கேட்காது ஸுக்ரீவனை அழைத்துக்கொண்டு சண்டைக்குப் புறப்பட்டு மாயாவியைத் துரத்தினான். அவன் பயந்து ஒரு குறைையில் புருந்துவிட்டான். வாலி ஸுக்ரீவனைத், தான் வரும் வரையில் குறை வாயிலில் இருக்கும்படிச் சொல்லி விட்டு, உள்ளேபோய் ஒரு வருஷம் வரையில் மாயாவியைத் தேடிப், பிறகு முடிவில் அவனைக் கண்டுபிடித்து அவனையும் அவனது பரிவாரங்கள் எல்லாவற்றையும் கொன்றுவிட்டான். அப்பொழுது ஒரு கூக்குரல் உண்டாகி, குறை வாய்வழியாய் ரக்தம் பெருகியது. அஸுரர்களது சூக்தத்தைக்கண்டு வாலியின் சப்தத்தைக் கேட்காத ஸுக்ரீவன் வாலி இறந்தான் என்று எண்ணி வெகு துக்கத்தோடு குறையின் வாயை ஒரு பெரும்பாறையால் மூடிவிட்டுக் கிஷ்கிந்தை சென்றான். குறை முழுவதும் இந்த ரக்தம் இறங்கி வழி உண்டானதும், வாலி வெளியே வருவதற்கு வருங்கால், குறைவாயிலில் இருந்த கல்லைக்கண்டு தன்னுலியன்றமட்டும் அதைப் புரட்டிப்பார்த்தான். சில நாள் புரளாதிருந்தது. பிறகு ஒருவாறு அதை ஒதுக்கிவிட்டுத் தான் வெளியே வந்து கிஷ்கிந்தை அடைந்தான்.

வினா 5.—கிஷ்கிந்தைக்கருகில் இருந்த ரிச்யமுத மலையில் ஸுக்ரீவன் பயமற்று இருக்கக் காரணம் என்ன?

விடை.—முன்னொரு காலத்தில் துந்துபி என்ற

காண்டம்] ஹனுமார் ராமலக்ஷ்மணரை ஸந்தித்தல் 127

ராகுஷன், கொழுப்படைந்து, ஸமுத்தாம், ஒரிமய மலை முதலியவைகளைச் சென்று புத்தத்திற்கழைக்க அவைகள் திஷ்கிரந்தையில் இருக்கும் வாலியே அவ னுக்குத் தருத்தவன் என்றன. உடனே அவன் ஒரு கடா உருக்கொண்டு திஷ்கிரந்தை வந்து, வாலியைப் போருக்கழைத்தான். அப்பொழுது வாலி அவ னோடு கோரயுத்தம் செய்து, அனைக் கொன்று ரத்தத்தோடு அவன் தைகத்தை அநேகம் தரம் சுழற்றி எறிந்தான். அது ரிசயமுகமலைச் சாரலிலிருந்த மதங்காச்ரமத்தருகில் வந்துவிழுந்தது. அப்பொழுது ரிஷி, 'இவ்வாறு நமது ஆச்ரமத்தை அசுத்தப்படுத்தியவன் இங்கு வந்தால், அவன் உடனே இறக்கட்டும்' என்று சபித்தார். 'இந்தச் சாபத்தால் வாலி அங்கு வருவதற்கு முடியாமற்போக, ஸுக்ரீவன் தனது பரிவாரங்களோடு வாலியின் பயம் அதிகமின்றி, அங்கு வஸித்தான்.

வினா 6.—இவ்வாறு வாலிக்காகப் பயந்திருந்த ஸுக்ரீவன் அனுப்புவித்த ஹனுமார், மலை அடிவாரத்தில் வந்துகொண்டிருந்த ராமலக்ஷ்மணர்களிடம் வந்து என்ன செய்தார்?

விடை.—போகும் வழியில் ஒரு தபோமுனி போன்ற ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டு ஹனுமார், ராமலக்ஷ்மணர்களிடம் வந்து, 'ரீங்கன் யார், இங்கு ஏதற்காக வந்தீர்கள், உங்களைப்போன்ற திவ்ய புருஷர்களுக்கு இக்காட்டில் உலாவுப்படியான கதி வருவானே?' என்று வெகு கிரியத்துடன் அவர்கள்

யோகசேஷமங்களை விசாரித்தார். அப்பொழுது லக்ஷ்மணர் தாம் காட்டிற்கு வரவேண்டிய காரணம் முதலியவைகளை எடுத்துக்கூறி, தாங்கள் ஸீதையைப் பறிகொடுத்ததையும், அவளிருக்கும் ராவணனது இடத்தைத் தேடி அறியவல்லவன் ஸுக்ரீவன் என்று தான் கபந்தன் என்னும் ராக்ஷஸன் மூலமாகக் கெள்விப்பட்டதையும், அதன்மேல் ஸர்வலோக நாதனான ராமர் ஸுக்ரீவனோடு இந்த விஷயமாய் ஸ்நேகஞ்செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் வந்திருப்பதையும், விஸ்தாரமாக ஹனுமாருக்குத் தெரிவித்தார்.

வினா 7.—உடனே ஹனுமார் என்ன செய்தார்?

விடை.—ராமலக்ஷ்மணர்களது பெருந்தன்மையும் நல்ல எண்ணமும் வெளிப்பட்டதும், அவர்களுக்கு ஸுக்ரீவன் வாஷியால் பட்டபாடுகளையும், தன் பெண்சாதி முதலியவைகளை இழந்து அவன் படுங் கஷ்டங்களையும் சொல்லி, அவனும் ராமலக்ஷ்மணர்களோடு ஸ்நேகம் செய்துகொள்ளத் தயாராய் இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். அதன்பின்பு ஹனுமார் தாம் ஸுக்ரீவனது மந்திரி என்பதை வெளியிட்டு, தமது வாகன ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ராமரது குணவிசயங்களில் ஈடுபட்டு, அவருக்கு ஊழியம் செய்பவராய் இருப்பதாகத் தம்முள் தீர்மானஞ்செய்துக்கொண்டார். உடனே ஹனுமார் அவர்களைத் தமது தோளில் தூக்கிக்கொண்டு ஸுக்ரீவன் ஒளிந்திருக்கும் மலையபர்வத குறைபருகில் கொண்டு வந்துவிட்டார்.

வினா 8.—அங்கு ஸூகீவனுக்கும் ராமருக்கும் என்ன நடந்தது?

விடை.—ஹனுமார் ராமலக்ஷ்மணரது நோக்கத் தை ஸூகீவனுக்கு வெளியிட்டவுடன் அவனுக்குத் தைர்பயம் வர, அவன் குழையெலிட்டு வெளியில் வந்தான். அப்பொழுது ராமரும் ஸூகீவனும் கலந்து, கொஞ்சநேரம் தமது பூர்வ ஸங்கதிகளைப் பற்றிப் பேசினிட்டு அக்கி ஸாக்ஷியாய், 'ஸூகதுக்கங்களை நாமிருவரும் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம்' என்று சொல்லி ஸ்நேகிதம் செய்துகொண்டார்கள். அப்பொழுது ராவணனுக்கும் வாலிக்கும் ஸீதைக்கும் இடக்கண்கள் துடித்தனவாம். (புருஷர்களுக்கு இடக்கண் துடித்தால் அசுபஸூசகமும், ஸ்த்ரீகளுக்கு இடக்கண் துடித்தால் சுபஸூசகமுமாம்) முதலில் ராமர் வாலியைக் கொன்று தனக்கு ஸ்நேகமம் உண்டாகும்படிச் செய்தால், பின்பு தான் அவருக்கு எப்படியாவது ஸீதையை அழைத்துக் கொடுப்பதாக ஸூகீவன் சொன்னான், உடனே ராமர் அவ்வாறே செய்வதாக ஸூகீவனுக்கு வாக்குக் கொடுத்தார்.

வினா 9.—இதன் பின்பு ராமருக்கு அங்கு என்ன தெரியவந்தது?

விடை.—ஸீதை கிஷ்யமாய் ராமர் ஸூகீவனிடம் பேசிவருகையில், ஸீதை போகும்பொழுது கீழே எறிந்துவிட்டுப்போன நகைமுடிச்சை அவன் ராமர் முன் வைத்து, தான் ஸீதையை ராவணன் கொண்டு போகையில் பார்த்ததாகச் சொன்னான். அதைக்

கண்டதும் ராமருக்கு அடங்காத துக்கம் வர. கொஞ்ச நேரம் துக்கக்கடலில் ஆழ்ந்திருந்து கடைசியில் ஸுக்ரீவனால் தேற்றப்பட்டுத் தேறுதலை அடைந்தார்.

வினா 10.—ஸுக்ரீவன் வாலியை ராமர் கொல்லத் தக்க சக்தியுடையவர் என்று எவ்வாறு தெரிந்து கொண்டான்?

விடை.—நான்கு ஸமுத்ரத்திற்குக் கொஞ்சநாழிகையில் போய்வரும் சக்திவாய்ந்த வாலியை, ராமருக்குக்கொல்லுந் திறனுண்டு என்பதை இரண்டு விஷயங்களால் ஸுக்ரீவன் அறிந்துகொண்டான். வாலி கொன்று எறிந்திருந்த துந்துபியினது எலும்பு, மலையாக அங்கு அருகே இருக்கக்கண்டு அதைத் தூக்கி 200-ததுஸ் தூரம் எறியும்படி ராமரை ஸுக்ரீவன் வேண்டிக்கொள்ள, அவர் அவனுக்குத் தம் மிடம் நம்பிக்கை வருவதற்காக அந்த எலும்பை எடுத்து 10 யோஜனைதூரம் விட்டெறிந்தார். அதன்பின்பு, வாலி ஒரே அம்பினாலெய்து துளைக்கும் வழக்கமாயிருந்த ஏழு ஸால விருகங்களை ஸுக்ரீவன் ராமருக்குக் காண்பித்து, அவைகளில் முதல் மரத்தை நோக்கி அம்பெய்து எல்லாமரத்தையும் துளைக்கும் படிச் சொன்னான். ராமர் அவ்வாறே செய்தார். இந்த இரண்டு விசித்ர கார்பங்களைக் கண்டதும், ராமர் வாலியைக் கொல்லும் சக்திவாய்ந்தவர் என்று ஸுக்ரீவன் தெரிந்துகொண்டான்.

வினா 11.—இதன் பின்பு ஸுக்ரீவன், என்ன செய்தான்?

விடை.—ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு ஸுக்ரீவன், வாலி தன் விஷயத்தில் செய்த அநியாயத்தையும், தன் பெண்சாதியை அபகரித்துக்கொண்ட அநியாயத்தையும், தன் பூர்வ வ்ருத்தாந்தம் எல்லாவற்றையும் ஆதிபீடாந்தமாகச் சொன்னான். இதன் பின்பு, அன்றைபதினமே வாலியைக் கொன்றுவிட்டால் கலமாய் இருக்கும் என்று ஸுக்ரீவன் வேண்ட, ராமலக்ஷ்மணர்கள், ஹனுமார் ஸுக்ரீவனது இதரவாநர்கள், ஆக எல்லோரும் புறப்பட்டுக் கிஷ்கிந்தை வந்தார்கள். ஸுக்ரீவன் வாலியைச் சண்டைக்கு அழைப்பதற்காக ஒரு பெரிய அட்டஹாஸஞ்செய்து கர்ச்சித்தான்.

வினா 12.—அப்பொழுது ஸுக்ரீவனுக்கும் வாலிக்கும் உண்டான சண்டை எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—அப்பொழுது வாலிக்கும் ஸுக்ரீவனுக்கும் உண்டான சண்டையில் ஸுக்ரீவன் தோல்வியடைந்து ஓடத்தலைப்பட்டான். வாலி அவனை வெகு தூரம் தூர்த்திச்செல்ல, அவன் ரிசப்முகமலை அருகில் போய்விட்டபடியால், வாலி அவனைப் பின்தொடர்ந்து போகமுடியாத திரும்பிவிட்டான்.

வினா 13.—ராமர் ஏன் ஸுக்ரீவனுக்கு அன்று ஸஹாயம் செய்யவில்லை?

விடை.—வாலியும் ஸுக்ரீவனும் சண்டை செய்யும்போது ராமருக்கு அவர்கள் இருவருள் வாழி இன்னான் என்று அறியமுடியவில்லை. அவர்கள் இருவரும் ஒரே மாதிரியான உருவத்தோடிருந்தார்கள். ஆகையால், வாலியைக் கொல்லப்போய் ஸுக்ரீவன்

இறக்கும்படியாக வந்தால் மிகுந்த துக்ககரமாய் இருக்குமே என்ற எண்ணத்தால், அன்று ராமர் தமது பாணத்தை விடாது இருந்தார். ஆகையால்தான் ஸுக்ரீவன் அன்று அடிபட்டு ஒடும்படியாயிற்று.

வினா 14.— இவ்வாறு தோல்வியடைந்ததும், ஸுக்ரீவன் என்ன செய்தான்?

விடை.—ராமர் செய்ததையும், அதனால் தான் தோல்வியடைந்ததையும் எண்ணி எண்ணி, ஸுக்ரீவன் துக்கிக்கலாயினன். அப்பொழுது ஹனுமார், ராமர், லக்ஷ்மணர் எல்லோரும் அன்று வாலியைக் கொல்ல முடியாததற்குத் தகுந்த காரணங்களைச் சொல்ல, ஸுக்ரீவன் தேறுதலடைந்து மறுநாள் மறுபடியும் வாலியோடு யுத்தஞ்செய்துப் போவதாகத் தீர்மானித்தான். மறுநாள் யுத்தத்திற்குப் புறப்படுகையில் ராமர் ஸுக்ரீவன் கழுத்தில் ஒரு காட்டுப் பூமாலை யைப் போட்டுவிட்டார். அன்று ராமர் முதலியோரால் பின் தொடரப்பட்டு, ஸுக்ரீவன் கிஷ்கிந்தை வந்து வாலியைச் சண்டைக்கழைத்தான்.

வினா 15.—ஸுக்ரீவனோடு சண்டைசெய்ய வெகு ஆவேசத்தோடு எழுந்த வாலியை, யார் அப்பொழுது என்ன காரணத்தால் தடுத்தது? பின்பு வாலி என்ன செய்தான்?

விடை.—வாலியின் பெண்சாதிபாகிய தாரை என்பவள் அப்பொழுது தன் கணலனைச் சண்டைக்குப் போகக்கூடாதென்று தடுத்தாள். தான் தன் பிள்ளை அக்கதனிடமிருந்து ரிச்யமுக பர்வதத்தில் தசரதர் பிள்ளையாகிய ஸ்ரீராமர் வந்து ஸுக்ரீவனோடு ஸ்ரீராமர்

தஞ்செய்துகொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டதாகவும், அவர் ஸஹாயத்தை வைத்துக்கொண்டு, தான் ஒருதரம் தோல்வியடைந்தும் மறுபடியும் ஸுக்ரீவன் தைர்யமாய்ச் சண்டைக்கு வந்திருப்பதாகவும், ஆகையால் ராமபரீணத்திற்கு இரையாகாது ஸுக்ரீவனை யுவராஜாவாக்குவதே நலம் என்பதாகவும், தாரை எவ்வளவோ வாலிக்குப் புத்தி சொல்லிப்பார்த்தான். வாலி முரட்டுத்தனமாய், தான் ஸுக்ரீவன் விஷயத்தில் செய்த அநியாயங்களைக் கவனியாது, 'நானும் என் தம்பியும் சண்டையிடுங்கால் அந்தத் தர்மாத்மா வான ராமர் ஏன் குறுக்கே விழுவார்? அவர் அவ்வாறு அநியாயஞ்செய்யத் துணியார். ஆகையால் நான் ஏன் ராமருக்குப் பயப்படவேண்டும்' என்று தாரைக்கு ஸமாதானம் சொல்லிவிட்டு ஸுக்ரீவனோடு சண்டைக்குப் புறப்பட்டான்.

வினா 16.—அன்று நடந்த சண்டை எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—வாலிக்கும் ஸுக்ரீவனுக்கும் அப்பொழுது கோரமான சண்டை நடந்தது. ஸுக்ரீவனும் தன்னால் இயன்றமட்டுமே வாலியை ஜயிக்கப்பார்த்தான். கடைசியில் வாலியின் கை ஆள்க, ஸுக்ரீவனுக்கு வரவர பலம் குறைந்துகொண்டும், களைப்பு அதிகமாய்க்கொண்டும் வந்தது. இதை அறிந்து, செடிமறையில் இருந்த ராமர் தமது வில்லை வளைத்து ஒரு பாணத்தை வாலியை நோக்கி விட்டார். அது பட்டதும் வாலி குத்துயிராய் யுத்தங்களில் விழும் தான்.

வினா 17.—ராமபாணத்தால் அடிபட்டு விழுந்த வாலி ராமரை நோக்கி, என்ன சொன்னான்?

விடை.—குத்துயிராய் யுத்தகளத்தில் விழுந்த வாலி ராமரை நோக்கி, “நான்வேறு ஒருவனோடு மனம் ஊன்றிப் போர்செய்யுங்கூடல் மூன்றாவதீ மனுஷ்ய ராகிய நீர் ஏன் என்னை அம்பெய்து கொல்லவேண்டும்? நீர் இந்த அதர்மமான கார்யத்தைச் செய்ய மாட்டீர் என்றல்லவோ! நான் தாரையின் புத்திமதியையும் கேளாது, உமது தர்மபுத்தியை நம்பி இந்தச் சண்டைக்கு வந்தேன். அரசர்கள் ஒரு நாலும் உம்மைப்போல் மனம்போன போக்கெல்லாம் போய் விடக்கூடாது; அவ்வாறு போவார்களேயானால், அவர்கள் அநேகம் ஜனங்களைக் கட்டியாள யோக்யராக மாட்டார்கள். என்னைக் கொல்வதனால் உமக்கு என்ன ப்ரயோஜனம்? என் தோல் மாம்ஸம் முதலியவைகள் உமக்கு உபயோகப்படமாட்டாவே. இவ்வளவு அதர்மத்தில் ப்ரவர்த்திக்கும் பிள்ளை, தர்மாத்மாவான தசரதருக்கு எவ்வாறு பிறந்ததோ? நீர் என்னோடு நேரே சண்டை செய்திருப்பீராயின், உம்மை யமலோகத்திற்கு உடனே அனுப்பியிருப்பேன். என்னை ஒளிந்து அடித்து நீர் எவ்வளவு அதர்மத்திற்கு ஆளாய்விட்டீர்! என்னைக்கொன்று ஸுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யங் கொடுப்பதினால் உமக்குண்டாகும் ப்ரயோஜனமாகிய ஸீதையை அடைதல் என்பதை, என்னிடம் நீர் சொல்லியிருப்பீராயின், நான் ராவணனைக் கொல்லாமலே, இப்பொழுதே உம்மிடம் ஸீதைவரும்படிச் செய்திருக்கமாட்டேனோ? எனக்குப் பின் ஸுக்ரீவன் அரசாளவேண்டி

யது எவ்வளவு ந்யாயமோ, அவ்வளவு அநியாயம் நீர் என்னைக் கொன்றது. கேட்போரது மனம் த்ருப்தியடையுப்படியாக உமது செய்கையின் ந்யாயத்தைத் தெரிவியும்” என்று வெகுவாக அவரது நடத்தையைப் பழித்துப் பேசினான்.

வினா 18.—இந்த தோஷங்களுக்கு ராமர் என்ன பரிகாரம் சொன்னார் ?

விடை.—‘கிஷ்கிந்தை முதலிய ராஜ்யங்கள் யாவும் இஷ்வாகு வம்சத்தரசரைச் சேர்ந்தது. அவ்வம்சத்தில் பரதர் இப்பொழுது ராஜ்யம் ஆண்டு வருகிறார். நாங்கள் அவரைச் சேர்ந்தவர்கள். வெளியில் ந்யாயத்தை ரக்ஷிப்பது செய்துவருபவர்கள். நீ செய்த அநியாயத்திற்காக நாங்கள் உன்னைத் தண்டித்தோம். தம்பி, சிஷ்யன். முதலியோர்களை ஆருவன் ஸௌந்தரப் பிள்ளைகளைப்போலவே எண்ணவேண்டும் என்பது தர்மம். நீ அதற்கு விரோதமாய், உன் தம்பியிடம் தகுந்தபடி நடந்துகொள்ளாது, கேவலம் கோபாலேசத்தால் உன் தம்பியைத் துரத்தி அடித்துக் கஷ்டப்படுத்தினதுமல்லாமல், அவன் உயிரோடிருக்கையிலேயே அவன் பெண்சாதியையும் கவர்ந்துகொண்டனை. (வாஸுதேவரது ஸுதேவாதரர்களில் யாராவது இறந்துவிட்டால் அவன் பெண்சாதியை மற்றைய ஸுதேவாதரருள் யாராவது பெண்சாதியாகக் கொள்ளுவது தர்மம். ஆனால் ஒருவன் உயிரோடிருக்கும்பொழுது ஸுதேவாதரர் இவ்வாறு செய்வது அதர்மம்) இந்த மாதிரி பிறர் பெண்சாதியை அபகரிப்பவனுக்குத் தண்டனை உயிரை வாங்குவதே. மேலும் நான் உன்னைக்கொன்று ஸூத்ரீ

வனுக்கு நன்மை செய்வதாக ஸகல வானரங்கள் முன்பாக வாக்களித்தேன். அதைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவும், நான் உன்னைக் கொன்றேன். இம்மா கிரியான அநியாயக்காரனைக் கொல்லாமல் ஒரு அரசன் இருப்பானாயின், அவனுக்குப் பாடிப் ஸம்பவிக்கும். மேலும் இந்தத் தண்டனையால் உனக்கு நன்மையேயொழிய தீமையிலலை. உன் பரபம் இதோடு தீர்த்துவிட்டது இனிமேல் நீ சுத்தன்தான்,' என்று வாலியின் கேள்விகளுக்கு ராமர் ஸமாதானம் சொன்னார்.

வினா 19.—வாலியை ராமர் கொன்றது ந்யாயமா, அல்லது அநியாயமா ? (அனுபந்தம் பார்க்க)

விடை.—வாலிகேட்டும் கேள்விகள் எல்லாவற்றிற்கும் ராமர் தகுந்த விடைகொடுக்கவில்லை. வாலி தம்பியை ஸரியாய் நடத்தாது அவன் உயிரோடிருக்கும் பொழுதே அவன் பெண்சாதியை அபகரித்தான். ராமர் தர்மத்தைக் காக்கவந்து ஸுகிரீவனோடு ஸ்நேகஞ்செய்துகொண்டவர் ; அதற்காக வாலியை அவர் ஸம்ஹாரம் செய்யவேண்டியது ந்யாயமே. ஆனால் 'நான் ஒருவனோடு ஊன்றிச் சண்டையிடுகையில் நீர் ஏன் மறைந்திருந்து என்னை அடித்தீர்,' என்ற வாலியின் கேள்விக்கு ராமர் தகுந்த பதில் கூறவில்லை. அதற்கு ஒருவாறு ஸமாதானம் சொல்லுவதற்காக, ராமர், குரங்கு மான் முதலியவைகளை ஒளிந்து நின்று, மனிதர் கண்ணிவைத்துப் பிடிக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் அதர்மம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிடலாமா ? என்று சொல்லி, தாம் மறைந்து அடித்தது அநியாயம் என்பதைக் குறிப்பிக்கும்படி, 'அரசர்கள்

ஜநங்களுக்குப் பொதுவாய் நன்மை விளைவிக்க வந்தவர்கள். அவர்கள் வேலை, எவ்வளவோ கடினமான வேலை ஆகையால் மனித ரூபமாக உலகில் நடமாடும் தேவதைகளாகிய அரசர்களை ஒருநாளும் குற்றங்கூறக்கூடாது' என்று ந்யாயம் சொல்லத் தத்தளிப்பவர் போல் சொல்லி முடித்தார். இந்தவார்த்தைக்கு நாமே இம்மாதிரிப் பொருள் கூறவில்லை. இந்தப் பொருளை எடுத்துக்கொண்டால் மாத்நிரந்தான், மேல் க்ருஷ்ணவதாரத்தில் இந்த அரியாயத்திற்காக வாலி வேடனாகப் பிறந்து பகவாளை அம்பெய்து கொன்றான் என்பது பொருந்தும். இவ்வாறு கடைசிவார்த்தை சொல்லுங்கால், ராமர் மனதிலேயே, தாம் இருவர் சண்டையிடும்போது, ஒருவனை மறைந்தடிப்பது அரியாயம் என்பது பட்டிருந்தது. இது, மேல் க்ருஷ்ணவதாரத்தின் முடிவை நோக்கின், எளிதில் விளங்கும். ஆகையால் ராமர் வாலியைக் கொன்றது ந்யாயம்; ஆனால் அவன்தன் தம்பியோடுசண்டையிடும்பொழுது அவனை மறைந்து அடித்ததுமாதிரி அரியாயம் என்பதற்கு ஸந்தேகமே இல்லை. (அந்தரார்த்தப்படி. நோக்கிலோ, இவ்விஷயத்தில் யாதொரு ஆசைப்படும் தோன்றாது. பின்வரும் அனுபந்தத்தைப் பார்க்க.)

வினா 20.—இவ்வாறு தான் மறைந்தடித்தது அரியாயம் என்று தெரிந்திருந்தும், ராமர் ஏன் அதற்குப் பரிகாரம் சொல்ல முயலவேண்டும்? பின்பு வாலி என்ன செய்தான்?

விடை.—ராமர் மனத்திற்கேற்பத் தாம்செய்தது அரியாயம் என்று தோன்றியபோதிலும், மேலும்,

கோபத்தால் வாலி வருந்தாது, ஸுகமாய் மரணமடைந்து நற்கதியடைவதற்காகத் தாம் மறைந்தடித்ததற்கும் ஒருவாறு ராமர் பரிஹாரம்சொல்ல முயன்றாரோ ஒழியத் தம் குற்றத்தை மறைக்கவேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்தால் அவர் சும்மாரிருக்கவில்லை. அந்த எண்ணம் இருக்குமாயின், ஸர்வஸ்வதநக்ரரான ராமர் ஏன் அடுத்த அவதாரத்தில் வாலியின் மனுஷ்ய ஜந்மமாகிய வேடனது அம்பால் பாம்பதம் அடையும் படிச் செய்துகொள்ளவேண்டும்? ராமர் இவ்வாறு வாலியினது கேள்விகள் எல்லாவற்றிற்கும் அவனுக்குத் திருப்தியுடைய விடைகொடுத்ததும், அவன் மனம் சார்தமடைய, அவன் ராமரைத் துதிக்கத் தொடங்கினான்.

வினா 21.—வாலி இவ்வாறு திருப்தியடைந்த பின்னர் என்னென்ன நடந்தது?

விடை.—வாலி புத்தகளத்தில் அடிபட்டுவிழுந்ததைக் கேள்விப்பட்டு, தாரையும் அங்கதனும் வரது வாலியின் தேகத்தைப்பார்த்து மிகவும் கதறினார்கள். அப்பொழுது வாலி, ராமரைநோக்கித் தான் செய்த தப்பித்ததிற்குத் தனக்கு வந்த மரணம் ந்யாயமே என்று சொல்லி, ஸுகீர்வனை அவர் எவ்வாறு பார்ப்பாரோ அவ்வாறு தனது பிள்ளை அங்கதனையும் பார்த்தருளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டான். அதன் பின்பு, தன் சிற்றப்பனிடம் அவன் மனங்கோணாது நடந்துகொள்ளும்படி அங்கதனுக்குப் புத்திமதிகள் கூறிவிட்டு வாலி உயிர்தரித்தான். அப்பொழுது தாரை அங்கதன் முதலியவர்கள்

துக்கித்ததை நோக்கி, ஸுக்ரீவனுக்கும் துக்கம் வந்துவிட்டது. வரவே, தான் அங்கதனுக்கே கிஷ்கிந்தா நகரத்தை விட்டுவிட்டு, ரிச்யமுகமலைக்குப் போவதாகச் சொன்னான். அப்பொழுது ராமருக்குத் துக்கம் வந்தபோதிலும் அதை ஒருவாறு அடக்கிக் கொண்டு அவர் ஸுக்ரீவனையும் தாரையையும் தேற்ற, பின் நடத்தவேண்டிய க்ரியைகள் விதிப்படி நடத்தப்பட்டன.

வினா 22.—இவ்வாறு வாஸிக்குச் செய்யவேண்டிய கர்மாகிகள் நடந்தேறியதும், ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—கர்மங்கள் முடிந்ததும், ஹனுமார் ராமரிடம் வந்து ஸுக்ரீவனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து விடலாம் என்று தெரிவித்தார். தமது தகப்பனார் உத்தரவிற்கு விரோதமாய்த் தாம் 14-வருஷத்திற்குள் ஒரு நகரத்திலும் ப்ரவேசிக்க முடியாதாதலால் அவர் ஏற்பாட்டின்பேரில் லக்ஷ்மணரும் ஹனுமாரும் கிஷ்கிந்தை சென்று வெகு கோலாஹலமாக ஸுக்ரீவனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடத்தி முடித்தனர். எல்லோரும் ராமரை வந்துகாண, அதன் பின்பு ராமர் மனழக்காலம் வந்துவிட்டதைக்கண்டு அக்காலம் முடியும் வரையில் ஸுக்ரீவனை ஸுகமாய்க் கிஷ்கிந்தையில் இருக்கும்படியாகவும் அதன்பின்பு தமது ஸீதையைத் தேட ப்ரயத்னம் செய்யும்படியாகவும் சொல்லி, அவனைக் கிஷ்கிந்தைக்கு அனுப்பிவிட்டார். அவனும் அவ்வாறே செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு போனான்.

வினா 23.—மழைக்காலம் முழுவதும் ராமலக்ஷ்மணர்கள் எவ்வாறு கழித்தனர்? ஸுக்ரீவன் எவ்வாறு கழித்தான்?

விடை.—மழைக்காலம் வந்து, கரியமேகங்களில் மின்னல் பளீர் பளீர் என்று மின்னி, மழைபொழியத் தொடங்க, ஸீதை ஞாபகம் ராமருக்கு அடிக்கடி வரத்தொடங்கியது. அப்பொழுது அவர் பரிதபித்தார். பின்பு லக்ஷ்மணரால் தேறுதலடைந்து, கொஞ்சகாலம் ஸுகமாய் இருந்தார். இவ்வாறு ஒரு விதமாய் மழைக்காலம் முழுவதையும் மலைக்குகையிலேயே ராமலக்ஷ்மணர்கள் கழித்தார்கள். ஸுக்ரீவனோ தன் ராஜ்ய விஷயங்களை ஹனுமார் முதலிய நம்பிக்கையான மந்திரிகள் வசம் ஒப்புவித்துவிட்டு மழைக்காலம் முழுவதையும் அந்தஸ்பரத்தில் ஸ்த்ரீகள் மத்தியில், தான் காட்டில் பட்ட கஷ்டங்களை மறந்து, அவைகள் நன்றாய்த் தன்னைவிட்டு அகலும்படி, சிற்றின்பங்களிலேயே கழித்தான். இவ்வாறிருக்கையில் மழைக்காலம் முடிவுபெற்றது. அப்படி இருந்தும், ஸுக்ரீவனுக்குச் சிற்றின்ப ஆசையில் ராமர் விஷயம் ஞாபகமே வரவில்லை. ராமரோ மழைக்காலம் முடிந்ததும், ஸுக்ரீவன் கூடிய சீக்கரத்தில் வந்துவிடுவான் என்று வெகு ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

வினா 24.—ஸுக்ரீவனுக்கு ராமகார்யம் ஞாபகம் வரும்படி யார் எவ்வாறு செய்தது?

விடை.—ஸுக்ரீவனது அச்சத்தையைக்கண்டவுடன் ஹனுமாருக்கு மிகுந்த துக்கம் வர, அவனி

டம்சென்று ராமர் விஷயத்தில் அவன் அப்பொழுது செய்யும் அநியாயத்தை எடுத்துரைத்தார். அவனுக்குக் கொஞ்சம் பூலோக உணர்ச்சி வந்தது. உடனே ஸுக்ரீவன், நீலன் என்ற வாரதத்தை அழைத்துத் தனது வாரதஸேனைகள் எல்லாவற்றையும் 15-நாளைக்குள் கிஷ்கிந்தா நகரம் வரும்படி ஏற்பாடுசெய்து, அவைகளைக் கணக்கிடவேண்டுமென்றும், அதற்குள் வராத வாரதத்திற்கு உயிரை இழத்தலே தண்டனை என்று தெரிவிக்கக் கூட்டளையிட்டுத் தான் அந்தஃபுரம் புருந்து ராஜஸுகங்களில் அழுந்திப்போனான்.

வினா 25.—இதற்குள் ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—ஸுக்ரீவன் வராதது கண்டு ராமருக்குத் துக்கம் அதிகரிக்க, அவன் நன்றிகெட்டவன் என்று அவருக்குத் தோன்றியது. உடனே லக்ஷ்மணரை ஸுக்ரீவனிடம் அனுப்பி அவனுக்குத் தமது விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்திவரும்படி, ராமர் ஏற்பாடு செய்தார். ராமர் படும் கஷ்டத்தைக் கண்டதும், ஸுக்ரீவனிடம் லக்ஷ்மணருக்கு அதிக கோபம் வர, வெகு பரபரப்போடும் கோபாவேசத்தோடும் ஸுக்ரீவனது அரண்மனை வாயிலில் வந்து, தான் வகுதிருப்பதாக ஸுக்ரீவனுக்கு அங்கதன் மூலமாய்ச் சொல்லியனுப்பினார். அங்கதன் அந்தஃபுரம்போய்த் தன்சிறற்ப்பன் சிறிநின்பத்தில் லோக ப்ரஞ்ஞையின்றி மூழ்கிக்கிடப்பதைக்கண்டு அவன் காதில் நன்றாய்ப் படும்படி லக்ஷ்மணரது கோபமான வரவைத் தெரிவித்தான்.

வினா 26.—அப்பொழுது ஸுக்ரீவன் அந்தஃபுரத்தில் என்ன நடந்தது?

விடை.—அங்கதன் வந்து லக்ஷ்மணர் வரவைத் தெரிவித்ததும், லக்ஷ்மணரால் ஏவப்பட்ட இரண்டு மந்த்ரிகளும் வந்து அவர் வரவை ஸூக்ரீவனுக்குத் தெரிவித்தனர். சிற்றின்ப மயக்கத்தி லிருந்தபடியால், தான் ஒரு அபராதமும் செய்யாதிருக்கையில் தன் பேரில் லக்ஷ்மணர் கோபங்கொள்ளக் காரண மில்லை என்று ஸூக்ரீவன் வழக்குப் பேசத் தொடங்கினேனெயொழிய, லக்ஷ்மணரைப் பார்த்துப் பேசுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு ஒன்றையும் செய்யவில்லை. இதைக்கண்ட ஹனுமார், ஸூக்ரீவனுக்கு அவன் ராமர் விஷயத்தில் அச்சரத்தையாயிருந்து செய்த அபராதத்தை, நன்றாய்ப்படுத்தி எடுத்துச் சொல்லி, லக்ஷ்மணர் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளாவிடில், அவர் கோபம் தணியாதென்றும் சொன்னார்.

வினா 27.—ஸூக்ரீவனது அந்தஸ்புரத்தில் இவ்வாறு ஸம்பாஷணை நடந்துகொண்டிருக்கையில், லக்ஷ்மணர் என்னசெய்தார்? அவரை, யார் முதலில் ஸந்தித்தது? எவ்வாறு ஸமாதாநஞ்செய்தது?

விடை.—கொஞ்ச நாழிகைவரையில் அங்கதன் திரும்பி வருவானென்று எதிர்பார்த்திருந்த லக்ஷ்மணருக்கு, அவன் திரும்பி வராததுகண்டு, கோபம் அதிகரித்துவிட்டது. ராமகார்யமாய் வந்திருப்பதால், அவர் உடனே தைர்யமாய் ஸூக்ரீவனது அந்தஸ்புரத்துள் ப்ரவேசித்து, தமது ததுவை டங்காஞ்செய்துகொண்டே வந்தார். இங்கச் சப்தம் ஸூக்ரீவன் காதில் விழுந்ததும், அவனுக்கு மிகுந்த பயமுண்டாயிற்று

காண்டம்] ஸக்ஷ்மணர் ஸூக்ரீவனைக்கோபித்தல் 143

உடனே, தாரை, தன் கணவனது உத்தரவின்பேரில், ஸக்ஷ்மணரை எதிர்கொண்டு வந்து, ஸ்நேஹிதரிடம் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாதென்றும், தாழ்ந்தவரிடம் பெரியோர் கோபிக்கலாகாதென்றும், பெரிய விரக்தி வாய்ந்த பெரியோர்களுக்குக் கோபம் உண்டாவது நியாயமன்று என்றும், ரிஷிகளையும் காமம் என்பது அசைத்திருக்கையில் கீவலம் குரங்காகிய ஸூக்ரீவன் அதற்கு ஆளாயிருக்கிறான் என்பதுபற்றி கோபம் கொள்ளலாகாது என்றும், ஸூக்ரீவன் ராமர் செய்த நன்றியை மறவாது, குரங்கு ஸேவைகளைக் கிஷ்கிந்தையில் 15 நாளைக்குள் சேருட்படிக் கொடிய உத்தரவு செய்துதான் அந்நேரம் வந்திருக்கிறான் என்றும் சொல்லி, அவரை ஸமாதாநப்படுத்தி ஸூக்ரீவன் இருக்குமிடத்திற்கு அவரைக்கொண்டுபோய்விட்டான்.

வினா 28.—ஸூக்ரீவனைக் கண்டதும் ஸக்ஷ்மணர் என்ன செய்தார்? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—தாரை எவ்வளவு சொன்னபோதிலும், ஸக்ஷ்மணர் கோபம் அடங்காது, ஸூக்ரீவனைக் கண்டதும் படபடப்புடன் அவனை நன்றிகெட்டவன் என்றும் வாலிபோன ஒழியேபோக ஆசைகொண்டிருக்கிறவனென்று, பலவிதமாகக் கடிந்துகொண்டு ராமகார்ய நிமித்தமாய்ப் பேசினார். அப்பொழுது தாரை, ராமர் விஷயத்தில் ஸூக்ரீவன் எவ்வளவு ஆவல் கொண்டிருக்கிறான் என்றும், அதற்காகத் தன்னையும் மற்றைய ஸ்த்ரீகளையும் கைவிடுவதற்கும் தயாராய் இருக்கிறான் என்றும், வாகாஸை சேருவதற்காகத்தான் 15-நாள் ஸூக்ரீவன் காத்திருக்கிறான் என்றும் கொல்ல, ஸக்ஷ்

மணருக்குக் கோபம் தணிந்தது. அப்பொழுது ஸுக்ரீவன், ராமர் தன்னைக் கௌரவப்படுத்துவதற்காகத் தான் தன் ஸஹாயத்தை ஒரு பொருட்டாகக்கொண்டு ராவண ஸம்ஹாரம் செய்ய எண்ணுகிறார் என்று ராமரது பலபராக்ரமத்தைப் புகழ்ந்து பேசி ஸுக்ரீவன் தனது நன்றியறிதலைக் காட்டினான். உடனே லக்ஷ்மணர் ராமரைப் பார்த்துத் தேற்றுவதற்காக ஸுக்ரீவனை வரும்படிசொல்ல, அவன் வானரர்களைக் கூட்டுவதற்கு, இன்னும் சில வானரங்களை மறுபடியும் ஏவும்படி ஹனுமாருக்கு உத்தரவுகொடுத்துவிட்டு, ரிச்யமுக்மலையை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

வினா 24 ரிச்யமுக்மலைக்கு ஸுக்ரீவன் சென்றதும், அங்கு ராம ஸந்திதானத்தில் என்ன ஏற்பாடுகள் அவன் செய்தான்?

விடை.—ராமரைக்கண்டு, ஸுக்ரீவன் தான் அவர் விஷயத்தில் செய்த ப்ரயத்னங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், ஸகல வானரர்களும் கூட்டங் கூட்டமாய் வந்து ராமர் முன் கூடின. உடனே ஸுக்ரீவன் அவர்களை நான்குபாகமாகப் பிரித்து நான்கு திக்கிலும்போய் ஸீதையைத் தேடிவரும்படி அனுப்பினான். அனுப்புகையில், நான்கு திக்கிலும் தேட வேண்டிய இடங்களை எல்லாம், தான் வாலிக்குப் பயந்து ஒடுங்கால் பார்த்திருப்பதால், பார்த்தபடியே வர்ணித்து, குரங்குகளை ஒரு மாதத்திற்குள் தேடித்திரும்பி வரும்படிக்கும், அப்படித் திரும்பாமற்போனால் கிசுடியிட்டு தண்டனைக்குள்ளாகவேண்டி யிருக்குமென்

காண்டம்] ஹனுமார், கணையாழியைப் பெறுதல் 145

றும் உத்தரவு செய்தான். எல்லாக் குரங்குகளும் வெகு உத்ஸாகத்தோடு ஸீதையைத் தேடப் புறப்பட்டன.

வினா 30.—ராவணன் ஸீதையைத் தூக்கிப்போன தெற்குத் திக்கை நோக்கி ஸூகீர்வன் யார் யாரை அனுப்பினான்? எவ்வாறு அனுப்பினான்?

விடை.—தெற்குத் திக்கை நோக்கி ஸூகீர்வன், ஹனுமார், அங்கதன், நளன், லீலன், ஜாம்பவான் முதலிய வார ச்ரேஷ்டர்களை மிகுந்த வாகரக் கூட்டங்களோடு அனுப்பினான். இவர்கள் போரு முன், ஸூகீர்வன் ஹனுமாரை ராமரிடம் அழைத்துப்போய், அவரது பராக்ரமம் முதலியவைகளை எடுத்துச் சொல்லி, அவரே ஒருவேளை ஸீதையைக் கண்டாலும் காணுவார் என்றும் எடுத்துரைக்க, ராமர் ஹனுமாரிடம் தன் கணையாழி மோதிரத்தைக் கொடுத்து, அதை ஸீதையிடம் காட்டினால் அவள் ஸமாசாரம் ஏதாவது தைர்யமாய்ச் சொல்லிவிடுவாள் என்று சொல்லி, மேலும் ஸீதைக்குப் பூர்ணமம் பிக்கை வரும்படியாக அவளுக்குத் தமக்கும் மாத்திரம் தெரிந்த சில ரகஸ்யங்களையும் அவரிடத்தில் சொல்லி யனுப்பினார்.

வினா 31.—தெற்குத் திக்கைத்தவிர மற்றைய மூன்று திக்கிலும் தேடச்சென்ற வாகரர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—மற்றைய மூன்று திக்கிலும் தேடச் சென்ற வாகரர்கள், தம்மால் இயன்றமட்டும் எங்கும் தேடிப்பார்த்தும் ஸீதையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது, வெகு கஷ்டப்பட்டு ஸூகீர்வன் குறித்த ஒருமாத

காலத்திற்குள் கிஷ்கிந்தைக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். எல்லோரும், ஹனுமார் முதலியோர் ஸீதையை ராவணன் தூக்கிச் சென்ற திக்கை நோக்கிப் போயிருப்பதால், அவர்களே ஸீதை யிருக்கும் இடத்தை கண்டுபிடித்து வருவார்கள் என்று அபிப்ராயப்பட, அவர்கள் வரவை ராமர் மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தார்.

வினா 32.—தெற்கே சென்ற ஹனுமார் முதலியோர், ஸீதையை எவ்வாறு தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டனர்? போகும் வழியில் என்ன நடந்தது?

விடை.—போகும் வழியிலுள்ள காடுகள் குறைவுகள் மலைகள் முதலிய இடங்களில் எல்லாம் விடாது புகுந்து, ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டே அவர்கள் தெற்கு நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தனர். வழியில் ஒரு குறையில் ஒரு பெரிய அஸுரன் உட்கார்ந்திருப்பதைக்கண்டு வானரர்களாவரும் சண்டைக்குத் தயாராயினர். அந்த அஸுரன் சண்டைக்காக எழுந்துவந்ததும், அவனை, அங்கதன் ஒரே அடியில் மாய்த்துவிட்டான். பின்பு அந்தக் குறை முழுவதும் ஸீதையைத் தேடிவிட்டு வானரர்கள் பின்னும் தெற்கே சென்றனர்.

வினா 33.—போகும்வழியில் இவர்களுக்கு என்ன ஆபத்து வந்தது? அது எவ்வாறு நீங்கிற்று?

விடை.—ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு தெற்கே போகையில் இவர்களுக்குத் தாகமும் பசியும் அதிகரித்தன. அப்பொழுது தமக்கு முன்னே, நனைந்தவைபாடியும், தாழரை மகரந்தங்களால் சிவப்பு நிறமாகத் தோ

ன் துவனவாயும் உள்ள பட்சிகள் வெளியே வந்து கொண்டு இருக்கும்படியான ஒரு பிலத்வாரத்தை அவர்கள் கண்டு, எல்லோரும் அதனுள் பாவேசித்தார்கள். போகும் வழி மிகவும் இருட்டாயிருக்க, எல்லோரும் அன்றோடே தமக்கு ஆயுள் முடிந்ததென்று பயந்துகொண்டே அதனுள் போய்க்கொண்டிருந்தனர். உள்ளே வெகுதூரம் சென்றும், ஒன்றையும் காணாது, திரும்பி வெளியே வர வழியும் தெரியாது, வாரடர்கள் தத்தளிக்கக் தொடங்கினர். அங்கே சுற்றுமுற்றும் பார்க்கையில், வாரடர்களின் கண்ணில், மணிகள் சர்தனக்கட்டைகள் முதலிய அழகிய சாமான்கள் தோன்றின. அங்கு ஒரு கரிய மான்தோல் போர்த்துக்கொண்டிருந்த ஒரு ஸ்பாய்ஸினிபையும் அவர்கள் கண்டு, அவன் யார் என்று விசாரித்தார்கள். அதற்கு அவன் பதில் உரைக்காதது கண்டு, ஹனுமார் தைர்யமாய் 'நாங்கள் குறைவில் புகுந்ததுமதல் மிகுந்த பசிதாகங்களால் வருந்துகிறோம்' என்று சொல்ல, அவன் அவர்களுக்குச் சுற்றுமுற்றுமுள்ள பழம் முதலியவைகளைத்தின்று தண்ணீர் குடிக்கும்படி உத்தரவு செய்தான். அவர்களுக்குப் பசிதாகம் தணிந்தவுடன், ஸ்பாய்ஸினியின் வேண்டுகோளின்படி அவர்கள் தாங்கள் ராமகாரியமாப்வந்து அந்தக் குறைவுபுட் புகுந்தவிதத்தைவிஸ்தாரமாக எடுத்துச்சொல்லித்தாங்கள்வெளியே எப்படியாவது போகவேண்டுமென்று கேட்க, அந்த ஸ்பாய்ஸினி அவர்களைக் கண்ணை முடிக்கொள்ளும்படி செய்து, எல்லோரையும் தெற்கு ஸமுதாக்கரைகொண்டுபோய்ச் சேர்த்தான்.

வினா 34.—அந்தப் பிலம் யாருடையது? அதிஸிருந்த ஸர்யாஸினி யார்? அதன் விசேஷம் என்ன?

விடை.—அந்தக் குறை மயன் என்ற அஸுரத் தச்சனால் தன் உபயோகத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட விசித்ரமான ஒரு வாஸஸ்தானம். அங்கு அவன் வெகுசாமம் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்க, அவன் ப்ரம்மதேவர் அறுகாஹத்தால் தன் வேலையில் தேர்ச்சியடைந்தான். அங்கு மயன் ஸுகமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில், அவனுக்கு ஹேமை என்ற அப்ஸரஸ்த்ரியைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்ற துர்ஆசைவர, உடனே இந்தரன் அவனைத் தனது வஜ்ராயுதத்தால் கொன்று தள்ளிவிட்டான். அப்பொழுது அந்தக் குறைமயை ப்ரம்மதேவர் ஹேமைக்குக்கொடுக்க அதை அவள் தனது தோழியாகிய ஸ்வயம்ப்ரபை என்பவளிடம் ஒப்புவித்திருந்தாள். அவள்தான் ஹனுமார் முதலியோர் கண்ட வர்யாஸினி. அந்தக் குறையுள் போனவர்கள் எவரும் திரும்பிவந்ததில்லை. அந்த ஸ்வயம்ப்ரபை என்ற ஸர்யாஸினியின் க்ருபையின்றி ஒருவராலும் அந்தக் குறைமயைவிட்டு வெளிவரவே முடியாது.

வினா 35.—தெற்கு ஸமுத்ரக்கரை வந்ததும், வானர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—பிலத்தை விட்டு வெளியில் வந்ததும், வஸந்தகால ஆரம்பத்தைப் பார்த்து மயனாற் செய்யப்பட்ட பிலத்திலேயே. ஸுக்ரீவன் குறிப்பிட்ட ஒருமாத காலம் முடிந்துபோய்விட்டது என்று வானர்களுக்குத் தெரியவந்தது. உடனே அங்கதன், ஸுக்ரீவனி

டம் ஸீதையைக் கண்டுபிடியாது வைத்த வரம்புகட, ந்து சென்று உயிரிழப்பதைவிட ஸமுத்ரக் கரையில் ப்ராயோபவேசஞ்செய்து (பட்டினி இருந்து) இறத்த லே மேல், என்று தீர்மானித்து அவ்வாறே செய்யத் துணிந்தான். மற்றைய வாரார்களும் அவ்வாறே செய்ய எண்ணினார்கள்.

வினா 36 — இந்த ஸமயத்தில் அங்கதனது மனதை யார் எவ்வாறு மாற்றியது? அவனுக்கு யார் எவ்வாறு புத்திமதி கூறி அவனை நல்ல வழிக்குக் கொண்டுவந் தது?

விடை.— இவ்வாறு வாரார்கள் ப்ராயோபவேசத் திற்குக் தயார் செய்துகொண்டிருக்கையில், தான் என்ற வாராம், அங்கதனுக்கு ஸுக்ரீவன் கிஷ்யத்தில் வெறுப்பு உண்டாகும்படி, 'நாம் கிஷ்கிந்தை போகாது இந்த மயன் குறைகளிலேயே ஸுகமாய் இருந்துவிடு வோம், பின்பு ஸுக்ரீவனது கிஷ்கிந்தைமேல் படையெ ட்த்துச் சென்று அதையும் வசப்படுத்தினாலும் படுத்த வோம்' என்று சொன்னான். இதனால் அங்கதன் மனம் மாறுகிறுப்பதற்காக ஹதமார் அவனை நோக்கி, 'வீணு கத் தான் சொல்லிக்கேட்டு மோசம் போகாதே. நீ இங்கு வேறுக ராஜ்யம் ஆளத் தொடங்கினால், உன்னு டன் ஒரு வாரானும் சேரமாட்டான். ஏனெனில் ஒவ் வொரு வாராத் திற்கும், வீடு மனைவி முதலிய எல்லாம் கிஷ்கிந்தையி லிருக்கின்றன. மேலும் ராமலக்ஷ்மணர்கள ளும் எனக்கு கிரோதியாக, அவர் பாணத்திற்கு நீ அவச்யம் இரையாக வேண்டியதும், நீ ஸுக்ரீவனை கிட்டுப்பிரிய எண்ணினால் உனக்குக் கேடுவரும் என்

பதற்கு ஸந்தேகமில்லை. நீ ஸுக்ரீவனிடம் போய்ச்
சேர்ந்தால் உன்னை ஒருவேளை அவன் மன்னித்துவிடு
வான்' என்று புத்திமதி கூறி அவனது மனதை ஒரு
வாறு மாற்றினார்.

வினா 37.—அப்பொழுது அங்கதன் என்ன செய்
தான்? வானரர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—அப்பொழுது ஸுக்ரீவனது கெட்ட
நடத்தைகளை எல்லாம் அங்கதன் எடுத்துரைத்து,
அவன் தன்னை அவசயம் கொல்லுவான் என்று தீர்மா
னம் செய்துகொண்டு ப்ராயோபவேசம செய்வதே
நலம் என்று எண்ணினானே ஒழிய, ஸுக்ரீவனுக்கு
விரோதமாய்த் தான் ஏற்படவேண்டும் என்ற தூராசை
கொள்ளவில்லை. உடனே வானரர்களும் ஸமுத்ர ஜலத்
தை ஆசமனம் செய்துவிட்டுக் கிழக்கு நோக்கி உட்
கார்ந்துகொண்டு, அபபடியே பட்டினியாக இறப்பதா
கத் தீர்மானித்துவிட்டார்கள். அப்பொழுது வானர
கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் ராம கதையைச் சொல்லிக்
கொண்டு காலங்கழிக்கத் தொடங்கினர். அவர்களிற்
சிலர், ஜடாயு ராம கார்யமாக ஜநஸ்தானத்திலிறாத
வைபவத்தைச் சொல்லித் தாம் ராமகார்ய நிமித்தம்
ஸமுத்ரக் கரையிலிறப்பது, ஸுக்ரீவாஞ்ஞைக்கு
உட்பட்டு இறப்பதைவிடமேல் என்று, பலவாறாக ராம
கதையைப் பேசிக்கொண்டு காலங்கழித்தனர்.

வினா 38.—அப்பொழுது வானரர்களுக்கு என்ன
ஆபத்து வந்தது? அது எவ்வாறு நீங்கிற்று?

விடை.—இவ்வாறு வானரர்கள் பேசிக்கொண்
டிருக்கையில், ஸமுத்ரக் கரையிலிருந்த குழையை

கிட்டு 'நமக்கு எல்ல இரை அகப்பட்டது' என்ற ஸ்ரீ
தோஷமாய்க் கத்திக்கொண்டு, ஸம்பாதி என்ற இதற்கு
இல்லாத கழுது வெணியில் மெதுவாய் நடந்து வாரார்
களை விழுங்க வந்தது. அப்பொழுது வாரார்களுக்கு
மிகுந்த பயமுண்டாக, சிலர் கதையை நிறுத்திவிட்
டார்கள். சிலர் ஜடாயு கதையை அத்தருணத்தில்
சொல்லிக்கொண்டிருந்தனர். தன் தம்பியான ஜடாயு
வின் பெயரைக் கேட்டதும், ஸம்பாதிக்கு இக்குரங்கு
களைத் தின்னவேண்டும் என்ற எண்ணம்போக, வார
ர்களுக்குக் கழுதினால வந்த ஆபத்து நீங்கிறது.

வினா 39.—அப்பொழுது ஸம்பாதி வாரார்களை
என்ன கேட்டது? அவர்கள் என்ன பதில்கொண்டார்கள்?

விடை.—ஸம்பாதி ஜடாயுவின்வருத்தார்த்தத்தைச்
சொல்லும்படி வாரார்களைக் கேட்டது. உடனே வார
ர்கள் வெகு உதஸாகத்தோடு, ஜடாயு ஜநஸ்தானத்
தில் ராமகார்யமாக இறந்ததையும், அதற்கு ராமர்
கர்மரதிகள் செய்ததையும், பின்பு ஸீதையைத் தேடி
வதற்காக ஸுக்ரீவனிடம் ஸ்நேகஞ்செய்துகொண்டு,
வாஸியைக்கொண்டு அவனுக்கு ராஜ்யம் கொடுத்ததை
யும் அந்த ஸுக்ரீவன் ஆளுகைப்படி தாம் ஸீதை
யைத் தேடவந்த இடத்தில் அவன் குறிப்பிட்ட மாதம்
ஒன்று முடிந்ததையும், ஆதலால் ஸீதையைக் கண்டு
பிடியாது ஸுக்ரீவன் தண்டனைக்கு உட்படுவதையிட
இறப்பது நலமென்று தாம் தீர்மானித்திருப்பதை
யும், ஆதியோடந்தமாக ஸம்பாதிக்கும் உரைத்தனர்.

வினா 40.—ஸம்பாதி இவ்வாறு இறங்கிவந்து
இருப்பானேன்?

விடை.—முற்காலத்தில் ஜடாயுவும், ஸம்பாதியும் தம்மு சக்தியை வெளியிடுவதற்காக ஸுடிர்யனை நோக்கிப்போகையில், ஜடாயுவிற்ருக் களைப்பு வர, ஸம்பாதி அதைத் தன் இறகால் மறைத்தது. அப்பொழுது அதன் இறகுகள் எறிந்துபோக, ஜடாயுவும், ஸம்பாதியும் கீழே விழுந்தன. ஜடாயு ஜநஸ்தானத்திலும் ஸம்பாதி தெற்கு ஸமுத்ரக் கரையிலும் விழுந்தது.

வினா 41.—இறகு இழந்து விழுந்த ஸம்பாதி, ஏன் இவ்வளவு காலம் உயிர் தரித்திருந்தது?

விடை.—ஸமுத்ரத்தருகில் நிகாகரர் என்ற ஒரு ஸந்யாஸி இருந்தார். அவரிடம் ஸம்பாதி சென்று, தனக்குவந்த ஆபத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, தான் உயிர்விட எண்ணியிருப்பதாகச் சொன்னது. அப்பொழுது அந்த மஹான், தமக்கு இறகு கொடுக்கும் சக்தி இருக்கிறதென்றும், கொஞ்ச நாளில் ராமரது பெண்சாதிபாகிய ஸீதையை ராவணன் தூக்கிப்போய் அதனால் நாசமடையப் போகிறான் என்றும், அந்த ராவணஸம்ஹாரமாகிற தேவகார்யத்தில், அங்கேயே இருந்து வாக்கு ஸஹாயம் பண்ணுவதற்காக அதற்கு அப்பொழுது இறகு கொடுக்கவிலலை என்றும், அந்த ஸஹாயம் செய்தவுடன், இறகுகள் தாமாகவே உண்டாகும் என்றும், அதுவரையில் ஸம்பாதிக்குத் தூரத் ருஷ்டி இருக்குமென்றும், அதுகாலித்துப் பரமபதம் அடைந்தார். அன்று முதல் ராமகார்யத்தில் ஸஹாயஞ்செய்ய எப்பொழுது தருணம் வாய்க்கும் என்ற ஆவலோடு ஸம்பாதி ஸமுத்ரக்கரையிலுள்ள மலைக் குழையில் உயிர் தரித்திருந்தது.

வினா 42.—ஸம்பாதிக்கு ராவணன் ஸீதையைக் கொண்டுபோன கிவரம் முன்னமேயே எவ்வாறு தெரிய வந்தது?

விடை.—ஒருநாள் ஸம்பாதியின் பிள்ளை ஸம்பா சுவன் என்ற கழுஞ்சு, தகப்பனாருக்காக இரை தேடப் போய் இரை ஒன்றும் அகப்படாமல்போக, மாணியில் வெறுங்கையோடு வந்தது. இரை இல்லாது வந்ததன் காரணத்தை ஸம்பாதி கேட்க, அது, தான் ஒரு சிவந்த மேனியாகுகூடிய ராக்ஷஸன் ஒரு ஸ்திரீயைக் கொண்டுபோவதைக் கண்டு, தனக்கு நல்ல இரையாய் இருக்கலாம் என்று எண்ணி தான் அந்த அஸுரனைத் தடுத்ததாகவும், அவன் தன்னை ஸமாதானம் செய்து விட்டு ஸ்திரீயைக்கொண்டு ஒடிப்போய்விட்டதாகவும் அதன் பின்பு அருகே வந்த மஹரிஷிகளால், அவன் தசரதர் பிள்ளையாகிய ராமர் பெண்சாதி என்று அறிந்ததாகவும், பின்பு அவன் மிகுந்த துக்கத்தோடு தனது ஆபரணங்களை வழியே இறைத்துப் போவதைப் பார்த்திருந்ததாகவும், இதனால்தான் இரைதேட முடியவில்லை என்பதாகவும் நடந்த விஷயங்களை விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லிற்று. ஸீதை விஷயமாய் ஸம்பாதிக்கும் முன்னமேயே இவ்வளவுதான் தெரியும்.

வினா 43.—இந்த ஸங்கதிகளை முன்னமே அறிந்திருந்த ஸம்பாதி வாகரர்களிடமிருந்து ராமர் கதையைக் கேட்டதும் என்ன செய்தது? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—தனக்கு இறகு முனைக்குங்காலம் வந்து விட்டதென ஸந்தோஷித்து, வாகரர்களை நோக்கி

ஸம்பாதி, 'ஏ வாகா ச்ரேஷ்டர்களை! இதோ தெற்குப் புறத்தில் 100-போசனைக்கு அப்பால் லங்கைத் தீவிலே அசோக வனத்தில்' ஸீதை வளிக்கிறாள். என் கண்ணிற்கு நிகாகார் அதுக்ககத்தால், அவள் புலப்படுகிறாள். நான் காட்டும் திசையிலே உங்களுள் யாராவது ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டிச் செல்வாராயின், ஸீதையை அவர்கள் அசோக வனத்தில் கண்டு வரலாம். உங்கள் சோம்பேறித்தனத்தை விட்டு விடுங்கள். சீக்ரமாய் யாராவது இந்த ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டி ராம கார்யத்தை முடியுங்கள். எனக்கு இறகு இல்லாததாலும், கிழத்தனம் வந்து விட்டபடியாலும், என்னால் வாக்கஸஹாயம் ஒன்றுமாதாம் ராமர் விஷயத்தில் செய்யமுடியுமே ஒழிய, வேறொன்றும் முடியாது' என்று சொல்லித் தன்னை ஸமுத்ரக்கரையில் கொண்டுவிடும்படி வாகார்களைக் கேட்டுக் கொள்ள, அவர்கள் வெகு ஸந்தோஷத்தோடு அவ்வாறே செய்தனர். உடனே ஸம்பாதி ஜடாயுவுக்காகத் தர்ப்பணம் முதலியவை செய்துவிட்டு வாகார்களுக்குத் தன் இறகுபோன விதத்தையும், ராமகார்ய விஷயமாய் கூத்திருந்து அதில் வாக்கஸஹாயஞ்செய்தால் உடனே இறகு முளைக்கும் என்றும், அதுவரை தனக்குத் தூதர்ஷ்டி இருக்கும் என்றும், நிகாகார் செய்த அதுக்கஹத்தையும் தன் பிள்ளை மூலமாய் ராவணன் ஸீதையை எடுத்ததுச் சென்றதை அறிந்ததையும், ஸம்பாதி சொன்னவுடன், தனக்கு இறகுகள் காகாவென்று முளைத்தன. உடனே ஸம்பாதி ஆகாயத்தில் ளிம்பி 'அதோ ஸீதை அசோகவனத்தி லிருக்கிறாள். சீக்ரம்

ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டி, வாநார்களே! ராம காநி யத்தை முடியுங்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு வெங் ஸந்தோஷத்தோடு பறந்துபோயிற்று.

வினா 44.—ஸம்பாதி பறந்து போனதும், வாநா ர்கள் ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டும் விஷயத்தில் என்ன ப்ரயத்னம் செய்தனர்.

விடை.—வாநார்களுக்கு ப்ராயோபவேசஞ்செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் மாறி ஸந்தோஷ முண்டாக, அங்கதன் அவர்களை நோக்கி 'வாநா ச்ரேஷ்டர் களே, உங்களுள் பார் இந்த ஸமுத்ரத்தைத் தாண்ட, வல்லவர் உங்களது சக்திகளின் விசேஷத்தைக்கூடாது தெரிவிப்புகள்' என்று சொன்னான். உடனே சிற்சில வாநாவீரர்கள் தம்மால் 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, யோஜனை தூரங்கள் முறையே தாவ முடியுமென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது ஜாம்பவான் என்ற காடிராஜன் எழுந்து தனக்குச் சிறுவயதில் அதுபோன்ற அநேக ஸமுத்ரங்களைத் தாண்டவல்ல சக்தி வாய்ந்திருந்ததென்றும், இப்பொழுது கிழத்தனம் வந்துவிட்டபடியால் 90-யோஜனைகள்தான் தன்னால் தாவமுடியும் என்றும் சொன்னான். உடனே அங்க தன் தன்னால் 100-யோஜனை தாவமுடியுமென்றும், தாவிப் போய்விட்டால், திரும்பி வருவது கஷ்டம் என்றும் சொல்ல, ஜாம்பவான், வேலைக்காரிருக்க ஒரு வேலையைப் செய்யலாகாது. ராஜகுமாரன் ஆதலால், தான் தகுந்த குரங்கைப் பார்த்து அந்த வேலையில் ஏவுவதாகச் சொன்னான்.

வினா 45.—ஜாம்பவான் யாரை எவ்வாறு இந்த வேலையில் ஏறினான் ?

விடை.—ஜாம்பவான், ராமபக்தியும், மஹாசக்தியும் வாய்ந்த ஒன்றும் சொல்லாது ஒரு புறமாய் இருந்த ஹனுமாரிடம் வந்து அவரைத் துதிக்கலாயினான். ஹனுமாரது பிறப்பு, அவர் சிறுவயதில் செய்த அற்புதச் செயல்கள், பெற்ற வரங்கள், முதலியவைகளை எடுத்துச் சொல்லி, ஸமுதரத்தைத் தாண்ட வல்லார் அவர் ஒருவரே என்று ஜாம்பவான் சொல்ல, ஹனுமாருக்குத் தமது பலம் ஞாபகம் வந்தது. உடனே ஸமுதரத்தைத் தமது யஜமான் கார்யமாகத் தாண்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்குண்டாயிற்று.

வினா 46.—இந்த எண்ணந்தோன்றியதும் ஹனுமார் என்னசெய்தார்? வாகரர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—ஹனுமாருக்கு இந்தத் தீர்மானம் வந்ததும், தம் உருவத்தைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டு ஸமுதரத்தைத் தமது ராமபக்தி விசேஷத்தால் தாண்ட எண்ணி அவர் அருகிலிருந்த மஹேந்தரகிரியிலேறினார். அப்பொழுது ஹனுமாருக்கும் பலம் வந்ததுவாகி, ராமகார்யம் நன்றாய் முடிவுபெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், ஜாம்பவானும் மற்ற வாகரர்களும், அவரைத் துதித்தனர். உதலாஹத்தோடு ஹனுமார் அட்டஹாஸஞ்செய்கையில் மஹேந்தர மலையே அசையத் தொடங்கியது. இவ்வாறு ஹனுமாருக்கு ஸமுதரத்தைத் தாண்டும் தைர்யம் வந்தவுடன், வாகரர்கள் யாவரும், அவர் போய்த் திரும்பிவரும் வரையில், ராமகார்யம் அவரால் சீக்கரம் வித்தியாகும்பொருட்டு ஒற்றைக்காலில் நின்று தபஸ் செய்துகொண்டிருப்பதாகத் தீர்மானஞ் செய்துவிட்டார்கள்.

5. ஸுந்தர காண்டம்

நிலைக்கடலே கருணைமெய் கடலேகாணம்

கடத்ததடல் கடலேயென் கருத்தே ஞான

மலைக்கணெழுஞ் சுடரேவான் சுடரே யன்பர்

மனத்தொவ்ருஞ் சுயஞ்சுடரே மணியே வாழோர்

தலைக்கணுறு மருடசொகா மணியே வாய்மைத்

தசாதன்மன் குலமணியே தமிழேனுள்ள

நிலைக்கணுறுஞ் சோம வள்ள லேயென்

நிலையறிந்தும் அருளவின்று நினைத்தி லாயே.

வினா 1.—இந்தக் காண்டத்திற்கு இப்பெயர் வரக் காரணமென்ன ?

விடை.—இதற்குப் பலர் பலவிதக் காரணங்கள் கூறுவர். ஸ்ரீவால்மீகி இக்காண்டகதாயின் அழகைக்கண்டு வியந்து, இதற்கு இப்பெயர் கொடுத்தாகச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். வேறுசிலர் ஸுந்தரம் என்றபதம் நஷ்டத்ரவ்யலாபம் எனப் பொருள்படும் என்றும், இக்காண்டத்தின் முகப் விஷயம், நஷ்டமான ஸீதையைக் கண்டுபிடித்தலாகையால், இக்காண்டத்திற்கு இப்பெயர் பொருந்தும் என்று எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், ஸுந்தர என்ற பதத்திற்குத் தூதன் என்ற பொருள் நிகண்டிலிருந்து தெரிய வருகிறதென்றும், இந்தக் காண்டம் ஹனுமாத உத்தமமான தூதைத் சொல்லுவதாகையால் இதற்கு இப்பெயர் தரும் என்றும் ஸ்தாபிக்கின்றனர். ஸுந்தரம் என்ற மஹா

மந்தரத்திக்கு ஹனுமாரே தேவதையாய் இருப்பதால், அவருக்கு ஸூந்தரம் என்ற ஒரு பெயர் உண்டென்றும் அவரது சிறப்பைப்பற்றிச் சொல்லும் காண்டமாதலால் இதற்கு இப்பெயர் வந்ததெனவும், விவரிப்பர் சிலர். பாலகாண்டம் பாலராமரைப்பற்றியும், அயோத்யா காண்டம் வீரராமரைப்பற்றியும், கிஷ்கிந்தா யுத்தகாண்டங்கள் வீரராகவரைப்பற்றியும் சொல்லுவதுபோல, இக்காண்டத்தில் ஸூந்தர ராமரைப்பற்றி, ஹனுமார் வாக்கின் வழியாய், அவரது அழகு யாவர் மனத்தினும் பதியும்படி சொல்லி இருத்தலால், இக்காண்டத்திற்கு இப்பெயரே தகுதி என்று வேறு சிலரும், பக்தியே அழகிற் சிறந்ததென்றும் அதை ஹனுமாரது நடத்தை யால், இங்கு நன்கு விளக்கிக்காட்டப்பட்டிருப்பதால் இக்காண்டம் ஸூந்தர காண்டம் என்ற பெயரிட்டு அழைக்கத்தக்கது என்று வேறு சிலரும் கூறுவர். இக்காரணங்களுள் கடைசியிற்சொன்னவைகள் பெரும் பாலராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வருவன. எப்படி இருந்தபோதிலும் இக்காண்டத்திற்கு இப்பெயர் தகுதியான பெயர் என்பது முன்சொன்னவைகளிலிருந்து எளிதில் விளங்கும்.

வினா 2.—ஹனுமார் மஹேந்தரமலைச் சிகரத்திலிருந்து வானரர்களுடைய தீர்மானத்தைக் கேட்ட பின்பு என்ன செய்தார்?

விடை.—ஹனுமார் தமது ரூபத்தைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டு ஸீதையைக் கண்டுபிடிக்கப் புறப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துடன் ஸகல தேவதைகளையும் பார்த்தித்துவிட்டு, தமது இரு கைகளையும்

கால்களையும் அந்த மஹேந்தர மலையில் அழுத்தி வைத்துத் தமது மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டும், தேகத்தை ஒருவாறு ஒடுக்கிக்கொண்டும் ஆகாயத்தில் ளிளம்பி விட்டார். உடனே அவர் வாயுவேக மனோவேகமாய் லங்கைநோக்கிப் போகத்தலைப்பட்டார் போகும் வேகத்தால் ஸமுத்ரமே அல்லோல கல்லோலப்பட்டது. இவ்வாறு ராமபக்தியால் 100 யோஜனை ஸமுத்ரத்தைக் கடக்கத் துணிந்த ஹனுமாரைக் கண்ட தேவதைகள், ஸீத்தாள் முதலியோர் புகழ்ந்து பேசினர். தமது வாலை உயர்த்திக்கொண்டு அதிவேகமாய் ஆகாயத்திற் செலலும் ஹனுமாரை நோக்கினால், பாம்பைத் தூக்கிக்கொண்டு கருடன் பறந்துபோவது போலிருந்தது.

வினா 3.—இவ்வாறு ஹனுமார் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அவருக்கு ஸமுத்ர மத்தியில் யார் எவ்வாறு ஸஹாயஞ்செய்தது! ஹனுமார் என்ன செய்தார்?

விடை.—இந்தான் முற்காலத்தில் பர்வதத்தின் சிறகுகளை அறுத்துவருங்கால் மைநாகம் என்ற மலைக்குக் காற்றானது ஸஹாயஞ்செய்து, ஸமுத்ர மத்தியில் எறிய அது மாத்ரம் சிறகை இழக்காமல் ஸமுத்ரத்தில் மூழ்கிக்கிடந்தது. ஹனுமார் ஆகாயமாரக்கமாக வருங்கால், தனக்கு உபகாரஞ்செய்த வாயுவின் பிள்ளை என்று அது அறிந்து அவருக்கு உபகாரஞ் செய்ய எண்ணிற்று. அப்பொழுது ஸமுத்ரராஜனும் ராம காரியத்தில் அதை ஸஹாயஞ்செய்யும்படி தூண்ட, அது ஹனுமார் வரும் வழியில் தனது சிகரத்தை உயர்த்தி

அவரைத் தன்னிடம் தங்கி, ச்ரமபரிஹாரம் செய்து கொண்டு பின்பு லங்கையை அடையும்படி சொல்லிற்று. ஹனுமார் தாம் அவரை வேலையாகப் போகிறதாகவும், தம்மால் அங்குத் தங்கமுடியாதென்பதாகவும் சொல்லிவிட்டு, அந்த மலையைக் கையால்தொட்டபின்பு, தமக்கு ஸம்பாதி சூறிப்பித்த வழியை விடாது லங்கைநோக்கிச் சென்றனர்.

வினா 4.—போதும் வழியில் ஹனுமாருக்கு என்ன தடை உண்டாயிற்று? ஏன்? அவர் அதை எப்படித் தாண்டினார்?

விடை.—ஸுரஸை என்ற ஸர்ப்பங்களின் தாயா ரானவள், தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி ஒரு ராக்ஷஸியின் உருக்கொண்டு, ஹனுமாரை வழியில் தடுத்தது அவரது பலத்தையும் புத்தியையும் பரீக்ஷிக்கலானாள். அவள் ஹனுமாரைப் பார்த்து, 'என் வாயுள் நுழைந்து வெளிவந்துதான், நீர் அப்புறம் போக வேண்டும், இல்லாவிடில் நான் உம்மை விடமாட்டேன்' என்று சொன்னாள். உடனே ஹனுமார் தமது உருவத்தைப் பெரிதாக்க, ஸுரஸையும் தனது வாயைப் பெரிதாக்கத் திறந்தாள். அப்பொழுது ஹனுமார் திடீர் என்று கட்டவிரல் ப்ரமானமாகி ஸுரஸையின் வாயுட் புகுந்து, வெளியில் வந்து லங்கைநோக்கிப் புறப்பட்டார். ஆகாயத்தில் கூடியிருந்த தேவதைகள் முதலியோர், ஹனுமாரது புத்தி சாதுர்யத்தை வியந்து பேசினர்.

வினா 5.—இதன் பிறகு ஹனுமாருக்கு என்ன ஆபத்து வந்தது? அதை அவர் எவ்வாறு நீக்கிக் கொண்டு, பின்பு என்ன செய்தார்?

விடை.—ஸமுத்ரத்தில் வெகு கிழனிபாசிய ஸிம்ஹிகை என்ற ஒரு ராக்ஷஸி இருந்தாள் அவள், மேலே போதும்படியான பகலிமுதலியவைகளை, அவைகளின் சிமல் மூலமாகப் பிடித்திழுக்கும் சக்தியுடையவள். இந்தச் சக்திபால் ஸமுத்ரத்தி லிருந்தபடியெனும், அவள் ஜீவனம் செப்துவந்தாள். அவள் ஹநுமானாக் கண்டதும் அவளது நிழலைப்பற்றி இழுகது அவளைத் தன் வாயில் விழும்படி செப்காள். தமது வேகம் கிவரென்று குறைவுபட, சீரேழ்கிடக்கும் ராக்ஷஸிபைககண்டு ஹநுமார் உடனே தமது தேகத்தைக் குறுக்கிக்கொண்டு அவள் வாயில் விழுகது, அவள் வாயை முடியுதும் உள்ளே தமது அபத்தனைப் பெரிதாக்க, ஸிம்ஹிகை வாய் கிழிந்து இறந்தாள். உடனே ஹனுமார் லங்கை கோக்கிப்பறப்பட்டு, லங்கைத்தீவை அடைந்து, அங்கேயே மலையின்மேல் இறங்கி, ராக்ஷஸர் மனதில் ஸந்தேகம் பிறக்காதிருப்பதற்காகத் தமது ஸ்வந்தமான சிறிய உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டார். இவர் ஸிம்ஹிகையைக் கொன்றதைக்கண்டு, தேவதைகளுக்கு மிகுந்த ஸந்தேகவுமுண்டாக, அவர்கள் தமது இருப்பிடம் சென்றனர்.

வினா 6.—லங்கையுள் ஹனுமார் எவ்வாறு எப்பொழுது பரவேசித்தார்?

விடை.—இருட்டுகிற வரையில், ஸமுத்ரக்கரையில் ஒரு மாதத்தடியில் ஹனுமார் காத்திருந்தார். ராவணன் அறியாது, தாம் எவ்வாறு வீரையைக் காணுவது என்பதைப்பற்றி வெகுவாக யோசித்துவிட்டு, அவர் ஸூரியாஸ்தமனமாசிச் சந்த்ரோதயமானதும்

லங்கையுட் ப்ரவேசிக்க யத்தனஞ்செய்தார். அப் பொழுது லங்கையைக் காக்கும் லங்கினி என்ற ராக்ஷஸி ஹனுமாரை எதிர்க்க, அவளை அவர் ஒரே அடியில் கீழே தள்ளியிட்டார். தான் இவ்வாறு ஒரு குரங்கால் அடிபட்டு விழுந்தவுடன், கூடிய சீக்கத்தில் லங்கைக்கே நாசம் வரும் என்று, முன்னமே பரமமானிடமிருந்து சேட்டி ரூப்பதாக அவள் ஹனுமாரிடம் சொல்ல, அவருக்கு 'ஸீதையை நாம் நிச்சயம் இங்கு கண்டுபிடிப்போம்' என்ற நம்பிக்கை உண்டாயிற்று. இவ்வாறு லங்கினியை ஹனுமார் ஜயித்து விட்டு, லங்கைக்கோட்டைமதிலை ஒரே தாவித் தாவிக்குசித்து, லங்கையுள் தமது இடது காலை முதலில் வைத்தார். (சத்துரு வீட்டில் இடது கால் முன்னே வைத்தால் அவனுக்கு அது அசுபமாம்.)

வினா 7.—லங்கையுட் ப்ரவேசித்ததும், ஹனுமார் என்ன சொல்கார்?

விடை.—ஈடுநிசிவரையில், அக்குள்ள ராக்ஷஸர்களது வீடுகள் எல்லாவற்றையும், படுக்கை உள்முதல் சராயல் உள்வரை ஒன்றையும் விடாது, அவர் தேடிக்கொண்டே இருந்தார். அங்கு ராக்ஷஸர்கள் யாவரும் வேகம் ஏதாதலையும் யஞ்ஞ ஹோமாதிகள் செய்து கொண்டிருப்பதையும், பகவத்பூஜைகள் செய்து கொண்டு, ராவணராஜ்யத்தில் மிகுந்த ஸௌகமாய வாழுவதையும் கண்டு அவர் வியந்தார். "இந்தத்தர்மாத் மாக்களை ராமர் எவ்வாறு கொல்லமுடியும்" என்ற எண்ணம் அவருக்கு உண்டாகிவிட, ராக்ஷஸர்களுடைய நடத்தைகளை அவர் உற்றுப்பார்த்து, அவர்களிடம்

கையம்மரதாம் இல்லாததுகண்டு, அந்தக் குறைவின் மூலமாக நாமர் அவர்களை எளிதில் கொல்லமுடியும் என்று தம்மைத் திருப்திப் படுத்திக்கொண்டார். இன்னும் ராத்ரி அதிகநாழிகையாகப் பல வீடுகளில் உள்ள பதிகையுள் அலங்கோலங்களை ஹனுமார் ஸீதையின் சிமித்தம் பார்க்கவேண்டி வந்தது. இவ்வாறு லங்கை முழுவதும் தேடி ஸீதையைக்காணாத ஹனுமார் மிகுந்த துக்கத்தோடு ராவணனது அரண்மனையருகில் வந்து சேர்ந்தார்.

வினா ௩.—ராவணனது கோட்டைக்கொத்தளம் முதலியவைகளை ஹனுமார் எவ்வாறு தேடினார்? அவ் கு என்னென்ன கண்டார்?

விடை — முதலில் ராவணனது அரண்மனையின் அருகிலுள்ள அவனது ஸைநாதிபதிகள, தம்பிகள், பிள்ளைகள் முதலியவர்களது வீடுகள் எல்லாவற்றையும் அவர் விடாது முதலில் தேடினார். அவ் கு ஸீதையைக் காணவில்லை. பின்பு ராவணனது அரண்மனையுட்புகுந்து, அவ் கு எல்லாவிடங்களிலும் தேடி, ஸீதையைக் காணாது, அவனது பதிக்கைப்பையில் புகுந்தார். அவ் கு ராவணனும் அவன் பெண்சாதிமாரர்களும் தாம் கிடந்த இடம் கெரியாது, அலங்கோலமாய் உறங்குவதைக்கண்டார். அப்பொழுது ராவணனுடைய பெண்சாதிபதிய மண்டோதரிபைக் கண்டு, அவள் அழகின் மேன்மையால் அவள் ஸீதையாய் இருப்பாளோ என்று சங்கித்து, கொஞ்சகாலம் ஸீதைக்கு வந்த கேட்டை எண்ணித் துக்கித்தார். ஸீதை ராமரைப் பிரிந்து, இவ்வாறு கூசுக்களை அனுபவிக்க எப்படி ஒப்பு

வாள்? ஆகையால் அவன் ஸீதைபல்ல என்று அதன் பின்பு அவருக்குத் தோன்ற, துக்கம் நீங்கி, அவர் ராவணனை அரண்மனையில் ஒரு இடம் மீதிவைக்காது தேடிவிட்டார். எல்லாம் முடிந்த உடன், அரண்மனையைவிட்டு ஸீதையைக் காணாது வெளியில் மிகுந்த துக்கத்தோடு ஹனுமார் வந்து, 'ஸீதையைக் காணாது ஸூக்ரீவனிடம் சென்று வாசரர்முன் அவமானப்பட்டு இறப்பதைவிட, எப்படியாவது ராவணனைப்பிடித்து, ராமரிடம் கொண்டுபோவது மேல். இதென்ன! நமக்கு வந்த இடத்தில், இர்மாதிரியான அபஜயம் வந்ததே!' என்று எண்ணிட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

வினா 9.—இவ்வாறு துக்கித்துக்கொண்டிருந்த ஹனுமாருக்கு என்ன எண்ணம் தோன்றி, ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கியது? பின்பு அவர் என்ன செய்தார்?

விடை.—இவ்வாறு ஹனுமார், ஸீதை இல்லாத இடமெல்லாம் தேடிவிட்டு, வெளியில் வந்ததும், இவ்வரையிலும் தாம் தேடிப் பாராத இடமாகிய ராவணனது அரிசாகவரும், அவர் கண்ணில்பட்டது. உடனே ஸம்பாதி வார்த்தையும் ஞாபகம்வர, ஸீதை அந்த வரத்துள்ளதான் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாகி, ஹனுமாருக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை விளைவித்தது. உடனே ஹனுமார் ஒரேதாவாய் வந்துதென்று, எங்கும் தேடிவிட்டு, ஒரு சிம்கபா விருஷத்தின் மேலேறி இலைகளுள் ஒளிந்துகொண்டு, அங்கு எப்படியாவது ஸீதை ராமரை நினைந்து புலம்பிக்

கொண்டு வருவாள், அப்பொழுது தாம் அவளைப் பார்க்கலாம் என்ற எண்ணத்துடன் இருந்தார்.

வினா 10.—அங்கு ஒளிந்து கொண்டிருக்கையில், நிலா வெளிச்சத்தில் ஹதுமார் எதைக் கண்டார்?

விடை.—இவ்வாறு மரக்கிளையில் ஒளிந்துகொண்டு, ஸீதையைக் காணும் ஆவலுடன் சுற்றுமுற்றும் பார்க்கையில், சந்தர்வெளிச்சத்தில், அருகே ஒரு மரத்தடியில் ஸீதை வெகு சோகத்தோடு, பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு தேகம் மெலிந்து, அழகு குன்றி சாம்பலால் மூடப்பட்ட அக்நியைப்போல பரகாசித்துக் கொண்டும், ஸதா ராமரையே எண்ணித் துதித்துக்கொண்டும் இருப்பதை, அவர் கண்டார். கூற்றிலும் ஒற்றைக் கண், ஒற்றைக் காத், இரட்டைத்தலை முதலிய கோரூபங்களோடு கூடிய ராக்ஷஸிகள் உட்கார்ந்து கொண்டு ஸீதையைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருப்பதையும் ஹதுமார் கண்டார். இவ்வாறு ஸீதையின் அழகையும், கஷ்டத்தையும், ராம பக்தியையும் கண்டதும், ‘ராமர் ஏன் இவ்வளவு ஒரு பெண்ணுக்காக அலறுகிறார் என்றல்லவா, முன்னே நான் எண்ணியிருந்தேன். இப்பொழுது, ராமர் இந்த மாதுசிரோன்மணியைப்பிரிந்து, இன்னும் ஏன் உயிர் தரித்திருக்கிறார் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறதே,’ என்று அவளது குணாதிசயங்களைத் தம்முள்ளே ஹதுமார் புகழ்ந்து பேசினார்.

வினா 11 —இவ்வாறு ஹதுமார் தம்முள் எண்ணியட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அங்கு என்ன விசேஷத்தைக் கண்டார்?

விடை.—அந்த ராத்ரி பின்பாகத்தில், ராக்ஷ
ஸர் வீடுகளிலிருந்து வரும் வேதகோஷங்கள் அவர்
காதில் பட்டன. இவை தூங்கிக்கொண்டிருந்த ராவ
ணன் காதில் படவும் அவன் தூக்கம் கலைய, அவ
னுக்கு ஸீதையினிடம் ஆசை அப்பொழுது உண்டா
யிற்று. உடனே அவன் எழுந்து, தீவட்டி முதலிய
வைகளுடன் தன் ஸ்த்ரீகளால் சூழப்பெற்று, அசோக
வநம் வந்து, ஸீதையிடம் தனது ஆசையின் அதிகத்
தையும், தன்னைப் புருஷனாக அடைவதால் அவளுக்கு
குண்டாகும் மேன்மையையும், ராமலக்ஷ்மணர்களால்
ஒன்றும் இனிமேல் செய்யமுடியாது என்பதையும்,
ராவணன் வெருவியத்துடன் எடுத்துக்காட்டி, எப்படி
யாவது அவன் தன்னை விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்
டும் என்று ஸீதையிடம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்
டான். ஸீதை வெகு பயத்துடன், தன் கால்கள் முத
லியவைகளைத் தன் உடம்போடு சேர்த்துக்கொண்டு
ஒரு துரும்பைக் கிள்ளி ராணன் முன்னே போட்டுப்
பிறன் பெண்சாதியைக் கவருதல் பாபம் என்றும்,
ஸூர்யனும் ஒளியும்போல், ராமரோடு ஸம்பந்தப்
பட்ட தன்னால், மறபடி வேறு ஒருவனையும் புருஷனாக
எண்ண முடியாதென்றும், ராம கோபத்திற்கு ஆளா
காமல் தன்னை அவரிடம் கொண்டுபோய் விட்டுவிடு
வதே அவனுக்கு நலம் என்றும், தன்னை ராமலக்ஷ்ம
ணர்கள் இல்லாத ஸமயத்தில் தூக்கிவந்த ஆண்மை
பெற்றவன் ராவணன் என்றும் வெருவாகப் புத்திமதி
உரைப்பவள் போலவும், கோபத்தைக் காட்டுபவள்
போலவும், ராவணனைத் துரும்பாக எண்ணி, ஸீதை

பதில் சொன்னான். இதைக் கேட்டதும் ராவணனுக்கு அடங்காகக் கோபம் வர, ஸீதையைக் கொல்ல மனம் வராதவனாய் 'உனக்கு இரண்டு மாதம் கெடு வைத்திருக்கிறேன். அதற்குள், நீ என் பெண்சாதிபாகாத பக்ஷத்தில், உன்னைப் பாகசாலைக்காரர்கள் வெட்டிச் சமைத்து, எனக்குக் காலை உணவாக இட்டுவிடுவார்கள். ஜாக்கதை' என்று பயமுறுத்தி, சுற்றிலும் இருந்த ராக்ஷஸிகளுக்கு ஸீதை எந்தவிதத்திலாவது தனக்கு வசப்படும்படி செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவு அளித்தான். இதற்குப் பிறகு ராவணன் தன்னுடைய ஸ்திரீ ஒருவளது வேண்டுகோளின்படி அவளோடு உல்லாசமாய் தன் அரண்மனை நோக்கிச் சென்றான்.

வினா 12.—ராவணன் இவ்வாறு சென்றதும், ஸீதையைச் சுற்றியிருந்த ராக்ஷஸிகள் என்ன செய்தார்கள்? ஸீதை என்ன செய்தாள்?

விடை.—சிலர் ஸீதையிடும் நயமாய் ராவணனைத் தனது புருஷனுப் அங்கீகரிக்கும்படி கேட்டிக்கொண்டார்கள். சிலர் ஸீதையின் உறுதியை முரட்டுத் தனமெனக் கருதி, அவளைக் கடிந்துகொண்டனர். சிலர் ராவணனது ஐசுவர்யச் சிறப்பை, அவள் முன்னே வர்ணிக்கலாயினர். சிலர் ஸீதை பிடிவாதமாய் இருப்பது கண்டு, 'அவளைக் கிழித்து நான் காலைத் தின்பேன், நான் கையைத் தின்பேன்' என்று வீர்யம் பேசி ஸீதையைப் பிடிக்கத் தலைப் பட்டு அவளைப் பயமுறுத்தினர். சிலர் ஸீதையை சுட்டியால் குத்திக் கொன்றுவிடுவதாக, தமது கையிலிருந்த சுட்டியை அவள் மேலே நோக்கினார்கள்.

இவ்வளவு கஷ்டத்திற்கும் ஆளாகி, ஸீதை பயந்து கண்ணீர் உதிர்த்தபோதிலும், முடிவில் ராக்ஷஸிகளை நோக்கி, 'நான் பரம்பொருளாகிய ராமரது பெண்சாதி, நான் ராக்ஷஸனை ஒருநாளும் கல்யாணம் செய்துகொள்ள மாட்டேன். என்னைக் கொன்று இப்பொழுதே தின்று விடுங்கள்' என்று தைர்யமாய் வாய்விட்டுச் சொன்னாள். இவ்வாறு ஸீதை, இவர்களை லக்ஷ்யம் செய்யாது, தனது கஷ்டத்திலும் ராமரை எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் சிறப்பை ஹதுமார் சிம்சுபா கிருக்ஷத்தின்மேலிருந்து பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்.

வினா 13.—இவ்வாறு ஸீதை வருந்துங்கால், யார் அவளுக்கு அனுகூலமாய் எவ்வாறு பேசியது? பின்பு அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.—பயந்தும், ஸீதை தனது தைர்யத்தை விடாது இவ்வாறு சொல்லவும், அருகே உறங்கிக் கொண்டிருந்த த்ருஜிடை என்ற ராக்ஷஸி (விபீஷணன் பெண்) திரொன்று எழுந்து லங்கைக்கும், ராவணனுக்கும், ராக்ஷஸர்களுக்கும், பெரிய ஆபத்து ராமரால் வந்து, பின்பு ஸீதை, ராமரோடு கூடி ஸூகிக்கப் போகும் விஷயத்திற்கு, அனுகூலமாகத் தான் கனாக் கண்டதாகவும், ஆதாலால் கூடிய சீக்கரத்தில் ஸீதைக்கு ஸூகம் வரப்போகிறதென்றும், அப்படி வந்தால் தம்மைக் கஷ்டப்படுத்தாது ஸீதை இருப்பதற்காகத் தாம் இதுவரையில் செய்த உபதர்வத்திற்கு அவளை மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், இதன்மேல் ஸீதையைத் தாம் வருத்தாதிருக்கவேண்டும் என்றும், அவள் தனது எண்ணத்தை வெளியிட்டாள்,

மற்றைய ராக்ஷஸிகள் இதை நம்பாது, ஸீதையை வஞ்
தத்தொடங்க, அவள் தனது தலைமயிரைக் கழுத்தில்
சுற்றி இருக்கிக்கொண்டு இறந்துபோவதாகச் சொல்
லிக்கொண்டே, ராக்ஷஸிகளது உபத்ரவம் பொறுக்க
மாட்டாமல், ஹனுமார் ஒளிந்துகொண்டிருக்கும் சிம்
சுபா விருகூத்தினடியில் வந்து, தன் தலைமயிரைக்
கழுத்தில் சுற்றிக்கொண்டாள்.

வினா 14.—இந்த கஷ்ட ஸமயத்தில், ஸீதை விஷ
யமாய் ஹனுமார் என்ன ஆலோசனை செய்து முடிவில்
என்ன செய்தார்?

விடை.—நாமோ வந்ததற்கு ஸீதைபின் நிலை
யைப் பார்த்தாப்பிட்டது. இப்படியே நாம் போய்
விட்டாலும் விடலாம் ஆனால் நாம் போய் ராமரை
அழைத்துக்கொண்டு லங்கை வரும் முன், இப்பொ
ழுதிருக்கும் கஷ்டத்தில் ஸீதை இறந்துவிட்டால், நம
து ப்ரயத்நங்களால் என்ன ப்ரயோஜனம்? ஆகை
யால் அவளை எப்படியாவது பார்த்துக் தேற்றிவிட்டுப்
போகாமற் போனால், நாம் வந்த கார்யம் முடிவுபெற்ற
தாகமாட்டாது. மேலும் ராமர் கொடுத்த கணையாழி
மோதிரத்தை, நாம் அவளுக்குக் கொடுத்துச் சென்
றால், ராமர் வரும் வரையிலாவது அவள் உயிர் தரித்தி
ருப்பாள். இப்பொழுது நாம் திடீரென்று, அவள் முன்
சென்று நின்றால், கம்மை ராவணன் அல்லது அவனைச்
சேர்ந்தவன். என்று ஸந்தேகித்து, நம்மோடு அவள்
பேசாதிருந்தால் என்ன செய்கிறது? ஆகையால்
இங்கிருந்து அவள் காதில் படும்படி, முதலில் ராம
கதையைச் சொல்லுவோம்: அதன் பின்பு, அவள்

முன் தோன்றவோம்' என்று ஹனுமார் அந்த மரக் கிணியில் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்தார். இதற்குள், ஸீதை அருகிலிருந்த ராக்ஷஸிகள் உறங்குவதை ஹனுமார் கண்டு, ராம கதையை அடியிலிருந்து வரிசையாய் ஸீதைகாதுல் நன்றாய்ப் படிப்படி சொல்லிவந்து, கடைசியில், தான் ராம கார்யமாய்வந்து ஸமுத்தத்தைத் தாண்டி அசோகவனத்தில் சிம்சபா விருகத்தில் ஸுனிர்வகொண்டிருப்பதையும் சொல்லிமுடித்தார்.

வினா 15.—இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஸீதை என்ன செய்தாள்? பின்பு ஹனுமாருக்கும், ஸீதைக்கும் என்ன நடந்தது?

விடை.—உடனே மேலே தலையைத் தூக்கி, ஸீதை 'நோக்கினாள். அவள் கண்முன் ஹனுமார் தோன்ற, அவரை இன்னும் ராமரைப்பற்றிச் சொல்லுமபடி ஸீதை கேட்டாள். அப்பொழுது ஹனுமார் மாததை விட்டுக் கீழே இறங்க, ஸீதை ஹனுமாரைக்கண்டு 'கனவோ, நினைவோ, கண்டதும் வீணோ' என்று ஐக்கித்துக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது ஹனுமார் சில கேள்விகள் ஸீதையைக் கேட்க, அதற்கு அவள் கொடுத்த பதிலுக்கொண்டு, அவள்தான் ஸீதை என்று தீர்மானித்தார். பின்பு, தான் ராமதூதன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஹனுமார் ஸீதையிடம் ரஹஸ்யங்கள் பேசுவதற்காகக் கொஞ்சம் அவள் அருகே செல்ல, அவளுக்கு ராவணன்தான் இந்த உருவத்துடன் நம்மோடு பேசவந்திருக்கிறானோ என்ற சங்கை உண்டாயிற்று. தனது சங்கையை அவள் வெளியிட்டு, ஹனுமாரோடு பேசாது வாயைமுடிக்கொண்டு

தனது தலையை வேறுபக்கமாகத் திருப்பிக்கொண்டாள்.

வினா 16.—இதன் பின்பு ஹனுமார் எவ்வெவ்விதமாய் ஸீதைக்குத் தன்மேல் நம்பிக்கை வரும்படி செய்தார்? அவை எவ்வாறு முடிவுபெற்றன?

விடை.—இவ்வாறு ஸீதை சங்கடப்பதைக் கண்டு, ஹனுமார், ராமர் லக்ஷ்மணர் ஸுக்ரீவன் முதலியோர் ஸீதையின் ஸௌக்யத்தை விசாரித்துவரும்படி சொன்ன ஸங்கடிகளையும், ராமலக்ஷ்மணர்களது மனோநிலைமையையும் வெகுவாக எடுத்துரைத்தார். இதனால் ஸீதைக்குச் சங்கை தெளியாதது கண்டு, ராமாது லக்ஷ்மணங்களைத் தாம் பார்க்கபடி வர்ணித்தார். அப்பொழுது ஸீதைக்கு ஒருவாறு ஸந்தேகம் தெளிந்ததைக்கண்டு, அவளுக்கு ஸந்தேகம் முழுவதும் தெளிவதற்காக, ராமர் கொடுக்க கணையாழி மோதிரத்தை அவளிடம் கொடுத்தார். உடனே, கணையாழியைக் கண்ட ஸீதைக்கு, தன்னையறியாது ஸந்தோஷம் வர, ஹனுமார்மேல், உறுதியான நம்பிக்கை உண்டாயிற்று.

வினா 17.—இவ்வாறு ஸீதைக்கு ஹனுமாரிடம் நம்பிக்கை உண்டானதும், அவருக்கும் ஸீதைக்கும் என்ன ஸம்பாஷணை நடந்தது?

விடை.—அவ்வாறு ஸீதைக்கு ஹனுமாரிடம் நம்பிக்கை வந்ததும், முதலில் ஹனுமார் ராமர் விஷயத்திலிருந்த பக்தியால் ஸமுத்தீரத்தைக் தாண்டி வந்ததை வியந்துகொண்டாள். ராமலக்ஷ்மணர்களது போகநேசம்வங்களை அவள் கூசாது விசாரித்தாள். அதன் பின்பு, ராமர் தன் விஷயத்தில் சாமம் எடுத்

துக்கொண்டு ராவணன் முதலியோரைக் கொன்று, தன்னை மீட்கவேண்டும் என்ற எண்ணங்கொண்டிருக்கிறாரா என்று மிகுந்த ஆவலோடு ஹனுமாரைக்கேட்டான். அதற்கு ஹனுமார், ஸீதை இருக்குமிடம் தெரியாது ராமர் சும்மா இருந்தாரோ ஒழிய வேறில்லை என்றும், மற்றைய விஷயங்களில் ஸ்தா ஸீதையை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஏங்கிப் பரிதவித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும், உண்மை உள்ளவாறு உரைத்தார். அப்பொழுது ஸீதை, ராவணன் தன்னை ராமரிடம் கொண்டுபோய் விடுவதில்லை என்றும், தான் அவனுக்கு இரண்டு மாதத்திற்குள் வசமாகாமல் போனால், தன்னைக்கொன்று தின்றுவிடுவது என்றும் செய்த தீர்மானங்களை, ஹனுமாருக்குச் சொல்லி, ராமரைக் காணும் விஷயமாக ஸீதை அவரிடம் ப்ரலாபித்தாள். அப்பொழுது ஹனுமார் ஸீதையை கோக்கி, 'என் முதுகில் நீங்கள் ஏறிக்கொண்டால், நான் இந்த ஸமுத்தத்தை ஒரே தாண்டாய்த் தாண்டி இந்த சுதனைமே உங்களை ராமரிடம் கொண்டு சேர்க்கிறேன்' என்று சொன்னார். ஸீதைக்குத் தன் சக்தி விஷயத்தில், நம்பிக்கை வரும்பொருட்டு, அவளுக்குத் தமது பெரிய ரூபத்தையும் அவர் காட்டினார். அப்பொழுது ஸீதை, தான் ஒரு குரங்கோடு தனிமையாய்ப் போவது தகாதென்றும், ராவணனுக்கு இது தெரிய வந்த உடன், அவரை, வேரைகளோடு ஸமுத்ரமத்தியில் எதிர்த்தால், தான் ஒருவேளை ஸமுத்ரத்தில் விழுந்து இறக்க வேண்டியதாக வருமென்றும், அல்லது தன்னை ராகுஷர் பிடித்துவந்து கொள்ளுமென்றும் சொல்லுவார்,

அல்லது தன்னை ஒருவரும் அறியாத இடத்தில் சிறை யிலிட்டு விட்டாலும் விடுவார் என்றும், மேலும் தன் கணவனைத் தவிர தான் மனப்பூர்வமாக வேறு ஒரு வரையும் கொடக்கடாதாதலால் தனக்கு வருவதற்கு இஷ்டமில்லை என்றும் சொன்னான்.

வினா 18.—இவ்வாறு ஸீதை ராமரிடம் அப்பொழுது வரப் பிரியப்படாதது கண்டு, ஹனுமார் என்ன செய்தார்?

விடை.—பதிவிரதா சிரோமணியான ஸீதை சொன்ன சொல்லை, ந்யாயம் என்று அங்கீகரித்து ஹனுமார், ராமருக்குத் தம் மூலமாப்ச் சொல்லி அனுப்பவேண்டியதாயும், தாம் ஸீதையைப் பார்த்ததற்கு அடையாளமாயு முள்ள விஷயங்கள் ஏதாவது உண்டா என்று ஸீதைபைக் கேட்டார். அப்பொழுது ஸீதை, 'ஏறஸ்ராமானதாயும், தனக்குர் ராமருக்குமே தெரிந்ததாயு முள்ள காகாஸூர வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லி, சித்ரகூடத்தில் ஒரு காக்கை என் விஷயத்தில் செய்த அபராகத்திற்காக அதன்மேல் ப்ரம்மாஸ்திரப்ரயோகம் செய்த ராமா! என்னைத்திருடி எடுத்துப்போய் பலவாறாக உபக்ரவப் படுத்தும் ராவணனை ஸமஹாரம் செய்ய உமக்கு இன்னும் மனம் விரவிலையா? என்று தான் ராமரைக் கேட்டதாகச் சொல்லும்படி ஹனுமாரிடம் சொன்னான். இதன்மேல் ராமர் கொடுத்த கணையாழிக்குப் பதிலாக தன் சிரஸில் குட்டிக்கொண்டிருந்த சூடாமணி என்னத்தையும் ஹனுமாரிடம் கொடுத்து, அதையும் ராமரிடம் கொடுக்கும்படி சொல்லி, 'நீர் இதை ராமர் கையில் கொடுத்து, நான்

சொன்ன கதையைச் சொல்லி, கேட்ட கேள்வியையும் கேட்டால், ராமர் நீர் என்னைப் பார்த்துப் பேசினதாக நம்புவார்' என்று ஹனுமாரிடம் உடனே சொன்னான்.

வினா 19.—சித்ரகூடத்தில் நடந்த காகாஸூர வருக்தார்த்தம் என்ன?

விடை.—ஒருநாள் சித்ரகூடத்தில், ராமரும ஸீதையும் தனிமையாய் இருக்கையில், ராமர் ஸீதை மடியில் தலைவைத்து உறங்கக் தொடங்கினார். அப்பொழுது ஒரு அஸூரன் காக்கை உருவாய் ஸீதையின் தேகத்தைக் கொத்தி வருத்த, ஸீதை தன்னால் இயன்ற பட்டும் காக்கையை ஓட்டப் பார்த்தாள். அது ஸாதா ரண காக்கையில்லாததால், அவள் எவ்வளவு ஓட்டியும் போகாது மறுபடியும் அடிக்கடி கொத்த, அவள் தேகத்திலிருந்து உதிரம் பெருகியது. எங்கே தான் எழுந்தால், நாதன் நிதரைக்குப் பங்கம் வருமோ என்று ஸீதை இதைப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தாள். இவள் தேகத்திலிருந்து பெருகிய உதிரம் ராமர் கழுத்தில் பட, உடனே அவர் எழுந்தார். ஸீதை படும் துயரததையும், அதற்குக் காரணமாகிய காக்கையையும் கண்ட உடன், அவருக்கு மிகுந்த கோபம் ஜனிக்க, அருகிலிருந்த தர்ப்பைப் புல்லில் ஒரு பியையை எடுத்து, அதில் ப்ரம்மாஸ்தரததை மந்திரித்துக் காக்கை மேல் விட்டுவிட்டார். அது உலகெங்கும் இரத்தப் ப்ரம்மாஸ்தரத்திற்குப் பயந்தோடி, எந்த தேவதையிடத்து அது சரணடைந்தபோதிலும், தம்மால் ஒன்றும் முடிவாதென்றும், அஸ்தரவேகம் அடக்கி ஸூகம் பெறவேண்டுமானால் அதை ப்ரபோகித்த

ப்ரபுவையே சரணமடைந்தாலல்லது முடியாதென்றும், அவர் கூற, காகாஸூரன் உலகெங்கும் சுற்றிக்கொத்து 'ப்ரம்மபொருளே நீரே கதி' என்று ராமர் காலில் வந்து விழுந்தான் உடனே ராமர் அவனுக்கு அபயப்ரதா நஞ்செய்து, தம் அம்பு விணைப் போகக்கூடாததால் அந்தக் காகையின் ஒரு கண்ணை மாத்தரம், தன் ப்ரம்மாஸ்தரத்துக்கு இரையாக்கி, காகாஸூரனை மன்னித் தருளினா காகாஸூரனுக்குத் தலைக்கு வந்த ஆபத்து, ராமர் கருணையால், ஒரு கண்ணை மாத்தரம் கொண்டுபோயிற்று.

வினா 20.—இவைகளை ஸீதையிடமிருந்து அடைந்த புன்பு, ஹனுமார என்ன செய்ய எண்ணினார்? வேறு என்ன செய்யுமபடி நேரிட்டது?

விடை.—ஹனுமார் ஸீதையிடம் விடைபெற்று, ஸமுத்தரத்தைத் தாண்டிப்போய், ராமரிடம் கூடிய சீகரத்தில் ஸங்கதிக்கொ சோல்லிவிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், ப்ரயாணத்திற்குத் தயாராகி, ஸீதையிடம் போய்வருவதாக அனுமதி கேட்டார். அப்பொழுது ஸீதைக்கு ஹனுமாரைவிட்டு அவ்வளவு சீகரம் பிரிப மனம் வரவில்லை. ஆகையால் தனக்கு ராமர் வருகிறவரையில் உயிர் தரித்திருப்பதற்கு வேண்டிய மனோதிடம் வருவதற்காக மறுநாளும் லங்கையில் தன்னருகே இருந்து விட்டுப் பின்பு ராமரிடம் போகலாம் என்று ஹனுமாருக்கு ஸீதை உத்தரவு செய்தாள். அந்த உத்தரவைச் சிவலிங்கமேல் தாங்கிவைவராய், ஹனுமார் மறுநாளும் லங்கையில் இருப்பதாகத் தீர்மானித்தார்.

வினா 21.—அப்பொழுது ஹனுமார் போவதற்குள், என்ன செய்வதாகத் தீர்மானித்தார்? பின்பு என்ன செய்தார்?

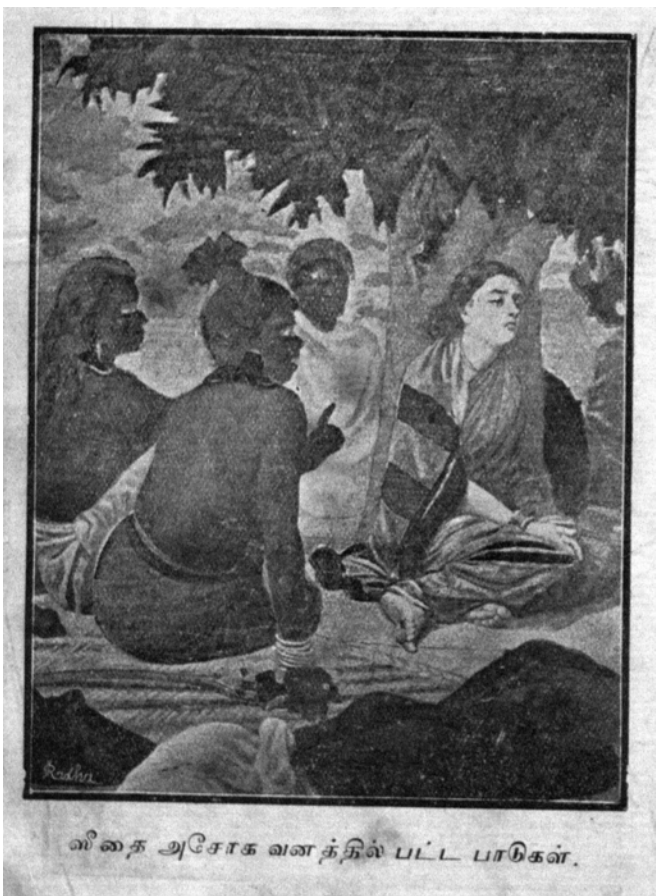
விடை.—வந்தகார்யம் எல்லாம் முடிந்துபோய் விட்டபடியால், ‘மேல் என்ன செய்வது? நமது வரவையும், ராமரது நோக்கத்தையும், ராவணனை நேரேகண்டு தெரிவித்துவிட்டு, இங்குள்ள ராக்ஷஸ ஸேனையின் பலத்தை ஒருவாறு அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இது ஒன்று தான் குறை; நம்மை ராவணன் பார்த்துப் பேசுவதற்காக, முதலில் இந்த அசோகவரத்தை அழிப்போம். அப்பொழுது ராவணனது யுத்தவீரர்கள் ஸேனையினோடு யுத்தத்திற்கு வருவார்கள். அவர்களது பலம் முதலியவைகளை அறிபலாம். ராவணனையும் இதனால் காண இடங்கிடைக்கும்’ என்று ஆலோசித்து, ஹனுமார் அசோகவரத்தை அழித்து, ராக்ஷஸர்களை வலுவில் சண்டைக்கிழுத்தனர்.

வினா 22.—ஹனுமார் அசோகவரத்தை எவ்வாறு அழித்தனர்? பின்பு அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.—அசோகவரத்திலிருக்கும் செடி மரங்கள் எல்லாவற்றையும் வேரோடு சாய்த்து, அந்த வரத்தின் அழகு எல்லாவற்றையும் அவர் கெடுத்தார். கொஞ்ச நாழிகைக்குள் அந்த வரம், ஒரு வெறும் வெளியாகிவிட்டது. ஆனால் ஹனுமார், வீதை உட்கார்ந்திருந்த சிம்சபா விருக்ஷத்தை மாத்திரம், ஒடித்து எறிபவிட்டான். இவ்வாறு வரத்தை அழித்து விட்டு, மிகவும் பெரிய ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு

ஹனுமார் பக்ஷி பாவசத்தால் கடினைக் கடந்தல்.

ஸீதை அசோக வனத்தில் பட்ட பாடுகள்.

அசோகவரத்தின் வாயிலில் வந்து உட்கார்ந்தார். அ தன் பின்பு ராவணனது தேவதாராதனைக்காகக் கட்டி யிருந்த உப்பரிகையையும் வெகு சீக்ரத்தில் ஹது மார் இடித்துத் தகர்த்துவிட்டார். இதைக்கண்ட ஸீதை யைச் சூழ்ந்திருந்த ராக்ஷஸிகள், ஸீதையிடம் அந்தக் குரங்கைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவள், 'மாயா வாயின ராக்ஷஸர்களுக்கல்லவோ மாயானிகளது உருவம் தெரியும்' என்று சொல்லிவிட்டு சுமமா இரு ந்துவிட்டாள். உடனே ராக்ஷஸிகள் குரங்கின் உபத் தவம் பொறுக்கமாட்டாமல் ராவணனிடம் சென்று, 'ஒரு குரங்கு ஸீதையிடம் வந்து ரஹஸ்யமாய் ஏதோ பேசிவிட்டுப் பின்பு அசோகவரத்தை அழித்துவிட் டது. ஸீதை உட்கார்ந்திருக்கும் மாம் ஒன்றை மாத் தாம், அது விட்டுவிட்டது. ஸீதை இந்த விஷயத்தில் ஒன்றும் பேசமாட்டேன் என்கிறாள்' என்று முறை யிட்டனர்.

வினா 23.—இதைக் கேட்டதும், ராவணன் என் னென்ன செய்தான்? அவனது செயல்களெல்லாம் மு றையே எவ்வாறு முடிந்தன?

விடை.—இதைக் கேட்டதும், ராவணனுக்கு மிகுந்த கோபம் வர, முறையே, தன் மந்த்ரி, ப்ர ஹஸ்தனது பிள்ளையாகிய ஜம்புமாலி, ப்ரதானிகளின் பிள்ளைகள் ஏழுபேர்கள், தனது ஸேநாதிபதிகளுள் ஐந்து முக்யமான பேர்கள், தன் பிள்ளையாகிய அக்ஷ குமாரன் ஆகிய இவர்களை அநேக ஸேநைகளோடு ஒருவர் பின்னொருவராய் ஹதுமாரை எதிர்க்கும்படி ராவணன் அனுப்பினான். ஹதுமார், இவர்களோடு

சண்டை கொஞ்சநாழிகை விளைவாட்டாகத் செய்து விட்டு, ஜம்புமாலையை ஒரு பெரும்பாலையை எதிர்த்தும், ஏழு பாதானி புத்ரர்களைத் தமது யுத்த வைசித்ரியத்தாலும், ஐந்து ஸேநாதிபதிகளை ஒரு பெரிய மலையின் கொடுமுடியாலும், அக்ஷகுமாரனைக் காலைப் பிடித்துத் தூக்கிச் சுழற்றி அடித்தும், ஹதுமார் கொன்றார். பின்பு அவர்களோடு வந்த ஸேநைகளை எளிதில் அவர் சின்னாபின்னப் படுத்தினார். * ஒவ்வொரு சண்டை முடிந்த அடுத்த ஸேநை வருவதற்குள், ஹதுமார் அசோகவரத்தின் வாயிலில் வந்துட்கார்து சிரப்பரிஹாரம் செய்துகொண்டு, தான் இன்னார் என்பதைச் சொல்லிக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருந்தார். இவ்வாறு குரங்கை எளிதில் ஜயித்துவிடலாம் என நெண்ணிய ராவணனது எண்ணம், நிறைவேறாமல் போயிற்று.

வினா 24.—இவ்வாறு ராவணன் ஸேநைகளும் ஸேநாதிபதிகளும் மாண்டதும், ஹதுமாரை எதிர்த்தும் படியாரை அனுப்பினான்? இந்தச் சண்டை என்ன மாக முடிந்தது? ஏன்?

விடை.—எல்லா ஸேநைகளும் இம்மாதிரித் தோற்றுப்போனதைக் கண்டு, கெஞ்சந்தரமாகக் குரங்கோடு சண்டை செய்து, அதைப் பிடித்துக் கட்டிவரும்படி ராவணன் தன் முக்யப் பிள்ளையாகிய இந்த்ரஜித்தை அனுப்பினான். அவன் சில ஸேநைகளோடு வந்து, ஹதுமாரை எதிர்த்துக் கொஞ்சகாலம் வரையில் சண்டையிட்டுவிட்டு, பின்பு பரம்மாந்தரத்தை ஹதுமாரின்பேரில் பாயோதித்துவிட்டான். பர

[காண்டம்] இந்த்ரஜித் ப்ரம்மாஸ்தம் விட்டது 179

ம்மா முன்னமே வேண்டிக்கொண்டிருந்ததன்படி ஹதுமார் அதில் கட்டுண்டார். மேலும் இதுவே ராவணனைக் கண்டு துதை வெளியிடுவதற்குத் தக்கவழி என்று அவருக்குத் தோன்றியது. அப் பொழுது மூடத்தனமான சில ராக்ஷஸர்கள் ஹதுமா ரைக் கயிற்றால் வரிந்துகட்ட, வழக்கப்படி பிரம்மாஸ் த்ரத்தின் கட்டு உடனே தளர்ந்துவிட்டது. அப் பொழுதும் தன் கார்யம் முடிவுபெறுவதற்காக ஹது மார் கட்டுப்பட்டதுபோலக் கிடந்தார். உடனே இந்த்ரஜிதது, ஹதுமாரை ராவணன்முன்பு கொண்டு போய்விட்டான்.

வினா 25.—ராவணனுக்கும் ஹதுமாருக்கும் அப் பொழுது என்ன நடந்தது? பின்பு என்னவாக அவை முடிந்தன?

விடை.—ராவணன் மிகுந்த கோபத்துடன் குரங்கைப்பற்றிய ஸமாசாரங்களை விசாரிக்கும்படி ஸபையி லிருந்த சிலரை ஏவ, ஹதுமார் அவர்களை லக்ஷ்யம் செய்யாது, ராவணனையே நோக்கிப் பேசத்தொடங் கினார். அப்பொழுது ஹதுமார் ராமாது பராக் ரமச்செயல்களை எடுத்துரைத்து, ராவணன் ஸீதையை ராஜ்ஜியம் கொண்டுபோய் விடாமற் போனால், அவர் வாரா ஸேனைகளுடன் லங்கை வந்து, ராக்ஷஸர்களை வேரறுத்துவிடுவார் என்றும், வாராஸேனையில் தூதாய் அனுப்பிக்கப்பட்டு, ஸமுத் தத்தையும் லக்ஷ்யம் செய்யாது தாண்டி வந்து, அநேக ராக்ஷஸர்களை ஸேனைகளோடு அழித்த தாமிர மிகத் தாழ்ந்த குளங்கு என்றும், பலவாறுகள் சொல்லி

ராவணனைப் பயமுறுத்தினார். அதைக் கேட்டதும், ராவணனுக்கு மிகுந்த கோபம் வர, 'இந்தக் குரங்கை உடனே கொன்றுவிடுங்கள்' என்று அவன் உத்தரவு செய்தான்.

வினா 26.—இந்த உத்தரவை, யார் மாற்ற எவ்வாறு ச்ரமப்பட்டது? அதை எம்மாதிரியாக ராவணன் மாற்றினான்?

விடை.—ராவணனது தம்பியாகிய மஹாபக்த சிரோமணியான கிபீஷணர், ஸபையில் எழுந்து, ஹனுமாருக்கு ஹிதமாய், 'தூதரைக் கொல்லலாகாது, அது கொடிய பாபம். ஆதலால் அவரை வேறு எந்த விதமாகவாவது மானபங்கம் பண்ணியிடலாம்' என்று ராவணன் மனம் மாறும்படி வார்த்தைகளைச் சொன்னார். அப்பொழுது ராவணன் அதை அங்கீகரித்து, 'குரங்குகளுக்கு அழகு வால், ஒரு குரங்குக்கு வால் போய்விட்டான், மற்றையக் குரங்குகள் அதைத் தம்மோடு சேர்க்கமாட்டா. ஆகையால் இக்குரங்கின் வாலில் துணியைச் சுற்றி நெருப்பை வைத்து ஊரெங்கும் சுற்றி, வணமாக அழைத்துவந்து அவமானஞ் செய்து விட்டுவிடுங்கள்' என்று மறு உத்தரவு செய்தான்?

வினா 27.—அப்பொழுது ஹனுமார் என்ன செய்தார்? அவரால் எப்படி நெருப்பின் தாபத்தை ஹனிக்க முடிந்தது?

விடை.—இப்படி ராவணன் உத்தரவு கொடுத்தவுடனே, வேலைக்காரர்கள் ஹனுமாதது ஊரில் துணிகளைச் சுற்றத்தொடங்கினார்கள். அப்பொழுது அடி

தனது உருவத்தைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டேபோய்த் தனது வாலையும் நீட்டிக் தொடங்கினார். ஊடகியில் ஊரில் உள்ள கந்தைகளால் அவர் வால் மூடப்பட்ட உடன், அதை எண்ணெயில் நனைத்து அதற்கு நெருப்பையும் வைத்துவிட்டு, ஹறுமாரைத் திருட்டு வேவு காரன் என்று அவமதித்துக்கொண்டே ஊர் விதி எங்கும் அழைத்துப்போக ஆரம்பித்தார்கள். ஹறுமார் வாலில் கொழுநுவிட்டு எரியும் நெருப்பைக் கண்டதும், ராக்ஷஸிகள் ஸீதைக்கு இதைத் தெரிவித்தனர். அப்பொழுது ஸீதை, ஹறுமாருக்கு நெருப்புக் குளிர் நதிருக்கவேண்டும் என்று அக்ரி பகவானை வேண்டிக்கொண்டாள். ஸீதையின் அதுக்காஹத்தால் ஹறுமாருக்கு நெருப்பின் வெப்பம் தட்டவே இல்லை. தமது ராமபக்தியால்தான், அக்ரியும் இவ்வாறு குளிர் நதிருக்கிறது என்று எண்ணி, ஹறுமார் ஸீதைக்கும் ராமருக்கும் அப்பொழுது வந்தனம் செய்தார். அதன்பின்பு, ராத்ரி வேளையில் பார்த்த லங்கைபைப் பகலில் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவலுடன், ஹறுமார் அந்த ராக்ஷஸர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்போல, ஊரெங்கும் உலாவிக்கொண்டு வந்தார்.

வினா 28.—ஹறுமார் வாலில் இட்ட தீ எப்படி ராக்ஷஸர்களுக்கு சிபரீதமாக முடிந்தது?

விடை—ஊரெங்கும் சுற்றிப்பார்த்து முடிந்த உடன், ஹறுமாருக்குத் தமது கார்யம் முடிந்ததாகத் தோன்றியது. உடனே அவர் ஆகாயத்தில் தமது வால் தீயோடு கிளம்பி, தம்மோடு வந்த காவலாளரான ராக்ஷஸர்களை முதலில் கொன்றார். அதன் பின்பு, தமது

குக் குளிர்ந்து ஸஹாயமா யிருந்த அக்நி பகவா னுக்குத் தகுந்த உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்ற, லங்கையே அக்நிக்குத் தகுந்த ஆகாரம் என்று அவர் தீர்மானித்தார். உடனே தன் வாலில் இருந்த நெருப்பை லங்கையிலுள்ள வீடுகளி லெல்லாம் ஹனுமார் வைக்க, காற்றின் ஸஹாயத்தால் அந்த நெருப்புப் பரவியது. அவர், தர்மாத்மாவான விபீஷணர் வீட்டை மாத்ரம் எரிக்காது விட்டுவிட்டு, தமது வால் நெருப்பால் லங்கைமுழுவதையும் கொஞ்ச நாழிகைக்குள் சாம்பலாக அழித்துவிட்டார்.

வினா 29.—அப்பொழுது ஹனுமாருக்கு என்ன ஸந்தேகம் வந்து எவ்வாறு தெளிந்தது? பின்பு அவர் என்ன செய்தார்?

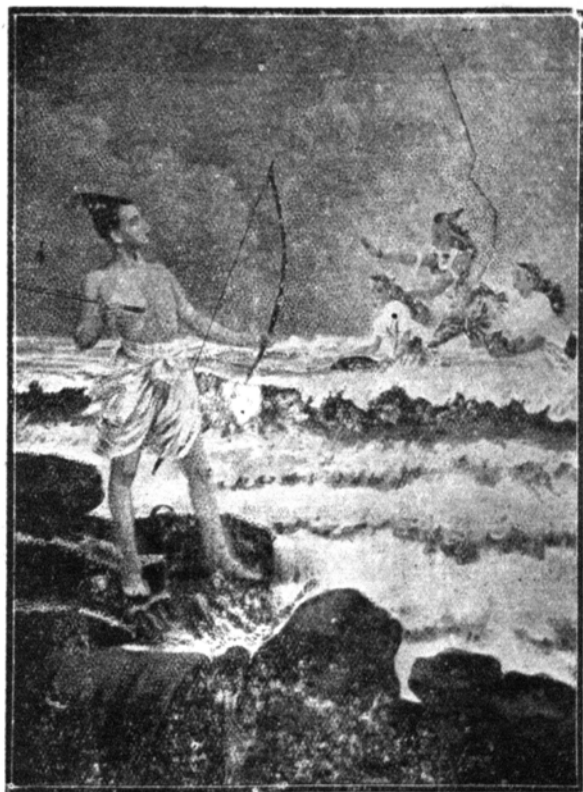
விடை — இவ்வாறு லங்கை முழுவதும் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு எரிந்துவருகையில், ஹனுமாருக்கு ஸீதையும் இதில் அகப்பட்டுக் கொண்டுவிட்டாளோ என்ற சங்கை வர, 'ஐயோ! நாம் எந்தக் கார்யத்திற் காக வந்தோமோ, அதைக் கவனியாது இவ்வாறு ஸீதையும் சேர்த்து எரித்துவிட்டோமோ, இனிமேல் நாம் ராமரிடம் என்ன சொல்வது' என்று வெகுவா கத் துக்கிக்கலாயினர். அப்பொழுது, 'ஸீதையை அக்நிபகவான் தொடவில்லை' என்று, ஆகாயத்திலி ருந்த ஸித்தர்கள் ஹனுமாரைத்தேற்ற, அவர் ஸமாதா நம் அடைந்து, உடனே அசோகவனம் வந்து சேர் ந்து, ஸீதை ஒரு குறையுமின்றி ஸூகமாய் இருப் பதைக்கண்டு ஆநந்தித்தார். அப்பொழுது, ராமர் முதலியவரது வரவைத் தான் வெகு ஆவலோடு எதிர்

காண்டம்] வாரர்கள் ஹதுமாணப் புகழ்தல் 183

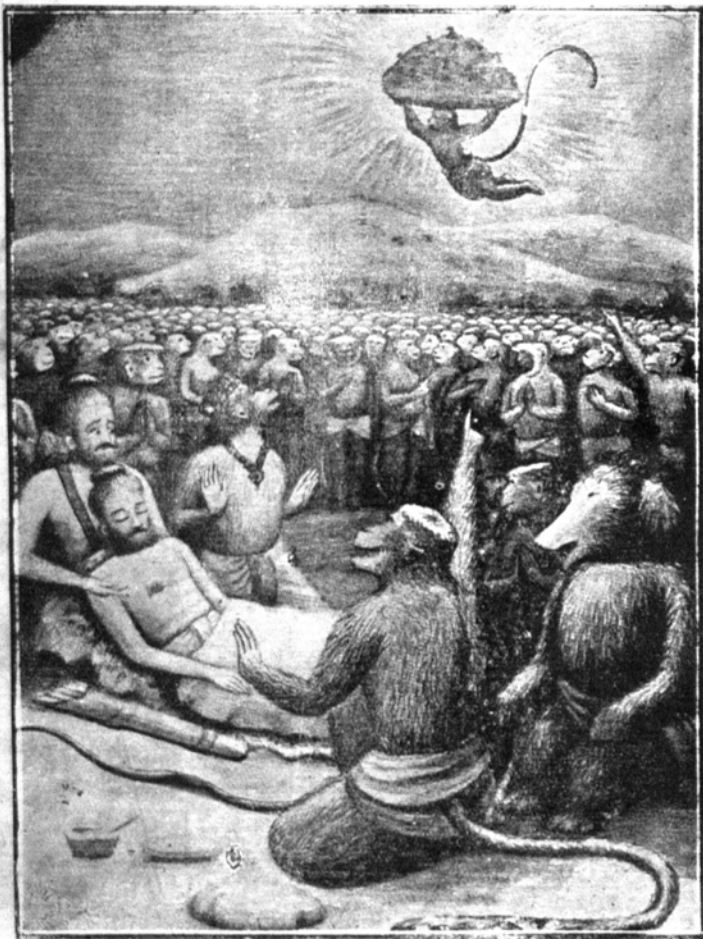
பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகவும், தான் ஒரு மாதம் வரையில் உயிரைவைத்துக்கொண்டிருக்கமுடியுமென்பதாகவும், அதற்குள் எப்படியாவது தன்னை வந்து மீட்டுக்கொண்டுபோகும்படி, ராமரிடம் அடிக்கடித் தூண்டவேண்டுமென்பதாகவும், ஸீதைசொல்ல, ஹதுமார் அப்படியே செய்துமுடிப்பதாகச் சொல்லி, அவளிடம் விரயத்துடன் விடைபெற்று, ஸமுத்ரக் கரையிலுள்ள மலையபர்வதம் வந்து, தமது வாலு ஸமுத்ரத்தில் அணைத்தார்.

வினா 30.—இதன்பின்பு ஹதுமார் என்ன செய்தார்? அக்கரையிலிருந்த குரங்குகள் என்னென்ன செய்தன?

விடை.—அந்த மலையிலிருந்து மிகுந்த வேகத்துடன் ஸமுத்ரத்தின் வடகரைக்குத் தாவி, கூடிய சீக்கரம் தமக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் அங்கு தன், ஜாம்பவான் முதலியவர்களிடம் வெகு கோலா ஹலத்தோடு வந்து சேர்ந்தார். உடனே எல்லாக் குரங்குகளும் ஹதுமாரது ஸந்தோஷத்தைக்கண்டு துள்ளிக் குதித்தன. ஹதுமார் மஹேந்தரமலை வந்ததும், அங்கு குரங்குகள் எல்லாம் கூட்டங்கூடி, ஹதுமார் போகும் வழியில், வந்த கஷ்டங்களிலிருந்து தப்பி லங்கையை அடைந்ததும், ஸீதையைக் கண்டதும், ராக்ஷஸர்களோடு யுத்தம் செய்து ராவணனைக் கண்டதும், லங்கையைக்கொளுத்தியதும் ஆகிய திவ்ய கதைகளைக் கேட்டு ஆசந்தித்து, ஹதுமாரைப் புகழ்ந்து பேசினர். இதன்பின்பு குரங்குகள் எல்லாம் கிஷ்கிந்தைநோக்கிப் புறப்பட்டன.

வருணன் சரணாகதி.

ஹனுமார் பக்திபரவசத்தால் விரைவில்
சஞ்சீவி பர்வதங் கொண்டு வருதல்.

6. யுத்த காண்டம்

ஓன்றே யென்னி னென்றேயாம் பலவென் றுரைக்கிற்
பலவேயாம்; அன்றே யென்னி னன்றேயா மாமே யென்னி
னாமேயாம்; இன்றே யென்னி னின்றேயா முளதென்
றுரைக்கி னுளதேயாம்; நன்றே நம்பி குடிவாழ்க்கை நமக்கிங்
கென்றே பிழைப்பம்மா.

வினா 1.—இவ்வாறு ஹநுமார் வீதியினிட
மிருந்து ஸமாசாரம் கொண்டுவந்ததும், ராமர் என்
னென்ன செய்தார்?

விடை.—அவர் ஹநுமாரை உத்தமதூதர் எனப்
புகழ்ந்து பேசி, அப்பொழுது வேறுனித ஸாதாரணப்
பிரகி யுபகாரம் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலையி
லிருந்தமையாலும், அவருக்கு ஹநுமார்மேலிருந்த
பிரிதி அதிகத்தாலும், அநேக கோடிகாலம் தபஸ்
செய்தும் பக்தர்களுக்குக் கிடைத்தற்கரிதான சிறந்த
தமது அங்கஸங்கத்தை, அவருக்குக் கொடுக்கலாம்
என்று எண்ணி, ராமர் அப்பொழுது ஸகல வாகரர்.
கள் முன்பாக ஹநுமாரை இறுகத் தழுவிக்கொண்
டார். இதனால் ஹநுமாருக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷமும்
மேன்மையும் உண்டாயின. பின்பு ஹநுமார், ராம
ரின் வேண்டுகோளின்படி, லங்கையையும் ராவணனது
பலத்தையும் வர்ணித்து, தாமும் தம்மைப்பேர்ன்ற
சில குரங்குகளுமே லங்கையை அழித்து ராவணனைக்
கொன்று வீதியை மீட்டுவரப்போதும் என்று
சொன்னார். இதன் பின்பு ஸமுத்தரத்தை எவ்வாறு
தாண்டி, வாகரர்களை லங்கைகொண்டு சேர்ப்பது

வினா 31.—வழியில் குரங்குகள் ஸந்தோஷ அழி கத்தால் என்ன செய்தன? அதனால் என்ன பிரமாதம் விரிந்தது?

விடை.—வழியில் ஸுக்ரீவனுக்கு மிகுந்த ப்ரியமானதாயும், ததிமுகன் என்ற வானரத்தலைவனால் காக்கப்பட்டதாயுமுள்ள மதுவரத்தைக் குரங்குகள் காண, அதில் தேன் குடிக்கவேண்டும் என்று எல்லாக் குரங்குகளும் இறங்கின. ததிமுகனிடம் உத்தரவுபெற்றுக் கொண்டு உள்ளேசென்று, எல்லாக் குரங்குகளும் தேனை வெகு ஸந்தோஷத்தோடு குடிக்கத் தலைப்பட்டன. உடனே மதுவால், மயக்கமுண்டாகக் குரங்குகள் அந்த வரத்தையே அழிக்கத் தொடங்கின. ததிமுகனது வேலைக்கார முதலிலும், பின்பு ததிமுகன் கீராகவும், இக்குரங்குகளைத் தடுக்கப்பார்க்க, முடியாது தத்தளிக்க, ததிமுன் ஓடோடியும்போய் ஸுக்ரீவனுக்கு ஸமாசாரத்தைத் தெரிவித்தான்.

வினா 32.—அப்பொழுது ஸுக்ரீவன் என்ன செய்தான்?

விடை.—அங்கதன் முதலிய வானரர்கள் மதுவரத்தை அழிக்கும் ஸங்கதியை ராமரிடம் சொல்லி, அவர்கள் அவச்யம் ஸீதையைக் கண்டே வந்திருக்கவேண்டும்; இல்லாவிடில், தான் குறித்த நாள்தவறி, அவர்கள் தன்னிடம் வரவேமட்டார்கள் என்றும், அவ்வாறு வரினும், இம்மாதிரியாய் மதுவரத்தை உத்தராகத்தோடு அழித்துத் தேனைக் குடிக்கமாட்டார்கள் என்றும் எடுத்துக்காட்டி, ஸுக்ரீவன் ராமரைத் தேற்றினான். இதன்பின்பு அங்கதன் முதலியோரைச் சீக்ரம்

காண்டம்] ஹனுமார் சூடாமணியைக் கொடுத்தல் 185
தன்னிடம் அனுப்பும்படி ஸுக்ரீவன் உத்தரவு கொடு
த்து, ததிமுகளை வெரு ஸந்தோஷத்தோடு அனுப்பி
னான்.

வினா 33.—ததிமுகள் என்ன செய்தான்? பின்பு
அங்கதன் முதலியோர் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—ததிமுகள் ஓடிவந்து அங்கதனிடம்
ஸுக்ரீவ ஆஞ்ஞையை வெளியிட, அங்கதனுக்கு வாக
னங்கள் செய்த கார்யம் ஸுக்ரீவனை எட்டிவிட்டதே
என்ற எண்ணத்தால் பயமும் வெட்கமும் உண்டா
யின. உடனே எல்லாக் குரங்குகளையும் ஸுக்ரீவனி
டம் செல்லத் தயாராகும்படி அவன் உத்தரவு செய்
தான். எல்லோரும் அங்கதனையும் ஹனுமானையும்
முன்னிட்டுக்கொண்டு, மிகுந்த கோலாஹஸ்த்தோடும்
அட்டஹாஸத்தோடும் ராமலக்ஷ்மண ஸுக்ரீவர்கள்
இருக்குமிடம், 'கண்டோம் ஸீதையை' என்று கூலிக்
கொண்டு வந்து குதித்தனர்?

வினா 34.—இந்த கேஷம் ஸமாசாரத்தைச் சொல்
லியதும், ஹனுமார் என்ன செய்தார்?

விடை.—ராமருக்கு அவர், ஸீதை கொடுத்தனுப்
பிய சூடாமணியைக் கொடுத்தார். அதை ராமர் வாக்
னத் தமது மார்பில் அணிந்துகொண்டு, கொஞ்ச நாழி
கை பெருமூச்செறித்துவிட்டு, ஸீதை சொல்லிஅனு
ப்பிவித்த அடையாளங்கள், ஸங்கதிகள், ஸீதை இருக்
கும் ஹீனநினை முதலியவைகளை, ஹனுமார் சொல்லைக்
கேட்டு, அவர் அங்கதனை அடைந்தார். அதன் பின்பு
தான் ஸீதையைத் தேற்றிவிட்டு, கூடிய சீக்கரத்திற்
ராமரை வாகன ஸேவைகளோடு ஸங்கைக்கு அழைத்து

வந்து, அவனை அவனே மீட்கும்படி செய்வதாக வாக்
களித்து அவனுக்கு ஸந்தோஷம் உண்டாகியதையும்,
ஹனுமார் கடைசியாக ராமருக்குச் சொல்லி தமது
கதையை முடித்தார்.

ஸ்ரீமத்
ராமாயண வினாவிடை
(இரண்டாம் பாகம்)

அட்டவணை.

விஷயம்.	வினாக்கள்.	பக்கம்.
யுத்தகாண்டம்	73	1
உத்தரகாண்டம்	139	66

அனுபந்தம்.

1. ராமாயண ஸ்திகள்	125
2. ராமாயண மாறுபாடுகள்	132
3. ஸம்பாஷணைகள்	141
4. வம்ச வழி	151
5. கேழ்விகள்	154
6. ராமாயணத்தின் உட்பொருள்	160
7. ராமாயண ஸாரம்	166
8. ஸ்ரீராம காமச் சிறப்பு	169

என்ற ஏக்கம் ராமர் மனதில் உண்டாக, அவருக்குத் துக்கமுண்டாயிற்று.

வினா 2.—இதை யார் ஏவ்வாறு தேற்றியது? பின் என்ன நடந்தது?

விடை.—ஸூகீவன் ராமருக்குப் பலவிதமாக ஸமாதானங்கள் சொல்லித் தேற்றினான். * எப்படியாவது ஸமுத்ரத்தின் குறுக்கே அணையிட்டு, வானரர்கள் லங்கை சேர்ந்தால், லகுவாய் ராவணனைக் கொன்று ஸீதையை மீட்டுவிடலாம் என்றும், ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டும் விதத்தை ஸமுத்ரக்கரை போய் யோசித்துக்கொள்ளலாம் என்றும் ஸூகீவன் சொன்னான். உடனே ராமர், வானரர்களைத் தெற்கு நோக்கிப் புறப்படும்படி ஏவ, ஸூகீவன், முதலில் நீலன் என்ற ஸேனாதிபதியைப் போகும்வழியை முன்னே போய்ச் சீர்திருத்துவதற்கும், கவயன், நளன் முதலிய சில ஸேனாதிபதிகளை ஸேனையின் முன்புறம் போவதற்கும், ஹனுமாரையும் அங்கதனையும் ராமலக்ஷ்மணர்களை முறையே தூக்கிக்கொண்டு மத்தியில் செல்வதற்கும், ஸுஷேணன் (குரங்கு வைத்தியன்) ஜாம்பவான் முதலிய தலைவர்களை ஸேனையின் பின்புறம் காவலாகப் பார்த்து வருவதற்கும் ஏற்படுத்தித் தனது ஸேனைகளை ஸமுத்ரம் நோக்கிப் போகும்படி கட்டளையிட்டான். இந்த ஒழுங்குப்படி ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து மிகுந்த சோலாஹலத்தோடு வானரஸேனை, தென் ஸமுத்ரத்தின் வடகரை வந்து, ராமர் உத்தராவீன்படி தண்டிற்ங் கிபது.

வினா 3.—ஸமுத்ரக்கரை வந்ததும் ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—ராமர், ஸூக்ரீவனுக்கு ஸேனைகளை ஒழுங்குபடுத்தி, களையில் நிறுத்திவைத்து அனைத்து சுற்றிச் சிறந்த வாகரவீரர்களைக் காவல்வைத்து மாயா விகளான ராக்ஷஸர்கள் வந்து சண்டை சச்சரவு செய் யாமல் காப்பாற்றும்படி உத்தரவு கொடுத்தார். அதன் பின்பு லக்ஷ்மணனோடு, ராமர் ஸமுத்தரக்களையில் ஏகாந்தமர்ப்புப் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அவருக்கு அக்களையில் ஸீதை படுப்பாடு, ரூபகம் வந்துவிட்டது. அவர் கொஞ்சநாழிகை ஸீதைவைப் பற்றிப் பரலாபிக்க, லக்ஷ்மணனால் தேற்றப்பட்டுத் தைர்யத்தை அடைந்தார். பின்பு ஸமுத்தரக்களையில் வாகர ராளும் ராமலக்ஷ்மண ஸூக்ரீவர்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து அதைத் தாண்டும் விதத்தை ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வினா 4.—இந்தத் தருணத்தில் ராவணனிடமிருந்து ராமருக்கு யார் ஸஹாயமாக வந்தது? அவரைப்பற்றி வாகரர்கள் என்ன சொன்னார்கள்?

விடை.—ராவணனிடமிருந்து, அவன் தம்பியும் மஹாத்மாவுமாகிய விபிஷணர் நான்கு ராக்ஷஸர்களோடுகூட ராமரை வந்து சரணம் அடைவதற்காக வாகரஸேனைக்கு நேர்மேலே வந்து ஆகாயத்தில் நின்றார். அவர் வந்ததும், சில வாகரர்களிடம் தம்மைப் பற்றியும் தாம் சரணமடைய வந்திருப்பதைப்பற்றியும் ராமருக்குச் சொல்லியனுப்பினார். இதைக்கேட்டதும் ராமர் வாகரசச்சேஷ்டர்களை மந்தாலோகனை ஸபையாகக்கூட்டி, விபிஷணரை என்னசெய்வது என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கலானார். ஸூக்ரீவன் உள்பட எல்லாக் குரங்குகளும் ‘அவன் ராக்ஷஸன், நமக்கு

விரோதி, அவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளாது கொல்லுவதே நலம்' என்று தமது அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டன. ஹனுமார் மாத்திரம் விபீஷணரது குணத்தை லங்கையில் கண்டிருந்தார் ஆகையால், 'அவரைக் கெட்டவரென்று சொல்லலாகாது. அவர் தமது அபிப்பிராயத்தை வாய்விட்டுச் சொல்லாதிருக்கையில், அவரை நாம் கெட்டவர் என்று எவ்வாறு சொல்வது? ஆகையால் அவரை வருத்தாது அவர் வந்த காரணத்தை அவர் வாயிலேயே தெரிந்துகொள்வோம். அவர் முகம் முதலியவைகளை நோக்கினால், நல்ல புத்தியோடு மனப்பூர்வமாய்ச் சரணமடைய வந்திருப்பவர்களைப் போலக் காணப்படுகிறார். ஆகையால் அவருக்கு அபயப் பாதானம் செய்வதே நலம்' என்று தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார்.

வினா 5 — அப்பொழுது விபீஷணர் விஷயத்தில் ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—உடனே ராமர் 'என்னிடம் யாராவது சரணம் என்று வந்துவிட்டால் அவன் விரோதியானதும் அவனுக்கு அபயம் அளிப்பதே என் வாதம். மேலும் இவன் சாவணனாகிலும் ஸி, என்னை இவனாகிலும் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆகையால் நான் இவனுக்கு அபயம் அளிக்கப்போகிறேன்,' என்று உறுதியாகச் சொல்லி ஸுகீவன் சொல்லுக்கும் விரோதமாய், விபீஷணருக்கு அவர் அபயம் அளித்தார். உடனே விபீஷணர் கீழே இறங்க, அவரிடம் வந்த காரியத்தையும், அவர் வருவதற்கு ஏற்பட்ட காரணத்தையும் விசாரித்து, ராமர், அவர் நல்ல பக்தர் என்று கண்டு, அந்த ஸமுத்ரக் கரைபிலேயே ஸமுத்ர ஜலத்

தால் அவருக்கு ராக்ஷஸ ராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்தை முன்பாகவே செய்துமுடித்து, அவரையும் தமது முக்ய மந்த்ரிகளுள் ஒருவராக வைத்துக்கொண்டு வெகு கௌரவமாய் நடத்திவந்தார்.

வினா 6 —தன் தமையனுக்கு ஆபத்தாகிய பெரும் போர் விளையும் தருணத்தில் இவ்வாறு அவனைவிட்டு விபீஷணர் எதிரியினிடம் சரணம் என்று ஏன் வந்து அடைந்தார்?

விடை.—ஹனுமார் லங்கையை எரித்துவிட்டுச் சென்றதும், ராவணன் தனது மந்த்ரி ப்ரதானிகளோடு லங்கையை ராமபாணத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனை செய்தான். அப் பொழுது ஒவ்வொரு துர்மந்த்ரியும், தானே தனிமையாகவே ராமரையும் அவரது வாரதர்களையும் அழிக்க வல்லவன் என்றும், அவன் ஸுகமாக ஸீதையோடு ஆநந்திக்கலாம் என்றும், ராவணனுக்குத் துர்ப்போதனைகள் செய்தான். (ராவணன் இவ்வாறு செய்யமுடியாததன் காரணத்தை உத்தரகாண்டத்தில் காண்க) அப் பொழுது கும்பகர்ணன் என்ற ராவணன் தம்பி, தன்னுக்கத்தை விட்டெழுந்தமையமாயிருந்ததால், அவனையும் ராவணன் இந்த விஷயத்தில் தனது அபிப்பிராயத்ததை வெளியிடும்படி கேட்டான். கும்பகர்ணன் ராவணன் செய்தது அநீதி என்றும், அதுவரையில் ராவணன் ராமபாணத்தால் இறவாதிருப்பது ஆச்சரியம் என்றும், ஸீதையை அவன் எடுத்து வந்துவிட்டமையால்தான் ஒருவனே ராவண ஸீதையை அழித்துவிடுவதாகவும் சொன்னான். இவ்வாறு ராவணனுக்குத் துர்ப்போதனைகள் ஏறிக்கொண்டு வருங்கால் அங்கங்களைப்

பொறுக்க முடியாது, மிகுந்த துக்கத்துடன் விபீஷணர் எழுந்து தமது அபிராபத்தை வெளியிட்டார். அடிமுதலே அவர் சொல்லிக்கொண்டு வந்தபடி, ஸீதையை ராமரது பாதாசனத்தத்தில் சேர்த்துவிடுவதே, லங்கையை அபிராபத்திலிருந்து காப்பதற்கு நல்ல வழி என்று அவர் சொன்னார். உடனே ராவணன் அந்தத் தர்மாத்மாவை ஸைபயில் அவமானப்படுத்திக் கொடிய சொற்களாற் புண்படுத்தினான். இதைப் பொறுக்காது, விபீஷணர் தமது குடும்பம் முதலியவைகளை விட்டு, லங்கையில் துராத்மாவான தமது தமையனோடு வலிக்க மனமில்லாதவராய், ராமரது பாதாசனத்தத்தில் சரணம் என்று வந்து விழுந்தார்.

வினா 7.—இவ்வாறு விபீஷணர் ஆபத்தாலத்தில் தன் தமையனைத் தத்தளிக்க விட்டுவிட்டு ராமரிடம் சரணம் புகுந்து அவருக்கு ராவணனது சஹஸ்யங்களைத் தெரிவித்தது ந்யாயமா?

விடை.—கெட்டவர்களுக்கு ஸஹாயம் செய்வாமல் விடிக், நல்லவர்களைச் சென்று சரணமடைதல் ந்யாயமே. ஆனால் அவ்வாறு அடைந்தபின்னர், கெட்டவன் இட்ட சோற்றைக் கருதாது, எதிரிக்கு அவனது சஹஸ்யங்களைச் சொல்லிக்கொடுப்பது ந்யாயமன்று. அவன் சோற்றால் வளர்க்கப்பட்ட தேகத்தை அவனுக்காகச் சண்டையிட்டுப் பலியாகக் கொடுத்து அவன் சோற்றைத் தின்றதால் வந்த பாபத்தைக் கழிப்பதே மேன்மை. அவ்வாறின்றி எதிரிக்கு நேர் ஸஹாயம் செய்வது, கெட்டவர்களைவிட்டுப் பிரிந்துபோவதும் உத்தமம். இவ்விருவழியும் இன்றி விபீஷணர் தமது தமையன் ஆளுகைக்குள், இவ்வளவு நாள் இருந்து

விட்டு, அவனுக்கு ஆபத்து வரும் ஸமயத்தில் எதிரி யோடு சேர்ந்துகொண்டு, அவனது ரஹஸ்யங்களை வெளிப்படுத்தல் நியாயமன்று. ஆனால் தமது தமையனை விட்டுப்பிரிந்தது நியாயந்தான். இது, கதையின் வெளிப்படை அர்த்தத்தை நோக்கினால் விளங்குவது. கதையின் உள்ளர்த்தத்தை நோக்கில் எவ்விதத்திலாவது விபிஷணர் என்ற ஸாத்வீகமானது ராமர் என்ற பரமாத்மாவை அடைந்து, ராவணனாகிய அஹங்காரத்தை வேரோடு அழித்துவிடமுபலவேண்டியது நியாயந்தான். இவ்வாறு உள்ளர்த்தப்படி நோக்கினாலொழிய, வேறு எந்த விதத்திலும் விபிஷணரது செயலேமுற்றும் நியாயமென்று ஸ்தாபிக்க முடியாது.

வினா 8.—விபிஷணர் ராவணனை விட்டுவந்ததும், அவன் என்ன செய்தான்? அது என்னவாக முடிந்தது?

விடை.—ராவணன், சுகன் என்ற வேவுகார ராக்ஷஸனை அழைத்து, ராமரிடம் அனுப்பி, ஸூக்ரீ வனையும் அவரையும் பிரித்துவைக்கத்தக்க வார்த்தைகளைச் சொல்லும்படி ஏலினான். மேலும் ராமர் தண்டிதங்கியிருக்கும் இடம், வானரர்களது பலம் முதலியவைகளையும், பார்த்தாவரும்படி ஏலினான். அவன் ஸமுத்ரத்தின் வடகரைவந்து ஆகாயத்தி லிருந்துகொண்டே ஸூக்ரீவனுக்கு ராவணன் சொல்லியனுப்பியதைச் சொல்ல, குரங்குகள் ஆகாயத்தில் கிளம்பி சுகனைப் பிடித்துக் கொல்லத் தொடங்கின. அப்பொழுது, சுகனது கக்குரலால் ராமருக்குத் தெரியவர, அவர் அவனைக் கொல்லாது விட்டுவிடும்படி கட்டளைபிட்டார். வானரர்கள் சுகனைக் கட்டப்படுத்தாமல் சிறைபிடித்து

வைத்திருந்தார்கள். ஆகவே சகனுக்கு அப்பொழுது ராவணனிடம் போகமுடியவில்லை.

வினா 9.—இவ்வாறு விபீஷணர் வந்து சேர்ந்த தும், ராமர் அவரை என்ன ஆலோசனை கேட்டார்? பின்பு அவர் என்ன செய்வதாகத் தீர்மானித்தார்?

விடை.—விபீஷணர் வந்து வானர்களால் மேலான நிலையில் வைக்கப்பட்ட உடன், ராமர் அவரை ராவணன் விஷயமாய்ச் சில கேள்விகள் கேட்டார். அப்பொழுது அவர் ராவணனது மஹிமைகளைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்ல, (உத்தரகாண்டத்தில் காண்க) ராமர் எவ்விதத்தாலாவாது ராவணனைக் கொல்வதாகச் சபதங்கூறினார். அதன் பின்பு ராமர் ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டும் வழியைப்பற்றிக் கேட்க, விபீஷணர், 'இந்த ஸமுத்ரம் உமது வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஸகர சக்சுவர்த்தியின் குமாரர்களால் வெட்டப்பட்டது. ஆகையால் நீர் ப்ரார்த்தித்தால், ஸமுத்ரராஜன் க்ருபைகூர்ந்து உமக்கு ஏதாவது ஒரு வழி அவச்யம் விடுவான்' என்று உபாயம் சொல்லிக்கொடுத்தார். ஸுக்ரீவன் முதலிய வானர்கள் கூறும் அதுவே நல்ல உபாயம் என்று அங்கீகரித்தனர் உடனே ராமர் பட்டினியோடு, ஸமுத்ரராஜன் ப்ரீதியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, தர்ப்புப் படுக்கையில் ஸமுத்ர ராஜன் ப்ரத்பஷ்டமாகும் வரையில் படுத்திருப்பதாகத் தீர்மானித்தார்.

வினா 10.—ராமர் இவ்வாறு காத்திருக்க, ஸமுத்ர ராஜன் என்ன செய்தான்? பின்பு ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—ராமர் இரண்டு மூன்று நாள் நியமம் தவறாது இருந்தபோதிலும், ஸமுத்ரராஜன் கர்வத்தால்

பரத்யகூழ்மிகாமல் இருந்தான். இதைக் கண்டதும் ராமருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. உடனே லக்ஷ்மணரைத் தமது வில்லைக்கொண்டுவரும்படி சொல்லி, ஸமுத்ரத்தை வற்ற அடித்து, ஸமுத்ரராஜனது கர்வத்தை அடக்கி வானரர்களை லங்கைக்கு நடந்துபோகும்படி செய்துவிடலாம் என்ற எண்ணத்துடன் ராமர் தமது வில்லில் துவய அஸ்தரங்களை மந்திரித்த அம்பு ஒன்றைத் தொடுத்து ஸமுத்ரத்துள் விட்டுவிட்டார். அப்பொழுது ஸமுத்ரம் கொதிக்கத்தொடங்க, ஸமுத்ரராஜனுக்குப் புத்திவந்து ராமர் முன் தோன்றினான்.

வினா 11.—அப்பொழுது ஸமுத்ர ராஜன் தன்னைத் தாண்டி வானரர்கள் போவதற்கு என்ன உபாயம் சொன்னான்?

விடை.—தன்னுள் வானரர்கள் போடும் வஸ்துக்களை எல்லாம் தான் மிதக்கும்படி செய்வதாகவும், அவைகளை விச்வகர்மாவின் (தேவத்தச்சனின்) பிள்ளையாகிய நளன் என்ற வானர சரேஷ்டன் தொட்டால் அவைகள் உறுதியாய்ச் சேர்ந்துகொள்ளும் என்பதாகவும், இந்த மாதிரியே கல் முதலியவைகளைச் சேர்த்து ஸமுத்ரத்தின் குறுக்கே லங்கைவரை அணையிட்டு வானர ஸேனைகளை லங்கையடையும்படி செய்யலாம் என்றும், ஸமுத்ரராஜன் உபாயம் சொல்லிக்கொடுத்தான். அணைகொடுத்து தான் பார்த்துக்கொள்வதாகவும் வாக்களித்துவிட்டு அவன் மறைந்தான்.

வினா 12.—எவ்வாறு வானரர்கள் லங்கைவரை அணையிட்டனர்? அவர்கள் எவ்வாறு லங்கையை அடைந்தனர்?

விடை.—ஸமுத்ராஜனது போசணைப்படி ராமர் ஸமுத்ரத்தின் குறுக்கே அணைபிடி எண்ணி, மரம் கல் முதலியவைகளைக்கொண்டு வந்து ஸமுத்ரத்தில் போடும் படி எல்லா வானரர்களையும், அவைகளைச் சேர்த்து அணையாக்கும்படி நளன் என்ற வானர ச்ரேஷ்டனையும் ஏகினார். அவ்வாறே வானரர்கள் யாவரும் சேர்ந்து வேலைசெய்து, நளன் ஸமுத்ராஜன் ஆகிய இவர்களது ஸஹாயத்தால், லங்கைவரை ஐந்துநாளில் அணை போட்டு முடித்தனர். அதன்பின்பு வானரர்களில் அநேகர் அணைவழியாகவும், சிலர் அணையின் ஓரமாய்த் தண்ணீரில் நீங்கிக்கொண்டும், சிலர் ஆகாபமாரக்க மாகவும் அவரவர்களுக்குத் தோன்றியபடி உத்தராக மாய் லங்கை வந்துசேர்ந்தனர். ராமர் ஹனுமார் மேலும், லக்ஷ்மணர் அங்கதன் மேலும் ஏறிக்கொண்டு, லங்கை வந்துசேர்ந்தார்கள். லங்கை வந்ததும், ஸூகிரீவனும் ராமரும் தமது ஸேனைகளை சாஸ்தரப் படி அணிவகுத்து நிறுத்தினர்.

வினா 13.—லங்கை வந்ததும், ராமர் என்ன செய்தார் ? பின்பு என்ன நடந்தது ?

விடை.—ராமர் லங்கை வந்ததும், வானரர்களால் சிறைபிடித்துவைக்கப்பட்டிருந்த ராகுஷண தூதனாகிய சுகனை விட்டுவிடும்படி ஏகினார். அவன் விடுதலை யானவுடன் ராவணனிடம் சென்று, ராமாது வைபவங்கள் முதலியவைகளையும், அவர் ஸமுத்ரத்தில் அணைபிட்டுத் தமது வானர ஸேனையை லங்கை கொண்டு சேர்த்த விசித்தரத்தையும், எடுத்துச்சொல்லி, எதையையாவது சித்தரத்தில் ராமரிடம் கொண்டு போய் விடவேண்டும், அல்லது சண்டையையாவது

ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொன்னான். இதைக் கேட்டதும், கிராசகாலத்தால் கிபரித புத்தியோடு கூடியிருக்கும் ராவணன், தன்னை எதிர்த்து எந்தச் சீரேஷ்டனாகட்டும் பலவானாகட்டும் வந்தபோதிலும், தான் ஸீதைபைப் பயத்தால் எதிரியிடம் கொண்டு போய்க் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லித் தனது பலபராக்ரமத்தைப் பலவாறு புகழ்ந்து விண்பெருமை பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

வினா 14.—இவ்வாறு ராமர் ஸேதுபந்தம் செய்து லங்கை வந்துவிட்டார் என்று கேட்டதும், ராவணன் யுத்தவிஷயமாய் என்ன ப்ரயத்னம் செய்தான்? அது எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—ராமஸேனையின் அளவு, அதிலுள்ள குரங்குகளின் பராக்ரம விசேஷம், ஆகிய இவைகளை அறிந்தவரும்படி சுகலாசனார் என்ற இரண்டு வேவுகாசரை ராவணன் அனுப்பினான். இவர்கள் குரங்குகளது உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு, வானர ஸேனையில் புகுந்து, ஸேனையின் அளவு முதலியவைகளை நோக்கிவருகையில், கிபிஷணர், இவர்களைக்கண்டு, கொன்றுவிடலாம் என்ற எண்ணத்துடன் இவர்களைப் பிடித்து ராமர் முன் கொண்டுபோய்க்விட்டு இவர் செய்துகொண்டிருந்த கார்யத்தை வெளியிட்டார். தர்மாத்மாவான ராமர், 'இவர்களைக் கொல்லக்கூடாது, இவர்கள் வந்த காரியம் முடிந்துவிட்டால், இங்கே சுண்டை முதலியவைகள் செய்யாது ஸாவதானமாய் வெளியே போகட்டும். இல்லாவிடில் கிபிஷணா! இவர் களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் நமது ஸேனை முழுங்மைத ஆம்'காட்டி ராவணனிடம் சித்ரமாய் அனுப்பினிடும்.

என்று உத்தரவுசெய்தார். மேலும் ராமர் சுகலாசனர்களிடம் 'மறுநாட் காலைக்கு முன்' வீதையைத் தம்மிடம் கொண்டுவந்துவிட்டால் னரி, இல்லாவிடில் யுத்தம் தொடங்கப்படும்' என்று ராவணனோடு தாம் சொன்னதாகச் சொல்லும்படி ஸங்கதியையும் சொல்லி விட்டார். சுகலாசனர்கள் ராவணனிடம் இதைச் சொல்லி, வீதையை ராமரிடம் கொண்டுபோய் விடுவதே நலம் என்று அவனுக்கு மஹா விரயத்துடன் புத்திமதி கூறினா.

வினா 15.—இதைக் கேட்டதும், ராவணன் என்ன செய்தான்? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை—: என்ன ஆயிற்று எனக்கு வந்தபோதிலும் வீதையை ஒருவருக்குப் பயத்து ராமரிடம் கொண்டுபோய் விடமாட்டேன்' என்று பிடிவாதமாய்ச் சொல்லிவிட்டு, ராவணன் சுகலாசனர்களோடு ஒரு பெரிய உப்பரிகையின்மீது வானரஸேனையைப் பார்ப்பதற்காக ஏறினான். அப்பொழுது பெரிய ஸமுத்தரம் போல் வந்து கூடிக்கிடக்கும் வானரஸேனைகள், வானரச் சேஷ்டர்கள், ராம லக்ஷ்மண ஸூகீர்வர முதலியவர்களை ராவணனுக்குக் காட்டி அவர்களது பல பராக்ரமங்களையும் சுகலாசனர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். வானரஸேனை கணக்கில்லாது லங்கையில் கூடிக்கிடப்பதும், அவர்களது பலபராக்ரம விசேஷமும் ராவணனுக்குத் தெரியவந்ததும் மனங்கலங்கி அவனுக்குக் கோபம்வர சுகலாசனர்களை வாயில் வந்தபடி எல்லாம் வைவத் தொடங்கினான். அது கேட்பவேளை என்று அறிந்த சுகலாசனர்கள், ராவணனைத் தனிமையாய் விட்டு விட்டுத் தமது இருப்பிடம் சென்றனர். இதுபோல

வேறு தூதர்கள் மூலமாயும் வாகரஸேனை அளவிட முடியாததாய் இருக்கிறது என்பதை ராவணன் தெரிந்துகொண்டு, மிகுந்த துக்கத்தை அடைந்தான்.

வினா 16.—இவ்வாறு மனங்கலங்கி இருக்கும் ராவணன், ஸீதைையை இந்த ஸமயத்தில் எவ்வாறு வசம் செய்யப்பார்த்தான்? அது எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—ராவணன் தனது மந்த்ரிமாசை ஆலோசனை ஸபைக்கு அழைத்துவரும்படி சொல்லிவிட்டு, தன் ஸ்நேகிதனான வித்யுத்திஹ்வன் என்ற ராக்ஷஸனை மாயையால் ராமரது தலை ஒன்றைச் சிருஷ்டித்து எடுத்துக்கொண்டு அசோகவனம் வரும்படி சொல்லிவிட்டு, ராவணன் ஸீதையிடம் வந்தான்; ஸீதையிடம், ராமர் உறங்குகையில், தன் மந்த்ரி ப்ரஹஸ்தன் சென்று அவர் தலையை வெட்டிவிட்டான் என்றும், அவருக்கு ஸஹாயமாக வந்த வாக்ரவீரர்கள் எல்லோரும் சின்னாபின்னமாகி ஒடிப்போய் விட்டார்கள் என்றும், ஆகையால் அவளுக்கு ராவணன்தான் கதி என்றும், தன்னையே அவள் சிவாஹம் செய்துகொண்டு ஸுகத்தை அனுபவித்துவரலாம் என்று சொல்லி, வித்யுத்திஹ்வனுக்கு ஜாடை காட்டினான். அவன் ஸீதை முன்பு திடீரென்று தோன்றி மாயா ராமர் தலையை விசி எறிந்தான். ஸீதை இதை உண்மைதான் என்று எண்ணி, வெகுவாகப் பரலாபித்துவிட்டுத் தானும் ராமரோடு லோகார்தரம் போவதாக எண்ணினான். ஆகையால் இதனாலும் ராவணன் கருத்து நிறைவேறவில்லை. இதற்குள் மந்த்ரிகள் ஆலோசனை ஸபைக்கு வந்து காத்திருப்பதாக ஸேவகர் தெரிவிக்க, ராவணனும் அவன் ஸ்நேகிதனும் வெகு அவலமாய்ப்போய்

விட்டார்கள். அவர்களோடு மாயா ராமர் தலையும் மறைந்துபோயிற்று.

வினா 17.—அப்பொழுது துக்கித்துக்கொண்டிருந்த ஸீதையை யார் எவ்வாறு தேற்றி என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—ஸீதையைச் சூழ்ந்திருந்த ராக்ஷஸிகளில் (விபீஷணர் மனைவி) ஸீதைக்குத் தைரியம் வரும்படி, அவள் கண்டது யாவும் ராக்ஷஸ மாயை என்றும், ஆகையால்தான், ராவணன் போனதும், ராமர் தலை மறைந்து விட்டதென்றும், ராமரை ஒருநாளும் ஒரு வராலும் கொல்லமுடியாதென்றும், வெருவாகச் சொன்னான். அப்பொழுது ஒருவாறு தேறுதல் அடைந்து, ஸீதை ராவண ஸபையில் தன் விஷயமாக ஏற்படும் தீர்மானத்தைத் தன்னிடம் வந்து சொல்லும் படி ஸரமையை வேண்டிக்கொண்டாள். அவள் அவ்வீறு கேட்டுவந்து ‘உன்னைக்கொண்டுபோய் ராமரிடம் விடுவதே நலம் என்று அநேக ராக்ஷஸர்கள் சொல்லியும் ராவணன் கேட்காது யுத்தத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறான். கூடிய சீக்கரத்தில் ராமர் அவனைக் கொண்டு உன்னை மீட்டுக் கொள்வார்’ என்று சொல்ல ஸீதைக்குப் பூர்ண தைரியமும்வந்துவிட்டது.

வினா 18.—ராவணனது மந்த்ராலோசனை ஸபையில், என்னென்ன நடந்து என்ன தீர்மானம் பிறந்தது?

விடை.—முதலில் ராவணன், ஸபையில் ராமரை இகழ்ந்து பேசிவிட்டு, அங்கு வந்து கூடியிருந்த பெரியோர்களைத் தமது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லும்படி

கேட்டான். அப்பொழுது ராவணனுது பாட்டனான மால்யவான், தன் பேரனது நடத்தையைப் பலவாறு பழித்துவிட்டு, ராமர் விஷ்ணுவின் அவதாரம் என்றும், அவரை எதிர்ப்பது அஸாத்யம் என்றும், மனிதர் குரங்குகள் இவைகளிலிருந்து சாவு வராகு என்ற தைர்யம் அவனுக்கில்லை என்றும், ஆகையால் ராமசோடு ஸமாதாரணம் செய்துகொண்டு வீரத்தை அவரிடம் கொண்டுபோய்விடுவதே நலம் என்றும், பலவிதமாக ராவணனுக்கு நல்ல புத்தி உரைத்தான். இதுபோலச் சிலர் நல்ல புத்தி சொல்லியும் கேட்காது, மறுபாள் நடக்கவேண்டிய யுத்தத்திற்கு ராவணன் ஸித்தம் செய்யத் தொடங்கினான்.

வினா 19.—ராவணன் லங்கையைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் தன் ஸேனையை எவ்வாறு வகுத்தான்? இதை ராமர் எவ்வாறு அறிந்து தமது ஸேனையை எவ்வாறு பிரித்தார்?

விடை.—லங்கை கீழ்வாயிலில் ப்ரஹஸ்தீனையும், தெற்கு வாயிலில் மஹோதான், மஹாபார்ச்வன் ஆகிய இவர்களையும், மேல்புறத்தில் தன் பிள்ளையாகிய இந்த்ராஜித்தையும், வடபுறத்தில் சுகஸாரணர்களையும் ஏராளமான ராக்ஷஸஸைகளோடு நிற்கும்படி ஏற்பாடுசெய்துவிட்டு, தானே வடபுறம் சென்று யுத்தம் செய்வதாகவும், அப்பொழுது கிருபாக்ஷனை அநேக ராக்ஷஸர்களோடு மத்தியில் ஸஹாயார்த்தம் இருக்கும் படியாகவும் ராவணன் தனது ஸேனையை ஒழுங்கு படுத்திவிட்டான். இதை விபீஷணர் உத்தரவால் அது சோடு வந்த காங்கு ராக்ஷஸர் கேட்டுவந்து விபீஷணரிடம் சொல்லி, அவர் இவைகளை ராமருக்குத் தெரிவித்

தார். அப்பொழுது அன்று மாலைக்குள்ளாகவே, சாவணனது ஒழுங்கிற்கேற்ப, நீலனைக் கிழக்கு வாயிலிலும், அங்கத்தனை தெற்கு வாயிலிலும், ஹறுமாசை மேற்கு வாயிலிலும், தாமும் லக்ஷ்மணரும் வடக்கு வாயிலிலும் ஏராளமான வாகரர்களோடு இருந்து மறுநாட் காலை யில் சண்டையைத் தொடங்கவேண்டுமென்றும், கிபிக்ஷணர், ஸுக்ரீவன், ஜாம்பவான் முதலியோர் அநேக வாகரர்களோடு மத்தியிலிருக்கவேண்டும் என்றும் வாகரர் தமது ணொந்த நீர்பாங்கிலோடு சண்டையிட வேண்டுமென்றும் சாமர் ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, பெளர்ணமியாகிய அன்றிரவை ஸுவேல பர்வதத்தில் லங்கையையும் ஒருவாறு பார்த்துக்கொண்டு கழிப்பதாக எண்ணி வாகரங்களோடு அப்பொழுது அந்த மலை மேல் ஏறினார்.

வினா 20.—இங்கிருக்கும்போது அன்றிரவில் என்ன விசேஷகார்பத்தை ஸுக்ரீவன் செய்தான். ஏன்?

விடை.—நல்ல சந்திரிகை வீசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த இரவில் வெண்சாமரை ஆலவட்டக்குடை முதலிய விருதுகளுடன், சாவணன் ஒரு வாயில் மேலுள்ள உப்பரிசையில் உலாவவந்தான். இது ஸுவேல பர்வதத்தின்மேலிருந்த ஸுக்ரீவன் கண்ணிற்பட, அவனுக்கு, ‘சாமர் இவ்வாறு ஸீதையைப் பிரிந்து வருந்துகால், திராத்தமாவான சாவணனுக்கென்ன இவ்வளவு வைபவம்,’ என்று தோன்ற, அவன் உடனே ஆகாபத்தில் இளம்பி சாவணன் ஸமீபம் வந்து தனது வாலால் அவன் பத்து கிரீடங்களையும் எடுத்துக் கீழே எறிந்து, அவனை மாரபங்கம்செய்து, தான் சாம

ஸேவகன் ஸூக்ரீவன் என்று அவனுக்குத் தெரியித் தான். அப்பொழுது ராவணனுக்கும் ஸூக்ரீவனுக் கும் சண்டையுண்டாகிக் கொஞ்ச நாழிகை சண்டை நடந்தது. அதில் ராவணனுக்கு மிகுந்த ஆவமானம் உண்டாயிற்று. இவ்வாறு குரங்கால் மொத்துண்டு கஷ்டப்படுகையில், ராவணன் மாயையைப் பரயோ கித்து யுத்தஞ்செய்வதாக எண்ண, இந்த எண்ணத்தை ஸூக்ரீவன் அறிந்தவுடன், ராவணனை நன்றாய் அடித்து அவமானப்படுத்திவிட்டு ஆகாயத்தில் இளம்பி ராமரது ஸந்நிதானம் வந்து சேர்ந்தான். ராமர் தமக்குத் தெரி விக்காது, ஸூக்ரீவன் இந்த அபாய கார்யத்தைச் செய்துவந்ததை எண்ணிக் கொஞ்சம வருத்தமடைந் தார். ஸூக்ரீவனிடமிருந்த அதிக ஸ்நேகததால் ராமர் இவ்வாறு வருந்தும்படியாயிற்று

வினா 21.—மறுநாட் காலை யில் லங்கையில் என்ன நடந்தது? என்னவாக எல்லாம் முடிவுபெற்றது?

விடை—மறுநாட் காலை யில் ராமர் முன்னாள் செய்த ஏற்பாட்டின்படி, வாகடர்கள் லங்கையை வளைந்துகொண்டனர். ராக்ஷஸர்களும் சண்டைக்கு அவர்கள் செய்திருந்த ஏற்பாட்டின்படி தயாராயினர். இவ்வாறு இருதிறத்தாரும் தயாராயிருக்கையில், ராமர் அங்கத்தினை அழைத்து, ராவணனிடம் கடைசி பாகத் தூதுனுப்பி, ‘நாங்கள் ஸீதையை மீட்டு வருவதற்காக ஸமுத்தத்தைக் கடந்துவந்திருக்கிறோம். நீ ஸீதையைத் திருடிவந்ததற்காக உன்னை இப் பொழுது கஷ்டப்படுத்தப் போகிறோம். நீ மர்யாதை யாய் ஸீதையைக்கொண்டு ராமரிடம் விட்டுவிட்டால் உயிரோகி வெகு காலம் லங்கையில் வாழலாம்; இல்லா

விடில் இறக்கவேண்டியதுதான், என்று சொல்லி அவன் பதிலைக் கேட்டு வரும்படி அனுப்பினார். ராவணனிடம் சென்று, ராமர் சொன்னதை அங்கதன் சொல்ல ராவணனுக்குக் கோபம் வந்தது. அங்கதனைக் கொல்லும்படி ராவணன் சில ராக்ஷஸர்களை ஏவ, அவர்கள் தன்னைப் பிடிக்கும்வகையில் சும்மாவிறந்து அவர்களைத் தனது கஷ்டத்தில் இடுக்கிக்கொண்டு, உயரக் கிளம்பி அங்கதன் அவர்களைக் கீழே எறிந்துவிட்டான். அதன் பின்பு அங்கதன் ராவணனது ஒரு அரண்மனையை இடித்துக் கீழே தள்ளிவிட்டு ராமரிடம் ராவணனது நடத்தையைச் சொல்ல ராமர் யுத்தத்தைத் தொடங்கும்படி உத்தரவுசெய்தார்.

வினா 22.—ராமர் இவ்வாறு உத்தரவு செய்ததும் அன்று பகலில் என்ன நடந்தது?

விடை.—ராமரது உத்தரவு பிறந்தவுடன் வாரங்கள் அப்பொழுதே லங்கையைத் தாக்கத்தொடங்கி, அட்டஹாஸம் செய்தனர். இந்த ஸமாசாரத்தை ராவணனுக்கு அவன் தூதர்கள் தெரியப்படுத்தி, அவனும் சண்டையைத் தொடங்கும்படி ராக்ஷஸர்களுக்கு உத்தரவுசெய்தான். அன்று பகல் நடந்த யுத்தத்தில், அநேக ராக்ஷஸர்கள் வாகரர்களால் மொத்தமாய் கீழே விழுந்தனர். வாகரர்களில் சிலரும் மாண்டு யுத்தகளத்தில் 'ராம கார்யமாக வெகு ஸந்தோஷத்தோடு விழுந்தனர். இவ்வாறு ராக்ஷஸ வீரர்கள் அடிபட்டு விழுந்துகொண்டே வருகையில் அங்கதனுக்கும் இந்த்ராஜித்துக்கும் பெரிய யுத்தம் உண்டாயிற்று. அதில் அங்கதன் வெகுகாலம் இந்த்ராஜித்தோடு சண்டை செய்து முடிவில் அவனது ஸஹாய

வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் அழித்து, இந்தராஜித் தைப் பூமியில் வெறும் ஆளாக நிறுத்திவிட்டான். இதைக்கண்ட வாரதர்கள் யாவரும் அங்கதன் பலத்தை வியந்தனர். இதற்குள் ஸௌர்யன் அஸ்தமனமாக, இருள் மூடிக்கொண்டது.

வினா 23.—இவ்வாறு அங்கதனால் தோல்வியடைந்த இந்தராஜித்து, அப்பொழுது என்ன செய்தான்?

விடை.—இரவு மூடிக்கொண்டபோதிலும் யுத்தம் நிற்கவில்லை. இந்தராஜித்து மிகுந்த அவமானத்துடன் யுத்தகளம்விட்டு ஒடிப்போய், தன் மாயையால் தன்னை மறைத்துக்கொண்டு, ராம் ஸேனையோடு கோரமான அதர்மயுத்தம் செய்யத்தொடங்கி, அநேகம் வாரதர்களை ஸம்ஹாரம் செய்தான். இவ்வாறு, இருட்டினாலும், அவனது மாயையாலும் அவன் புலப்படாமல் போனமையால், வாரதர்கள் கை கொஞ்சம் இறங்கத் தொடங்கியது. இதுதான் ஸமயம் என்று இந்தராஜித்து, ராமலக்ஷ்மணர்கள் இருக்குமிடம்வந்து, நாகாஸ்தரத்தை மறைந்திருந்து ப்ரயோகம் செய்து, வேறு எங்கேயோ ஞாபகத்தோடு சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த அவர்களைத் தாக்கினான். நாகபாகத் தால் கட்டுப்பட்டு, தேகத்தின் மர்ம ஸ்தலங்களில் நல்ல அடிபட, ராமலக்ஷ்மணர்கள் யுத்தகளத்தில் மூர்ச்சைபோட்டு விழுந்தனர்.

வினா 24.—இவ்வாறு ராமலக்ஷ்மணர்கள் ப்ரக்ஷையின்றி யுத்தகளத்தில் விழுந்ததும், அங்கு வாரதர்களுள் என்ன நடந்தது?

விடை.—ஸூக்ரீவன், ஹனுமார், முதலிய வாதர்கள், உடனே அங்கு வந்து துக்கிக்கலாயினர். விபீஷணரும் தமக்கு வந்திருந்த வாழ்வு பாவும் போயின என்று துக்கித்தார். இவ்வாறு கொஞ்ச நாழிகை எல்லோரும் துக்கித்த பின்பு, விபீஷணர் குரங்குகளை நேடிக்கி, 'வாநரர்களே ! துக்கப்படாதே யுங்கள். நமக்கு அநிர்ஷ்டமிருந்தால் கொஞ்ச நாழிகைக்கெல்லாம் நாகபாசங்களின் வேகம் குறையும். அப்பொழுது இவர்கள் முன்போலவே எழுந்தவிடுவார்கள். அதுவரையில் உங்களுள் குழப்பம் வராது, ஸந்தோஷத்தோடு எல்லோரும் தற்கால துக்கத்தைப் பாராட்டாதிருங்கள்,' என்று சொல்லித்தேற்ற ஒரு விதமான ஸபாநாணம் அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று. எல்லோரும் ஒழுங்காகவே இருந்தனர்.

வினா 25 —இவ்வாறு அதர்ம யுத்தம் செய்து விட்டு இந்த்ராஜித்து என்ன செய்கான் ? பின்பு என்ன நடந்தது.

விடை.—இவ்வாறு தத்ஸமயத்திற்கு மூர்ச்சை போனதுபோலக் கீழேவிழுந்த சாம லக்ஷ்மணரை, தான் தனது நாகபாசங்களால் கொன்றுவிட்டதாக எண்ணிக் கர்வங்கொண்டு இந்த்ராஜித்து ராவணனிடம் சென்று, தனது பராக்ரமத்தை வெளியிட்டான். அப்பொழுது ராவணனுக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷ முண்டாயிற்று. உடனே அவன் ஸீதையின் தோழியாகிய த்ருஜடையை அழைத்து, ஸீதையிடம் சாமர் இந்த்ராஜித்தால் எதிர்த்தப்பட்டு இறந்து யுத்தகளத்தில் விழுந்திருக்கும் ஸங்கதியைச் சொல்லும்படியாகவும், அதன் பின்பு ஸீதையைப் புஷ்பக விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு

போய் யுத்தகளத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் ராமனாக் காண்பித்து வரும்படியாகவும், சொல்லியனுப்பிவிட்டு, 'இனிமேல் நம்மைத்தான் ஸீதை சரணமடையவேண்டும்' என்றும் ராவணன் கர்வத்தோடிருந்தான்.

வினா 26.—அப்பொழுது த்ருஜடை என்ன செய்தாள்? ஸீதையின் நிலை எவ்வாறிருந்தது? முடிவில் என்ன நடந்தது?

விடை.—த்ருஜடை, புஷ்பகத்தில் ஸீதையை ஏறும்படிசெய்து, யுத்தகளத்திற்கு அவளை அழைத்துச் சென்றாள். ஸீதை தனது ப்ராணநாயகரான ராமரும், மைத்துனராகிய லக்ஷ்மணரும் அசைவற்று இந்த்ராஜித்தின் நாகபாசங்களால் கட்டுண்டு, கிடப்பதைக்கண்டு, அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள் என்று எண்ணி வெகுவாக ப்ரலாபிக்கலானாள். அப்பொழுது த்ருஜடை, வானரஸீனைகள், முகம் வாடா திருப்பதைக்கண்டு, அதை ஸீதைக்குக் காட்டி, ராமர் உரீரோடிருக்கிறாரென்றும், அவர் கூடிய சீக்கரத்தில் எழுந்துவிடுவார் என்றும், நல்ல வார்த்தைகளால் ஸமாதாரம் செய்ய, ஒருவாறு மனந்தேறி, ஸங்கைக்குள் ப்ரவேசித்து அகோகவரத்தில் ராமர் விஷயமாகத் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

வினா 27.—யுத்தகளத்தில் ராமலக்ஷ்மணர்கள் வானர்கள் இவர்களது ஸ்திதி என்னவாக இருந்தது? ஏன்?

விடை.—விபீஷணனால் கொஞ்சம் தைர்பத்தை அடைத்து ஸுக்ரீவரது வானர்கள் ராமலக்ஷ்மணர்களது மூர்ச்சைத்தெளிவை மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தனர். இவ்வாறிருக்க, நாகபாசத்தின்

கட்டுகள் இருந்த போதிலும், திடதேகமுடைய சாமருக்கு மூர்ச்சை தெளிந்தது. உடனே தன்னருகில் செயலற்று விழுந்து கிடக்கும் லக்ஷ்மணர் இறந்து விட்டார் என்று எண்ணி, சாமர் வெகுவாகத் துக்கிக்கலாநார். அப்பொழுது வானரர்களை எல்லாம் தமது இருப்பிடம்போகச்சொல்லி அதிக துக்கத்தால், அவர்களுக்கு சாமர் விடைகொடுக்கத் தொடங்கினார். அப்பொழுது வானரர்களுக்குத் துக்கம் அதிகரித்தது. விபிஷணரோ, ஒரு கெதையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, சாமரது இருப்பிடம் செல்ல, அவரை இந்தரஹித்து என்று கருதி, வானரர்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் ஓடத் தலைப்பட்டனர். அப்பொழுது ஸுகீர்வன், 'விபிஷணரைக் கண்டு பயந்து ஓடாதேயுங்கள்' என்று குரங்குகளை எச்சரிக்கை செய்து தைர்ப்படுத்த, வானர ஸேனையில் உண்டான குழப்பம் அடங்கியது.

வினா 28.—சாம லக்ஷ்மணர்களது கஷ்டத்தை ஸுகீர்வன் நிவர்த்திசெய்ய என்ன உபாயம் செய்தான்? அப்பொழுது திடரென்று யார் வந்து எவ்வாறு அவர்களது கஷ்டத்தைத் தீர்த்தது?

விடை.—வானரர்களும் சாமரும் இவ்வாறு துக்கித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஸுகீர்வன் சாமலக்ஷ்மணர்களைக் கிஷ்கிந்தைக்கு அனுப்பி, வைத்தியம் செய்து நல்ல ஸ்திதிக்கு வரும்படி செய்யவேண்டிய ஏற்பாட்டையும், அதன் மத்தியில் ராவணனோடு சண்டை செய்து ஸீதையை மீட்டுவருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்துகொண்டிருந்தான். இவ்வாறெல்லாம் இருக்கையில், திடரென்று ப்ரளயகாலக் காற்றைப் போலப் பெருங்காற்றடிக்க, மரங்கள்

முறிந்துவிழுந்தன. ஸமுத்ரம் அல்லோல கல்லோலப் பட்டது. இவ்வாறு எல்லாவற்றையும் தமது சிறகாக் காற்றால் அசைத்துக்கொண்டு, * கருடபகவான் யுத்த களத்தில் அன்றிரவு வந்துவிட்டார். இந்தப் பெருங் காற்றுப் பட்டதுமே, ராமலக்ஷ்மணர்களது நாகபாசக் கட்டுகள் தளர, நாகங்கள் யாவும் இறந்தன. கருடன் ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு வந்த ஆபத்தைத் தேவதைகள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டே, ஸமயத்தில் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அன்றிரவு அங்கு வந்தார். வந்த உடன் ராமலக்ஷ்மணர்களைத் தமது இறகுகளால் தடவிக்கொடுக்க, அவர்கள் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்து முன்போன்ற தேககூடத்தை உடையவர்களாயினர். கருடபகவான் ராம லக்ஷ்மணர்களை வலம் வந்து, தமது இறகுகளால் அவர்களைத் தழுவிவிட்டு, தாம் அவ்வாறு கேள்விப்பட்டு வந்திராவிடில், நாகபாசம் சின்னாபின்னமாகவே மாட்டாது என்பதை வானரர்களுக்குத் தெரிவித்துவிட்டுத் தமது இருப்பிடம் சென்றார்.

வ்ஞ 29.—இவ்வாறு கருடபகவான் வந்து போனதும், மறுநாட்காலையில் யுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது ?

விடை.—கருடபகவான் ராம லக்ஷ்மணர்களை எழுப்பிவிட்டுப்போனதும், வானரர்கள் அட்டஹாஸம் செய்யத் தொடங்கினர். மறுநாட் காலையில் வானர லேணையிலுள்ள ஸந்தோஷத்தின் காரணத்தைத் துதர்களால் அறிந்த ராவணன், நாகபாசம் பயலின்றிப் போனதை உத்தேசித்துத் துக்கித்து விட்டு, தாம் ராக்ஷஸன் என்ற ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டனை அஸுர லேணை

களோடுபோய் வானரர்களை எதிர்த்தும்படி ஏவினான். இவன் ஹனுமார் சண்டை செய்துகொண்டிருந்த கோட்டை வாயிலுக்குப்போய் சண்டை செய்யத் தொடங்க, ஹனுமார், இவனோடு கொஞ்ச நாழிகை விசித்ர யுத்தம். செய்துவிட்டு, கடைசியில் ஒரு பெரும் பாறையால் தும்பாக்கூஸனை ஸம்ஹாரம் செய்தார். இந்த ஸங்கதியைக் கேள்விப்பட்ட ராவணன், வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன் என்ற ரக்கூஸனை, ராகூஸ வேளை யோடு இரண்டாம் தரம் அனுப்ப, அவன் அங்கதன் சண்டையாடிக் கொண்டிருந்த கோட்டைவாயில் வந்து போர்செய்யத் தொடங்கினான். அங்கதன் வெகு விசித்ரமாய் அவனோடு வந்த ராகூஸர்களை முதலில் கொன்றுவிட்டு, பின்பு வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனோடு தவர்த்தவ யுத்தஞ்செய்தான். இதன்முடிவில், தன்னிடம் இருந்த பட்டாக்கத்தியால் அங்கதன் வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனது தலையை அரிந்துவிட்டான். இந்த ஸமாசாரம் ராவணனுக்கு எட்டியதும், அகம்பனன் என்ற ஸேநாதிபதியை அநேக ராகூஸர்களோடு அனுப்ப, அவன் நிலன் முதலிய வானரர்கள் சண்டையிட்டுக்கொண்டிருந்த இடத்திற்குச் சென்று, வானரர்கள் எல்லோரும் வெருண்டு ஓடும்படி சண்டைசெய்தான். இதைப் பார்த்திருந்த ஹனுமார், அகம்பனோடு யுத்தஞ்செய்ய வந்து, அவனைக் கடைசியில் ஒரு பெரிய மரத்தைப் பிடுங்கி அடித்துக் கொன்றார். இதன் பின்பு ராவணன் தனது முதல் ஸேநாதிபதியாகிய ப்ரஹஸ்தனை மிகுந்த தூக்கூஸ ஸேனையோடு அனுப்ப, அவன் வெகு ஸாவதானமாய் சண்டைக்கு வந்தான். இதைக்கண்டு யாவரும் வியந்தனர். இவன் வானரர்களோடு வெகு

கோடியுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கையில், நீலன் என்ற வாரா ச்ரேஷ்டன் எதிர்த்து, முடிவில் ஒரு பெரிய பாரையால் அவனது மண்டையைப் பிளந்தான்.

வினா 30.—இவ்வாறு ராவணன் முக்ய ஸேநாதிபதிகளும் ஸேனைகளும் இறந்ததும், அவன் என்ன செய்து என்ன கதியை அடைந்தான் ?

விடை.—நீலனால் தனது முக்ய ஸேநாதிபதியாகிய ப்ரஹஸ்தன் இறந்தான் என்று கேள்விப்பட்டதும், ராவணனே அநேக ராக்ஷஸர்களோடு சண்டைக்குப் புறப்பட்டான். அப்பொழுது ராக்ஷஸர்களுக்கு மிகுந்த குதுஹலம் உண்டாக, அவர்கள் வாரார்களை அன்று ஸாயங்காலம் எதிர்க்கலாயினர். ராவணன் அப்பொழுது தனது பராக்ரமத்தால், ஸ்கீர்வன் நீலன் முதலிய வாரா ச்ரேஷ்டர்களை எல்லாம் முறியடிக்க, அவர்களில் சிலர் ராமரைச்சென்று சரணமடைந்தனர். பின்பு ராவணன் மிகுந்த கஷ்டத்தின்பேரில் ஹது மாரை ஒருவாறு செயலற்ற நிலைக்குக் கொண்டுவந்தான். அந்தத் தருணத்தில் ஹதுமாரை கிட்டுகிட்டு, நீலனோடு அவன் சண்டைசெய்யத் தொடங்கினான். இதற்குள் ஹதுமாருக்குப் பலம் வந்ததாயாக, அவர் ராவணனை எதிர்க்கவந்தார். அப்பொழுது, நீலனோடு கவனமாய்ச் சண்டையாடுகையில் தாம் நடுவில் புகுதல் அதர்மம் என்று அவருக்குத் தோன்ற, ஹதுமார் சுமமா இருந்துவிட்டார். நீலன் இந்தச் சண்டையில் தனது உருவத்தைக் குறுக்கிக்கொண்டு, ராவணனது கொடியில் வந்து உட்கார்ந்து அட்டஹாஸிசெய்தான். அப்பொழுது ராவணனுக்கு இன்ன செய்வது என்று தோன்றாமற் போக, முடிவில் நீலன் அவன்

அடித்துத் தள்ளியிட்டான். இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த லக்ஷ்மணர், சாமரிடம் விடைபெற்று ராவணனை வந்து எதிர்த்தார். அப்பொழுது ராவணன் வெகு நாழிகை அவரோடு கொடிய யுத்தம் செய்து, முடிவில் ப்ரம்மாஸ்திர ப்ரயோகம் செய்தான். அது லக்ஷ்மணர் கையில் வந்து விழுந்தது. லக்ஷ்மணர் செயலற்று விழுவதைக் கண்டு, ஹனுமார் ராவணனை எதிர்த்து, அவன் முட்டிக்கால் போட்டுக்கொண்டு மூர்ச்சையாகத் தேர்த்தட்டில் விழுந்து அவமானப்படும்படி செய்தார். உடனே லக்ஷ்மணரை ஹனுமார் தமது பராக்ரமத்தால் ஒதுப்புறமான இடத்திற்குக் கொண்டுபோய்விட, அப்பொழுது லக்ஷ்மணர் தமது மூலருபத்தை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு பழைய நிலைமையை அடைந்தார். இவ்வாறு முடிவில், ஹனுமார் ஒருவரால்தான், ராவணன் யுத்த ச்ரமத்தால் மூர்ச்சையோய் விழும்படி நேரிட்டது. மற்றைய எல்லா வீஷயங்களிலும் அன்று அவனுக்கு அதுவரையில் ஜயமே வந்துகொண்டிருந்தது.

வினா 31.—இவ்வாறு ஜயம் அடைந்து வரும் சாவணனை யார் எதிர்க்க, அவன் கதி என்னவாயிற்று?

விடை.—அன்று ஸாயங்காலம் ராவணனால் வாகர்கள் மொத்தனுண்டு வருந்துவதைக் கண்ட சாமர், அஸ்தமன காலத்தில் ராவணனை எதிர்த்தார். உடனே ஹனுமார் சாமருக்கு வாஹனமாக வந்து அமர்ந்து கொண்டார். அப்பொழுது உண்டான சண்டையில், சாவணன் ஹனுமாரையே முன்னிருந்த த்வேஷத்தைக்கொண்டு காயப்படுத்த, சாமருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. அப்பொழுது சாமர் தமது சிறந்த

பாணங்கள் சிலவற்றால் சாவணனை அடிக்க, இந்தச் சனது வஜ்ராயுதத்திற்கும் அசைபாத சாவணன், தனது வில்லைப்பிடிக்கத் திறமின்றித் தயங்கி நின்றான். அப்பொழுது சாமர் நினைத்தால், அவனைக் கொன்றிருக்கலாம். அவ்வாறு செய்பாது சாமர் அவனை நோக்கி, 'ஏ துராத்மா ! இன்றையதினம் வானசர்க ளோடு சண்டை செய்து நீ சேர்ந்து போய்விட்டாய். இப்பொழுது உன்னை ஜயிப்பது நியாயம் என்று எனக்குத் தோற்றவில்லை. நாளை நமது திறமையை நீ நன்றாய்க் காணலாம். ஒரு வேளை ஸீதையை நீ என்னிடம் நாளை கொண்டுவந்து விட்டுவிடுவாயானால், நான் உடனே சண்டையை நிறுத்திவிடுகிறேன். நீ இப்பொழுது விட்டுக்குப்போய் இரவை ஸுகமாய்க் கழித்துவிட்டு நாளை இங்கு வா' என்று மிகுந்த கருணையோடு சொன்னார். சாவணன் அவமானத்துடன் தலையைக் குனிந்துகொண்டு லங்கையுட் ப்ரவேசித்தான்.

வினா 32.—இரவில் சாவணன் ஸ்திதி என்னவா யிருந்தது ? அப்பொழுது அவன் மறுநாள் யுத்தத் திற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்தான் ?

விடை.—சாவணனுக்கு வெட்கத்தோடு பயமும் உண்டாய்விட்டது. அவனது திக்விஜய காலத்தில், அவன் ஸம்பாதித்துள்ள சாபங்கள் யாகும் (இவைகளின் விஷயத்தை உத்தராகாண்டத்தில் காண் 3) ரூபகம் வச, அவனுக்குப் பயம் அதிகரித்தது. சாமரே தனக்கு பயம் என்ற எண்ணமும் தோன்றிவிட்டது. அப்பொழுது தனது தம்பி சும்பகர்ணனை எழுப்பி வந்து, மறுநாள் சண்டைக்கு அனுப்பி எப்படி நடந்து

ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கொன்று விடவேண்டும் என்ற தீர்மானம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. அப்பொழுது அநேக ராக்ஷஸர்களைக் கூப்பிட்டுத் தகுந்த உணவு பதார்த்தங்களாகிய மாம்ஸாதிகளைக் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு சும்பகர்ணனை எப்படியாவது எழுப்பி வரும்படி உத்தரவு செய்தான்.

வினா 13.—சும்பகர்ணனை ராக்ஷஸர்கள் எவ்வாறு எழுப்பினர்? அவன் பின்பு என்ன செய்தான்?

விடை —சும்பகர்ணன் தூங்கும் சோம்பற்சாவடியில், ராக்ஷஸர்கள் மாம்ஸாதி உணவுகளையும், ரத்தம் முதலிய பாணவியங்களுக்கும் கொண்டுபோய் வைத்து விட்டு, எல்லோரும் சும்பகர்ணனை எழுப்பத் தலைப்பட்டனர். எவ்வளவோ விதமான சப்தங்கள் முதலிய தந்திரங்களை உபயோகித்தும், அவன் எழுந்திராதது கண்டு, அவனை அடித்தும், குத்தியும், சிற்சில பாகங்களில் வெட்டியும் பார்த்தனர். இதுவும் பயன் படாதது கண்டு, கடைசியாய் 1000-யானைகளை அவன் பேரில் ஓட்டிவிட, அவன் சோம்பல் முறித்து கொஞ்ச நாழிகையில் பெருங் கொட்டாவியை விட்டுக்கொண்டு எழுந்தான். (இவனுக்கு இப்பெருந்தூக்கம் வந்ததன் காரணத்தை உத்தரகாண்டத்தில் காண்க) எழுந்ததும், பசி பசி என்று கூக்குரல் இட்டுக்கொண்டு, வைத்திருந்த ஸகல பதார்த்த வர்க்கங்களையும் உண்டு, தூக்கம் பசி ஆகிய இவைகள் நீங்கியவனானான். வந்திருந்தவர்களின் வேண்டுகோளின்படி, ராவணனிடம் வந்து, நடந்திருந்த ஸமாசாரங்களை அறிந்துகொண்டு, ராவணனுக்கும் முதலில் நற்புத்திகள் கூறிவிட்டு, பின்பு ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கொன்றேற, திரும்பி வந்தான்.

யுள் வருவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, மறுநாட் காலை யில் சும்பகர்ணன் அநேக ராக்ஷஸர்களோடு சாமரதி களை எதிர்த்துப் போர் செய்யப் புறப்பட்டான்.

வினா 34.—சும்பகர்ணன் வாரார்களோடு எவ் வாறு யுத்தம் செய்தான்?

விடை.—சும்பகர்ணன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட் டதும் அநேக ராக்ஷஸ வீரர்கள் அவனை யுத்தத் திற்குப் புறப்பட்டனர். அவன் யுத்தகளம் வந்ததும், வாரார்களோடு கோரயுத்தம் செய்து, கையில் அகப் பட்டவர்களை வாயில் போட்டுக்கொண்டு விழுங்கத் தொடங்கினான். இதைக்கண்ட வாரார்களுக்கு மிகு ந்த பயம் உண்டாக, அவர்கள் யுத்தகலத்தை விட்டு ஓடத்தலைபபட்டனர். அங்கதன் வாரார்களைத் தைர் யப்படுத்தி நிறுத்திவிட்டான். அப்பொழுது எல்லா வாரா சரேஷ்டர்களும், சும்பகர்ணனை எதிர்த்த வர, ஹனுமாருக்கும் அவனுக்கும் சண்டை யுண்டாயிற்று. அதில் சும்பகர்ணன் முதலில் மொத்துண்டபோதிலும், முடிவில் ஹனுமாரை அவன் ரத்தம் கக்கும்படி அடி த்துவிட, அவனை நீலன் முதலிய வாரா சரேஷ்டர்கள் எதிர்த்தனர். இந்த யுத்தத்தில் கையிலகப்பட்ட குரங்கு களை எல்லாம் சும்பகர்ணன் பிடித்துத் தின்னதொடங் க, வாரா சரேஷ்டர்கள் எல்லோரும் சாமரைச் சர ணம் அடைந்தனர். உடனே அவன் அங்கதனை எதிர் த்து, அவனை மூர்ச்சைபோய் விழும்படிச் செய்துவிட ஸாக்ரீவன் பெரிய கற்பாறையைக் சும்பகர் ணன்மேல் எறிந்தான். அது அவன் மார்பில் பட்டதும் பொடிப்பொடியாகிக் கீழே விழுந்ததே ஓழிய அவன் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இதைத் தாங்கிக்

கொண்டு, அவன் ஸுக்ரீவனை உத்தேசித்து ஒரு பெரிய ஆயுதத்தைவிட, அதை ஹனுமார் கையில் பிடித்து முறித்து எறிந்துவிட்டார். தன் ஆயுதம் வீணாகு கண்டு, ஒரு பெரிய மலைச்சிகரத்தால் கும்பகர்ணன் வெகு வேகமாய் ஸுக்ரீவனை அடிக்க அவன் பர்க்கைத் தவறிப்போய்க் கீழே விழுந்தான். உடனே கும்பகர் ணன் அவனைச் சிறைபிடித்துக்கொண்டு லங்கையுட் ப்ர வேசித்தான். வானரஸேனையில் அப்பொழுது பெருங் குழப்ப முண்டாயிற்று.

வினா 35.—ஸுக்ரீவன் எவ்வாறு தப்பித்துக் கொண்டான்?

விடை.—ஸுக்ரீவனை விடுவித்துவிடலாம் என்று தோன்றிய ஹனுமாருக்கு, அவ்வாறு செய்தால் ஸுக்ரீவரை அவமானம் செய்ததாகும் என்று வேறு எண்ண மும் தோன்ற, அவ்வாறு செய்யாது வானர ஸேனை களைத்தாய்ப்படுத்திக்கொண்டு, ஸுக்ரீவனதுவரவை ஒவ்வொரு சுண்ணத்திலும் மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தார். லங்கா பட்டணத்து வீதியில் கும்பகர்ணன் போகையில், ஸுக்ரீவனுக்கு உணர்ச்சி வர, அவன் நன்றாய் யோசனை செய்ததன்பேரில், கும்பகர் ணன் சையிலிருந்தபடி, தனது நகம் பற்கள் முதலியவைகளால் அவனது காதையும் மூக்கையும் கிழித்து, அவன் விலாப்புறம் பிளக்கும்படி உதைத்தான். அப் பொழுது வலி பொறுக்கமுடியாமல், கும்பகர்ணன் ஸுக்ரீவனைக் கீழேவிட்டு, தன் பலம் எல்லாவற்றையும் வைத்து, அவனை நசுக்கப் பார்த்தான். ஸுக்ரீவன் பந்தைப்போடில் அவன் கையிலிருந்து தப்பி, ஆகா

யுத்தில் விளம்பி தனது ஸேனையிருந்த இடம் வந்து
வாநரர்களைத் தேற்றினான்.

வினா 36.—பின்பு சும்பகர்ணன் யுத்தம் எவ்
வாறு நடந்து முடிவு பெற்றது ?

விடை.—இவ்வாறு ஸூக்ரீவன் தன் கையை
கிட்டுத் தப்பிவிட்ட உடன், சும்பகர்ணன் யுத்தகணம்
வந்து, மறுபடியும் போர்செய்யத் தொடங்கினான்.
யுத்த வெறியில் வாநரர்களைத் தின்னுவிதோடு அநே
கம் ராக்ஷஸர்களையும் பேதாபேதமின்றி கிழங்கத்
தொடங்கினான். இவ்வாறு யமன்போல வந்த ராவணன்
தம்பிபைக் கண்டதும், வாநரர்கள் மறுபடியும் ராம
ரிடம் சென்று சரணமடைந்தனர். இதைக்கண்டதும்
லக்ஷ்மணர் சும்பகர்ணனை வந்து எதிர்த்தார். அப்பொ
ழுது சும்பகர்ணன், லக்ஷ்மணரை ஒரு சிறு பிள்ளை
பாக எண்ணி அலக்ஷபம் செய்துவிட்டு, ராமரிடம் சண்
டைக்குவந்து நின்றான். அப்பொழுது ராமர், கிபிஷ
ணர், லக்ஷ்மணர் முகலியவர்களிடமிருந்து சும்பகர்ண
னது பலவிசேஷங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, அவனோடு
யுத்தம் செய்யத் தொடங்கினார். அப்போது வாலி
யைக் கொன்று திரும்பிய பாணத்தை ராமர் கிடும்ப
கர்ணனுக்குக் கொஞ்சம் பலம் குறைந்தது. உடனே
அவன் ஒரு பெரிய கதாயுதத்தைச் சுழற்றி கிடத்
தொடங்க, இதைக் கண்டு ராமர் அவன் கையை வாய
வ்யாஸ்தரத்தால் வெட்டிவிட்டார். அவன் கைகிழந்த
இடத்திலிருந்த அநேகம் வாநரர்கள், உடனே உயிர்
கிட்டு கிழந்தனர். பின்பு சும்பகர்ணன் ஒரு பெரிய
மரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு தம்மை அடிக்க வருவ
தைக் கண்ட ராமர், சில பாணங்களுடன் அவனது கரண

வெட்டிவிட்டு, அவன் வாணியும் பாணங்களுடைய நிறைத்துவிட்டார். அப்பொழுதும் சும்பகர்ணன் உருண்டுக்கொண்டு வானரர்களை அழிப்பதைக்கண்டு, ராமர் நீர்த்ராவஸ்தாப்ரயோகஞ்செய்து, சும்பகர்ணனை தலைவையக்கொய்து அவனைக் கொன்றார்.

வினா 37.—சும்பகர்ணன் இறந்ததும், ராவணன் என்ன செய்தான்? அவன் ப்ரயத்நம் எவ்வாறு முடிந்தது?

விடை.—சும்பகர்ணன் இறந்த ஸங்கதையைக் கேட்டதும், ராவணன் ஒன்றுந் தோன்றாது திக்ப்ரமை பிடித்தவன் போலானான். ஒன்றும் தோன்றாது இருக்கும் தமது தகப்பனை நோக்கி, த்ருசிரஸ், தேவாந்தகன், நாரந்தகன், அதிகாயன் முதலியவர்கள் தாம் சண்டைக்குப் போவதாகச் சொல்லி, அவனைத் தைர்யப்படுத்திவிட்டு, அவர்கள் மஹாதான் முதலிய ஸேனைத்தலைவர்கள் வாய்ந்த மிகுந்த ராக்ஷஸ ஸேனையோடு, சண்டைக்குப் புறப்பட்டனர். கோரபுத்தம் நடந்ததில் கொஞ்ச நாழிகைக்கெல்லாம், நாரந்தகனை அங்கத்தனும், மஹாதானை நீலனும், த்ருசிரனை ஹனுமாரும் கொன்று தீர்த்தார்கள். அப்பொழுது ராவணன் குமாரனாகிய அதிகாயன், வானரஸேனையை எதிர்த்துச் சண்டைக்கு வந்தான். அவன் சண்டை செய்து அநேக வானரர்களை மாய்த்துவிட்டு, ராமரிடம் சண்டைக்குப் புறப்பட்டான். அப்பொழுது லக்ஷ்மணர், அதிகாயனைப் போருக்கழைத்தார். அதிகாயன் லக்ஷ்மணரை சிறுபிள்ளை என்று பரிஹாஸம் செய்ய, அவர் அதிகாயன்மேல் பாணத்தைப் போட்டார். அப்பொழுது இருவரும் கைகலந்தனர். இந்தச் சண்டையில்,

முதலிலேயே லக்ஷ்மணன் அதிகாயனைப் பிரமிக்கும்படி அடித்து விட்டார். கொஞ்ச நாழிகை இருவரும் ஸ்கந்தம் செய்துவிட்டு, லக்ஷ்மணர் முடிவில் பிரம்மாண்டிரத்தால் அதிகாயன் தலையை அறுத்துவிட்டார்.

வினா 38.—இதன் பின்பு ராவணன் சிலை என்னமா யிற்று? அப்பொழுதும் யார் அவனை எவ்வாறு தைரியப் படுத்தியது?

விடை.—இந்த ஸமாசாரசுதைக் கேட்டதும், ராவணனுக்குப் பழைய கஷ்டங்கள் யாவும் ஞாபகம் வந்து விட்டது. மிகுந்த துக்கத்துடன், ராவணன் தன் ஸபையை விட்டுவிட்டு, தன் சயனக்கிரஹம் சென்று படுத்துக்கொண்டான். அப்பொழுது இந்திரஜித்து, தன் தகப்பன் துக்கத்தை ஒருவாறு தேற்றி, தானே சண்டைக்குப்போய் ராம லக்ஷ்மணனை மறுபடி கட்டிப்போட்டுவிட்டு வருவதாகத் தகவல் சொல்லி விட்டு, யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டான். உடனே அனேக ராக்ஷஸ ஸேனைகள் அவனைச் சூழ்ந்து, மிகுந்த உத்சாகத்தோடு புறப்பட்டன. ராவணனும் ஒருவாறு துக்கம் தெளிந்து, தனது ராஜஸபை வந்து சேர்ந்தான்.

வினா 39.—இந்திரஜித்து எவ்வாறு யுத்தம் செய்தான்? அது எவ்வாறு முடிவு பெற்றது?

விடை.—இந்திரஜித்து யுத்தமாம் வந்து, வானரர்களை எல்லாம், முன் ஒரு தரம் வருத்தியதுபோல வருத்தினான். அப்பொழுது ஒருவராலும் அவனை எதிர்த்துச் சண்டைசெய்ய முடியாமல்போக, யாவரும் பின்னடைந்தனர். இவ்வாறு எல்லோரையும் ஜயித்து, இந்திரஜித்து ராமலக்ஷ்மணனோடு யுத்தத்திற்கு வந்து, அவர்களைக் கொஞ்சகாலம் சண்டை செய்துவிட்டு, பின்பு

அன்று சாயங்கால வேளையில், அவன் தன் மாயையில் மறைந்துகொண்டு, ராமலக்ஷ்மணன் உள்பட வானரர்கள் எல்லோரையும் ப்ரம்மாஸ்திரத்தால் தாக்கத் தொடங்கினான். ப்ரம்மாஸ்திரத்திற்கு மரியாதை செய்ய எண்ணி, ராமலக்ஷ்மணன் அந்த அஸ்திரத்தின் கட்டிற்கு உள்பட்டு, பிரஜைகளை தவறிச் செயலற்றுக் கீழே விழும்பவன். வானரசேனை எல்லாம், இந்திரஜித்தின் அஸ்திர விசேஷத்தால் செயலற்று, மாமஸ்தானங்களில் தைத்திருந்த அம்புகளால் உண்டாகும் வளி பொறுக்க முடியாது கீழே விழும்பவன். இவ்வாறு வானரர்களையும் ராமலக்ஷ்மணனையும் யுத்தங்களில் கட்டிப்போட்டுவிட்டு, இந்திரஜித்து அன்றிரவு லங்கை புகுந்து, தான் செய்து வந்த அதிசயச் செயல்களை ராவணனிடம் சொல்ல, அவன் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான்.

வினா 40.—ராமலக்ஷ்மணனோ விடுவிக்க யார் எவ்வாறு பிரயத்தனம் செய்தது?

விடை.—ப்ரம்மாஸ்திரத்தினால் கட்டுப்படாத ஹனுமாரும், விரிஷணரும் வானரர்களைத் தேற்றிக் கொண்டும், திடீரென்று இவர்களை இவ்வாறு செயலற்று விழும்படி செய்த இந்திரஜித்தின் மாயையை வியந்துகொண்டும், கண்களில் பாணம் தைத்து விழிக்கமாட்டாமல் கஷ்டப்படும் ஜாம்பவானிடம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது ஜாம்பவானோடு விரிஷணர் பேச, ஜாம்பவான், 'ஹனுமார் எங்கே? உயிரோடிருக்கிறாரா' என்று விசாரிக்க, 'எல்லோரையும் கவனியாது ஹனுமாரை மாத்திரம் ஏன் விசாரிக்கவேண்டும்?', என்று விரிஷணர் கேட்டார். அப்பொழுது ஜாம்பவான், 'ஹனுமார்' உயிரோடிருந்தால், வானரர்கள், ராம

லக்ஷ்மணன் யாவரும், எளிதில் பிழைத்தெழுவார்கள். இல்லாவிடில், எல்லோரும் இவ்வாறே இறக்க வேண்டியதுதான்' என்று மறுமொழி கூற ஹனுமார் தான் வந்திருப்பதைத் தெருவித்துக்கொண்டார். உடனே ஜாம்பவான் ஹனுமாரை நோக்கி, 'அப்பா வடக்கே ஹிமவத் கிரி பர்வதத்தருகில், ஸஞ்சீவி பர்வதம் என்றொரு மலை இருக்கிறது. அதன் உச்சியில் நான்கு ஸஞ்ஜீவிக் கொடிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நீ கொண்டுவந்து, ராமலக்ஷ்மணன் முதலியோர்கள்மேல் படுப்படி செய்தால், எல்லோரும் பிழைப்பார்கள். இன்றிரவிற்குள் இந்தக் கஷ்டமான காரியத்தை ஸாதிக்கவல்லவன் நீயே,' என்று துதித்தார்.

வினா 41.—அப்பொழுது ஹனுமார் எவ்வாறு வானரசேனையைப் பிழைப்பு மூட்டி நெடு என்ன செய்தார்?

விடை.—உடனே ஹனுமார் தன் உருவத்தைப் பெரியதாகிக்கொண்டு, ஸமுத்திரத்தை அலகியமாய்க் கடந்து, வாழுவேக மனோவேகமாய் ஸஞ்சீவி பர்வதத்திற்கு வந்து, ஜாம்பவான் குறிப்பிட்ட கொடிகளைத் தேடிப் பார்த்தார். பர்வத ராஜனையும் அப்பொழுது பிரார்த்தித்துப் பார்த்தார். ஒரு விதத்திலும் அவைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமையால், அந்த மலையையே வேரோடு பிடுங்கி, வெகு அட்டஹாஸத்தோடு கையில் எடுத்துக் கொண்டு அதிவேகமாய் ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, ஹனுமார் லங்கை அன்றிரவே வந்து விட்டார். அந்தக் கொடிகளின் காற்றும், ஸ்பர்சமும் ராமலக்ஷ்மணன் வானர்கள் முதலியவர்களுக்கு ஏற்பட்ட மாதிரத்தில், அதுவரையில் இறந்திருந்தவர்கள், செபஸ்த

மிறுந்தவர்கள், பாவமும் தூங்கி விழித்தவர்போல் எழுந்தார். ராக்ஷஸ ஸேனையில் இறந்தவர்கள், அப்போதைக்கப்போது ஸமுத்திரத்தில் எறியப்பட்டமையால், அவர்களில் ஒருவரும் அப்பொழுது பிரமைக்கவில்லை. இவ்வாறு வானார்கள் முகவிய யாவனையும் எழுப்பிவிட்டு, ஹனுமார் ஸூர்ய உதயத்துக்கு முன், ஸஞ்ஜீவி மலையை இருந்த வீடத்தில் வைத்து விட்டு லங்கை வந்து சேர்ந்து விட்டார். பக்தியால் ஸாதிக்க முடியாத காரியம் உலகில் இல்லை.

வினா 42.—இவ்வாறு வானார்கள் எழுந்ததும் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—ராமலக்ஷ்மணனும் எழுந்தவீட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டதும், அன்றிரவே கொள்ளிக்கட்டைகளை எடுத்துக்கொண்டு, லங்கையைக் கொளுத்தி விடும்படி ஸூக்ரீவன் வானார்களுக்கு உத்திரவு கொடுத்தான். உடனே வானார்கள் அவ்வாறு செய்ய, லங்கை எரியத்தொடங்கிபது. முன்னமேயே ஹனுமார் ஸஞ்ஜீவி பர்வதத்தை எடுத்துவந்த சமயத்தில், இலங்கையுள் உண்டாயிருந்த குழப்பமானது இப்பொழுது அதிகரிக்க, அநேக ராக்ஷஸர்களும் அவர்களது ஸ்திரீகளும் மாளும்படியாக வந்தது.

வினா 43.—நெருப்பு ஒருவாறு தணிந்ததும் ராவணன் யுத்தவிஷயமாய் என்ன ஏற்பாடு செய்தான்? அது எவ்வாறு முடிந்தது?

விடை.—நெருப்புத் தணிந்து வருகையில், ராம லக்ஷ்மணன் தனுஷ்டங்காசம் செய்தனர். இதைக் கேட்டதும் ராவணன், சும்பகர்ணனது பிள்ளையாகிய சும்பன், நிகும்பன் ஆகிய இவர்களை, அநேக ராக்ஷஸ

ஸேனைகளோடு வானரர்களை எதிர்த்துச் சண்டைக்கும் போரும்படி அனுப்பினான். சும்ப நிகும்பாளோடு வந்த சில ராஷஸ வீரர்களை, அங்கதன் வெகு லகுவாய் ஸம் ஹரித்தான். அப்பொழுது சும்பனுக்கும் அங்கதனுக்கும் சண்டை உண்டாகி, அதன் முடிவில் அங்கதன், சும்பனால் அடிபட்டு மூர்ச்சையாக விழுந்தான். இது போலவே அவனுக்கு ஸஹாயமாப் வந்த மைந்தனுவிடாக்ளும் அடிபட்டு விழுந்ததைப் பார்த்திருந்த ஸுக்ரீவன் ஓடி வந்து, கைபை இறுக்கி மூடிக்கொண்டு வெகு கொடுமையாப் சும்பனாக் குத்திக்கொன்றான். இவ்வாறு சும்பன் இறந்ததும், நிகும்பனுக்கு யுத்த ஆலோசம் வந்து விட, அவன் நடனை ஸுநாமார் எதிர்த்துக் கீழே தள்ளிக் காலால் நெய்த்துக்கொன்று விட்டார். இந்த ஸங்கதிகளைக் கேள்விப்பட்ட ராவணன், கானது பிள்ளையாகிய மகாராஷஸனைப் போருக்கு அனுப்ப, அவன் நன் தகப்பன முகலியவாக்ள ஸுனஸ்தானத்தில் கொன்று தாமிரிடம் சண்டைக்கு வந்து அவரோடு விசிக் திர யுத்தம் செய்து, முடிவில் ராம பாணத்தால் மாண்டான்.

வினா 44.—இவ்வாறு தான் அனுப்பிய வீரர்கள் இறந்ததும், ராவணன் யுத்தத்திற்கு யானை அனுப்பினான்? அவன் என்ன செய்தான்?

விடை.—ராவணன் மறுபடியும் இந்திரஜித்தை யுத்தத்திற்கு அனுப்ப, அவன் முன்போலவே மழைந் திருந்து வானரர்களோடு யுத்தம் செய்யத் தொடங்கி னான். ஆனால் ராமலக்ஷ்மணன், இந்திரஜித்து ஒளிந் திருந்த இடத்தைத் தம்மிடம் திரும்பிவரும் பாணங்க ளில் காணப்படும் இரத்தக்கறைகளால், ஒருவாறு

அறிந்து, அந்த விடத்தை நோக்கிக் குறிப்பு வைத்து அடிக்கத் தொடங்க, இந்திரஜித்திற்கு மறைந்து யுத்தம் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது.

வினா 45.—அப்பொழுது இந்திரஜித்து என்ன கந்திரம் செய்தான்?

விடை.—இவ்வாறு ராமலக்ஷ்மணனை ஜயிக்கத் தன்னால் முடியாமல்போன இந்திரஜித்து, மாயா லீலை ஒருவளை உண்டாக்கித் தனது ரதத்தில் வைத்துக் கொண்டு, ஹனுமார் முதலிய வானர சிமீஷ்டர்கள் யுத்தம் செய்யும் இடம் சென்று, அவர்கள் முன்னிலையில், அவர்கள் எவ்வளவு விதமாகச் சொல்லியும் கேட்காமல், மாயா லீலையின் தலைமயிரைப் பிடித்துக் கொண்டு அவள் தலையை வெட்டிக்கீழே எறிந்துவிட்டு, தான் லங்கையுட் பிரவேசித்து விட்டான்.

வினா 46.—இந்திரஜித்து ஏன் இவ்வாறு செய்தான்? இதன் பின்டி லங்கையுள் அவன் என்ன செய்தான்?

விடை.—தன்னால் ராமலக்ஷ்மணனை ஜயிக்கமுடியாமல் போனதும், தான் முந்தி அரைகுறையாய் விட்டிருந்த நிகும்பலை வனத்திற் செயத யாகமும், அதன் முடிவில் வரும் ரதம் முதலியவைகளின் மகிமைகளும், அவன் ஞாபகத்தில் வர, உடனே தான் வானரர் முதலியோரது தடைகள் இன்றி யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, இம்மாதிரி மாயா லீலையை வெட்டி, அவர்களையும் ராம லக்ஷ்மணனையும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும்படி வெகு தந்திரமாய்ச் செய்துவிட்டான். இந்திரஜித்து லங்கை சென்றதும், அநேக ராக்ஷஸ வீரர்களையும் நிகும்பலை வனத்தைச்சுற்றி நிறுத்திவிட்டு,

அந்த வணத்துள் யாகத்தை நிர்ப்பயமாய்த் தொடங்கி விட்டான். (இந்த யாகத்தைப்பற்றிய விஷயங்களை, உத்தரகாண்டத்தில் காண்க).

வினா 47.—ராமருக்கு இந்த ஸங்கதி தெரிந்த உடன் அவர் என்ன செய்தார்? அப்பொழுது அவரை யார் எவ்வாறு தேற்றிபது?

விடை.—ஹனுமார் முதலிய வானரர்களுக்கு மாயாஸீதை வெட்டுப்பட்டு விழுந்ததைக் கண்டதும் யுத்தம்செப்ப மனம் எழவில்லை. தேகம் தளர்ந்துபோய் துக்கம் மேலிட, ஹனுமார் ஒடொடியும் வந்து, தாம் கண்டதை ராமருக்குத் தெரிவித்தார். இதைக் கேட்ட தும், ராமர் மூர்ச்சைபோட்டு விழுந்தான். லக்ஷ்மணர் தம்மாலியன்றமட்டும் ராமரைத் தேற்றப் பிரயத்தனப் பட்டுக் கொண்டிருக்கையில், விபீஷணர் ஓடி வந்து, இந்திரஜித்தின் தந்திரத்தையும் மோசக்கருத்தையும் வெளியிட்டு, யாகம் முடிவதற்கு முன் அவளை லக்ஷ்மணர் சென்று கொல்லாவிடில், பின்பு அவளை ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாது என்று சொல்ல. ராமர் ஒருவாறு தேறி, லக்ஷ்மணரைப்போய் இந்திரஜித்தைக் கொன்று வரும் படி உத்தரவு கொடுத்தார்.

வினா 48.—பார் யார் இந்திரஜித்தைக் கொல்லும் விஷயத்தில் போய், என்னென்ன செய்தார்கள்?

விடை.—விபீஷணர், ராமர் அனுமதியின் பேரில், லக்ஷ்மணரை இந்திரஜித்து யாகம் செய்துகொண்டிருந்த நிகும்பலை வணத்திற்கு அழைத்துப்போக, அவரோடு ஹனுமாரும் அநேக வானரர்களும் புறப்பட்டார்கள். அந்த வணத்தருகில் சென்றதும், அங்கு காவலாயிருந்த ராசக்ஷஸர்களை, வானரர்கள் எதிர்த்துப் போர்

செய்யத் தொடங்கினர். இவ்வாறு ராக்ஷஸர்களுக்கு வேலை உண்டானதில், ஹனுமார் லக்ஷ்மணரைத் தமது தோளில் டூக்கிக்கொண்டும் விபீஷணரை முன்னிட்டுக் கொண்டு ராக்ஷஸ ஸேனையைச் சிதற ஆடித்தா விட்டு விரும்பல வனத்துள் பிரவேசித்தார். அங்கு இந்திர ஜிதது யாகம் செய்துகொண்டிருப்பதை, விபீஷணர் லக்ஷ்மணருக்குக் காட்டி அவனை வலுவில் போருக்கு இழுத்து யாகம் முடிவதற்குமுன் கொன்று விடும்படி தந்திரம் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

வினா 49.—அப்பொழுது திரும்பல வனத்தருகில் யுத்தம் எவ்வாறு நடந்து முடிவுபெற்றது?

விடை.—இந்திரஜிதத்தைக் கண்டதும், லக்ஷ்மணர் அவனை வாயில் வந்தாய் பிழித்தார். உடனே அவர்கள் இறங்கிவிட்டும், அந்த யாகமத்தியில் போய் தொடங்கிற்று. அந்தச் சண்டையில் லக்ஷ்மணரோடு வந்த வானரசனும் ஹனுமாரும் தம்மாயினராமட்டும் இந்திரஜிதனை குதிரை மேல் முத்திர்பவைகளை அழித்து எறையம் செய்தனர். அப்படி இருந்தும், லக்ஷ்மணருக்குக் கோராயுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கையிலேயே சிரமம் தட்ட, அதைபறித்த விபீஷணர் நல்ல சமயத்தில் இந்திரஜிதோடு சண்டைக்கு வந்து நின்றார். அப்பொழுது இந்திரஜிதது தன் சிற்றப்பனை நம்பிக்கைத் துரோஹி என்று பலவாறாக இகழ்ந்து பேச, இருவருக்கும் போர் உண்டாயிற்று. 'இதன் முடிவில், தான் இந்திரஜிதத்தைக் கொல்லாது, லக்ஷ்மணராலேயே அவனை மாய்ப்பதுகச் சொல்லி யுத்தம் செய்பாது திரும்ப, இதற்குள் களைப்பு நீங்கிய லக்ஷ்மணர் ஹனுமாரின் மீது ஏறிக்கொண்டு இந்திரஜிதத்தை வந்து எதிர்த்தார்.

இந்திரஜித்து ஹனுமானா அடிக்கக் தொடங்க, அவர் லக்ஷ்மணனைக் கீழே இறக்கவிட்டு, இந்திரஜித்து ஸ்ரீயஸேயே நிற்கும்படி அவன் ரதம் முதலியவைகளைப் பொடிப் பொடியாகச் செய்து விட்டார். இவ்வாறானதும் இந்திரஜித்து லங்கைபுட் சென்று, வேறு ரதத்தில் எறிக்கொண்டு லக்ஷ்மணனை ராடு சண்டைக்கு வந்தான். அப்பொழுது இருவரும் தீவ் அஸ்திரங்கள் பிரயோகித்து ஒருவருக்கு ஒருவர் தாழ்வின்றிச் சிலகாலம் போர் புரிந்தனர். இகல் முடிவில் லக்ஷ்மணர் ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்து இந்திரஜித்தின் தலையை அறுத்து விட்டார். ராஜாஸர்கள் யுத்தங்களைத் தவிர விட்டுப் பாயந்து ஓடிப்போர் விட்டார்கள். லக்ஷ்மணரும் ராமரிடம் வந்து போர்.

வினா 50.—இவ்வாறு இந்திரஜித்து இறந்ததும், இருதிருத்தாரும் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—இந்திரஜித்தின் யுத்தத்தில் மிகுதியாய்க் காப்பப்பட்டு, அவைகளைக் கவனிப்பாது ஸந்தோஷமாய் வந்திருக்கும் லக்ஷ்மணனார், ராமர் இறக்கமுடி விட்டு, அவரது காபங்களை ஆற்றாப்படி ஸுஷேனன் என்ற வானர வைத்தியனுக்கு உத்தரவு செய்தார். உடனே தன்னிடம் இருந்த மருந்துகளைக் கொடுத்து ஸுஷேனன் லக்ஷ்மணரைப் பழைய ஸ்திதிக்குக் கொண்டு வந்தான். இந்திரஜித்து இறந்த ஸமாசாரம் ராவணனுக்குத் தெரிந்த உடன், அவனுக்குத் துக்கம் அதிகரித்துவிட்டது. வெகு நாழிகை பிரலாபித்த பின்பு, அந்தத் துக்கம் கோபமாக மாற, ஸீதையை வெட்டிவிட வேண்டுமென்று அவனுக்கு எண்ணம் உண்டாயிற்று. உடனே கோபாவேசத்தால் ஓர் கத்தியை உருவி எடுத்த

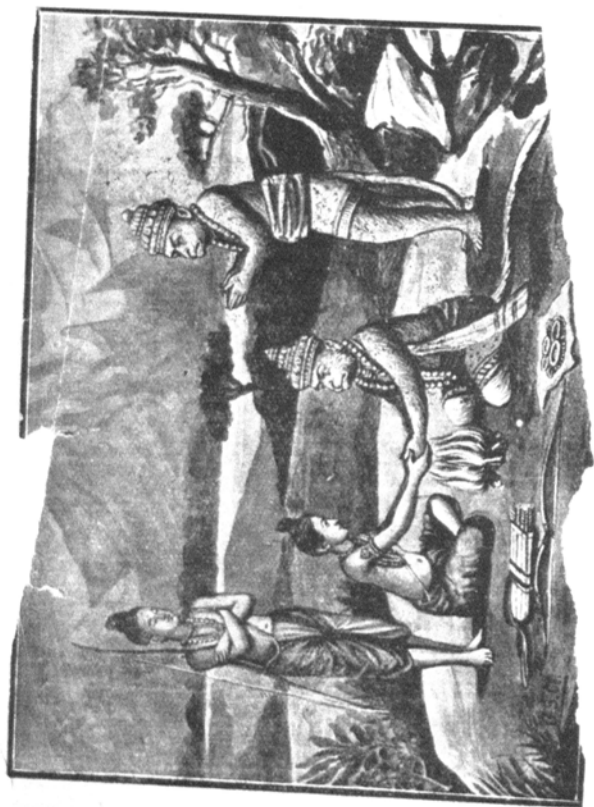
துக்கொண்டு, ஸீதையை ஒரே வீசாய் வீசிவிடவேண்டும் என்று வெகு வேகமாய் அசோகவனத்தை நோக்கி ஓடித்தொடங்கினான். யார் சொல்லியும் அவன் நிற்கவில்லை. இப்படி ராவணன் வருவதைக்கண்டு ஸீதை, அவன் ராமலக்ஷ்மணனைக் கொன்றுவிட்டு தான் இணங்காததால், தன்னையும் கொல்ல வருகிறான் என்று எண்ணிப் பயந்தாள்.

வினா 51.—யார் ராவணனை இக்கொடிய செயலைச் செய்பாதிருக்கும்படி எவ்வாறு தடுத்தது? பின்பு ராவணன் என்ன செய்தான்?

விடை.—இவ்வாறு ராவணன் கோபாவேசத்தால் ஒருவர் சொல்லியதையும் கேட்காது, பைத்தியம் பிடித்தவன்போல் ஸீதை இருக்கும் இடத்தை நோக்கிப் போகும்பொழுது, அவன் பிராண ஸ்நேகிதனை சுபார்சுவன் என்பவன் “ஸ்திரீகளை எப்பொழுதும் கொல்லலாகாது. மேலும் ஸீதையிடம் நீ ஏன் அனுவசிபுமாய்க் கோபித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவன் உறவினராகிய ராமலக்ஷ்மணன் தானே, இந்திரஜித்து முதலியவர்களைக் கொன்று, உனக்கு இந்த துக்கத்தை விளைவித்திருக்கிறான். ஆகையால் நீ ஆண்மை உடையவனாய் இருந்தால், உன் கோபத்தை அவர்கள் மேல் அல்லவா காட்டவேண்டும்? கேவலம் மஹா பயந்தவர்களாகிய ஸ்திரீகள்மேல் காட்டுவது ஆண்மைக்கு அழகன்று” என்று புத்திமதி கூறி, உடனே ராவணன், தானே மீதி இருக்கும் ராசக்ஷஸேனை, வீரர்கள் முதலியவர்களால் குழப்பட்டு, ராமரோடு யுத்தம் செய்யப் புறப்படுவதாகத் தீர்மானித்தான்.

National Library, Calcutta

வினா 52.—ஸீதையைக் கொல்லாது திரும்பியதும், ராவணன் வானரரோடு சண்டைசெய்ய எவர்களை அனுப்பினான்? சண்டை எவ்வாறு நடந்தது?

விடை.—ராவணன் அசோக வனத்திலிருந்து திரும்பி வந்ததும், தன் மூதாதைகள் சேர்த்து வைத்திருந்த சிறந்த ராக்ஷஸ ஸேனைகளை அன்று வானரர்களோடு சண்டைசெய்யப் போகும்படி ஏளி, தான் மறுநாள் சென்று ராமலக்ஷ்மணனை மாத்திரம் கொன்றுவிடுவதாகத் தீர்மானித்தான். உடனே இந்தப் பழைய ஸேனை கோடிக்கணக்கான அங்கங்களோடு வானரமேல் விழுந்து, அவர்களை அழிக்கத் தொடங்க, வானரர்கள் இந்த ஸேனையின் வேகத்தைத் தாங்கமுடியாமல் ராமரைச் சரணம் அடைந்தனர். உடனே ராமர் தமது வில்லை எடுத்துக்கொண்டு, வெகு கோரமாக யுத்தம் செய்து, இடம்விட்டு இடம் அதிவேகத்தோடு சுற்றிக் கொண்டே எல்லா ராக்ஷஸ வீரர்களையும் அழித்து வந்தார். அப்பொழுது ராமர் இன்ன இடத்திலிருந்து அடிக்கிரா என்று ராக்ஷஸர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இவர்கள் இவ்வாறு தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கையில், ராமர் மஹா மோஹனஸ்திரமாகிய கார்தவீசாஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்து விட்டார். அப்பொழுது ஒவ்வொரு ராக்ஷஸனுக்கும் மற்றவன் ராமராகத் தோன்றும்படியான பிரமை உண்டாய் விட்டது. ஆகையால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொள்ள, கூடிய சீக்கிரத்தில் கோடிக்கணக்காய் வந்த ராக்ஷஸ ஸேனைகள் எல்லாம் மாண்டன. இவ்வாறு ருத்ரா ஆம்சத்தால் ராமர் எல்லோரையும் வெட்டிச் சாய்த்துவிட, இதில் தப்பிப் பிழைத்த சிலர் ராவணனிடம் சென்று நடந்த ஸங்கதையைத் தெரி

வித்து விட்டார்கள். (இந்த புத்தத்தையே தமிழ்ப் புத்தகங்களில், மூலபலபுத்தம் என்று சொல்வார்கள்.)

வினா 53.—இவைகக் கேட்டதும் ராவணன் எவர்களால் சூழப்பட்டு புத்தத்திற்கு எவ்வாறு புறப்பட்டான்? அப்பொழுது என்னென்ன அபசகுணங்கள் உண்டாயின?

விடை.—விருபாக்ஷன், மலேறாதான், மலேறாபார்கவன் என்ற மந்திரி சிபேஷ்டர்களால் சூழப்பட்டு, ராமரைக் கொன்று, கான் இந்திரஜித்து சூம்பகாணன் முதலியவர்களைக் கொன்ற பழிக்குப்பழி வாங்கி விடுவதாக ராவணன் அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு, புறப்பட்டான். அப்பொழுது லங்கையில், இறந்த ராக்ஷஸ வீரர்களுடைய ஸ்திரீகள் யாவரும், ராவணன் செய்த பல கொடிய காரியங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி, அவைகளால் தான் துமக்குவைதல்பம் வந்தது என்று ராவணன்காதில் படும்படி. அழுகார்கள். இன்னும் ஆகாயத்திலிருந்து ரத்த மழை பொழிதல், நரிகள் ஊளையிடுதல் முதலிய வழக்கமாய் உண்டாகும் அபசகுணங்களும் உண்டாயின இவைகளைக் கவனியாது, ஆயுள் முடிவு காலம் அணுகிய ராவணன், வெகு உத்சரஹமாய் ராமரை எதிர்த்துச் சண்டை செய்வதற்காக புத்தகனம் வந்து நின்றான்.

வினா 54.—அப்பொழுது ராக்ஷஸ வீரர்களுக்கும் வானவீரர்களுக்கும் நடந்தபுத்தத்தின் விவரம் என்ன?

விடை.—முதலில் விருபாக்ஷனுக்கும் ஸுகீவனுக்கும் சண்டை ஏற்பட்டது. அதில் விருபாக்ஷன் ஏறிவந்த யானையை ஒரே குத்தில் சீழினிழந்து இறக்கும்படி ஸுகீவன் செய்ய, விருபாக்ஷன் தன் கத்தியால் ஸுகீவனை அடித்தான். இந்த அடியால், கொஞ்ச

நாழிகை ஸுக்ரீவனுக்குத் தேக உணர்ச்சிப்பாய்விட, பின்பு அவனுக்குத் தெளிவு உண்டாயிற்று. இவ்வாறு இருவரும் சண்டைபாடி வநகையில், முடிவில் வெகு கோபத்தோடு, ஸுக்ரீவன் தன் ஸையால் விருபாக்ஷன் நெற்றியில் பலபாப் இடிக்க, அவன் உதிர்க்கைப்பெருக விட்டுக்கொண்டு இறந்தான். இதற்குள் மற்றைய வான ரர்கள் அனைக ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று விட்டனர். உடனே ராவணனால் ஏவப்பட்டு, மஜேறாதான் ஸுக்ரீவனை வந்து எதிர்த்தான். இவர்கள் இருவருக்கும் வெகு நாழிகை கோபயுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கையில், முடிவில் கத்தியால் மஜேறாதான் ஸுக்ரீவனை அடிக்க, அது அவனது கவசத்தில் புதைந்து விட்டது. அதை எடுக்க மஜேறாதான் முயற்சிசெய்து கொண்டிருக்கையில், ஸுக்ரீவன் தன் கவசத்தில் பாய்ந்திருக்கும் கத்திபைத் தானே எடுத்து, மஜேறாதான் தலைபைச் சினிக் கொன்றான். இவ்வாறு மஜேறாதான் இறந்த உடன் மஜேறாபாசுவனுக்கும் அங்கத்தனுக்கும் போர் நோங்குது. அதில் அங்கதன் மிகுந்த பிரயத்தனத்தினால் பேரில், மஜேறாபாசுவன் ஒரே குத்தாய்க் குத்திக் கொன்று விட்டான்.

வினா 55.—இவ்வாறு ராக்ஷஸ வீரர்கள் இறந்ததும், ராவணன் என்ன செய்தான்? அது எவ்வாறு முடிந்தது?

விடை.—கடைசியாகத் தனது வீரர்கள் யாவரும் இறந்து விழுந்ததும், ராவணன் தானே ராமரைச் சண்டையில் எதிர்த்தான். கொஞ்ச நாழிகை ராமருக்கும் ராவணனுக்கும் ஸமயுத்தம் நடந்தது. எவ்வளவோ விசேஷமான் அஸ்திரங்களை இருவரும் தயங்காது பிர

யோகம் செய்துவந்தனர். எவ்வளவுதான் ராவணன் முயன்றபோதிலும், ராமரை அவனால் யுத்தத்தில் அசைக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது லக்ஷ்மணரும் தம்மால் இயன்றமட்டும், ராவணனது துவஜம், தேர், குதிரை, ஸாரதி முதலிய அங்கங்களை அழித்து ராமருக்கு ஸஹாயம் செய்தார். இப்பொழுது ராவணன், அருகிலிருந்த கிரீஷ்ணர்மேல் கோபங்கொண்டு, ஒரு பெரிய பாணத்தை விட, அதை லக்ஷ்மணர் ஆகாயத்திலேயே அறுத்துத் தள்ளிவிட்டார். இம்மாதிரி அந்த யுத்தத்தில் ராவணனது பாணங்கள் கிரீஷ்ணர்மேல் படாதபடி, லக்ஷ்மணர் அவரைப் பாதுகாத்து வந்தார். இதைக்கண்ட ராவணனுக்கு லக்ஷ்மணர்மேல் அடங்காக் கோபம் வர மயனால் செய்யப்பட்டதுத் தன்னிடமிருந்த ஒரு சக்தி அபுத்ததை அவர்மேல் விட்டான். அது லக்ஷ்மணரது மார்பைப் பிளந்துகொண்டு, ராமரது வைபவத்தால் ராவணனிடம் செல்லாது அவர் மார்பிலேயே தைத்துவிட்டு விட்டது. உடனே லக்ஷ்மணர் மூர்ச்சைபோட்டு இறந்தவர்போல் பூமியில் விழுந்தார்.

வினா 56.—இவ்வாறு லக்ஷ்மணர் செயலற்று விழுந்ததும், ராமர் என்ன செய்தார்? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—ராமர் கொஞ்சகாலம் துக்கித்து விட்டு, லக்ஷ்மணர் மார்பிலிருந்த பாணத்தைப் பிடுங்கினார். உடனே அருகிலிருந்த ஹனுமார் முதலியவர்களை, லக்ஷ்மணருக்கு வேண்டிய சிகித்தஸகளைச் செய்துகொண்டு ஜாக்கிரதையாய் இருக்கும்படி சொல்லிவிட்டு, ராவணனை அன்னைக்குள் வதம் செய்து விடுவதாகத் தீர்மானித்துக்கொண்டு, அவர் ராவணனை எதிர்த்தார். ராவண

தோடு வெகு காலம் யுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கையில் லக்ஷ்மணர் ஸ்திதி அவருக்கு ஞாபகம் வர, மேல் யுத்தம் செய்ய ஓடாமல் லக்ஷ்மணர் அருகில் வந்து, அவர் இன்னும் எழுந்திராததைப் பற்றி ஸூலேஷணனிடம் வெகுவாகப் பிராலாபிக்கத் தொடங்க உடனே ஸூலேஷணன் ஹனுமாரை அழைத்து, முன் ஒருதரம் கொண்டு வந்த ஸூஞ்சீவி பர்வதத்திலிருந்து இரண்டு மூன்று பச்சிலைகளைக் கொண்டுவரும்படி. ஏவ ஹனுமார் அப்பொழுதே ஹிமாலயம் சென்று பச்சிலைகளைத் தேடிப் பார்த்தார். அவைகளைத் தம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியாமற் போக, இரண்டாம் தரமும் ஸூஞ்சீவி மலையையே ஹனுமார் இலங்கைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டார். அதிலிருந்த மூலிகைகள் இலைகள் முதலியவைகளால் ஸூலேஷணன் லக்ஷ்மணரை ஸௌக்கியப்படுத்தினான்.

வினா 57.—லக்ஷ்மணர் எழுந்ததும் ராமரிடம் என்ன சொன்னார்? அப்பொழுது யார் ராமருக்கு என்ன செய்ய வந்தது?

விடை.—லக்ஷ்மணர் ராமரை நோக்கி 'எனக்காகத் தாங்கள் இவ்வளவு துக்கித்துக்கொண்டு தங்கள் பிரதிக் கிணையைப் பெரப்பாக்கிக் கொள்வது நியாயமல்ல. ஆகை யால் இன்று ஸூர்பாஸ்தமனத்திற்குள் தங்கள் சொற்படி ராவணனைக் கொல்லுவதற்கு வேண்டிய முயற்சியைச் செய்யுங்கள்' என்று தூண்ட, ராமர் ராவண தோடு சண்டைக்கு வந்து நின்றார். அப்பொழுது ராவ் ணன் ரதத்திலும், ராமர் தரையிலும் நின்று சண்டை யிடுவது நியாயமல்ல என்ற எண்ணம் இந்திரனுக்கு வர, அவன் தன் ஸாரதியாகிய மாதலியைத் தன் ரதத் தை ஒட்டிக்கொண்டுபோய் ராமருக்கு ஸஹாயம் செய்

யும்படி ஏவினான். உடனே இந்திரனது ரதம், ஆகாயத் திலிருந்து பூமியில் ராமர் முன்பாக இரங்க, மாதவி, தன் வரவின் நோக்கத்தை ராமருக்குத் தெரிவித்தான், உடனே ராமர், ரதத்தைப் பிரதக்ஷணம் செய்துவந்து ரதத்துள் ஏறி ராவணனோடு கோரயுத்தம் செய்யத் தொடங்கினார்.

வினா 58.—அப்பொழுது ராமருக்கும் ராவணனுக்கும் எவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது?

விடை.—இருவரும் அஸ்திரங்களையும் மாற்று அஸ்திரங்களையும் ஓயாது வருஷிக்கத் தொடங்கினர். ராவணன் மாதவிபையும், அவன் தோகுதிரைகளையும் வெருவாகக் கஷ்டப்படுத்தினான். அஸ்திரங்கள் ராவணனையும், தேவர்கள் ராமரையும், உத்ஸாகப்படுத்திவிட்டனர். ராவணன் தன்னிடமிருந்த ஒரு மஹா சக்திவாய்ந்த ஆயுதத்தை ராமர்மேல் விட, அவர் அதை ஆகாயத்திலேயே அறுத்து எறிந்துவிட்டார். அது விழுந்த விடத்திலிருந்த வானரராட்சஸர்களுக்குள் அனேகர், உடனே மாண்டு விழுந்தனர். தனது பெரிய ஆயுதம் இவ்வாறு வீணானது கண்டு மிகுந்த கோபத்துடன் ராமரிடம் ராவணன் சண்டையிடத் தொடங்கினான். அப்பொழுது ராமர், அவன் ஸீகையைத் திருடிவந்த விஷயம் அவன் மனதில் நன்றூப்ப் படும்படி அவனைப் பழித்தார். இவ்வாறு இவர் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், அஸ்திர தேவதைகள் எல்லாம் ராமர் முன் ரூபந்தரித்துத் தாஸர்களாக வந்து நின்றார்கள். இவ்வாறு ராமரது வில்லம்பாலும் சொல்லம்பாலும் அடிபட்ட ராவணன், தான் செய்த பாயம் தாங்கிவிடாது மூர்ச்சையை அடைந்தான். உடனே ராவணனது ஸாரதி,

தேரை யுத்தகளத்தை விட்டு ஒட்டிக்கொண்டு போய் விட்டான்.

வினா 59.—இவ்வாறு ராவணனது ரதம் போனதும், ராமருக்கு யார் எவ்வாறு ஸகாயம் செய்தனர்? பன்பு ராவணன் என்ன செய்தான்.

விடை.—அங்கு யுத்தத்தைப் பார்க்க வந்திருந்த அகஸ்திய மஹரிஷி, அப்பொழுது ராமரிடம் வந்து ஸூரியனது ஸ்வரூபம், மேன்மை, ஆராதனைகள் அடங்கிய ஆதீத்ய ஹ்ருதயம் என்ற மந்திரத்தை உபதேசம் செய்து அது யுத்தங்களில் ஜயத்தையும், ஆபத்துக்களிலிருந்து ஸுகமாய் வெளிவரும் திறமையையும் அளிக்கும் திறனுடையது என்று அதன் மகிமையைச் சொல்லிவிட்டு மறைந்தார். ராமர் ஆதித்ய ஹ்ருதயத்தால் ஸூரியனைத் துதிக்க ஸூரியன் ஜயம் வரும்படி ராமருக்கு அனுகூலமித்தான். இதற்குள் ராவணன் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்து, தன்னை யுத்தகளத்தை விட்டுப் பின்னடையும்படி கொண்டு வந்த ஸாரதியைப் பலவாறு கோபத்தால் திட்ட, அவன் மறுபடி ராவணனது ரதத்தை ராமர் முன்பு கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.

வினா 60.—அப்பொழுது நடந்த யுத்தம்—எவ்வாறு முடிவு பெற்றது?

விடை.—ராவணன் ரதம் வருவதைக் கண்ட ராமர், மாதவியை உத்ஸாகப்படுத்த, அவன் இந்த ரதத்தை வெகு ஸாகவமாய் நடத்தத் தொடங்கினான். அப்பொழுது தன் முன்னிலையில் உண்டாகிய அபசகுனங்களை யும் அன்று அவ்வாறாக என்பதையும் கவனிப்பது,

ராவணன் காலகதிக்கு உட்பட்டவனாய் ராமரோடு வெகுகாலம் விசித்திர யுத்தம் செய்துவந்தான். அப்பொழுது இருபக்கத்திலும் அநேகர் மாண்டனர். தேர் குதிரைகள் த்வஜங்கள் கணக்கின்றி நஷ்டமாயின. மாதவிக்கும் ராமருக்கும் இந்த யுத்தத்தில் பட்ட அடிகளுக்குக் கணக்கே இல்லை. ராமராவண யுத்தமானது ராமராவணயுத்தம் போன்றே இருந்ததாம். அதாவது இந்த யுத்தத்திற்கு ஸமமாகவாவது, அல்லது இதை விட உயர்வாகவாவது வேறு ஒரு யுத்தத்தையும் சொல்ல முடியாது என்பதே. அந்த யுத்தத்தில் ராமர் அனேகம் தரம், மாரீசன், விராதன், கரதுஷ்ணன், வாலி இவர்களை ஒரே தரத்தில் ஸம்ஹரித்த அம்பால், ராவணனது தலைபை வெட்டித் தள்ளினார். அப்படித் தள்ளியும் அவன் தலை முளைத்துக்கொண்டே வந்தது. இதைக்கண்டு வியப்படைந்து, ராமர் ராவணனோடு கோரயுத்தம் செய்து வருகையில், மாதவி, இந்திரனால் அகஸ்தியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு அவரால் வனத்தில் ராமருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவரது அம்பருத் தூணியிலிருக்கும் பிரம்மாஸ்திர விசேஷத்தின் வைபவம் ராமருக்கு நினைப்பு வரும்படி ஞாபகப்படுத்த, ராவணனுக்குச் சாகுங்காலம் வந்துவிட்டதை அறிந்தவராய் ராமர் அந்தத் திவ்ய அஸ்திரத்தை எடுத்து, பூஜை முதலியவைகளால் அதை ஆராதித்து வேதமந்திரங்கள் மூலமாய் அதை ராவணனது மார்பின்மேல் விழும்படி குறிவைத்து விட, அது வந்து விழுந்து ராவணனது மார்பிலிருந்த அமிருத கலசம்போன்ற உயிர்நிலையைப் பிளந்து அவனைக் கொன்று கீழே தள்ளிவிட்டு ராமர் அது அம்பருத்தூணியில் வந்து புரந்து கொண்டது.

வினா 61.—இவ்வாறு ராவணன் ராமரால் இறந்ததும், யுத்தகளத்தில் என்ன நடந்தது?

விடை.—ராவணன் அடிபட்டு விழுந்ததும், விபீஷணருக்கு அடங்காத துக்கம் வந்து விட்டது. தாம் சொல்லிய பேச்சைக் கேட்டு புத்திவாராது இவ்வாறு தமது தமயன் இறக்கும்படி நேரிட்டதே என்று எண்ணியெண்ணி விபீஷணர் மனம் உருகினார். இதுக்குள் தனது கணவன் இறந்து விட்டான் என்ற ஸங்கதி கேள்வியுற்று மண்டோதரியும், ராவணனது மற்றைய ஸ்திரீகளும் யுத்தகளம் வந்து வெருவாதப் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினார்கள். ராமருக்கும் யுத்தவேசம் தணிய, தமது மனத்தில் ராவணனிடம் இருந்த விரோதம் எல்லாம் போய்விட்டது. உடனே விபீஷணரை அழைத்து, சிறந்த அரசர்கள் யுத்தத்திலிறந்தால், இவ்வாறு துக்கிக்கலாகாது என்று புத்திமதி கூறி ராவணனுக்குத் தகுந்தபடி ஈமக்கடன்களைச் செய்யும்படி ஏலினார். 'கொடியவனுக்குக் கர்மம் செய்யவேண்டுமெனில்' என்ற விபீஷணருக்கு ராமர், 'இறந்தபின்பு கொடியவனுக்கும் நல்லவனுக்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை. ஒருவன் மேலிருக்கும் கோபம், விரோதம் முதலியவைகள் அவன் இறக்கும் மட்டும் இருக்கவேண்டுமே ஒழிய, அதன் பின்பு கூட அவைகளைப் பாராட்டுவது நல்லவருக்கு அழகன்று,' என்று புத்திமதி கூறி, விபீஷணர் விதிப்படி ராவணனது பிணத்திற்குச் செய்யவேண்டிய கடன்களைச் செய்து முடித்தார்.

வினா 62.—இவ்வாறு ராவணனுக்குக் கர்மம் செய்து முடித்தவுடன் என்ன நடந்தது? பின்பு ராமன் என்ன செய்தார்?

விடை.—யுத்த வெறி யடங்கி, ராமர் முன்போஷ ஸாத்தீக நிலையை அடைந்தார். இந்நிலையில், ராமரைத் தேவதைகள் முதலியவர்கள் தரிசித்துவிட்டு, ராமபராக்கிரமம், வானர யுத்தம், ஸுக்ரீவனது ஸ்நேகம், ஹனுமாரது சிறப்பு, லக்ஷ்மணர் ஸீதை இவர்களது பக்தி முதலியவைகளைப்பற்றி வெகு உத்ஸாகத்தோடு பேசிக் கொண்டு, தங்கள் இருப்பிடம் சென்றார்கள். உடனே ராமர் இந்திர ரதத்தைக்கொண்டுபோகும்படி மாதவிக்ரு உத்தரவு செய்ய, அவன் இந்திரலோகம் நோக்கிச் சென்றான். அதன் பின்பு ஸுக்ரீவன் முதலிய வானரர்கள் ஸகாபத்தால், நான்கு ஸமுத்திர ஜலங்களும் லங்கைக்கு வந்து சேரும்படி செய்து, விபீஷணரை லங்கை அரசனாக ராமர் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார். இவ்வளவு காரியங்களும் ஒழுங்காய் முடிந்ததும், ராமர் ஹனுமாரை அழைத்து, விபீஷணரது அனுமதியின் பேரில், ஸீதையைக் கண்டு யுத்த விஷயங்களைச் சொல்லி வரும் படி ஏவினார்.

வினா 63.—ஹனுமார் ஸீதையிடம் சென்று என்ன செய்தார்? பின்பு ஸீதையை ராமர் காணும் விஷயத்தில் என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன?

விடை.—விபீஷணரிடம் அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு மிகுந்த துக்கத்தோடு அசோகவனத்திலிருக்கும் ஸீதையிடம், ஹனுமார் சென்றார். இவரைக் கண்டதும் முதலில் ஸீதைக்குப் பயம் உண்டான போதிலும், பின்பு இவர் முன் வந்த தூதர் என்ற எண்ணம் வர, ஸீதை ஸந்தோஷத்தோடு ஹனுமார் சொல்வதைக் கேட்டாள். அப்பொழுது ஹனுமார், ராமர் தூவணனை வதம் செய்துவிட்டார் என்றும், தர்மாத்மா

வான விபீஷணரே இலங்காதிபதியாய் விட்டார் என்றும் சொல்லி, ராவணனது உத்தரவின்படி ஸீதையைக் கஷ்டப்படுத்திய ராக்ஷஸிகளைக் கொன்று எறியும்படித் தமக்கு உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று ஸீதையைக் கேட்டார். ஸீதை தர்மசிந்தையுடையவளாகையால் இதற்கு இசையாது, “ராக்ஷஸிகள் ராவணன் உத்தரவுக்கு உட்பட்டு அவ்வாறு கஷ்டப் படுத்தினார்களே ஒழியத் தாங்களாக அவ்வாறு செய்யவில்லை. ஆகையால் ராக்ஷஸிகளைக் கொல்லுவதால் ஒரு பிரமோ ஜனமுமில்லை. இனிமேல் அவர்கள் நல்லவர்களாய் விடுவார்கள். மேலும் தெரியாதவர்கள் மிறரால் ஏவப் பட்டுப் பாபத்தொழில்களைச் செய்யலாம். அவ்வாறு அவர்கள் செய்வதற்குத் தெரிந்தவர்கள் பதில் பாபம் செய்து அவர்களை வருத்துவது ‘நியாயமன்று’ என்று சொல்லி ராக்ஷஸிகளைப் பாதுகாத்தாள். கடைசியாகத் தன் கணவனைச் சீக்கிரம் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவல் தனக்கு இருப்பதாக, ஹனுமார் மூலமாய் ராமருக்கு ஸீதை சொல்லியனுப்பினாள். ராமர் இந்தச் சங்கதியை ஹனுமாரிடமிருந்து கேட்ட வுடன், ஸீதையை சுத்த ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்வித்து ஆடையாபரணங்கள், அணியும்படி செய்வித்துத் தம்மிடம் கொண்டுவந்து விடும்படி விபீஷணருக்கு உத்தரவு கொடுத்தார். விபீஷணரும் அவ்வாறே ஸீதைக்கு அலங்காரங்கள் செய்து விக்கச்சொல்லி ஒரு சிவிகையில் ஏற்றிக்கொண்டு ராமர் அருகில் வந்தார்.

வினா 64.—இவ்வாறு வெகு உதஸாகத்தோடு ஸீதை ராமர் ஸம்பம் வந்ததும், என்ன விபரீதம் நிகழ்ந்தது?

விடை.—ஸீதை இருந்த சிவிகை ராமர் அருகில் வந்த உடன், அந்தச் சிவிகையைத் தமது ஸமீபம் கொண்டு வரும்படி அவர் விபீஷணரை ஏவினார். அப் பொழுது சிவிகையைக் காத்துக்கொண்டு வந்த ராக்ஷஸர், அங்கு கூட்டமாய் இருந்த வானரர்களை அடித்து ஒட்டத்தொடங்க, ராமருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. 'என் ஸ்நேகிதர்களான வானரர்களை இவ்வாறு கஷ்டப் படுத்தி என்னை அவமானப் படுத்தாதேயுங்கள். ஸீதையை இறங்கி என்னிடம் வரும்படி செய்யுங்கள். ஆபத் காலத்தில் பலர்முன் வருவதால், ஸ்திரீகளுக்கு அவமானமில்லை' என்று அவர் உறுதியான உத்தரவு கொடுத்தார். இந்த உத்தரவைக் கேட்டவுடன், ஸ்தா கணவன் சொற்படி நடக்கும் ஸீதையானவள், சிவிகையை விட்டு இறங்கித் தலை குனிந்துகொண்டு, மிருந்த வெட்கத்துடன் விபீஷணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ராமர் ஸமீபம் வந்து நின்றாள். ராமர் ஒன்றும் பேசாது சற்றேறாமல் மௌனமாய் இருந்துவிட்டு, ஸீதையை நோக்கி 'உன் விஷயத்தில் நான் அவசியம் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்து என் ஆண்மையை நிலை நிறுத்தியாய் விட்டது. ஆனால் இப்பொழுது மாத்திரம், கேவலம் ஆசையால் உன்னை என் பெண்சாதியாக அங்கீகரிக்க, எனக்கு மனம் வரவில்லை. நீ ராவணனால் தொட்டு எடுக்கப்பட்டு அவன் வீட்டிலேயே இவ்வளவு காலம் இருந்து விட்டாய். நீ பரிசுத்தையாய்த் தான் இருக்கிறாய் என்று, பலர் அறியும்படியாக நிரூபணம் செய்தால் ஒழிய, நான் உன்னை அங்கீகரிக்க மாட்டேன். அவ்வாறு நான் செய்துவிட்டால், என்னைப் போலவே அனேகர் செய்ய, உலகத்தில் ஜாதி கலப்பு

ஏற்பட்டு அநிபாயங்கள் விருத்தியாகும். ஆகையால் நீ, லக்ஷ்மணர், பாதர், ஸுக்ரீவன், விபீஷணர் ஆகிய இவர்களில் யாருடைய விட்டிலாவது இருக்கலாம். சிக்கிரம் தீர்மானம் செய்து அவ்வாறே செப். நான் எந்த உத்தேசத்தோடு லங்கைக்கு வந்தேனோ, அது பூர்த்தியாய் விட்டது' என்று இக்கொடிய வார்த்தைகளைச் சொன்னார்.

வினா 55.—கைக்கு எட்டிய நு வாய்க்கு எட்டாமற் போக, தனக்கு வந்த ஆபத்காலத்தில் ஸீதை எவ்வாறு நடந்து கொண்டாள்?

விடை.—ஸீதை ராமரை நோக்கி, 'ஏதோ துன்மாக்க ஸ்திரீகளப்பற்றிக் கேட்டுவிட்டு, நானும் அவ்வாற்றிக்க வேண்டும் என்று என் ஸந்தேகிக்கவேண்டும். நான் கேவலம் ஸ்திரீயாகையால், ராவணன் தேகத்தை என் எண்ணத்திற்கு விரோதமாய்த் தொடவேண்டி வந்தது. நான் மனதார ராவணனை ஒருபோதும் விரும்பவில்லை. எனது நிலைபை ஹனுமார் மூலமாய்த் தெரிந்து கொண்டிருந்தும், நீர் ஏன் இம்மாதிரி ஸந்தேகிக்க வேண்டும். நீர் லங்கைக்கு வருவதின் நோக்கம் இன்னது என்பதை முன்னமே ஹனுமார் மூலமாய் எனக்குத் தெரிவித்திருந்தீராயின், நான் அப்பொழுதே என் உயிரை விட்டிருப்பேனே. எனக்காக இவ்வளவு வானர்கள் இறக்கும்படியாயும், தாங்கள் இவ்வளவு கஷ்டப்படும்படியாயும் நோந்திராதே. இப்பொழுதும் ஒன்றும் எனக்குக் குறைவில்லை' என்று தன் கணவனை நோக்கிச் சொல்லிவிட்டு, லக்ஷ்மணரை நோக்கி, 'ஐயா எனக்கு ஒரு அக்னியை வளர்த்துக்கொடும், நான் என்

நாதனைவிட்டு ஒருநாளும் உயிர் தரியேன். என் நாதன் என்னை நிராகரித்த பின்பு, எனக்கு உலகில் வேறு என்ன இருக்கிறது,' என்று சொன்னான். இதைக் கேட்ட உடன், லக்ஷ்மணர் வெகு துக்கத்தோடு ராமரை நோக்க, அவரும், தீ வளர்த்துக் கொடுக்கும்படி சுண் சாடை காட்டினார். அப்பொழுது லக்ஷ்மணர் தீயை வளர்க்க, ஸீதை, ராமரையும் அக்னியையும் வலம் வந்து, 'ஏ அக்னி! பகவானே, நீயே என் பரிசுத்த நிலைக்குச் சாக்ஷி, கணவனால் நிராகரிக்கப்பட்ட எனக்கு நீயே சுகதி' என்று உரக்கச் சொல்லிக்கொண்டு தீயில் மூழ்கினான். வானரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் துக்கம் பொறுக்கமுடியாதது அலறினார்கள்.

வினா 66.—இவ்வாறு நிர்ப்பயமாய் ஸீதை தீயில் மூழ்கிப் புர, என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—ராமர் மனம் கொஞ்சம் அலைந்திருந்த அத்தருணத்தில், வானார்கள், ராக்ஷஸர்கள் முதலியவர்களது துக்க சப்தமானது அவரது மனதைக் குழம்பும் பாடி செய்தது. அத்தருணத்தில் பிரம்மா முதலியவர்கள் வந்து ராமரைத் துதித்து, அவரது உண்மையான விஷ்ணு ரூபமும், ஸீதையின் உண்மையான லக்ஷ்மி ரூபமும் அவருக்கு ஞாபகம் வரும்படி செய்தனர். இவ்வாறு பிரமா துதித்துக்கொண்டிருக்கையில், அக்னி பகவான் இரக்ஷஜாதியாய் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸீதையை மடியில் உட்கார வைத்துக்கொண்டு எரியும் தீயிலிருந்து வெளிவந்து சீதையின் சுத்த நிலையையும் அவளது உறுதியையும் பலர் அறிய வெளியிட்டு, ஸீதையை ராமரது பாதத்தில் ஸமர்ப்பிக்க, ராமர் ஸீதை.

காண்டம் தசரதரும் இந்திரனும் ராமரைக்காணுதல் 57
யை வெகு ஸந்தோஷத்தோடு அங்கீகரித்துக் கொண்டார்.

வினா 67.—இவ்வாறு ஸீதையும் ராமரும் சேர்ந்ததை நோக்கி யாவரும் ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் அங்கு யார் இவர்கள் கண்ணுக்குத் தென்றி என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—பாமசிவன் தசரதரை அழைத்துக்கொண்டுவந்து, ராமர் முகஸியவர்கள் கண்முன் தோன்றி, சிக்கிரம் அயோத்திக்குப்போய், அவர் வரவை வெகு ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டு வருந்தும் பாதர், கௌஸல்யை முகஸியவர்களைத் தேற்றும்படி ராமருக்குச் சொல்லி, தசரதரையும், ராமலக்ஷ்மண ஸீதை முதலியவர்களுக்குக் காட்டினார். அப்பொழுது எல்லோரும், பெரியவராகிய தசரதருக்குத் தகுந்த வந்தனை வழிபாடுகள் செய்ய, தசரதர் அவர்களை வாழ்த்தி, ராமர் முகலில் அங்கீகரிக்காமலிருந்ததனால் ஸீதைக்கு உண்டாயிருந்த கோபத்தை 'இவ்வாறு ராமர் செய்யாவிடில் உன் மஹிமையை உலகத்தார் எவ்வாற்றிவர்?' என்று சொல்லித் தேற்றினார். பின்பு ராமரின் வேண்டுகோளின் படி, கைகேயியின்மேலிருந்த கோபத்தைத் தசரதர்விட்டு லக்ஷ்மணரை ஸதா ராமருக்குத் தவறாது தொண்டு செய்து வரும்படி சொல்லி, பாமசிவனோடு தசரதர் தேவலோகம் சென்றனர்.

வினா 68.—தசரதர் தேவலோகம் சென்றதும் யார் ராமரைப் பார்க்கவந்து என்ன செய்தார்?

விடை.—தேவீவந்திரன் ராமரைப் பார்க்க வந்து, அவரை ஏதாவது வரங்கேட்டுக்கொள்ளும்படி சொல்ல,

அவர் 'எனக்காக உயிரைக் கவனியாது சண்டையிட்டு யுத்தகளத்தில் மாண்ட' வானரர்கள் யாவரும் பிழைத் தெழுவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டார். அதன் படியே இந்திரன் அணுகர்வறிக்க, இறந்த வானரர்களில் ஒருவர் கூட பாக்கி இன்றிப் பிழைத்தெழுந்தனர்.

வினா 69.—மறுநாட் காலையில் ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—வானரர்கள் எல்லோரையும் ஸ்நானாதிகள் செய்யச் சொல்லியிட்டு, தான் அயோத்திபோய் எல்லாம் செப்துகொள்ளுவதாகச் சொல்லிப் பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யச் சொன்னார். அப்பொழுது விபீஷணர், தமது தமைபன் குபேரனிடமிருந்து பிடுங்கிவந்த புஷ்பகவிமானம் தம்மிடம் இருப்பதாகவும், அதனால் சீக்கிரம் அயோத்தியைச் சேரலாம் என்பதாகவும், ஆகையால் லங்கையில் ஒரு நாள் இருந்து, தாம் செய்யும் பூஜைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகவும் பிரார்த்தித்தார். ராமர் தாம் சீக்கிரம் அயோத்திபோய் பரதர் முதலியோரைத் தேற்ற வேண்டியது அவசியம் என்றும், விபீஷணர் அதுவரை மனதூர செய்த உதவிகளே தமக்குத் தகுந்த பூஜையாகையால் வேறு பூஜை தமக்கு அவசியமில்லை என்றும் எடுத்துரைத்தார். இதைக்கேட்டதும், விபீஷணர் புஷ்பகத்தை ராமரிடம் கொண்டுவந்து நிறுத்த, லீதை ராமர் ஸக்ஷ்மணர் மூவரும் அதில் ஏறி, வானர ராக்ஷஸர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட யத்தனிக்கையில் அவர்கள் தாமும் அயோத்தியை வந்து ராமர் பட்டாபிஷேகக் காட்சியைக் கண்டு களிக்கவேண்டும் என்று

வேண்ட, அவர்களுடும் விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு, ராமர் ஸீதையோடு வெகு ஸந்தோஷமாய் அயோத்திய நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

வினா 70.—போகும் வழியில் என்னென்ன விசேஷம் நடந்தது? ராமர் கடைசிபாய் எங்கே வந்து தங்கி என்ன செய்தார்?

விடை.—போகும் வழியில் தாம் தங்கி இருந்த இடங்கள் ஸமுத்திரத்திற்கு குறுக்கே உள்ள அணை, தான் சிவபூஜை செய்த இடம், கிஷ்கிந்தை ஆகிய இவைகளை ராமர் ஸீதைக்குக் காட்டிக்கொண்டுபோனார். கிஷ்கிந்தை வந்ததும், ஸீதைக்கு ஸுக்ரீவன் பெண்சாதி மற்பைய வானர ஸ்திரீகள் முதலியவர்களை அழைத்திட்டு அழைத்துப்போவது நலமாயிருக்கும் என்று தோன்ற, ஸீதையின் வேண்டுகோளின்படி ஸுக்ரீவனக் கிஷ்கிந்தைக்கு அனுப்பி, எல்லா வானர ஸ்திரீகளையும் அழைத்து வரும்படி சொன்னார். உடனே ஸுக்ரீவன் அவ்வாறே வானர ஸ்திரீகளை விமானத்தில் வந்து ஏறும்படி செய்ய, ராமர் தாம் காட்டில் ஸீதைபைப் பிரிந்து கஷ்டப்பட்ட இடங்களை எல்லாம் காட்டிக்கொண்டு, பரத்வாஜ ஆசிரமம் வந்து இறங்கி அவரால் ஆதரிக்கப்பட்டு அங்கே ஒரு நாளிருப்பதாகத் தீர்மானித்தார். உடனே ஹனுமாரை, குஹனிதத்தும், பரதரிதத்தும் தமது வரவை முன்னமேயே தெரிவிக்கும்படி சொல்லி அனுப்பினார்.

வினா 71.—ஹனுமார் என்ன செய்தார்? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—ஹனுமார் சிரிங்கிபேரபுரம் போய், குஹனிதம் ஸங்கதியைச் சொல்லி அவனோடு கொஞ்சநாழி

கை ஆனந்தித்துவிட்டு, அவன் மூலமாய் அயோத்திக் குப் போகும் வழியைத் தெரிந்துகொண்டு, வெகு விரைவாய் நந்திக்கிராமம் வர, அங்குப் பாதர் மிகவும் மெய்ந்து மான்விதால் போர்த்துக்கொண்டு ராமரது வரவை வெகு ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். உடனே கீழே இறங்கி, ராணிட உருவத்தோடு பாதருக்கு ஸமாசரத்தைச் சொல்ல, அவர் வெகு ஸந்தோஷமடைந்து அயோத்தியை அலங்காரம் செய்யும்படி உத்தாவு செய்தார். இவ்வாறு இவர்கள் ஸந்தோஷித்துக் கொண்டிருக்கையில், புஷ்பக ஷிமானம் நந்திக்கிராமத்தருகில் வந்திறங்க, ராமர் வான ராஷ்ணாக் கினாடும், ஸீதா லக்ஷ்மணரோடும் வெளிவந்தார்.

வினா 72.— இவ்வாறு ராமரைக் கண்டதும், பரதர் என்னென்ன செய்தார்?

விடை.—ராமருக்கு வந்தனைவழிபாடுகள் செய்து, அவரது பாதுகைகளைத் தனது சிரஸின்மேல் வைத்துக் கொண்டு வந்து அவர் பாதங்களில் ஸமர்ப்பித்து அவரிடம் நாடியத்தை ஒப்புவித்து விட்டார். அதன் பின்பு ராமர் பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும், வந்திருக்கும் வானர ராஷ்ணாள் தங்கி ஸுகமாய் இருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும், பரதர் செய்யத் தொடங்கி, எல்லாம் ஸரிவர முடித்தார். இதற்குள் ராமர் கௌஸல்யை முதரிய எல்லோர் விஷயத்திலும் நடந்து கொள்ள வேண்டியமாதிரி நடந்துகொண்டு, எல்லோரையும் திருப்திசெய்து வைத்தார்?

வினா 73.—ராமர் பட்டாபிஷேகம் எவ்வாறு நடந்தது? அப்பொழுது நடந்த விசேஷங்கள் என்ன?

விடை.—பட்டாபிஷேகத்தன்று காலே, ஸுக்ரீவன், நான்கு வானர சிபேஷ்டர்களை நான்கு ஸமுத்திரங்களுக்கும், சில வீரர்களை எல்லா நதிகளுக்கும் அனுப்பி, அவைகளின் தீர்த்தங்களை அபிசேகித்தில் வரவழைத்து விட்டான். உடனே அயோத்திக் கொலுமண்டபத்தில், வானர ராஜஸர்கள், அயோத்தியா நகரவாஸிகள், வஸிஷ்டாதி புரோஹிதிகள் பாவனும் வந்து கூடினர். ஆகாயத்தில் தேவர்கள் முகலியோர் வந்து கூடியிட்டார்கள். மிகுந்த ஆரவாரமத்தியில், வானோர் பூமழை பொழிய, தேவ வாத்தியங்கள் முழங்க, ஹனுமார் பாதஸேவை செய்ய, பரத லக்ஷ்மண சத்குக்குள்ளே வெண்சாமரை முதலிய விருதுகளை ஏந்தி இருபக்கமும் நிற்க, விபீஷண ஸுக்ரீவர்கள் கண்ணாக்கண்டே ஆனந்திக்க, ஸகல ரிஷிகணங்கள் முன்பாக, வஸிஷ்டர் ஸகல தீர்த்தங்களாலும் ராமருக்கு வேகு சிறப்பாய்ப் பட்டாபிஷேகம் செய்து முடித்தார். வந்தவர்கள் யாவரும் வெகு ஸந்தோஷமாய்க் கொஞ்சநான் அபேஷத்தில் இருப்பதாகத் தீர்மானித்தார்கள். அந்தப் பட்டாபிஷேக ஸமயத்தில் ராமர் எல்லோருக்கும் ஏராளமாகப் பணம் அபரணங்கள் போஜனங்கள் முதலியவைகள், தங்கு தடையின்றிக் கொடுத்தான். அப்பொழுது ஒரு அழகிய விலையுயர்ந்த இரத்தினங்கள் இழைந்த மாலை ஒன்றை ஸீதை கழுத்தில் போட்டு அவளுக்கு எந்த வேலைக்காரனிடத்தில் அதி கப் பீர்த்தி இருக்கிறதோ அவனுக்கு அதைக் கொடுக்கும்படி ராமர் சொன்னார். ஸீதை அதைத் தன் கழுத்தி லிருந்தெடுத்து, அருகே இருந்த ஹனுமார் கழுத்தி லிட, அவர் மிகுந்த சோபையோடு பிரகாசித்தார். யாவரும் ஹனுமாளைப் புகழ்ந்து பேசினர். இவ்வாறு கேள் ளாஜாஜமாய்ப் பட்டாபிஷேகம் நடந்ததெய்தது.

ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக வைபவம்

மத்யமாவதி ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மருடாபிஷேகம் கொண்டானே

ஸ்ரீராமசுந்திரன்

மருடாபிஷேகம் கொண்டானே.

அநுபல்லவி

ஸகல ராஜர்களும் ஸகல தேசர்களும்

ஸகல வேதியரும் ஸகல ஜாதியரும்;

ஸகல மந்திரிகளும் ஸகல தந்திரிகளும்

ஸகல முனிவர்களும் ஸகல மனிதர்களும்

சந்திராதி மூவர்களும் இந்திராதி தேவர்களும்

சந்தோஷமாய்ப்பொருத்து சிங்கா தனத்திருந்து (மரு)

சாணவிகள்

1. மாதவ முனிவர்கள் புடை கூட

பலவேத வேதியர்கள் மறை

பாட

வானவர் ஆனவர் மவர் போட

ரம்பை மேனகை ஊர்வசி நட

மாட

மாதவத்துள்ள தீர்த்தமும் ஒது ஸமுத்ர தீர்த்தமும்

வரிசையுடன் ஹனுமான்

மொண்டுவர்

சோழியிக்க ஆலத்தி மீதிலகூழிப்பெண்கள்

சுபசோபனம் சொல்லிக்

கொண்டுவர்

வானகத்தில் அமிர்தத்தை மனமிக்க முனிவர்கள்

மகிழ்ந்து மகிழ்ந்தாசிகள்

விண்டுவர்

ஞானமிக்க நாரதர் கான்வித்தை முறைமுறை

காணுவிதம் பாடித்

கண்டுவர்

மகதர்-குததர் பலர் கவுடர் யவனர்-பலர்
 வடுகர்-சூடகர் பலர் வானவர் துளுவர் பலர்
 வங்கர் அங்கர்கள் பலர் கொங்கணர் தெங்கணர் பலர்
 மானவர் சானவர் பலர் லாடர்கள், மராடர் பலர்
 வங்கானம் பப்பரத்துனோர் பலர்
 கொங்குகீழ் குச்சரத்துனோர் பலர்
 வந்தே சந்தித்திறைஞ்சி முடிபணி
 யுந்தோறும் பட்டிதீர்த பொடிமணி
 வைத்தபதத்தில் உறுத்திட மற்றவர்
 சுற்றிலும் ஒற்றிவரச்சில கொற்றவர்
 மட்டு வகுத்து வகுத்து வரச்சிலர்
 கட்டியம் உரைத்திடு பட்ட செலச்சொல
 வாமாபராக்கு வெரு நாமா பராக்கு
 ரணவீமாபராக்கு ரகுராமா பராக்கு என
 வாசவர்க்கும் கேசவர்க்கும்
 ஈசரர்க்கும் மீசரர்க்கும்
 வல்லோனெனப் பிதர்கள் பல்லோர்களும் துதிக்க
 நல்லோர்களும் கதிக்க எல்லோர்களும் மதிக்க, (மரு)

2. பூசரவலிஷ்டன் நிசுவாசன்
 உரகேசன் குருமுனிவன் பரத்வாசன்
 பூசித செனதமன் உடண்வியாஸன்
 மிருகாசிபன் கோசிகன் துருவாசன்
 பூர்தலகில் சுற்றிநல்ல மாந்தழை வைத்து திவ்ய
 பூரண கும்பம் அவாவர், கொடுக்க
 ஏந்தலெய்யும் பொரியும் மாந்தி அக்னிதேவன்
 ஈழம்பி எழும்பிவரக் கொழுந் தெடுக்க
 பேயந்தழுமுகர்த்தம் வந்து நேர்ந்ததெனத் திரண்டு
 புண்ணிய புரோஹிதர்கள் சடுகடுக்க
 குழந்து பலமுனிவர் சாந்தி மந்திரஞ்சொல்லி
 அபந்தரும் நவக்ரஹஜெபம் நோடுக்க

பூசரர்கள் உடைகளை வேசியர்கள் உடுக்க
வேசியர்கள் உடைகளைப் பூசரர்கள் உடுக்க

பூசிய பொழுவகை வேதியர்கள் இறைக்க
வேசியர்மிசை அது வேதியர்கள் இறைக்க

பொன்போலும் சட்டமிட்ட மானிகை
மின்போலும் சுற்றில் வைத்த பாலிகை

பொங்காரம் சுற்றிலும் பளபளென
எங்கெயும் சித்திரம் தளதளென

புத்திரித்த கை, நிரந்த மொழிச்சியர்
அஸ்திரசந்திகள் ஒத்த விழிச்சியர்

பொற்கடகக்கையில் அப்பி அடிக்கடி
கற்பக புஷ்பம் இறைத்திட இப்படி

போராடவே குயில்கள் நேர்பாடவே மயில்கள்
போலாடவே க்கவும் கோலாடவே மிசவும்

பூமகளும் பார்மகளும்
நாமகளு மேமகிழ

பூசாதிதரும் யோக வேதா உடனே லோக
மாதா எனும் வைபோக வீதாஸமேதகை (மரு)

3. அவகதன் அருகில் உடைவான் பிடிக்க
ஸந்தீவன் கைலாசுதந்து தேவன்பிடிக்க

அஞ்சி அனுமான் ஸாமிதான் பிடிக்க
வந்து அடைப்பம் சுமந்து மத வேவன்பிடிக்க

அட்சயவீகை எனும் லக்ஷுமணன் சத்ருக்கன்
அருகில் நின்று கவரிகள் வீச

பட்சமுள்ள சுமந்திரன் எச்சரிக்கை என்று சொல்ல
பாதன் குடைபிடித்து நயம் பேச

அற்புதக் குபேரன் வந்து பொற்பணி திருத்தமணி
அணிபணி கண்டு ஸூரியன் கடச

கற்பனை கடந்த ராமன் ஒப்பனை செய்திரு மார்பில்
கணபச் சந்தனங்கள் சந்திரன்

பு

அருள்முக கமலமும் அதில் இரு கமலமும்
இருகர கமலமும் இருபுத கமலமும்

அனமிகை வருகிற அயன்வரு கமலமும்
வனிதை ஜானகி திரு மலர்முக கமலமும்

அன்பூறும் பச்சென ஸ்வேருபமும்
முன்காணும் கைப்ரசண்ட சாபமும்

அங்கே கண்கொண்டு கண்டபேர் இதை
இங்கே என் சொல்வோம் எனவே அதை

அந்தர துந்துபி தும்பும் தும்பென
முந்திய சங்குகள் பம்பம் பம்பென

அந்தைகள் பம்பைகள் திம் திம் திம்பென
மொந்தை அதிரந்தது தொம் தொம் தொம்பென

ஆதாளி கொண்டுவிரி பாதாளமும் திசையும்
ஆலோல மண்டுகடல் போலே முழங்கியிட

அந்த லோகம் இந்த லோகம்
எந்த லோகமும் திரியும்

அனைத்துயிர்களும் ஒக்க மலர்க்கை குவித்து நிற்க
அதிஷ்டம் அயோத்தி தக்க வலிஷ்ட முனிவன்

[வைக்க (மருடா)

சீர்காழி அருணாசல கவிராயர்

சாம நாடகம்

7. உத்தர காண்டம்

வெள்ளியல் கிரியை மீதே வேரோடு மெடுத்த வீரக்
கள்ளவன் புயளு லேந்துங் கனகமா மவுலி பத்துச்
துள்ளியம் புவிமேல் வீழ வொருகணை தொடுத்து விட்ட
வள்ளலம் புயமே யன்ன மலாடி வணக்கஞ் செய்வாம்.

வினா 1.—இவ்வாறு கோலாஹஸமாய்ப் பட்டா
பிஷேக்மான பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—அகஸ்திபர் முதலிய அநேக ரிஷிகள்
ராமரைக் கண்டு, அவர் செய்த கஷ்டமான துஷ்டங்க
கொடுத்திற்காக அவரை வாழ்த்தி ஆசீர்வதிப்பதற்காக
வந்தார்கள்.

வினா 2.—இவர்கள் வந்து என்ன சொன்னார்கள்?

விடை.—மஹரிஷிகளுள் சிரேஷ்டரான அகஸ்தி
பர், 'நீர் ராமனை ஸம்ஹரித்தீக ஒருபெரிய காரியம்.
ஆனால், அவனது புத்திரனும், மஹா மாயாவிபாயும்,
அநேக வாங்களைப் பெற்றவனுமுள்ள இந்நிஜித்தை
வென்றது அதிக ஆச்சரியம். இந்த அரிப காரியத்
தைச் செய்து முடித்ததற்காக நாங்கள் பாவமும் உம்
மிடத்தில் நன்றியறிதலுடைபவர்களா யிருக்கிறோம்'
என்று சொன்னார்.

வினா 3.—அப்பொழுது ராமர் என்ன சொன்னார்?

விடை.—ஏன் இந்நிஜித்தை இவ்வளவு ஸ்தோ
த்திரம் செப்கிறீர்கள்? அவனது வல்லமை அவ்வளவு
சிறந்ததா? ஆனால் அவனது சரித்திரத்தைக் கேட்க
விரும்புகிறேன் என்றார்.

வினா 4.—அதற்கு அகஸ்தியர் என்ன பதில் சொன்னார்?

விடை.—ராவணனது கதை முழுவதுமே சொல்லுகிறேன். அப்பொழுது உமக்கு, நீர் செய்த ஸத்காரியத்தின் மஹத்துவம் விளங்கும் என்ற ராவணனது கதைபைச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

வினா 5.—ராவணன் யாருடைய குமாரன்?

விடை.—பிரம்மாவினுடைய பேரனாகிய விச்ரவஸ் என்ற மஹரிஷியின் குமாரன்.

வினா 6.—இந்த விச்ரவஸ் யாருடைய குமாரர்? இவருக்கு வேறு பிள்ளைகளுண்டா?

விடை.—இவர் புலஸ்தியர் என்ற மஹரிஷியின் குமாரர். இவருக்குப் பரத்வாஜ மஹரிஷியின் குமாரியிடத்தில், வைசிரவணன் என்ற ஒரு குமாரன் பிறந்தான். அவன் தபஸு செய்து, வடக்கு நிக்ருக்கு அளித்தபதியானான். இவனுக்கே குபேரன் என்று வேறொரு பெயரும் உண்டு.

வினா 7.—இவன் எங்கே அரசாண்டு வந்தான்?

விடை.—முன்புராஷ்டிரர்களால் ஆளப்பட்டு அப்பொழுதுகாலியாய் இருந்த தென் ஸமுத்திரத்திலுள்ள ஸங்கை என்ற நீரில், அரசாளும்படி விச்ரவஸ் அனுப்ப அங்கு அரசாண்டு வந்தான்.

வினா 8.—ராஷ்டிரங்கள் ஏன் ஒடிப்போனார்கள்?

விடை.—ராஷ்டிர வம்சத்தில் மால்யவான், ஸுமாலி, மாலி என்று மூவர் உண்டாகி, தேவர்களை நிரம்பக் கஷ்டப்படுத்தி அது பொறுக்கமாட்டாமல், தேவர்கள் லங்கையை ஆளும்படி அஸுரர்களை அனுப்பினார்.

கள். இவர்கள் சுப்மாவிராமல் நல்ல காரியங்களைத் தடுப்பதும், ரிஷிகளைக் கொல்லுவதும், தேவர்களை வருத்தப்படுத்துவதும் ஆகிய கெட்ட காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். இப்படி இருக்குங்கால், ஒரு ஸமயம் இரதிரனை நெயித்துவிடவேண்டுமென்று வர, அவன் வேண்டுகோளால், விஷ்ணுவானவர் ராக்ஷஸர்களில் அநேகமாய் எல்லோரையும் கொன்று மற்றவரை லங்கை பைவிட்டுத் தூரத்திலிட்டார். ஆகையால்தான் லங்கை அப்பொழுது காவியாய் இருந்தது.

வினா 9.—குபேரன் நெற்கே இருந்து பிரதிதினம் எப்படி வடக்கே போய்க்கொண்டிருந்தான்?

விடை.—இவனுக்குத் திக்பாலனது பதனியைக் கொடுக்கும்பொழுதே, இவன் மனுஷ்யனாகையால் தேவருக்கு ஸமானமாய் இருப்பதற்காக, பிரம்மா இவனுக்குப் புஷ்பகம் என்கிற விமானத்தையும் கொடுத்தார். இது எஜமானனது எண்ணத்தின்படி எங்கும் போகும் படியான சக்தியை உடையது. அதனால் இவன் தனது திக்கில் அதிகாரம் ஸரியாகச் செலுத்திவந்தான்.

வினா 10.—அவனிடத்தில் அக்காலத்தில் காணப்பட்ட நல்ல குணம் என்ன?

விடை.—இவன் வடக்கே போகும்பொழுதும், திரும்பி வரும்பொழுதும், தன் டிராவாகிய விச்ரவணினிடம் வந்து டிராக்ஷண நமஸ்காரம் செய்து, அவரது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுப்போவது வழக்கம்.

வினா 11.—இவ்வளவு நல்ல பிள்ளையை அடைந்த விச்ரவணிற்ரு ராவணன் எப்படி பிள்ளையாய்ப் பிறந்தான்?

விடை.—முன் சொன்னபடி விஷ்ணுவால் துரத் தப்பட்டு ஒளிந்துகொண்ட ராக்ஷஸர்களில், ஸுமாலி என்பவன் தனது பெண்ணாகிய கேகஸிக்குப் பருவம் வந்தது கண்டு, 'நீ போய் விச்ரவன் என்ற மஹரிஷியைப் பர்த்தாவாக வரி. நமது கஷ்டகாலத்தில் உனக்குத் தகுந்தபடி விவாஹம் நம்மால் செய்யமுடியாது' என்றான். அப்பொழுது அவள் 'அஸுர முகூர்த்தத்தில் அந்த மஹரிஷியிடம் சென்று, தனது இச்சையைத் தெரிவித்தாள். நல்ல வேளைபல்லவே என்று ரிஷி சொல்வதைக் கேட்காமல் கேகஸி பிடிவாதம் செய்ய, அப்பொழுது 'அவரது அறுக்கிரஹத்தால், அவளுக்குத் தசகர்வன் பத்துத் தலையோடு பிறந்தான்.

வினா 12.—ராவணன் கூடப் பிறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

விடை.—சும்பகர்ணன், விபீஷணர், சூர்ப்பநகை என்ற பெண், ஆகிய மூவரே. இவர்களுள் விபீஷணர், நல்ல ஸமயத்தில் ரிஷி அறுக்கிரஹத்தால் பிறந்தவராகையால் அவர் மஹாத்மாவானார்.

வினா 13.—ராவணன் முதலியவர்கள் தபசு செய்வதற்குக் காரணம் என்ன?

விடை.—தாயுரால் போஷிக்கப்பட்டு இவர்கள் வளர்ந்து வருங்காலத்தில், அங்கு தினம் வரும் வைசிரவணனையும் (சுபேரீண) இவன் புகழ்பக விமானத்தையும் கண்டார்கள். உடனே கேகஸிக்குப் பொருமை வர, தனது புத்திரர்களையும் போய்த் தவம் செய்து இம்மாதிரியான பெருமையை அடையுங்கள் என்று ஏவிலான். இவர்கள் பிரம்மாவை நோக்கித் தவம் செய்தார்கள்.

வினா 14.—இவர்கள் என்னென்ன வரங்களைக் கேட்டார்கள் ?

விடை.—ராவணன் தனக்குத் தீர்க்கமாகிய ஆயுஸ் வேண்மே என்றும், தான் எல்லோரையும்விட பலவா னாய் இருக்கவேண்மே என்றும், தனக்குத் தேவர்கள் முதலிய விசேஷ ஜாதியாராவும் கொடியமிருக்களாவும் மரணம் ஸம்பவிக்கக்கூடாதென்றும் கேட்டுக் கொண்டான். ஆனால் மனிதரும் குரங்குகளும், ராக்ஷஸருக்கு ஆகாரமாயி நுந்ததால், அவர்களிடமிருந்து மரணம் வரக் கூடாதென்று கேட்கவில்லை. கும்பகர்ணன் நித்யத்வம் வேண்டுமென்று கேட்கப்போகும்போது, தேவர்களது வேண்டுகோளால், ஸரஸ்வதி அவன் நாவில் வந்திருந்து அதை நித்ரத்வம் என்று மாற்றினிட்டாள். ஆகையால் அவன் தீர்க்க காலம் தூங்கும்படி நேரிட்டது. அப் பொழுது பிரம்மாவானவர், இவனிடம் இரங்கி ஆறு மாதத்திற்கொருதரம், விழித்துக்கொண்டு மறுபடி நித் திரை செய்யுத்படி அறக்ரஹித்தார். விபீஷணர் மஹாத் மாவானபடியால், இம்மாதிரியான வரங்களைக் கேட்க வில்லை. தனக்குத் தர்மத்திலேயே புத்தி செல்லவேண்டு மென்றும், பிறரது ஸஹாயத்தை அபேகழிக்காமலே தன க்குப் பிரம்மஞானம் கிடைக்கவேண்டுமென்றும் பிரார்த் தித்தார்.

வினா 15.—இதற்குப் பிற்பாடு நடந்த விஷயம் என்ன ?

விடை.—இவ்வாறு இவர்கள் வரம் பெற்றதை ராக்ஷஸர்கள் அறிந்து, தாங்கள் மறைந்திருந்த இடங்க ளிலிருந்து வெளிவந்து, லங்கா நகரத்தைப் பிடித்து, அதில் ராஜ்யபாரம் நடத்திவரும்படி ராவணனை ஊழி

னர்கள். முதலில் தன் தமயனிடத்திலிருந்த நகரத்தை வாங்குவது பாபம் என்று அவனுக்குத் தோன்றிய நல்ல புத்தியை அவனது ஸகாக்களாகிய ராக்ஷஸர்கள் மாற்றி விட, தசகீவன் ராஜ்யத்தைத் தன்னிடம் விட்டுவிடும் படி தன் தமயனுக்குத் தூதன் மூலமாய்ச் சொல்லி அனுப்பினான்.

வினா 16.—அப்பொழுது குபேபன் என்னென்ன செய்தான்?

விடை.—அவன் தன் தம்பியையும் தன்னோடு லங்கையில் வந்திருக்கும்படி சொல்ல, அதற்குத் தசகீவன் என் பட்டணத்தை விடுகிறாயா யுத்தம் செய்யட்டுமா என்று கேட்ட, தன் பிதாவாகிய விச்ரவணினிடம் இதைக் குபேபன் தெரிவித்தான். அதற்கு அவர் தசகீவன் தூதர்த்மாவென்றும், அவன் இப்பொழுது வாத்தின் பலத்தால், மதத்தை அடைந்தவன் என்றும் சொல்லி, சைலாஸத்துக்குப் பக்கத்தில் அளகாபுரி என்ற ஒரு பட்டணம் செய்துகொண்டு, அங்கே இருக்கும் பாம சிவனுக்கு ஸ்நேகிதனாய் இரு என்று சொன்னார். குபேப ரனும் பிதாவின் வாக்கியப்படி லங்கையைக் காணி செய்து விட்டுப் போனான்.

வினா 17.—இப்படி லங்கையை ராவணன் அடைவதில் விச்ரவனுக்கு ஸம்மதமா?

விடை.—அவரிடத்தில் அநேகந்தரம் தசகீவன் லங்கையைப்பற்றிச் சொல்ல, இப்படித் தமையனிடம் விரோதம் செய்யக்கூடாது என்று அவர் எவ்வளவோ புத்திமதி கூறினார். எப்படிச் சொல்லியும் கேட்காமல் பின்னும் தன்னைக் கஷ்டப்படுத்தியதால், அவனுக்கு ஒரு சர்பம் கொடுத்தார். 'நீ உன் தமையனுக்கு விரோ

தம் செய்வாயானால், உனக்கு இந்த லங்கையிலேயே மாணம் ஸம்பவிக்கட்டும்' என்றார்.

வினா 18.—இப்படி லங்கையை அடைந்த பின்பு, கசக்கீவன் என்ன செய்தான்?

விடை.—தனது தங்கையாகிய சூர்ப்பநகைக்கு வித்யுதஜீஹ்வன் என்ற காலகேயாதிபதியைப் பர்த்தாவாக ஸம்பாதித்தான். மயனது புத்திரிபாகிய மண்டோதரியை தனக்கு ஸம்பாதித்துக்கொண்டான். மண்டோதரியிடத்தில இவனுக்கு மேகநாதன் என்ற ஒரு பிள்ளை பிறந்தான். அவன் பிறந்ததும், அழுத சப்தம் இடிமுழக்கம் போலிருந்ததினால் அவனுக்கு இப்பொர்வந்தது. பிறகு கும்பகர்ண விபிஷணர்களுக்கும் விவாஹத்தை நடத்தினான். இப்படி எல்லாம் முடிந்த பின்பு, ராசசுனர்களைப் பரிபாலனம் செய்ப் ஆரம்பித்தான்.

வினா 19.—அப்பொழுது என்ன துக்ககரமான விஷயம் நடந்தது? அதற்காக ராவணன் என்ன பரிகாரம் செய்தான்?

விடை.—கும்பகர்ணனுக்குப் பிரம்மாவின் வரத்தால் நல்ல தூக்கம் வந்து முடிக்கொள்ள, அவன் நித்திரை செவ்வதற்கு வேண்டிய இடத்தை ஏற்பாடு செய்து அவனைச் சுகமாய்த் தூங்கும்படி செய்தான். பின்பு இவனுக்குத் தேவர்களின்பேரில் அதிக கோபம் வந்துவிட்டது. இந்தத் தேவர்கள் அல்லவோ நமது தம்பியை இவ்வாறு படுக்கவைத்து விட்டார்கள் என்று எண்ணி துக்கித்து, கடைசிபாய் அந்தத் தேவர்களுக்காக நடக்கும் காரியங்களைத் தடுத்து அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்து.

வது என்று தீர்மானித்தான். உடனே வெளியில் புறப் பட்டு, ரிஷிகளைக் கொல்வதும், யாகம் முதலிய ஸத்கா ரியங்களை நடக்கவொட்டாமல் அடிக்கிறதமாகிய இது போன்ற கெட்ட தொழில்களைச் செய்பத் தொடங்கினான்.

வினா 20.—இவன் இப்படி ஆரம்பிப்பதைக் கண்டு இவனுக்கு யாராவது நல்ல புத்தி சொன்னார்களா?

விடை.—குபேரன் ஒரு தூதனை அனுப்பி, இவனுக்கு நல்ல புத்தி சொல்லும்படிச் செய்தான். முக்கிய மாய் இம்மாதிரி தேவகாரியங்களுக்கு விநோதம் செய்யக்கூடாதென்றும், பரஸ்தீகளைக் கண்ணெடுத்துக் கூடப் பார்க்கக்கூடாதென்றும், முன் ஒரு நாம் பார்வதியை இன்னாள் என்று அறியாது, கண்ணெடுத்து நோக்கியதனால், தனக்கு ஒரு கண் போய்விட்டதென்றும் சொல்லி அனுப்பினான்.

வினா 21.—இதைக் கேட்டவுடன் தசக்ரீவன் என்ன செய்தான்?

விடை.—தசக்ரீவனுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. உடனே திக்விஜயம் பண்ணவேண்டும் என்றும், முதலில் குபேரனை அடிக்கவேண்டும் என்றும் தூர்புத்தி வந்தது. உடனே சேனைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு அனகாபுரியை நோக்கிச் சென்றான்.

வினா 22.—குபேரனோடு நடந்த சண்டையின் முடிவென்ன?

விடை.—குபேரன் தோல்வி யடைந்தான். தசக்ரீ

வன் அவனது புஷ்பகனிமானத்தைப் பிடுங்கி, அதன்பேரில் ஏறிக்கொண்டு திக்விஜயத்திற்குப் புறப்பட்டான்.

வினா 23.—இப்படிப் புறப்பட்டதும், என்ன விக்கிணமுண்டாயிற்று?

விடை.—ஐமான்ன் நினைத்த விடத்திற்கெல்லாம் போகும் புஷ்பகம, சைலாஸகரிக்குச் சரியாய் மேலே வரும்பொழுது, திரென்று நின்றவிட்டது. தசகரீவன் என்ன சொல்லியும், எவ்விதம் செய்தும் புஷ்பகம் அசையவில்லை. அப்பொழுது மஹாதேவருடைய உத்தம பக்தனாய், ஸகாஷ்மான நந்திகேசுவரர், அங்கு தோன்றி 'அப்படிப்பட்டவர்களும் இந்த மலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து போகவேண்டுமே ஒழிய இங்கு மேலாகப் போகக்கூடாது. நீ அப்படிப்போக உத்தேசித்த படியால் உன் விமானம் நின்றவிட்டது' என்று தெரிவித்தார்.

வினா 24.—இப்படி நந்திகேசுவரர் சொன்னதைக் கேட்டுத் தசகரீவன் என்ன சொன்னான்?

விடை.—'என்ன, உன் முகத்தைப் பார்த்தால் குரங்குபோல் இருக்கிறதே' என்று அவன் பரிஹாஸம் செய்து, நந்திகேசுவரர் 'உனக்குக் குரங்குகளால்மரணம் சம்பவிக்கட்டும்' என்று கொடுத்த சாபத்தைக் கேட்டு, ஸகாஷ் மலையை அங்கிருந்து எடுத்து எறிந்துவிட்டே மீண்டுமென்கற எண்ணத்தோடு, தசகரீவன் அந்த மலையை வேரோடு கையால் பெயர்த்துத் தூக்கினான்.

வினா 25.—தசகரீவன் மலையைப் பிடுங்கி எறிந்து விட்டானா?

விடை.—அவன் அந்த மலையைத் தூக்கினதும், ஹா தேவர் விளையாட்டாக அதைக் கால் கட்டைவிரல் தத்தால் அழுத்த, அது கீழே தாழ்ந்துவிட்டது. சுகரீவனுடைய கைகளும் அடியில் அகப்பட்டுக்கொண்டன. அப்பொழுது அவன் லலகமெல்லாம் நடுங்கும்படி ஒரு கூக்குரலிட்டான். ஆகலால் இவனுக்கு ராவணன் என்ற பெயர் ஸித்தித்தது.

வினா 26.—ராவணன் இந்தக் கஷ்டத்திலிருந்து எப்படி விடுபட்டான்?

விடை.—அந்நகர காலம் சிவனைத் துதித்து ஸாமகானம் செய்ய மஹா தேவருக்கு சந்தோஷம் வந்தது. உடனே அவர் ராவணனைக் கஷ்டத்திலிருந்து விடுவித்தார்.

வினா 27.—கைலாஸத்திலிருந்து புறப்பட்டுப்போகும் வழியில் என்ன விசேஷத்தைப் பார்த்தான்? அங்கே என்ன நடந்தது?

விடை.—பௌவனத்திலிருந்து கூடிய ஒரு பெண் ஜடைதரித்து கிருஷ்ணஜினம் உடுத்து இமயமலைச்சாரலில் தபஸு செய்வதை ராவணன் கண்டான். அவள் வேதவதி என்ற பெயருடையாள் என்பதற்கவும், மகா விஷ்ணுவையே பாத்நாவாக அடையத் தபஸு செய்வதாகவும் அவளாலேயே தெரிந்துகொண்டபோதிலும், ராவணன் அவளைக் கஷ்டப்படுத்துவதற்கு அவளது ஜடையைப் பிடித்தான். உடனே வேதவதி, தன் ஸ்தம்பால் ஜடையின் மேல்பாகத்தை வெட்டிவிட்டாள். அப்பொழுது அவள், ‘உன்னைக் கொல்வதற்கு நானே பெண்ணாக அவதரிக்கிறேன்’ என்று சொல்லி அக்கிரமம் செய்தாள்.

வினா 28.—பின்பு ராணன் எங்கு சென்றான்?

விடை.—மருத் என்னும் அரசன் யாகம் செய்ய ஆரம்பிக்கும்பொழுது அவனிடம் சென்று யுத்தகளத்திற்கு வரவேண்டுமென்று கேட்க, 'நான் ஜெயிக்கப் பட்டேன்' என்று சொல்லி, அவன் ராவணனை அனுப்பி விட்டான்.

வினா 29.—பின்பு எந்த ராஜனை ராவணன் ஜெயித்தான்?

விடை.—அயோத்தியில் அநரண்யர் என்ற அரசனோடு போர் செப்து, அவரைக் குத்துயிரோடு யுத்தகளத்தில் தள்ளி, அவருடைபுகாரம் அதிகரிக்கும்படி பொருமை பேசினான். அப்பொழுது அவர் 'என் குலத்தில் பிறக்கும் அரசன் ஒருவன், இந்தக் கர்வம்தீர உன்னைக் கொல்லட்டும்' என்று சாபம் கொடுத்தார்.

வினா 30.—இவரை ஜெயித்துவிட்டுப் போகும் வழியில் என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—இப்படி ஸகலரையும் கஷ்டப்படுத்தும் ராவணனை நாரதர் ஸந்தித்தார். இப்படி அநிபாயமாய் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களே, இவர்கள் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்ற கருணையோடு ராவணனுக்கு ஒரு ஸமாசாரம் சொல்லி, அவனை உலகத்தைவிட்டு வெறிடம் போகும்படி செய்தார்.

வினா 31.—நாரதர் என்ன சொல்லி ராவணனை எங்கே போகும்படி செய்தார்?

விடை.—'அநிபாயமாய் இந்தக் கேவலமான மனுஷ்பரை என் கஷ்டப்படுத்துகிறாய். தாமே கொஞ்ச காலத்தில் இறக்கும் மானிடரை, நீ கொல்வது உன் பராக்கிரமத்திற்கு அழகன்று. யமதர்மராஜனுக்கு உன்

ளே இவர்கள் யாவரும் அடங்கினவர்கள். அவனை ஜெயித்தால், உலகத்தையே ஜயித்ததாகும். ஆகையால் நீ யும பட்டணம் போய் அவனை ஜெயித்துவா' என்று சொல்லி, நாதர் ராவணனை யம பட்டணத்தை நோக்கிப் போகும்படி செய்து உலகத்தைக் காப்பாற்றினார்.

வினா 32.—யமனுக்கும் ராவணனுக்கும் நடந்த யுத்தத்தின் முடிவென்ன?

விடை.—இந்த யுத்தத்தில், ராவணன் மிகவும் கஷ்டத்தை யடைந்தான். கடைசிபாக யமன் தனது கால தண்டத்தைப் போட்டு ராவணனை ஸம்ஹாரம் செய்வ எண்ணினபொழுது, பிரம்மாவின் வேண்டுகோளின்படி தனது ஸேனைகளோடு திரென்று புத்தாளத்தில் மறைந்துவிட்டான். உடனே ராவணன் யமனை ஜெயித்ததாக நினைத்துப் புஷ்பகத்திலெறிக்கொண்டு போய் விட்டான்.

வினா 33.—யமபட்டணத்தை விட்டுப் போகும் பொழுது ராவணன் எவர்களை தொடுத்தான்?

விடை.—அநேக ஸர்ப்பாஜன்களை ஜெயித்து நிவாதகவசிக்கொண்டு கொஞ்சகாலம் போர்செய்து, பின்பு பிரம்மாவின் வேண்டுகோளின்படி அவர்களை அஸுர ஸேனகம் செய்துகொண்டு, காலகையர் என்ற அஸுரரை எதிர்த்து, அவர்கள் அடாசனையும் தனது மைத்தானனையும் உள்ள விதுபுத்திஹவீனாயும் யுத்த அவஸரத்தில் கொன்று, வருணனது பட்டணத்தை வருணன் இல்லாதபொழுது வசப்படுத்திக்கொண்டு லங்கையை நோக்கி ராவணன் புறப்பட்டான்.

வினா 34.—வரும் வழியில் நடந்த விசேஷம் என்ன?

விடை.—மஹாபரியின் பட்டணத்தைக் கண்டு, அவரால் தன்வாயினிவிருக்கும் விஷ்ணுவினது பிரபாவத்தை அறிந்து, நல்ல யுக்தி வராமல், யுக்தம் செய்யவேண்டுமென்று ராவணன் கேட்டான். அப்பொழுது பிளிதன் பாட்டனான ஹிரண்யகசிபுவினது கிரீடமும், குண்டலங்களும் முறையே மலைபோலவும், சக்கரங்கள்போலவும் கிடக்கின்றன என்று சொல்லி ராவணனை அவைகளை அசைக்கும்படி சொல்ல, ராவணன் முடியாமல் பாக்கத்திலிருந்த குளத்தில் விழுந்தான். இப்படிக்கஷ்டப்பட்டும், பரிபை யுக்தத்திற்கழைக்க, அவர் அவனை வாயிற்காற்பவரோடு யுக்தம் செய்துவா என்று அனுப்பினார். அப்பொழுது துப்புத்தியாசிய ராவணன் வருவதைக்கண்டு, வாயிற்காற்பவராகிய விஷ்ணு, பிரம்மாவின் வாய் விணுகுமே என்று எண்ணி மறைந்துகொண்டார். உடனே ராவணன் றெயித்துவிட்டதாக அட்டவாசியைச் செய்துவிட்டு, புஷ்பகத்தில் ஏறிக்கொண்டு புறப்பட்டான். பின்பு ஸார்பலோகம் சென்று அவரை றெயித்துவிட்டு பூமிக்கு வந்தான்.

வினா 35.—வரும் வழியில் ஏதாவது யுக்தம் நோந்ததா?

விடை.—வழியில் அநேக விமானங்கள் ஸ்வர்க்கத்திற்குப்போவதைக்கண்டான். அங்கு அவஸரமாய் வந்த பர்வதர் என்ற ரிஷியின் மூலமாய் ஸ்வர்க்கம் போகிறவர்களுள் மாந்தாதா என்ற அரசன் தன்னோடு யுக்தம் செய்யத்தகுந்தவன் என்று தெரிந்து, யுக்தம் செய்யப் போக கடைசிபாய் மாந்தாதா ராவணனைக் கொல்லும் தருணத்தில், புலஸ்தியர், காலவர் என்ற ரிஷிகளின் வேண்டுகோட் கிசைந்து அவனோடு ஸ்நேகம் செய்து கொண்டு ஸ்வர்க்கம் நோக்கிப்போனார்.

வினா 36.—இன்பு ராவணன் யாரை ஜெயித்தான்?

விடை.—சந்திரமண்டலம் சென்று சந்திரனை அடிக்க நினைக்கும்பொழுது, பிரம்மாவின் வார்த்தைக் காகத் திரும்பிவிட்டான். அப்பொழுது பிரம்மா சிவனது நூற்றெட்டு நாமங்களை இவனுக்கு உபதேசித்து, யுத்தகளத்தில் குத்துயிரோடிடக்கும்பொழுது மனம் அகையாது ஜெயித்தால் பலம் விரத்தியாகும் என்று சொல்லிப்போயினர்.

வினா 37.—இங்கி நந்துராவணன் லங்கையை நோக்கிப் போய்ப்பொழுது என்ன கெட்ட காரியங்கள் செய்தான்?

விடை.—அநேக அழகான கன்னிகைகளையும், குலஸ்திரீகளையும், இன்னும் அநேக பெண்களையும் பலாத்காரமாய் பிடித்து விமானத்தில் வைத்துக்கொண்டு லங்கை நோக்கிச் செல்லுமபொழுது பதிவிரதாஸ்திரீகள், ஸ்திரீவிஷயமாகவே உனக்குமரணம் வரட்டுமென்று சாடித்தார்கள்.

வினா 38.—லங்கையின் அருகில் வரும்பொழுது என்ன அபசகுன முண்டையிற்று?

விடை.—லங்கைக்குப் போகும்பொழுது சூர்ப்ப நகை தனக்கு வைதவ்யம் வந்ததென்று அழுதுகொண்டு எதிரே வந்தாள்.

வினா 39.—அவளை ராவணன் எவ்வாறு தேற்றினான்?

விடை.—அவனோடு கான், மாஷணன் என்ற ஆஸுரத் தலைவர்களையும், பதினான்குபிரம ராஜாஸுரர்களையும், புறப்படும்படி சொல்லி, தண்டகாரணயத்தில் இருக்கும் ஜனஸ்தானத்தில் சுகநாய் இருக்கும்படி அனுப்பினான்.

வினா 40.—லங்கைக்குள் வந்ததும் என்ன விநோதத்தை ராவணன் கண்டான்?

விடை.—லங்கையில் தனது பிள்ளை, தம்பி விபீஷணன் முதலியவர்களையும் காணாமல் ஆச்சரியப்பட்டுத் தேடி ஆரம்பித்தான். அப்பொழுது நிகும்பிலை என்னும் உத்தியான வனத்தில், சில முக்கிய யாகங்களைச் செய்துமுடித்து, கடைசி யாகத்தில் பாதி நடத்திக்கொண்டிருக்கும் தனது பிள்ளை மேகநாதனைக் கண்டான். அது முடிந்தால், அநேக மானையும் பலன்களும் அவனுக்கு வந்திருக்கும்.

வினா 41.—அப்பொழுது ராவணன் என்ன செய்தான்?

விடை.—யாகத்தைக் கலைத்துத் தனது பிள்ளையைக் கூட்டிக் கொண்டு ஆரண்மனைக்குச் சென்றான். இந்த யாகத்தைத்தான், மறுபடி இந்திரஜித்தாகியமேகநாதன், யுத்தத்தில் பூர்த்தி செய்யத் தொடங்கினபொழுது லக்ஷ்மணரால் மரணமடைந்தான்.)

வினா 42.—மறுபடியும் ராவணன் சண்டைக்குப் புறப்படக் காரணம் என்ன?

விடை.—கடல் நடுவிலிருந்து அப்பொழுதுதான் தியானம் கலைந்துவந்த விபீஷணர், ராவணனை நோக்கி, தங்கையாகிய சூம்பீநஸியை மதுவென்ற அஸுரன் எவரும் இல்லாத ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டு போனதாகவும் அது, ராவணன் ஸ்திரீகளிடத்தில் செய்த அபராதித்திற்குத் தகுந்த தண்டனை என்றும், அந்த அழகான ஸ்திரீகளை உடனே விட்டுவிடவேண்டுமென்றும் புத்திமதி கூறினார். இந்தப் புத்திமதியைக் கவனியாமல், தனது பிள்ளை, சூம்பகிணன், முதலிய

வலைத அஸ்வமேத மஹாமண்டபத்தில் தனது கற்பை சிலுகிறத்தப் பூப்பிரவேசம் செய்தல்.

National Library; Calcutta

ஐதம பஞ்சாயதனம்

National Library, Calcutta

வர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு சேனையோடு மதுவை வதம் செய்து, தேவர்களையும் உபத்திரவப்படுத்த மறு படியும் புறப்பட்டான். விபீஷணர் தர்மாத்மாவாணபடியால், லங்கையிலேயே நின்றுவிட்டார்.

வினா 43.—மதுவை ராவணன் கொன்றானா?

விடை.—கொல்லவில்லை. அவனது தங்கை கும்பி நளியின் வேண்டுகோளின்படி மதுவோடு ஸ்நேகம் செய்துகொண்டு, அவனையும் தன்னோடு கூட்டிக்கொண்டு வடக்கே போகும்பொழுது, குபேர பட்டணத்தின் அருகாமையில் ஸூர்யாஸ்தமனமாயிற்று. ராவணன் அங்கேயே இராத்திரி தங்கினான்.

வினா 44.—இங்கு என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—இங்கே ராவணனுக்கு, குபேரன் பிள்ளை நளகூபரனது சாபம் கிடைத்தது. பெண்களின் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாய் ராவணன் அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தினால், அவன் தலைகள் ஏழு துண்டுகளாக வெடிக் கக் கடவன் என்று நளகூபரன் சபித்தான்.

வினா 45.—இப்படி நளகூபரன் சபிப்பானேன்?

விடை.—தன்னிடத்தில் ஆவலோடு வந்த ரம்பையை, ராவணன் கஷ்டப்படுத்தியதால், அவன் இச்சாபத்தைக் கொடுத்தான்.

வினா 46.—ராவணன் அவ்வாறு நளகூபரன் சாபத்தை வாங்கிக்கொண்டு பின்பு என்ன செய்தான்?

விடை.—தனது ஸேனையோடு இந்திரலோகத்திற்குச் சென்று தேவேந்திரனை யுத்தத்திற்கு அழைத்தான்.

வினா 47.—அப்பொழுது இந்திரன் என்ன செய்தான்?

விடை.—விஷ்ணுவினிடம் சென்று முறைபிடி, அதற்கு அவர், அப்பொழுது ராவணனைக் கொன்றால் பிரம்மா கொடுத்த வரத்திற்கு விரோதமாகும் என்று சொல்லித் தேவர்களை மாத்திரம் சண்டை செய்யும்படி சொல்லி அனுப்பினார்.

வினா 48.—அப்பொழுது தேவர்கள் செய்த யுத்தத்தில் நடந்த சில முக்கியமான விஷயங்கள் என்ன?

விடை.—கொஞ்ச நாழிகைக்கு எல்லாம் ஸாவித்ரன் என்ற வஸு, ஸுமாலியாகிய ராவணனது பாட்டனைக் கொன்றான். பின்பு இந்திரனது புத்திரனாகிய ஜயந்தன், ராவணனது பிள்ளையாகிய மேகநாதனை எதிர்த்து அவனால் தோல்வியடைய, இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஜயந்தனது மாதாமகனாகிய புலோமா என்னும் அஸுரன், ஜயந்தனைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸமுத்திர மத்தியில் போய் ஒளித்துக்கொண்டான். ஜயந்தன் இறந்தான் என்று எண்ணின தேவஸீனையைத் தைரியப்படுத்திக்கொண்டு, தேவீவந்திரன் ராவணனை எதிர்த்தான், ராவணனை இந்திரன் தோல்வியடையச்செய்யும் தருணத்தில் மஹா மாயானியான மேகநாதன் இந்திரனைத் தனது மாயையால் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டான். ஆகலால் இவனுக்கு இந்திரஜித் தென்ற பெயர் வந்தது.

வினா 49.—இந்திரனை எவ்வளவு காலம் ராக்ஷஸர்கள் சிறையிலிட்டு வைத்தார்கள்?

விடை.—இப்படிச் சிறைபிடித்த கொஞ்சநாழி கெல்லாம் பிரம்மா அங்குவந்து, இந்திரனை விடு இந்திரஜித்தின் வேண்டுகோளிற்கிணைய, அவனான் செய்துகொண்டிருந்த நிகும்பலை யக்குத்

ஷதப் பூர்த்தி செய்தவுடன் அதிலிருந்துவரும் ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு சண்டை செய்ய ஆரம்பித்தால், அதன் பின் அவனை ஒருவராலும் கொல்லமுடியாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற வரத்தைப் பிரம்மா அவனுக்குக் கொடுத்தார்.

வினா 50.—அதன் பின்பு ராவணன் என்ன செய்தான்?

விடை.—மாவறிஷ்மதி அரசனாகிய கார்த்தவீரியார்ஜுனனை ஜெயிக்கச் சென்றான். அவன் ஊரில் இல்லாததை அறிந்து, நம்மதைக்கரையை அடைந்து தனது ஸேனைகளை ஸ்நானம் செய்யச் சொல்லி, தான் தெய்வ பூதத்தைச் செய்துமுடித்தான்.

வினா 51.—அங்கு யாரை எவ்வாறு ராவணன் ஸந்தித்தான்? என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—ராவணன் சிவபூதத்தை செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, நம்மதையின் ஜலம் அதிகரிப்பதைக் கண்டான். கொஞ்ச நாழிகைக்கெல்லாம் ஜலமதிகரித்து அவன் சித்த புஷ்பங்களையெல்லாம் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. இதன் காணத்தை அறிய, கரையோரமாய்க் கொஞ்சதூரம் செல்ல, அங்குக்கார்த்தவீரியார்ஜுனன் சில ஸ்திரீகளோடு ஜலக்கிரீடைச் செய்வதையும், அவனது ஆயிரம் கைகளால் நம்மதைக்குக் குறுக்கே அணையிட்டிருப்பதையும், ராவணன் கண்டான். அப்பொழுது அவனோடு ராவணன் சண்டைக்கு ஆரம்பித்தான்.

வினா 52.—இந்தச் சண்டை எப்படி முடிந்தது?

விடை.—அர்ஜுனன் ராவணனை மூர்ச்சை துப்பி விழும்படி அடித்து, அவனைப் பலத்த கயிறுகளால்

விரிந்துகட்டித் தூக்கிக்கொண்டு தனது நகரம் சென்றான்.

வினா 53.—ராவணன் எப்படிச் சிறை மீட்கப்பட்டான்? பின் நடந்த விஷயமென்ன?

விடை.—இப்படி ராவணன் அகப்பட்டுக்கொண்டான் என்று அறிந்த அவனது பாட்டனாராகிய புலஸ்தியர், உடனே ஆர்ஜுனனிடத்தில் வந்து, ராவணனைக் கட்டவிழ்த்து விடும்படியும், அவனை அக்னி ஸாக்ஷியாய் ஸநகம் செய்துகொள்ளும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார். அவனும் அப்படியே செய்தான்.

வினா 54.—பின்பு ராவணன் என்ன செய்தான்?

விடை.—இப்படி அவமானப்பட்டுப் புத்திவராத ராவணன், மறுபடியும் திக்விஜயம் செய்துகொண்டு வரப் புறப்பட்டான். அப்படி வரும்பொழுது கிஷ்கிந்தா நகரம் வந்து சேர்ந்தான்.

வினா 55.—அங்கே ராவணன் யாரை யுத்தத்திற்கு அழைத்தான்? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—அந்தப்பட்டணத்தின் அரசனாகிய வாலியை அவன் சண்டைக்கழைத்தான். வாலி அப்பொழுது ஸந்தியாவந்தனம் செய்வதற்காகத் தெற்கு சமுத்திரத்திற்குப் போயிருக்கிறான் என்றும், கொஞ்சநாழிகையில் நான்கு திக்கு சமுத்திரங்களிலும் தனது அறுஷ்டாணங்களை முடித்துக்கொண்டு திரும்பிவருவான் என்றும், ஆகையால் கொஞ்சம் கார்த்திருந்தால் வாலியோடு சண்டை செய்யலாம் என்றும், வாலி தம்பியாகிய ஸூக்ரீவன் ராவணனுக்குத் தெரிவித்தான். உடனே ராவணன் புஷ்பகத்திலேறிக்கொண்டு வாலியோடு சண்டை செய்துத் தெற்கு ஸமுத்திரத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

வினா 56.—தெற்கு ஸமுத்திரத்தில் நடந்த ஆச்சரியமென்ன?

விடை.—அங்கு ராவணன், வாலி கரையில் ஜெபம் செய்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டு, அவன் பின்னால் அவன அறியாது சென்று, அவன் இடுப்பைக் கட்டிப் பிடிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன், தன் கைகளில் சிலவற்றை வாலியினது இடுப்பைச்சுற்றிப் போட்டான். உடனே வாலி, தனது கைகளால் ராவணனது கைகளைப் பலமாய் நசுக்கிப் பிடித்தான். ராவணனால் தனது கைகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இவ்விடத்தில் ராவணன் இசைவாய் அகப்பட்டுக் கொண்டான்.

வினா 57.—பின்பு வாலி என்ன செய்தான்?

விடை.—ராவணனை இம்மாதிரி நிலையிலேயே தூக்கிக்கொண்டு நான்கு திக்கு ஸமுத்திரங்களுக்கும் கொஞ்சங்கூட லக்ஷியம் செய்யாமல் போய், ஸந்தியாவந்தனம் முதலியவைகளை முடித்துக்கொண்டு, கிஷ்கிந்தை வந்து ராவணனைத் திடீரென்று ஒரு தோட்டத்தில் விழும்படி போட்டான்.

வினா 58.—பின்பு ராவணன் என்ன செய்தான்?

விடை.—வாலியின் பலத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, அவனை ராவணன் அக்னிஸாகியாய் எண்ணம் செய்துகொண்டான்.

வினா 59.—இவ்வளவு விசேஷங்களையும் கேட்டபிறகு ராமர் அகஸ்தியரை என்ன கேட்டார்?

விடை.—ஹனுமாரது பலம் வாலியின் பலத்தைவிட அதிகம் என்று கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அவ

ருக்குத் தனது சக்தி தெரியாதாம்; அவரது சரித்திரத்
தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார்.

வினா 60.—ஹனுமார் சரித்திரம் என்ன?

விடை.—ஹனுமார் என்பவர், அஞ்சனை என்னும்
கந்தருவப் பெண்ணினிடத்தில் வாயுவின் அனுக்கிரகத்
தால் உண்டானவர். அவர் பிறந்த உடனே, அவர் தாய்
அவரைக் காட்டில் விட்டுவிட்டு, ஆகாரம் தேடப்போய்
விட்டாள். அப்பொழுது ஸூர்ய உதயகாலமாய்
இருந்ததால், குழந்தைக்குப் பசி அதிகரித்து விட்டது.
அப்பொழுது சிவந்த ஸூர்யனைக் கண்ட மாத்திரத்
தில், குழந்தைக்குப் பழம்போலத் தோற்றியதால்,
உடனே ஹனுமார் ஸூர்யனைச் சாப்பிடவேண்டும்
என்று கிளம்பி, ஸூர்ய மண்டலம் சென்று அவரைப்
பிடிக்கப் போனார். ஸூர்யனுக்கு வந்த அபாயத்தைக்
கண்ட தேவந்திரன், அவரைத் தனது வஜ்ராயுதத்
தால் ஒரு தாடையில் அடிக்க, அப்பொழுது அவர்
அங்கிருந்து கீழே விழுந்தார். இந்திரன் அடித்த அடி
யால், ஒரு தாடை நீண்டது. கீழே வந்து ஒரு பாறை
யில் மற்றொரு தாடை யடிபட, அதுவும் நீண்டுவிட்
டது. ஆகையால் இவருக்கு ஹனுமார் என்ற பெயர்
வந்தது. விழுந்த வேகத்தால் மூர்ச்சித்துப்போக,
இவரை வாயுவினது தாக்ஷண்யத்திற்காகத் தேவர்
கள் எழுப்பினார்கள். பின்பு ஸூர்யனோடு ஓடிச்
கொண்டே இவர் கல்வி பயின்றார். இவ்வளவு பராக்
கிரமமுள்ளவர் அஞ்சனேயர்.

வினா 61.—இவ்வளவு பலத்தையுடைய ஹனுமார்

காண்டம்] ஹனும வாலி ஸுக்ரீவ உத்பத்தி 87

ஏன் வாலியைக்கொன்று ஸுக்ரீவனுக்கு ஸஹாயம் செய்ய வில்லை?

விடை.—இவர் சிறுவயதாய் இருக்கும்பொழுது ரிஷிசுவரர்களைக் கொஞ்சம் தொந்திரவு செய்ய, அவர்கள், இவரது பலம் இவருக்குத் தெரியாமலே இருக்கட்டும், ஆனால் இவர் பிறந்த காஷத்தில் நடந்த அதிசயங்களை யாராவது இவருக்கு எடுத்துச்சொன்னால், அப்பொழுது தன் பலம் ரூபகம் வரட்டும் என்று சபித்தார்கள். ஆகலால் ஸுக்ரீவனை வாலி துரத்தும்பொழுது, தனது பலத்தை அறியாமல், தானும் ஸுக்ரீவனோடு ஓடத் தலைப்பட்டார். பின்பு ஸீதையைத் தேடப்போன காலத்தில், ஜாம்பவானால் துதிக்கப்பட்டுத் தனது பலம் ரூபகத்திற்கு வர, ஸமுத்திரத்தை ஒரே தாண்டாகத் தாண்டினார்.

வினா 62.—ஹனுமாரைப்பற்றிச் சொன்ன பிறகு, ராமருக்கு அகஸ்தியர் யாரைப்பற்றி என்ன சொன்னான்?

விடை.—வாலி ஸுக்ரீவன் இவர்களது ஜனனத்தைப் பற்றிச் சொன்னார். பிரம்மா தபஸு செய்யுங்கால், அவரது நெற்றி வேர்வையிலிருந்து ரிக்நாஜஸ் என்ற ஒரு வானரம் பிறந்தது. இந்த வானரம் காட்டில் சென்று கனி முதலியவைகள் கொண்டுவந்து, பிரம்மாவிற்கு அர்ப்பணம் செய்து தான் உண்டு பிரம்மாவின் அருகில் இருந்தது. ஒரு நாள் இவ்வானரம் ஒரு குளக்கரைக்கு வந்தது. அந்தக் குளத்தில் யாராவது மூழ்கினால், அவர்கள் மிக அழகிய ஸ்திரீகளாகி, ஒரு நாள் முழுவதும் அப்படியே இருந்து, பின்பு தமது ஸ்வரூபத்தை அடைவது வழக்கம். இந்த வான

ராம் அக்குளக்கரையில் நின்றனென்று, தனது நிழலைத் தண்ணீரில் பார்க்க, அதிககோபம் அடைந்து அதைப் பிடிக்கத் தண்ணீரில் மூழ்கிற்று. உடனே அது அழகிய பெண் ஆயிற்று. அத்தருணத்தில் வழியில் இந்திரனும், ஸூர்யனும் போய்ச்சொண்டிருக்க, அவர்கள் இருவரும் இவ்வழகிய பெண்ணிற்கு இரண்டு பிள்ளைகள் உண்டாகும்படி அறுக்கிரஹித்தார்கள். அதில் இந்திரனால் உண்டாகிய மூத்தவன் வாலி. இவனுக்கு ஒரு பொற்றாமரை மாலையை இந்திரன் கொடுத்தான். ஸூர்யனால் உண்டானவன் ஸுக்ரீவன். மஹாநாடகாலையில் வானரத்திற்கு ஸ்வயரூபம் வந்து விட்டது. ஆகவே இந்த வானரமே வாலி ஸுக்ரீவர்களுக்குத் தரியாகவும் தந்தையாகவும் ஆய்விட்டது. இவ்விருவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு பிரம்மாவின் சொற்படி கிஷ்கிந்தைக்குப் போய் இந்த வானரம் அரசு புரிந்து வந்தது.

வினா 63.—சீதையை ராவணன் எடுத்துப் போனதற்கு அகஸ்தியர் என்ன காரணம் கூறினார்?

விடை.—ராவணன் திக்விஜயம் செய்துகொண்டு போகுங்கால், ப்ரம்ம லோகத்தில் பிரம்மாவினது மாணஸபுத்திரராகிய ஸநத்ருமாரரைக் கண்டானாம். அவரைப்பார்த்து ராவணன், யார் மனிதரில் சிறந்தவர், யாருக்கு எளிதில் மோகூதம் வரும் என்று கேட்க. அவர் ஹரிபத்தனே சிறந்தவன், அவனுக்கே மோகூதம் எளிதில் வரும். அப்படி இல்லாவிட்டால், ஹரித்துவேஷியாய் இருந்து அவரால் அடிபட்டு இறந்தாலும் அவனுக்கு மோகூதம் எளிதில் கிடைக்கும் என்றார். இதைக்

கேட்ட பின்பு, எப்படி ஹரியோடு சண்டை வரும்படி செய்வது என்று யோசித்துக் கடைசிபாய் துவேஷம் உண்டாவதற்காக ராவணன் ஸீதைபைத் தூக்கிக் கொண்டு போனான்.

வினா 64.—இம்மாதிரி சண்டை உண்டாவதற்காக ராவணன் என்ன பிரயத்தினம் செய்தான்?

விடை.—மறுபடியும் ராவணன் திக்விஜயத்துக்கு புறப்பட்டான். வழியில் நாரதரைக் கண்டு தன்னோடு யுத்தம் செய்ய வல்லவர் யார் என்றி கேட்க, அவர் சுவேத த்வீபம் என்றொரு இடமுண்டு என்றும், அதில் சிறந்த ஹரிபக்தர்கள் இருக்கிறார்களென்றும், அவர் களை உலகத்தில் வெல்ல வல்லார் ஒருவரையில்லை என்றும் சொன்னார். இதைக்கேட்டவுடன், அந்தப் பக்தர்களிடம் ராவணன் சண்டைக்குப் போனான்.

வினா 65.—இந்த யுத்தம் என்னவாய் முடிந்தது?

விடை.—சுவேத த்வீபத்தின் அருகில் போகும் பொழுது, தாபம் பொறுக்க மாட்டாமல், ராக்ஷஸர்கள் யாவரும் போய்விட, ராவணன் மாத்திரம், அசையாது நின்று விட்ட புஷ்பகத்திலிருந்து இறங்கி, ஒருவருக்கும் தெரியாமல் தனிமையாய் உள்ளே புகுந்தான். அங்கே எல்லோரும் ஸ்திரீகளாய் இருக்கக்கண்டு, தனது வைபவங்களைச் சொல்லித் தான் சண்டைக்கு வந்திருக்கிறதாக அங்குள்ள புருஷர்களிடம் சொல்லும் படி பெண்களிடம் சொன்னான். அப்பொழுது அவர்களுள் ஒருத்தி, ராவணனை ஒரு பூச்சியைத் தூக்குவது போல் தூக்கி எறிய, மற்றொருத்தி அவனைத் தனது கையால் தட்ட, இப்படிப் பந்தடிப்பதுபோல் ராவ

ணை ஸ்திரீகளே அங்கு மிங்கும் தட்டிவிட்டார்கள்.. கஷ்டம் பொறுக்க முடியாத ராவணன், ஸ்திரீகளே இவ்வளவு பலமுடையவர்களாயிருந்தால், இங்குப் புருஷர்கள் எப்படி இருக்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணி, கர்வமடங்கி வெட்கி ஒடிப்போய்விட்டான். போன வன் திரும்பியும் அந்தத் தீவினுள் வந்து சுற்றிமுற்றும் பார்க்கையில், ஒரு குகையில் ஸந்ருமாரசைக் கண்டு ஆவரிடம் ஸன்மார்க்க வழிகளை அறிந்து கொண்டு பின்பு லங்கை வந்து சேர்ந்தான்.

வினா 66.—இவ்வாறு சொல்லி முடிந்ததும் அகஸ்தியர் என்ன செய்தார்?

விடை:—ராமரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு தமது இருப்பிடம் சென்றார்.

வினா 67.—இதன் பின்பு ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை:—ஸூர்யாஸ்தமனத்தைக் கண்டு ஸாயங்காலம் செய்யவேண்டிய கர்மங்களை எல்லாம் செய்து முடித்து, அன்று இரவை ஒருவாறு கழித்து, மறுநாள் காலையில் எழுந்து ஜனகர், கேகயராஜனாகிய யுதாஜித்து, காசிராஜன் முதலியவர்களுக்குத் தகுந்தபடி விடை கொடுத்தனுப்பி விட்டார். பின்பு ஸீதையை ராவணன் தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டான் என்ற செய்தியைக் கேள்வியுற்று, பரதரால் ராம ஸஹாயத்திற்காகச் சேர்க் கப்பட்ட அரசர்களையும் மிக விரயத்துடன் விடை கொடுத்தனுப்பினார். அதன் பின்பு ராமர் தனக்கு ஸஹாயம் செய்த வானரராஜனாகிய ஸூக்ரீவனைக் கூப்பிட்டு, ஹனுமாரையும், அங்கதனையும், மிருந்த ஜாக்கிரதையாய் ஆவர்கள் மனங்கொணுது புரது

காத்து வரவேண்டும் என்று சொல்லி, அவரவர்களுக்குத் தகுந்த வெகுமானம் செய்து விடை கொடுத்தனுப்பினர். இதுபோலவே விபிஷணரையும் இலங்கைக்கு அனுப்பினர்.

வினா 68.—இப்படி ராமர் ஸசலருக்கும் விடை கொடுத்தனுப்பிய பின்பு என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—ராமர் அயோத்திக்குவந்த உடனே குபேரனிடம் அனுப்பிய புஷ்பகம் திரும்பியும் ராமரிடம் வந்துவிட்டது. உடனே ராமர் புஷ்பகத்தின் தேவதைக்குத் தகுந்த உபசாரம் செய்து, தான் நீனிக்கும்பொழுது தன்னிடம் வரவேண்டுமென்று சொல்லி, திரும்பவும் குபேரனிடம் அனுப்பிவித்தார்.

வினா 69.—ராமரும் ஸீதையும் எவ்வாறு இருந்தார்கள்?

விடை.—தாங்கள் இத்தனை நாள் பட்ட கஷ்டங்களிலிருந்து நிவர்த்தியாகி, அழகிய உத்தியாண வனங்களில், உல்லாஸமாயும் ஸுகமாயும் விளையாடிச் சிலகாலம் கழித்துவந்தார்கள். இப்படி இருக்கும்பொழுது கூட ராமர், தான் செய்யவேண்டிய தர்மங்களைத் தவறாது செய்துவந்தார். இவ்வாறு சில வருஷங்கள் சென்ற பிறகு சீதை கர்ப்பம் தரித்தாள்.

வினா 70.—அக்காலத்தில் ஸீதை மனதில் என்ன விருப்பம் இருந்தது?

விடை.—கங்கைக் கரையிலுள்ள ரிஷிகளையும், ரிஷி பத்தினிகளையும் கண்டு வணங்கி, ஒரு நாளாவது அப்பரிசுத்தமான ஜனங்களோடு இருந்து, தான் கிருதார்த்தமாகவேண்டும் என்ற விருப்பமிருந்தது. இதை இவள் ராமருக்குத் தெரிவித்தாள்.

வினா 71.—அந்த ஸமயத்தில் என்ன விபரீதம் ஸம்பவித்தது?

விடை.—அதைக் கேட்டுவிட்டு, ராமர் ஸபைக்குப் போனதும் அங்கே பத்ரன் என்ற தூதன் வந்து, ஸகல ஜனங்களும் ராமரைப் புகழ்ந்து பேசினதாகச் சொன்னான். அப்பொழுது ராமர், தண்ணீர்ப்பற்றி ஒருவரும் இகழ்ந்து கூறவில்லையா என்று கேட்டு, உண்மையை ஒளிக்காது சொல்ல வேண்டுமென்று கட்டளை யிட்டார். உடனே தூதன், ராவணன் வீட்டில் சிலகாலம் தனியாய் வாஸஞ்செய்த ஸீதையை, ராமர் தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டாரே, அதனால் தங்கள் பெண்சாதி களை இனிமேல் வைத்து அடக்கி ஆளுவது அஸாத்யம் என்று அநேக ஜனங்கள் துக்கித்து, உம்மைப் பழிக் கிறார்கள் என்றான். உடனே அந்த அபவாதத்தை நீக்கு வதற்காக ஸீதையைப் பரித்தியாகம் செய்துவிடவேண் டும் என்று ராமர் தீர்மானித்தார்.

வினா 72.—அப்படி ராமர் செய்தது சிபாயமா?

விடை.—ராமர் ஸகலருக்கும் அதிபதியாகையால் அவரிடத்தில் ஒரு அபவாதத்துக்கும் இடமில்லாமல் இருக்கும்படி அவர்பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவ ருடைய தர்மமே. பெரியோர்கள் எவ்வாறு நடக்கிறார்களோ, அவ்வாறே சிறியோரும் பின் தொடருவார்கள். மேலும் பெரியோர் ஒருபிழை செய்வாராயின், மற்றவர்கள் அதை உடனே பின்பற்றிப் பெரிய பிழைகளைத் தவ ருமல் செய்வார்கள். ஆகையால், ராமரைப்போன்றவர், தன்னிடத்தில் அபவாதத்திற்குக் காரணமான

விஷயத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், ஸாதாரண ஜனங்கள், அவரைப்போல் நடந்து சீக்கிரம் கெட்டுப் போவார்கள். அவர்களைக் கெடுத்த பாவம் ராமரைச் சேரும். ஆகலால், தனது உயிரைவிட அதிகப்பிரியமான ஸீதையை, ராமர் தர்ம சிந்தையோடு, திடமாய்த் தியாகம் செய்தது சிறந்த விஷயமே ஒழிய அநியாயமன்று. நாமும் மேலான தர்மம் வருங்கால், தாழ்ந்த தர்மங்களையும் இவ்வாறே தீரமாய்த் தியாகம் செய்வது நலம். மேலும், இதனால் லோகபகாரம் செய்யும் மஹான்களுக்குக் கஷ்டம் எவ்வளவிற்குக்கின்றதென்பதும் வெளியாகிறது.

வினா 73.—ஸீதையைத் தியாகம் செய்வதற்கு ராமர் என்ன உபாயம் செய்தார்?

விடை.—லக்ஷ்மணரைக் கூப்பிட்டு, ஸீதையைக் கங்கைக்கரைக்குக் கொண்டுபோய் அங்கே ரிஷியாசிரமங்களின் ஸமீபத்தில் விட்டுத் திரும்பி வரும்படி கட்டளையிட்டார். ஸீதை இதற்கு இசைந்து வருவாளா என்று லக்ஷ்மணர் கேட்க, அதற்கு ராமர், ஸீதை ரிஷியாசிரமங்களைப் பார்க்க விரும்பினாள் என்றும், நீரதத்தைக் கொண்டுபோய் நிறுத்தி ஸீதையைக் கூப்பிட்டால், அவள் உடனே வருவாள் என்றும், அப்பொழுது கங்கையைத் தாண்டிக்கொண்டுபோய் வால்மீகி ரிஷி ஆசிரமத்திற்கு அருகில் விட்டுவிட்டு வரலாம் என்றும் ராமர் தந்திரம் சொல்லிக்கொடுத்தார்.

வினா 74.—ஸீதையை லக்ஷ்மணர் கொண்டுபோய் விடும்பொழுது என்னென்ன நடந்தது?

விடை.—கங்கைக்குப் போகும் வழியில் ஸீதை

அநேக அபசகுனங்கள்கண்டு, லக்ஷ்மணரை இதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டாள். அப்பொழுது லக்ஷ்மணருக்கு அடங்காத் துக்கம் வந்தபோதிலும், உண்மையை வெளியிடவில்லை. கடைசியாய்க் கங்கை ஐபக்கடந்து, அக்கரைசென்று ஸீதை இறங்கினபின்பு லக்ஷ்மணர் ஸீதையிடத்தில் உண்மையைத் தெரிவித்து வால்மீகி ரிஷி யாசிரமத்தின் சமீபத்தில் விட்டுவிட்டு, கங்கையைக் கடந்துவந்து, ஸுமந்திரர் என்ற மந்திரியால் ஓட்டப்பட்டு வந்த ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு, மிகுந்த துக்கத்தோடு ஸீதையைப் பிரிந்து அயோத்தியை நோக்கிச் சென்றார்.

வினா 75.—இப்படித்தனிமையாய் விட்டுப்போன ஸீதையின் கதி என்னவாயிற்று?

விடை.—லக்ஷ்மணர் போனதும், முன்னமேயே ஒருமாதிரியாயிருந்து துக்கம் அதிகரிக்க, ஸீதை கீழே விழுந்து புரண்டு அழ ஆரம்பித்தாள். அப்பொழுது அங்கு காரிபார்த்தமாய் வந்த ரிஷி குமாரர்கள் இதைக் கண்டு, தமது குருவாகிய வால்மீகியினிடம் சொல்ல, அவர் உடனே வந்து ஸீதையைக் கண்டு, தனது ஆசிரமத்திற்கு அழைத்துப்போய் அவளை ஸுகமாய்ப் பாதுகாத்து வந்தார். இப்படி ராமரால் தர்மர்த்தமாய்த் தியாகம் செய்யப்பட்ட பதிவிரதா சிரோமணி என்று அறிந்து, ரிஷி பத்னிகளும் குமாரர்களும் மிக்க கௌரவமாய் வைத்துப் போஷித்து வந்தார்கள். ஸீதையும் கணவனது உண்மை எண்ணத்தை அறிந்தவளாய், தனது பிராண நாயகரான ராமரை ஸீதா தியானம் செய்து காலங்கழித்து வந்தாள்.

வினா 76.—அயோத்தியை நோக்கிச் சென்ற லக்ஷ்மணர் துக்கம் எவ்வாறு தெளிந்தது?

விடை.—போகும் வழியில் மஹா புத்திமானான ஸுமந்திரர், இவ்வாறு நடக்கப்போகிற தென்றும், இன்னும் ராமர், உம்மைபும், பரதசத்துருக்கினர்களை யும், தம் விஷயத்தில் பரித்தியாகம் செய்யப்போகிறார் என்று சொல்லி, விதிபை வெல்ல எவரால் முடியும் என்று தேற்ற, லக்ஷ்மணர் தேறுதலைடந்தார்.

வினா 77.—இப்படி நடக்கப்போகிற தென்பது ஸுமந்திரருக்கு எப்படித் தெரியும்?

விடை.—முன்னொரு காலத்தில், தசரதர் வலிஷ்டாசிமத்திற்குப் போயிருந்தார். அங்கே தூர்வாஸரிருக்கக் கண்டு, அவரைத் தனது பிள்ளை ராமன் எவ்வளவு நாள் உலகத்திலிருப்பான், என்னென்ன விசேஷங்கள் அப்பொழுது நடக்கும் என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், ராமர் தசரதருக்குப்பின் அநேகமாயிரம் வருஷம் ராஜபாரம் வகிப்பாரென்றும், அப்பொழுது ஸீதைமையும், தனது தம்பிகளையும் ஒரு தம் விஷயத்தில் பரித்தியாகம் செய்து, கடைசியில் பரமபதமடைவார் என்றும், தூர்வாஸர் சொல்லுங்கால், ஸுமந்திரரும் ஁டலிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

வினா 78.—பரமாத்மாவாகிப் விஷ்ணுவுக்கு, இம் மாதிரி தமது பத்னி, தம்பிமார் இவர்களைப் பிரிந்து துக்க மனுபவிக்கும்படி வருவானேன்?

விடை.—முன்காலத்தில் நடந்த தேவாஸூர யுத்தத்தில், அஸுரர்கள் தோல்வியடைந்து, பிராகுவினது பத்தினியிடம் சரணம் என்று வந்துவிழ, அவளால்

பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தார்கள். அப்படிப் பாதுகாக்கப் பட்ட அஸுரர்களை, தேவர்களால் அடிக்க முடியவில்லை. இப்படி அஸுரர்கள் நிர்ப்பயமாய் இருப்பதைக்கண்டு, மஹாலிஷ்ணு தேவர்களுக்கு ஸகாயம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால், அஸுரிடம் கோபம் அடைந்து, பிருகு பத்னியின் கழுத்தைத் தன் சக்கரத்தால் அறுத்துவிட்டார். பிருகு, அதிக கோபம் அடைந்து, நீயும் பத்னியோகத்தால் கஷ்டப்படக் கடவது என்று சபித்து, கோபம் அடங்கிய பின்பு, தான் செய்த பகவதபராதத்திற்காக மனம் நொந்து மஹா விஷ்ணுவைத் துதிக்க, அவர் இங்குச் சாபத்தை லோகானுக்கிரகத்திற்காக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன் என்றார். ஆதலால் ராமருக்கு இக்கஷ்டம் வந்தது.

வினா 79.—அயோத்தியை யடைந்த பின்பு, லக்ஷ்மணர் ராமரோடு என்ன சொன்னார்? ராமர் என்ன பதில் சொன்னார்?

விடை.—ராமர் துக்கித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, அநேகவிதமான நீதிகளை லக்ஷ்மணர் எடுத்துச் சொல்லி அவரைத் தேற்றினார். ராமருக்கு உடனே துக்கம் நீங்க, ராஜ்ய காரியங்களைக் கொஞ்சநாள் பாராமல் விட்டதால் மனம் நொந்து, லக்ஷ்மணரைத் துவாரஸரிஹத்தில் யாராவது பிரஜைகள் வந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்து வரச்சொன்னார்.

வினா 80.—லக்ஷ்மணர் அப்பொழுது என்ன செய்தார்?

விடை.—அன்று ஸாயங்காலமானது தன்னை, இனி எதை நம்மால் விசாரிக்க முடியும் என்று எண்ணி,

சில கேள்விகள் கேட்டார். ராஜாக்கள் கொஞ்ச நாள் ராஜ்யத்தைக் கவனியாதிருந்தால் என்ன கேடு வருமென்றுங் கேட்டார்.

வினா 81.—அதற்கு ராமர் என்ன பதில் சொன்னார்?

விடை.—நிருகன் என்னும் அரசன், ராஜ்யமானும் காலத்தில், ஒரு தடவை பிராம்மணர்களுக்கு அநேக பசுக்களைத் தானம் கொடுத்தான் என்றும், அவற்றில் ஒரு பசு வந்து அரசன் மந்தையில் சேர, அப்பசுவையே வேறொருவருக்குத் தானம் செய்தான் என்றும், அந்தப் பசுவின் சொந்தந்தகாரர் இருவருக்கும் இந்த விஷயத்தில் கலகம் உண்டாக அரசன் ஸ்பைக்குவந்து அநேக நாள் கார்த்திருந்தார்கள் என்றும், அரசன் கவனியாதிருந்தமையால், அவர்கள், அரசன் பச்சை ஒண்ணைப் போகட்டுமென்று சூழத்தார்கள் என்றும் சொல்லி, அரசர்கள் கொஞ்ச நாழிகையேனும் அஜாக்கையாயிருப்பின், அவர்களுக்குக் கேடுவரும் என்று நன்கு விளக்கினார்.

வினா 82.—குற்றத்திற்குத் தகுந்த தண்டனை விதிக்காமல், பிராம்மணர்கள், ஏன் இவ்வளவு கொடிய தண்டனையை விதித்தார்கள் என்று ஸாத்தமணர் கேட்ட கேள்விக்கு, ராமர் என்ன பதில் சொன்னார்?

விடை.—இதைக் கொடியதென்று சொல்லக்கூடா தெனச் சொல்லி, நிமியின் கதையைச் சொன்னார். இஷ்டவசு வம்சத்தில் பிறந்த நிமி, முதலில் வனிக்ஷத் தான் செய்யும் யாகத்திற்கு ஆசாரியராக அழைக்கப்பட்டான் என்றும், அவர் இந்திரனுக்கு யாகம் செய்து

விடை.—உடனே பிராம்மணனை அழைத்து விசாரித்தார். தனக்கு ஒன்றும் அகப்படாமல், நடு மத்தியானம் வரையில் அலைந்து பசியால் வருந்தி இருக்கும் பொழுது, இந்த நாய் உதஸாபுறமாய் இருப்பதைக் கண்டு, மனம் பொருமல் அடித்து விட்டதாகவும், செய்தது பிழை என்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டான். ராமரும், ஸபையிலிருந்தோரும், பிராம்மணனுக்குத் தண்டனை விதிக்க முடியாமல் தத்தளித்தார்கள்.

வினா 89.—அப்பொழுது பிராம்மணனுக்கு யார் என்ன தண்டனையை விதித்தார்கள்?

விடை.—இப்படித் தத்தளிக்கும் நாய் ஸபையாரை நோக்கி இந்தப் பிராம்மணனுக்குக் கோயில் மணியம் (கௌலபத்தியம்) கொடுங்கள். அதுதான் இவனுக்குத் தகுந்த தண்டனை என்றது.

வினா 90.—ஸபையோர் ஆசசாயப்பட்டு, இது எப்படித் தண்டனையாகும் என்று கேட்டதற்கு, நாய் சொன்னது என்ன?

விடை.—தான் முன் ஜன்மத்தில், ஒரு கோயில் மணியக்காரனாய் இருந்ததால், அப்பொழுது தனக்கு ஏற்பட்ட பாபத்தினால் இந்த ஜன்மம் வந்ததென்றும், இந்த முங்கோரியாகிய பிராம்மணனுக்கு இந்தமணியக்கார வேலை தண்டனையே ஒழிய வேறில்லை என்றும் நாய் எடுத்துச் சொல்லிற்று. இதன் பின் நாய் கங்கைக் கரையை யடைந்து, பிராயோபவேசம் செய்து தனது கீக்கக்ஷை நழுவ விட்டது.

வினா 91.—இதன் பின்பு வழக்குத் தீர்க்க வேண்டுமாயதற்காக யார் ராமரிடம் வந்தது?

விடை.—ஒரு ஆந்தையும் கழுகும், ராமரிடம் தாம் குடியிருக்கும் கூட்டைப்பற்றிச் சண்டையிட்டுக் கொண்டு வந்தன. ஆந்தையினது கூட்டில், கழுகுபலாத் காரமாப்ப் புகுந்துகொண்டு, வீடு தன்னுடையது என்று அரியாயச் சண்டையிட, ஆந்தை இந்த வழக்கைத் தீர்க்கும்படி ராமரிடம் கழுகைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தது.

வினா 92.—ராமரிடம் வந்ததும் என்ன நடந்தது? அந்த ஸபையோர் இவ்வழக்கை எவ்வாறு தீர்த்தார்கள்?

விடை.—கழுகு, கூடு தன்னுடையதென்றும், பூமியில் மனுஷ்பர் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட காலத்தில், தான் அக்கூட்டைக் கட்டிக்கொண்டதாகவும், ஆந்தை தன்னோடு அநீதியான வழக்குப் பேசுவதாகவும் முதலில் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டது. பின்பு ஆந்தை, கூடு தன்னுடையது என்றும், தான் உலகில் விருஷ்டங்கள் உண்டான காலத்தில் அக்கூடு கட்டிக்கொண்டதாகவும், கழுகு தனது புதுபலத்தால் தன் கூட்டை அபகரித்ததாகவும் முறையிட்டது. ஆந்தை ஸந்தோஷகரமாய் இருப்பதையும், கழுகு துக்ககரமாய் இருப்பதையும் கண்ட ஸபையோர்கள், கூடு கழுகினதாயிருக்கவேண்டும், ஆந்தை தான் அரியாயமாய்க் கூட்டை அபகரித்திருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள்.

வினா 93.—ராமர் இந்த வழக்கை எப்படித் தீர்த்தார்?

விடை.—ஆதியில் பிரம்மதேவர் ஸ்ரீமந் நாராயணரது நாபி கமலத்தில் உத்பலித்து, மணிதர் முதலிய சிருஷ்டிகளைச் செய்ய, கொஞ்சகாலத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணரது காதிலிருந்து மதுகைடபர்கள் என்ற அணுஅணு

உண்டாகி பிரம்மாவை விழுங்குப்போனார்கள். அப் பொழுது பிரம்மாவைக் காப்பாற்றுவதாக மகாலக்ஷ்ண இவ்வஸுரர்களைக் கொல்ல, அவர்களது இறைச்சி முதலியன பூமியெங்கும் பரவி, பிரம்ம சிருஷ்டியை யழித்து விட்டன. அதன் பின்பு, முதலில் விருஷ வர்க்கங்கள்தான் உண்டாயின. ஆதலால், கூடு ஆந்தை சொல்லியபடி அதனுடையதாய்த் தான் இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்து, கழுகை ராமர் தண்டிக்க ஆரம்பித்தார்.

வினா 94.—இப்படித் தண்டிக்கவேண்டும் என்று எண்ணிய ராமர் கடைசியில் கழுகிற்கு என்ன செய்தார்?

விடை.—கழுகை, ராமா தனது கையால் தடவிக்கொடுக்க ஆது உடனே ஒரு திவ்ய ரூபத்தை யடைந்து ஸ்வர்க்கம் சென்றது.

வினா 95.—தண்டிக்காமல் ராமா ஏன் இப்படிச் செய்தார்?

விடை.—அவர் தண்டனையைப்பற்றி யோசிக்குங்கூல் ஒரு அசுரீரி வாக்கு உண்டாயிற்று. இந்தக் கழுகு பூவ ஜன்மத்தில் பிரம்மததகன் என்ற அரசனாய் இருந்தது என்றும், அவன் ஒரு காலத்தில் கௌதம ரிஷியை வைத்துப் போஷித்து வருகையில், பரிசாரகரது அஜாக்ரதையால் ரிஷிக்கிட்ட போஜனத்தில் மாம்ஸம் கலந்திருக்க, உடனே ரிஷி கழுகாகக் கடவாய் என்று சபித்து ராமரது கரஸ்பரிசத்தால் அச்சாபம் தீரும் என்று சொன்னார் என்றும் அசுரீரி சொல்ல ராமர் இவ்வாறு செய்து அரசனைச் சாபத்தினின்றும் விடுவித்தார். ஆந்தையும் தன் இடம் சேர்ந்து ஸுகுமாரிசுந்தது.

வினா 96.—கழுகிற்கும் ஆந்தைக்கும் இருந்த விவாதத்தைத் தீர்த்த பின்பு, ராமர் ஸபைக்கு, யார் என்ன காரியார்த்தமாக வந்தார்கள்?

விடை.—சிபவனர் முதலிய மஹரிஷிகள் 'யமுனா தீரத்திலிருந்து தாங்கள் படும் கஷ்டங்களைச் சொல்லிக் கொள்ள வந்தார்கள். தங்கள் இருப்பிடத்தின் அருகில் மதுரை என்று ஒரு பட்டணம் இருப்பதாகவும், அதில் மதுவென்ற மஹா தாமாத்மாவான அஸுரனது புத்திரனாகிய லவணஸ்ரன் அரசாளுவதாகவும், அவன் தங்களை மிகவும் உபத்திரவிப்படுத்துவதாகவும் முறைபிட்டார்கள்.

வினா 97.—இம்மஹரிஷிகளை இவ்வளவு தைரியமாய்க் கஷ்டப்படுத்தும்படியான சக்தி லவணனிடத்தில் என்ன இருந்தது?

விடை.—லவணனது பிதாவாகிய மது, மஹா தேவரைக் குறித்துத் தபஸு செய், அவர் ஒரு குலாயுதத்தைக் கொடுத்தார். அப்பொழுது அந்த ஆயுதம் தனது பரம்பரையில் எல்லோரிடத்திலும் இருக்க வேண்டுமென்று மது கேட்க, மஹாதேவர் உனது பிள்ளையின் காலம் வரையில் தான் உனது பரம்பரையில் இருக்கும். அதைக் கையில் வைத்திருக்கும் பொழுது உங்களை எவராலும் ஜயிக்க முடியாதென்று சொன்னார். இக்கொடிய ஆயுதமிருந்ததினால் தான் லவணனை ஒருவராலும் கொல்லமுடியவில்லை. அவன் மிகத் துணிவோடு எல்லோரையும் வருத்தி வந்தான்.

வினா 98.—இம்மாதிரியாய் ரிஷிஸ்வார்கள் சொல்லவும், ராமர் என்ன ஏற்பாடு செய்தார்?

விடை—முடிவில், ராமர் பரதரைநோக்கி, 'லவண ஸுரனை நீ கொன்றுவிட்டு வருகிறாயா' என்று கேட்க, அப்பொழுது சத்துருக்கள் எழுந்து, தான் இது வரையிலும் ஒரு விசேஷ காரியங்களையும் செய்ததில்லை என்றும், ஆதலால் தன்னை அந்த லவணஸுரனைக் கொல்லும்படி அனுப்பவேண்டுமென்றும் சொன்னார். இதைக் கேட்டதும், ராமர் அப்பொழுதே லவணனது ராஜ்யத்தைச் சத்துருக்களுக்குக் கொடுத்துப் பட்டாபிஷேகம் செய்து லவணனைக் கொன்றுவிட்டு அவன் பட்டணத்தில் அரசானும்படி சத்துருக்களருக்கு உத்தரவு செய்தார்.

வினா 99.—சத்துருக்கள் உடனே புறப்பட்டு விட்டாரா? அவர் புறப்படுமீப்பொழுது ராமர் என்ன புத்தி மதிகள் சொல்லி யனுப்பினார்?

விடை.—லவணனது சூலத்தின் மஹத்துவத்தை எடுத்துரைத்து, அவன் தனது பட்டணம் விட்டு வெளியே இராதேடப் போயிருக்கும் தருணத்தில் தனி மையாய்ச்சென்று, அவனது தலைவாயிலிலிருந்து அவன் வரும்பொழுது அவனோடு யுத்தம் செய்யவேண்டும் என்றும், அப்படிச் சண்டை செய்யும்பொழுது அவனைச் சூலமெடுக்க இடங்கொடுக்கக் கூடாதென்றும் சொல்லி, மஹா கொடிய நாராயணஸ்திரத்தைச் சத்துருக்களுக்கு ராமர் கொடுத்தார். லவணனை மழைகாலத்தில் தான் கொல்ல முடியுமென்று சொல்லி, சத்துருக்கரைக் கொஞ்சகாலம் அயோத்தியிலிருந்து, பின்பு ஸகல ஆரிவாரங்களோடும் போகும்படி உத்த

ரவு செய்தார். ரிஷிகளும் தத்தம் இருப்பிடஞ் சென்றார்கள்.

வினா 100.—போகும் வழியில் சத்துருக்கள் எங்கே தங்கினர்? அங்கு என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—கங்கையைத் தாண்டினதும், வால்மீகி சிரமத்தில் சத்துருக்கள் ஓர் இடத்திலே தங்கினர். வால்மீகி, அங்கே ஸூர்ய குலத்தில் பல்மாஷாபாகர் என்ற அரசன் யாகம் செய்தார் என்றும், அது முடிவுபெற்றுக் காலத்தில், ஒரு அஸுரனது மோசஸ் செயலால், அவருக்கு வளிஷ்டர் சாபம் வந்ததென்றும் சொல்லி இன்னும்கூட நிற்ப கதைகளைப் பேசி முடிந்த பின்பு, சத்ருக்கள் ஒரு பாணசாலைக்குள் போய் படுத்துக் கொண்டார். அப்பொழுது அதே ஆச்ரமத்திலிருக்கும் ஸீதைக்கு இரட்டைப்பிள்ளைகள் பிறந்தன. அதில் ஒருவனுக்கு, வால்மீகி தர்ப்பை தூரியால் சுந்த ஜலம் இறைத்ததால், குசன் என்ற பெயரும், மற்றொரு பிள்ளைக்குத் தர்ப்பைக் கட்டைபால் ஜலம் இறைத்ததால் லவன் என்ற பெயரும் உண்டாயிற்று. இதைக் கேட்டுச் சத்ருக்கள் ஆநந்தித்துவிட்டு, மறுநாட் காலை யில் மதுரையை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

வினா 101.—தனது சேனைகளைச் சத்துருக்கள் என்ன செய்தார்? ரிஷிகள் என்ன வழிகளை இவருக்குச் சொன்னார்கள்?

விடை.—மதுரைக்கு வெகு தூரத்திலேயே சேனைகளைச் சத்துருக்கள் நிறுத்திவிட்டு, சிபவரது ஆசிரமம் சென்றார். அங்கிருந்த ரிஷிகள் யாவரும் மிக

ஸந்தோஷித்து, ராமர் சத்துருக்களுக்குச் சொல்லி யனுப்பியபடியே, அவர்களும் சொன்னார்கள். மேலும், மாந்தாதா லவணனோடு எதிர்த்து, அவனது சூலத் தால் சாம்பலானார் என்றும் சொல்லி, அவனைச் சூல மெடுக்க இடங்கொடாமல் இருக்க வேண்டுமென்றும், சத்துருக்களரை எச்சரிக்கை செய்தார்கள்.

வினா 102.—லவணஸூரனுக்கும் சத்துருக்களரு க்கும் நடந்த சண்டையின் விசேஷமுந் முடிவும் என்ன?

விடை.—லவணனை உள்ளே விடாது வாயிலிலே யே எதிர்த்துச் சத்துருக்கள் போர் செய்ய, லவணன் எத்தனைபோ மரங்களை வேரோடு பிடுங்கிச் சத்துருக்கள் மேலெறிந்தான். அவர், அவைகளை எல்லாம் தமது பாண வேகத்தால் தடுத்தார். இப்படி இருக்கும் பொழுது, சத்துருக்களுக்குக் கொஞ்சம் சிரமம் உண்டாயிற்று. உடனே இதைக் கண்டலவணன், ஒரு பெரிய மாத்தால் அவரை யடிக்க, அவர் மூர்ச்சை யடைந்தார். அப்பொழுது நாம் ஜெயித்துவிட்டோம் என்ற கர்வத்தால் லவணனுக்கு உள்ளேயிருக்கும் சூலத் தை எடுத்துவா வேண்டுமென்று தோற்றவில்லை. கொஞ்ச நாழிகையில் சத்துருக்கள் எழுந்து, ராமர் கொடுத்த நாராயணஸ்திரத்தைத் தகுந்த ஜாக்கிரதை யோடு பிரயோகித்து லவணனைக் கொன்றார். நாராய ணஸ்திரம் தனது வேலைபை முடித்துவிட்டுச் சத்துருக் களிடம் திரும்பி வந்து விட்டது.

வினா 103.—இந்த லோகோபகாரத்தைச் செய்த பின்பு சத்துருக்கள் என்ன செய்தார்?

விடை.—பன்னிரண்டு வருஷம் லவணனது ராஜ்யத்தை மறு நீதிவழுவாது அவர் ஆண்டு வந்தார். பின்பு ராமரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று தோன்ற, தமது ராஜ்யத்தை மந்திரிகள் வசம் ஒப்புவித்துவிட்டு, அயோத்தியை நோக்கிச் சென்றார். வழியில் வால்மீகி ஆசிரமத்தில் ஓர் இரவு தங்க, அப்பொழுது ஸீதையின் குமாரர்களான குசலவாள் கானம் செய்யும் அர்த்தகர்ப்பிதமான ராம சரிதையைக் கேட்டு ஆனந்தித்து, யார் பாடியதென்று அறிபாமலே, மறுநாள் அயோத்தி நோக்கிச் சென்று ராமரைத் தரிசித்தார். பின்பு அங்கே ஒருவாரம் இருந்துவிட்டு, மறுபடியும் மதுரா பட்டணம்வந்து சேர்ந்தார்.

வினா 104.—இப்படிச் சத்துருக்கள் வந்துபோன பின்பு, ராம ராஜ்யத்தில் ஏதாவது விசேஷம் நடந்ததா?

விடை.—ராம ராஜ்யத்தில் நடவாத விஷயம் ஒன்று அப்பொழுது நடந்தது. ஒரு பிராமணனது இளங் குழந்தை அகாலத்தில் மாணமடைய, அவர் அரண்மனை வாசலில் வந்து, அரசனைப் பழிக்கத் தொடங்கினார்.

வினா 105.—இப்படி நடந்ததற்குக் காரணம் என்ன? இதை யார் ராமருக்குத் தெரிவித்தது?

விடை.—வாணசிரம தர்மம் ராம ராஜ்யத்தில் தப்பி யிருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம் என்றும், அப்படி அந்தத் தர்மத்தை மீறி நடந்தவனுக்குத் தகுந்த தண்டனை செய்தால், இந்தக் குழந்தை பிழைக்குமென்றும், நாரதர் ராமருக்குச் சொன்னார்.

வினா 106.—ராமர் இக்குற்றத்தை எவ்வாறு கண்டு பிடித்து என்ன தண்டனையைச் செய்தார்?

விடை.—உடனே ராமர், மரணமடைந்த குழந்தையின் சரீரத்தை அழுகாதிருக்கும்படி தைலத்தில் போட்டு வைக்கச் சொல்லிவிட்டு, குபேரனது புஷ்பகத்தை மனதில் தியானம் செய்தார். உடனே புஷ்பகம் வர, அதன்மேல் ஏறி தமது ராஜ்ய முழுவதையும் சுற்றிப் பார்த்துவந்தார். இப்படிச் சுற்றிவருகையில், விரிதியமலைக்குத் தெற்கே ஜம்புகன் என்ற குகத்தினர் தர்ம விருத்தமாய் ஒரு மாந்தரின் நுந்து தலைமூய்த் தொங்கிக் கொண்டு தவம் செப்வதைக் கண்டுபிடித்து, தமது கத்தியால் அவனது தலைபை வெட்டினார். உடனே அயோத்தியில் இறந்த குழந்தை பிழைத்து எழுந்தது.

வினா 107.—இதன் பின்பு ராமர் எங்கே போனார்? அங்கே என்ன கிடைத்தது?

விடை.—ராமர் அகஸ்தியர் ஆசிரமம் செல்ல, அவர் ராமருக்கு ஒரு உயர்ந்த ஆபரணத்தைக் கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளும்படி சொல்லி, அதற்குத் தகுந்த நியாயங்கள் காட்டி ராமரை வாங்கும்படி செய்தார்.

வினா 108.—இந்த ரிஷிக்கு இவ்வாபரணம் எப்படிச் கிடைத்தது?

விடை.—திரேதாயுகத்தில் அகஸ்தியர் உலகெங்கும் பார்க்க விரும்பி, யாத்திரை செய்து கொண்டுவரும் பொழுது, ஒரு விரஜனமான ஆரணயம் வந்து சேர்ந்தார். அங்கே திரிந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, ஒரு திவ்ய தடாகத்தையும், அதன் கரையில் ஒரு குடிசை

பையும் கண்டார். அக்குழிசையில் ஒருவரும் இல்லாதது கண்டு, அதில் அன்றிரவு தாங்கிவிட்டு, மறுநாள் காலை யில் குளக்கரைக்கு வந்தார். அப்பொழுது ஒரு பீணம் அந்தக் குளத்தின் மத்தியில் மிதப்பதைக் கண்டார். இதென்னவென்று ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, விமானத்தில் ஒரு திவ்ய புருஷன் இறங்கிவரப் பார்த்தார். அவன் வந்ததும், அந்தப் பீணத்தை வயிற்றாகத் தின்றுவிட்டு விமானத்தில் ஏறினான். அப்பொழுது அகஸ்தியா, அந்தத் திவ்ய புருஷனது தாழ்ந்த நிலைபைக் கண்டு பரிதாபித்து அவனை அழைத்தார். அந்தப் புருஷன் வந்து தனது ஸ்ரீவ சரித்திரத்தைச் சொல்லி, பின்பு அகஸ்தியருக்கு இந்த ஆபரணத்தைக் கொடுக்க, அவனுக்கு நல்ல கதி வந்து இந்தப் பீணம் தின்னும் தொழில் அப்பொழுதே நீங்கிற்று. இக்காரணத்தால் அகஸ்தியருக்கு இவ்வாபரணம் கிடைத்தது.

வினா 109—இந்தத் திவ்ய புருஷனுக்கு இப்பீணம் தின்னும் நிலை வருவானேன்? அது அகஸ்தியரால் நீங்குவானேன்?

விடை.—இவன் முன்பு விதர்ப்ப தேசாதிபதியாய் இருந்தான். இவனுக்குச் சுவேதன் என்று பெயர். தனது தம்பிக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, இந்த நிர்ஜனமான காட்டில் இக்குளக்கரையில் இருக்கும் பரணசாலையில் தபஸு செய்துவந்தான். இப்படி இருக்கையில் இவன் தேகம் நழுவிப்போயிற்று. அப்பொழுது வந்த விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு இந்திரலோகம் போக அங்கு அவனுக்குப் பசியும் தாகமும் அதிகரித்துவிட்

டன. இதன் காரணத்தை அறிவதற்காக இவன் பிரம் மாவிடம் சென்றான். பிரம்மா “நீ தபஸு செய்யுங் கால் உனது தேகத்தை மாத்திரம் போஷித்து வந்தாயே ஒழிய, தர்ம சிந்தையோடு இருக்கவில்லையாதலால், உன க்கு இக்கொடிய கஷ்டம் வந்தது; இந்தக் கொ டிய பசி தீரும் வரையிலும், நீ உனது பிணத்தைத் தின்னவேண்டும்; ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும், உன் பிணம் அக்குளத்தில் மிதக்கும்; கடைசியில் அகஸ்திய முனியைத் தரிசித்து அவருக்கு ஒரு தானம் செய்தவுடன், அக்கஷ்டம் நீங்கும்” என்று சொன்னா. அதலால் இவனுக்கு அகஸ்தியரால் அக் கஷ்டம் நீங்கிற்று.

வினா 110.—சுவேதன் தபஸு செய்த காடு ஏன் நிர்மானுஷ்யமாய் இருந்தது என்று ராமர் கேட்டதற்கு அகஸ்தியர் என்ன பதில் சொன்னார்?

விடை.—இஃதவாகு வம்சத்தில் தண்டன் என்ற அரசன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பாடியத்தில் மிக்க கொடியவனாயிருந்ததால் இந்தக்காட்டை அவனுக்குக் கொடுத்து, நன் பட்டணத்திலிருந்து அவன் தகப்பனர் தண்டனைத் தூரத்திவிட்டார். தண்டன் இந்தக் காட் டிற்கு வந்து ஒரு பட்டணம் உண்டாக்கிக் கொண்டு, சுக்ராசாரிபரைக் குருவாக அடைந்து, சில காலம் நெறி வழுவாது, சொங்கோல் செலுத்திவந்தான். அவன் ஒருநாள், வேட்டைக்குப் போகையில், காம வெறியால் சுக்ராசாரியரது பெண்ணாகிய அரண்மனையைக் கஷ்டப் படுத்த, அவள் தகப்பனர், இக்குளமும் இவ்வாசிமரமும்

காண்டம்] ராமர் அசுவமேதம் செய்யத்துணிதல் 111

தவிர, மற்றைப் தண்டனது நாடெல்லாம் மண்மாரியால் ஏழு நாளைக்குள் அழியக்கடவது என்று சபித்தார். இப்படி இந்த வணர் அழிய, ஒரு ஜந்துவும் இங்கு அதன் பின்பு கொஞ்சகாலம் வராமல் இருந்ததினால் இது நிர்மானுஷ்யமாய் இருந்தது என்று அகஸ்தியர் சொன்னார்.

வினா 111.—ராமர் அகஸ்தியரிடம் விடைபெற்று அயோத்திக்குப் போனபின்பு என்ன செய்தார்?

விடை.—தான் ஏறிவந்த புஷ்பநத்தை ஸந்தோஷத்தோடு குடிராணிடம் அனுப்பிவிட்டுத் தனது ஸபைக்குச் சென்று, பாத லக்ஷ்மணனோடு ராஜஸூய யாகம் செய்யலாமா என்ற விஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கத் தொடங்கினார். ‘ராஜஸூய யாகம் பிராணி ஹிம்ஸைக்குக் காரணமாயை யால் கருணாநிதியாகிய உம்மால் அது செய்யத் தகுந்ததல்ல’ என்று பாதர் சொன்னார். லக்ஷ்மணர் ராஜஸூயம் போன்றதாயும், மஹா புண்யகரமாயுமுள்ள அசுவமேத யாகம் செய்யலாம் என்று தெரிவித்தார். ராமரும் அப்படியே செய்வதென்று தீர்மானித்தார்.

வினா 112.—அசுவமேதம் அவ்வளவு சிறந்ததென்பதற்கு லக்ஷ்மணர் என்ன ஆதாரம் காட்டினார்?

விடை.—இந்திரனைக் கால்வதற்காக, அஸுரர்கள் முன் காலத்தில் விருத்திரன் என்ற அஸுரனை ஒரு யாகத்தில் உற்பத்தி செய்து விட்டார்கள். அவன் உண்டானதும் மஹா தபஸ்வியாயும் பக்தனாயும் இருந்தான். அதனால் அவன் விஷ்ணுவினது கிருபையால் தன்னைக் கொன்றுவிடுவான் என்று பயந்து, இந்திரன்

விஷ்ணுவினிடம் சென்று விஷயங்களை தெரியப்படுத்த அப்பொழுது அவர். தனது சக்தியை மூன்று பாகம் பிரித்துக்கொண்டு, ஒரு பாகத்தால் இந்திரனுள்ளும், மற்றொரு பாகத்தால் அவன் வஜராயுதத்துள்ளும், மூன்றாவது பாகத்தால் பூமியுள்ளும் புகுந்துகொள்ள, உடனே இந்திரன் தனது வஜராயுதத்தால், தபஸு செய்து கொண்டிருந்த விஷ்ணுவைத் தலைபயறுத்து விட்டான். ஆகையால் விஷ்ணு பூமியிலிருந்து தாங்கினார். உடனே இந்திரனைப் பிரம்மஹக்கி வந்து சூழ்ந்தது. இப்பகுப் பயந்து அவன் ஒரு தாமரைத் தண்டினுள் அநேக நாள் ஒயிந்திருந்தான். அப்பொழுது தேவர்கள் யாவரும், விஷ்ணுவைக் குறித்து அசுவமேத யாகத்தை நடத்தி முடித்ததால், இந்திரனுக்குப் பிரம்ம ஹக்கி நிவாரணமாயிற்று என்று லக்ஷ்மணர் ஆகாரம் காட்டினார்.

வினா 113.—இந்த விஷயத்தில் ராமருக்கு அப்பொழுது என்ன கதை ஞாபகம் வந்தது?

விடை.—கர்த்தமப் பிரார்த்தனையின் வம்சத்தில் பிறந்த இளன் என்ற மஹாராஜன், மஹாதேவரது ஆஜ்ஞையால் ஸ்திரீ ரூபமடைந்து, ஒரு தாமசு ஸ்திரீயாகவும் அடுத்த நாட்கள் புதுஷனாகவும் மாறி மாறி இருக்கும் படி நேரிட, அப்பொழுது இந்த அசுவமேத யாகத்தை மஹாதேவரை உத்தேசித்துச் செய்து முடிக்க, ஸ்திரீ ரூபம் முழுவதும் நீங்கிக் காசி நேசாதிபதியான கதை ராமருக்கு ஞாபகம் வந்தது.

வினா 114.—இளன் என்ற அரசனுக்கு இப்படி ஸ்திரீ ரூபம் வருவானேன்?

விடை.—மஹாதேவர் ஸ்திரீ உருக்கொண்டு தாம் பார்வதியோடு கிடித்து வரும்பொழுது குமாரிவனத்துள் வரும் யாவரும் ஸ்திரீகளாக வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இளன் ஒரு வனத்தில் வேட்டை யாடிக்கொண்டு வரும்பொழுது, அவ்வனத்துட் புகுந்த தும், அவனுக்கும் பெண்ணுருவம் வந்துவிட்டது. பின்பு பார்வதியின் அனுக்கிரகத்தால், அப்பெண்ணுரு வம் அவனுக்கு ஒரு மாடுமும், ஆண் உருவம் ஒரு மாத மும் மாறி மாறி வரும்படி யாயிற்று.

வினா 115.—இவனுக்கு இந்த அசுவமேத யாகத் தைச் செய்ய யார் ஸஹாயம் செய்தார்கள்?

விடை.—சந்திரனது பிள்ளையாகிய புதன், இந்த இளனைப் பெண்ணுருவோடு இருக்கும் மாதத்தில் கண்டு மோஹித்து, இவனை விவாஹம் செய்துகொண்டான். பின்பு, ஆணுருவம் வந்தபொழுது இருவரும் ஸ்நேகிதர் களாகவும் மற்றை வேளையில் ஸ்திரீ புருஷர்களாகவும் இருக்க, கடைசியில் இவர்களுக்குப் புருவஸ் என்ற பிள்ளை உண்டானான். உடனே புதன் இவனிடம் திருப் தியடைந்து, அசுவமேத யாகத்திற்கு வேண்டிய ஸஹா யம் செய்து இவனுக்குப் புருஷ ரூபத்தை ஸம்பாதித் தாக் கொடுத்தான்.

வினா 116.—ராமர் செய்த அசுவமேத யாகத் திற்கு யார் வந்தார்கள்?

விடை.—ஸுக்ரீவன், சிபிஷணர் முதலியவர்கள் தங்கள் பரிவாரங்களோடு வந்தார்கள். வால்மீகி ரிஷியும் குசலவர்களோடு அங்கு வந்தார். இன்னும் அநேக உத் தமர்களும் வந்தார்கள்.

வினா 117.—பத்தினியில்லாது, எப்படி ராமர் யாகம் செய்யத் துணிந்தார்?

விடை.—ஸீதையைப்போல் ஒரு உருவம் தங்கத்தினால் செய்து, ஸீதைக்குப் பதிலாக வைத்துக்கொண்டு யாகத்தை நடத்தினார்.

வினா 118.—குசலவர்கள் ராமரை ஸந்தித்தார்களா? எப்படி? ராமர் செய்த வெகுமானத்தை அவர்கள் அங்கீகரித்தார்களா?

விடை.—வால்மீகி ரிஷி, ராமசரிதையை நல்ல அர்த்தகர்ப்பிடுகமான சுலோக எடுப்பாப் செய்து இவர்களுக்கு உபதேசித்திருந்தார் என்றும், இவர்களது கானததைக் கேட்ட சத்ருக்கன் முன்னமேயே பாவசரானார் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த ராம சரிதையை, வால்மீகியின் உத்திரவிற்படி இவர்கள் கானம் செய்து கொண்டு வர, ராமர் கண்டு பிரீதி யடைந்து, அவர்களை அமரவீரத மகா மண்டபத்தில் கானம் செய்யும் படி உத்தரவு செய்தார். ஆனால் வால்மீகி, இவர்களுக்கு ராமரிடம் இருந்து ஒருநிக வெகுமானத்தையும் பெறக் கூடாதென்று, முன்னமேயே ஆக்ஞாபித்திருந்தார். ஆகையால் இந்தக் கானத்தின் முடிவில், ராமர் ஸந்தோஷமாய்க் கொடுத்த தனத்தை இவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

வினா 119.—அப்பொழுது ராமர் இவர்களை நோக்கி என்ன சொன்னார்?

விடை.—நீங்கள் யார்? இந்தக் கிரந்தம் யார் செய்தது? என்ற இதுபோன்ற கேள்விகளைக்கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், தங்கள் வால்மீகரது கிஷ்யரென்றும்,

அவரே இதைச் செய்தருளினார் என்றும் பதில் சொன்னார்கள்.

வினா 120.—ராமர் இவர்களை இன்னார் என்று எப்படித் தெரிந்துகொண்டார்? அதன் பின்பு அவர் என்ன செய்தார்?

விடை.—இவர்களது குரலையும் முகக்குறிகளையும் பார்த்து, இவர்கள் தமக்கு ஸீதையாமிடம் பிரபந்த பிள்ளைகள் என்று அறிந்துகொண்டார். அங்கு ஸீதையும் வந்திருக்கலாம் என்று அவருக்குத் தோன்றியது. உடனே ஒரு நம்பிக்கையுடைய சூதனை யழைத்து ஸீதை வந்திருந்தால், நாளை ஸகல ஜனங்கள் நிரூபித்த ஸபையில் ஒரு பிரதிக்கை மூலமாக தனது பாதிவரதயத்தை அவள் ஸகலரும் அறியும்படி செய்தால், நாம் அவளைச் சேர்த்துக்கொள்ள எண்ணுகிறோம், வால்மீகருக்குத் தெரிவித்து, அவளது அபிப்பிராயத்தை அறிந்துவரும்படி சொன்னார்.

வினா 121.—சூதன் என்ன அறிந்ததென்று வந்தான்? ராமர் என்ன ஏற்பாடுகள் செய்தார்?

விடை.—வால்மீகர் ராமரது எண்ணத்தை அங்கீகரித்தார் என்றும், அவர் ஸீதையை மறுநாள் அசுவமேத மண்டபத்திற்கு அழைத்து வந்து சபதம் செய்யும்படி செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டார் என்றும், சூதன் வந்து சொன்னான். உடனே, ராமர் ஸகல ஜனங்களையும், பிராம்மண சிரேஷ்டர்களையும், பிஷ்கவர்களையும், மறுநாள் ஸபையில் வந்து கூடும்படி வருந்திக் கேட்டுக் கொண்டார்.

வினா 122.—ஸீதை அசுவமேத மஹா மண்டபத்தில் வந்து என்ன சபதம் செய்தாள்?

விடை.—மறுநாள் ஸகல ஜனங்களும் கூடி இருக்கும் ஸபையில், வால்மீகியைப் பின்தொடர்ந்து ஸீதைடும் வந்தாள். இவள் செய்யும் சபதத்தைப் பார்க்க, தேவதைகள், ஸீத்தர்கள் முதலியவர்கள் யாவரும் வந்து கூடினார்கள். அந்த ஸபையில் ஸீதை, 'நான் உண்மையாப்ப் பதிவிருகையாய் இருந்து வேறு புருஷன் ஒருவனையும் மனத்தால் கூட சிந்திக்காமல் இருந்தால், இப்பொழுது பூமி எனக்கு ஒரு இடம் கொடுத்து ஆதரிக் கூட்டும்' என்ற கொடிய சபதத்தைச் செய்தாள்.

வினா 123.—உடனே என்ன விநோதம் நடந்தது?

விடை.—ஸீதை சொல்லி வாய் மூடு முன்னமேயே, பூமி பயர் என்று பிளக்க, அதன் உள்ளிருந்து ஒரு திவ்ய விமானத்தில் பூமிதவியானவள் தோன்றினாள். யாவரும் இந்த விநோதத்தைக்கண்டு ஸ்துப்தமாய் இருக்கும்பொழுது, ஸீதையைப் பூமிதவி தனது மடியில் உட்கார வைத்துக்கொண்டு, அதிசீக்கிரத்தில் பூமியில் மிர்வேசித்தாள். உடனே பூமி பழைய நிலையை யடைந்தது.

வினா 124.—இந்த ஆச்சரியத்தைக் கண்டவர்கள் என்னென்ன சொன்னார்கள்? என்னென்ன செய்தார்கள்?

விடை.—இதைக்கண்ட தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர். சிலர் ராமரது தர்ம சிந்தையைப் புகழ்ந்தனர். சிலர் ஸீதையினது கற்பையும், அவள் செய்த செய்கையும் புகழ்ந்தனர். இப்படிக் கொஞ்ச நாழிகையான பின்பு, யாவரும் துக்கத்தை அடைந்தார்கள். ராமருக்குத் தான் செய்யும் காரியத்தின் முடிவு முதலியவைகள் தெரிந்திருந்தும், எல்லாரோடு தாமும் துக்கிப்பதுபோ

காண்டம்] ஸீதை மறைந்ததும் ராமர் தேறியவிதம் .117

னக் காட்டி, அதிக கோபத்தை அடைந்தவர்போல்,
'பூமியே ! ஸீதையை நீ கொண்டுவந்து விடாவிட்டால்,
நான் உன்னை நாசம் செய்வேன்' என்று கர்ஜித்தும்
காட்டினார்.

வினா 125.—இந்தத் துக்கும் எப்படிச் சாந்த
மடைந்தது? பின்பு ராமர் என்ன செய்தார்? ஸீதையைப்
பிரிந்து எவ்வளவு காலம் உலகில் இருந்தார்?

விடை.—பிரம்மா வந்து ராமருக்கு அவாது மூல
ரூபத்தை ஞாபகப்படுத்த, உடனே அவர், துக்கம் சாந்த
மடைந்தது. (இதுபோலவே நாமும் நமது உண்மை
நிலையைக் குரு மூலமாய் அறிவோமே யானால், நம்மை
யும் எவ்வித கஷ்டமும் அணுகாது. அஞ்ஞானம் அல்
லது அறியாமையே ஸகல கஷ்டத்திற்கும் காரணம்.)
இன்னும் ராமசரீரம் பாக்கியிருக்கிறதென்றும், அதை
வால்மீகரிடம் கேட்டலாம் என்றும், அவர் சொல்லிவது
யாவும் உண்மை என்றும் பிரம்மா சொல்லி, ராமருக்கு
இதைக் கேட்கவேண்டும் என்ற ஆவல் வரும்படி செய்து
விட்டு, பிரம்மா தமது இருப்பிடம் சென்றார். பின்பு
வால்மீகர் மூலமாய்த் தமது கதையைப் பூர்த்தியாய்க்
கேட்டுவிட்டு, ராஜநீதியை வழுவாது நடத்திக்கொண்டு,
ராமர் பதினாயிரம் வருஷங்கள் உலகில் ஜீவித்திருந்தார்.
ராவண ஸம்ஹாரத்திற்குப் பிறகு ஸீதை இருந்தது
ஆயிரம் வருஷந்தான். மீதியான காலங்களில் இவர்
ஒரு ஸ்திரீபையும் கணவியுடைய நிலைக்கவில்லை. அப்படி
யானால், இவர் எப்படி இக்காலத்தவர்போல், மறு விஷ்ணு
ஹம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணி இருக்க
க்கூடும்? இம்மாதிரியான எண்ணங்களின்றி ஸீதையி

னது ஸ்வர்ண விக்ரகத்தை வைத்துக்கொண்டே ஸகல யாகங்களையும் செய்து முடித்தார். தனக்கு லீதையின் ஞாபகம் வந்தபொழுதெல்லாம், ஸத்திரத்திபங்களிலும் ராஜ்ய நீதியிலும் தமது மனதைச் செலுத்தி, தமது பிரஜைகள் ஸுகமாய் வாழும்படி ராமர் ராஜ்யாதிகாரம் நடத்திவந்தார்.

வினா 126.—இப்படி ராமர் ராஜ்யமாண்டு வந்த கால், இன்னும் யாரோடு இவருக்குச் சண்டை செய்யும் படி நேரிட்டது? அந்தச் சண்டையின் முடிவென்ன?

விடை.—ராமர் ஸுகமாய் ராஜ்யமாண்டு வருவது கால், கேசய தேசாதிபதியான யுதாஜித்து, ராமரிடம் தனது புரோகிதரான கார்த்தர் என்பவரைத் தூதராக அனுப்பினான். அவர், கேசய தேசத்தின் ஸ்ரீ பாகமாயிய ஸீர்த்து நதிக்கரையின் இடப்பக்கத்திலும், சில கந்தால் ஜாதியார்கள் பிடித்துக்கொண்டு, யுதாஜித்தின் ஆக்ஞைப்படி நடவாமல் வீரோதம் செய்கிறார்கள் என்றும், அவர்களை யடக்குவதற்கு அரசன் ராம ஸஹாயத்தை வேண்டுகிறான் என்றும் தெரிவித்தார். உடனே ராமர் தமது தம்பியாகிய பரதனை யழைத்து, 'இக்கந்தாவர்கள் சில சைப்பங்களோடு சென்று ஸம்ஹரித்து, உனது பிள்ளைகள் இருவரையும், கேசய ராஜ்யத்தை இரூபாகமாகப் பிரித்து, இரண்டு பிரதான பட்டணங்களிலிருந்து அரசாளும்படி செத்து, விட்டுத் திரும்பிவா' என்று ஆக்ஞாபித்தார். பரதர் அப்படியே சேனைகளோடு போய், அக்கந்தாவர்களை எல்லாம், காலாஸ்திரமென்ற ஒரே அஸ்திரத்தால் கொன்று, ராமர் சொல்லியபடி செய்துவிட்டு, ஐந்து வருஷம் முடிந்த பின் ராமரிடம் திரும்பி வந்தார்.

வினா 127.—இப்படிப் பாதரது பிள்ளைகளுக்கு முடிசூட்டிய பின்பு, ராமர் என்ன செய்தார்

விடை.—இரண்டு திவ்விய பட்டணங்களை ஆராய்ந்து கண்டு பிடித்து, அவைகளில் லக்ஷ்மணரது இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் முடி சூட்டுகிறார்.

வினா 128.—இப்படி ஸகல தர்மங்களையும் செய்து முடித்த பின்பு என்ன விசேஷம் நடந்தது?

விடை.—காலதேவதை ஒரு தீபோமுனி வடிவம் கொண்டு ராமரிடம் வந்து, ஒரே ரகசியம் சொல்லவேண்டும் என்றும் அதைத் தான் சொல்லும்போது, யாராவது உற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாலாவது, அல்லது அந்த சமயத்தில் அவ்விடம் வந்தாலாவது, அவர்களை அவர் கொல்லுவதற்குத் தகுந்தவர்களாப் எண்ண வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டான்.

வினா 129.—இவ்விஷயத்தில் ராமர் என்ன ஏற்பாடு செய்தார்?

விடை.—வாயிளெரிந்த காவலர்களை எல்லாம், ஒதுப்புறமான இடம் போகச்சொல்லி, லக்ஷ்மணரைத் தலைவாயிளெரிந்துகொண்டு ஒருவரையும் விடாது வெகு ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும் என்றும், அப்படி யாராவது வருவார்களானால், அவர்கள் தன்னால் கொல்லத் தகுந்தவர்கள் என்றும் உறுதியான கட்டீஸாயிட்டார்.

வினா 130.—இப்படி ஏற்பாடு செய்தபின்பு ராமரிடம் தீபோமுனி வடிவங்கொண்ட காலன், என்ன ரகசியத்தை வெளியிட்டான்?

விடை.—தான் காலன் என்றும், அவரிடம் வந்து அவருக்கு இவ்வுலகில் இருக்கவேண்டிய காலம் முடி.

ந்துவிட்டது என்றும், அவருக்கு இஷ்டமிருந்தால், ஸகல தேவரும் மகிழ வைகுண்டம் வரலாம் என்றும் தெரிவிக்கும்படி, பிரம்மதேவர் ஆக்ஞாபித்ததாகச் சொன்னான். ராமரும் பிரம்மாவின் உத்தரவின்படி தாம் வைகுண்டம் வருவதாக ஒப்புக்கொண்டார்.

வினா 131.—இப்படி ராமர் சகனியம் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இவரது ஆக்ஷேபங்களுக்கு விசேஷ மாய் என்ன நடந்தது?

விடை.—இவர்கள் இப்படி சகனியம் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் லக்ஷ்மணனே அவருக்கு வரும்படி நேரிட்டது.

வினா 132.—இவ்விதமாய் லக்ஷ்மணர் ராமரது ஆக்ஷேபத்தை மீறி நடக்கக் காரணம் என்ன?

விடை.—லக்ஷ்மணர் ஜாக்கிரதையாய் வாயிலில் கார்த்திருக்கும் பொழுது, மஹா கோபிஷ்டராஜிய தூர் வாஸ மஹரிஷி வந்து அவஸரமாய் ராமரைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும், பூவ்வெண்டுகோளுக்கு விசேஷம் செய்தால், அவரது பந்து மித்திரர்கள், இராஜ்யம் முதலிய ஸகலத்திற்கும், சாபங்கொடுப்பதாகவும் கடிந்து சொன்னார். இவ்வாறு ஸகலருக்கும் கேடு வருவதை விடத் தமக்கு மாத்திரம் கேடு வந்தால் வரட்டும் என்று தைரியமாய் லக்ஷ்மணர், ராமரும் காலனும் சகனியம் பேசிக்கொண்டிருந்த விடம் வந்து, தூர்வாஸ மஹரிஷியின் வரவைத் தெரிவித்தார்.

வினா 133.—இதைக் கேட்டதும் ராமர் தூர்வாஸருக்காக என்ன ஏற்பாடு செய்தார்?

விடை.—உடனே காலனை அனுப்பிவிட்டு, தூர்வாஸ

ருக்கு மரியாதைகள் செய்து அவருக்கு என்ன வேண்டுமென்று கேட்க, தாம் கொஞ்ச காலம் உபவாஸமாய் இருந்ததால், தமக்குப் பசி அதிகமாய் இருக்கிறதென்றும், ஆதலால் அதைத் தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்றும் அவர் கேட்டிருக்கொண்டார். உடனே ராமர், அவருக்குத் திருப்தி வரும் வரையில் உணவளித்து ஸந்தோஷம் உண்டாகும்படி செய்தார். ரிஷி தமது இருப்பிடம் சென்றார்.

வினா 134.—ராமர் காலனுக்குச் செய்து கொடுத்த பிரதிக்கையை எப்படி லக்ஷ்மணர் விஷயத்தில் செலுத்தினார்?

விடை.—காலனிடம் சொல்லியபடி லக்ஷ்மணரைக் கொல்ல ராமருக்கு மனது வரவில்லை. தனது பிரதிக்கையை விடவும் மனது வரவில்லை. இப்படித் தத்தளித்துக்கொண்டு, ஆசாரிய சிரேஷ்டர்களையழைத்து, அவர்களோடு ஆலோசித்து, கடைசிபாய், ஸீதையைத் தியாகம் செய்துவிடப் பால், லக்ஷ்மணரையும் தன் முகத்தில் விழியாதிருக்கும்படி சொல்லி யனுப்பிவிட்டார். உடனே லக்ஷ்மணர் தம் வீட்டிற்குக் கூடப் போகாமல் அயோத்திக்கு வெளியே போய்விட்டார்.

வினா 135.—இப்படித் தியாகம் செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மணரது கதி என்னமாயிற்று?

விடை.—அயோத்தியை விட்டு நேரே சென்ற லக்ஷ்மணர் ஸரயூ நதிக்கரையை அடைந்தார். முதலில், அவருக்கு ராமரை விட்டு வந்துவிட்டோமே என்ற துக்கம் இருந்தபோதிலும், அதை அடக்கிக்கொண்டு, மனே, நிரோதம் செய்து, தமது மானிட சரீரத்தைத் தள்ளி,

தமது மூல ரூபமாகிய ஆதிசேஷனுருக்கொண்டு, ஸகல தேவர்களுக்கும் ஸந்தோஷம் உண்டாக வைகுண்டம் சென்று, மகாவிஷ்ணுவாகிய ராமரது வரவை எதிர் பார்த்திருந்தார்.

வினா 136.—இப்படி ஸக்ஷ்மணர் பரமபதம் அடைந்ததும், ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—காலனது வேண்டுகோளின்படி தாமும் வைகுண்டத்திற்குப் போவதற்காகத் தமது ராஜ்யத்தைப் பரதருக்குக் கொடுப்பதாக எண்ணினார். பரதர், தாமும் கூடவே பரமபதம் வருவதாகச் சொல்லி, ராமரது பிள்ளைகள் இருவருக்கும் இரண்டு பட்டணங்களில் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார். சத்துருக்கினருக்கும் தூதர்களை அனுப்பிவித்து, பரதர் நடந்த விஷயங்களைத் தெரிவித்தார். அவரும் தனது பிள்ளைகளிருவருக்கும் தமது ராஜ்யத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டு, ராமரோடு பரமபதம் போகத் தயாராய் வந்து விட்டார். வானா சிநேஷ்டர்கள், ஸுகீவன் விபீஷணர், ஹனுமார் முதலியவர்களும் அங்கு வந்துவிட்டார்கள்.

வினா 137.—இவர்களில் யார் யாரைத் தம்மோடு வரும்படியும், யார் யாரை உலகத்திலிருக்கும்படியும் ராமர் ஆக்ஞாபித்தார், பின்பு ராமர் என்ன செய்தார்?

விடை.—அப்போத்தி நகரத்து ஜனங்கள், வானர்கள், பரத சத்துருக்கினர்கள், ஆகிய இவர்களைத் தம்மோடு கூட வரும்படி அவர் கட்டளையிட்டார். ஹனுமாரை ராமாயணம் எவ்வளவு காலம் உலகத்திலிருக்கிறதோ, அதுவரையில் பூமியில் இருக்கும்படி செய்தார். விபீஷணருக்கு, தமது குலத்தில் ஆராதித்துவந்த ரங்க

நாத ஸ்வாமியைக் கொடுத்து அவரை ஆராதித்துக்கொண்டு உலகத்தில் சிரஞ்சீவியாய் இருக்கும்படி சட்டளை விட்டார். ஜாம்பவான், மைன்கன், க்னிவிதன் முதலிய வர்களை, கலியுகாரம்பம் வரையில் உலகத்திலிருந்துவிட்டுப் பின்பு பரமபதம் வரும்படி கட்டளையிட்டார். இப்படி கட்டளையிட்டு பிறகு, ஸரயூ நதிக்கரையை நோக்கி மஹா பிரஸ்தான யாத்திரைக்கு ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டு, ராமர் மன உறுதியோடு மௌனமாயும், வந்த வழியைத் திரும்பிப் பாராமலும் புறப்பட்டார். ஸகல ஸிஷிகளும், ஜனங்களும், பந்துக்களும் ராமரைப் பின்பு தொடர்ந்து சென்றனர்.

வினா 138.—ராமர் பரமபதம் சென்ற வைபவம் எப்படி இருந்தது?

விடை.—இவ்வாறு ஸரயூ நதிக்கரையை யடைந்ததும், அங்கு ஸகல தேவர்களும், பிரம்மாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு தபாராய் இருக்கக்கண்டார். அப்பொழுது அங்கே எல்லோரையும் ஸ்வர்க்கத்திற்கு அழைத்துப்போக அநேக விமானங்கள் வந்திருந்தன. ஸகல தேவர்களும் ராமரைத் துதிக்க, எல்லோரும் ஸரயூ நதியில் மூழ்கினார்கள். கொஞ்ச நாழிகையில் ராமர், பரத சத்துருக்கினர்கள், விஷ்ணு உருவாகவும் புறப்பட்டார்கள். மஹா ஜனங்கள், யாவரும் தமது தேகத்தைத் தியாகம் செய்துவிட்டு, மஹர்விஷ்ணுவைப் பின்பு தொடர்ந்தார்கள். உடனே ஸகல தேவர்களும் விஷ்ணுவைத் துதிக்க, எல்லோரும் பரமபதமடைந்து ஸுகமாய் இருந்தார்கள்.

வினா 139.—இவ்வாறு ராமரும் ஸாதாரண ஜனங்

களைப் போலப் :பூமியிலிருந்து போய்கிட்டார் என்று சொல்வது நியாயமா?

விடை.—இவர் எங்கும் பரவியிருக்கும் விஷ்ணு வாகையால், இவருக்குப் போக்கு வரவென்பதே கிடையாது. இவர், எக்காலத்திலும் உலகமெங்கும் இருப்பவர். ஆனால் அதர்மம் மேலிட்டு, தர்மம் அடங்குங்கால், எங்கும் பரவிய மஹாவிஷ்ணு அவதாரமெடுப்பது வழக்கம். ‘யுகங்கள் தோறும் நான் அவதாரங்கள் எடுக்கிறேன்’ என்று, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா கீதையில் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் மஹாவிஷ்ணுவாகப் பார்த்தால், ராமர் ஸதா எங்கும் எப்பொழுதும் இருக்கிறார். அவதாரமாகக் கொண்டால், எப்பொழுதும் மாறிமாறி ஸோகோபகார்த்தமாக இங்கு வந்துகொண்டு இருப்பாரே ஒழிய இவ்வுலகத்தை விட்டுப் போய்க் கிட்டார் என்று சொல்ல இடமில்லை. ஆகையால் ராமர் பரமபதம் போனதாக இங்குச் சொல்லியபோதிலும், நம்முடைய வழிபடும் கடவுளாக ராமர் எப்பொழுதும் இங்கு இருக்கவே இருக்கிறார். இதை அறிந்து இந்த ஸ்ரீராமருடைய கதையைப் படிப்பவருக்கும் உயர்ந்த ஞானமுண்டாகும்.

அனுபந்தம் !

ராமாயணத்திலிருந்து வெளியாகும்

நீதிகள்.

I வேளிப்படையான நீதிகள்

1. மஹான்களுக்கு, கோபவேளையில் வரும் சொற்கள் கூட சிறப்பு வாய்ந்தனவாய் இருக்கும் என்பது வால்மீகி மஹாநிஷி வேடனைச் சபிக்குங்கால் வெளியிட்ட சுலோகத்தால் நாம் அறியலாம்.

2. மஹா பரிசுத்த ஆத்மாக்களான மஹான்கள், ஒரு வேளை தமது மேலான நிலையிலிருந்து தவறிவிட்டபோதிலும், அவர்களது தவறுதல்கூட பரோபகாரமாகவே முடியும் என்பது ரிசியசிருவகரது கதையால் விளங்கும்.

3. மஹான்களது அவதாரத்தால், உலகமே மேன்மை அடைந்து செழிக்கும் என்பது ராமர் பிறந்ததும், உலகம் இருந்த நிலையால் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது.

4. சிறப்பு வாய்ந்த பெரியோர்கள் ஸஹாயமொன்றும் இல்லாமலே பெரிய காரியங்களை ஸாதிப்பார்கள் என்பதை, ராமர் இளமைப் பருவத்தில் நாடகையைக் கொண்டு விசுவாமித்திர யாக ஸம்ரக்ஷணம் செய்ததும், மிதிலையில் தனுஸை அலக்ஷிய மாய் ஒடித்ததும், நன்றாக விளங்கும்.

5. சிறந்த ஞானிகளது நோக்கம் ஒருவராலும் அறியமுடியாது என்பது அஸமஞ்சன் என்ற ஸகராஜனது பிள்ளையின் கட்டத்தையால் நமக்குத் தெரியவருகிறது.

6. துள்ளின மாடு பொதி சுமந்து கஷ்டடங்கிபும் என்பது ஸகரபூக்ரர் கர்வத்தோடு கபில வாஸுதேவரைப் பிடிக்கப் போய் சாம்பலாய் விழுந்த கதையிலிருந்தும் கர்வத்தோடு வந்த ஆனாக்ஷங்கை, பாமசிவன் ஜடையில் அகப்பட்டுத் தத்தளித்த கதையிலிருந்தும், ஜன்னு ரிஷியின் வயிற்றிலடங்கி கங்கை தத்

தனித்த கதையிலிருந்தும், பரசுராமர் ராமரால் கர்வபங்கம் அடைந்த கதையிலிருந்தும் நமக்குத் தெரியவருகிறது.

7. முயற்சியுடையோர் இகழ்ச்சியுடையார் என்ற கருத்து பகீரணது முயற்சியால் முடிவில் கங்கை பூமிக்கு வந்த கதையிலிருந்தும், விசுவாமித்திரருக்கு விடாமுயற்சியால் பிராஹ்மணயம் கிடைத்த கதையிலிருந்தும் வெளிவரும்.

8. நல்ல காரியங்கள், கோபம் முடிவிய கெட்ட பிடிவாதங்களிலிருந்து தொடங்கியபோதிலும், முடிவில் நன்மை யாகவே முடிவும் என்பது விசுவாமித்திரர் விசிஸ்டரால் அடைந்த தோல்விக்காகக் கோபந்தொண்டு பிரம்மணயமடைய தபணம் செய்த கதையால் விளங்கும்.

9. அடாது செய்வார் படாதுபடுவர் என்பது விசுவாமித்திரர் வலிவந்தரை அபயாயமாய் எதிர்த்துப் பட்டபாடால் எளிதில் விளங்கும்.

10. தவத்தின் மகிழ்ச்சியும், விசுவாமித்திரர் திரிசங்கு விஷயத்தில் செய்த விசித்திரச் செயல்களால் நாம் அறிபவாம்.

11. பெரியோரது ஸஞ்ஜான விசேஷத்தால் உண்டாகும் மேன்மை, ராமர் பாசுதாளிபால் பாவம் நீங்கி எழுந்த அழகல் மையின் கதையிலிருந்து விளங்கும்.

12. புரண்டிடத்தில் பிசா (சுசுரதரைப்போல்) அன்பாய் இருக்கவேண்டியது.

13. பிசாவினிடத்தில் புத்ரன் (ராமரைப்போல்) பக்தியாய் இருந்து அவர் சொல்லை மீறாமல் நடக்கவேண்டியது.

14. ராஜாவாயிருந்தாலும் (சுசுரதரும் ராமரும் நடத்ததுபோல்) மஹான்களுடைய ஆக்களுக்குட்பட்டு நடக்கவேண்டியது.

15. எவ்வளவு நல்லவர்களாயிருப்பினும், கெட்டவரோடு ஸஹவாஸம் செய்தால் அவர் குணம் மாறிவிடும் என்பதை, கைகேயி கூனிபால் கெட்ட கதை தெரிவிக்கின்றது.

16. நல்லவர்கள் வாயால் மாத்திரம் பிதற்றிவிட்டுச் சும்மாயிராது, காரியத்திலும் நடத்திக்காட்டி விடுவார்கள் என்ற சங்கதி பரதன் சித்திரகூடத்திற்குப் போன கதை காட்டுகின்றது.

17. தமயனிடத்தில் தம்பி (லக்ஷ்மணரையும் பரதரையும்

போல்) விச்வீரஸம் வைத்து, அவர்க்கு அடங்கி நடக்கவேண்டியது.

18. புருஷனுக்கு ஸ்திரீ (ஸீதையைப்போல் வணங்கி, (ராமரும் ஸீதையும் போல்) இருவரும் அன்னியோன்னியமாய் இருக்கவேண்டும்.

19. எத்திரத்தாரிடத்தும் (ராமர் குழலனிடம் இருந்தது போல்) ஸ்நேகிதத்தைப் பரிபாலனம் செய்து உண்மை பாராட்ட வேண்டியது.

20. பெரியோரது கோபம், சக்கிரம் மாறிவிடும் என்பது காகாஸூர விருத்தாந்தத்தால் வெளிவரும்.

21. பொறுமையுடையோர்* குறுமையடையார் என்பது 'சரபங்கர், சபரி ஆகிய இவர்களது கதைகளால் விளங்கும்.

22. கடுஞ்சொற்களால் விளையும் தீங்குகள், ஸீதை லக்ஷ்மணரை கடித்துப் பேசி, ராவணன் கையில் சிக்கிக்கொண்ட கதையால் வெளிமாகின்றது.

23. ஒருவன்மேல் உண்மையான அன்பு வைத்திருக்கும் சான்றோர், மமது உயிரைக் கவனிப்பது அவனுக்கு உதவிசெய்ய பிரயத்தனப்படுவா என்பது நடையு ராசூரக்காக ராவணனை எதிர்த்து பாண்ட ககைமால் தெரியவருகிறது.

24. ராமர நட்பினவர்களை (ராமர் ஸுகீவனைக் காப்பாற்றியதுபோல்) கை தூக்கிவிட்டுவெண்டியது.

25. ஸீதை காலம் முடிந்த பின்னும் ஸுகீவன் ராமர் விஷயத்தில் அகிரந்தையாய் இருந்தது, ஐசுவரிய மதம் வெகு மேட்டது, எப்படிப்பட்ட நல்லவர்களாயும் மயக்கிவிடும் என்பதை விளக்கும்.

* 26. ஐதுமான் விஷயத்தில் (ஹனுமார் நடந்துகொண்டது போல்) துரோகமின்றி நடக்கவேண்டியது.

27. பக்தியால் ஆகாத்து ஒன்றுமில்லை என்பது ஹனுமார் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் சென்றதும், ஸ்ரீசீவி பர்வதம் கொண்டு வந்ததும் நன்றாய் விளக்கும்.

28. அதிக ஸந்தோஷத்தால் உண்டாகும் கெடுதிகளைக் குவர்க்குள் மதுவனத்தை அழித்த கதையிலிருந்து நாம் அறிவிோம்.

29. “கொட்டினால் தேன் கொட்டாவிட்டால் பின்னைப் பூச்சி” என்று உலகம் நம்மை எண்ணிவிடும் என்பது, ராமரது வேண்டுகோளுக்கு முதலில் இசையாது பின்பு கஷ்டப்பட்டுத் துங்கால் வெளிவந்த ஸ்ரீராமரது கதையால் தெளிவாய் அறியலாம்.

30. நீயே கதி என்று சரணம் அடைகிறவர்களுக்கு (வீரீகணருக்கு ராமர் உபகாரம் செய்ததுபோல்) நாம் அது கடவம் செய்யவேண்டியது.

31. சத்தியிருக்கும்போது (ராமர், ராவணன் விஷயத்திலும், ஸ்ரீராமரது விஷயத்திலும் காட்டியதுபோல்) நமக்குப் பொறுமை இருக்கவேண்டியது.

32. பெரியோர்கள் சண்டையைக் கடைசி உபாயமாக வைத்துக்கொள்வார்கள் என்பதை, ராமர், ராவணனை முதல் தரம் கொல்லாது ஸ்தையைத் திரும்பத் தம்மிடம் கொண்டுவந்து விட்டு அவன் விழைத்துப் போகட்டும், என்று விட்ட கதை நன்றாய் விளக்கும்.

33. ஸ்திரீ தனது பாதிவிரும்பியதை (ஸ்தை அசோக வனத்தில் காப்பாற்றியது போல்) மிகுந்த அக்கிரகையோடு காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

34. ஸ்தையை ராமர் கண்ட உடன் அங்கீகரிப்பது, நன்றாய்த் தெளிந்தபின்பு அங்கீகரித்ததனால், அரசன் எவ்வளவு பரிசுத்தனாயும், நான் செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஐயம் திரிபற தெரிந்தவனாயும் இருக்கவேண்டும் என்பது எளிதில் விளங்கும்.

35. ‘துஷ்டநீகரம் கிஷ்டபரிபாலனம்’ (ராமர் செய்ததுபோல்) நம் பாலியன்ற மட்டும் செய்யவேண்டியது.

36. சொன்ன வாக்கை (ராமர், ஸ்கீவ விஷயம் பற்றி கள் விஷயத்தில், பிரதிக்கிணைப்படி நடந்து கொண்டதுபோல்) ஸத்தியமாய் நிறைவேற்ற வேண்டியது.

37. பலவாறும் இருந்தபோதிலும் அவன் கெட்டவனாய் இருந்தால், அவனது குணத்தாலேயே தனது பலத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, கடைசியில் அழிந்துபோவான் என்பது, மஹா பவீகட்டான ராவணன் தனது துன்மார்க்கத்தால் ஆக்ஷயகூச சாயக்கிள வாங்கிக்கொண்டு, கடைசியில் ராமரால் இறந்தது இவ் தெரியவருகிறது.

38. வல்லவனுக்கு வல்லவன் உலகில் எப்பொழுதும் உண்டு. ஆகையால், நாம் எவ்வளவு மேலானவர்களாய் இருந்தாலும், காவப்படுவதற்குக் காரணம் இல்லை. இப்படி முன் சொன்ன உண்மையை யறிவாமல் கவப்பட்டால், திக்குவியம் செய்துவந்த பலவானான ராவணன் காவப்பட்டுக் கார்த்தவீர வாரஜனன், வாலி, சுவேததிபவாஸிகள் ஆகிய இவர்களிடம் பட்டபாடு படுவோம்.

39. அநேகர் நம்மைப் பின்பற்றி நடக்கத்தக்க நிலைமையை நாம் அடைந்தால், நமது மனதிக்கு விரோதாய்ப் பரோபகாரார்த்தம் சில காரியங்கள் அவசியம் செய்யவேண்டி வரும். ஆகையால் இந்நிலைமையிலிருப்பது எளிதல்ல என்பது, ராமர் நமது மனதிக்கு விரோதாய் ஸ்தையைத் தியாகம் செய்யும்படி வந்ததால் நன்றாய் விளங்கும்.

40. முன் சொன்னதிலிருந்து, நாம் ஸங்கடங்கள் வந்த காலத்தில், மேலான தர்மத்தைக் கைக்கொண்டு தாழ்த்ததைத் தியாகம் செய்யவேண்டும் என்று தெரியவருகிறது. இது ராமர் லக்ஷ்மணரைத் தியாகம் செய்த விஷயத்திலிருந்தும் வெளியாகிறது.

41. அரசர்கள் கொஞ்சமாவது தமது ராஜ்ய விஷயத்தில் அஜாக்ரதையாய் இருப்பாரேயானால் (நிருகன் ஒன்றையக் கஷ்டப்பட்டுப்போல்) கஷ்டப்படவேண்டி வரும்.

42. பொறுமை யுடையோர் கிடைப்பதரிது என்பது யயாதி கதையால் விளங்குகிறது.

43. பலருக்குப் பொதுவாயிருக்கும் ஸொத்துக்களோடாவது, தேவ ஸொத்துக்களோடாவது பழகுதல் மிகக்கஷ்டம். எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாய் இருந்தாலும், பாபம் உண்டாய்விடும் என்பது ஸர்வார்த்த சித்தனும் நாயும், என்ற உபாக்கியானத் தால் விளங்குகிறது.

44. ஜாதி தர்மத்தை மீறி நடத்தல், குழப்பத்திற்குக் காரணமே ஓழிய ஜனங்களுக்கு ஒரு ஸுகத்தையும் உண்டாக்க மாட்டாது என்பது ஜம்புகன் என்ற ருத்திர முனியின் கதையால் விளங்கும்.

45. ராமருக்கு அகஸ்தியன் சொன்ன சுவேதனது கதை வால், பரோபகாரத்தைத் தன்னாலியன்றமட்டும் செய்யுதல்

தயவை மாத்திரம் செய்வது பிரயோஜனமில்லை என்பது விளக்குகிறது.

46. நமது உண்மை நிலையை நாம் அறந்தால், உடனே சகல துக்கங்களும் நிவர்த்தியாகும். ஸ்வரூப ஞானம் துக்க நிவர்த்திக்குத் தகுந்த உபாயம் என்பதை, எதையையப் பிரித்து துக்கத்தையும் கோபத்தையும் அடைந்திருந்த ராமருக்கு, பிரம்மாவால் தமது நிஜஸ்வரூபம் ஞாபகம் வந்தவுடன் துக்கம் நீங்கியதை நன்கு விளக்குகிறது.

II ஸுஞ்ஞம் விஷயம்

கடவுளைப் பக்திசெய்து பாம்பதரடைய அநேகம் வழிகள் இருக்கின்றனவென்றும், அதில் ஏதாவது நமக்குக் குறி உபதேசித்த வழியைப் பின்பற்றி நாம் நல்ல கதியை அடைய வேண்டும் என்றும் ராமாயணத்திலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது. ராமரைப் பரும்பொருளாகக் கொள்ளலாம். இதற்கு ஆதாரம் ராம ரஹஸ்யோபநிஷதத்தில் ராம என்ற நாமத்தைத் தாரக மந்திரமாக எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறது. மேலும் சிவன் பார்வதிக்கு,

ஶிராம ராம ராமேதிரமே ராமே மனோரமே ।

சஹ்நாமதஸ்யுய் ராமநாம வரானமே ॥

என்று எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறார். ராமரைப் பக்திசெய்து கல்லகதியடைந்த ஸுக்ரவன், லக்ஷ்மணன், ஐடாயு, வீரீஷணர், ஹனுமார், குமான், ஸீதை, மஹாரிஷிகள், சரபங்கர், சபரி, காகாஸாஸன், பரதர் முதலியவர்களை விடம் விதமாய்க் கடவுளைப் பக்தி செய்கவர்களுக்காகக் கொள்ளலாம். இக்கருத்தை உள்ளடக்கியே பக்தி ஸூத்ரத்தில் நாரதர், 'மஹிமாஞ்ஞாத் தால் வருவது, ஶ்ரம் ஞானத்தால் வருவது, உபாஸனாக்கிரமத் தால் வருவது, தாஸ்யபாவத்தால் வருவது, ஸஹ்யபாவத்தால் வருவது, ஸ்நேக (நாயகிநாயக) பாவத்தால் வருவது, தான் பகவானுடைய குதந்தை என்ற பரவத்தால் வருவது, ஆத்ம சிஷ்யதனத்தால் வருவது, தாதாத்மிய பாவத்தால் வருவது, துக்கத்தால் வருவது, பிரிவாற்றாமையால் வருவது, ஆகிய இப் பதினொரு விதங்களால் ஒரே பக்தி பதினொரு விதமாகக் காணப்படும்' என்று எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார். ஆகவே ராமாயணமானது இப்படி அநேகவிதமாய் ஒரே பரும்பொருளைப் பக்தி

செய்து பரமபதமடைந்த மஹான்களது சரித்திரமூலமாய் கமக் குத் தருந்த வழிபாட்டைப் பின்பற்றி நற்கதியடைய கம்மைத் துணடுகிறது. மேலும்,

एकं सद्ग्रियो बहुधा वक्षन्ति

அதாவது பரம்பொருள் ஒன்றேயாழிநும், (ஐனங்களுது மனோ தர் மத்தின்படி பத்திசெய்து யாவரும் உய்யும்பொருட்டு) மஹான்கள் அதற்கு அநேகம் பெயரிட்டழைக்கிறார்கள் என்ற வேத வாக்கியத்தின் கருத்தை உன்னடக்கி, மதத்துவேஷம் என்பதை வேரோடு கல்லி, ராமாயணம் நமன் கமக்குத் தக்க படி விருத்தியடையும்படி செய்து, கடைசியில் மோகத்ததை அடையும்படி செய்கிறது. (ராமாயணத்தின் உட்பொருளை அந்யாத்ம ராமாயணம், ஜநந்த ராமாயணம் என்ற கித்தவகளில், உயர்ந்தவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள், அவைகளின் சுருக்கத்தைப் பின்வரும் அனுபத்தத்திற் காண்க) ஆகவே இவ்விதமானாதக் கவனமாய் வாசித் தறிவோர்க்கு மதத்துவேஷம் முதலிய கெடட துணங்கள் அணுகாது, பக்தி என்பது அதிகரித்துக் கடையில் நித்திய ஜநந்த ருபமாகிய முக்தி கைகூடும் என்பதற்குச் சந்தேக மில்லை.

श्रीरामचन्द्राय परमार्पणं नमः.

ஸ்ரீ ராமச்சந்திராய பரம்ரஹ்மணே நம :

அனுபந்தம் 2

கம்ப ராமாயணத்தில் காணப்படும்

மாறுபாடுகள்

பால்காண்டம் 1

1. யாக ஒன்பாடு — தசரதர், தமக்குப்பின் தமது நாட்டை ஆண்டு ஜனங்களை ஆளப்படுத்தத் தருந்தவர் தம் மரபில் ஒருவரும் இல்லையே என்று கருது குலகுரு வசிட்டரிடம் சிகாந்தமாக வருந்திக் கூறினார். அப்பொழுது அவர் கொஞ்ச நாழி னைக் ஸமாதியிலிருந்தார் அவர் உள்ளத்தில் முன்காலத்தில் தேவதேவிகளின் நடந்த ரஸனையே என்று அப்பொழுது உதித்தது. தேவதைகள் ராகுதஸர்கள் கொண்டு பொறுக்கமாட்டாது பிரம்மாவால் நடத்தப்பட்டுத் திருப்பாற்கடல் சென்று மஹாலிங்கனுலக துதிகை அலா பிரமயகற்பாகி, எல்லோரையும் வானராகி பூமியில் வைப்பாகங்களில் வளரும்படி சொல்லித், தாம் தசரத குமாரருக்கு அளந்தது வானரர்களை ஸஹாயமாகக் கொண்டு ராகுதஸர்களைக் கொன்று அவர்கள் பரம தீர்ப்பதாகச் சொன்ன விஷயம் தான் அப்பொழுது வசிட்டருக்கு ஞாபகம் வந்த தேவரஹஸ்யம் உடனே கணவியுரித்தை தசரதரைப் புத்தகாமேஷ்டியாகும் செய்யுமாபடி ஆண்டு அச்சுருஅங்க தேசாதிபதியின் மரப்பின்னையான ரிசய மீறும்கரைக் கொண்டு அதை நடத்த வேண்டும் என்று வழியும் சொல்லி முடித்தார்.

2. புந்ரகாமேஷ்டி பூஷிதம் — முடிவில் அன்னியிலிருந்து ஒரு பூதம் புரப்பட்டுத் திவ்யானந்தன் கூடிய ஒரு தட்டைக் கொண்டு வந்து பூமியில் வைத்துவிட்டு அக்ரயில் மறைந்தது. மஹரிஷி எடுத்திக்கொடுத்த அதைத் தசரதர் வாங்கி ஒரு பாகம் கௌஸல்யைக்கும், மற்றொரு பாகம் கைதேயிக்கும், இன்னும் ஒருபாகம் ஸுமித்திரைக்கும் கொடுத்து, தட்டில் மிகுதியிருந்தவற்றைச் சேர்த்து ஸுமித்திரைக்கே கொடுத்துவிட்டார்.

3. பலை அபலை உபதேசித்தது. — ராம ஸக்யுணர்களைத்

தசரதரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு காமாச்சரமத்தில் தங்கிய பூின்னர் விச்வாமித்ரர் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு ஒரு கொடிய பாலைவனம் வந்து அடைந்தார். அதன் கொடுமையை அவர்களால் ஸவ்விக்க முடியாதெனக் கருதி அவர்களுக்கு இம் மந்திரங்களை உபதேசித்தார். இதை அவர்கள் உச்சரித்து வழி நடக்கத் தொடங்கியதுர் பாலைவனம் ஜில்லென்று குளிர்த்து காணப்பட்டது. இவ்வுனத்திலிருந்த தாடகையை வடும் செய்து பிறகு தான் விச்வாமித்ரர் ராயலகத்தினுளுக்கு அநேக அஸ்திரங்களை உபதேசித்தார். சிகதாச்சரம் சேருமா வரையில் உன்ன கொங்கைகளுள் சிந்தில முன்பின்புதவிய அணைப்படுகின்றன.

4. ஸழத்தமதனம்.—இதற்குக் காரணமாக இங்கு ஒரு கதை காணப்படுகின்றது. முன் ஒரு காலத்தில் திருப்பாற்கடலில் பம்பரிபூண்டிருந்த ஸீமக் காராயண மூர்த்தியின் பாத கமலத்தருகில் வீழ்மிருந்த மஹாலக்ஷ்மியை ஒரு கந்தர்வ ஸ்திரீ நமஸ்கரித்துத் துதிக்க, அவளுக்கு லக்ஷ்மி ஒரு வாடா தாமரைப் பூ மாலையைக் கொடுத்தான். அவள் அதை விநயத்துடன் வாங்கித் தனது வீணையில் மாட்டிக்கொண்டு ப்ரஹ்மலோகம் வந்தாள். அங்கு இருந்த தூர்வாஸ மஹரிஷி இவளுக்குக் கிடைத்த பாக்கியத்தை உணர்ந்து இவளைத் துதித்தார். இவள் ஸந்தோஷித்து மாலையை தூர்வாஸருக்குக் கொடுத்தாள். அவர் ஆனந்தக் கூத்தாடிக்கொண்டு இந்திரர்லாகம் வர அங்குத் தனது பரிவாரங்களுடன் இந்திரன் ஸயலம் வரக்கண்டார். உடனே அணுகித் தமக்கு அருமையாகக் கிடைத்த மாலையை அவர் இந்திரனிடம் கொடுத்தார். அவன் அதை வாங்கி அலக்ஷ்யமாக ஐராவதத்தில் மஸ்தகத்தில் போட அது தனது தாப்பிக்கையால் அதை எடுத்துக் காலால் தேய்த்துவிட்டது. அப்பொழுது அடங்காக் கோபு மூற்று, தனமதத்தால் கண்மூடியாக இருந்த இந்திரனை கோக்கி 'உன் ஐசுவரியங்கள் எல்லாம் மறையக்கடவது' என்று தூர்வாஸர் சபிக்க, ஐராவதம், ரம்பை முதலியன கடவுள் மறைந்து விட்டன. இவைகளை எடுக்கப்பின்னர் ஸமுத்திர மதனம் கூடித்தது.

5. பகீரத வீசயத்தினம்.—பகீரதன் தன் குலஞ்ஞுவாரிய வசிஸ்டரால் தனது மூதாதைகள் ரிஷிகோபத்தால் சாம்பலக் கும்பு கொடுத்த கொடுமையை உணர்ந்து அவர்களைக் கணியேற்றும் வழி என்ன என்று வினவினான். அதற்கு அவர் 'நீ பிரஜை மானை குறித்துத் தவமிரு. அவர் உனக்கு உபாயம் கூறுவார்' என்றார். உடனே பகீரதன் ராஜ்யத்தை மந்திரியிடம் ஒப்படை

த்து அவ்வாறே 10,000 வருஷம் தவமிருக்க முடிவில் பிதற்றமா
தோன்றி 'உன் மூதாதைகள் எதிர்ப்புகள்மேல் கங்கை பாய்ந்
தோடும்படி செய்தால் அவர்களுக்கு நற்கதி உண்டு. கங்கை வரும்
பேரமுது அவன் வேகத்தைத் தடுத்த மதூராதேவரால் தான் முடி
யும். அவரை ரோக்கித் தவமிரு' என்று கூறி மறைந்தார்.
10,000 வருஷம் அவ்வாறே பகிரதன் செய்ய பரமசிவன்
தோன்றி உன் இஷ்டப்படி கங்கையின் வேகத்தைத் தடுத்து
விடுகிறேன்' என்று ஒப்புக்கொண்டு மறைந்தார். பின்னர்
பகிரதன் கங்கையைக் குறித்து 5000 வருஷம் தவமிருக்க,
அவன் ஒரு பெண் உருவடன் தோன்றி 'பரமசிவன் விளையாட்
டாகக் கூறியிருக்கலாம், அவர் உறுதிமொழி கொடுப்பாரா கேள்
வன்று கூறிப்போளுன். மறுபடி சிவனை உத்தேசித்து 2500
வருஷம் தவமிருந்து அவர் வந்ததும் கங்கை கூறியதைக் கூறக்
கங்கை எவ்வளவு வேகத்துடன் இறங்கியபோதினும் தாம் அவ
னைத் தடுத்திருந்தவதாக வாக்களித்தார். முடிவாகக் கங்கையை
உத்தேசித்து 2500 வருஷம் தவம் செய்து 30,000 வருஷம்
தவம் முடியுங்கள் கங்கை இந்திரலோகம் அதிரும்படி இறைசச
விட்டுக்கொண்டு இறங்கி பரமசிவன் ஜடையுள் மறைந்து, அவ
னை வெளிவிடப்பட பகிரதனோடு புறப்பட்டான்.

6. விதிலாப் பிரவேசம்.—விசுவாமித்திரரால் வழிகாட்
டப்பெற்று பூரீராமலக்ஷ்மணர்கள் பிதிலா நகரத்துட் புருந்து
காஜவீதிகளில் உலாவிக்கொண்டு, ஸீதாதேவி மாணிகைக்கு அரு
காமையில் வருகையில் தற்செயலாய் ஊர் விநோதம் படிக்க
விடையும்கூடப்பிரகைமேல் வந்தான். ராமரும் விடையும் ஒருவா
ரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்ட மாத்திரத்தில் இருவர் மனமும்
ஒன்றுபட்டு ஒருவரீது ஒருவர் காதல்கொண்டுவீட்டனர். இந்த
ஊர்தர்ப்பம் முதல் கல்யாண முடிவிறவுகையில் 16 வயதாக்கு
உட்பட்ட ராமரைக் கம்பர் காவ்ய விஷயத்தினைக் கயதுவந்த
தூலவருகையும், ஸீதையை நல்ல யுவதியாகவும் கருதியே
கூறுகிறார்.

7. ஜனகஸபை.—இவர்கள் ஜனகஸபையை அடைந்த
தும் அங்கு பூரீராமலக்ஷ்மண சகாணந்தர் தமது தாய் அறவையை
ஊமரால் சாபம் நீங்கிய கதையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து பூரீராமலக்ஷ்
மணருக்கு விசுவாமித்திரர் கதையை விவ்நாமாக எடுத்துரைத்
தார். பின்னர் குடியும் ராஜகுமாரர்களும் தமக்கு ஏற்பட்ட
விஷயங்களில் தக்க அன்றிரவு முழுவதும் ராமருக்கு விதை
உணர்ச்சி மாறாமலே இருந்ததாம். மறுநாள் கங்கை இவர்கள்

ஸ்தப்பக்கு வர ஜனகர் 'இராமருமாரர்கள் யார்?' என்று கேட்டார். அவர்கள் குலமாயிய இடையாரு குலத்தின் சிறப்பை ஒழுக்காகக் கூறி 'இவர்கள் அயோத்தியில் இப்பொழுது அரசாண்டிருக்கும் தசரத சகோதரர்களின் குமாரர்கள். இவர்களிடம் என் பிராணனைவிட எனக்கு அதிக அன்பு' என்று முடித்தார். அப்பொழுது ஜனகருக்கு தம் ஸீதையை ராமருக்குக் கொடுத்துவிட்டால் நலம் என்று தோன்றியும் வில் ரூபகம் வந்து அவரை வந்ததியது அப்பொழுது வில்லை எடுத்துவர அநேகரை அனுப்பிவிட அதன் சிரப்பைச் சதானந்தர் இவர்களுக்கு விஸ்தரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

8 ஸீதா கல்யாண நடபடல் —வால்மீகி ராமாயணத்தில் மிகச் சூருக்கமாகவிருக்கும் இப்பாகத்தை கம்பர் மிக விரிவாகக் கூறியிருக்கின்றனர் தசரதர் ராமர் வில்லொடித்த செய்தி கேட்டுத் தமது பரிவாரங்களோடு மிதிவெக்குப் புரப்படும் சிறப்பை எழுச்சிப்படலத்திலும், அன்றாமலை வழியிலிருந்த சுந்திரைசனம் வந்து இரலைக் கழித்த விதத்தை வரைகோடிச் படலத்திலும், மறநான் நடுப்பகல் நேரத்தில் சோனமா ரீதிக்கரை அடைந்துள்ள அங்குள்ள சோலையில் இவர்கள் விளையாடியதைப் பூக்கோய்த் படலத்திலும், இவர்கள் அங்குள்ள தடாகங்களில் விளையாடிய வைபவத்தை நீர் விளையாட்டுப் படலத்திலும், பின்னர் மாலைகாலத்தில் எல்லோரும் மனம் போனபடி உண்டு களித்ததை உண்டாட்டுப் படலத்திலும், மறநான் பிற்பகல் மிதிலாநகரை அணுகி வருவதால் ஜனகர், விச்வாமித்திரர் ராமலக்ஷ்மணன் ஸீதையை பரிவாரங்களுடன் இவர்களை எதிர்த்துள்ளன ஸந்தித்ததை எதிர்கோடிப் படலத்திலும், பின்னர் ஸ்ரீராமபிரான் மாப்பிள்ளைக் கோலமிக் மிதிலாநகரத்தில் ஊர்வலம் வந்த வைபவங்களையும், அவரைத் தரிசித்துக் கிருஷ்ணனைக் கண்ட கோபிகைகள் போல மிதிலாநகரத்தவர் ஆனந்த பரவசமான சிறப்பையும் உலகவியற்படலத்திலும், பின்னர் இரவில் கல்யாண விஷயமாக நடந்த நிச்சியதாத்தத்தில் ஸ்ரீராமர் ஸீதாஸமேதராய் வினங்கியதை கோலவிகாண்டிப் படலத்திலும், ஸீதாவிவாகுறந்ததைக் கடிமணப் படலத்திலும், வெருவாக விஸ்தரித்திருக்கிறார். கல்யாண லக்ஷணத்திற்செய்த மிக சாந்தமான வைதிக வினாமாயிய ஸீதா கல்யாணத்தைக் கம்பர் இவ்வாறு விரிவாக எழுதித்து, ஸீதா ராமர்களைத் திருந்தியும் தலைவனுமாக வைத்துக் கிருஷ்ணர சந்தனத்தைக் கொண்டு வந்ததைக் கூறியிருக்கிறார். பின்னர் கல்யாண

லக்ஷ்மணன், சத்துருக்கள் இவர்களுக்கு அடுத்த நாள் கல்யாணம் மாவதாக இங்குக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அயோத்தியாகாண்டம் 2

1. துவண்.—இங்குக் குகனே ஓடும்விட்டு ஸ்ரீராமர் முத லீயோரைக கவகைக்கு அக்கரைகொண்டு சேர்த்தான் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

2. இங்கு சத்ருக்கள் தம் முன் சர்வாபரண பூவிறை யாக வந்த கூனியைப் புரட்டி உதைத்தது காணப்படவில்லை.

3. பரதர் அயோத்திக்குத் தீநீம்பியது.—பரதர் யுக்தி பூர்வமாக ஸ்ரீராமரைத் திரும்பிவந்து ராஜ்யத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டதை ஸ்ரீராமர் தடுக்கமுடி யாமல் போன ஸமயத்தில் தேவர்கள் அசுரீரிகளாகத் தம் காரிய நிமித்தம் மிகுந்த ஆவலுடன் 'ராமர் 14 வருஷம் காட்டில்ல்தான் இருக்கவேண்டும். நீ நாட்டில் அதுவரையில் அவர் ராஜ்யத் தைப் பாதுகாத்துப் பின்னர் கொடுக்கவேண்டும்' என்று கூறி விட பரதர் ஸ்ரீராமர் வாக்கியத்திற்கு உட்பட்ட திரும்ப யத்தனித் தார். இவரு ஷாபாலி நாஸ்திக வாதம் இல்லை.

ஆரண்யகாண்டம் 3

1. அயோத்தியாகாண்டத்திலுள்ள அத்திரியாச்சரமவாஸம் இங்கு ஆரண்ய காண்டத்தில் காணப்படுகிறது. ஸீதை தனது கல்யாண வைபவத்தை அனஸூயைக்குக் கூறுவதை இங்குக் காட்டவில்லை.

2. சரபங்கர் மோகூக் கதையில் அவரை மேலான ஸேனாக்களுக்கு அழைத்துப்போக வந்த இந்திரன், அவர் அத்தகு இசைவாகத் தோற்றத்தினால் வெளிவந்து விட்டான். வருகையில் வாயிலில் ஸ்ரீராமபிரானைக் கண்டு வெருவாகத் துதி த்ததாகக்கொண்டு கம்பர் இங்குத் திவ்ய ஸ்தோத்திரம் ஒன்று செய்யுதிருக்கிறார்.

3. ஸரீசனும் சரவணனும்—ராவணன் மாரீசனை ஒரு முறை தடுத்தது அப்பொழுதே ஏற்பாடுகள் செய்கொண்ட தாக இங்குக் காணப்படுகிறது.

4. நீதாஸாணகி.—ராவணன் ஸீதையைத் தூக்கிப்போ

குணங் பான்சாலியோடு பூமியைப் பெயர்த்துக்கொண்டு எடுத்துச் சென்றான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதற்குக் காரணம் பிரஹ்மா சூரபத்ம ரூபகம் வர ஸீதையைத் தொடர் அவன் அஞ்சினான் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

சிஷ்கிர்தா காண்டம் 4

1. ராமலக்ஷ்மணரோடு ஹனுமார் ஸம்பாவித்து அவதது கல்யாண குணங்களில் ஈடுபட்டிருந்த நமது ஸ்வயரூபத்தைக் காட்டிப் பின் நமது விசுவரூபத்தையும் காட்டினதாக இங்குக் கூறப்பட்டுள்ளது.

2. ஆபரணங்களைக் காணுதல், ஸம்பாவிதகளை எய்தல், துர்த்வி எதுப்பை எடுக்கெறிதல் ஆகிய இவைகள் சற்று முன்பு பின்னாக இங்குக் காணப்படுகின்றது.

3. வாலிகுரு ஸுக்ரீவனுக்கும் ஒரு முறைதான் சண்டை நடந்ததென்றும், இதற்குப் புறப்படுமுன வாலியைத் தாரை போகலாடாது என்று தலைத்தான் என்றும் அப்பொழுதே தான் சண்டைக்கிடையில் ராமர் மறைத்துப் பாரணம் போட்டார் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கு உற்பதம் ஸம்பாவிதையில் லக்ஷ்மணரும் கலப்பதாகக் காண்கின்றது.

தூதர்பு — ஸ்ரீராமவாலி ஸம்வாதத்தை வால்மீகி ராமாயணத்திலும், கம்பராமாயணத்திலும் உள்ளபடி ஒழுங்குபடுத்திச் சேர்த்து ஸம்பாவிதையாக அனுபந்தம் (1) இவ் இங்கு வகையப்பட்டிருக்கிறது.

4. இங்கு ஸுக்ரீவ பட்டாபிஷேகம் கிஷ்கிந்தையில் லக்ஷ்மணரால் நடத்தப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

5. தாரை ஸுக்ரீவனைப் பதியாக அடையாது பிரஹ்ம மனசாரத்தை அனுஷ்டித்து விதவையாகவே இருந்தான் என்று தெரியவருகிறது.

6. ஹனுமார் நான் நீலன் ஜாய்புவான், முதலியோர் ஸ்வயம்பிரபை பிலத்தைவிட்டு வெளி எறியதும் ஒரு பொய் கந்தக்கையில் படுத்திருக்க அதன் காயகளை துயிலிட்டுப் புஷ்ககன் என்ற பெயரை உடைய ஒரு அஸுரன் அவசரமாக வந்து தாக்க அவனால் அடிபட்டு இறந்தான். பின்னர் அநேக தேவர்களில் மாத்ரவேஷம் கொண்டு தேடிவிட்டு இவர்கள் முதலில்

தெற்கு, ஸமுத்திரக் கரையின் மனோரந்தரப்பர்வத அடிவாரம் வந்தாரான்.

7. இங்குவந்ததும் அங்கதன் ஸீதையைக்காணுது காணம் அநிகமாதி விட்டதை எண்ணி வெரு துக்கப்பட்டு இறக்கத் துணிய ஜாம்பவான் தடுத்து நிறுத்தினார். ஸீதையைத் தேடிச் சண்டு பின் ராமகாரியத்தில் ஜடாயுவைப்போலச் சண்டையிட்டு இறப்பதே மேன்மை என்று ஹனுமார் கூற இதைக் கேட்டிருந்த ஜடாயு தீமயனான ஸம்பாதி மலைக்குறையிலிருந்து வெளிவந்து ராமகாரியத்தில் தன் தம்பி உயிர்விட்ட வைபவத்தைக்கேட்டு ஆனந்தித்து வானரர்களை ஸ்ரீராமராம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யச் சொன்னான். இதைக் கேட்கக் கேட்க ஸம்பாதிக்கு இறகு முளைக்க அவன் தன் விருத்தார்த்தத்தைக் கூறி ராவணன் ஸீதையை எடுத்துப்போவதைத் தான் கண்டதாகவும் அவன் இப்பொழுது லங்கையில் இருப்பதாகவும் அங்கு யாராவது ஒருவர் ரதந்நயமாகப் போய்வரவேண்டும் என்பதாகவும் அப்படி முடிபூவாவிடில் ஸ்ரீராமரிடம் தான் கூறியவைகளைக் கூறி, அவரை வேண்டுகோடு அழைத்துவந்து லங்கையுட் புசுவேணும் என்றும் கூறிப் பறந்துபோனான்.

ஸுந்தர கான்டம் 5

1. ஆங்கார தாரை (ஸிம்மிக்கை) என்ற, நிழலைப் பிடித்திழுத்துத் தின்னும் குணமுடைய ராக்ஷஸியின் வயிற்றில் புருந்து ஹனுமார் தமது உருவத்தைப் பெரிதாக்கிக் குட்டைக் கிழித்துக் கொண்டு துலோடு கூடிய காற்றாடி ஆகாயத்தில் பறப்பது போல உயரக்கிளம்பினார்.

2. ஹனுமார் ஊர்தேடி வருகையில் வீரகூனார் வீடு சென்று அவரிடம் உறங்குங்காலிருந்த தேஜஸ் வீட்டின் ஒழுகு முதலியவைகளைக் கண்டு வியந்து அவர் கெற்பில் ஈடுபட்டார்.

3. திரிஜுடையின் ஸ்வப்னம் ராவணன் வந்து ஸீதையை வருத்தும் முன் இங்குக் காணப்படுகிறது.

4. ஸீதை தற்கொலை புரியத் தயாராவதைக் கண்டு ஒளிக் கிருந்த மரக்கிளையிலிருந்து 'அண்டர் நாயகன் (ராமர்), தானே யான்' என்று கூவிக்கொண்டு ஸீதைக்கு முன் ஹனுமான் முக விகிட்டுவதோன்றியுட்பின்னர் ராம கதைக் கூறுகிறார்."

5. ஸீதை ஹனுமனோடு சாமரிடம் பேசுதலுக்கு மிகுந்த வீரத்தனமான காரணங்களும் இங்குக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

6. ஹனுமார் ஸ்ரீராமரிடம் திரும்பிவந்த உடனே தெற்கு சேதத்திற் திரும்பி தண்டனையிட்டுப் பின்னர், திரும்பி ஸ்ரீராமருக்குத் தண்டனையிட்டுப் பின்னர் தான் பேசத்தொடங்கினார்.

7. இங்கு ஹனுமனாக ஸ்ரீராமர் ஆவிந்கனம் செய்து கொண்டதாகக் கூறப்படவில்லை.

8. யுத்த காண்ட கதையின் பாகமாகிய தெற்குக் கடலைச் சேரும் கதை இங்கு ஸூத்தர காண்டத்தின் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

யுத்தகாண்டம் 6

(1) ராவணன் மந்திராலோசனை ஸபையில் மந்திரிகள் எல்லாம் துன்போதனை செய்து அவனைக் கெடுத்துவருவதில் விபீஷணர் அழுந்து பலவாறுகப் புத்திமதி கூறினார். அதன் இடையில் ராவணன் முன் ஜன்மமாகிய ஹிரணயன் ஜன்மத்தில் அவனைக் கொல்ல நரஸிம்ஹ வடிவாக வந்த ஹரியே இப்பொழுது ஸ்ரீராமராக வந்திருக்கின்றார் என்பது த்வணிக்க இங்குப் பிரஹ்மாதச் சரித்திரம் விரிவாகக் கூறியிருப்பதாகக் காண்கிறது.

(2) ஹனுமார் லங்கையில் செய்த அற்புதச் செயல்களை விபீஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு விஸ்தாரமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

(3) ககன் என்ற ராகுஸன் கடல் கடந்த பின்பு ஒத்த னை வருவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(4) சாமசேனையை வடக்கு கோபுரவாயிலில் பார்த்துப் பயந்த இராவணன் மாயாராமர் தலையை ஸீதை முன்பு ஏறித்து அவனை வசப்படுத்த எண்ணித் துக்கத்திற்கு ஆளாகக் விபீஷணர் மனைவியான ஸரமை தேற்றிய கதை இங்குக் காணப்படவில்லை. இதற்குப் பதிலாகக் சும்பகர்ணன் வதத்திற்குப் பிறகு மாயா ஜனகர் தலைவெட்டி ஜானகியை வருத்திய கதை ஒன்று காணப்படுகிறது.

பின்னர் உள்ள அணிவகுப்பும், மருடபங்கமும் இங்கு இடம் மாரித் காணப்படுகின்றன.

5. ராவணன் முதல் என் யுத்த முடிவிலேயே ஹனுமார்

ரிபம் முஷ்டயுத்தம் செய்து ராமர் மூன்பு¹தோல்வி அடைந்து
கண்ணன். வீரதையை விடுவதாக எண்ணித் தீர்மானம் செய்தால்
அப்பொழுதே யுத்தத்தை நிறுத்தி விடுவதாகவும், எப்படியும்
போய் மறுநாள் ஆலோசனை செய்து தேறி வரும்படியாகவும்
அவர் கருணையுடன் உத்தரவு செய்ய ராவணன் வெட்கி வெறுங்
கையோடு வங்கை புருந்தான்.

6. ராவணனை அத்தருணத்தில் மாலியவான் வந்து கண்டு
வீரதையைக்கொண்டு விடுவது நலம் என்று புத்திமதிசூற நல்ல
வழிக்கு ராவணன் திருப்பிவருகையில் துர்மத்திரிகள் உபதேசத்
தால் கும்பகாணனை எழுப்பி மறுநாள் சண்டைக்குப் போரும்படி
தூண்டினான். சண்டைக்கு வருகையில் கும்பகாணனுக்கும் விபீ
ஷணனுக்கும் நடந்த வயப்பாஷணை ஒன்று கூறப்பட்டுள்ளது.
(9-ம் அஹபர்த்தத்தையப்பார்க்க)

7. முகலநான் மாலியில் தோல்வி அடைந்த இந்திர
ஜித்து விட்ட நாகபாசம், இங்குக் கும்பகாணன் வதைக்குப் பின்
அதிகாயன் வதை முடிந்த உடன் அவனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட
தாகக் கூறியிருக்கிறது.

8. இந்திரஜித்து பிரஹ்மரஸ்தரம் விட்டு லக்ஷ்மணரை
மாத்திரம் வீழ்த்தியதாகவும் இராமா இதைக்கண்டு மூர்ச்சித்த
தாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

9. இந்த வயமயத்தில் வீரதையை புஷ்பக விமானத்தில்
சில ராக்ஷஸிகள் ஏற்றி ராவணன் உத்திரவிற்பேரில் யுத்தகளத்
தைக் காட்டிவர அவள் மிகவும் துக்கித்ததாகக் காணப்படுகிறது.

10. ஸ்ரீராமர் குறித்தகாலத்தில் வரசு சுற்று தாமதித்ததைக்
கண்டு பரதன் எரிமூட்டி அத்தான் பிரவேசிக்கத் தயாராகவருக்
குகால் ராமர் வரவைத் தெரிவிக்க விரைவாக வந்த ஹனுமாரால்
சுடுக்கப்பட்டு ஸந்தோஷித்தான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அனுபந்தம் 3

சில ஸம்பாஷணைகள்

1. பூரீராம் வாலி ஸம்வாதம்

தன் தம்பியாகிய ஸுக்ரீவனால் இரண்டாம் முறை சண்டைக்கழைக்கப்பட்ட வாலி, தன் பெண்சாதி எவ்வளவு தகுந்தும், “இருவர் சண்டையிடுங்கால் அகாரணமாகத் திரவென்று என்னைக் கொல்லும்படியான அவ்வளவு துராத்மாவா நான்?” என்று ஸமாதானம் கூறி அவனோ மீறிக்கொண்டு சண்டைக்கு வந்தான். அப்பொழுது நடந்த சண்டையில் ஸுக்ரீவன் மிகச் சோர்ந்து இன்னசெய்வது என்று தோன்றாது திகைத்து ஏற்கும் தருணத்தில் செடி மறைவிலிருந்த பூரீராமா ஒருபாணத்தை வாலி மார்பை நோக்கி எய்த, அது லக்ஷ்மம் தவிராது பாய்ந்து வாலியை வீழ்த்தியது. மிகுந்த கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் தனது அருகில் வந்த ராமரை நோக்கி வாலி கேட்கத்தொடங்கினான்:—

வாலி.—நீர் நல்ல குலத்திற் பிறந்தவராச்சே! என்னைக் காரணமின்றி இப்பொழுது என் எதிர்த்து இந்த அதர்மத் திற்கு ஆளானீர்? நீரே அதர்மம் செய்துவிட்டால் உலகத்தவர் நிலை என்னவாகும்? என்னைக் கொல்ல உட்கரு என்ன அதிகாரம்?

பூரீராமர்.—உன்னை நான் அகாரணமாகக் கொல்லவில்லை, உன் கொடிய குணங்களை ஸுக்ரீவன் மூலமாகக் கேள்விப்பட்டது உன்னைக்கொல்வேன் என்று அவனுக்கு அபயப்பிரதானம் செய்திருந்தேன். அவ்வாறே செய்தேனே ஒழிய வேறில்லை. மேலும் இந்த பிரதேசங்களை ஆளும் ராஜா பாதனது ஆள்கள் ஈழங்கள், அதர்மத்தை அடக்கவேண்டியது எங்கள் பொறுப்பு.

வாலி.—இரண்டு பேர்கள் விரோதிகளிருந்தால் ஒருவன் சொல்வதையே கேட்டுக்கொண்டு, மற்றவன் கூறுவதைக் கேட்காது, அவனுக்கு அவஸரமாகத் தண்டனை விதிப்பது மனுநீதிக்குத் தவறாததா? உம்போன்றவர் இவ்வாறு செய்யலாமா?

பூரீராமர்.—நான் உன்னைக் கேட்கவில்லை, அவர் உன்னைப்பற்றிக் கூறிய கொடிய விஷயங்களுக்கு ஹனுமான் முதல

ஓயி தர்மத்துமாக்கன் அப்பொழுது ஸாக்ஷியாக இருந்து ஸுகீர்வன் கூறிய விஷயங்கள் ஒன்றையும் ஆசேஷிக்கவில்லை. இப்பொழுது தான் உன்னைக் கேட்கிறேன். நீ உன் குற்றத்தை மறுத்துவிட்டேன் யார்ப்போம்! நீ உன் தம்பியின் பெண்சாதியாகிய நுமையை அபஹரித்து அவனுக்குப் பெருக்கேட்டை விளக்கவில்லையா?

வாலி.—ஆம். அவன் என் ராஜ்யத்தை நானில்லாத ஸமயத்தில் கைப்பற்றிக்கொண்டு என் பெண்சாதி தாரை முதலியவர்களைத் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளவில்லையா? அத்தால் எனக்கு ஆத்திரம் அதிகமாகிவிட்டது. நானும் அவ்வாறே செய்தேன்.

ஸ்ரீராமர்.—ஸுகீர்வனிடம் நீ எடுத்துக் காட்டிய குற்றம் உண்மையே. குற்றம்பார்க்கில் சுற்றியில்லை. அவன்குணகுணங்களை நீ கவனிக்காமல் ஏன் கொடிய செயல்களை அவன் விஷயத்தில் செய்தாய்? அவன்காவலாக இருந்த குணஹயின் வாயில் ஒரு வருஷம் முடிந்ததும் இரத்தம் பெருக உன் ஏற்பாட்டின்படி நீ மாண்டதாக மதித்து ஸுகீர்வனும் மரிக்க யத்தனத்தான். அப்பொழுது பெரியோர்காது வேண்டுமோ, ரால் அவன் ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொண்டானே ஒழிய ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றி உன்னைப் பறக்க விடவேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்தால் அவ்வாறு செய்யவில்லை. நீ வந்ததும் அவன் உன்னிடம் ராஜ்யத்தைக் கொடுத்து மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள வில்லையா? அப்படி இருக்க நீ அவனை இவ்வாறு வருத்தலாமா? நீ வரக்கூடாது ரிச்யபூத பர்வதம் போனதனால் அல்லவா நான் வரும் வரையிலாவது ஸுகீர்வன் உயிர் தரித்திருந்தான்.

வாலி.—நீர் கூறுவது நியாயமே. என் பெண்சாதி முதலிய எல்லாவற்றையும் முன்னர் அபஹரித்துக்கொண்டு விட்டதால் என் கோபம் அடக்க முடியாமல் போய்விட்டது. நானும் அவன் செய்ததற்குப் பிரதிசெய்தேன்.

ஸ்ரீராமர்.—ஒருவர் செய்த கெடுதிக்குப் பதிலாகக் கெடுதி செய்வது உன்போன்ற புத்திசாலிகளுக்கு அழகன்று. மேலும் குரங்குகள் தர்மப்படி ஸ்வேஹாதார்கள் பெண்சாதிகளை அவர்கள் இறந்த பின்னர் மந்தைய ஸகோதாரர்களில் ஒருவன் பெண்சாதி யாக்கிக்கொள்ளலாம். இதன்படி நீ இறந்ததாக எல்லோரும் மதிக்க ஸுகீர்வன் அதை நம்பியல்லவோ உன் பெண்சாதியை அங்கே ரித்தான். அப்படி இருக்க அவன் உயிரோடிருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு நீ அவன்பெண்சாதியை அபஹரிக்கக் கூடாது என்பதல்லவா?

வாலி.—பெண்காதி விஷயத்தைப்பற்றி இவ்வளவு நீர் பேசுவானேன்? மனிதர்களுக்குக் கல்யாணம் முதலிய வரம்புகள் இருக்கின்றன: இந்த வரம்புகள் தவறினால் உங்களுக்கு மிகுந்த துக்கங்கள் ஏற்படலாம். எங்களுக்கே அப்படியல்ல. நாங்கள் கிவனலம் குரங்குகள் எங்கள் ஸ்திரீ புருஷ விஷயங்களை கீங்கள் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட நீதிப்படி தர்மாதர்மம் என்று மதிக்கலாகாது. ஆதலால் என்பேரில் இதை ஒரு பெரிய குற்றமாகச் சமத்த நியாயம் இல்லை.

ஸ்ரீராமர்.—நீயா கேவலம் குரங்கு! குரங்கு இவ்வளவு நியாயம் பேசுமா? முதலியின் வாயில் அகப்பட்டு ஆதிமூலமே என்று கதறிய களிறு கேவலம் மிருகமாகுமா? என் தேவிக்காக ராவணனைத் தடுத்துப் போர்செய்து உயிரைவிட்ட எங்கள் தந்தையாநிய ஜடாயு என்ற கழுகு கேவலம் பகவியா? பருத்தரிடி டையது எந்த ஜந்துவாகிலும் கேவலைகளுக்கு ஸமமே மேலும் நீ சிவபக்தனல்லவா? இப்படியிருக்க நீ குரங்கு என்று கூறித் தப்புவித்துக்கொள்ளா பார்க்கிறாய்? நீ குரங்குகளே சொல்லுவாடாகில் காட்டில் இருக்கக்கே வேட்டையாடுவதுபோல் உன்னை வேறொருவனோடு போர்செய்து கொண்டுநீக் காலத்தில மறைத்து அடித்தால் என்ன அதர்மம் வந்து விட்டது? மேலும் உங்களுள் ஸ்திரீ தர்மம் இல்லை என்றால் ஸுக்ரீவன் செய்ததில் அவ்வளவு கோபம் உனக்கு வருவானேன்?

வாலி.—நீர் சொல்வதுபோலக் கொண்டாலும் தர்மாத்மா வான வெடிகள் தாக்கு ஆஹாரம் முதலியவைகளுக்கு உபயோகமாகும் ஐந்துக்களையே கொல்வார்கள். குரங்குகளின் மாம்ஸம் எந்தப் பிராணிக்கும் ஆவாரமாகாதே! எங்கள் கோல் முதலியன ஒன்றிற்கும் உபயோகப்படமாட்டாவே! அப்படியிருக்க என்னை ஏன் இப்பொழுது கொன்றீர்? நீர் ஸுக்ரீவனுடன் ஸ்கேகம் செய்துகொண்ட பிறகு நான் அவனுக்கு வதாவது அபராதம் செய்திருந்தால் நீ என்னைக் கொல்லலாம். அப்படி ஒன்றும் இல்லையே காரை சொல்லியபடி கேளாது அசியாயமாய் உயிரிழக்க போகிறேன்! விதி யாரை விட்டது?

ஸ்ரீராமர்.—ஸுக்ரீவன் முதல்தரம் 'சண்டைக்கு வந்தான். அவனைத் தோற்க அடித்துத் துரத்திவிட்டாய். இரண்டாம் தரம் வருங்கால் நான் எவ்வளவு சொல்லியும் கேளாது சண்டைக்கு வந்தே ண்டுப் போனது? முதல் தரம் ஸுக்ரீவனுக்குச் செய்த தீங்கே உன்னைக் கொல்வதற்குத் தகுந்த குற்றமல்லவா?

ஊலி:—சிங்கம்ருக்க யாராவது முயலில், ஸ்நேகஞ் செய்து கொள்ளுவார்களா? என்னுடன் ஸ்நேகமும் பாராட்டி உமது விஷயத்தைக் கூறியிருப்பீராயின் என் வசிலை விட்டு ராவணனை இங்கு இழுத்துவந்து உமது ஸ்நேகையைக் கொண்டு வந்துவிடும்படி செய்து மார்ட்டேனா? அசியாயமாய்? என் தம்பியுடன் ஸ்நேகமும் செய்து என்னைக் கொன்றீர்!

ஸ்ரீராமர்:—நான் காட்டில் வருவதால் ஸுகீர்வனை முதலில் கண்டேன் அவன் விஷயங்களைக் கேட்டதும் அவன் தர்மாத்மாவென்றும் நீ கொடியவனென்றும் தெரியவந்தது. அவனோடு ஸ்நேகம் செய்துகொண்டு உன்னைக்கொல்லும்படி நேரிட்டது. ராவணன் செய்த குற்றத்தைச் செய்த உன்னுடன் ஸ்நேகமும் செய்துக்கொண்டு ஸ்நேகையை எளிதில் அடைவதைவிட தர்மாத்மாவான ஸுகீர்வனுடன் அன்பு பாராட்டி கஷ்டப்பட்டு ஸ்நேகையை அடைவதுமேல்.

வாலி:—எல்லா விஷயங்களிலும் எனக்குத் திருப்தி வந்து விட்டது. நான் கேவலம் குரங்கல்ல. நான் என் தம்பி விஷயத்தில் செய்துள்ளெல்லாம் அதர்மமே. நான் உமது ஸ்நேகத்திற்குத் தகுந்தவனல்ல. அயினும் உமரால் நேர் நேரக் கருதப்பட்ட நான் இன்னொருவனுடன் கருத்துள்ளி சண்டை செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில் மறைந்திருந்து என்னைக் கிடைசென்று ஒரே பாணத்தால் அடித்துச் சாய்ப்பது என்ன புத்த நாமம்? இதுதான் உமரி! இதில் எனக்கு அடங்காத ரோபத்தை உண்டாக்குகிறது. (வாயி ருத்திரசில் பிறந்து மாற அபகீர்த்தியைப்பெறும் படி உமக்கு நேரிட்டதே என்ற துக்கம் என் மனதில் ஒரு பக்கம் கிளம்புகிறது. இந்த விஷயத்தில் அதர்மத்தில் முயன் தவரல்லவா நீர்?)

லக்ஷ்மணர்:—அப்பா! நீ இத்தன் பாகத்தை என்னி மனக் கலையாதே. உன் பாபம் உன் தம்பியின் கஷ்டம் இவைகளைக் கருதி என் தமையனார் உன்னைக் கொல்வதாக ஸுகீர்வனுக்கு வாக்களித்துவிட்டார். மேலும் ராவணன் உன்னுடன் ஸ்நேகமும் செய்துகொண்டிருக்கிறான். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் உன்னைக் கொல்லவேண்டியது அவசியமே. என் அண்ணா உன் எதிரில் வந்து தனுஷ்ட ங்காரம் செய்திருப்பாராயின் தானையின் புத்திமதினை ஞாபகப்படுத்தி அவரைச் சுரணம் அடைத்திருப்பாய். உன்னைக் கொல்லாதிருக்க வேண்டியவரும் அதனுல் தமையன் வாங்குத் தவறும், விரோதியின் தோழனைக் காக்கவேண்டியவரும்,

கொடியவனுக்கு இடவ்கொடுத்ததாகும். ஆகையால்தான் அவர் இவ்வாறு செய்யும்படி நேர்ந்தது

ஸ்ரீராமர்:—ராஜதர்மத்தில் சில பாகங்கள் பிறருக்குக் கஷ்டத்தை உண்டாக்க ஏற்பட்டவைகள்தான். ஆனால் ரணவதைதியன் கட்டியால் வருந்துபவரைக் கருவியிட்டு ஒழிப்பீர்தாலும் முடிவில் அவன் செய்வது ரோகிக்கு ஸௌக்யத்தைதரும் பலத்தையும் கொடுக்கும். அதுபோல ராஜாக்கள் தாம் நடந்து கொள்ளும் மாதிரியால் கஷ்டத்தை உண்டாக்கி முடிவில் பிரஜைகளுக்கு நக்கி கொடுக்கிறார்கள். ராஜாக்கள் அநேக தேவர் களுடைய அம்சங்களைத் தம்முள் அடக்கியிருப்பதால் அவர்கள் மனுஷ்ய சரீரமுடைய தேவதைகளைப் போல உலகில் உலாவி வருகிறார்கள். அவர்களை வருத்துவதும் அவர்கள் கெடுதலைச் செய்கிறார்கள் என்று மதிப்பதும், நிந்திப்பதும், தடுத்துப் பேசுவதும், அவர்களிடம் அதிகுப்தியான வார்த்தைகளைச் சொல்வதும் சரியல்ல. நீயோ ராஜதர்ம ஸூக்ஷ்மம் அறியாமல் பிதற்றுகிறாய், இந்த விஷயத்தில் உண்டாகும் கோபம் வீணே! இது பயனற்றதும். அல்லாமல் நீ செல்லும் வழிக்குத் தடையாகவும் ஏற்படும். ஆதலால் இதைப்பற்றி நீனையாது ஒழிந்து ஸுகம் பெறு.

வாலி:—என் மனம் திருப்தி அடைந்தது. வேறு வழியாகொன்றும் இல்லாததால் அல்லவா நீர் இவ்வாறு செய்யும்படி நேரிட்டது! இப்படிச் செய்தும் மறைந்து ஒடிவிடாது என் முன்னே வந்து நின்று தர்மஸூக்ஷ்மம் அறியாது நான் சுமத்திய பழியை வெகு தைரியமாயும் சாந்தமாயும் ஏற்றுக்கொண்டீரே! தம்மேல்கொஞ்சும் பழிவந்தாலும் வரட்டும். நடத்தவேண்டியாகரியத்தைக் கூடியவனாயில் தர்மவழியில் நடத்தி சரணாகதனை எப்படியாவது சூழிக்கவேண்டும் என்ற கருணைகூர்ந்த கிருபாநிதியே! இந்த சூறையம் உணராது கோபாவேசத்தால் உம்மை வாயில் வந்தபடி எல்லாம் திட்டிவிட்டேன். இவ்வளவையும் பொறுத்துக்கொண்டு உமது ஸம்பாஷணை மூலமாக என் கொடிய நிலையை நிரூபித்து நான் செய்த பாபத்தை எண்ணித் துக்கித்துப் புனிதஞ்ஞகும்படியாகவும், என் மனதில் முடிவில் எழுந்த விண் கோபத்தையும் ஆபத்தம் சூறையத்தை உபதேசித்து அடக்கி சாந்தஞ்ஞகும்படியாகவும், உமது சிறப்பில் ஈடுபட்டுப் பிழைக்கும்படியாகவும் செய்தீர்! நீர் நினைத்திருந்தால் என்னை ஒரே பாணத்தால் உயிர்த்து விழும்படி செய்திருப்பீர்! அவ்வாறு செய்யாது என்னைக் கீழே விழும்படி செய்து என்னுடன் வந்தாடி என்

மனதை கோமையப்படுத்திய கருணையங்கடலே! ஸூக்ரீவனிலிட என்னிடத்தில்தான் உமக்கு அதிகப்பிரீதி. நீர் என்னைக் குற்றையி ராய் இங்குத் தள்ளியதே இந்த பிரீதியைக் காட்டுகின்றது. என் னைப்போன்ற கொடியவனை ஆட்டுகின்றும் விடும் இதவே. இப் படி இவ்வாழியில் கான் எவ்வளவு ஜன்மம் எடுத்துப் பட்டா ப்பாடெல்லாம் பட்டு என் பாபங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு இந்நிலை யை யடையவேண்டும். இப்பொழுது எனக்கு வந்திருக்கும் சாந்தம் என்போன்ற கொடியவர்களுக்கு உமது கருணையின்றி இவ்வளவு எளிதில் வருமா? நீர் என்னை உடனே கொல்லாது என் வாயைப்பிடுங்கி மனதைக் குவித்து அனேக ஜன்ம காரியத் தைத் கொஞ்ச நாளிகையில் நடத்திவிட்டீரே! ஸூக்ர வல்லமை யுள்ள நீர் நினைத்தால் எதுதான் செய்யமுடியாது? நீர் என் விஷ யத்தில் செய்த தொழில் எல்லாவற்றையும், இப்பொழுது பார்த் தால்தான் எனக்கு மிகுந்த திருப்தி உண்டாகிறது. இனி நான் ஐயிருந்த சாந்தமாக மரணத்தை எதிர்கொண்டழைப்பேன். ஸூக்ரீ வன் அங்கத்தன் உன்பட எல்லோரும் உமக்கு அடைக்கலம். அவர் கள் என்னைப்போலக் கொடியவர்கள் அல்லர். ஆகையால் எந்தக் கஷ்ட ஸமயத்திலும் என்னை ஆட்கொண்டபடி அவர்களை ஆட் கொள்ள வேண்டுமென்று உமது திரு உள்ளத்தில் உதிக்க இட் டே இராது. உம்மிடத்தில் என் கர்மங்கள் எல்லாவற்றையும் அர்ப்பித்தவிட்டேன். எல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டு என்னை விடுவியும் விருஞ்சி நாராயண சங்கர ஸ்வரூபா! ஹே சாமா ராமா ராமா! என்று கூறி வாலி மிகுந்த சாந்தமாகத் தேகம் நீக்கினான்

2. ராவண கும்பகர்ண ஸம்வாதம்.

ராவணன் ஸீதையை வங்கைக்குக் கொண்டுவந்து அசோக லுனத்துள் வைத்து அநேகவிதமாக நயவழியாலும், பயவழியா லும், பலவிதமான மாறு வேஷங்கள் தரிப்பதாலும் அவனை வசப் படுத்த முயன்றான். எல்லாம் முடிவில் பயன்படாதது கண்டு திகைத்து சிம்ஸையில் அவனுக்குத் தன் தம்பி கும்பகர்ணன் ஞாபகம் வந்தது. உடனே அவனை எழுப்பியாவது ஸீதையைப் புழமுறுத்தி அவனைத் தன்வசப்படுத்திவிடலாம் என்று அவனுக் குத் தோன்றியது. தன் தம்பி இடம் சென்று அவனை எழுப்பி அவன் தீர்க்க சித்திரைக்காரனாதலால் அவனிடம் சுருக்கமாக விஷயங்களைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

நீர்வணக்கம். ஸீதை என்ற ஐர் அழகிய ஸ்திரீ இருக்கிறாள்.

சும்பகர்ணன்.—அவனை என்ன செய்துவிட்டாய்?

13.—அவனைத் தூக்கிவந்து அசோகவனத்தில் வைத்தாய் விட்டது.

து.—அப்படியானால் அவனை வசப்படுத்திக்கொள்ளேன்.

14.—என்ன முயன்றும், எவ்வித ரூபங்கன் தரித்துத் தவிர அவனை வசம் பண்ண முடியவில்லை. ஆகவே நான் உன் ஸவநாயத்தைத் தேடிவந்தேன்.

து.—ஓ முயற்சிசெய்த காலங்களில் எல்லாம் ஸீதை எங்கு காணப்பட்டாள்?

15.—நான் எந்த உருவம் தரித்து எவ்வளவு விதமாகப் பேசியபோதிலும் அவன் என்னை ஓர் துரும்பாக எண்ணி 'என் நான் ஸ்ரீராமரைத் தவிர மற்றவரை ஓர் துரும்பாகக்கூட மதிக்கேன்! கண்ணெடுத்தும் பாசேன்!' என்று தலைகுனிந்துகொண்டு அசச நின்றிக் கூறுகிறான்.

து.—ஆனால் ராமர் உருவமெடுத்து அவனை வசப்படுத்த முயன்றாயா?

16.—அப்படியும் செய்ய முயன்றேன். ராமர் உருவத்தை நான் தரித்ததும், எனக்கு ஸீதையிடம் இருந்த துர் ஆக்கிரஹம் எங்கேயோ மறைந்துபோய்விடுகிறது. அந்த உருவத்தைத் தரித்துக்கொண்டு ஸீதையிடம் போனால் என்னக்கு மேல் உன்றும் செய்ய இடவில்லை. சீரபராதியான ஓர் ஸ்திரீயை நாம் வன் வருத்தவேண்டும் என்று எனக்குத் தென்றுகிறது. எனக்கு மேல் யோசனை தோன்றவில்லை.

து.—நான் வந்து அதிகமாக அவனை எவ்விதத்தில் பயமுறுத்தப்போகின்றேன். ஓ இவ்வளவு முயன்றும் உன்னை ஸவநாயாமத் போய்விட்டபடியால் ஸீதை மஹே பதிலிரதையாய் இருத்தல் வேண்டும். அவன் புருஷனாகிய ராமன் உருத்தரித்தால் உன் கெட்ட எண்ணங்கள் அக்காலத்தில் மாறி உன் மனத்தில் நல்ல எண்ணங்கள் ஊறுவதால் அந்த உருவத்தை மஹாஸூய இருத்தல் வேண்டும். ஆதலால் ஸீதையை இயற்குப் பலாத்காரமாக ஓ இவ்விதத்திடுப்பது உனக்குக் கெடுதியாகவே முடியும். இப்பொழுதே ராமரிடம் ஸீதையைக் கொண்டுபோய் விட்டுச் சரணடைந்துவிடு.

கும்பகர்ணன் வார்த்தை ராவணன் காதில் ஏதவே இல்லை. கும்பகர்ணனும் உறங்கத் தொடங்கினான்.

இந்த ஸம்பாஷணையிலிருந்து வேஷத்தின் திறம் வெளியாகிறது. கெட்டவழி எளிதானதால் அதற்குத் தகுந்த வேஷத்தின் பலன் சீக்கிரத்தில் தெரியும், சற்று நீடித்தும் நிற்கும், நல்ல வழி மிகக் கடினமாக இருப்பினும் அவ்வழிக்குரிய பெரியோரைப்போல வேஷம் போடுவதின் பலன் அந்த ஸமயத்தில் இராமல் போகாது. அது நீடித்து நிற்பதும் நிற்காத்தாம் வேஷம்போல வலனது நோக்கம் மனத்தினரில் இவைகளைப் பொருத்தது. ஆகவே நல்லோரைப் போல் ஒருவன் வெருகாலம் மனப்பூர்வமாக கடித்து வந்தால் அவர்கள் எண்ணம் முடிவில் அவனிடம் குறுகொள்ளாமல் போகமாட்டாது.

3 கும்பகர்ண விபீஷண ஸம்வாதம்

கும்பகர்ணன் யுத்தத்திற்கு வருவதை ராமர் காண, அவருக்கு கும்பகர்ணன் ராவணனுக்கு ஸீதை விஷயமாகக் கூறிய நற்பத்தியை விபீஷணர், எடுத்துரைத்து 'ஏன் தமபனாகிய இவன் நல்லவன், ஆனால் ராக்ஷஸ குணத்தால் ராவணனுக்கு ஸஹாயம் செய்கிறான்' என்றார். அதற்கு ராமர் 'ஆனால் நீ போய் அவனை அடைத்துவா, அவனுக்கும் அபயம் அளித்துக் காக்கிறேன்' என்று மிகுந்த கருணையுடன் கூறினார். உடனே விபீஷணர் கும்பகர்ணனிடம்போய் ஸாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட பின் வரும் ஸம்பாஷணை நடந்தது.

கும்பகர்ணன்.—அப்பா, என் அருமைத்தாய்! நீ என் மன்னிடம் வந்துவிட்டாய்? நீ ராமகிருணங்குப் பாத்திரமாகி உனது ராக்ஷஸத்மத்தை விட்டபோதிலும் சிறப்புற்றாய் என்று கீருந்த ஸந்தோஷத்துடன் இருந்தேனே! நாங்கள் எல்லோரும் ஸாவணனுக்காக மாளும்படி தீர்த்துவிட்டபோதிலும் நீயாவது எங்கள் பின்னின்று எங்களுக்கு ஸமக்கட்களைச் செய்து எங்களுக்கு மேன்மை உண்டாகும்படி லங்கையை ஆளுவாய் என்றல்லவோ இருந்தேன்! உனக்கு என் தூப்புத்தி வந்தது? எங்கள் உதவு உன்னை மஹத்தாவான ராமரிடமிருந்து இழுத்துவிட்டது? என்ன, ராமரால் நாங்கள் எல்லோரும் இறப்பது தின்னணம்.

விபீஷணர்.—நான் துமரை விட்டுவிட்டு ராக்ஷஸப் பக்கம் சேர எடுத்துவிடவில்லை, நீ அசேக ஸமயங்களில் ஸீதை விஷயமாக ராவணனுக்கு நற்புத்தி கூறிய விஷயங்களை ராமருக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் இப்பொழுது உன்னைக் கண்ட

புத்தம் உன்னை யுத்தத்தில் கொல்ல மனம் எழுந்தவராய் நீ சரணம் புரூந்துவிட்டால் உன்னையும் என்னைப்போல ரக்ஷிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறார். நீ நல்லவனாகையால் உன்னை மரணம் வராது தடுத்து உனக்கே லங்கா ராஜ்யத்தைக் கொடுத்துவிடுவதாக நான் தீர்மானித்து விட்டேன். கொடிய ராவணனுக்காக வீணாக நீயும் இறப்பானேன். ராமர் உன் வரவை எதிர்பார்த்திருக்கிறார் ; சீக்கிரம் என் னுடன் வா.

தக்ப.—இந்த வார்த்தையை மாத் திரம் என்னிடம் கூறாதே. ராவணன் எவ்வளவு கொடியவனாயினும், அவனைப் பிழிசுப்பவராகிய நாம் திருத்த முயலவேண்டும் முடியாவிடின் அவனுக்கு முன்னரே யுத்தங்களில் அவனுக்காக நமது உயிரைக் கொடுக்கவேண்டுமே ஒழிய அவன் இறந்து யுத்தங்களில் விழுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாமா? நான்போய் யுத்தம் செய்துவருவேன் என்றல்லவோ அவன் ஆவனுடன் எதிர்பார்த்திருப்பான். ஆதலால் நீ கூறுவதுபோலச் செய்யலாகாது மேலும் நமது தங்கை மூக்கை அறுத்து அவ மதிச் ச மனிதர்களுக்கா நான் வணங்குவது, என்னால் முடியாது நீ போய்வா.

விபி.—நான் ஸ்ரீராமரிடம் போய்ச் சேரவில்லையா? அம்மா திரி நீயும் வந்துவிட்டாலாகாதா? நல்வழிக்கு வருவதற்குக் காலங்கூடப் பார்க்க வேண்டுமா?

தக்ப.—அதென்ன அப்படிச் சொல்லுகிறாய்? நீ ஆகிமுதலே தர்மவழியில் நின்று வருபவன் ; ராவணனுக்கு ஸத்தியமையே கூறிவந்தவன். முடிவில் உன்னை அவன் அவமதித்துத் தள்ளிவிட்டான் ஆகவே உனக்கு அவனிடம் ஒருவிதமான பற்றுமில்லை, உன்னிடமிருந்து அவன் ஒருவித ஸஹாயத்தையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. நீ பிராணி ரத்தினத்தில் ராகுஸிதேவ ஒழிய, உன்மையில் எங்கு குலத்தை மென்மைப்படுத்த வந்த தேவதையே. நீ கருணாநிதியான ராமரிடம் யுத்தம் தொடங்குவதன்முன் போய்ச் சேர்ந்தது சரியாமே. என் நிலை அப்படியா இருக்கிறது? மனிதனுக்கு, வணங்காத குணம், தங்கையை அவமதித்தவர் ராமலக்ஷ்மணன் என்ற வெறுப்பு, ராவணன் என்னிடமிருந்து மிகுந்த உதவியை எதிர்பார்க்கிறான் என்ற எண்ணம், இப்பொழுது நாமரை எதிர்த்து யுத்தம் செய்ய புறப்பட்டுவிட்டகாரியம், ஆகிய இவைகள், என் ராமர் வீரபூதத்தில் எவ்வளவு நல்லவனாயினும், என்னை அவர் பக்கம் சேரவொட்டாது தடுக்கவில்லையா? நான் அப்படி வருவது!

வினா.—அண்ணா நல்லவனாகிய நீ இவ்வாறு காலகிலைமைகளுக்குள்பட்டு இரக்கும்படி நேருகிறதே! இதுதான் எனக்கு மிகுந்த துக்கம்! உனக்கு வேறு கதியில்லையா?

தம்ப.—அப்பா தம்பீ! உன் மேன்மை எனக்கு எப்படி வரும்? ஆதிமூதல் எனக்கு ராஜகுமாரனும் ஆகிக். எனக்கு ராமரிடம் வைத்திருக்காரணங்களும் இருக்கின்றன. இப்படி இருக்க நான் ராமலக்ஷ்மணனோடே தவிர மற்றையவர்களைப் பாதபாடுபடுத்திவிடுவேன். ராவணனிடம் சேர்த்திருப்பதால் நான் இறக்கவேண்டியதே. என்னைப்போல, கொடியவர் பக்கத்தில் இருக்க நேர்த்தவருக்கு வேறுகதி ஏது! ஸ்ரீராமரைப்போன்ற மஹாத்மாவால் இறந்து திருந்தவேண்டியதுதான்.

வினா.—நான் என்னென்னதோ எண்ணிக்கொண்டல்லவோ வந்தேன்? இப்படியா முடிந்தது?

தம்ப.—தம்பீ! என் மனதை வீணாக வந்துதி கலைக்க முயலாதே! இவ்விருந்தால் உனக்கும் கேடுவரும், சிக்கிரம்போ! உரலுள் தலையை விட்டுக்கொண்டவனைக் கண்டு உலக்கை விழுந்துவிடுமே என்று யரிதவிப்பதால் என்ன பயன். நான் நற்கதியடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டையாக உனக்கு இருக்குமாகில் ஸ்ரீராமருடன் என்னிலையை ஈனாக எடுத்துக் கூறி என்னைச் சிக்கிரம் கொன்றுவிடச் சொல். நீ காக்கப்பட்டது போல நானும் மேன்மைபெறக் கொடுத்த வைக்கவில்லை. என் போலியோரைத் தண்டனை மூலமாகத்தான் அவர்காத்தருளவேண்டும். இதை அவருடன் ஈனாகச் சொல்லிவிடு. அதிகமாக என்னிடம் பேசி என் மனதைக் கலக்கச் செய்தால் எனக்குக் கோபம் வரும். உனக்கும்கெடுதிலரும், நீ போயிருக்கும் மார்க்கம் உனக்குத் தருந்தது. நான் இருக்கும் நிலை எனக்கும் அப்படியே.

வினா.—விதியை யாரால் வெல்லமுடியும்? நல்ல குண மிகுந்தும் அந்நாயகமாக நீ இறக்கும்படி வந்துவிட்டதே! நான் என்னசெய்வது? போய்வருகிறேன். என்றுகூறி மிகுந்த துக்கத்துடன் விபீஷணர் ஸ்ரீராமரிடம்வந்து நடந்தவைகளை விவரமாகக் கூறிவிட்டார்.

அனுபந்தம் 4

வம்சவழி.

ஸ்ரீமத் ஸாமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

ஸ்ரீ ராமநுடைய கல்யாண ஸமயத்தில்

70—71-வது சருக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி.

ஜனகர், தசரதர் இவர்களுடைய வம்ச வழி.

ஜநக மகாராஜாவின் வம்சம்

நியீசகீரவர்த்தி

(கஉ)* திருஷ்டகேது மகாராஜா

மிதுசகரவர்த்தி

ஹரியசக மகாராஜா

ஜநக மகாராஜா

மரு மகாராஜா

உதாவஸு மகாராஜா

பிரதிநதக மகாராஜா

நந்திவர்த்தன மகாராஜா

கீர்த்திரத மகாராஜா

சுகேது மகாராஜா

தேவமீட மகாராஜா

தேவராத மகாராஜா

லிபுத மகாராஜா

ப்ருஹத்ரத மகாராஜா

மகித்திருக மகாராஜா

சூர மகாராஜா

கீர்த்திராத மகாராஜா

மகாவீர மகாராஜா

மகாரோம மகாராஜா

திருதிமான் மகாராஜா

ஸ்வர்ணரோம மகாராஜா

(கஉ) சுதிருதி மகாராஜா

ஹிருஸ்வரோம மகாராஜா

1

2

ஜநக மகாராஜா

சுசுத்துவஜா மகாராஜா

பெண்கள்
ஸிதை ஹர்மின

பெண்கள்
மாண்டவி சக்திகாந்தி

பீழிமர

(கக) *ஸகர மகாராஜா

மரிசி

அஸமஞ்ஜ மகாராஜா

காகியபர்

அம்சுமான் மகாராஜா

வைவஸுவதமனு சக்கரவர்த்தி

திலீப மகாராஜா

இக்ஷ்வாகு மகாராஜா

பகீரத மகாராஜா

ருக்மி மகாராஜா

கருத்ஸ்த மகாராஜா

விருக்ஷி மகாராஜா

ரகு மகாராஜா

பாண மகாராஜா

கல்மாஷ்டபாத் மகாராஜா

அநரணணிய மகாராஜா

சங்கண மகாராஜா

பிருது மகாராஜா

சுந்தரிசன் மகாராஜா

திரிசவஞ் மகாராஜா

அகனிவர்ண மகாராஜா

துந்துமார மகாராஜா (அரிசசந
திரன் என்றும பெயர்)

திக்கிரக மகாராஜா

யுவநாகவ மகாராஜா (ரோகிதாச
வன் என்றும பெயர்)

மரு மகாராஜா

மாந்தாதா மகாராஜா

அம்பரீஷ மகாராஜா

சசந்தி மகாராஜா

நகுஷ மகாராஜா

1 2
தருவாந்தி பிரஸேஷித்து
மகாராஜா மகாராஜா

யயாதி மகாராஜா

பரத மகாராஜா

அஜ மகாராஜா

(கஅ) * அஸித் மகாராஜா

தசரத மகாராஜா

1 2 3 4
ராமர் பாதர் லக்ஷ்மணர் சந்திரசேகரி

1 2
குதன் ஸ்வன்

அனுபந்தம் 5'

மைலாப்பூர், பி. எஸ். ஹைஸ்கூலில் கேட்ட

சில ராமாயணக் கேள்விகள்

I. ராமருடைய கை மகிமையும் கால் மகிமையும் எந்தெந்தச் சமயங்களில் முதல் முதலில் தெரியவந்தன?

II. கொடிய துஷ்டஞான ராவணனை ஒழிக்க மஹா விஷ்ணு எவ்விதமாக எந்தெந்தத் தேவர்களின் உதவியைக் கொண்டு உலகத்தில் அவதாரமானார்?

III. விசுவாமித்திரருக்கும் வாஸிஷ்டருக்கும் சண்டைநேரிட்டதின் காரணமென்ன? அச்சண்டையினால் விசுவாமித்திரர் கடைசியில் அடைந்த பெரிய லாபமென்ன?

IV. கங்கையைப் பூலோகத்திற்குக் கொண்டுவர சூரிய வம்சத்தில் எந்த அரசர்கள் என்ன பிரயத்தினம் செய்தார்கள்? இடையில் ஏற்பட்ட சூடைகளே எவ்வாறு வென்றார்கள்?

V. லீசாவா நகரத்தைப்பற்றிய என்ன ஒரு பூர்வ சரித்திரம் விசுவாமித்திரரால் ராமருக்குச் சொல்லப்பட்டது?

VI. ஸீதா விவாஹத்திற்குப் பிறகு அயோத்திக்குப் போய்ச் சேரும்வரையில் ராமருடைய சரித்திரத்தை எழுதுக.

VII. குசநாபர், சுனச்சேபன், திரிசங்கு, கபிலவாஸ் = தேவர், ரிஷ்ய சிருங்கர், இவர்களின் சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாக எழுதுக.

* *

I. ராமாயணம் காவ்ய ரூபமாய் வெளிவரக் காரணமென்ன? இது வெளிவந்த கையெழுத்து நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளும் நீதி யாது?

II. (அ) தசரதரின் குணகுணங்களைப்பற்றி நீங்கள் அறிந்த தென்ன வென்பதைக் காரணங்களுடன் விவரிக்க?

(ஆ) 'தீமை விரைத்தால் தீமை விரையும்' இந்த நீதி தசரதர் மாண காலத்தில் எவ்வாறு வெளி வந்தது?

III. ஜர்பாலி மகரிஷிக்கும் ராமருக்கும் என்ன தர்க்கம், கட்டந்தது? அது எவ்வாறு முடிவிடப் பெற்றது?

IV. (a) ராமர் வாலியைக்கொன்றது கியாயமர அகியாயமா? ஆதாரங்காட்டுக.

(b) ராமாயணத்தின் ஒரு காண்டத்திற்கு ஸுந்தரகாண்டமென்று பெயர் வந்த காரணமென்ன?

(c) “பக்தியாலாகாததொன்றுமில்லை” என்பது ஹனுமார் செயல்களிலிருந்து எப்படித் தெரியவருகிறது? விவரிக்க.

V. (a) “முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்” என்னும் ஒருத்தை விளக்குகின்ற கதை யை எழுதுக.

(b) ‘கொட்டினால் தேன், கொட்டாவிட்டால் பின்னாப் பூச்சி’ என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சரித்திரத்தை எழுதுக.

VI. திரிசங்கு ஸ்வர்க்கம், ஸாகரம், இந்திரஜித்து, ஸீதை, பிராயோபவேசம், ஆதித்ய ஓறிருதயம், அசுவமேத யாகம், சுத்தாசிரமம் இவைளுக்கு விளக்கக் குறிப்பு எழுதுக.

VII. ராமர் லங்கையிலிருந்து அயோத்திக்குத் திரும்பி வந்ததும் கையேயை நோக்கி.

“பெற்றகோனான் புந்தரு பரதன்

பெருமையும் மாருதி நிறமும்

எற்றரு¹ வான ராஜிப னட்பும்

இலக்குவன் மிக்கத் திமையும்?

உற்ற ஜாநகியின் மெய்மையு மென்வலியும்

ஒன்னலார்² பகைமையி னியல்பும்

மற்றவு மறிந்தே னுன்றனால் தாயே

வந்தனம் நின்திரு வாடிக்கே”

என்றார்.

இந்தப் பாட்டில் குறிப்பிக்கப்பட்டிருப்போரது சிறப்பைக் காட்டும் தனா பாகவதூனக் குறிப்பிக்க.

* கோன் = ஆரசன். ¹ எற்றரு = ஸுவரியன் பெற்ற. ² ஒன்னலார் = பகைவர்.

I. அயோத்தியா காண்டத்தைத் தசரதர் மரணத்தோடு பூர்த்தி செய்யாது ஆரண்யகாண்டத்திற் சேர்ந்தனபோல் தோற்றம் வனவாஸ விஷயங்களையும் இக்காண்டத்திற் சேர்த்து வைப்பானேன்?

II. இரத்திரஜித்தின் சரித்திரத்தைச் சுருக்கி எழுதுக.

III. “ஆனைக்கும் அடிசுறுக்கும்” என்ற பழமொழியின் உண்மை ராவணனுடைய திக்விஜயத்தில் எந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் எவ்வாறு வெளிவந்தது?

IV. “தான தர்மாதி பரோபகார விஷயங்களில் சற்றே னும் பழகாதிருக்கையில் எவ்வளவு தபோந்னம் ஒருவனிடமிருந்தாலும் அது பயன்படாது” என்ற கருத்தை வெளியிடும் சூதையையும் அது வெளிவந்த சந்தர்ப்பத்தையும் தெளிவாய் எழுதுக.

V. ராவணன் ஸீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு போனதற்கு என்ன காரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது?

VI. பூர்ண கர்ப்பினியான ஸீதையை உள் வரையை மூடுவதற்காக ராமர் விலக்கிவைத்தது சிபாபமா? காரணங் கூறுக.

VII. ஆரண்ய காண்டத்தில் உள்ள கலையின் ஒழுங்கை நன்றாக எடுத்து விளக்கி எழுதுக.

VIII. பின் வருபவைகளுக்கு விளக்கக் குறிப்பெழுதுக:—
ஹனுமார், லவணன், மஹாப்ரஸ்தானம், சம்பூகன், அக்னிப்ரவோசம், புஷ்பகம்.

**

I. பிள்ளை யடைவதற்காகத் தசரதர் புஷ்பிகா மேஷ்டியாகம் செய்ய வேண்டியிருக்க முதலாவ அசுவமேத யாகம் செய்ய வானேன்?

II. தம்மிடம் சகல் சக்திகளும் அமைந்திருக்க, தாமே அஸுரர்களைக் கொன்று யாகத்தின் ரட்சித்துக் கொள்ளாயல் விசுவாமித்திரர், ராமலக்ஷ்மணன் மூலமாய்க் காரியமாக முடித்துக் கொண்டானேன்?

III. நீங்கள் படித்த பாடத்திலிருந்து ஆதாரங்காட்டிக் கைகேயியினுடைய குண குணங்களைப்பற்றி விஸ்தாரமாய் எழுதுக.

IV. தசரதர் மரணத்திற்கு எவ்வெவ்விஷயங்கள் காரண னாயிருந்தன? விவரிக்க.

V. ராமரை அயோத்திக்குத் திரும்பிவரும்படி யார் யார் ஈந்தெடுத்தக் காரணங்களால் தூண்டினார்கள்? அதற்கு அவர் எவ்வாறு தகுந்த விடை கொடுத்தார்?

VI. மாரீசனுக்கு ராமருடைய பல விசேஷம் எப்போது எவ்வாறு தெரியவந்தது? இப்படி இருந்தும் இவன் பொன் மானாகி ராவணனுக்குச் சகாயம் செய்ய வருவானேன்?

VII. ஜடாயு யார்? இவர் ராமர் விஷயமாய் எப்படி உதவி செய்தார்?

VIII. பின் வருபவைகளுக்கு விளக்கக் குறிப்பெழுதுக:—
பாகீரதி, சுனச்சேபன், கூனி, குஹன், ஜனஸ்தரணம், சபரீ.

* * *

I. வால்மீகி ராமாயணம் எழுதுவதற்கு யார் யார் எவ்வாறு உதவி செய்தார்கள்?

II. வால்மீகியினுடைய மனங்கரைந்து வெளிவந்த அணுஷ்டிப் சுலோகத்தில் அடங்கியிருக்கும் இரண்டுவித அர்த்தங் களையும் எழுதுக.

III. தசரதற்கு ராமரிடம் இருந்த அன்பானது முதலில் எவ்வாறு வெளிவந்தது? விவரிக்க.

IV. கங்கைக்குப் பாகீரதி, ஜாஹ்நவி என்று இரண்டு பெயர்கள் வரக் காரணமென்ன?

V. க்ஷத்ரியபலம் என்ன பலம்? அதைச் சுடவேண்டும். பிரம்மதேஜஸ்ஸின் பலமே பலம்"—இந்த வாக்கியத்தின் பொருளை விளக்கி இது பிறந்த ஸந்தர்ப்பத்தையும் நன்றாய் விவரித்தெழுதுக.

VI. விசுவாமித்திரர் பிராம்மண்யம் சம்பாதிக்கச் செய்த தபஸை எந்தெந்த ஸமயங்களில் அவர் எவ்வாறு இழக்கும்படி நேரிட்டது?

VII. பின் வருபவைகளுக்குச் சிறு விளக்கக் குறிப்பெழுதுக. ரிசிய ரிகுங்கள், பரக்ராமர், அகல்யை, சிவதனுஸ், காமதேனு, ஸாமந்திரர்.

I. (அ) வாலி சுக்ரீவனைத் துரத்தக் காரணமென்ன?

(ஆ) வாலியால் துரத்தப்பட்ட ஸுக்ரீவன் ரிசியமுகமாய் வந்து ஒளிவானேன்?

II. ராமர் பலசாலியான வாலியை ஸ்நேகஞ் செய்து கொண்டிருந்த ஸுக்ரீவனை ஸ்நேகஞ் செய்வானேன்?

III. ராமாயணத்தின் ஒரு பாகத்திற்கு ஸுந்தரகாண்ட மென்று பெயரிட்டது சரிதான் என்பதற்குப் பல காரணங்கள் என்ன?

IV. ஸம்பாதி யார்? தெற்கு ஸமுத்திரக் கரையில் இவன் இருக்கக் காரணமென்ன? ராமர் விஷயத்தில் ஸம்பாதி செய்த வாக்கியமென்ன? இப்படிச் செய்ததில் அவனுக்கு உண்டான வாடமென்ன?

V. ஹனுமார் ஸமுத்திரத்தைக் கடந்துகொண்டால் அவருக்கு வந்த ஆபத்துக்களென்ன? எவ்வாறு அவர் அவைகளைத் தீர்க்க துக்காண்டார்?

VI (1) ராமர் பெருமையை விளக்க ராமாயணத்தில் சில முக்கிய பாகங்களை விவரிப்பது எழுதுக.

(2) ஸீதை குற்றமற்றவளென்று நன்றாய் தெரிந்திருக்கலங்கையில் அவளைத் தீ குளிக்கச் செய்வானேன்?

VII. இந்திரஜித், அங்கதன், விபீஷணன் இவர்களைப் பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.

* * *

I. (1) தாடகை என்ற பேர்வந்த காரணம் என்ன? ஸ்திரீகளைக் கொல்லும்படி ராமரை விசுவாமித்திரர் ஈகவியது நியாயமா?

(2) வீத்தாச்சிரமத்தில் ராம லக்ஷ்மணர்கள் எவ்வாறு யாகத்தை சுகுந்தர்க்கு?

(3) விசுவாமித்திரர் யார்? இவருக்கும் வஸிஸ்டருக்கும் முதலில் எப்படி விவாதம் உண்டாயிற்று?

II. (1) ராமர் வனம் போவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் என்ன செய்தார்?

(2) ராமர் அடியோத்தியைவிட்டுப் பேரகையில் என்ன விசேஷம் நடந்தது?

(3) ராமனிடம் பாதர் பாதுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு என்ன செய்தார்?

III. (1) சூர்ப்பகை ராமருக்கு விரோதமாய் என்ன என்ன செய்தாள்?

(2) ஸீதை போகும் வழியில் ராமருக்கு, தான் போனவழியைத் தெரிவிக்க அவன் செய்த உபாயமென்ன?

(3) கபத்தனுக்கும் ராமருக்கும் என்ன சம்பாஷனை நடந்தது? கபத்தன் எவ்வாறு சாபம் நீங்கினான்?

IV. ரிஷிய சிருங்கர், பரசராமர், பகீரதன் ஹவர்களைப் பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.

அனுபந்தம் 6

ராமாயணத்தின் உட்பொருள்

பீழிகை

இதிஹாஸ புராணங்களில், அநேக நீதிகளும், ஒழுக்கங்களில் விபரங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன என்பது, அவைகளை வாசிக்கும் எல்லோருக்கும் வெளிப்படையாய்த் தோன்றும் விஷயமே. இப்படி வெளிப்படையாய்க் காணப்படும் நீதிகளைத் தவிர புராண கதைகளின் அமைப்பில் வேத ரகஸியங்களாகிய உட்பொருள்களும் ஆங்காங்கே மறைந்து கிடக்கின்றன. இப்புராண இதிஹாஸங்களில் வர்ணித்திருக்கப்பட்ட யுத்தங்கள் மோகூடமார்த்தத்தில் ஒரு முழுநூற்படும் கஷ்டங்களைக் குறிக்கின்றன என்று கொண்டால், தூர்வாஸனைகளை அடக்கி, நல்லவாஸனைகளை விருத்தி செய்து முடிவில் மனிதன் பரமபதம் அடைவதற்கு வேண்டிய உபாயங்கள் அடங்கிய வேதங்களின் நோக்கத்தைப் புராண கதைகளாகவே உருவகப்படுத்தி இருக்கின்றார் நமது பெரியோர் என்பது நமக்கு எளிதில் விளங்கும். இந்த ராமாயணத்தில் இவ்வாறு மறைந்து கிடக்கும் உட்பொருளை ஒருவாறு கொருத்துக் கூறுவோம்.

அத்யாத்ம ராமாயணத்தில் காணப்படும்

உட்பொருள்

‘பாலகாண்டம் 1-வது ஸர்க்கம்.

மோகூடமென்ற அயோத்திமாநகரில் பிரம்மென்ற தசரதர், ஞானசக்தி இச்சாசக்தி கிரியாசக்தியாகிய கௌஸல்யை ஸுமிதரை கையேயி என்ற மனைவிகளோடு அரசாண்டு வந்தார். அப்பொழுது ஞானசக்தி இடம் ஆத்மாவாகிய ராமர் தோன்றினார். அவ்வந்தமாகி குதர்ஸைப் பருவத்தில் தன் நிறுஸ் ரூபத்தை மறந்து சிவானமென்னும் வசிஷ்டரது உதவியால், வைராக் கியமாகிய லக்ஷ்மணரோடு மனைமென்ற விசுவாமித்திரரை அடுத்து, பின்பு அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஆத்மாவாகிய ராமர், பாபங்கள் என்னும் கொடிய அரண்யங்கள் முதலிய காவலைத் தாண்டிச் சென்று, ஞானமாகிய அம்பால் ஆவணமாகிய தாடகையைக் கொண்டு, இச்சையாகிய மாரீசனைத்

தன்னை அணுகாது வெருட்டி ஒட்டிவிட்டார். அதன்பின்பு எனத்தமென்னும் மிதிவா நகரத்துட் சென்று, சாத்தமென்னும் ஐனகராணுது ஆனந்த மென்னும் ஸீதைவாகிய பெண்ணை லீலாவதும் செய்துகொண்டு ஆத்மவாகிய ராமர் மதமாவிய பர்சாராமரைத் தலைவெடுக்க ஒட்டாது பங்கப்படுத்திவிட்டு 'நான் பிரம்மபின்னணை ஜீவன்வல்ல' என்று தெரிய, மோகடிமென்னும் அயோத்தியை அடைந்தார்.

ஜீவபர்மம் ஐக்கியமாகிய பட்டாபிகேசுதத்திரு வேண்டியு ஏற்பாடுகள் நடப்பதை, கிரியா சத்தியாகிய கைசேவி சஞ்சல மென்னும் கூனியால் அறிந்து, பிரம்மமாகிய தசாதருக்கும் ஆத்மாவாகிய ராமருக்கும் பேதமுண்டாக்கினார். உடனே ஆத்மாவாகிய ராமர், ஆனந்தமாகிய ஸீதை, வைராக்கியமாகிய லக்ஷ்மணன், ஆகிய இவர்களைடு சித்தமென்னும் ஸரயூவைத் தாண்டி, புத்தி என்ற குறுவோடு நேசித்தார். பின்பு வீகேசுபம் என்ற கட்டின் வழியாகத் தபஸ் என்ற சித்திரக்கூடத்தை அடைந்து, மனஸ் என்ற னாகாஸூரனுடைய ஸங்கல்பம் என்ற கண்ணைக் கெடுத்து, கிரீவிகல்பம் என்ற கண்ணை இருந்தபடிவிட்டு, அங்கு ஆத்மாவாகிய ராமர் ஸாகுமாய் இருந்தார்.

இதன் பின்பு வீகேசுப வனத்தின் வழியாய்ப் போனையில், எதிர்ப்பட்ட அகங்காரம் என்னும் விராதனைக் கொன்று, வீர்யம் என்ற அகஸ்தியரைத் தரிசித்து, தைரியம் என்ற அஸ்திரத்தை வாங்கிக் கொண்டு, காமம் என்ற ரூப்புகையை அடக்கினார். அப்பொழுது அதனால் எழுந்த ஆகாமி காம மென்ற கரதுஷணதிகளை வென்றார். இப்படி இருக்கையில் முன்னமேயே ஒழிக்காது விட்டிருந்த இச்சை என்ற மாரீசன் மறுபடியும் வர, அதனால் ஆனந்தமென்ற ஸீதையைப் பிரித்து ஆத்மா என்னும் ராமர் போக, ரஜோருணம் என்ற ராகு ணன் வந்து, ஆனந்தமாகிய ஸீதையைக் கொள்ளுகொண்டு போய், துக்கம் என்ற லங்கையில் விசராம் என்ற அசோகவனத்தில் வைத்து, அசுத்த வாசனைகளாகிய ராஜகனிகளைக் காவலாக ஏற்படுத்தினான். இப்படி இருக்க, இச்சை என்ற மாரீசனைத் துரத்திச் சென்று ஆத்மாவாகிய ராமர்கொன்று, விராணை என்ற யுமியில் அவனைப் புதைத்தார். அப்பொழுது ஆனந்தம் நகரம் மறப்ப் போனதை ஆத்மாவாகிய ராமர் கண்டு, துக்கித்துக்கொண்டு வைராக்கியமாகிய லக்ஷ்மணனோடு வீகேசுபம் என்ற காட்டில் மறுபடியும் திரிந்து, சித்தை என்ற வந்தனைக்கொன்று, ஸீதைவாசம் என்ற சபரிபீடம் ஒன்றை,

ஸந்தோஷம் என்ற சபரியால் ஏவப்பட்டு, ஆத்மாவாகிய ராமர் நிதித்யாஸனமாகிய ஹனுமாரைத் தூதனாக அனுப்பி, ஆனந்தமாகிய ஸீதையை வதாதித்யானம் செய்து, ஜனனமென்ற ஸப்தஸூர விருஷ்டிகளை அழித்து, பயம் என்ற வாலியைக் கொன்று கிர்ப்பயம் என்னும் ஸூகீர்வனைக் கார்த்தார்.

அதன்மேல் நீதித்யாஸனமென்ற ஹனுமார் மோஹமென்ற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி, லோபம் என்ற லங்கினியைக் கொன்று, அசுத்த வாசீனையாகிய ராக்ஷஸ வீரர்களைச் சிதற அடித்து, ஆனந்தமென்ற ஸீதையைக்கண்டு, ராஜஸம் என்ற ராவணனை எதிர்த்து, மௌனமென்ற நெருப்பால் துக்கமாகிய லங்கையை எரித்து, ஆத்மாவாகிய ராமருக்கு ஸ்வானுபூதி என்ற ஸந்தோஷம் வரும்படி செய்தார்.

இதன் பின்பு மோஹம் என்ற ஸமுத்திரத்தின் கரையில் ஆத்மா என்ற ராமர் வந்துசேர, ஸத்வகுணம் என்ற விபீஷணர் வந்து இவரிடம் குடிகொண்டார். உடனே மோஹம் என்ற ஸமுத்திரத்தைத் தடுத்து, தமோகுணமென்ற கும்பகர்ணனைக் கொன்று, ரஜோகுணமாகிய ராவணனை வெருட்டுங்கால், வைராக் கியம் என்ற லக்ஷ்மணர் தோஷம் என்ற இந்திரஜித்தின் பிரமை என்ற பாசக்கயிற்றால் கட்டுப்பட்டு, மோஹம் என்ற மூர்ச்சையி லிருந்தார். அப்பொழுது நிதித்யாஸனம் என்ற ஹனுமார், லக்ஷ் மை என்ற ஸஞ்சீவீ பர்வதத்தை எடுத்து வந்து, வைராக்கியம் என்ற லக்ஷ்மணருக்குப் பலம் என்ற தெளிவை உண்டாக்க, அவர் உடனே தோஷம் என்ற இந்திரஜித்தைச் சீக்கிரத்தில் கொன்றார். இப்படி யிருக்கையில், ஸஞ்சித கர்மம் என்ற மூல பலப்படைகள் கோடிக்கணக்காக வர, ஆத்மா என்ற ராமர் தையி யம் என்ற மோஹனஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்து, அவை களை வேரோடு நாசமாக்கினார். உடனே சுத்தவாஸனைத் தன் என்ற வானரர்கள் தலை தாக்கினார்கள். இதன் பின்பு ஆத்மாவா கிய ராமர், ரஜோகுணமாகிய ராவணனை எதிர்த்து, அகங்காச் மென்ற அவன் மாப்பைப் பிளந்து, பத்து இந்திரியங்களாகிய அவன் சீரங்களைக் கொய்து, ஆனந்தமென்ற ஸீதையை மௌ னம் என்ற அக்னியிற்பரிசுத்தமாக்கி, அவனோடுசேர்ந்து மோக்ஷ மாகிய அயோத்தி வந்தார். அங்கு ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கியம் என்ற மூர்த்தியோடு சேர்த்துச் செய்துகொண்டு, தாமே பிரம்மமாகிய தசசுத் ராகி ஆத்மாவாகிய ராமர் பிரகாசித்தனர்.

ஆனந்த ராமாயணத்தில் காணப்படும்

உட்பொருள்

(4 விலாஸ காண்டம், 4-வது ஸர்க்கம்)

ஸச்சிதானந்தமாகிய விஷ்ணு என்ற ஸாகரத்தில், பூபக ஹரணமென்ற இச்சையாகிய அலைநோன்ற, அதின் திவலை ஆத்மாவாகப் பரிணமித்தது. அப்பொழுது ஹிருதயாகாசமாகிய அயோத்திமா நகரத்திலிருக்கும் சுந்த ஸத்தவார்த்த்கரணம் என்ற தசரதருக்கு, இந்த ஆத்மா நான்கு பிள்ளைகளாகத் தோன்றினான். சுந்த ஸத்தவார்த்த்கரணமாகிய தசரதருக்கு, ஸுபுத்தியாகிய கௌஸல்யை இடம், துரியாத்மாவாகிய ராமரும், குபுத்தியாகிய கைகேயி இடம் ஸ்வபந்த்ரமாவாகிய பரதரும், மத்தமபுத்தியாகிய ஸுமித்தரையிடம் ஜாக்ரதாத்மாவாகிய லக்ஷ்மணரும், ஸுஷுப்தி ஆத்மாவாகிய சத்துருக்கினரும் உண்டானார்கள். இவ்வாறு தோன்றிய துரியாத்மாவாகிய ராமர், விசுவாமித்திர யாக ஸம்ரக்ஷணம் என்ற மனோவோகைக் கால் இழுக்கப்பட்டு, ஜாக்ரதாத்மாவாகிய லக்ஷ்மணரோடு ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யத்தின் வழியாகப் போகையில், கெட்ட மனோவிருத்திகளாகிய தாடகையை வதம்செய்து, அக்ஷமேல் மனோவீலக பங்கு என்ற தனுர்பங்கத்தைச் செய்து பின்பு சுந்த மாயையாகிய ஸீதையை விவாஹம் செய்துகொண்டார். அதன்பின்பு அம்மாயையின் பூர்வ ஸம்ஸ்காரங்களாகிய ப்ரசாரமரை சிங்கிரஹம் செய்தார்.

இவ்வாறு ஆனதும், ஹிருதயாகாசமாகிய அயோத்தி அடைந்து, துரியாத்மாவாகிய ராமர், ஸ்வபந்த ஸுஷுப்தி ஆத்மாக்களாகிய பரதசத்துருக்கினரோப் பிரிந்து, ஜாக்ரதாத்மாவால் ஆதரிக்கப்பட்டு, சுத்தமாயையின் ஸம்பந்தத்தால் வரும் ஆனந்தத்தை : அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார். இப்படி இருக்கையில், சுத்தாத்ம்கரணம் என்ற தசரதருக்குத் துரியாத்மாவை அடுத்து ஸக்தோஷம் அடையவேண்டும் என்று தோன்ற, அவர் அதற்கு வேண்டிய ஸாதனமாகிய தியானம் என்ற பட்டாபிஷேகத்தை நடத்த முயற்சி செய்தார். இந்த சங்கதியைச் சஞ்சலமென்ற கணியால் அறிந்த குபுத்தி என்ற கைகேயி, ஸ்வபந்த்ரமாவாகிய பரதனே சுத்தாத்ம்கரணத்தில் குடிக்கொள்ளவேண்டும் என்றும், துரியாத்மாவாகிய ராமர் ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யத்தில் திரிந்து வெளிவரவேண்டும் என்றும் துண்டி, அதன்படியே துரியாத்மாவாகிய ராமர் கடப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு, சுந்தமாயை

ஜாக்கிரதா ஆகிய இவைகளோடு, ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யம் சென்றார். அப்பொழுது துரியாத்மா ஸம்பந்தமற்ற சுத்தாத்மா கணமாகிய தசரதர் தமது உருவம் நீக்கினார்.

ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யம் சென்று, துரியாத்மாவாகிய ராமர் டம்பமாகிய விராதனைக் கொன்று, தேகமாகிய பஞ்சவடிவை அடைந்து, பஞ்சபூதமாகிய பாணசாலையைக் கட்டிக்கொண்டு, அதில் ஒருவாறு விசாரித்து அடைந்தார். அக்காலத்தில் அவருக்கு எதிராய் எழுந்த ஆசையாகிய சூர்ப்பனகையை அவர் அடக்க முயல், அப்பொழுது புறநீசல்போல் கிளம்பி வந்த காமதிரோத லோபாதினாகிய கரதுஷண திரிசிரஸ் முதலிய ராகசுஸர்களை வேரறுத்தார். அக்காலத்தில் மோஹமாகிய மாரீசனால் இழக்கப்பட்டு, ராமர் சுத்தமாயையாகிய ஸீதையைப் பிரிய, அவளை அகங்காரம் என்ற ராவணன் கவர்ந்துகொண்டான். அவன் உடனே தாமஸநிலையை அடைந்தான். மோஹமாகிய மாரீசனைக் கொன்றபின்பு, துரியாத்மாவாகிய ராமர் சுத்தமாயை என்ற ஸீதையினுடைய நிஜ ஸ்வரூபத்தைக் காணாமல், மிகுந்த துக்கப்படுகையில், ஜாக்கிரதாத்மாவாகிய லக்ஷ்மணரது ஸஹாயத்தால் துக்கம் என்ற கபந்தனை அழித்து ஸந்தோஷபதியை சபரியை அடைந்தார்.

ஸந்தோஷம் என்ற சபரியால், ஏவப்பட்டு, துரியாத்மாவாகிய ராமர் விவேகமாகிய ஸுகீரீவனையும், பக்தியாகிய ஹனுமாரையும் அடைந்து, அவைகளை நிலையம் இருக்கும்படி செய்வதற்காக அவிவேகமாகிய வாலியைக் கொன்றார். பின்பு விவேகம் என்ற ஸுகீரீவன் பக்தி என்ற ஹனுமாரை, சுத்தமாயை இருக்கும் நிலையைத் தெரிந்து வரும்படி அனுப்பினான்.

அப்பொழுது பக்தி என்ற ஹனுமார், தமது சிறப்பால் ஸந்தோஷமும் முதலிய இடையூறுகளால் நிறைந்த அக்ஞானம் என்ற ஸமுத்திரத்தை எளிதில் தாண்டி, விங்கதேகம் என்ற ஸங்கையை அடைந்து, அகங்காரமாகிய ராவணனால் தாக்கப்பட்டு அசுத்தமாகிய துக்கத்தில் மூழ்கி, தாமஸநிலையை அடைந்து துக்கப்படும் ஸீதையைக் கண்டு துரியாத்மாவிடம் ஸங்கதியைத் தெரிவித்தார்.

அப்பொழுது விவேகம் என்ற ஸுகீரீவனோடும், அவன் பரிவாரங்களாகிய நல்ல வரஸீனிகள் என்ற வானர ஸேனையோடும், துரியாத்மாவாகிய ராமர் அக்ஞானம் என்ற ஸமுத்

திரத்தின் கரை வந்தார். அங்கு உத்ஸாஹம் என்ற விஷ்ணு வந்து சேர, அவரது தூண்டுதலால் அக்ஞானத்தைத் தாண்டும் உபாயமாகிய ஸேதுபந்தத்தை நன்றாகச் செய்து, விவகதேஹம் என்ற லங்கையை அடைந்து, மதம் என்ற சூம்பகர்ணனையும் மத்ஸரம் என்ற இந்நிரஜிதநயம் கொண்டு, முடிவில் அகங் காரம் என்ற ராவணனைத் துரீயாத்மாவாகிய ராமர் வெட்டிச் சாய்த்தார். இந்நிபிப்பு, அசுத்தமாயிருக்க மாயையாகிய ஸீதையை, சித்தசுத்தி என்ற அக்னியால் பரிகழ்த்தமாக்கி அவளை ஸாத்விக நிலையை அடையும்படி செய்து, அவளை ராமர் அங்கீகரித்துக்கொண்டார். எல்லாம் முடிந்த உடன், துரீயாத்மாவாகிய ராமர் தமது எல்ல ஸ்நேகிதர்கள் முல்விபங்களோடு லிங்க தேசமாகிய லங்கையைவிட்டு, ஹிருதயாகாசுமாகிய அயோத்யை வந்து, ப்ரஹ்மணந்தம் என்ற ராஜ்யபோகத்தை அடைந்தார்.

முடிவில் ஸரஸ்வதியில் பிரவேசித்தாலாவது, ஹிருதயாகாசத்தை மஹாகாசத்தில் லயிக்குட்படி செய்து ஸச்சிதானந்த ரூபமான விஷ்ணு ரூபத்தை, துரீயாத்மாவாகிய ராமர் அறிந்து ஸாயுஜ்யமாகிய முக்தியை அடைவீத.

அனுபந்தம் 7

ராமாயண ஸாரம்

(1) एकस्रोकि रामायणम्

आदौ रामतेपावनीभिर्ग मन मायासृगच्छंसनं

वैदेहीहृरणं जटायुमरणं सुग्रीवसंभाषणम्।

बालीनिग्रहणं समुद्रतरणं लंकापुरोद्वाहनं

पञ्चाद्रावणकुंभकर्णहननं चैतादि रामायणम्॥

ராமாயணம் அடங்கிய பாட்டு

தருவானம் ஷேரல் பொன்னுழை கோறல்¹

ஜாநகி இலங்கையின் ஏறல்

எருமைமெய் விள்ளல் கதிர்மகல் நள்ளல்

இந்திரன் மகன்கூடல் உள்ளல்

பொருதிறை தாவல் இலங்கைத் தேவல்

போரிடை இராவண கும்ப

கருணர்போய் ஓவல் எனுமிவை ராம

கலையிடைப் பொதிவுடை பொருளே.

(இதன் பொருள்)

வ்ருகநகர்கள் நிறைந்த காட்டில் (ராமர்) செல்லுதல், பொன்
மாலைக் கொல்லுதல், வீதை வங்கையில் அமுருதல், கழுஞ்
(ஜடாயு) தேகத்தை விடுதல், ஸூரியபுத்ரன் (ஸூக்ரீவன்) ராம
ரை ஸ்நேஹித்தல், இந்தரபுத்ரன் (வாலி) தேஹத்தை விடு
தல், மோதிக் கொண்டிருக்கும் அலைகளையுடைய (ஸமுத்ரத்தை
ஹனுமார்) தாண்டுதல், வங்கை நெருப்புப் பற்றுதல், சண்டை
யில் ராவண கும்பகர்ணர் இறத்தல் ஆகிய இவைகளே ராமகதை
யில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள்.

(2) ஸம்கேஷ ராமாயணம்

ஸ்ரீராமக் துதி

அண்டர்தம் துயரம் தீர, அயோத்திமா நகரில் வந்து

தண்டகர ரணியம் சென்று. ஸாமக்கிரமீ கணையாய்க் கட்டி.

கொண்டோ வணனை மாட்டக் கோதண்டங் கையிலேந்தும்
புண்டரீகக் கண்ணன் ஸரமன் பொன்னடிக்க மலம் போற்றி.

—சீர்காழி அருஞ்சல கவிராயர்.

கீர்த்தனை: ரீகம் - பைரவி - சாப்புத்தாளம்

பல்லவி

ராமபஜனை செய்தால் மனதே யுனக் கொரு
நாளுங் கவலை இல்லையே!

அனுபல்லவி

பீமன் தசரதேந்திரன் நேமரிருதவத்தில்
பிறந்துபுகுன மெங்கும் சிறந்த ஸ்ரீஹரிஹரி (ராம)

சரணங்கள்

1. கோசிகன் பின்சென்று யாகத்தைக் காத்து
கொடியதாடகை ஸுபா குவை மாயிப் பார்த்து
மாசிலாத ஹலிகை சாபத்தைத் தீர்த்து
மாருதரன் வில்லொடித்து மனதன்பு பூத்து

வனிரைத ஜானகியை

யினிதுடன் மங்கல

மணஞ்செய்து மகிழ்ந்து

குணம் பெருங் கல்யாண

(ராம)

2. அன்னை சொற்படி பர தற்கரசிந்து
அருள் ஜானகி தம்பியோ டிருள் வனஞ்சேர்த்து
பன்னு முனிவராக் க பயப்பாத்தங்கூர்ந்து
பஞ்சவடியில் சூர்ப்ப நகை தூவம் காய்த்து

பலந்திகழ்கூறு

உணன் திருசிரின்படை

துலைந்திடவே செய்து

சலம் பெருகும் ஜெய

(ராம)

3. கதிரவனருள் ஸூகீர் விரைநண்பு பிடித்து
கவனவாலி யுயிரைக் கணையொன்றில் மடித்து
மதிபேறனுமானை லங்கைக்கு விடுத்து
கங்கை நிலையறிந்து தென்கடல் தடுத்து
வடிவனை கொடுரா

வணன் முதலோர் முடி
பொடி படவே செய்து
விடும் வீமகோதண்ட

(ராம)

4. பொரு விபீஷணன் லங்கைக் கரசென்று மதித்து
புஷ்பகமீதனில் சேவடிபதித்து
கருமுகில்போ லயோத்தி நகரில்வந்துதித்து
கனகமருடம் புனைத் தனைவரும் துதித்து

கவிதூதராய் சிதம்
நவிலும டசந்தமிழ்க்கு
சுபகர மருளும்
ரவிகுல பட்டாபி

(ராம)

-----மதுரை ஜல்லா வித்வான் கவிதூதர பாசதிகள்

அனுப்பந்தம் 6

ஸ்ரீராம நாமச் சிறப்பு

திருந்தும் நமசிவாய நாராயணு என்று
 ஜெயிக்கு மந்திரம் இரண்டும் மெய்தானே.
 உரைக்கும் மந்திர மிரண்டில் இரண்டாம் எழுத்திரண்டும்
 ஒரு ராஜகி வந்த பெருகானே.
 என்று ராமநாமச் சிறப்பை எடுத்து வெளியிடுகிறார். சீர்காழி
 அநுசூசல கவிராயர்.—

நமசிவாய, நாராயண என்று கூறப்படும் பஞ்சாட்சர
 அஷ்டாட்சர மஹா மந்திரங்களுக்கு 36, ம என்று 11 முத்
 துக்கப்ள உயிர் அக்ஷரங்கள் என்று கூறுவர் பெரியோர். இம்
 மந்திரங்களின் சிறப்பை வெகு விஸ்வரூபகக் கூறி இலவகளை
 ஜெயிப்பதால் அடையக் கூடிய சிலையையும் வெகுவாக விளநரித்
 திருக்கின்றனர் நம் முன்னே. இத்தகைய சிறப்புடையத்க
 இம் மந்திரங்களில் முற்கூறிய உயிரக்ஷரங்களை நீக்கிவிட்டால்
 இவைகள் உயிரற்ற உடம்புபோல நிஸ்ஸாரமாகிவிடுகின்றன.
 நமசிவாய என்பதில் மவை எடுத்துவிட்டால் அது நசிவாய
 என்றாகும். இதற்குப் பொருள் மங்களம் இல்லை என்று ஆகி
 நமசிவாய மந்திரத்தின் சிறப்பு நீங்க, இது ஒரு கொடிய வாக்காகி
 விட்டது. இம்மாதிரியே நாராயணு என்பதன் கதியும். ரா
 என்ற எழுத்து நீங்கி காலத்தில் அது நாயணு அதாவது
 மோகும் இல்லை என்று பொருள்படும் (இங்கு அயனம் என்ற
 பத்தத்திற்கு மோகும் அல்லது கதி என்பது பொருள். 'நான்ய:
 பந்தா அபநாய வித்யகே' என்ற வேத வாக்கியத்தோடு
 ஒப்பிடுக) ஆகவே, ராம, என்ற எழுத்துக்கள் உள்ளபொழுது
 ஸகல் சாஸ்திர ரஹஸ்யங்களை அடக்கியுள்ள மஹா
 மந்திரங்கள், அவை நீங்கிய காலத்தில் பொருளிலிந்து சாஸ்திர
 எதிர்மறைப் பதங்களாக மாறிவிடுவதால் இவைகள் இம்மந்திரங்
 களுக்கு உயிர் அக்ஷரங்கள் என்று மதிககப்பட்டிருக்கின்றன.
 இம்மாதிரியான சைவ வைஷ்ணவ மஹாமந்தர், உயிர்
 அக்ஷரங்களாலாகிய நாமமாதலால் ராம என்ற நாமம் பெரி
 யோர்களால் ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்டிக் கரை ஏற்றுவிக்
 திருந்த நாமமந்திரம், நாமகற்பஹ்மநாமம் என்று நன்கு
 பாராட்டப்படுகிறது. இதுபற்றி பரமசிவன் பார்வதிக்கு,

श्रीरामरामरामेति रमरामेनोऽरमे । सहस्रनामतस्तुल्यं रामनामवरानने ॥

என்று உபதேசித்திருக்கிறார்.

முன்னர் நாம் எடுத்துக்கூறியுள்ள கவிராயர் கீர்த்தனையில், இந்த ரஹஸ்யப்பொருள் அடங்கியிருப்பதோடு கூட அங்கு ஊணப்படும் மஹாமந்திரங்களின் அமைப்பை நோக்கில் மரண என்ற நாமம் ஒன்று ஏற்படுகின்றது. இதற்கும் மிகுந்த சிறப்பு உண்டு இதை உச்சரித்துக்கொண்டே வந்தால் கொஞ்ச நாளினையில் ராம நாமத்திற்குக் கொண்டு சேர்க்கும். இந்த மந்திர நாமத்தின் சிறப்பிற்கு சீமத் ராமாயணம் எழுதிய வால்மீகியே ஸாക്ഷி.

வால்மீகி சரிதை

வால்மீகி ப்ராஹ்மண குலத்தில் ஓர் ரிஷி ஸம்பந்தமாகப் பிறந்தவராயினும், சிறுவயது முதல் வேடர்களால் வளர்க்கப்பட்டு வந்தமையால் வேடர் தொழிலையே மேற்கொண்டார். இவருக்கு ஒரு குதிரைத்திரிமேல் காது உண்டாக, அவனை மணந்து அநேக பிள்ளைகளை உண்டாக்கினார், குடும்பம் பலத்துவிட்டது. தினம் அம்பும் கையுமாக யமனைப்போலக் காட்டில் உலாவிப் ப்ராணிகளைக் கொன்று தம் குடும்பத்தைக்காப்பாற்றி வந்தார். இதையும் போதாமல்போக, வழி பறித்தொழிலுக்கும் இறங்கிவிட்டார். காட்டுவழியாகப் போகும் ப்ரயாணிகளை அடித்துப் பறிப்பது, அவர்கள் லொட்டைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்றால் கொல்லுவது, முதலிய கொடுக்கொழிலுக்குத் தொடங்கிவிட்டார்.

இப்படி நடந்துவருவகையில், இவர் பூர்வ ஜன்மத்தில் செய்திருந்த தானமாகிய புண்யவிசேஷத்தால் ஸந்தரிஷிகன் அக்காட்டின் வழியே வரக்கண்டார். மஹா தேஜோவான் கனாகிய அவர்களைக் கண்டதும் அவர்களை மறித்து 'இன்றைக்கு நமக்கு நல்ல வேட்டை' என்று மதித்து எல்லாவற்றையும் அவ்வாறாகப் பறிக்கத் தொடங்கினார். திருடன் ப்ராஹ்மணன், கொட்டுப் போய்விட்டவன் என்று உணர்ந்து, ஸந்தரிஷிகன் அவனை நோக்கி, 'நீ ப்ராஹ்மணனாயிருந்தும் ஏன் இக்கொடுக்கொழினைக் கைக்கொண்டாய்?' என்று கேட்டனர். 'நான் வேடர்களால் வளர்க்கப்பட்டு இங்கிலேயிலிருக்கிறபடியால், என் குடும்ப ஸம்

சகலனைக்காக என் தர்மத்தை நடத்துகிறேனே ஒழிய வேறென்று மன்று' என்று மறுமொழி பிறத்தது. அத்தற்கு ஸப்தரிஷிகன், "நான்கள் இங்கேயே இருக்கிறோம். நீ போய் உன்பென்று பிள்ளைகளை நோக்கி, 'உங்களைக் காப்பாற்ற, பாபத்தொழில்லை நான் செய்யும்படி நேருகிறதே! இவைகளின் பலத்தில் உங்களுக்குப் பங்குண்டா? என்று கேட்டுவா" என்று கூறினர்.

அவர் அவ்வாறே செய்ய அவர்களுடம்பத்தார் 'நான்கள் உனைக் கொடுத்தொழில் தான் செய்யவேண்டும் என்று ஏவுகிறோமா? எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது உன் கடன். நீ அதை எப்படிச் செய்தால் எங்களுக்குக்கென்ன? நீ கொண்டுவருபவைகளில் எங்களுக்குப் பங்குண்டே ஒழிய, அவைகளைக் கொண்டு வாச்செய்யும் கொடுத் தொழில்களின் பலன்களிலாகட்டும், நற்செயல்களின் பலன்களிலாகட்டும் எங்களுக்குப் பாகமே இல்லை' என்று கூறிவிட்டனர். ஸப்தரிஷிகள் தர்சனத்தால் பரிசுத்தமான இவர் மனதில் குடும்பத்தார் கூரிய மொழி, 'எமது புண்ய பாபத்திற்கு நாமே பாத்தியப்பட்டவராகி இருக்க, வினை இது வரையில் கொடுத்தொழில் செய்து காலம் போக்கி விட்டோமே! யாருக்காகச் செய்தோமோ அவர்களும் என்னைத் தனிமை யாகத் தவிக்கும்படி விட்டு விட்டனரே!' என்ற களியும் விஷய வெறுப்பும் உண்டாக, மிகுந்த பரபரப்புடன் ஒடோடியும் லந்து ஸப்தரிஷிகள் காலில் பரவசமாக விழுந்து தம் குடும்பத்தவர்கள் கூறியவைகளை எடுத்துரைத்து 'நீங்கள் தான் கதி என்னை ஈடேற்ற வேண்டும். ரிஷி சிரேஷ்டர்களே!' என்று ஒலமிட்டமுதார்.

ரிஷிகள் மனமிரங்கி கல்வியறிவு ஒன்று நில்லாத இவனுக்கு என்ன செய்வது என்று யோசித்து 'ராமநாமத்தை மாற்றி ஹர என்ற உபதேசித்து கடவுளின் மேல் கருத்தைச் செலுத்தி வெளி விஷயங்களைக் கவனியாது தாங்கள் திரும்பி வரும் வரையில் ஜபிக்க வேண்டும் என்று தாக்கீது செய்துவிட்டுப் போயினர். பஞ்சவகாலம் வந்துவிட்டபடியால் 'இவர் ஒரே மனதுடன் மஃராமஜபம் செய்து வந்தனர். வெருகாலம் ஸப்தரிஷிகள் வராமல் போக, இவர்மேல் புற்றுமுளைத்து மூடி விட்டது. ஆனாலும் அங்கு 'மஃராமஃராம...' என்ற சப்தம் மஃத்திரம் விடாது 'பரணவநாதம்போலக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

பின் ஒருகால் ஸப்தரிஷிகள் அவ்வழியாக வரும்படி நேர, மும்சூறிய பரணவநாதம் அவர்கள் காணவில்லுத்து அக்கம் பக்

கும் சுற்றி நோக்கினர், ஊரணம் புலப்படவில்லை. அங்கு மிங்கும் ஓடியாடி நோக்கினர். ஒரு புற்றின் அருகில் வருகையில் இந்த நாதம் உயர்ந்து கேட்க புற்றுள் நோக்கினர். தாம் முன் வேடனுக்கு உபதேசித்த விஷயம் ஞாபகம்வரா அவனை வெளியீரும் படி அழைத்தனர். அவன் வெளிவந்ததும் அவனது மனம் சுத்தமாகி பரமநிலை கைகூடிவிட்டது என்று ஸப்தரிஷிகள் அவனை நோக்கி 'அப்பா! எங்கள் உபதேசம் உன் புணய பரிபாகத்தால் பலித்துவிட்டது. இனி உனக்கு யாதொரு குறைவும் இல்லை. உன் வேடத்தன்மைபோய் முன் ப்ராஹ்மணத்தன்மை வந்து விட்டது. இன்று முதல் உனக்கு வேறு ஜென்மம் (புது பிறப்பு) ஏற்பட்டு விட்டது. உன்னை எல்லோரும் வால்மீகி (புற்றின் பிள்ளை) என்றழைக்கட்டும் என்று அனுக்கிரஹித்து மறைந்த தனர். இவர் தான் ராமபக்தி விசேஷத்தால் ராம கதையைத் தம் அனுபவ விஷயம் தோன்ற சடுபட்டு செய்து முடித்தார்.

ராம நாடகத்தில் சடுபட்டு மனம் சாந்தம் அடையப் பெற்றவர் அநேகர். அவர்களுள் இக்காலத்தில் ஸரீபத்திலிருந்தவர் திருவையார் நயாகராஜ ஸ்வாமிகள். ராமபக்தி மிகுதியால் ஓராம "நின்நாம எந்தருசிரா" என்பது போன்ற அநேக இனிய கீர்த்தனைகளைப்பாடித் தமது பக்தியை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

அவைகளைக் கேட்டாவது பாடியாவது நாம் இக்காலத்தில் ராமபக்தி உண்டாக்கிக்கொள்ள முயலுகிறோம்.

ஸ்ரீராம உபநிஷத்துகள்.

ராம விஷயமான உபநிஷத்துக்கள் நான்கு இருக்கின்றன. அவையாவன முக்திகோப நிஷத்து, ராம ஸ்ரீஹஸ்யம், ராம பூர்வதர்பினி ராம உத்தரதர்பினி உபநிஷத்துக்கள் ஆகிய இவைகளே இவைகளுள் கடைசி இரண்டையும் சேர்த்துப் பொதுவாக ராமதர்பினி உபநிஷத்து என்று பொருளுக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகள் 108 உபநிஷத்துக்களுள் முறையே 108-வது, 54-வது, 55-வது உபநிஷத்துக்களாக அமைந்துள்ளன.

இவைகளில் முக்திகோப நிஷத்தில் ஸ்ரீராமனே பரமாசாரியன், ஹனுமார் பரமர்னந்த சிஷ்யர். முதலில் இங்கு ஷேத் விஷயங்கள் விபாகங்கள் 108 உபநிஷத்துக்களின் நாமங்கள் சாந்தி மந்த்ரங்கள் முதலியன ஒழுங்காக உபதேசிக்கப் படுகின்றன. பின்னர் விதேஹமுக்தி, ஜீவன் முக்தி ஆகிய பரம நிலைகளுக்குப் பரமாணம், ப்ரயோசனம், ஸ்வரூபம், ஸாதனம் முதலிய

அருமையான வேத ரஹஸ்யங்கள் இங்கு எடுத்து விஸ்தரிக்கப் படுகின்றன.

ராம ரஹஸ்ய உபநிஷத்தில் மஹரிஷிகளும் பகவத் பக்தர்களும் ஹனுமாரா அடுத்து ஸர்வ வியாபிபான பரம்பொருளைப்பற்றி வினவுகிறார்கள். அதற்கு அவன் ராமனே அவ்வஸ்து என்று கூறி, ராமன் அங்கங்கன், ப்ரணவ ஸம்பந்தமான ராம நாமச் சிறப்பு, அதை ஜபிப்பதால் அடையக்கூடிய யோக மோகங்கன், ராம விஷயமான ஸ்தோத்ராதிகள். ராம மந்திரங்கள், துதிகள், மந்திரங்கள் ஜபவிதிகள், உசாராதிகள் முதலியவைகளை எடுத்து விஸ்தரிக்கிறார். பின்னர் ராமநாமமே ப்ரஹ்மம் அதுமாயை, ஜகத்ஸ்ருஷ்டி காரணத்தாதிகள் ஆகிய இவைகளை அடைக்கி இருக்கும் ராதிரி, ராமாய நம: என்ற மந்திரம் இவ்வாறு சுகவமஸி வாக்க்யம் பொருளை உடையது என்பது, இதனால் 'நான் ராமனே' என்ற முடிவு ஸித்திப்பது; ஆகிய இவைகள் விளக்கப்படுகின்றன.

ராமதாபினி உபநிஷத்தில் முன் பாதியில் ராம என்ற நாமம் ச்ரீராதர் பிள்ளைக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் விதங்கள், ப்ரஹ்மத்தின் ரூபம் அருபாவை, ராதர் அங்கங்களின் உட்பொருள், ராமாய நம: என்ற மந்திரத்தின் சிறப்பு, ராமாயணக் கதைச் சுருக்கம் ஆகிய இவை அடங்கியுள்ளன. பின்னர் ராமரை அவர் தம்பிகளுக்கிடையில் நிறைவாக இருக்கு எதிரே அமைத்த சக்கரத்தில் பூஜிப்பதன் பலன் கூறப்படுகிறது.

பின்பாதியில் ராம நாமத்தை ஓம் என்பதோடு சேர்த்த மந்திரத்தின் ப்ரபாவம் கூறப்படுகிறது. இந்த ஷ்டாசுதிரம் ந்யானித்த உடன் பிரவிக்கடய த்ரானமும்படி செய்வதால் இத்தரு த்ராக மந்திரம் என்று பெயர். லக்ஷ்மணன் சுத்ருக்ணன், பரதர், ராமர், ஆகிய இவர்களை அ, உ, ம், அர்த்த பார்த்திரையாகவும், ஸீதையை ப்ராகிருதியாகவும், கூறி இவர்கள் சேர்ந்திருப்பதை ஓங்காரமாக வர்ணித்திருக்கிறது. பின்னர் ப்ரஹ்ம ராமரை பரப்ரஹ்மமாகத் துதித்த விதம் விஸ்தரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ராமர் காசிவிஷயமாகக் கொடுத்த வரங்கள், ஓம் ராமாய நம: என்ற ஷ்டாசுதிர மந்திரராஜம். அதன் மூன்று பாகங்களின் சிறப்பு, மந்திரத்தின் சக்தி இவைகள் வருகின்றன. இவ்வாறு ராமரையே ப்ரஹ்மமாகக் கருதி, ராம நாமத்தையே த்ராக மந்திரமாகக் கருதி ஏற்பட்டுள்ள இவ்வுபநிஷத்துக்களை வாசித்து நோக்கினால் ராம நாமம் கதை முதலியவைகளின் சிறப்பு உட்கருத்து ஆகிய இவைகள் நன்றாக வெளியாகும்.

ஸ்ரீமத் ராமாயண விஞ்ஞானம்

இது (காலஞ்சென்ற) ம-நா-ந-புரீ ஆ. ஸி. கஸ்தூரீசங்க ஸாமி, பி. ஏ., எல். டி., அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

இதில் ராமாயண கதையின் ஏழுக்காண்ட ஸாரமும், சந்தேக முண்டாகக் கூடிய நிலைமைகளுள்ள விடத்து ஆசெய்ய ஸமர்தானங்களாடன் தீர்த்த விசாரமும், நீதிகள் போதிக்கக் கூடிய விடத்துப் படிப்பினைகளும் காட்டி இயற்றப்பட்ட இவ் இனிய நூல், சிறுவர் சிறுமிகளும் அறிவுமாயு எளிய தமிழ் கையில் எழுதப்பட்டிருப்பதமன்றி, பெரியோரது மனதையும் களிப்பிக்கும்மாத, அந்நியம்ராமாயணத்திலும் ஆகத்தராமாயணத்திலும் கண்ட ராமாயணத்தின் உட்பொருளும், அனுபந்தமாக இப்புத்தகத்திற்குச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தமிழில் கம்ப னெழுதிய கதைக்கும், வடமொழியில் வால்மீகி எழுதிய கதைக்குமுள்ள வேறுபாடுகள் மற்ருர் அனுபந்தமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்புத்தகம் பல பாடசாலைகளில் பாடப் புத்தகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டது. இப்புத்தகத்திற்கென்றே இதுவரையிலும் கண்டிராத புதிய செத்திரப்படங்களுடன் ஒவ்வொரு காண்டமும் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சேர்த்திருக்கும் படங்களுள் சில :—(1). இராமர் பட்டாபிஷேகம், (2). வால்மீகி ரிஷி வேடனைச் சபிக்க, இராமாயணம் பிறத்தது, (3). வீரதா கல்யாணம், (4). குமரன் ராமர் முதலியோர்க்கு ஓடம் விடுத்தல், (5). சபரி ராமருக்குப் பழக்கொடுத்துப் பரமபதம் பெற்றது, (6). இராமரும் ஸுகீரீவனும் அக்ஷினிசாக்ஷியாகஸநேகம் செய்துகொள்வது, (7). ஹனுமார் பக்திப் பிரபாவத்தால் கடலைத் தாண்டதல், 8. ஹனுமார் பக்தி பரவசத்தால் சஞ்ஜீவி பர்வதம் கொண்வேருதல். (9). வீரதை அசுவமேத மஹாமண்ட பத்தில் தனது கண்ண நிலை நிறுத்த பூப்பிரவேசம் செய்தல் முதலியன. இப்புத்தகத்தின் விலையும் குறைத்தே வைத்திருக்கிறது. இது துரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா. 1—3—0

யான்கோனூர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

சிவகுமாரன்

அல்லது

கொவஸஞன் யார்?

ஆரம்ப முதல் ஈழவரையில் படிப்பவர் மனத்தைத் தன் வயப்படுத்தி மயக்கும் ஒரு சரிதை. இனியதும் எளியதுமான தமிழ்நடையில் எழுதப்பெற்றது. இப்புதிய நவீனம் அளவற்ற ஆரத்தத்தையும் பெறவரிய சுற்போதகங்களையும் படிப்போரனை வருக்கும் அளிக்கவல்லது. வனப்பிற் சிறந்த இதன் கதாநாயகி தனது தாய்தந்தையரும் உடன்பிறந்தாரும் வறுமையிப்பட்டு வருந்துவதைக்கண்டு மனம்வெதும்பி அவர்கள் கொடுமைகளைத் தீர்க்கப் பொருள்பெறும் நோக்கத்துடன், தன் இளமைப்பருவத்தில் காதலனைத் துறந்து தனவந்தனை ஒரு கிழவனை மணந்து, தான் நன்னெறி வருவாதிருந்தும் தன்மீது சந்தேகங்கொண்ட புருஷன் மரண காலத்தில் தன்னை வறுமையில் மடுக்கச்செய்த சூழ்ச்சியைப் பாழ்படச்செய்ய அயோக்கிய சிகாமணியான ஒரு வக்கீலின் உதவியை நாடுகிறாள். கதியிலியான அவளது கஷ்ட தசையை, தான் இலாப மடையும் சந்தர்ப்பமாக்கிக் கொள்ள வெண்ணி, அவன் தன் றுட்ப புத்தியினால் அவளை ஏமாற்றித் தன் அடிமையாக்கிக் கொள்ளுகிறான். பேதைமைப் பெண்ணின் புத்தி ஈர்மைபெற்று, அவளை அவன் வலையிற் சிக்காது காப்பாற்றுகிறது. அவ்வக்கீல் எப்படியோ துர் மாணமடைகிறான். அவனைக் கொன்றவர் யாரென்பது எவரும் அறியவொணாத மர்மமாயிருக்கிறது. கதாநாயகியும் அவளுடைய பழைய காதலனும் ஒருவரையொருவர் சந்தேகிக்கின்றனர். அவளுடைய காதலன்பேரில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு நியாய சபையில் அவனுக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்போகும் தருணத்தில், அன்பின் மிகுதியினாலும், அதி றுட்ப புத்தியினாலும் நிஜமான கொலைஞனைக் கண்டுபிடித்த சிகேதெனெருவன் அக் கொலைஞனை ஆஜர்செய்து கதாநாயகனைக் காப்பாற்றுகிறான். படிக்கப் படிக்க ருசியாயிருக்கும். இதன் விலை ரூ. ஒன்றே.

மாணேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

ஷண்முகசுந்தரம்

அல்லது

= காதல் திறம் =

(பி. எஸ். சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ., அவர்கள் எழுதியது.)

தெய்வபக்தியிற் சிறந்த தாய்தந்தையர்களால் அன்புடன் வளர்க்கப்பட்டு மிகவும் பழிக்கஞ்சும் குணத்தினால் அற்பச் சங்கதியைப் பெரிதாகமதித்து, உயிர் துறக்கக் கடலுக்குச்சென்று பயந்து, தன்னிருப்பிடம் தெரியாமல் ஓடி, வேரோர் நாட்டில் மாறுவேடம் பூண்டு, போலீஸ் இலாகாவில் சேர்ந்து சிறந்த துப்பணைப் பெயர்பெற்றும் துக்கக்கடலில் ஆழ்ந்தவனாகக் காலங்கழித்துவந்த ஷண்முகசுந்தரத்தின் மனைவியான பத்ம லோசனியேனும் இளங்குமரி, தன்னாயகன் கடலில் இறந்தா னென்றெண்ணி வைதவ்யமான துக்கசாகரத்தில், சகோதரன் மனைவி தனக்கிழைத்த துன்பம் சகியாது, தன்னாயகனைப்போல் உயிர் துறக்க வெண்ணி வெள்ளம் புரண்டுவரும் காவிரி நதிக் குச்சென்று தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்ளமுடியாது மயங்கி வீழ்ந்து, அம்மயக்கத்தில் கண்ட இரு காட்சிகளினால் தன்னாயகன் இறக்கவில்லையெனத் துணிந்து, ஆண்வேடம்பூண்டு, மாந் தனையில் வசித்த தன் மாமனார் வீட்டுக்குச்சென்று வேலைக் காரனாக அமர்ந்து, கடலிலிருந்து அகப்பட்ட பிணம் தன்னாயகனுடையதல்லவென இரு படங்களினும் கண்டுபிடித்துத் தன் மாமியாருக்கும் மாமனாருக்கும் தெரிவித்து, சென்னைத் துப்ப றெருவனுடன் சென்னைக்குவந்து தன் புத்திசாதுரயத்தினால் தன்னாயகன் கல்கத்தா சென்றானென விசாரித்துத் தெரிந்து, கொண்டு அங்கேசென்று அவ்வூரில் முதன்மையான துப்பணை ஷண்முகசுந்தரத்தின் உதவியை நாடி அவனிடம் சென்று அவனே தன் நாயகனெனக்கண்டு களிக்கிறாள். எளிய நடை யில் எழுதப்பெற்றது. எட்டு அழகிய ஆட்டோன் படங்களுடன் விலை ரூ. 2. பூராவும் காலிகோ பைண்ட்செய்தது ரூ. 2-8-0.

மாணேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

ஐரோப்பிய மஹா யுத்தம்

58-ஆவது பதிப்புடன் விலை ரூ. 1-4-0

ஐரோப்பிய தேசங்களின் சரித்திரத்தையும், அதன் மூலம் மாய் வெளியாகும் அநேக ஸஞ்சயமான ரஹச்யங்களையும் ஆதிமுதல் ஆராய்ந்து, இந்த யுத்தத்திற்கு ஏற்பட்ட காரணங்களையும், ஐரோப்பாவிற்கும் கந்தேசத்துக்கும் ஏற்பட்டுள்ள நெருங்கிய சம்பந்தத்தையும், இவைபோன்ற பல விஷயங்களையும், எக்காலத்தும் எல்லோருக்கும் உபயோகமாகும்படி எழுதப்பட்டிருப்பதால், இது யாவர்க்கும் பயன்படுமென்பதில் தடையிலை. தெளிவாயும், இது படிப்பவர்க்கு மனோதஸாதத்தை யுண்டிபண்ணும் வண்ணம், கதைப்போக்கிலேயே கீழுதப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

சில முக்கிய அபிப்பிராயங்கள்

The Hindu.—“ * The style is clear, easy-flowing and graphic, the details of European History given in the book are full, well arranged and to the point, no more, no less. * * the noble part played by India in the struggle are all narrated with a vividness and intensity that grip the reader by the interest created. Appendices are full of information. It is on the whole, good work done in a new direction.

The Madras Mail.—“ * An admirably written and comprehensive book on the war. The book gives not merely a lucid account of the war but furnishes an historical background for the intelligent understanding of the conflict of political and national ideals that has brought about the war.

உருவிகள்.—“ * பார்த்தவுடன் கண்ணைக்கவரும் விதமாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்பவே, உள்ளடக்கிய விஷயமும் சிலாக்கத் தக்கவாறு அமைந்திருக்கிறது. ஐரோப்பிய தேச சரித்திர சம்பந்தமான பல விஷயங்களையும் விவரித்திருப்பதால், ஐரோப்பாவைப்பற்றிய விஷயங்களை சாமான்ய ஜனங்களும் அறிய இது சிறந்த சாதனமாகும் என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.

மாணேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

விஜயாபஸ்கரன்

அல்லது

ஒரு குற்றத்துக்கு ஒன்பது குற்றம்
வரகவி - திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதி எழுதியது
பெரிய நாவல் : : விலை ரூ 2

இந்த நாவல், படிப்பவர்கட்கு பாஷா ஞானமும், நீதி விளக்கமும், அரிய பெரிய கருத்தும் நமது பெரியவரின் நடவடிக்கைகளும் விளக்கக்கூடியபடி எழுதப்பட்டுள்ளது. நடை சிறந்து, கற்பனைகள், அலங்காரங்கள், பழமொழிகள், சம்பாஷனைகள் முதலிய முறைகளைப் பின்பற்றி இருக்கின்ற மையின், படிப்பவர்க்கு இது உற்சாகத் தருமென்பதில் ஐயமில்லை. அன்றியும் இது குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல், கூறியது கூறல் முதலிய குற்றங்களின்றி, உலகம் நல்வழிப் படவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனும் மாறுபடா மனநிலையுடனும் பெரியோர்க்குஞ்சி எழுதியதாதலின் கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் மற்றும் எல்லார்க்கும் இன்பமளிக்குமொரு சிறந்த முயற்சியாகும். இதில் லோபகுணம், பொறாமை, காமம் முதலிய இழி குணங்களினு லுண்டாகும் இழிவு, சத்தியம், தயை, சார்த்தம் முதலிய நல்ல குணங்களினு லுண்டாகும் மேனமையையும் பெரியோர்களுடைய தரிசன விசேஷமும், தெய்வபக்தியின் சிறப்பும், ஆத்மசக்தியின் அபூர்வச்செயலும் இன்னும் இவைபோன்ற பல நன்னடக்கைகளின் விசேஷங்களும் பலவாறான சூழ்ச்சிகளுடன் கூடிய அரிய பெரிய ஆச்சரிய சம்பவங்களினாலே விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் நாயகிநாயகர்களா யமைந்துள்ளவர்கள், அந்நோக்கிய தம்பதியாகையினால் அவர்களுடைய செய்கைகளும் சம்பாஷனைகளும் நடவடிக்கைகளும், உறுதி நிலையும், ஊக்கமும், உள்ளத்தினர்ச்சியும், படிப்பவர் வியந்து பேசும்படியா யிருக்குமென்பது துணிபாம். இது ஒரு பெரிய நாவல். விலை ரூபா 2.

மாணேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

மு ர ளீ த ர ன்

(ஓர் இந்திய மாதால் எழுதப்பட்டது.)

மிகவும் ஆரத்தத்துடன் எல்லோரும் கருதக்கூடிய மாசுற்ற இளம்பருவத்தின் இன்பமும், மம் மதத்திற்குரிய சிவந்த விவாக விமரிசைகளும், அவ்விவாக காலத்தில் ஏற்படும் கோலா கலங்களின் அழகும், ஜகத் ரக்ஷையாய், ஸகல ஜீவ தயாபரி யாய் ஜகன்மாதாவாய் விளங்கும் ஈசுவரியின் சிறப்பும், அவ ளது பக்தியு லீடுபட்டு நிற்கும் பக்த கோடிகளின் உயர்வும், கடற்கரைக் காட்சியும், உண்மை நட்பின் பெருமையும், ஊரா ருடன் வீண்வம்பு பேசுவதனால் வரும் தீங்கும், அன்புள்ள கா தலர்களின் மனோநிலையும், பெருமையின் சிறப்பும், எளிய நடையில் சிறுமியரும் உதலாகத்துடன் வாசிக்கும் வண்ணம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அழகிய ஆப்போன் சித்திரப் பதங்க ளும் கொண்டது. விலை அனு 10.

கு ண் ட ல் கே சி

அல்லது

தற்கோல்லியை முற்கொன்றவன்

தமிழ் மொழியிலே “ பஞ்ச காவியங்கள் ” என்று கற் றோரால் பெரிதும் பாராட்டப்படும் நூல்கள் சிந்தாமணி, மணி மேகலை, சிலப்பதிகாரம். வளையாபதி. குண்டலகேசி என்பன வாம். இவற்றுள் ஒன்றான குண்டலகேசி என்னும் நூல் இக் காலத்தில் இல்லை ; பண்டைக் காலத்திலேயே அஃது இறந் தொழிந்ததுபோலும். ஆனால், இந்நூல் எதைப்பற்றிக் கூறுவ தென்பது, இப்போது காணப்படும் சில செய்யுட்களைக்கொண் டும், பிற சாதனங்களைக்கொண்டும் ஒருவாறு அறியக்கிடக் கிறது. அவைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு நாகை ஸ்ரீகோபால் கிருஷ்ண பிள்ளை இந்நாவலை மிக உயர்ந்த செந்தமிழ் நடையில் எழுதியுள்ளார். இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவலாகும். பெள த்த தர்மங்களைப்பற்றியும் இந்நாவல் விவரித்துக் கூறுகின்றது. இந்நாவலின் கம்பீரமும் அழகும் வாய்ந்த இனிய வசன நடை. படிப்போர் மனதைப் பெரிதும் பரவசப்படுத்தும்படியான வகையில் அமைந்திருக்கிறது. புதிய பதிப்பு விலை அனு 6.

மானேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

தஞ்சை நாயகர் தாழ்வு

— விதியின் வலிமை —

நான்கு ஆப்போன் படங்களுடன் ரூ. 1.

(பி.எஸ். சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ., எழுதியது.)

இந்நூல் நமது தென்னாட்டுப் பூர்வ சரித்திரத்தை யொட்டி எழுதப்பெற்ற ஓர் இனிய நாடகம். இப்போது நமது நாட்டுப் பண்டைய சரித்திரத்தை யாவரும் எளிதிலறியுமாறு இந்நாடகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. பண்டு விஜயநகரத்தில் அரசு புரிந்துவந்த ராயர் வம்சத்து அரசர்களால் பாண்டிய வரசர்களின் வேண்டுகோளின்படி அனுப்பப்பட்டு, பாண்டியவம்சம் நசித்துப் போனதனால் அவர்களது நாட்டைத் தம்முடையதாக் கொண்டு ராயர் வம்சத்தரசர்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக, மதுரையிலும் தஞ்சையிலும் ஆண்டுவந்த நாயகவம்சத்து அரசர்கள் ஒருவரோடொருவர் மாறுபட்டுப் பொருததில், தஞ்சை நாயகர் வம்சம் அழிந்து மஹாராட்டியர் தஞ்சையைக் கைப் பற்றிக்கொள்ளச் சமயம்வாய்த்த சரித்திரத்தை நடந்தவாறு உண்மைதவறாது வினோதமாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறது. நாடக பாத்திரர்களில் ஒவ்வொருவருடைய அந்தரங்க எண்ணக்களையும் அற்புத சக்தியுடன் ஊகித்தறிந்து அவரவர்களது வார்த்தைகளில் அவைகள் மறைந்து தோன்றுமாறு எழுதிய சாதாரியம் பெரிதும் மெச்சத்தக்கது. ஊழ்வலி யாவற்றினும் பெரிது என்னும் நீதியைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் தெளிவாக விளக்கிகாட்டியிருக்கிறது. நடிப்பதற்கு யோக்கியமாக பல அகவல்களையும் கீர்த்தனங்களையும் இந்நாடகத்துக்கென்றே டாடி அமைத்திருக்கிறது. நாடகத்தமிழின் இலக்ஷணங்களனைத்தும் வாய்ந்த இந்நூல், படிப்பவர் கேட்பவர், நடிப்பவர், பார்ப்பவர் ஆகிய யாவர் மனத்தையும் கவர்ந்து களிப்பூட்டி அறிவைப் பெருக்குமென்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

விலை ரூபாய் ஒன்றே.

மாணேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

துரைத்தனத்தார் அங்கீகரித்தது

ஸ்ரீ ராமாயண ஸாரம்

விலை. — (முதல் பாகம்) — ரூ. ஒன்று.

(அநேகம் அழகிய ஆப்டோன் படங்களுடன்.)

பாலர், பெரியோர் இருவருக்கும் உபயோகமாகும்படி
எளிய நடையில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

சில முக்கிய அபிப்பிராயங்கள்

சுதேசமித்திரன்.—* * எளிய நடையில் இரு
பாலர்க்கும் உபயோகமாகும்படி இனியநடையில் இடை
இடையே கற்பனைபொதிந்து விளங்கும்படி எழுதப்
பெற்றது. இதைப் பள்ளிக்கூடங்களில் பலவிதமாயும்
உபயோகப் படுத்தலாமென்பது எமது திடமான நம்
பிக்கை.

தேசபத்தன்.—இது மிகச் சிறந்த நூலாகக்
காணப்படுகின்றது. எளிநடையில் மிக இனிமையாக
எழுதப்பட்டுள்ளது. கல்லூரி மாணாக்கர்களுக்கும்
பிறர்க்கும் இது பெரிதும் பயன்படுமென்பது எமது
உறுதியாதலின் இதனை அவர்களெல்லோரும் வாங்கி
வாசித்தற்குரியவர்.

The New India.—The book is written in elegant
Tamil. Apart from its value as an epitome of the story,
it will be also useful as a religious Text-Book in our
Secondary Schools.

மாணேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சேன்னை.

தனபாக்கியம்

அல்லது :: ஒரு

அதிருஷ்டவதியின் சரித்திரம்

(சு. தா. ஸ்ரீநி முதலியார் எழுதியது.)

இது ஒரு அனுபவ நாவல். எளிய தமிழ் நடையில் சகல பிராயத்தினரும் படித்து ஆரங்கிக்கக்கூடிய தன்மையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவு வரையில் சுவைததும்பி வாசிப்பவருக்கு ஆச்சரியத்தையும், பன்முறையும் படிக்க ஆவலையும் உண்டிபண்ணும் விதத்தில் இருக்கக் காணலாம். தனபாக்கியம் என்னும் இக்கதாநாயகியின் பல உந்தமான குணங்களும், அவளுடைய அறிவு, ஒழுக்கம், அடக்கம் முதலியனவும் இப்புத்தகத்தில் காணக்கூடிய விதத்தில், அவ்வளவு உண்மையாகவும், உயர்வாகவும் பிற நாவல்களில் இதுவரையிலும் காட்டப்பட்டிருக்கவில்லை யென்றே சொல்லலாம். ஒரு குடும்பத்தில், தகப்பனுடைய பொறுப்பும், மக்களுடைய கடமையும் வெகு தெளிவாகவும், வாசிப்போர்கைப்பிடித்து ஒழுக்கக்கூடிய மாதிரியிலும் ஆளப்பட்டிருக்கின்றன. அநேக ஆச்சரியமான சம்பவங்களும், கள், சூது, பொது மகளிர் விழைவு முதலிய துர்க்குணங்கள் வயப்பட்டார் அடையும் கதையும் அதிக நயமாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நன்னெறி கைக்கொண்டார்க்கு என்றும் உய்வு உண்டென்பதும், என்றும் எவ்விதமாகிய தீப்பயனும் எய்தாதென்பதும் இக்கதையிலிருந்து எடுபடும் திரண்ட கருத்துரையாம். உயர்ந்த ஆர்ப்பேபரில் எட்டு அழகிய ஆப்போன் படங்களுடன் கூடியது. இதன் விலை, இரண்டு பாகங்களும் சேர்த்து ஒரே புத்தகம் விலை ரூ. 2. பூராவும் கலிகோ பைண்ட் ரூ. 2-8-0.

மாளேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

வியாஸ விதானம்

இது

ஆ. ஸி. கஸ்தூரிநங்கய்யர், பி.ஏ., எல்.டி.,

அவர்கள் இயற்றியது.

பசு, விகடப் பறவை, புலி, தென்னேமரம், கடி
காரங்கள், காவிரி, விடுமுறை யாத்திரை, வீடுநெருப்
புப்பற்றி எரிதல், வித்தியாரணிய சுவாமிகள், மை
கேல் பார்டே, தர்மாபிலேக் காவல், சிவாஜியும்
அப்ஜஸ்காநும், ஆறுகள், தபால் ஒழுங்கு, கம்பி
யில்லாத் தந்தி, பள்ளிக்கூடப் பூர்ண ஏற்பாடு, பழ
கப் பழகப் பாலும் புளிக்கும், குரங்கு கையில்
பூமாலை அகப்பட்டாற் போல, ஜீவகாருணியம்,
பொய்யுரைத்தல், மிதச்செலவு, போட்டி, மனோ
ராஜ்யம், கம்பர், வெர்ட்ஸ்வொர்த், சீதோஷ்ண
ஸ்திதியும், மனோநிலையும்.

இவை முதலாகிய விஷயங்களைப்பற்றிய அரு
மையான வியாஸங்கள் கொண்டது. சித்திரப்படம்
அடங்கியுள்ளது. மாணவர்களுக்கேற்ற புத்தகமென
துரைத்தனத்தார் அங்கீகரித்தது. விலை அனா 12.

மானேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

விக்ரமசிங்கன் கோட்டை மர்மம்

இந்நாவல் பெயர்பெற்ற துட்பனை ஷண்முகசுந்தரத்தின் துப்புத்திறத்தை நன்கு விளக்கிக் காட்டுகிறது. மிகவும் எளியநடை எடுத்தவர் படித்து மூடிக் காமல் கீழே வைக்கமுடியாது. 4-படங்களுடன் ரூ. 1.

சீல முக்கிய அபிப்பிராயங்கள்

ஸ்ரீமான் வா. சு. சேங்கல்வராய பிள்ளை அவர்கள் எம்., ஏ.,—* கதையின் சுவையும் கற்கண்டின் சுவைபோல ஒரே தன்மையதாய் முதன்முதல் இறுதிவரையும் நன்கு அமையப்பெற்றுள்ளது. இந்நூலின் முக்கிய புருஷனான ஷண்முகசுந்தரத்தின் துப்பறியும் திறமும், பக்தியின் சிறப்பும், உத்தம குணங்களும் படிப்பவர் மனத்தைக் கவரத்தக்கன.

New India.—This is an original detective tale in Tamil. The hero of course, is the detective Shanmugasundaram, who has already made himself popular as the hero of a novel bearing that name and written by the same author * * * * The story is full of interest from beginning to end.

The Hindu.—* This is an interesting detective novel * The story is designed to bring out the strength and value of chastity for womenfolk and as such the book deserves to be placed in the hands of all young girls. The style is simple and the printing good.

சுதேச மித்திரன்.—* * * படிக்கப் படிக்க அறிவையும், தெய்வபக்தியையும், கற்பின் மகிமையையும், பசுமரத்தாணிபோல், மனதில் பதியுமாறு இப்புத்தகம் எழுதப்பெற்றிருப்பதால் இதனைப் படிப்போர் பயனடைவார்களாக.

தேசபக்தன்.—* * தென்னியநடையில் எழுதப்பெற்று பல சித்திரப்படங்களோடு கூடியது. * * ஒவ்வொருவரும் இதனை வாங்கி அவசியம் வாசிக்கவேண்டியதே.

நவசக்தி.—இந்நூலுக்கு உயிர்நாடியாகவுள்ள ஷண்முகசுந்தரம் தன்னிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்ததை ஆராய்ச்சி செய்வதில் காண்பிக்கும் சாமர்த்தியங்கள் போற்றத்தக்கனவாயிருக்கின்றன. இந்நூலைப் படிக்கும்காலத்து உள்ளத்தில் ஒரு வித இன்பம் உண்டாகிறதென்பதை ஈண்டுமுறிப்பிடவிரும்புகிறோம். இதை ஒவ்வொருவரும் படிக்கவேண்டுவது அவசியம்.

மானேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சேன்னை.

LESSONS FROM GEOLOGY

பூதத்வ போதினி

இது

Mr. எம். ஆர். சுப்பிரமணியம் பி.ஏ., எல்.டி.

அவர்கள் எழுதியது : அநேகம் படங்களுடன் கூடியது.

விலை அனா 10.

CONTENTS—பொருளடக்கம்

1. The Earth and its crust—பூமியும் அதன் மேற்பரப்பும்
2. Rocks and their classification—மலைகளும், அவை
3. Fossils—சிலா ரூபங்கள் [களின் வகுப்புக்களும்
4. Sedimentary and Aqueous rocks—வண்டல்களாலாகிய அல்லது நீர் ஸம்பந்தத்தாலாகிய மலைகள்
5. Clayey rocks and coal—மண்மலைகளும் நிலக்கரியும்.
6. Structure of Aqueous rocks—நீர் ஸம்பந்தத்தாலாகிய மலைகளின் அமைப்பு [படைகளின் கணங்களும்
7. The earth movements and faults—பூமி அசைவும்
8. Denudation of rocks in tropical regions—உஷ்ணப் பிரதேசங்களில் மலை உரிதல்
9. Denudation of rocks in temperate region—ஸமீரோஷ்ண தேசங்களில் மலை உரிதல்
10. Denudation of rocks in cold regions—குளிர்
11. Volcanoes—எரிமலைகள் [தேசங்களில் மலை உரிதல்
12. Volcanic rocks—எரிமலைகள் ஸம்பந்தமான மலைகள்
13. Granitic rocks—கருங்கல் மலைகள்
14. Metamorphic rocks—உருவம் மாற்றின மலைகள்
15. Diamond, Coal and Gold in India—இந்தியாவிலுள்ள வஜ்ரமும், நிலக்கரியும், பொன்னும் சில முக்கிய அபிப்பிராயங்கள்.

The Madras Mall.—“ * The book is well adapted for introduction in schools.

H. Narayana Row, Esq., M.A., F.G.S., Lecturer in Geology, Presidency College, Madras.—“ * I have no doubt that the book will supply a real want and I hope it will be largely used in Secondary Schools.

The Hindu.—“ * We are sure the pupils of the Elementary and the Secondary Schools and especially teachers of the Elementary and the Training Schools will be highly benefitted by this book.

மாளேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

அம்பலவாணன்

அவ்வது

நாவாய்க் கைதி

(பி. எஸ்., சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ., எழுதியது.)

மேனாட்டுக் கதாசிரியர்களில் முதன்மைபெற்றவரான “லிக்டர் ஹய்கோ” என்பவரிடமிருந்து “லெஸ்மிஸரலிஸ்” என்னும் அற்புதச்சரித்திரத்தை, நமது இந்தியப்பழக்கவழக்கங்களுக்கு ஒற்றுமைப்பட அமைத்து இயற்றிய இவ்வற்புத நவீனம், பண்டு பாண்டிய நாட்டில் அம்பலவாணன் என்ற ஏழை, வயிற்றுக்கில்லாமல் வருந்தும் தன் சகோதரிக்குழந்தைகளுக்காக ஒருசிறு பணியாரத்தைத் திருடி, நாவாய்க்கையாக விருக்கும் படி தண்டிக்கப்பட்டு, பத்தொன்பது வருஷகாலம் நினைக்க மனம் நடுங்கும் கொடுமைகளை யனுபவித்து ஜனசமூகத்தின் மேல் பழிதீர்க்கவேண்டுமென்ற நிச்சயத்துடன் கொடித்தொழிழில் பிரவேசிக்கும்கால், பரமகுருவாய்த் தோன்றி அவனுக்கு சன்மார்க்கத்தை உபதேசித்த ஒரு தம்பிரானது நற்குணத்தையும் நல்லொழுக்கத்தையுங்கண்டு தீயநெறியைவிட்டு நன்னெறியைச் சார்ந்து தனது ஊக்கத்தினால் தனவந்தனாகி அரசனால் நன்குமதிக்கப்பட்டுப் பெருவாழ்வுற்றிருந்த காளில், காவலாளர் மற்றொரு ஏழையைத் தானென மருண்டுபிடித்துத் தண்டிக்க முயலுவதாகக் கேள்விப்பட்டு, தானறிந்தும் வாளாலிருப்பது தருமமன்றெனத் துணிந்து, வாழ்வின்மீதிருந்த ஆசையைத் துறந்து தான் இன்னொருவன் காவலாளரிடம் தெரிவித்து அவர்கள் தன்னைச் சிறைப்படுத்தியதும், தன் அபூர்வ மகிமையினால் சிறையினின்றும் தப்பியோடி தனது துக்க வாழ்க்கையை முடிப்பதை கல்லணைய மனமுங் கரையும்படி இனியதும் எளியதுமான கதையில் எழுதப்பெற்றது.

ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் நான்கு அழகிய ஆப்டோன் படங்கள் உண்டு. இரண்டு பாகங்களும் சேர்ந்து விலை ரூ. 3.

மாணேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

மோகனாங்கி

௨ அல்லது ௨

காணாமற்போன பெண்மணி

ஓர் இனிய தப்பறியும் தமிழ் நாவல்

இக்கதாநாயகியாகிய மோகனாங்கி யென்பவள் சிறு குழந்தையாயிருக்கையில் காணாமற்போவதும், அவள் கள்வர்கையில் சிக்கித் துன்புறுக்காலத்து துப்பறியும் திருநாவுக்கரசு சென்பவர் வெகு சாமர்த்தியமாய் அப்பெண்ணை மீட்டு அவள் நெருங்கிய உறவினரான சுந்தரமுதலியாரிடம் அவளை ஒப்புவிக்க, அவள் மரகதம் என்ற பெயருடன் வளர்வதும், கள்வர் தலைவனான முனிசாயியைத் துணையாகக்கொண்டு குருநாட்டில் என்பவன், கோபால கிருஷ்ணபிள்ளை யென்னும் மாறபெயரோடு வாழ்ந்துவந்த சுந்தரமுதலியாரின் இரகசியம் அறிந்து அவரைக்கொலைசெய்து, தன்னைப் பழிசாராவண்ணம் அற்புதச் செயல்கள் செய்து, மோகனாங்கியைக் கோலார் சுரங்கத்தில் கொண்டுபோய் ஒளித்துவைப்பதும், திருநாவுக்கரசு வெகு நிறமையுடன் அக்கொலையைக் கண்டுபிடித்துப் போலீஸாரின் தீர்மானங்கள் பிசகானவையென்று நீரூபித்துக்காட்டி, கொலைஞனையும் கள்வர் கூட்டத்தையும் பிடித்துக்கொடுத்து மோகனாங்கியை விடுவிப்பதும், முடிவில் அவரே அவளை மணந்து இன்புறுவதும் இந்நூலின் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்கால நாகரிகச் சீர்கேடும், ஒழுக்கங்களின் மேன்மையும் இக்கதையால் விளங்குகின்றன. புருடபாரியர் இயல்பு, நட்பின் பெருமை, நாடகவியல்பு முதலிய அரிய விஷயங்களடங்கியுள்ள இப்புத்தத்திலிருந்து பெறப்படும் நீதிகள் பலவுள. படிக்கப்படிக்க சுவையை மேன்மேலும் ஊட்டும் இந்நாவல், ஆண், பெண் இருநிறத்தினரும் எளிதில் படித்து ஆகந்திக்கும்படி செவ்விய தமிழ் நடையில் வரையப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபாய் 1-4-0.

மாணேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

துரைத்தனந்தார் அங்கீகரித்தது

பஞ்சரத்தினம் :: அனா I2

(ப. சி. கோவிந்தசாமி ராஜா இயற்றியது.)

சில முக்கிய அடிப்பிராயங்கள்

நேசபக்தன்.—பஞ்சரத்தினத்தின் உள்ளுறை பொன்னேபோல் போற்றத்தக்கது. இன்னால், படிப்போர் உள்ளம் கவருமாறு செவ்விய நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

சுதேச மித்திரன்.—இவ்விய நடையில் யாவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளுமாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்திரீ புருஷர்கள் இருவரும் யாதொரு வித்தியாசமுமின்றிப் படிப்பதற்கேற்ற புத்தகம் இதுவே.

P. A. Subramania Aiyar Esq., Head Master, Hindu High School, Triplicane.—“ * it is written in very good style * * I have prescribed it as a Text-book for non-detailed study for the III Form in my school.

S. ANAVARATAVINAYAKAM Pillai Esq., M. A., L. T.—“ * Another good feature of the book is that it is free from errors and written in an elegant style and as such is well adapted for use in schools as a Text-book.

T. KANAKASUNDARAM Pillai Esq., B. A.—“ * It is written in good readable Tamil and may be prescribed for non-detailed study in the higher forms of Secondary Schools.

THE HINDU.—It is a book which inculcates with illustration the sacred principles of truth, charity, honesty and devotion to all that is good and noble. “The get-up of the book is distinctly good.

The Madras Mail.—“ * It ought to be of peculiar interest to the youth of India.

New India.—“ * written in elegant and intelligible Tamil. The Hon'ble Mr. Justice Kumarasami Sastri writes a foreword in the course of which he recommends the book to the young of both sexes in particular and to the public in general.

மாணேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

இயற்கை = = = = = அற்புதங்கள்

பி. எஸ்., ஹைஸ்கூல் முதல் ஆசிரியர் ஆ. வீ. கஸ்தூரிநங்கய்யர், பி.எ.,எஸ்.டி., அவர்கள் இயற்றியது.

ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர், ராவ் பகதூர் எஸ். வி. வில்லியம்ஸ் பிள்ளையவர்கள் எழுதிய சிறந்த முகவுரையுடன் கூடியது. சித்திரப்படங்கள் அடங்கியுள்ளது.

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்

1. மழைக்கால்கள்
2. எரிமலைகள்
3. பூகம்பம்
4. வெந்நீர் ஊற்றுகள்
5. கானல் நீரும், அதன் ஞாபந்தரங்களும்
6. வால் நகைத்திரங்கள்
7. எரிநகைத்திரங்கள், பொறிநகைத்திரங்கள்
8. வானவில்
9. சிமலும், கிரகணங்களும்
10. ஹாலிவால் நகைத்திரம்

அநேகம் சித்திரப்படங்களும் ஆக்காங்கு அடங்கிய அச்சிட்டிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எல்லெண்டரி உபாத்தியாயர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும், புஸ்தக சாலைகளுக்கும் மற்ற படிவர்க்கும் இப்புத்தகம் இன்றியமையாதது. அநு 10.

மாணாஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

